

ספר אֲשֶׁר בִּנְחַל מֵעַגַל הַשָּׁנָה

והוא קבץ מכתבים פלליים לאנשי-שלוֹמנו הגרים ביבנאל, שנשלחו בין השנים תשע"א - תשע"ה. הנהגות עצות וחוקים לגרים ביבנאל. מתוך הספר אֲשֶׁר בִּנְחַל הנובע מקור חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות והתעוררות להתקרב אל השם ותברך בכל דרָגָה ודרָגָה מפל מקום שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיסד על פי דברי רבנו הקדוש והנורא,
אור הגנוז והצפון בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וקל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל
בבנאל עיר ברסלב בגליל

מוסדות "היכל הקדש"
חסידי ברסלב בארץ ובהו"ל
שעל-ידי עמותת "ישמח צדיק -
קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל -
הצדיק מיבנאל

רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6656666 – פקס: 04-6656655
דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

תְּכוּן עֲנֵינִים

ה	פְּתַח דְּבַר
ז	תִּשְׂרִי
נא	חֲשׂוֹן
עז	בְּסֵלוֹ
קח	טַבַּת
קלח	שָׁבַט
קנט	אֲדָר
קפה	גִּיסוֹן
ריח	אֲרִי
רלז	סִינּוֹן
רסד	תַּמּוּז
רצז	אָב
שיד	אֵלּוּל
שמז	תְּכוּן הַפְּלָלִי

הספר הזה נדפס
לכבוד נשמת
חסידא ופרישא, מנוחה הטוהרה,
אספקלריא המאירה
מאור עינינו חיות נפשנו, מקרב לבבות
ישראל לאביהם שבשמים
מורנו ורבנו

הרב הגאון הצדיק
מוהר"ר רבי אליעזר שלמה זלה"ה
בן

הגה"צ רבי מנחם זיאב זצ"ל
עלה בסערה השמימה
י"ז שבט תשע"ה
תהא נשמתו צרוחה בצרור החיים
זכותו וצדקתו תגן עלינו ועל כל העולם
שנזכה להנות מאורו הבהיר
והתגלות כבוד שמים
שפעל ועשה בעולם

פְּתַח דְּבַר

הַנֵּה בְּחֶסֶד ה' עָלֵינוּ זְכִינוּ בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן לְאוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא
הֵלֵא הוּא הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "אֲשֶׁר בִּנְחָל", אֲשֶׁר מְחִיָּה וּמְחִזֵּק
רַבּוֹת רַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַמְכִיל מְכַתְּבִים הַמְּלֵאִים
עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת ה' וְכֵן דְּבָרֵי חֲזוֹק אֵיךְ
לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם,
וּמַגְלֶה וּמְפָרֵס אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
גְּדוֹל וְקָטָן עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ הַנְּמוּךְ וְהִירוּד יְכוּל לְהַשִּׁיג הַשָּׁגוֹת
אֱלֹקוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת.

וְעַתָּה לְאַחַר שֶׁהִתְפָּרְסְמוּ הַסֵּפָרִים בְּכָל קְצוֹת הָאָרֶץ
וּמְחוּצָה לָהּ, "בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם"
(תְּהִלִּים יט' ה'), רָאִינוּ לְנִכּוֹן לְהַדְפִּיס בְּנִפְרָד מְכַתְּבִים
שֶׁנִּכְתְּבוּ לְרַבִּים לְפִי סֵדֶר יְמוֹת הַשָּׁנָה "לְכָל זְמַן וְעֵת" (קֹהֶלֶת
ג' א'), כִּי שְׂיוֹכֵל כָּל אֶחָד הָרוֹצֶה לְמַצֵּא חֲזוֹק, הַתְּעוֹרְרוֹת,
עֲצוֹת אוֹ הַנְּהַגוֹת, לְכָל חַג וּמוֹעֵד בְּזִמְנֵנוּ – דְּבַר בְּעֵתוֹ, לְפַתַּח
אֶת הַסֵּפֶר לְפִי הַתְּאָרִיךְ הַנִּדְרָשׁ לוֹ וּלְמַצֵּא מִים חַיִּים – דְּבָרֵי
אֱלֹקִים חַיִּים.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בְּזֶה וַיִּזְכֶּה לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי, חֲבָלִים
נִפְלוּ לְנוּ בְּנַעֲיָמִים, אֹר הַגְּנוּז שֶׁעָלְיוּ נֶאֱמַר עַיִן לֹא רָאָתָהּ
אֱלֹקִים זִוְלַתְּךָ יַעֲשֶׂהָ, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אֲמֵן כֵּן יְהִי
רְצוֹן.

ספר אֲשֶׁר בִּנְחַל מֵעַגְל הַשָּׁנָה

תְּשׁוּרֵי

א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ו' תְּשׁוּרֵי הַתְּשׁוּעָה"ב.
שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְתַקֵּן עוֹלָה שְׁעוֹשִׁים בְּכָל פְּעַם לְהַמּוֹהֵל הָרַב ...
נְרוּ יֵאִיר מְזַמְנִים אוֹתוֹ בְּרִגְעֵ אַחֲרוֹן, וְכֵן נוֹתְנִים לוֹ לְחִכּוֹת בְּבֵיתוֹ עַד
שֶׁבָּא רֶכֶב לְקַחַת אוֹתוֹ, יְדוּעַ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶת הַמְצָוָה בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ
גָּדוֹל וְלֹא רוּצָה שׁוֹם תְּשׁוּלֹם עֲבוּר זֶה וְכוּ' אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת שְׁיִבּוּאוֹ
וְיִקְחוּ אוֹתוֹ בְּזִמְן הַנִּכּוֹן, לֹא שְׁיִצְטָרֵךְ לְחִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁחִכָּה הַיּוֹם.

לְזֹאת אֲנִי מְצִיעַ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה כָּל מִי שֶׁנּוֹלָד לוֹ בֵּן לְמִזְל טוֹב
שְׁיִתְקַשֵּׁר "לְבֵית הוֹרָאָה" וְהֵם יִצִּיעוּ לוֹ מוֹהֵל כִּי לֹא בְּכָל פְּעַם יִכּוֹל
הָרַב ... נְרוּ יֵאִיר לְבָא וְכִדִּי לְבַטֵּל אֶת הָאִי נְעִימוֹת שְׁזָה גוֹרֵם אֲזִי כָּל
מִי שֶׁנּוֹלָד לוֹ בֵּן לְמִזְל טוֹב שְׁיִפְנֶה אֶל אֶחָד מֵהַדִּינִים שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה"
שֶׁלָּנוּ וְהַכֵּל יִבּוּא עַל הַנִּכּוֹן.

אני מאד מבקש אתכם שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום בית אمتי ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ישפיע עליכם ברכה והצלחה ושנה מתוקה.

נא ונא לשמר על הילדים, לאחרונה נכנס אפנה חדשה שילדים מחביאים את הפאות תחת האזן וכו', דעו לכם שאני מאד מקפיד על זה, יהודי אסור לו להתבייש עם הפאות. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ז) כשבר ישראל מסלסל את הפאות שלו גורם נחת רוח גדול לאבינו שבשמים. ולכן אני מבקש שלא יראה ולא ימצא בינינו דבר כזה שילד יחביא את הפאות תחת האזן וכן צריכים לשמר מאד על הילדים עם מי הם מתחברים כי בקלות יכולים היום לאבד את הילדים וכו'

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתהיה לכם שנה טובה ומתוקה

המאחל לכם חתימה טובה

ב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי בין כסה לעשור ח' תשרי ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנחנו אוחדים יום אחד לפני יום הדין הגדול והנורא שאז חותמים על האדם כל מה שכתבו עליו בראש השנה, ולכן יש עוד הזדמנות פז לחזור בתשובה שלמה ולהפוך את מדת הדין למדת הרחמים, אבל אל זה צריכים לזכור טוב טוב מה שאמרו חכמינו הקדושים (יומא פה:) עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אינן יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; ולכן כל מי שיודע שהוא חייב למישהו כסף וכו', או ביש וצער אותו וכו', עליו לבקש ממנו סליחה ומחילה, כי בשום פנים ואופן לא יכפר לו אם לא יבקש סליחה, ועדיף לקבל על עצמו שמהיום והלאה שלא יהיה לו שום עסק

עם בני אדם, זאת אומרת שלא יקניט ויבזה שום בן אדם, ומכל שכן שלא יצער את אף ברִיָּה, כִּי לא יצטרך לבקש ממנו סליחה.

העקר הוא לזכר היטב אשר יום הכפורים מכפר על כל העוונות שאדם חטא בינו לבין הקדוש ברוך הוא, כי עצומו של יום מכפר, כמובן מי שמאמין בזה, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא כ.) שטן ביומא דכיפורי לית ליה רשותא לאסטוני, ביום הכפורים אין להשטן רשות לקטרג על עם ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה כ"א סימן ד') יום השטן גימטריא שס"ד שכל ימות השנה השטן מקטרג וביום הכפורים אינו מקטרג; ולכן אשרי מי שזוכה לחזור בתשובה שלמה ביום הכפורים ומתודה עשר פעמים, שזה נגד העשר חצים שיירה באדם המלך האכזר חצי רעל כמובא (ספורי מעשיות מעשה י"ג מיום ששי), וכשמתודים את העשר פעמים ודוי ביום הכפורים, על ידי זה זוכים להוציא את החצים הארסיים של הסמ"ך-מ"ם שהכניס באדם, ועקר החצים הם היאוש והדכאון שנמצא בכל אחד ואחד מאתנו, ולכן אשרי מי שזוכה לחזור בתשובה שלמה ביום הכפורים, ומקבל על עצמו לא להפגס בוכוחים עם שום ברִיָּה שבעולם, שזה העצה הכי טובה לחיות חיים מתוקים, חיים מאשרים, כי הרגע שאדם אין לו עסק עם שום ברִיָּה שבעולם, אזי הוא חי חיים טובים ונעימים, ואשרי מי שמקבל על עצמו ביום הכפורים שמהיום והלאה לא יקניט ולא יבזה ולא ישפיל, ומכל שכן שלא יגע בכסף שלא שיף אליו וכו', שאז בודאי הקדוש ברוך הוא ימחל לו על הכל, ובשביל זה אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וישלח) "כי גדול יום הוי"ה ונורא מאד", זה יום הכפורים, ואמרו (תנא דבי אליהו רבה פרק א') "ימים יצרו ולא אחד בהם" זה יום הכפורים לישראל, לפי שהיתה שמחה גדולה לפני הקדוש ברוך הוא שנתנו באהבה רבה לישראל, משלו משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיו עבדיו ובני ביתו מוציאים את הזבלים ומשליכין אותו כנגד פתח בית המלך, וכשהמלך יוצא ורואה את הזבלים הוא שמת שמחה גדולה. לכן נדמה יום הכפורים שנתנו הקדוש ברוך הוא באהבה רבה ובשמחה. ולא

זו בלבד אלא בשעה שהוא מוחל לעונותיהן של ישראל אין מתעצב בלבבו אלא שמח שמחה גדולה; הרי שלכם לפניכם שיום הכפורים מכפר את כל העוונות של כל השנה ושל כל השנים קדם.

היות שהשנה החדשה שנכנס עלינו לטובה הוא שנת שמטה, ולכן אנחנו קנינו כבר את האתרוגים לפני ראש השנה כדי שלא נכנס בשום שאלות בהלכה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו להרשם בהחנות שלנו "ברסלב סנטר" כדי להשיג את הד' מינים בהחנות שהקמתי "ברסלב סנטר", ויש לנו אתרוגים מבחרים תחת השגחת ה"בית הוראה" שלנו, ובפרט הרב ... נ"י בעצמו עומד בפקוח על זה, וכן ראו לקנות את הספות ואת הנוי סכות וכו' וכו' וכל מה ששייך להחגים וכו' וכו', רק בהחנות שלנו "ברסלב סנטר", כי החנות הזו זה חדוש שבחדושים, מקום שאף פעם לא היה פה יהדות, ועכשיו מזכים את הרבים במצוות מזוזה, ציצית, תפלין, ד' מינים, וסכות וכו' וכו', ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזו שזכיתי להקים חנות של דברים שבקדשה במקום כזה שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, ותהלה לאל היום מארבעים ישובים שסביב יבנאל באים אנשים לקנות כל מיני תשמישי קדשה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא יהודים תמימים שמנעו מהם את היהדות במשך כל השנים, והנה תהלה לאל הם שוקדים ובאים להחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, אשרי מי שיעזור לי לפתח יותר ויותר את החנות "ברסלב סנטר" שזה זכות הרבים לדורי דורות, ואשרי מי שמשתדל לקנות שם את כל מה שהוא צריך בעניני יהדות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזו שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', או ד' מינים הקדושים, או ספה וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש ברוך הוא תמיד להיות ממזכי הרבים, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו לראות לקנות את

הַד' מִיָּנִים אֶךְ וּרְק בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סֶנְטֶר", וְהַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן עֲלֵיכֶם בְּיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַתִּימָה טוֹבָה

ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ח' תְּשֵׁרִי ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדֹשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה הַשָּׁנָה חוֹגְגִים בְּיַבְנָאֵל שְׁנַת מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים לְיוֹם הַוּסְדָּה, מֵאָז כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תרס"ב עַד הַשָּׁנָה ה'תשע"ב, וּבְיָדֵי עֶבֶר מֵה שְׁעָבֵר בְּיַבְנָאֵל בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים הָאֵלוּ דְּבָרִים מְזַעְזָעִים מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְדָה טוֹבָה מְרֻבָּה שְׂמָאֵז שְׂנַכְנָסוּ לְגוֹר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּיַבְנָאֵל, הַמְּקוֹם הַתְּהַפֵּךְ לְגַמְרֵי לְמְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְצַדִּיקָה וְחֶסֶד, בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאִין לְהַתְּבַיֵּשׁ אֶפְלוּ מֵהַעֲרִירוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ מְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, מְנַיִן אַחַר מְנַיִן, וְכֵן זְכִינוּ לְתַלְמוּד תּוֹרָה, לְבֵית סֵפֶר וְגַנִּים וְכוּ' שְׂבָהֶם מִתְחַנְכִּים לְמַעַלָּה מִשְׁבַּע מֵאוֹת יְלָדִים כֵּן יָרְבוּ, עֲבָרְנוּ פֶה מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, בְּמִשְׁךְ הַחֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, מִמֶּשׁ לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, אֶת הַהֶסְתָּה שְׁהֶסִית וּמִסִּית נִגְדָנוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם זֶה אִין לוֹ אֶח וְרַע, עִם כָּל זֹאת אַחַר מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ הַקְּמָנוּ לְגִיוֹן לְמֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶךְ הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לוֹמְדִים בְּתַנָּאִים לֹא תַנָּאִים וְכוּ', אֶךְ אַחַד לֹא יֵאֱמִין מֵה שְׂקוּרָה, לְמַדּוֹ בְּפַחוּנִים וְכוּ', בְּקָרְאוּנִים סְרוּחִים וְכוּ', שְׂבַחֲרֵךְ הַקָּר נַכְנָס בְּעֶצְמוֹת, וְהַגִּשְׁם נוֹטֵף מֵהַגְּגוֹת וְכוּ', וּבְקִיץ נַחְנָקִים מֵהַחֶם וְכוּ', וּכְבָר לֹא

מְדַבְּרִים שָׁזָה עַל יַד בֵּית עֲלָמִין, שְׁדַבֵּר כְּזֶה אֵין בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֶפְלוּ אֵצֶל הַבְּרַבְרִים וְכוּ', מִתִּיחָסִים יוֹתֵר עִם הַיְלָדִים, מִמָּה שְׁמִתִּיחָסִים עִם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, עִם כָּל זֶה אֲנַחְנוּ מַחֲזִיקִים מֵעֲמָה, וְאֶפְלוּ שְׁכָבָר בְּנוּ מִבְּנֵים חֲדָשִׁים עֲדִין הַרְשָׁעוֹת חוֹגְגַת שְׁלֵא עוֹשִׂים אֶת הַפְּתוּחַ, אִף שְׁקָבְלוּ אֶת כָּל הַתְּקַצִּיבִים עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל לְאַבְרָכִים שְׁלוֹמְדִים אֶת הַהוֹרָאָה, שָׁבוּ לוֹמְדִים לְמַעֲלָה מִחֲמָשִׁים אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלֵל לְבַעֲלֵי בָתִּים, מְלַבֵּד זֹאת יְשִׁיבָה שֶׁל בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וְכֵן עֲכָשׁוּ פִתְחָנוּ מִדְּרָשָׁה לְבָנוֹת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ אֶצְלָנוּ זֶה חֲדוּשׁ נִפְלָא מְאֹד, וּבִפְרָט הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׁנוֹתָן לְאָכַל לְכָל דְּכַפִּין, וְכֵן זְכִינוּ לְהָקִים "בֵּית הוֹרָאָה" וַיֵּשׁ לָנוּ אַרְבַּע דִּינִים מְבַהָקִים שֶׁהֵם עוֹנִים לְכָל הַשְּׂאֵלוֹת בְּהִלְכָה, וְעֲכָשׁוּ פִתְחָנוּ חֲנוּת לְתַשְׁמִישֵׁי קִדְשָׁה "בְּרִסְלָב סְנִטֵר" שָׁבוּ יְכוֹלִים לְקַנּוֹת כָּל מָה שְׁיִהוּדִי צָרִיךְ, כִּפָּה, טְלִיתוֹת, צִיצִית, מְזוּזוֹת, תְּפִלִּין, וְכוּ', וְכוּ', וְזֶה זְכוּי הָרַבִּים שְׁאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי בְּכָל גְּלִיל הַתְּחַתּוֹן אֵין דְּבַר כְּזֶה, וּבִפְרָט בִּיבְנֵאֵל לֹא יִדְעוּ וְלֹא הִפִּירוּ דְּבַר כְּזֶה, וְעַל כֵּן יֵשׁ וַיֵּשׁ לָנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב מָה לְשִׁמְחָה, וְלַהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִמְקוֹם שְׁמֵם כְּזֶה שְׁהַקִּימוּ מוֹשְׁבָה, וְהַיּוֹם רוֹאִים אֶת הַיְהוּדוֹת פּוֹרַחַת וְצוֹמַחַת, וְגַם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מִתְּעוֹרְרִים וְנִכְנָסִים לְהַחֲנוּת וְקוֹנִים כָּל מָה שְׁשִׁיךְ לַיהוּדִי, זֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל זֶה יֵשׁ לָנוּ לְחַגֵּג אֶת שְׁנַת הַמָּאָה וְעֲשׂוֹר כִּי מְאֹד שְׁקָמָה יְבְנֵאֵל לֹא הָיָה דְּבַר כְּזֶה, וְלֹא דָּאֲגוּ שׁוּם דְּבַר בְּשִׁבִיל יְהוּדוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שְׁכָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁהֵם צְרִיכִים לְקַנּוֹת מָה שְׁשִׁיךְ לַיהוּדוֹת וְכוּ', שֶׁהֵם יִקְנוּ אֶךְ וְרַק בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנִטֵר" וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ ד' מִינִים וְכוּ', וְסַפּוֹת, וְנוֹי סְפָה, וְכוּ' וְכוּ', שְׁיִקְנוּ אֶךְ וְרַק בְּהַחֲנוּת הַזֶּה, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן נ"ה) אֵין עֶרְךְ לְמַצְוָה שְׁעוֹשָׂה אָדָם לְעַצְמוֹ לְבַד אֶפְלוּ שְׁתַּהֲיֶה רַבָּה, לְמַצְוָה שְׁתַּמְשֵׁךְ מִמֶּנָּה זְכוּת לְרַבִּים אֶפְלוּ שְׁתַּהֲיֶה קְטָנָה; כִּי אַתֶּם לֹא יְכוֹלִים לְתֵאָר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת הָרַבִּים שְׁהַחֲנוּת הַזֶּה גּוֹרֶמֶת, כִּי אֲנָשִׁים שְׁהָיוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מֵהַיְהוּדוֹת בָּאִים וְנִכְנָסִים אֶל הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנִטֵר" וּמְזַכִּים אוֹתָם, זֶה עִם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת

לְמַהֲדָרִין, וְזֶה עִם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת לְמַהֲדָרִין וְכוּ', וְכוּ', לֹא הֶאֱמַנְתִּי שִׁיְהִיָּה לָנוּ הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁנִזְכָּה לְזִכּוֹת אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְאֶת כָּל הַמוֹשְׁבוֹת סָבִיב, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוּא זְכוֹת הָרַבִּים, וְכָל מִי שֶׁנִּכְנָס בְּהַחֲנוּת, וְקוֹנֵה מֵה שְׁצָרִיךְ, בְּזֶה הוּא מְזַכָּה אֶת הָרַבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ אִם אַתָּה צָרִיךְ ד' מֵיָנִים כְּשֵׁרִים לְמַהֲדָרִין, בְּפִקּוּחַ הַמּוֹרֵי הוֹרָאָה שֶׁל קִהַלְתָּנוּ, וְכֵן אִם אַתָּה צָרִיךְ סְפָה, אוֹ נוֹי סְפָה, שֶׁתִּקְנֶה אֶף וְרַק בְּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר" זֶה לֹא חֲנוּת שְׁמֵרוּיָח כֶּסֶף, זֶה חֲנוּת שְׁמֵזֶכָה אֶת הָרַבִּים, וְכִבֵּר יְדוּעַ מֵה שְׁמוּכָא בְּזֵהר (וִירָא קִיט). יִתְגַּלִּי מְלָכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא (שְׁמוֹת ז:). בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתְעַר מְלָכָא מְשִׁיחָא לְנַפְקָא מִגּוֹ גִּנְתָא דְעֵדֶן, מֵהֵהוּא אַתְר דְאַתְקָרִי קֵן צְפוּרָה, וְיִתְעַר בְּאַרְעָא דְגָלִיל וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא (שֵׁם ט). וְכִדְרִין יַחְזוּן כָּל עֲלָמָא דְהָא אַתְגַּלִּי מְלָכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְיִתְכַנְשׁוּן לִיה כָּל אֵינּוּן דְלַעְאן בְּאוּרִיָתָא, וְאֵינּוּן זְעִירִין בְּעֲלָמָא, וּבְזִכּוֹת יְנוּקֵי דְבֵי רַב יִתְתַקֵּף חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וּבְפִרְט כָּאן יִבְנָאֵל שֶׁהוּא מְגַלִּיל הַתְּחַתּוֹן שְׁאִין תְּחַתּוֹן תְּחַתּוֹן תְּחַתּוֹן, וְכוּ', וְכוּ', דִּיקָא מִפָּה יִצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁבָא וְנִכְנָס בְּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר" מְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי אֲנָשִׁים שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יִדְעוּ מֵה זֶה צִיצִית תְּפִלִּין מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', נִכְנָסִים וְקוֹנִים, הָאֵם אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחַת רוּחַ שְׁגוּרָמִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי זֶה? הֲרֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵיוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מֵהִיָּהוּדוֹת וְלֹא הָיָה מִי שִׁיעֵזֹר לָהֶם, אֲדַרְבָּה מִנַּע מֵהֶם מִי שְׁמַנַּע וְכוּ' וְכוּ', מִפְּנֵי רִשְׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת שְׁבּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו עַל יְדֵי הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר" מְזַכֵּים אֶת כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרוֹת עִם מְצוּוֹת, הָאֵם יֵשׁ עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוּ? וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ שְׁנִכְנָס לְתוֹךְ הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר" לְקַנּוֹת אֶת כָּל צְרָכֵי הַחֵג, ד' מֵיָנִים מְהֲדָרִים, אוֹ סְפוֹת, אוֹ נוֹי סְפָה, וְכוּ', וְכוּ', בְּזֶה יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזִכּוּי הָרַבִּים, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) אֵינּוּ דוֹמָה מְרַבִּין הָעוֹשִׁין אֶת הַמְּצוּה מִיַּחֲדִיד שְׁעוֹשֶׂה אֶת הַמְּצוּה; וְכָאן כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְקַנּוֹת בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר" מְזַכֵּים אֶת הָרַבִּים שְׁזִכּוֹת הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין קִיא). אַחַד מְעִיר מְזַכָּה

כָּל הָעִיר, וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה מְזַכִּיךְ כָּל הַמְשַׁפְּחָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה זְכוּת הָרַבִּים גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר נִזְכָּה לְזְכוּת אֶת כָּל הַמוֹשְׁבוֹת סְבִיב יְבֻנְאֵל עִם ד' מִיָּנַיִם, וְעַם סְפוֹת, וְכוּ', צִיצִית תְּפָלִין מְזוּזוֹת, כַּפּוֹת, סְדוּרִים, מַחְזוּרִים וְכוּ', וְכוּ', שֶׁהַזְכוּת הַזֶּה, יַעֲמֵד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁעוֹשֶׂה אֶת הַקְּנִיּוֹת שְׁלוֹ אֶךְ וְרַק בְּחִנּוֹת "בְּרִסְלָב סְנִיטֵר", תִּזְכְּרוּ טוֹב בְּכָל דְּבָר שֶׁהִתְחַלְתִּי וְכוּ' הִיָּה עַל זֶה קִשְׁיוֹת גְּדוֹלוֹת וְכוּ', וְלֹא הִבִּינוּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו לְמַפְרַע רוֹאִים שֶׁהִיִּיתִי צוֹדֵק, כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן יְבֵא הַיּוֹם שֶׁתִּדְעוּ מַה פְּעַלְתִּי עִם הַחִנּוֹת "בְּרִסְלָב סְנִיטֵר".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנוּ לַהֲיִיֹת תָּמִיד מִמְזַכֵּי הָרַבִּים, שֶׁהַזְכוּת הָרַבִּים יִגֵּן בְּעִדְנּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ ... שִׁיחִיו נִצַּח.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא, שְׁפִיוֹם זֶה יַחְתְּמוּ אֶת גּוֹרְלֵנוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, וּבְיָדָי יֵשׁ מִיָּמִינַיִם וּמִשְׁמְאֵילִים וְכוּ', וְלָכֵן יִרְאֶה וּפְחַד צָרִיךְ לִפְלֵ עֲלֵינוּ מָה וְאִיךְ הוֹלְכִים לְדוֹן אוֹתָנוּ בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן אֵין הַזְּמַן הַזֶּה רְאוּי לְכַתִּיבָה כָּלֵל, אֲבָל יְדוּעַ כְּשֵׁיִשׁ מְשַׁפֵּט וּבֵא מְקַטְרֵג וּמְקַטְרֵג וְכוּ', לְזֹאת אָנוּ אוֹמְרִים בְּסְלִיחוֹת "חֲסוּם מְגַל מְלַהֲסֵטִין" שְׂאוֹמְרִים לְהַסְמֵךְ-מ"ם שְׁתַּק וְאֵל תְּקַטְרֵג עַל עִם יִשְׂרָאֵל, רְאֵה גַם רְאֵה מַה שְּׁעַם יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ עוֹבְרִים בְּמִשְׁךְ אֲלֵפִים שָׁנָה בְּגִלוֹת שְׂאֲנַחְנוּ נִרְדָּפִים מְאֻמוֹת הָעוֹלָם, הוֹרְגִים וְשׁוֹחֲטִים וְשׁוֹרְפִים וְחוֹנְקִים אוֹתָנוּ בְּכָל מִיָּנַיִ מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אֲכֻזָּיוֹת, עַל לֹא עוֹל בְּכַפְּנוּ, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוֹשׁ שְׂאֵף פְּעַם לֹא הִתְחִילוּ עִם אֻמוֹת הָעוֹלָם, אֲדַרְבָּה תָּמִיד הָיוּ נִרְדָּפִים מֵהֶם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ד' סִימָן ב') מַה יוֹנָה זוֹ

פּוֹשֵׁט צוֹאֵרָה לְשִׁחִיטָה כִּדּוּם יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר (תהלים מ"ד) "כִּי עָלִיד הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם"; וְלִכֵּן אָנוּ בְּאֵימָה בְּטִעֲנָה לִפְנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה וְאוֹמְרִים לָהֶם הַסֵּמ"ך-ד-מ"ם מְקַטְרֵג עָלֵינוּ? וּמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד עִם יִשְׂרָאֵל? "חֲסוּם מְנוּל מְלֶהֶסְטִין" שִׁישְׁתַּק וְיִסְגֹר פִּיר הַטָּמֵא מְלַקְטְרֵג עַל עִם יִשְׂרָאֵל, עִם קְדוּשָׁה, עִם נִרְדָּף, עִם יוֹדֵעַ מְכַאוּבִים וְצָרוֹת מְרַבִּים וְכוּ'. וְכוּ'.

אוֹתוֹ דָּבַר אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַגִּיד עֲכָשׁוּ בַיּוֹם הַכְּפוּרִים לִפְנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, גָּרִים כָּאֵן בִּיבְנֵי אֵל קֵהֵלָה שְׁלֵמָה כְּכַר עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים, לֹא נִגְעָנוּ בְּזָבוּב, לֹא הִפְרַעְנוּ לְאֵף אַחַד, אֲנַחְנוּ הֵינּוּ בְּדַעָה אַחַת בְּמִשְׁפָּחָה כָּל הַשָּׁנִים "חֵיה וְתֵן לְחַיּוֹת", וְאֵף אַחַד לֹא יְכוּל לְהַגִּיד אַחֲרָת, כִּי זֶה מְצִיאוֹת וְעִבְדָּה קִימָת, אֵף הַסֵּמ"ך-ד-מ"ם מְקַטְרֵג עָלֵינוּ וּמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶדנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְצִאת עִם הַשְּׁקָרִים שְׁלוֹ נִגְדָנוּ וְכוּ'.

הֵבֵה נִרְעָנָן קִצָּת אֵת הַזְכָּרוֹן, "בְּהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית" בְּמִשְׁפָּחָה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים הָאֵלוֹ הַתְּגַלְגַּל שְׁמָה מִלִּיּוֹנִים שְׁקֵלִים, וְאֲנַחְנוּ קֵהֵלָה שְׁלֵמָה שֶׁל לְמַעֲלָה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, עֲדִין לֹא קִבְּלָנוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מֵהֶם, לֹא בְּעַד מִים לְהַמְקַוּאוֹת שְׁלָנוּ וְכוּ', לֹא בְּעַד חֲשֵׁמֶל לְהַבְתִּי כְּנִסְיוֹת שְׁלָנוּ וְכוּ', וְלִבְסוּף קוֹרְאִים אוֹתָנוּ סְחָטָנִים... הָאֵם זֶה לֹא מְצַחֵיק? מִי הַכְּנִיס וּמְכַנֵּס יְהוּדוֹת בְּמוֹשָׁבָה וּשְׂאָר צָרְכֵי הַדָּת? אֵם לֹא קֵהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה, הֵיָה בֵּית סֵפֶר רִיק וְלִקְחוּ אֵת זֶה מֵאֲתָנוּ, בְּשַׁעָה שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ מְשֻׁלְמִים מִסִּים וְאַרְנוֹנָה, וּמַגִּיעַ לָנוּ אֵת הַבֵּית סֵפֶר, וְאֵם זֶה לֹא הֵיָה מְסַפִּיק הַכְּנִיסוֹ שְׁמוֹנָה מוֹרוֹת בְּנִידוֹת מְשֻׁטְרָה וְעֲצָרוֹ אוֹתָנוּ, אֵיפֹה שְׁמַעוּ דְּבַר כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ? וְלִבְסוּף אֲנַחְנוּ נִקְרְאִים סְחָטָנִים... הַמְקוּה לְהַנְשִׁים סְגוּר מֵאֲתָנוּ, וְהַנְשִׁים הֵיוּ צָרִיכוֹת לְצִאת וְלְהַפְגִּין שְׁיִתְנוּ לָהֵן לְהַכְּנִס לְהַמְקוּה וְכוּ', מֵאֵז קִבְּלַת הַתּוֹרָה לֹא הֵיָה דְּבַר כְּזֶה שְׁנִשְׁמִים צָרִיכוֹת לְצִאת בְּרַחוּבָה שֶׁל עִיר לְהַפְגִּין שְׁהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית תִּפְתַּח לָנוּ אֵת הַמְקוּה, וְאֵת דְּבַר זֶה הָעֵלִימוּ מֵהַצְּבוּר לְגַמְרִי, עַד שֶׁהַצְּרָכָנוּ לְבָנוֹת מְקוּה בְּמַחְתָּרָת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לִפְנֵי שְׁמוֹנִים שָׁנָה שְׁכָנוּ אֵז מְקוּה, וְגַם עַל זֶה מְסַר אוֹתָנוּ בְּכָל מִיּוֹ מְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְקוּה נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לֹא הֵיָה לָהֶם אֵיפֹה לְלַמַּד, וְהַצְּרָכָנוּ לְשִׁכּוֹר דִּירוֹת בְּכַמָּה מְקוּמוֹת,

ותמיד הביאו פקחים שהדירה לא מתאימה לבית ספר וכו', עד שאחרי שלוש בג"צים קבלנו את השטח שאנחנו נמצאים שמה על יד בית הקברות, שדבר זה אין בכל העולם פלו אפלו בהמדינות הכי חשובות ששמים ילדים על יד בית הקברות וכו', והכניסו אותנו בקראונים סרוחים וכו', שבחורף נכנס גשם וקופאים מקור, ובקיץ נשרפים מהחם, ואם זה לא מספיק על יד זה היה מזבלה ושרפו שמה את הזבל, והעשן הלך על הילדים וכמעט נחנקו, עד שלקחנו עוד בג"ץ והכריחו אותם לסגור את המזבלה, הכביש שהוליך אל התלמוד תורה והבית ספר לא היה כביש מסדר, אלא אבנים וחול שהיה מסכן מאד העליה וכו', עד שהשר לבטחון פנים מר ... ע"ה התערב והמליץ הרבה לטובה על קהלתנו, ולבסוף אנחנו נקראים סחטנים... האם זה לא מצחיק? מסית ומדיח נגדנו שאנחנו עוד נסגר כבישים, ואנחנו נשתלט וכו' וכו', אם זה לא קרה חצי יובל שנים שכלם רואים את המציאות שקהלתנו הקדושה היא קהלה שקטה, ורחיה ונותנת לחיות, אדרבה קהלתנו הקדושה עוזרים לכל תושבי המקום בכל המובנים וכו', יש לנו עשרים ושש מתנדבים למד"א, ועוזרים לכל תושבי המקום ולכל האזור פלו, עשרים וארבע שעות ביממה, ושבע ימים בשבוע, לרבות שבתות וחגים, מוכנים כל רגע לעזור להזולת, שדבר זה מפרסם לכלם, יש לנו ארבעים מתנדבים למכבי אש, ולא נותנים לנו להצטרף אליהם וכו', יש לנו עשרים ושתים מתנדבים למשמר אזרחי, ולא נותנים לנו להצטרף אליהם וכו', ולבסוף אנחנו הפרזיטים... האם זה לא מצחיק? אבל יש גורם אחד שהוא המסית והמדיח נגדנו יומם ולילה, על זה אנחנו אומרים בסליחות ביום הכפורים "חסום מגול מלהסטין", מספיק כבר להסית ולהדיח נגד קהלה שלמה, שהם כבר חצי מהמושבה, ומתחנכים אצלנו למעלה מאלף ילדים, ולא קבלנו פלום מה שמגיע לנו על פי החק, ולבסוף אנחנו הסחטנים... ולכן עכשו שאנחנו נכנסים ביום הקדוש יום הכפורים, עלינו להזכיר את כל זה לפני בית דין של מעלה, ראו את ההתעללות שמתעללים בנו על לא דבר, ומסיתים ומדיחים נגדנו השכם והערב וכו' וכו', וראוי לנו

לזכור היטב את העול שעושים לנו במשך חצי יובל שנים, ולא נשכח ולא נסלח עד שיתקנו את העול שעשו ועושים לקהלה שלמה, קהלה שקטה שלא נגעה בזבוב במשך כל השנים שאנחנו נמצאים כאן ביבנאל, ולפני כל בחירות מבטיחים לנו הבטחות בשמים, ותכף ומיד למחרת חוזר חלילה שקהלה שלמה זרוקה כמו כלבים וכו', ולבסוף אנחנו סחטנים... ואנחנו נכבש את המקום... ואנחנו נסגר כבישים... כל מיני הסתות פרועות כאלו שמסיתים ומדיחים נגדנו יומם ולילה, ועל זה אנחנו אומרים עכשו ביום הכפורים הזה בשעה שדנים את כלם מה יהיה אתנו כל השנה "חסום מגול מלהסטין", מספיק ההסתות וכו', הגיע הזמן שנחיה ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויתגלה הפרצוף של זה שמסית ומדיח נגדנו ביום ובלילה, וזורע שנאה בין התושבים וכו' וכו'.

תאמינו לי שלא הייתי צריך לכתב את כל זה, ובפרט בערב יום הכפורים, אלא שכל כך מטעים את הצבור, ונתקים מה שאמר הנביא (ישעיה ה' כ) "הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר", יבוא היום ויתגלה מי הוא באמת הסחטן וכו', ומי הוא באמת שגורם מחלקת ופרודים בין נשמות ישראל וכו', ומי הוא באמת משניא את הדת לעם ישראל וכו'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרות ישראל די, ונזכה כבר להגאל גאלה שלמה, שאז נחיה יחד באהבה ובהבנה הדדית, והשלום בין עם ישראל יחזר כמו שראוי לנו, כי כלנו בני אברהם יצחק ויעקב, וכלנו בני הקדוש ברוך הוא, דכתיב (דברים י"ד א) "בנים אתם להויה אלקיכם".

המאחל לכם חתימה טובה

ה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ט' תשרי ערב יום הכפורים ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

אף שעכשו אין הזמן מתאים לכתב, כי זה זמן שכלם זוחלים ורועדים מיום הדין, עם כל זאת אמרתי לרוץ עם שורותים אלו שמאד מאד נחוצים לדעת ולזכר היטב היטב, אשר חכמינו הקדושים אמרו (יומא פה:): עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; ולכן כל אחד מאנשי שלומנו שישתדל מאד לבקש סליחה אחד מהשני, ואני מכרח להגיד לכם שבנתי את הקהלה ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה, ולכן אני לא רוצה שימצא אפלו אחד בין קהלתנו הקדושה שיסית אחד נגד השני וכו', ומכל שכן שלא ימרה את רצוני וכו', שכל רצוני זה רק דבר אחד, שיהיה אף טוב לכלליות אנשי שלומנו בקהלתנו הקדושה, אשר בשביל זה אני מוסר את נפשי שכל הקהלה שלנו יהיה מלא חסד, ועל זה הקמתי את הבית התבשיל - אהל אברהם לרוחת אנשי שלומנו, ויש בדעתי עוד להרחיב את גבולות קהלתנו הקדושה, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד ואחד שיראה לפיס את השני, ושלא יהיה בינינו שום מסית ומדיח ושום מקטרג וכו', ומכל שכן שלא ימרה את פי וכו', ומי שלא יכול לעמד בזה שיעשה טובה ושיעזב את קהלתנו הקדושה, ואין לו מה לחפש אצלנו כלל, הלא ידוע מה שרבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ולצערנו הרב אמרו אנשי שלומנו שזה דבר שעוד אף פעם לא התקיים, כי הסמ"ך-מ"ם תמיד עשה פרודים בין אנשי שלומנו וכו', ותהלה לאל בהקהלה שלנו אני משתדל במסירות נפש הכי גדולה שזה כן יתקיים, שיהיה בינינו אהבה אחוה ורעות, וישתדכו זה עם זה, עד שנהיה משפחה אחת גדולה, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולכן אני מאד מבקש שאחד יבקש

סְלִיחָה מֵהַשָּׁנִי, וְכֵן נִכְנָס אֶל יוֹם הַכַּפּוּרִים עִם מִצְפּוֹן נָקִי שְׂבִינִינוּ יֵשׁ רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת שְׁלֵמָה.

הַיּוֹת שֶׁהַשָּׁנָה יֵצֵא גְזֵרָה רְשָׁעִית וְאַכְזָרִית שֶׁהִמְשִׁיכוּ אֶת שְׁעוֹן הַקַּיִץ, וְלִכֵּן הַצּוּם מִתְאַרְךָ, וְלִזְאת אֲנִי מוֹרָה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל אֶת הַסֹּדֵר הַזֶּה, הַשְּׁקִיעָה הִיא בְּשַׁעַה 6:50, בְּשַׁעַה 7:15 יְכוּלִים כְּבָר לְתַקֵּעַ בְּשׁוֹפָר, וּבְשַׁעַה 7:20 לְהַתְפַּלֵּל עֲרֵבִית, וְאַחַר כֵּן בְּאַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת אַחַר הַשְּׁקִיעָה יְכוּלִים כְּבָר לְאָכֵל, וְאַף שְׂצָרִיכִים לְהַחֲמִיר שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם דְּקוֹת אַחַר הַשְּׁקִיעָה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, אֲבָל הַיּוֹת שֶׁזֶה גְזֵרָה רְשָׁעִית וְאַכְזָרִית, וְאִנְשֵׁים חֲלָשִׁים מְאֹד, וּבְפָרֵט נָשִׁים וּבָנוֹת שְׂמִכְרָחוֹת לְצוּם, וְלִכֵּן אֵךְ וְרַק הַשָּׁנָה מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה הַרְשָׁעִית וְהַאֲכָזְרִית יְכוּלִים לְהַחֲזִיק רַק אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת אַחַר הַשְּׁקִיעָה וְלְאָכֵל כְּבָר, וְתַכְף וּמִיד לְלַכֵּת הַבֵּיתָה וְלְהַבְדִּיל, כִּי גַם הַנָּשִׁים צְרִיכוֹת לְשִׁמְעַת הַבְּדִלָה, וְאַחַר שְׂאוּכָלִים יְכוּלִים לְהִתְאַסֵּף יַחַד וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה, וּבְכָל שָׁנָה כְּשִׁיּוֹצֵא יוֹם הַכַּפּוּרִים אֲנִי מְזַהֵיר בְּאַזְהָרָה גְּדוּלָה מְאֹד שֶׁיִּלְכוּ קִדְּם הַבֵּיתָה לְעֲשׂוֹת הַבְּדִלָה לְהַנְשִׁים וְלְהִילָדִים וְיֵאָכְלוּ, וְאַחַר כֵּן לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה, כִּי זֶה אַכְזָרִיוֹת מְאֹד לְתַת לְהַנְשִׁים וְלְהַבָּנוֹת לְחַכּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ יַחַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

.ו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ ט' תִּשְׂרִי עֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים אֲנַחְנוּ צוֹעְקִים וְיִתְשׁוּבָה וְתַפְּלָה
וְצַדִּיקָה מְעַבִּירִים אֶת רַע הַגְּזֵרָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל
מִינֵי גְזֵרוֹת רָעוֹת כְּמוֹ שְׁנוֹתֵן כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וְשָׂאֵל הָרַב הַקְּדוֹשׁ
מִסַּטְמָאָר זי"ע בַּעַל "דְּבַרֵי יוֹאֵל" אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁבִכָּל תַּפְּלָה צְרִיכִים
לְהַקְדִּים קֹדֶם צַדִּיקָה, כְּעֵין שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא דְף י') רַבִּי
אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדָּר מְצַלִּי, אָמַר כְּתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְנֻנּוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו)
גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קֹדֶם כָּל תַּפְּלָה וְאַחַר כֵּן מִתַּפְּלִין
שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ
(אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קֹדֶם תַּפְּלָה, וְלָמָּה פֶּה בִּימֵי
הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת צְרִיכִים קֹדֶם תְּשׁוּבָה, וְאַחַר כֵּן תַּפְּלָה, וְאַחַר כֵּן
נוֹתְנִים צַדִּיקָה? אֲלֵא פֶּרֶשׁ שְׁכָדֵי לְזִכּוֹת לָתֵת אֶת הַצַּדִּיקָה הַנְּכוֹנָה לְמָקוֹם
הַנְּכוּן, עָלָיו לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה קֹדֶם, וְכֵן לְהִרְבוֹת בְּתַפְּלָה שְׁיִהְיֶה
הַצַּדִּיקָה לְמָקוֹם הַנְּכוּן, וְלָכֵן מְקַדְּמִים וְיִתְשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְצַדִּיקָה מְעַבִּירִים
אֶת רַע הַגְּזֵרָה.

וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ שְׁיִהְיֶה
בְּבִיתָךְ קַפְתַּ צַּדִּיקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק", שֶׁרַק אִתָּהּ וּמִשְׁפַּחְתָּךְ נִהְיִים מִהַצַּדִּיקָה
הַזֶּה, וְתִכְנִּס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וְזֶה יִלָּךְ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב
(יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלָּךְ לְפָנֶיךָ צַדִּיקָךְ כְּבוֹד הַיּוֹ"ה יִאֲסָףךָ", וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ
דְּבַר זֶה, כִּי יִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁהַפְּרוּטוֹת שְׁאִתָּה מְכַנִּס בְּכָל יוֹם לְקַפְתַּ הַצַּדִּיקָה,
זֶה יִצִּיל אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי פְּרַעַנְיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים,
וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט:)
מֵאֵי דְכְּתִיב (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צַדִּיקָה כְּשִׂרְיֹן", לוֹמֵר לָךְ מָה שְׂרִיּוֹן זֶה

כָּל קִלְפָּה וּקְלִפָּה מִצְטָרֶפֶת לְשִׁרְיוֹן גָּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטָרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל; שְׁכַל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מִצְטָרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁתְּהִיו חֲזֻקִים בְּזֶה לְהִכְנִיס בְּבֵיתְכֶם קִפְת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְאֵל תֹּאמְרוּ מַה כֶּבֶר יִהְיֶה אִם אֲנִי יִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה? אֵל תֹּאמְרוּ דְּבַר כְּזֶה, כִּי לְמַעַלְהָ בְּשָׂמִים זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל מְאֹד, וְיִגִּיעַ הַזְּמַן שְׂאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שֶׁזְּכִינוּ לָתֵת כָּל יוֹם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, אִיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוֹפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעַלְהָ, וְאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שֶׁנָּתַן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דְּרָשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּכֹא בְּתָרֵא יֵא.) אֲבוֹתֵי גִנְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי גִנְזֵתִי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָךְ כְּבוֹד הַיְוָי"ה יֵאֲסַפְךָ". אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אִיזָה שְׂמִחָה יִהְיֶה לָכֶם שֶׁם בְּשָׂמִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ שֶׁנָּתַתֶּם כָּל יוֹם לְקִפְת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַצָּעַר שֶׁיִּהְיֶה לְאָדָם אִיךָ לֹא הִיִּיתִי חָכֵם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כַּמָּה פְּרוּטוֹת שֶׁהִיִּיתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצְדָקָה הִיָּה מְאִיר לִי כִּאֲנִי בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אֲזַכְּבֶר מְאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי הוּא יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יְתִבְרַךְ, וְאַחַר כֵּךְ כֶּבֶר מְאַחֵר, וְאֵל תֹּאמַר שְׂאִין לָךְ כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְהִכְנִיס בְּכָל יוֹם בְּקִפְת הַצְּדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" כִּי אַתָּה בְּעֶצְמָךְ עָנִי, כִּי יֵשׁ הִלְכָה מִפְּרֻשֵׁת שְׂאֵפְלוֹ עָנִי שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מִתְּפָרְנֵס מִהַצְּדָקָה חֵיב לָתֵת צְדָקָה כְּמוֹבֵא (רַמְבַּ"ם פְּרָק ז' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הִלְכָה ה') וְאֵפְלוֹ עָנִי הַמִּתְּפָרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חֵיב לָתֵן צְדָקָה לְאַחֵר; וְכֵן הוּא (שְׁלַחן עָרוּךְ יוֹרֵה דְּעָה סִימָן רַמַח סְעִיף א) כָּל אָדָם חֵיב לָתֵן צְדָקָה אֵפְלוֹ עָנִי הַמִּתְּפָרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חֵיב לָתֵן מִמָּה שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ דִּיקָא הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁזֶּה יוֹם נוֹרָא מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּיוֹם הַדִּין שְׁנִקְבַּל עַל עֲצָמֵנוּ שֶׁיִּהְיֶה בְּבֵיתָנוּ קִפְת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים, חַן וְחֶסֶד יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּבֻרִים

והנשים והילדים שבמשך יום הכפורים הקדוש והנורא יתפללו עלי ועל
אשתי, כי שנינו צריכים רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.
המאחל לכם חתימה טובה

ז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי ערב חג הסוכות שם השם [ה'] ה'תשע"ב.
שלום וברכה אל משפחת ... שיחיו.

לכבוד החג תקבלו שי צנוע זו ממני, תאמינו לי אם היה לי שפע,
הייתי משפיע כפל כפלים, אבל היות שהאריז"ל אמר שבערב חג
הסוכות ראוי להרבות בצדקה וחסד, אזי תקבלו ממני את השי הצנוע הזו
מרב אהבה שיש לי אליכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שאזכה עוד לשלם
את החוב שאני חייב על החלקה של חג הפסח, וירחיב לי בגשמיות
וברוחניות, ויוציא אותי מהלחץ זו הדחק.

העקר שאני מבקש אתכם בקשה אחת, שתתפללו כל המשפחה עלי
שאזכה להוציא את רצוני מכח אל הפעל, שיהיה לנו קהלה הכי מיחדת
בעולם בקדשה ובאמונה ובחסד שאחד יעשה עם השני, ומי שלא
שיך לקהלתנו, שיעזב אותנו מה שיותר מהר, כי אני לא צריך תולעים
שיחבלו לי את הכרם שנטעתי ביזע ובדם זה חצי יובל שנים וכו', מי
כעמך ישראל, אין להקדוש ברוך הוא מה להתבייש מנשמות ישראל,
עכשו ביומים אלו חצי מהתושבים באו לקנות ד' מינים וסוכות ונוי
ספה וכו' וכו', מי היה מאמין דבר כזה, שזה ארבעים שנה מנעו מהם
את היהדות וכו', ולכן אני גאה עם החנות "ברסלב סנטר" שפתחתי,
ואשרי מי שיעזר לי לפתח את זה יותר ויותר, כי אני רוצה שזה יהיה
"מגדל אור" לכל הגליל כלו אשר מארעא דגליל יתגלה מלך המשיח
בקרוב בימינו.

המאחל לכם חג שמח מאד

ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסְּכּוֹת [ה'] י"ד תִּשְׂרִי ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵינוּ
בְּרִסְלָב הַגֵּרִים בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחָנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו אֶל חַג הַסְּכּוֹת, שֶׁהַחַג הַזֶּה נִקְרָא זְמַן שְׂמֻחָתָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְסַכֵּךְ עָלֵינוּ בְּצֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל סְכּוֹת, שֶׁצָּנְנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַכְנִס בְּתוֹךְ הַסֶּכֶה וּלְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמְנוּ אִיךָ שִׁיָּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְהוּא יִתְבָּרַךְ סִכֵּךְ עָלֵינוּ עִם עֲנִי כְבוֹד, כְּמוֹ כֵּן כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יוֹצֵא מִמִּצְרַיִם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה קָבְעוּ לומר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ קְרִיאַת שְׁמַע, לְהוֹרוֹת שְׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים מִכָּל הַמִּצְרַיִם שֶׁהֵם הַקְּלָפוֹת שְׂמֻסְבִּכִים אוֹתָנוּ וְכו' וּמִסְתִּירִים מֵאֲתָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכו', כִּי בַעַת אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע, אִזְ הַנְּשֻׁמָה נִכְלָלַת בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּחַג הַסְּכּוֹת שְׁאִז אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסֶּכֶה הַקְּדוּשָׁה בְּצֵל הָאֱמוּנָה, וּמְרַגִּישִׁים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי אִין עוֹד שְׂמֻחָה כְּשֻׁמַּח הָאֱמוּנָה, שְׁאַנְחָנוּ מְרַגִּישִׁים שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ כִּי דָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֱלֹא בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, שֶׁזֶה הַשְׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

וְלִכֵּן רְצִיּוֹתֵי מְאֹד שְׁבָכָל לַיְלָה יִהְיֶה אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂמֻחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בִּנְחָל נִפְלֵ גוֹרְלְכֶם, וְאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה הַשְׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי לְכֶם לְשֻׁמַּח בִּי, מַה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְלִכֵּן שְׁכָל לַיְלָה וְלַיְלָה יִתְאַסְפוּ כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲנָשִׁים נְשִׁים וְטָף, וּבְפָרַט בְּהַקְּפוֹת שְׂנִיּוֹת, שְׁאִז יִהְיֶה שְׂמֻחָה כְּפוֹלָה

וּמְכַפֵּלֶת, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁכֹלִים יָבוֹאוּ בְּהִרְחֹבֶה הַחֲדָשָׁה, וְלֹא לְלַכֵּת בְּשׁוֹם מְקוֹם, רַק תָּבוֹאוּ אֶצְלָנוּ, שְׂיִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה לְמַעַלָּה מְכֹל הַהֶגְבְּלוֹת.

וְהִנֵּה בִימֵי הַחֹג וְהַמוֹעֵד צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ גְבָרִים וְנָשִׁים יַחַד, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִכָּה נ"א): שֶׁבְשֵׂמֵחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה תִּקְנוּ תִקְוֹן גְּדוֹל, כִּי בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ נָשִׁים מִבְּפָנִים וְאֲנָשִׁים מִבְּחוּץ וְהָיוּ בָּאִים לְיַדֵּי קָלוֹת רֹאשׁ, הַתִּקְיָנוּ שְׂיִהְיוּ נָשִׁים יוֹשְׁבוֹת מִבְּחוּץ וְאֲנָשִׁים מִבְּפָנִים וְעַדִּין הָיוּ בָּאִין לְיַדֵּי קָלוֹת רֹאשׁ הַתִּקְיָנוּ שְׂיִהְיוּ נָשִׁים יוֹשְׁבוֹת מְלַמְעֵלָה וְאֲנָשִׁים מְלַמְטָה, הָרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם שֶׁבַחַג הַסִּכּוֹת שָׂאז הָיָה שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהָיוּ בָּאִים גַּם גְּבָרִים וְגַם נָשִׁים וּפְחָדוּ מְאֹד שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי קָלוֹת רֹאשׁ (וְזֶה עוֹד הָיָה בְּזִמְנֵי שְׂבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם), שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תִּקְוֹן גְּדוֹל שֶׁהַנָּשִׁים יָשְׁבוּ לְמַעַלָּה בְּגִזְזוּטָרָא כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי קָלוֹת רֹאשׁ עִם הַגְּבָרִים וְכוּ'. מְכֹל שֶׁכֵּן עֲכָשׁוּ שְׂאִין לָנוּ אֶת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עָלֵינוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲרַבּוּבִיא בֵּין גְּבָרִים וְנָשִׁים וְכוּ', וְכִבֵּר כָּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק ו' מֵהַלְכוֹת שְׂבִיתת יוֹם טוֹב, הִלְכָה כ') כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה וְשִׂמַח בְּרִגְלָה לֹא יִמְשָׁךְ בֵּינָן וּבְשַׁחוּק וּבְקָלוֹת רֹאשׁ וַיֹּאמֶר שְׁכָל מִי שְׂיִוְסִיף בְּזֶה יִרְבֶּה בְּמַצּוֹת שְׂמֵחָה, שֶׁהַשְּׂכָרוֹת וְהַשַּׁחוּק הַרְבֵּה וְקָלוֹת הָרֹאשׁ אֵינָה שְׂמֵחָה אֶלָּא הוֹלְלוֹת וְסִכְלוֹת וְלֹא נִצְטוּיָנוּ עַל הַהוֹלְלוֹת וְהַסִּכְלוֹת אֶלָּא עַל הַשְּׂמֵחָה שְׂיֵשׁ בָּהּ עֲבוֹדַת יוֹצֵר הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת הַיְי"ה אֶלְקִיךָ בְּשְׂמֵחָה וּבְטוֹב לִכְבֹּ מֵרַב כֹּל" הָא לְמַדְתָּ שֶׁהַעֲבוֹדָה בְּשְׂמֵחָה, וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם לֹא מִתוֹךְ שַׁחוּק וְלֹא מִתוֹךְ קָלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתוֹךְ שְׂכָרוֹת.

וְעוֹד כָּתַב (שָׁם כ"א) חִיבִין בֵּית דִּין לְהַעֲמִיד שׁוֹטְרִים בְּרִגְלִים שְׂיִהְיוּ מְסַבְבִּין וּמְחַפְשִׁין בְּגִנּוֹת וּבְפִרְדִּסִים וְעַל הַנְּהָרוֹת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְקַבְּצוּ לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת שָׁם אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְיָבוֹאוּ לְיַדֵּי עֲבָרָה, וְכֵן יִזְהִירוּ בְּדָבָר זֶה לְכֹל הָעָם כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים בְּבִתְיָהֶם לְשְׂמֵחָה וְלֹא יִמְשָׁכוּ בֵּינָן שְׂמָא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי עֲבָרָה: וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וּלְקַיָּם מֵהַ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיְי"ה אֶלְקִיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקָרֵב מִחֲנֵךְ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִיבִיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֵיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת

דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", הַקְהֵלָה שָׁלְנוּ הִיא קִדְשׁ קָדָשִׁים, קְהֵלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָהּ, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, וְעַל הָאַחֲדוּת וְהָאַהֲבָה, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֵמֵר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂבִינִינוּ; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצָכִים) בְּנֶהֱג שְׂבָעוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁכְרֵם בְּבַת אַחַת וְאֵלוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מְשֻׁכָּר וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וּבְזֶה שְׁנֵהִיָּה מְאַחֲדִים בְּיַחַד, נִזְכָּה לְהַגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שְׁהִיו אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֵךְ נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלוּ אֲבָל הִיָּה בִּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׂאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיְהוּדִים מְאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מֵתַאחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֵלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמָן לְגְאֵלָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי בְּחִירוֹת, עֲלִינוּ לְהַתְּאַחֵד בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וְיִתֵּר עֲזוֹ, וְלֹא לְהַתְּפַחַד מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוֹלָם, כִּי עֲלֵה נַעֲלֵה וְנַצְלִיחַ בְּגְדוּל. וְתִקְיָמוּ מֵהַשְׂכָּתוּב (דְּבָרִים כ') "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחֲפְזוּ וְאֵל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי הִנְיִיָּה אֱלֹקֵיכֶם הַהֵלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מ"ב:) הֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוּ שֶׁל בְּשׂוֹר וְדָם, וְאֵתֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוּ שֶׁל מְקוֹם; אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתְנוּ, שְׂזַכִּינוּ לַעֲשׂוֹת מִמְדָּבָר שְׂמִם יָשׁוּב פּוֹרַח עִם יְהוּדוּת, עִם מוֹסְדוֹת תּוֹרָה וְחֻסֵּד וְקְרוּב לְבָבוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל יַחַד, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֻסֵּד חֲנָם שְׂעֵשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסִּכּוֹת י"ד תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחָנוּ נִכְנָסִים עֲכָשׁוּ בִימֵי שְׂמִחָתָנוּ חַג הַסִּכּוֹת,
שֶׁהִיא חַג מִיּוֹחַד בְּמִינוֹ, שְׁנִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסִּכָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא צֶל
הָאֱמוּנָה, וּבְכָל דְּקָה שָׂרַק יוֹשְׁבֵים בַּסִּכָּה וּמְכֻוָּנִים שְׁאַנְחָנוּ יוֹשְׁבֵים בְּתוֹךְ
הַסִּכָּה, מְקִימִים בְּזֶה מְצוֹת עֲשֵׂה, וְנִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם הָאָרֶה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה
מְאֹד, כִּי מְרַגְּשִׁים אֵיךְ שֶׁהִשְׁכִּינָה מְסַבֶּכֶת אוֹתָנוּ, וְאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ
אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיקַח אֶת הָהָאָרֶה הַזֹּאת עַל כָּל הַשָּׁנָה, שֶׁתָּמִיד
יִחְשַׁב שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל־ל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר
הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְּסַבֵּךְ אוֹתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם כַּמָּה בְּקִשׁוֹת מְאֹד מְאֹד נַחוּצוֹת.

א. חֵיּוֹב גְּדוֹל עַל כָּל אֲבָא לְשֹׁמֵר עַל יְלָדָיו כָּל יְמֵי הַחַג, וְאֵל יִקַּל
בְּדָבָר זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי מְצוֹת חֲנוּךְ זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהַיּוֹם
צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים יוֹתֵר מְאִי פְּעַם, כִּי מְסֻתּוֹבְבִים כָּל מִינֵי
מְפָקְרִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְכֹל־ל כָּל אֲבָא צְרִיךְ לְדַאֵג עֲבוּר יְלָדָיו, וְזֶה מְצוּהָ
הַכִּי גְּדוֹלָה, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְזַכֵּר שְׂאֵם מְשֻׁקֵיעִים בְּהַיְלָדִים וְכוּ', אֲזִי זֶה
מְשֻׁתֵּלִם מְאֹד, כִּי אַחַר כֵּךְ רוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת הַיְפִים שִׁיוֹצָאִים מֵהֶם.

ב. תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת כָּל לַיְלָה שְׂמִחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּל־ל אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמִיחַ בְּחַג הַסִּכּוֹת, וְחֲכַמִּינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִכָּה נ"א). מִי שֶׁלֹּא רָאָה שְׂמִחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה לֹא רָאָה
שְׂמִיחָה מִיָּמָיו וְכוּ', וְלָמָּה נִקְרָא בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה? כִּי מִשֵּׁם הָיוּ שׁוֹאֲבִים רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁשָּׂשׂ וְשִׂמַּח בְּכָל עָרַב בְּשְׂמִיחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, יִזְכֶּה
לְטְהָרַת הַמַּחֲזִין וְלִמְחֻשְׁבוֹת נְקִיּוֹת, וְכֹתֵב הַרְמַב"ם (פָּרָק ח') מֵהַלְכוֹת לְיֹלָב הַלְכָה
(ט"ו) הַשְּׂמִיחָה שִׁישְׂמַח אָדָם בְּעֲשִׂיַת הַמְצוּהָ וּבְאַהֲבַת הָאֵל שְׂצוּהָ בְּהֵן

עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להפרע ממנו, שנאמר (דברים כ"ח) "תחת אשר לא עבדת את הוי"ה אלקיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כ"ה ו') "אל תתהדר לפני מלך" וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכבד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב' ו') "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני השם, שנאמר (שמואל ב' ו') "והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני הוי"ה".

ג. אל תשכחו שגם בימי החג וחל המועד מחיבים ללמד תורה, ולכן אשרי מי שלא יחסר יום אחד מבלי למוד מקרא (שככל ימות השבוע הזו לומדים פרשת וזאת הברכה, כי בשבוע אחר כך כבר מתחילים בראשית), וכן לגרס הרבה פרקים משניות, ועל כלם לא להחסיר את הדף היומי בכל יום, ושמחה על גבי שמחה שבדיוק ביום חמישי של חל המועד סכות שזה הלולא של רבנו ז"ל, עושים סיום על מסכת ברכות, ולכן אשרי מי שיצטרף ללמד כל יום דף היומי מסדרת דף היומי.

ד. לא ממלץ לנסע עם הילדים בחל המועד במקומות שיש שמה פריצות וכו', והוללות וכו', ותערובות של גברים ונשים וכו', אשרי מי שנוסע עם ילדיו אל קברי הצדיקים, שזה המקום הכי יפה ובטוח, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה.

הקדוש ברוך הוא יזכה אתכם לקיים את מצוות החג בשמחה עצומה, ובזכות זה ימשך עליכם שמחה על כל השנה.

המאחל לכם חג שמח מאד

י.

בעזרת השם יתברך יום רביעי י"ד תשרי ערב חג הסוכות שם השם [ה'] ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

יען שעכשו נכנסים ימי סכות הקדושים, עלינו לשמח מאד מאד בכלליות החג, וכן לעשות בכל לילה שמחת בית השואבה, שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ע' סימן ח') למה היו קוראים אותו בית השואבה? שמשם היו שואבים רוח הקדש; כי מרב שמחה שעם ישראל היו כל כך שמחים ועליזים, על ידי זה זכו להיות דבוקים בו יתברך, והרגע שאדם דבוק באין סוף ברוך הוא, וכל מח מחשבתו זה רק הקדוש ברוך הוא, על ידי זה הוא זוכה לרוח הקדש, כי באמת אדם צריך תמיד להחזיר בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ואי אפשר להגיע אל זה אלא על ידי שמחה, כי גם הנביאים ששרתה עליהם רוח טהרה, רוח נבואה שהרגישו על עצמם תמיד רוח אלקי, היה לפניהם תף ונבל וכנור, כמו שכתוב (שמואל א' י" ה') "ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים", כי אי אפשר להגיע לשלמות הדבקות בטול אל האין סוף ברוך הוא, אלא על ידי תקף השמחה, ולכן רציתי מאד שכל לילה תעשו שמחת בית השואבה, מלבד שתשמרו על הילדים שלכם שלא יעשו חס ושלום שום הזקות, ואתם צריכים לדעת כי לשמר על הילדים זה מעקר מצות החנוכה, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל שאצלו עבודת חנוכה הילדים חשוב כמו עבודת חצות שלו, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; ולכן שכל אחד ואחד ישמר על הילדים שלו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזֵכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים כָּל יְמֵי חַג
הַסִּכּוֹת בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

י.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַסִּכּוֹת שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] י"ד תִּשְׂרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָמִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַרְיֵנִי מוֹדָה וְנוֹתֵן תּוֹדָה גְּדוּלָה לְהַיְקָר וְהַנְּעִלָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַרְה"ח ... בֵּן ... הַי"ו שְׂמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְהַבֵּית סֵפֶר
לְאַחַר שִׁשְׁמֵעַ אֶת הַגְּזֵרוֹת שֶׁל מַלְכוּת הָרִשְׁעָה שְׁעוֹשִׁים קְצוּצִים לְיַלְדֵי
יִשְׂרָאֵל הַלּוֹמְדִים תּוֹרָה וַיֵּשׁ קְשִׁיִּים לְשֵׁלֶם לָהֶם מְשֻׁכּוֹרוֹת, וְהוּא עוֹשֶׂה
כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ לַעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְנֶשְׁם וּלְתַפְקֵד בְּחַנּוּךְ יַלְדֵינוּ הַיְקָרִים.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂרָאוּי לְכָלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂמֵמֵנוּ יִלְמְדוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ אַתֶּם
לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְהָאֲבָרָךְ הַזֶּה וּמִי יִתֵּן שְׂיִקּוּמוֹ
עוֹד כְּמָה אַנְשִׁים כְּמוֹהוּ וַיִּטּוּ שְׁכֶם לַעֲזֹר לְהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ שְׁלֹא יִקְרְסוּ
וּבְזְכוּת זֶה יִזְכֶּה לְצִאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַמְרָעִין בִּישׁוּן שְׁנַמְצָאִים בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

י.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעֵי עָרֵב חַג הַסְּכוּת שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] י"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִפָּה כז): עַל הַפְּסוּק (ויקרא כ"ג) "כָּל
הָאֶזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסִכַּת" מְלַמֵּד שְׁכָל יִשְׂרָאֵל רְאוּיִם לִישֹׁב בְּסִפָּה
אַחַת; וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁמֹזָה מוֹבֵן אֵיךְ שְׁכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים
לְשַׁבֵּת בְּסִפָּה אַחַת, שְׁזֵה מְרַמֵּז עַל אַחַדוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁבְסִכּוֹת יְכוּלִים
כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְהִתְאַחַד יַחַד, וְכֵן אָמְרוּ (ויקרא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן י"ב) "עֵץ
עֵבֶת" אֱלוֹי יִשְׂרָאֵל, מָה הֵדֵס יֵשׁ בּוֹ רִיחַ וְאֵין בּוֹ טַעַם, כִּךָּ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּהֶם
שְׁיֵשׁ בְּהֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים וְאֵין בְּהֶם תּוֹרָה. וְ"עֲרֵבֵי נַחֵל" אֱלוֹי יִשְׂרָאֵל,
מָה עֲרֵבָה זֹו אֵין בְּהֶם טַעַם וְאֵין בְּהֶם רִיחַ, כִּךָּ הֵם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּהֶם בְּנֵי
אָדָם שְׁאֵין בְּהֶם לֹא תּוֹרָה וְלֹא מַעֲשִׂים טוֹבִים. וּמָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹשֶׂה לָהֶם? לְאַבְדָּן? אֵי אֶפְשֶׁר! אֵלֹא אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקְשְׁרוּ כָּלֵם
אֶגְדָּה אַחַת וְהֵן מְכַפְרִין אֱלוֹי עַל אֱלוֹי, וְאִם עֲשִׂיתֶם כִּךָּ, אוֹתָהּ שַׁעָה אֲנִי
מִתְעַלָּה. הֵדָא הוּא דְכֹתִיב (עֲמוּס ט') "הַבּוֹנֵה בְּשִׁמְיִם מַעְלוֹתָיו" וְאֵימָתִי הוּא
מִתְעַלָּה, כְּשֶׁהֵן עֲשׂוּיִין אֶגְדָּה אַחַת, שְׁנֹאֲמַר (שֵׁם) "וְאֶגְדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה"
לְפִיכֹךְ מִשֶּׁה מְזַהֵר לְיִשְׂרָאֵל "וְלִקְחֹתֶם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן"; שֶׁהַד' מֵינִים
לְוֹלָב אֶתְרוּג הַדְּסִים וְעֲרֵבוֹת מְרַמְזִים עַל ד' סוּגֵי אֲנָשִׁים שְׁיֵשׁ בֵּין כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל, וּבְסִכּוֹת מִתְאַגְדִּים יַחַד, שְׁאֵז הוּא זְמַן שֶׁל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה שְׁכָלֵל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּבְזֵה מְכַנִּיעִים אֶת
הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁכָל הָעֲנִיָּן שֶׁלּוֹ הוּא רַק פְּרוּדִים "הַפְּרָד וּמְשַׁל" וּמְרַחֵק
וּמְנַתֵּק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבְסִכּוֹת צְרִיכִים לְאַחַד אוֹתָם
בְּיַחַד עַל יְדֵי הַד' מֵינִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים בְּזֵהָר (וַיְחִי רכ"א). הַנֶּשֶׁק שֶׁל הַמְּלָךְ,
וְשׂוֹאֲלִים הַמְּלָאָכִים מִי נִצַּח אֶת הַמְּלַחְמָה הַגְּדוּלָּה שְׁיֵשׁ בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם רֵאשׁ הַשְּׁנֵנָה וְיּוֹם הַכַּפּוּרִים עַד חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יוֹם לְחַדֵּשׁ?
וְעוֹנִים לָהֶם מִי שְׁמַחְזִיק אֶת הַנֶּשֶׁק בְּיָדוֹ, וְשׂוֹאֵל עַל זֵה מוֹהַרְנָת ז"ל

הרי כְּשֶׁמְנַצְּחִים אֶת הַמְּלַחְמָה כְּבָר לֹא מַחְזִיקִים נֶשֶׁק בַּיָּד, וּפֹה בַּחַג הַסְּכוֹת עֲדִין מַחְזִיקִים אֶת הַנֶּשֶׁק שֶׁהֵם הִד' מִיָּנִים לִוְלֵב אֶתְרוּג עֲרֵבָה וְהִדְסִים בַּיָּד, נִמְצָא שְׁעֲדִין לֹא נִצְחוּ אֶת הַמְּלַחְמָה? אֲלֹא מְתָרֵץ, כָּל זְמַן שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל מַחְזִיק אֶת הַנֶּשֶׁק שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזֶה מֵאֲנֵי קָרְבָּא בִּידוּי, שְׁעֲדִין מַחְזִיק אֶת הַנֶּשֶׁק בַּיָּד, הוּא הַמְּנַצֵּחַ. הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּזֶה הֵם מְנַצְּחִים אֶת הַמְּלַחְמָה, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מֵתְאַחֲדִים יַחַד, וְזֶה מֵה שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא נְצִיבִים) בְּנֶהֱג שְׁבַעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִיָּם שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיְהִי כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְלָכֵן דִּיקָא בַּחַג הַסְּכוֹת מֵתְגַלֶּה הַפְּרָצוּף הַמְּגִנָּה שֶׁל הַסְּמ"ך-ף-מ"ם שְׁלוּחַם נִגְד עַם יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי שְׁעוֹשֶׂה פְרוּדִים בֵּינֵיהֶם, וּמְפוֹרֵר אוֹתָם, כִּי כָּל כַּחוּ הוּא מְסֻטְרָא דְפְרוּדָא, הֵינּוּ שְׂמִפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים, וְלָכֵן בַּחַג הַסְּכוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בְּיַחַד בְּסִכָּה, וְכֵן מַחְזִיקִים בַּיָּד אֶת הִד' מִיָּנִים שֶׁהֵם ד' סוּגֵי בְּנֵי אָדָם שֵׁישׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, צְדִיקִים בֵּינוֹנִים וְרָשָׁעִים, וּפְחוּתִים שְׁבַפְחוּתִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִף עַל פִּי כֵן מֵתְאַחֲדִים יַחַד, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחֻמָּא נְצִיבִים) אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיְהִי כְּלָן אֲגָדָה אַחַת שְׁנֵאֲמָר (וְרַמְיָה ג') "בְּיָמֵים הַהֵמָּה וּבָעֵת הַזֶּה נֵאֱמָר הַיּוֹ"ה יִבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדוּ" וְגו' כְּשֶׁהֵן אֲגוּדִים מְקַבְּלִין פְּנֵי שְׂכִינָה; וְכֵן אָמְרוּ (יְלֻקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקְל"ג) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵימְתִי אַתָּה גּוֹאֲלָנוּ? אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַשְׁתְּרָדוֹ בְּמִדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה אוֹתָהּ שְׁעָה אֲנִי גּוֹאֵל אֶתְכֶם, דְּכַתִּיב (הוֹשַׁע ב') "וְנִקְבְּצוּ בְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחְדוּ וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אַחַד וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ", וְכַתִּיב (תְּהִלִּים מ"ד) "כִּי שָׁחָה לְעַפְרָן נִפְשָׁנוּ" מֵה כְּתִיב בַּתְּרִיָּה "קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ", אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל מִכֶּם, כְּשׁוֹשְׁנָה זֹו מִפְּרַחַת וְלִבָּה לְמַעְלָה, כִּף אַתֶּם כְּשֶׁתַּעֲשׂוּ תְשׁוּבָה וְיִהְיֶה לְבַבְכֶם לְמַעְלָה מְכוּן כְּשׁוֹשְׁנָה הַזֹּו לְמַעְלָה, אֲנִי גּוֹאֵל אֶתְכֶם, שְׁנֵאֲמָר (הוֹשַׁע יד) "אֲהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל" אֵימְתִי 'כְּשִׁפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה'; וְהִנֵּה כְּבָר

יִרְדְּנוּ בִּירִידוֹת כְּאֵלוֹ שְׁאִין עוֹד יִרִידָה כְּמוֹהוּ וְכוּ', וּבְנֵי הַנְּעוּרִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה וְכוּ', וְאִין עֲצָה אַחֲרַת אֵלָא לְקַבְּצֵם יַחַד וּלְקַרְבָּם אֶל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְדִיקָא אַז נִזְכָּה לְהַגָּאֵל, וַיְדוּעַ אֵיךְ שְׁבַחוּץ נוֹשֵׁב רוּחַ שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְרוּחַ שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְנֶאֱמָר וְכוּ' וְכוּ', וְנִעְרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִתְפָּסִים בְּרֶשֶׁת הַסֶּמ"ךְ-מ"ם וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְקַרֵּב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֶת גְּדֹל רַחֲמָנּוֹתָ עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְכךָ נִזְכָּה לְהַגָּאֵל.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּלָה רַבְתִּי פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּכֵּל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נִהַפֵּךְ כַּעֲסוֹ לְרַחֲמִים, וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ מִכָּלֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ יִלְדִים הֵן בָּנִים וְהֵן בָּנוֹת בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ וְעַדִּין לֹא שְׁלָמוּ הַשְּׂכָר לְמוֹד, שֶׁתַּכְּף וּמִיַּד יִשְׁתַּדְּלוּ לְשַׁלֵּם אֶת הַשְּׂכָר לְמוֹד, כִּי מוּבָא מְצַדִּיקִים אֲשֶׁר סִגְלָה לִילְדִים טוֹבִים וְשָׂאף פְּעַם לֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה זֶה רַק אִם מְשַׁלְמִים שְׂכָר לְמוֹד, וּמִי שְׁמַתְרִשֵׁל מִלְשַׁלֵּם שְׂכָר לְמוֹד יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁיִלְדִיו יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַהוֹרִים שְׁעַדִּין לֹא שְׁלָמוּ שְׂכָר לְמוֹד, שְׁיִשְׁתַּדְּלוּ תַכְּף וּמִיַּד לְשַׁלֵּם בְּלִי שׁוּם דְּחוּי כָּלֵל, כִּיְדוּעַ אֲשֶׁר מַלְכוּת הָרִשְׁעָה קִצְץ אֶת הַהַכְּנָסוֹת שֶׁל הַתְּלִמוּדֵי תוֹרָה לְבָנִים, וְשֶׁל הַבְּתִי סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַחֲדָשׁ הַזֶּה אִין לָנוּ מְאִיפָה לְשַׁלֵּם מִשְׁכָּרַת לְהַמְלַמְדִים וְלְהַמּוֹרוֹת, וְזֶה רִשְׁעוֹת וְהַפְּקָרוֹת וְאַכְזָרִיוֹת גְּדוֹל מֵהַהוֹרִים שְׁמִזְנִיחִים וְלֹא מְשַׁלְמִים שְׂכָר לְמוֹד, וְנִכְנָס הַחֵג וְאִין לָנוּ מְאִיפָה לְשַׁלֵּם לְהַמְלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁחַיֵּב עַדִּין שְׂכָר לְמוֹד שֶׁתַּכְּף וּמִיַּד יִרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶפְלוּ קִצְצַת מֵהַחֹב, כְּדִי שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַמְשַׁכָּרַת לְהַמְלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁיִהְיֶה לוֹ יִלְדִים יְרֵאִים וְשַׁלְמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתְּהִיוּ חֲזָקִים בְּכָל יוֹם

לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף בִּבְלִי, וְדָף יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק תּוֹסְפֹתָא. שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה לְעֲצֻמוֹ בֵּית נִצְחִי, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי רִואִים בְּחוּשׁ אֲשֶׁר אָדָם עוֹשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתוֹ לְקִנּוּת בֵּית, בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, שֶׁהַיּוֹם כָּאֵן וּמָחָר הוּא בְּקֶבֶר. מָה שְׁאִין כֵּן מִי שְׁבוֹנֵה לְעֲצֻמוֹ בֵּית נִצְחִי זֶה נִשְׁאָר לוֹ לְנִצְחַן נִצְחִים, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישֵׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת כ' תִּשְׂרִי ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנּוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דְּעוּ לָכֶם שֶׁהַלִּילָה הוּא הַזְּמַן הַכִּי קָרִיטֵי בַשָּׁנָה, כִּי כֹךְ מוּבָא בַזְהָר (צו"ל"ב). בְּהַאי יוֹמָא פְּקִיד מְלָכָא לְמִיּהֵב פְּתָקִין לְסַנְטִירָא, וּמְסִתִּימֵי דִינִין, וְאִסְתִּים לִישְׁנָא בִישָׂא מְעֻלְמָא; בְּיוֹם הַזֶּה הוֹשְׁעָנָא רַבָּה, כָּל הַפְּתָקָאוֹת יוֹצְאוֹת וְהַמְקַטְרָג מְסִים אֶת קְטְרוֹגָיו וְכוּ', זֹאת אוֹמְרַת מָה שְׁכָתְבוּ עַל הָאָדָם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מָה שְׂיִקְרָה אֵתוּ בְּכָל הַשָּׁנָה לְטוֹב אוֹ לְהַפְּךָ וְכוּ', וְחַתְמוּ עַל זֶה בְּיוֹם הַכְּפוּרִים וְכוּ', דְּעוּ לָכֶם כִּי בְּיוֹם הוֹשְׁעָנָא רַבָּה כָּבֵר הַשְּׁלוּחִים יוֹצְאִים עִם הַפְּתָקָאוֹת, אֲבָל בְּלִילָה זֶה יְכוּלִים עוֹד לְפַעַל לְקַרְעַ אֶת הַפְּתָק וְלַהֲתַעַקֵּשׁ אֲנִי רוֹצֵה פְּתָק חֲדָשׁ אִם כָּתְבוּ עָלַי פְּתָק שְׁלֵא מְקַבֵּל עָלַי וְכוּ', וְלִכֵּן הַלִּילָה זֶה לִילָה קָרִיטֵי מְאֹד מְאֹד, וְאִסּוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּל הַגּוֹרֵל שֶׁל הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה הֵבֵא עָלֵינוּ תְּלוּי בַּהוֹשְׁעָנָא רַבָּה, וְלִכֵּן בְּלִילָה הַזֶּה קוֹרְאִים אֶת כָּל מְשֻׁנָּה תּוֹרָה, הֵינּוּ חֲמֵשׁ דְּבָרִים, וְאֲצִלְנוּ נוֹהֲגִים שְׂאֲחָד אוֹ שְׂתִים אוֹ שְׁלוֹשׁ קוֹרְאִים אֶת כָּל סֵפֶר דְּבָרִים, וְכֻלָּם אוֹמְרִים אֵתוּ בְּלַחֲשׁ, וְכֹךְ זֶה הוֹלֵךְ מֵהָר, כִּי אִם אָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיד אֶת זֶה לְבַד, זֶה יִקַּח לוֹ כַּמָּה שְׁעוֹת, וְכֵן יִרְדֵּם בְּאֲמָצַע וְכוּ',

ולכן אצל החסידים המנהג שבעל קורא, קורא בקול את הפרשה וכלם אומרים אחריו בלחש, ואם קשה לבעל קורא אחד אז לוקחים כמה בעלי קורא, וזה לא לוקח יותר משעה וחצי, אבל התקונים שזה מתקן למעלה בשמים אי אפשר לתאר ולשער כלל, ואם אפשר לגמר אחר כך את כל ספר תהלים, מה טוב ומה נעים, ועל כל פנים לומר את העשרה מזמורי תהלים שהם ה"תקון הכללי" שזה כלול מכל התהלים, והעקר להתבודד להקדוש ברוך הוא לבקש רחמי שמים על עצמנו שנזכה כבר לשנה טובה ומתוקה, שיהיה שנה סוף לכל צרותינו ותחלה וראש לפדיון נפשנו, ונזכה לפרנסה בנקל, ואשר ומנוחה וישוב הדעת, ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו אל תהיו בטלנים בלילה הזו, תראו להתבודד אל הקדוש ברוך הוא, אשר הדבורים שמדברים אליו יתברך זה עושה רשם גדול בשמים, ויכולים לקרע את הפתק אם חס ושלום נגזר על מישהו איזה גזרה רעה וכו', עכשו בהושענא רבה הוא הזמן עם דמעות לשנות את הפתק ולהתעקש אני רוצה פתק חדש.

ביום שמיני עצרת ושמחת תורה לראות בלילה וביום לרקד ולשמח הרבה עם התורה הקדושה, ובפרט השנה תעשו הקפות שניות אצלנו ברחבה החדשה (אם לא ירד גשם), ואמר הבעל שם טוב הקדוש ז"ע שפזזה שעים ישראל רוקדים ושמחים בהתלהבות גדול עם התורה הקדושה, עד שמזיעים וכו', בזה גורמים שמלאכי מעלה מקנאים בנו, ולכן ראו לבוא ביחד לבית הכנסת בהושענא רבה ובשמחת תורה, ולרקד הרבה עם התורה, וכן לחנוך את הילדים גם כן ללמוד תורה הקדושה, ובשביל זה נותנים לכל ילד עליה בספר תורה, כדי להטעימו מטעם של מתיקות התורה, ועל כן ראו לקבל על עצמכם לשמר על ילדיכם, כי כל כך חבל שהילדים שלנו ילכו לאבוד וכו', והכל תלוי רק כפי החנוך שמקבלים מהאבא והאמא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סכה נ"ו): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, ולכן אשרי ההורים שמחנכים את עצמם במדת הסבלנות וכו', ולא להתפרץ אחד על השני וכו', וכן לא לנו ולקלל

אָחַד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', כִּדֵּי שֶׁהֵילָדִים יִקְחוּ דְגָמָא תִּהְיֶה מֵהַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם, כִּי הַחֲנוּךְ מֵתְחִיל בְּבֵית, מֵה שֶׁהֵילָדִים רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים בְּבֵית, זֶה מֵה שְׁעוֹשִׁים וּמְדַבְּרִים בַּחוּץ, וְלִכֵּן אִם רוֹאִים יְלָדִים מִפְּרָעִים וְכוּ', מִשְׁחִיתִים דְּבָרִים שֶׁל אַחֲרִים וְכוּ', וְכֵן שֶׁל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזֶה מֵה שְׁשָׁמְעוּ וְקָבְלוּ בְּבֵית, וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּהוֹשָׁעֲנָא רַבָּה וְשִׁמַּחַת תּוֹרָה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים וְלִהְסָבִיר לָהֶם בְּנַחַת וּבְסִבְלָנוּת, מֵה הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים וְלִלְכֹת אִתָּם בְּיַד חֲזָקָה, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הַיְלָדִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', יְלָדִים צְרִיכִים רַק לְהַגְבִּיֵה וְלִתֵּת לָהֶם מִחֲמָאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

עֲכָשׁוּ בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבִמּוֹצְאֵי שַׁבַּת יַחְזִיקוּ אֶת הַזְּמַן שֶׁל רַבְּנוּ תָם, הֵינּוּ יְכוּלִים לְהַתְּחִיל לְהַתְּפַלֵּל עוֹד עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְפָנָי זֶה, הַעֲקָר לֹא לְהַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה לְפָנָי זְמַן רַבְּנוּ תָם, כִּי שַׁבַּת הוּא בְּסִקְלָהּ, וְלָמָּה אָנוּ צְרִיכִים לְהַכְּנִיס אֶת עֲצָמֵנוּ בְּסַפֵּק וְכוּ', וְאִךָ שְׁאַחֲרִים לֹא אוֹמְרִים כְּכֹה וְכוּ', וְלֹא פּוֹסְקִים כְּכֹה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ שְׁמִי שְׁמֵאֲרִיךְ עַד שִׁיטַת רַבְּנוּ תָם אֶת הַשַּׁבָּת, נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁבוּעַ שֶׁל שְׁפָעַ נּוֹמָה שֶׁהַקְּלָתִי בְּצוּם יוֹם הַכַּפּוּרִים (רַק הַשְּׁנָה) מִפְּנֵי שְׁאִיזָה רִשָּׁע עֲשֵׂה דוֹקָא לֹא לְהַזִּיז אֶת הַשְּׁעוֹן קִיץ, וְזֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁקָּשָׁה לָהֶם מְאֹד הַצּוּם, וּמֵה גַם אֲשֶׁר רַב רַבִּים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל צָמִים וְאִי אֲפָשָׁר לְהַכְּבִיד עֲלֵיהֶם שְׁעָה נּוֹסֶפֶת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַקְּלָתִי, אֲבָל אִם הַשְּׁעוֹן הוּא כְּבֹר שְׁעוֹן חוֹרֵף, צְרִיכִים לְחַכּוֹת עַד שְׁאוּכָלִים כְּפִי שִׁיטַת רַבְּנוּ תָם, כִּי הָרִי הוּא בְּכִרַת וְכוּ', עַל כָּל פְּנִים בְּשַׁבַּת אֵין אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת שֶׁל צוּם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחַכּוֹת עוֹד עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְלָמָּה שֶׁלֹּא נּוֹסִיף תּוֹסֶפֶת שַׁבַּת עַל שִׁשַּׁת יָמֵי הַחַל כִּדֵּי שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ שְׁבוּעַ טוֹב, שְׁבוּעַ מְבָרָךְ, שְׁבוּעַ עִם שְׁפָע.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזְכָה לְפִתְקָא טָבָא, וְלִשְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה שֶׁל אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֵר חֲזוּק, וּמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת הַקְּהֵלָה שִׁיעֲשֶׂה טוֹבָה וַיַּעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי כָּל אֶחָד

מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עָסוּק בְּעִנְיָנוּ וְכוּ', בְּדֹאגָתוֹ וּבְצָרְתוֹ וְכוּ', וְלִכְן אֶף אֶחָד לֹא מְעַנֵּן בְּאֶחָד שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַקְּהֵלָה וְכוּ', לֹא מִחֲזִיקִים אֶת אֶף אֶחָד בְּרַגְלִים וְכוּ', מִי שְׁרוּצָה לְלַכֵּת שְׂיִלְךָ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם, אָבֵל זֹאת אָמַר לָכֶם שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד מְאֹד יִהְיֶה פֶה שְׁנוִי שֶׁלֹּא הֶאֱמַנְתֶּם אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שְׂיִבְנָאֵל הוּא גַן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם פֶּתַקָּא טָבָא וְחַג שְׂמַח

י.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת כ' תִּשְׂרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ וּלְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, דְּעוּ לָכֶם כִּי שְׂמַחַת תּוֹרָה הוּא שְׂמַחָה אֲמֵתִית, שְׂמַחָה שְׂאַנְחָנוּ שְׂמַחִים שְׂזַכִּינוּ לְסִים אֶת חֲמִשָּׁה חֲמִשֵׁי תּוֹרָה, בְּכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ זָכִינוּ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה לְסִים שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁזֵה הַשְׂמַחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂרָאוּי לָנוּ לְשְׂמַח, כִּי בְּנֵי אָדָם מְזוֹלְזִים בְּזֵה מְאֹד, וְאֶף אֶחָד לֹא שֵׁם לֵב שְׁזֵה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׂכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו; וּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוֹף (אַרְח חַיִּים סִימֵן רַפ"ה סְעִיף ג') מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאִילָךְ חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכָתַב רַבְּנֵי יוֹנָה "וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁנוֹהֵגִים לְקָרוֹת מְעַט בְּכָל יוֹם יוֹם מִזֶּה שָׁבוּעַ וּמְסִימִים בְּשֶׁבֶת", וְכָתַב הַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה (ש"ס) בְּסִפּוֹר מְעֻשָּׂה רַב כְּתַב בְּהַנְּהַגַת הַגָּר"א שֶׁהִיָּה נוֹהֵג תַּכְּף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקָרָא מִקְצַת מֵהַסְּדֵרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּמְסִים בְּעֶרֶב שֶׁבֶת, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דַּב מְבַעֲלָזָא זי"ע שְׂכִיּוֹם שְׂאָדָם לּוֹמֵד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יַחֲטָא, וְלִכְן אֵתָּה צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בְּעִצְמְךָ

דָּבָר זֶה אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל הָאָדָם שְׁזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, שְׁזֵה סִגְלָה לִירֵאת שָׁמַיִם, וַיְדוּעַ שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִסֵּאטְמָאָר זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי יוֹאֵל" וְאַחֲיו הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִסִּיגוּט זי"ע בַּעַל "עֲצֵי חַיִּים" שֶׁלְחָם אָבִיהֶם הַקְּדוֹשׁ בַּעַל "קִדְשֵׁת יוֹם טוֹב" בְּהִיוֹתָם קִטְנִים אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְרֹדְכֵי מִנְאֲדָבוּרְנָא זי"ע שְׁיִבְרַכְכֶם, וְכֵן עָשָׂה הַצַּדִּיק וּבְרַךְ אוֹתָם, וְהִזְהִירָם וְאָמַר לָהֶם, יְלָדִים תִּרְאוּ לִפְטָם אֶת עֲצָמְכֶם הַרְבֵּה עִם חֲמֵשׁ וְרַש"י, כִּי הִפְרַתִּי הַרְבֵּה גְדוֹלִים שְׁלֵא יָדְעוּ אֵיפֹה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָר מִפְּנֵי שְׁלֵא לְמַדּוּ חֲמֵשׁ וְרַש"י, רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד וּלְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ.

וְלָכֵן כְּשֶׁבֵּא שְׁמַחַת תּוֹרָה יֵשׁ לָנוּ עִם מָה לְשַׁמַּח עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁאַנְחָנוּ אוֹחוּזִים בְּיַדֵּינוּ שְׁזָכִינוּ לְסִיִּים הַשָּׁנָה אֶת כָּל חֲמֵשֶׁה חֲמֵשֵׁי תּוֹרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, וְאַנְחָנוּ מִקְבָּלִים עַל עֲצָמָנוּ מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לֹא לְהַחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִלְּלַמֵּד שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכָלֵל, וְאֶת גְּבַאי הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת שְׁלֹנוּ בְּפֶרֶט, שְׁלֵא נוֹתְנִים לְבַחֲוֵרִים הַקְּפוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, וְכֵן כָּל אֵלּוּ שְׁמִקְבָּלִים הַקְּפָה צְרִיכִים לְנַהֵג כְּבוֹד גְּדוֹל עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְזֵה בְּזִיווֹן הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד לְזַרֵק אֶת זֶה בְּאֹוִיר וְכוּ', זֶה מְנַהֵג קָלִים וּבּוֹרִים וְעַמִּי הָאֶרְצוֹת וְכוּ', סֵפֶר תּוֹרָה צְרִיכִים לְהַחֲזִיק בְּאֵימָה וַיִּרְאֶה בְּרַתָּת וְזִיעַ, וּמִכָּל שְׁפָן שְׁאַסוּר לְתַת אֶת זֶה לְנָשִׁים.

כְּדָאֵי לְרַקֵּד שְׁעָה שְׁעֵתִים עַד שְׁלוֹשׁ שְׁעוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כְּדֵי שְׁלֵא יְבוֹאוּ לְיַדֵּי קְלוֹת רֹאשׁ וְעַרְבוּכְיָא בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים, שְׁאֲזוּ יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ, וְזֵה אֲנִי מְדַבֵּר גַּם לְעַנְיֵן הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת, מִסְפִּיק שְׁעֵתִים לֹא צְרִיכִים יוֹתֵר, הָעֵקֶר כְּשִׁאוּחוּזִים אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁבַשְׁנָה הַזֹּו אֲנִי לֹא יַחֲסֵר שָׁבוּעַ אֶחָד מִכָּלֵי לְלַמֵּד שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י זֶה שְׁמַחָה אֲמֵתִית שֶׁל הַתּוֹרָה, אֲבָל לֹא סֵתָם הוֹלְלוֹת וְקְלוֹת

ראש, 'עדיף קצת שמחה אמתית לשם שמים, מהרבה שמביא הוללות והפקרות', זכרו זאת שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם כי העולם מטעה מאד, אנחנו לא צריכים לחקות את שום בריה שבעולם, יש לנו את רבנו ז"ל וזהו זה, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו מקרבים אל רבי אמת כזה רבי גדול כזה.

נא ונא תכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם ודעתכם, כי קהלתנו הקדושה היא קהלה יחידה במינה, ואני לא רוצה ששום משפחה לא רצויה שיצטרפו אל קהלתנו הקדושה בשום פנים ואופן, וצריכים לזכור ולהזכיר 'בנאל אינה מערי מקלט', לא כל מי שרוצה להצטרף אל קהלתנו יכול להצטרף, אני עומד על זה חזק מאד מאד, תהלה לאל יש לנו 'בית הוראה' ויש מורי צדק, וכל דבר קטן בהלכה לשאל אותם, קהלתנו הקדושה אינה הפקר כלל, ואין כאן איש כל הישר בעיניו יעשה, מי שלא מתאים לו קהלתנו הקדושה שיצא מפה מה שיותר מהה, אין לו מה לחפש אצלנו כלל.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו תחזיקו את עצמכם ביחד, ותתרחקו מבעלי מחלקת שאין להם שום שיכות בקהלתנו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ח סימן ה') אוי לרשע אוי לשכנו דתן ואבירם לפי שהיו שכנים של קרח וכו' שהיו שכנים לקראת בעל מחלקת לקו עמו ואבדו מן העולם. מה שאין כן שבט יהודה יששכר וזבולן לפי שהיו סמוכין למשה ואהרן שהם היו התורה, וכו גם כן להיות בני תורה כדכתיב (תהלים ס) "יהודה מחקקי" וכתיב (דברי הימים א' י"ב) "ומבני יששכר יודעי בינה לעתים" וכתיב (שופטים ה') "וזבולן משכים בשבט ספר"; הרי שלף לפניהם אם מחברים לבעלי מחלקת נעשים גם כן בעלי מחלקת, ולבסוף נאבדים מן העולם, ואם מחברים לבני תורה זוכים גם כן להיות בני תורה, ושםם נשאר לעולם.

ולכן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו אל תטעו את

עֲצַמְכֶם, אֲלֵא כֹל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר רְאוּ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא:
מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגַרְסַת בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא:
לְהֵיוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ,
וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ק"כ). "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בִּידֵי
לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם
אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הָעֵקֶר תִּרְגִּילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם,
אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֶה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ
בְּטָלָנִים, רַק תִּהְיוּ חֲזָקִים מְאֹד בְּדַבֵּר זֶה לְדַבֵּר אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים לְפָנָי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַדְּבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה
עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אֲשֶׁרֵינוּ מֶה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֶה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ
ז"ל, וְרָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִם זֶה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נַח כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם אֲמַתִּי וְהַתְּאָרִיף הָאֲמַתִּי שֶׁל חֲגִיגַת מְאֵה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים
מְאֹד הַוֹסְדָה יִבְנָאֵל, בְּכ"ה תִּשְׁרִי תִרַס"ב, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ בְּכ"ה תִּשְׁרִי
תשע"ב, וּבְאֲמַת רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּמִקּוֹם
קְדוּשׁ כְּזֵה, שְׁיִהְיוּדִים מְסֻרוּ אֶת נַפְשָׁם לְהִקָּים מוֹשְׁבָה בֵּין רוֹצְחִים וְכו',

כִּי הַמָּקוֹם סָבִיב הָיָה מְלֵא עִם רוֹצְחִים פְּרָאִים וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן הִחֲזִיקוּ מֵעַמָּד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהָעֶקֶר שׁוֹכְחִים שְׂאֵלוֹ הַמִּיִּסְדִּים רַבָּם כְּכֹלם הָיוּ אֲנָשִׁים דְּתִיִּים וְשׁוֹמְרֵי מִסֶּרֶת, וְהָיוּ מְאֹד מְאֻחָדִים בֵּינֵיהֶם בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט וְכוּ', וְזֶה הָיָה סוּד הַצְּלָחָתָם.

וְהִנֵּה עֵבֶר מְאֹה וְעֶשֶׂר שָׁנִים וְרֵאוּי לָנוּ בְּאֵמֶת לְחַגֵּג אֶת חֲגִיגַת "יְבִנְאֵל", תְּהִלָּה לְאֵל אַחֵר כָּל כֶּף הַרְבֵּה תִּלְאוֹת שֶׁעֲבַרְנוּ פֶּה וְכוּ', צְרוֹת וְיִסּוּרִים מְשֻׁנוֹת וְכוּ', שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יֵאֱמִין מֶה שֶׁעֲבַרְנוּ פֶּה, בְּדִיּוֹק כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָי שְׁבַעִים שָׁנָה וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן הִקְמֵנוּ פֶּה בִּיְבִנְאֵל קְהֵלָה קְדוּשָׁה שְׂאִין לָנוּ מֶה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קְהֵלָה בְּעוֹלָם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, הִקְמֵנוּ כֵּן מִקְּנֵאוֹת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאִין מְלִים לְהִסְבִּיר אֶת זֶה, לֹא בְּעַל פֶּה וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא בְּכֶתֶב, הִקְמֵנוּ פֶּה פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים, תְּלֻמוֹד תוֹרָה לְבָנִים, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, תִּיכוּן לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קְטָנָה, יְשִׁיבָה גְדוֹלָה, יְשִׁיבָה שֶׁל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה, כּוֹלֵל לְאַבְרָכִים, וְכוֹלֵל לְהוֹרָאָה לְאַבְרָכִים צְעִירִים, בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, שְׁכַל מִי שֶׁרַעַב יְכוּל לְבוֹא לֶאֱכֹל בְּלֵי תְּשׁוּלוֹם, גַּמ"חִים לְיוֹלְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יֵאֱמִין שֶׁקִּים דְּבַר כְּזֶה, וְאֵיפֹה? בְּמִדְּבַר שְׁמֵם שֶׁפֶה נִמְצָא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ לְמַנַּע וּלְעַכֵּב כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדוּשָׁה, מוֹסֵר וּמִסִּית וּמְדִיחַ נְגִדְנוֹ, וְאֵף עַל פִּי כֵן תְּהִלָּה לְאֵל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ מִתְּרַחֶבֶת בְּצוּרָה בְּלִתי רְגִילָה בְּלֵי עֵין הָרַע, אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים כְּבָר לְמַעְלָה מִשְׁלוֹשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְאִם רַק הָיָה דִירוֹת, הָיוּ נִכְנָסִים פֶּה לְגוֹר כְּמָה אֶלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת בְּלֵי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלֵל, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂאֵצְלָנוּ אִין שׁוֹם גְּזַעְנוֹת וְכוּ', וְאֵנִי מְאֹד מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עֲבוּר אֵהֵבָה אַחֲדוֹת וְרַעוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַקְּשׁוּרִים אֶל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׁמְחָה הַיּוֹם מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׂמִחָה הַכְּפוּלָה, הֵן עַל חֲגִיגַת מְאֹה וְעֶשֶׂר שָׁנִים שֶׁל קִיּוֹם "יְבִנְאֵל", וְהֵן שֶׁהַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל שְׁתֵּי צְדִיקִים קְדוּשִׁים עַד מְאֹד שְׂרָפֵי מַעְלָה, מִצַּד אֶחָד רַבְּנוּ מִשֶּׁהַ חֲתָם סוֹפֵר זִי"ע, וּמִצַּד שְׁנֵי רַבֵּי לױי יִצְחָק מְבֵאֲרֵדִיטְשׁוֹב זִי"ע, שְׁחַל הַיּוֹם, וְיָדוּעַ שֶׁדְּרָכוֹ שֶׁל חֲתָם סוֹפֵר לֹא לָזוּז כִּהוּא זֶה מִהַדְרָךְ שֶׁקְּבַלְנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וּמֵאַבוֹת

אבותינו, ולא לסור מהתורה הקדושה כהוא זה, וזה היה הססמה שלו "חדש אסור מן התורה", ומצד שני ידוע דרכו של הרבי מבארדיטשוב זי"ע, שרבנו ז"ל העיד עליו שהוא פאר הדור, והוא תמיד היה דן את כל בר ישראל לכף זכות, ועל קטב זה בניתי את הקהלה הקדושה שלנו ביבנאל, מצד אחד שלא נזוז כהוא זה מהתורה הקדושה, וקהלתנו הקדושה תהיה מבססת רק על תורה, שיהיה לנו קהלה של תורה, אבל מצד שני לדון את כל אחד לכף זכות, ואת שתי הנהגות האלו אנחנו צריכים לישים לעבדה ולמעשה, וזה סוד הצלחתנו.

ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הכלל, עכשו מתחיל זמן החרף הגדול, יצאנו משמחת תורה, ששמחנו שכל השנה זכינו ללמד את התורה שנים מקרא ואחד תרגום, ולא החסרנו שבוע אחד, וכן כל אחד גרס הרבה פרקים משניות בכל יום, ועל כלם למדנו בכל יום את הדף היומי, שבכל זה ראוי לנו לשמח מאד מאד, תהלה לאל כל יום ויום שלחתי לכם מכתב לחזק לעודד ולשמח אתכם, ולהחזיק אתכם ביחד, ותהלה לאל הצלחתי בגדול וכו' וכו', עם כל זאת עלי לומר שפה ושם הסמ"ך-ף-מ"ם מכניס את טלפיו בינינו, ומזה צריכים מאד מאד לשמר, כי החתם סופר זי"ע עמד איתן צור חזק נגד כל תנועת הרפורמים שרצו לעשות רפורמות בהדת, והוא הציל את כלל ישראל בזה שעמד חזק מאד שלא נזוז כהוא זה מהשלחן ערוך, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, להחזיק בהיהדות במסירות נפש הכי גדולה, ולכן הקמתי את "בית הוראה" ששם נמצאים ארבע דינים יראי השם, (שזה גם כן פליאה, במדבר שמם יש לנו "בית הוראה", מה שלא נמצא רק בעירות הגדולות כידוע), ולכן כל דבר קטן שרק קורה בבית וכו', או בהקהלה וכו', תכף ומיד לפנות אל ה"בית הוראה", כי זה יסוד מוסד בהיהדות לצית לדברי רבנים יראי השם וחושבי שמו, וכן צריכים ללכת על פי הדרך של הצדיק הקדוש מבארדיטשוב זי"ע לדון את כל בר ישראל לכף זכות, בודאי פה ושמה יכול להתעורר וכו', וגם מתעורר מחלקת ואי הבנות וכו' בהקהלה, כי זה דבר טבעי, כמאמרם ז"ל (ברכות סג).

כשם שפּרצופיהם שונות כף דעותיהם שונות, עם כל זאת אָמרו חכמינו הקדושים (עיקצין פרק ג') לא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם, וְאָמְרוּ (שְׁבַת י') שָׁמוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם, וְלָכֵן בְּמָקוֹם שֶׁנִּמְצָא שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה, שָׁם הַשְּׂכִינָה מְצוּיָה, וְלִהְפֹךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִמֵּן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מֵאַחַר שֶׁהִגְעֵנוּ לְהַשְׁגִּים כָּל כֶּךָ גְּדוּלִים בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה אַחַר תְּלָאוֹת וַיְסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּפֶה וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכֶתֶב וְכוּ', וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁיִשְׁלִימוּ בִּינֵיהֶם, וְשִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת וְאֶהְבָּה גְּדוּלָּה בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי מוֹהֲר"ן סִמֵּן רצ"ב) הַעוֹלָם רְאוּי שִׁתְּמָהּוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְבִזּוֹת אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נח): כָּל הַמְּלַבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דְּחִזִּינָא לִיָּה דְאַזִּיל סוּמְקָא וְאַתִּי חוֹרָא, וְאָמְרוּ (שָׁם נט.) הַמְּלַבִּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שָׁם) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁיִּפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבְּשֵׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, וְלָכֵן אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּהַקְּהֵלָה, כְּמוֹ אַחֲדוֹת וְשְׁלוֹם וְאֶהְבָּה, וְאַחַד יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַשְּׁנֵי וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה מִתְחִיל הַחֲרָף הַגְּדוֹל, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁיִּצְטָרְפוּ בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְאַפְלוֹ שְׁלֹא מְבִינִים אֶת הַכֹּל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זָכְרוּ הַיֵּטִב כָּל זְמַן שֶׁמְדַפְּדָפִים אֶת דְּפֵי הַגְּמָרָא יוֹם אַחַר יוֹם וְכוּ', זֶה שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְאַף בְּרִיָּה שְׁלֹא יְבַלְבֵּל אוֹתָךְ שְׂאֵתָה לֹא מִבִּין וְכוּ', כִּי כְּכֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיְהִיָּה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ בְּגֵרְסָא, וּמְכַל שֶׁכֵּן שִׁישׁ אֲצִלְנוּ כְּמָה שְׁעוֹרִים שְׁלוּמְדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה עוֹד כְּמָה שְׁעוֹרִים, בְּאַפְּן שְׁכָל אֶחָד יוֹכֵל לְהַצְטָרֵף אֶל לִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׁזֵה הַהַצְלָחָה הַכִּי גְּדוּלָּה הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה חוֹלִין קִי"ט, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁתְּשֻׁמְחוּ מְאֹד עִם הַיּוֹם הַזֶּה

הַחֲגִיגָה הָאֲמֵתִית שֶׁל מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנָה מִיּוֹם הַנּוֹסְדָה יִבְנָאֵל, שְׂאֵחַר כָּל כּוֹן הַרְבֵּה שָׁנִים שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּמִקּוֹם מְדַבֵּר שָׁמַם, פּוֹרַחַת קֵהֵלָה קְדוּשָׁה, עַל אֵף שֶׁהֶסֶם"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ חוֹתֵר לְעֵקֶר אוֹתָנוּ וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ חֲזָקִים כְּצוּר אֵיתָן לֹא לְזוּז כִּהוּא זֶה מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

תְּהִלָּה לְאֵל עֲכָשׁוּ פְתַחְנוּ חֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", שְׁזֵה יִהְיֶה מְגִדֵּל אוֹר לְכָל הַגָּלִיל, שְׁיִוְכְלוּ לְהַשִּׁיג שְׁמָה מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמֵּר אֵיפֹה שְׁקוֹנִים מְזוּזוֹת וְתְּפִלִּין, שְׁלֹא יִהְיֶה פְּסוּלִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי הַשּׁוּק מוֹפֵץ עִם מְזוּזוֹת וְתְּפִלִּין פְּסוּלִים, וְתִהְיֶה לְאֵל אֲצִלְנוּ הַכֹּל הוֹלֵךְ תַּחַת פְּקוּחַ הַ"בֵּית הוֹרָאָה", וְכֵן יִהְיֶה לְהַשִּׁיג אֲצִלְנוּ כָּל הַסְּפָרִים שְׁבַעוּלָם, וְכָל תְּשֻׁמֵי קְדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיַעֲשׂוּ אֶת הַקְּנִיּוֹת רַק שְׁמָה, כְּדֵי לְבַנוֹת אֶת הַחֲנוּת שְׁבַאֲמַת יִשְׁמַשׁ אֶת כָּל הַגָּלִיל כְּלוּ, וְנֹזְכָה בִּיחַד בְּקְרוּב מְאֹד לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, שְׁבוּ יְבוֹא וְיִתְגַּלֶּה בְּאַרְעָא דְגָלִיל.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

טז.

בְּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נַח כ"ה תְּשֻׁרֵי ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הַיּוֹם זֶה כ"ה תְּשֻׁרֵי, בּוֹ בְּיוֹם נוֹסְדָה מוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל בְּשַׁנַּת תרס"ב (בְּדִיוֹק מֵאָה וּשְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה), וְהַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ פְּאָר הַדּוֹר הַרְבִּי רַבִּי לױי יִצְחָק מִבְּאַרְדִּיטְשׁוֹב זי"ע, וְכֵן הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ גְּאוֹן הַדּוֹר הַחֲת"ם סוֹפֵר זי"ע, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְקַשֵּׁר אֶת הַשְּׁלוֹשׁ מְאַרְעוֹת יַחַד, הַרִי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, אֵין שׁוּם טַבַּע כָּלָל, וְהַכֹּל מְשֻׁגָּח מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ לְמָה בָּאנוּ פֹּה לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל וְכוּ', וְלָמָּה נוֹסְדָה יִבְנָאֵל בְּדִיוֹק בְּהִלּוּלָא שֶׁל שְׁתֵּי צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֵלוּ, כִּי רַק עַל סִמְךָ זֶה

בְּנִיתִי פֹה אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אַמוּנָה, יְחִידָה בְּמִינָה שְׁאִין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ כְּקֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה לְמִי שְׁמוּדָה עַל הָאֱמֶת, וְהִנֵּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצִלָּנוּ הוּא שְׁתֵּי דְבָרִים, מִצַּד אֶחָד לְלַכֵּת לְפִי שִׁיטַת הַחֶתֶם סוֹפֵר שֶׁהַקְּפִיד כְּקֵלָה בְּחִמּוּרָה שְׁלֹא נִזְיוּ מֵהֶהֱלָכָה, וְהִיָּה שְׁגוּר בְּפִיו תָּמִיד מֵהַ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרֵלָה פָּרָק ג') הַחֲדָשׁ אֲסוּר מִן הַתּוֹרָה בְּכָל מְקוֹם; שְׁלֹא נִזְיוּ מֵהֶהֱלָכָה אֲפִלּוּ כִּהְיָא זֶה, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד וְקִיּוּם כָּל הַהֶלְכוֹת מֵהַשְּׁלַחַן עֲרוּף, וְלֹא לְזוּז אֲפִלּוּ מִסְעִיף קֶטֶן אֶחָד מִשְׁלַחַן עֲרוּף, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַף בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כְּמוֹ שְׁמִתְחִיל הַשְּׁלַחַן עֲרוּף "וְאֵל יִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים", וְאִין לָנוּ מֵהַ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִקִּיּוּם הַמְּצוּוֹת שְׁלָנוּ וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי לְלַכֵּת לְפִי שִׁיטַת הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוּב זִי"ע לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר עַל דְּבַר זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּיוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׁצִרְכִים לְחַפְּשׁ וְלִכְקֵשׁ וְלִמְצֹא אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל שְׁתֵּי יְסוּדוֹת הָאֵלוּ בְּנוּיָה קֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנִמְצְאִים בְּקֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, לְקַחַת אֶת הַקּוּ הַזֶּה, מִצַּד אֶחָד לֹא לְזוּז מֵהַשְּׁלַחַן עֲרוּף כִּהְיָא זֶה, מִצַּד שְׁנֵי לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת.

עַם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ח) אִין מְלַמְּדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית; לְצַעֲרָנוּ הָרַב פֹּה בִּישׁוּב שְׁלָנוּ יֵשׁ אֶחָד מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁכָל הַכַּח שְׁלוֹ זֶה "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", לְהַפְּרִיד בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְבִינֵינוּ שְׁמֶשֶׁם נוֹבֵעַ כָּל הַצְּרוֹת שְׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מֵאֹז שְׁבָאנוּ פֹה בִּיבְנָאֵל, וּבְפִרְט אֲנִי נִהְיִיתִי מְטָרָה לְחִץ שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה נִגְדִי וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן רי"ח) "בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיִס גִּיפִירְט אִין וְעַל אוֹיִס פִּירָן", "נִצְחָתִי וְאֲנַצַּח", וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים עַכְשָׁו לְפָנֵי הַבְּחִירוֹת הַמְּקוּמִיּוֹת, שְׁזֵה הַזְּמַן הֵכִי גוֹרְלִי בְּשִׁבִיל קֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲנַחְנוּ נִמְצְאִים כְּבָר פֹּה עֲשָׂרִים וְשִׁבְעַ שָׁנִים, חֲמֵשׁ וְחֲצִי קְדֻנְצִיוֹת וְכוּ', וְאֵת הַסֶּבֶל שְׁסֹבְלָנוּ פֹה אִי אֲפֶשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּפֹה, וּמִכָּל שַׁפְּן בְּכַתֵּב, מֵהַ

שְׁעֵבְרָנוּ פֹּה מִמָּשׁ אֶת הַגִּיהֵנוּם עַל פְּנֵי אָדָמָה, הַתְּנַהֲגוּ אֵלֵינוּ בְּרִשְׁעוֹת
 וְאַכְזָרִיּוֹת כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל עַל לֹא דָבָר, תִּהְלֶה לְאֵל
 כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהַעִיד שְׂאֵף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא נִגַּע אֶפְלוּ בְּזָבוּב
 וְכוּ', לֹא עֲשִׂינוּ שׁוּם רַע לְאֵף בֶּן אָדָם כְּאֵן וְכוּ', וְאַדְרָבָה הִבְאֵנוּ שְׁפַע
 לְמִקּוּם, מֵאֵז שְׁבֵאנוּ פֹּה עָלָה הַנְּדִלְ"ן לֹא מֵאָה אֶחָזוּ, אֶלֶּא אֶלֶף אֶחָזוּ,
 דְּבָר כְּזֶה לֹא נִמְצָא בְּשׁוּם מְקוּם, תִּהְלֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מִבֵּיֵאִים פְּרָנְסָה
 לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוּם הֵן עִם הַצִּיִּמְרִים, וְהֵן עִם הַמְּכּוֹלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל
 זֹאת מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדְּנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה כְּאֵלוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלָצוֹת וְכוּ',
 וְנִסְגְּרָ כְּבִישִׁים וְכוּ', וְכָל הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת הָאֵלוּ בָּאִים רַק מִכְּתַבַּת
 אֶחָד וְכוּ', שְׂאֶפְלוּ עַכְשָׁו הַצְּלִיחַ לְפִלְג אֶת עֲדוֹת הַמְּזֹרַח לְאַרְבַּע חֻלְקִים,
 הַכְּנִיס אֶצֶל כָּל אֶחָד מֵהַמְּעַמָּדִים אִישׁ מִשְׁלוֹ וְכוּ', הַעֲקֹר שִׁיְהִי פְרוּד
 בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת הַפַּעַם לְנֹצַח בְּגִדוֹל, וְלַעֲשׂוֹת פֹּה
 שְׁנוּי דְרָסְטִי, שִׁיְהִי שְׁפַע מוּפְלָג בְּמִקּוּם הַזֶּה, וְלַעֲקֹר פַּעַם וְלְתַמִּיד אֶת
 הַשְּׁנֵאָה וְהַסְתָּה הַפְּרוּעָה וְהָאֶכְזָרִיּוֹת שִׁישׁ נִגְדְּנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ
 אֶת כָּלֵל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר
 חֲזֹק, עַכְשָׁו מִתְחִיל הַבְּחִירוֹת, וִיְהִי לָנוּ עֲבוּדָה קְשָׁה מֵאֵד לְאֶחָד וְלֹאֲגַד
 אֶת כָּל תוֹשְׁבֵי הַמְּקוּם, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת שְׁנוּי דְרָסְטִי, הֵן בְּהַנְּקִיּוֹן הַגְּשָׁמִי
 שִׁיְהִי הַמְּקוּם נָקִי, שִׁיְהִי עַד עַכְשָׁו מְזַנָּח מֵאֵד וְכוּ' (כְּמוֹכֵן שְׁזָרְקוּ אֶת זֶה
 עֲלֵינוּ), וְהֵן בְּהַנְּקִיּוֹן הַפִּינְנָסִי שִׁתְּהִי הַמוֹעֲצָה שְׁקוּפָה, שְׁכֵלֶם יִרְאוּ אִיפֹה
 הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ וְכוּ', וּמִי מִשְׁלֵם יוֹתֵר מְסִים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ', שְׁלֵא יִקְרָאוּ אוֹתָנוּ
 סַחְטָנִים פְּרִזִּיטִים וְכוּ', כִּי כָּל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמוֹ פּוֹסֵל, בֵּין כֶּךָ אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיִּקְרִים הַעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְשֻׁלְּמִים יוֹתֵר מְסִים וְאַרְנוֹנָה מֵהָאֶפְרִים וְכוּ',
 וִיכּוֹלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה שְׁחוֹר עַל גְּבִי לְבָן.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַפַּעַם נִצְלִיחַ לְהַכְּנִיס אֶת הַצֶּדֶק
 וְהַיִּשָּׁר בְּהַמוֹעֲצָה, וִיְהִי סוּף וְקֶץ לְהַסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת וְכוּ', וְהַזְרִיעָה שֶׁל
 שְׁנֵאָה אֶחָד נִגְדַּת הַשְּׁנֵי וְכוּ', זֶה מְכָרַח לְהַגְמֵר בְּבַחֲרִירוֹת הָאֵלוּ, וְלִכֵּן אֲנִי
 מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם תִּהְיוּ מְאַחֲדִים וּבְיַחַד נִזְכָּה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדוֹל,
 נַעֲשֶׂה פֹּה שְׁנוּי דְרָסְטִי מִכָּל הַבְּחִינּוֹת.

נָא וְנָא תִהְיוּ חֲזָקִים לְבוֹא בְּכֹל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּיטין ז.) שֶׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי וּבִידֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת מַהוּ, שְׂרִטְט וְכַתֵּב לִיָּה (תְּהִלִּים ל"ט ב') "אָמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכִּי מִחֲטוֹא בְלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוֹם בְּעַד רִשְׁעִי לְנִגְדִי", אִף עַל פִּי שְׂרִשְׁעִי לְנִגְדִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוֹם, שֶׁלַח לִיָּה קָא מְצַעְרִי לִי טוֹבָא וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שֶׁלַח לִיָּה (תְּהִלִּים ל"ז ז') "דוּם לְהוּיָהּ וְהִתְחוּלֵל לוּ" דוּם לְהוּיָהּ וְהוּא יִפְלֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְּׂכָם וְהַעֲרַב עֲלֵיָהֶן לְבֵית הַמְדַרְשׁ וְהֵן כְּלִין מְאֲלִיָּהֶן, הָרִי שְׁלָכְם לְפָנֵיכֶם שְׂאָם אֶחָד מְצַעַר אוֹתָנוּ, עָלֵינוּ לְהַקְפִּיד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּעֶרְבַּ וּבְבֹקֶר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלָנוּ יִפְלוּ נִפְלִיָּה אַחַר נִפְלִיָּה, וְזֶה שִׁיף לְכָל בְּרַיִשְׂרָאֵל, אִם הוּא יִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחְתּוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת ו:) כָּל הָרִגִּיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רִגִּיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחְתּוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שְׂמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, מְלַבֵּד זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם שֶׁתְּעֲזְרוּ לִי לְהַמְשִׁיף עִם מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהִטְבַּעְתִּי בְּקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שְׁבָנוּיָה רַק עַל חֶסֶד, וְתַעֲזְרוּ לִי בְּמָה שְׂאָתָם רַק יְכוּלִים שְׂאָנִי יִמְשִׁיף עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרָהֶם כָּל הַיּוֹם, שִׁיְהִיָּה אֲכָל בְּשִׁפְעַ לְאָכַל לְרַעֲבִים וְלְצָמְאִים, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַתְּל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבֹרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבֹרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יְבֹרָא, חֶסֶד אוֹמַר יְבֹרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֲסָדִים; וְלִכֵּן הִטְבַּעְתִּי בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבָקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה מִדַּת הַחֶסֶד, שְׂאֶחָד יַעֲזוֹר לְהַשְׁנִי, וּכְכֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ג): בְּשִׁעָה שְׁנַכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנָנוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מְזֵה, כִּי רַק זֶה הֵעֵצָה שְׁאָחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וּפְרָגָן לְהַשְׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבַר זֶה, שְׁלֹא יִהְיֶה קְנָאָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוּת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, רַק אֲהַבָּה אַחֻוּה וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַד כַּדִּי כָף שֶׁהִתְבַּטָּא פַּעַם (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהַבָּה שְׁבִינִינוּ; וְיִדּוּעַ אִיךָ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן קפ"ז) קֹדֶם שְׂיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהִסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ', בַּעֲתַת שְׂיִצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוּר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכַוְנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן; רֹאִים מְכַל זֶה אִיךָ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הִיקָרִים שֶׁהִחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְתַמִּיד דְּבָרוֹ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוֹ וְהִצְלִיחוֹ.

נָא וְנָא הַשְּׁבוּעַ מִתְחִילָה שְׁבוּעַ חֲדָשׁ פְּרִשְׁתַּת נַח, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִתְחִיל לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁשֵׁי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְכֵן שְׂיַעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ סֹדֵר בְּמִשְׁנֵיּוֹת לְלַמֵּד כְּסֹדֵרן פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, אֲשֶׁר מִשְׁנֵי עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרִנְסָ"ה, וְעַל כֵּלָם לְהִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הֵצֵלַת נְפִשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי גְּמָרָא רֵאשֵׁי תְבוּת הָאֲרַבְעַ מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל מִיכָאֵל רִפְאֵל אִוְרִיָאֵל, וְמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֹדֵרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, זֶה יַצִּיל אוֹתוֹ מְכַל רַע, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי כָל זְמַן שְׁמֻדְפָּדִים אֶת הַגְּמָרָא נִשְׂאָרִים יְהוּדִי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה פְּסָחִים ק"א, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתָם לֹא מְבִינִים אֶת הַכָּל, צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק בְּלַמּוּד דָּף גְּמָרָא, כִּי

אֶפְלוּ הָאֲמִירָה בְּעֶלְמָא שׁוּמְרַת אֶת הָאָדָם, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (עבודָה זָרָה י"ט).
 לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי
 קָאֲמַר, וְאִין מְלִים לְהִסְבִּיר לְכֶם מַה זֶה שְׂיִהוּדִי זִוְכָה לְדַפְדָּף בְּכָל יוֹם דְּף
 גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֲמִירָה בְּעֶלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיף שְׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוּת אֶל
 הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמָרָא, הַסֵּמ"ך-מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ
 לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמַּד אֶת
 הַכָּל, אֲבָל לֹא גְמָרָא, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם קְבִיעוֹת חִזְקָה לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם
 אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוּ שְׂאַתֶּם לֹא מְבִינִים אֶת הַכָּל וְכוּ', סוּף כָּל סוּף אִם
 תַּהִיּוּ חִזְקִים בְּכָל יוֹם לְגַרְסַּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבַסּוּף תּוּכְלוּ לְהַבִּין הַכָּל,
 תֵּאֲמִינוּ לִי שְׂאִין עוֹד טוֹב מִלְּפִתַּח בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא וְלְלַמַּד דְּף גְּמָרָא,
 וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵלוּ שְׂצוּחִקִים מְזַה וְכוּ', כִּי אִיף הוּלָךְ הַפְתָּגָם? צוּחַק
 מִי שְׂצוּחַק אַחְרוֹן, וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ט סִימָן ב')
 עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי ל"א) "עֲזַ וְהִדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן" עֲזַ וְהִדְר
 לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן, אִימְתִי הִיא שׁוּחֶקֶת? מִתֵּן שְׂכָרָה
 לְעֵתִיד לָבֵא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אִימְתִי הַתּוֹרָה מְשַׁחֶקֶת
 לְמִי שְׁהוּא עֹמֵל בָּהּ? לְיוֹם אַחְרוֹן הוּי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן; כִּי אֲזַ בְּיוֹם
 אַחְרוֹן שֶׁל הָאָדָם שְׁלָמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוּ שְׂעֵבַר עָלָיו מַה שְׂעֵבַר, הוּא
 שׁוּחַק מְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה שְׂתַחֲדִירוּ בְּעֻצְמְכֶם אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ שְׂאֲנִי כּוֹתֵב
 בְּדָם לְכָבִי וְלֹא בְדִיו, וְהַפְעַם נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּגִדוֹל בְּהַבְּחִירוֹת, וְנִהְפּוּךְ
 אֶת הַמְּקוֹם לְגַן עֵדֶן הַתַּחֲתוֹן לְרוּחַת כָּל הַתּוֹשְׁבִים.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

יז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשֻׁרֵי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַיּוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עָזַר לִי וְהִקְמַתִּי אֶת "בֵּית הַוִּירָאָה" וַיֵּשׁ לָנוּ תְהִלָּה לְאֵל שֵׁשׁ מוֹרֵי צֶדֶק,
שֶׁקָּבְלוּ סְמִיכָה מֵרַבָּנִים מְפָרְסָמִים, וְלָכֵן מְנִיתִי אוֹתָם שֶׁהֵם יִשְׁמְרוּ עַל
הַסֵּדֶר בְּקִהְלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְעַל כֵּן אֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁתִּדְעוּ
שְׂבִיזוֹן תְּלִמִּיד חָכָם הוּא עֲוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קי"ט:): אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם אֲלָא בְּשִׁבִיל
שְׂבִיזוֹ בְּהַ תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, שְׁנֵאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' ל"ו ט"ז) "וַיְהִי מְלַעְבִּים
בְּמִלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבִזְוִיָּם דְּבָרֵינוּ וּמִתְעַתְעִים בְּנִבְאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת הַיְוִ"ה
בְּעַמּוֹ עַד לְאִין מְרַפָּא" מַאי עַד לְאִין מְרַפָּא? אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל
הַמְּבֻזָּה תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"א סִימָן ט"ז) אֵתָּה מוֹצֵא שְׂלָא לְקָה קֶרַח וְעַדְתּוֹ אֲלָא עַל
שְׁפִשְׁט יָדוֹ בְּמִשְׁהָ וְאֶהְרֶן, וְכֵן אַנְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם לְקוֹ עַל שְׂבִיזוֹ הַנְּבִיאִים
שְׁנֵאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' ל"ו ט"ז) "וַיְהִי מְלַעְבִּים בְּמִלְאֲכֵי אֱלֹהִים" וְכַתִּיב
(יִרְמְיָה ה') "חֲזַקוּ פְּנֵיהֶם מִסְּלַע מֵאֲנֹו לְשׁוֹב" לְכֹן הַזְּהִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל כְּבוֹדֵן שֶׁל זְקֵנִים וְשֶׁל צְדִיקִים; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדָרַשׁ
זוּטָא קֵהֶלֶת פְּרָשָׁה ט' סִימָן י"ח) כָּל הַנּוֹגֵעַ בְּתִלְמִיד חָכָם כְּאִלוֹ נּוֹגֵעַ בְּשִׁכְנָה;
וְזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר, עַד כְּדֵי כֹךָ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלָקוּט מְלָכִים
א' רַמְזוֹ ר"א) חָס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כְּבוֹדֵם שֶׁל צְדִיקִים יוֹתֵר מִכְּבוֹדוֹ;
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מְכַלֵּל אַנְשֵׁי קֵהֶלֶתָנוּ שִׁידְעוּ שֵׁישׁ לָנוּ "בֵּית
הַוִּירָאָה" וְמִי שֵׁישׁ לוֹ סִכְסוּף עִם חֲבֵרוֹ שִׁיפְנָה אֶל "בֵּית הַוִּירָאָה", וְאִם
הוּא הוֹלֵךְ אֶל חֲקוֹת עֲפוּ"ם אוֹ אֶל עֲרַכְאוֹת, עֲוֹנוֹ גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵין לוֹ מַה
לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתָנוּ כָּלֵל, וּמְכַל שִׁכְן מִי שֶׁמְחַצֵּף אֶת פְּנֵיו לְאֶחָד מֵהַמּוֹרֵי
הַוִּירָאָה שֶׁהֵם תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים, עֲלָיו לִידַע שֶׁעֲוֹנוֹ קָשָׁה מְנִשְׂא,

וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יורה דעה סימן רמ"ג סעיף ו') עוֹן גְּדוֹל הוּא לְבִזּוֹת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, אוֹ לְשִׁנְאוֹתָן, וְכָל הַמְּבִיזָה אֶת הַחֲכָמִים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהוּא בְּכֻלָּל (בְּמִדְבַר ט"ו ל"א) "כִּי דָבַר ה' בְּזֵה"; וְכֵן הוּא (שם סעיף ז') מִי שֶׁהֶעִידוֹ עָלָיו שֶׁבִּזָּה תַּלְמִיד חֲכָם אָפְלוֹ בְּדַבְרָיו, אָפְלוֹ שְׁלֵא בְּפָנָיו, בֵּית דִּין הָיוּ מְנַדִּין אוֹתוֹ וְאֵין מְתִירִים לוֹ עַד שִׁירְצָה הַחֲכָם שְׁנִדוּהוּ בְּשִׁבְלֵוֹ וְכוּ', עֵין שָׁם. וְלִכֵּן מִי שְׁלֵא יָקִים אֶת זֶה שְׁזֵה הִלְכָה מְפֹרֶשֶׁת בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתָנוּ כָּלֵל, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְזַכֵּר כִּי קִהְלָתָנוּ אֵינָה הַפְקָה, וְאֵינָה מְעָרִי מְקַלֵּט, וְאֵנִי מְאֵד מְקַפֵּיד שְׁלֵא יִמָּצֵא בְּקִהְלָתָנוּ אֵיזָה עֲזוֹת פָּנִים, אֵיזָה בַּעַל מַחְלָקָת, אֵיזָה מְסַמֵּם, אוֹ תַמְהוּנָה וְכוּ', אוֹ אֵיזָה מְשַׁחַת וְגַבֵּב וְכוּ', וּמְכַל שְׁכָן אַחַד שֶׁמְבִיזָה אֶת הַמּוֹרֵי צְדָק שֶׁל קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, עַל זֶה אֵנִי מְקַפֵּיד בְּיוֹתֵר, וְזֵה עוֹוֹן חָמוּר שְׁאֵין עַל זֶה מְחִילָה, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיעֶזֶר לִי לְבָנוֹת אֶת קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁתִּהְיֶה קִהְלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְשֶׁל חֹסֵד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

חֶשְׁוֹן

יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נח ג' מֵר חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל לַיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסֶדִי בְּרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

חֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַגַּעַתִּי כָּאֵן אֶתְמוֹל, וּמָה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֻחָתִי
לְרֵאוֹת קַהְלָה קְדוֹשָׁה שְׂמֵאֲחָדֵת יַחַד, זֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְלִי.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נָא וְנָא לְבַל נִשְׁכַּח פְּרָגַע מָה
שְׁהַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאַצֵּל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה עֹקֵר הַיְהוּדוֹת שְׁלַחַן עָרוּךְ וְלִכְּנֵן
הַקְּמַתִּי כָּאֵן "בֵּית הוֹרָאָה" שְׁכָל מִי שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אֵיזָה שְׂאֵלָה בַּהֲלָכָה אוֹ
חֶסֶד וְשְׁלוֹם דִּין וּדְבָרִים עִם הַזּוֹלָת שְׂיִפְנָה תִּכְנֶף וּמִיָּד אֶל הַדִּינִים שֶׁל
קַהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

דַּעוּ לָכֵם פֶּה זֶה לֹא הַפְּקָר, פֶּה זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט לְעַבְרָיִנִים אוֹ
לְפוֹשְׁעִים וְכוּ' וְכוּ' אֲנַחְנוּ קַהְלָה מְגַבְּשֵׁת, אֵינן פֶּה הַפְּקָרוֹת שֶׁל אִישׁ כָּל
הַיִּשְׂרָאֵל בְּעִינֵינוּ יַעֲשֶׂה, יֵשׁ לָנוּ דִּינִים וּמוֹרֵי צַדֵּק, הַכֹּל צָרִיךְ לְהַתְּנַהֵג כְּפִי
הַלְכָה, וְאֵנִי עוֹמֵד חִזָּק עַל זֶה וּמִי שֶׁלֹּא מֵתְאַיֵּם לוֹ הַקַּהְלָה, שְׂיִלַּךְ מִמְּקוֹם
שְׂבָא.

קַהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּנוּיָה אַךְ וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֲצֵלוֹ
הָיָה הָעֵקֶר תּוֹרָה תְּפִלָּה צַדֵּקָה וּגְמִילוֹת חֶסֶדִים וְלִכְּנֵן בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד יַחַד
וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר, וְהָעֵקֶר לְשֹׁמֵר עַל יְלִדְנוּ כְּמוֹ שְׂשׂוֹמְרִים עַל אִישׁוֹן

עינינו שְׁזָה אֶצְלָנוּ עֶקֶר גְּדוּל, כִּי הַיְלָדִים שְׁלָנוּ זֶה הָעֵינַיִם שְׁלָנוּ וְכִמוּ שְׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו שְׁלָא יִזְקֶנוּ כִּךְ וְיִוְתֵר מִזֶּה צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ, וְלִדְאָג עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְכוּ' וּמָה הֵם עוֹשִׂים וְכוּ' הַהוֹרִים הֵם אַחֲרָאִים עַל יְלָדֵיהֶם, וְשְׁלָא יִזְרְקוּ אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַזּוּלָת, וּבִפְרָטִיּוֹת לֹא עַל הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְעַל הַבֵּית סֵפֶר, כִּי אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מְעַל וּמַעְבֵּר לְתַת לְהַיְלָדִים אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, עִם כָּל זֹאת הַהוֹרִים מְכַרְחִים לְשִׁתְּףָּ פְעֻלָּה עִם הַנְּהַלְתַּת הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְעִם הַנְּהַלְתַּת בֵּית סֵפֶר, אֲנִי לֹא יִתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן שְׁיִקְלְקְלוּ אֶת יְלָדֵינוּ מְרוּחֹת זְרוֹת שְׁבַחוּךָ.

אַקְוָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְגִדּוּל גְּדוּד יִרְאֵי הַשֵּׁם שְׁלָא נִתְבַּיֵּשׁ עִמָּהֶם לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת לֶךְ לֶךְ ז' חֲשׁוֹן ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקִּדְשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה יַחֲדָה בְּמִינָה מֵה שְׁהֲרַבָּה הֲרַבָּה קְהֵלוֹת קְדוּשׁוֹת יְכוּלוֹת לְבֹא לְלַמֵּד אֶצְלָנוּ מֵה זֶה מְסִירוֹת נַפְשׁ, בְּמוֹשְׁבָה גְדַחַת שְׁאָף אֶחָד לֹא יִדַּע שְׁזָה נִמְצָא עַל הַמְּפָה, וְאָף עַל פִּי כֵן נוֹכַל לְהַקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ בְּמְסִירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנֵי שְׁמוֹנִים תְּשַׁעִים שָׁנָה וְכוּ', זֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, שְׁרָאוּי לְבֹא לְלַמֵּד אֶצְלָנוּ מֵה זֶה נִקְרָא מְסִירוֹת נַפְשׁ, בְּנִינוּ מִקְוָה טְהוּרָה בְּמְסִירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, תַּחַת בֵּית פְּרָטִי, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ מְסֵר אוֹתָנוּ עַל יְמִין וְעַל שְׁמָאל וְכוּ' וְהַצְּרַכְנוּ לְבָנוֹת אֶת זֶה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה, וְכֵן בְּנִינוּ מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ בְּמְסִירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה שְׂרַק יְכוּלָה לְהִיּוֹת, בְּתַנְאִים לֹא תַנְאִים וְכוּ', וְהַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ לְקַח מֵאֲתָנוּ אֶת הַמְּבָנִים שְׁזָה הָיָה

שִׁיךְ לָנוּ וְכוּ', וּמֵאֵז אֲנַחְנוּ רַק סוּכְלִים, אֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם כְּכֹר
בְּמוֹסְדוֹת לְמַעֲלָה מֵאֵלֶּף וּמֵאֵתָּים יְלָדִים, (לְרֵבּוֹת עִם כָּל הַפְּעוּטוֹנִים וְהַצְּהוּרִים
שֵׁישׁ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ) אֵף עַל פִּי כֵן יְדוּעַ שְׁבִקְדֻנְצִיָּה הַזֹּו נִפְלוּ גְזֵרוֹת עַל עוֹלָם
הַתּוֹרָה, וְתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר שֶׁל הַחֲרָדִים, שֶׁקֶצְצוּ לְגַמְרֵי אֶת כָּל
הַתְּקִיבִים, וּבִפְרָט אֲצִלְנוּ שְׁאֵפְלוּ מֵעַט דְּמַעַט שֶׁקְּבַלְנוּ עַד עַכְשָׁו, גַּם אֶת
זֶה הוֹדִיעוּ לָנוּ שֵׁיפְסִיקוּ לְתֵת לָנוּ, [רְאוּ אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁקְּבַלְנוּ מֵהַמוֹעֶצֶה]
בְּשַׁעַה שְׁזָה רְשָׁעוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הֵם כְּכֹר
חֲמִשִּׁים אַחוּז מֵתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְיְלָדִים יֵשׁ לָהֶם תְּהִלָּה לְאֵל פִּי אַרְבַּע
וְחֲמִשׁ יוֹתֵר מִכָּל הַתּוֹשְׁבִים, וְכֻלָּם מְשַׁלְּמִים מִסִּים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ' וְהַעוֹלָה
עַל הַכֵּל נִכְנָס בְּמוֹעֶצֶה מִמֶּשׁ 'מִלִּיּוֹנִים' בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא מֵהֵטֵל הַשְּׁבַחָה,
כִּי מִי בּוֹנֵה בִּיבְנָאֵל אִם לֹא אִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֻלָּם מִי שֶׁקּוֹנֵה קְרַקַּע אוֹ
בוֹנֵה, מְכָרַח לְשֵׁלֶם הֵטֵל הַשְּׁבַחָה שְׁזָה חוֹזֵר לְהַמוֹעֶצֶה הַמְּקוֹמִית, עִם
כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים חֲזָרָה אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, מֵהַ שְׁעַל פִּי חֵק הֵינּוּ
צְרִיכִים לְקַבֵּל לְכָל הַפְּחוֹת תְּקִיב לְחֲנוּךְ וְכוּ', וְגַם אֶת זֶה לְקַחוּ מֵאַתְּנוּ,
אֶת כְּבִשֵׁת הָרֶשׁ לְקַחוּ מֵאַתְּנוּ וְכוּ', וְנִשְׁאֵר רַק מֵהַ שְׁאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
מְשַׁלְּמִים שְׂכָר לְמוֹד, אֲשֶׁר גַּם מִזֶּה אֵין הַקְּמִץ מְשַׁבִּיעַ אֶת הָאָרֶץ, וּבְכָל
חֹדֶשׁ אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשׁנוּ וּמְגִרְדִים כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשֵׁלֶם מִשְׁכוּרוֹת
לְהַמְּלָמְדִים וְלַהַמּוֹרוֹת, אֲבָל דָּא עָקָא שֵׁישׁ חֵלֶק גְּדוֹל מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
שֶׁפְּשׁוּט לֹא מְשַׁלְּמִים שְׂכָר לְמוֹד לִילְדֵיהֶם, וְחִיבִים חוֹבוֹת שֶׁל כְּמָה
שְׁנַיִם, שְׁזָה פְּשׁוּט רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת וּגְנֵבָה שְׁאֵין עַל זֶה שׁוּם מְחִילָה, וְלֹא
בְּחֻנָּם שֵׁיילְדֵיהֶם יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, כִּי כֶּךָ מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים, אִם לֹא
מְשַׁלְּמִים שְׂכָר לְמוֹד לִילְדֵים, לְבִסוּף הֵילְדִים יִגְדְּלוּ וְיִלְסְטְמוּ אֶת הַבְּרִיּוֹת
וְכוּ', וְיִגְמְרוּ בְּבֵית סֵהַר וְכוּ', וְאֵת זֶה רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ, אֵף עַל פִּי כֵן אִנְשֵׁים
הָאֵלוּ שְׁלֹא מְשַׁלְּמִים שְׂכָר לְמוֹד וְחִיבִים חוֹב גְּדוֹל הֵם פְּשׁוּט אַכְזָרִים,
בְּלִי שׁוּם טַפַּת רַחֲמָנוּת עַל יְלִידֵיהֶם, וְעַתִּידִין לְתַן אֶת הַדִּין עַל זֶה, הַלּוֹאֵי
הַלּוֹאֵי שְׁכָל אֵלוֹ שְׁחִיבִים כֶּסֶף עַל שְׂכָר לְמוֹד לִילְדֵיהֶם שֵׁיתְעוֹרוּרוּ לְשֵׁלֶם,
כִּי אֶת הַמְּשַׁכְּרֵת הַזְּעוּמָה שֶׁמְקַבְּלִים הַמְּלָמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, גַּם אֶת זֶה אֵין

לנו לשלם להם, והכל מחמת רשעות ואכזריות של ההורים שלא רוצים לשלם שכר למוד, שאין על זה שום הצדקה.

הקמתי "בית הוראה" עם שש מורי צדק, שכל דבר הקשור לדיני תורה או שאלות בהלכה שיפנו אליהם, והנה מתגלה לי שבדרך ערמה ממש הוציאו "תעודת הכשר" מ"בית הוראה" ולכן החלטתי שמהיום והלאה כל חנות ביבנאל שמקבלת "תעודת הכשר" מ"בית הוראה" צריכה להיות חתום רק תחת שלוש מורי צדק, אי אפשר לסמוך על חתימה אחת בשום פנים ואופן, ודעו לכם שזה לא צחוק, יכולים להאכיל טרפות ונבלות בלי רחמנות וכו', תחת השגחה של "בית הוראה" אני מאד מקפיד על דבר זה, מכרח להיות שלוש מורי צדק חתומים על התעודה, אחרת אין לזה שום תקף כלל, בשום חנות של מאכל אם אין "תעודת הכשר" מ"בית הוראה" חתום עם שלוש מורי צדק, דעו לכם שהכל מזיף ושקר וכו' וכו', כמה אני צועק שנים על גבי שנים שהבתי דינים כלם משחדים וכו' וכו', כמאמרם ז"ל (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות עליו צא ובדוק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל.

עכשו אנחנו בשנת שמטה, אזי אני מכריז ומודיע, דעו לכם שכל העובר על אסור שמטה רחמנא ליצולן מה מחכה עליו, כמו שהזהירונו על זה חכמינו הקדושים (ספ"ה מ:) בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נושא ונותן בפרות שביעית, בסוף מוכר את מטלטליו ואת כל כליו; וכן אדם הולך בגלות רק מחמת שלא נזהר במצות שביעית, אנחנו בשום פנים ואופן לא משתמשים עם שום התר מכירה של שביעית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בהר) "נבהל להון איש רע עיין" אלו סוחרים שביעית שמתבהלין להעשיר ואין משמרין את השביעית וסבורין שהן מתעשרין, אמר הקדוש ברוך הוא חייך! חסרון יש לך בדבר כיון שלא שמר את השמטה התחילה המארה נכנסת בממונו והוא מוכר, מה כתוב למעלה מן הענין "ושבתה הארץ שבת להוי"ה" ואחרי כן "וכי תמכרו ממכר"; וזה לא צחוק, כי מי שלא שומר מצות שביעית וסומך

עַל הַתֵּר וְכוּ' לְבַסּוֹף הוּא יִשְׁלַם עַל זֶה בִּיקָר, כְּמוֹבָא (תַּנְחוּמָא בְּהַר) אֶתְּהּ מוֹצֵא בִימֵי יִרְמְיָה בְּשִׁבִיל שְׁחַלְלוּ אֶת הַשְּׁבִיעִית נִמְכְּרוּ לְעַבְדִּים לְנִכְרִים; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, כָּל הַחֲנִיּוֹת הֵן שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן שְׂאִינָם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְכָרָח שִׁיחִיָּה לָהֶם "תְּעוּדַת הַכֶּשֶׁר" מ"בֵּית הוֹרָאָה" חֲתוּם עִם שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צְדָק, אִם הִירָקוֹת וְהִפְרוֹת מְעַשְׂרִים וְכוּ', אוֹ שְׁזָה לֹא עַל פִּי הַתֵּר מְכִירָה וְכוּ', וּמִי שֶׁמְקַל בְּזֶה, הוּא יְדוּעַ שֶׁהוּא מְקַל בְּחַיּוֹ, וּמְקַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן בְּשָׂר צָרִיד הַכֶּשֶׁר, וּכְבָר גְּלִיתִי אֶת דַּעְתִּי שֶׁבְּשָׂר אֲסוּר לְקַנּוֹת רַק בְּהַכֶּשֶׁר "עֲטָרָה" אוֹ "קִהְלַת חֲרָדִים" אוֹ "הָרֵב לְאַנְדָּא" אוֹ "חֶב"ד" אוֹ "בְּעֵלְזָא" אוֹ "עֵדָה הַחֲרָדִית". רַק עַל אֵלוֹ הַהַכְּשָׁרִים יְכוּלִים לְסַמֵּךְ בְּבִשְׂרָה, וְגַם פֶּה צָרִיכִים לְשָׁמֵר אִם הֵם בְּאַמַּת מִהַכְּשָׁרִים הָאֵלוֹ, כִּי בְקַלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְּשֵׁל בְּאַכִּילַת וּנְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת וְכוּ', וְכַתֵּב הַרְמַב"ם (אֲגַרַת תִּימָן) כְּאֶשֶׁר הָאָדָם אוֹכֵל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, אֲזִי הֵדָם שְׁלוֹ נֶעֱכַר וְכוּ', וְכְבָר לֹא יְכוּל לְקַבֵּל אֲמוּנָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁגַם הַבְּשָׂר יִהְיֶה תַּחַת הַשְּׂגָחַתְנוּ עִם "תְּעוּדַת הַכֶּשֶׁר" מ"בֵּית הוֹרָאָה" חֲתוּם עִם שְׁלוֹשׁ דִּינָיִם, וּמְקַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשֶׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹשֶׂה חֲתָנָה בְּחוּץ בְּאִיזָה אוֹלָם מְכָרָח לְהִיּוֹת שְׂמָה הַכֶּשֶׁר מִבֵּית הוֹרָאָה, כִּי יְדוּעַ שֶׁבָּרַב הָאוֹלָמוֹת מְשַׁתְּמָשִׁים עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַכְּשִׁיר אֶת כָּל הַכְּלִים וְכוּ', וְאִם לֹא אֲזִי נִכְשָׁלִים בְּאַכִּילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת.

דַּעוּ לָכֵם שְׂאָדָם חַי שְׁבַעִים אוֹ שְׁמוֹנִים שָׁנָה כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים צ') "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה" וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רִבְעַ שְׁעָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלֹא יְמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ח) הֵלֵא הָאָדָם בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג קָטָן אֶחָד שֶׁל רִבְעַ שְׁעָה הוּא יְכוּל לְאַבֵּד וּלְהַפְסִיד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא.

וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזֶה הַלִּשׁוֹן: אֶמְעַנְטֶשׁ פּוֹן אֵיין תַּעֲנוּגְלִ וְוֵעֲגֵן פּוֹן אֶפְעֶרְטֵל שְׁעָה, קָאן עַר אָן וְוֵעֲרֵן גָּאָר דְּעַם עוֹלָם הִזֵּה מִיט דְּעַם עוֹלָם הָבֵא: וְלִכֵּן אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים תַּעֲשׂוּ לְעַצְמְכֶם אֶת הַחֲשָׁבוֹן הָאֵם כְּדֹאֵי לְאָדָם לְפִטָּם אֶת עַצְמוֹ וְאֶת יְלָדָיו עִם בֶּשֶׂר פְּגוּלִים? הָאֵם כְּדֹאֵי לְפִטָּם אֶת עַצְמוֹ וְאֶת יְלָדָיו עִם פְּרוֹת וִירָקוֹת שְׂאִינָם מְעוֹשְׂרִים? אוֹ בְּמַצּוֹת שְׂבִיעִית שְׁסוּמְכִים עַל הַתֵּר מְכִירָה? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּלִי "תַּעֲוֹדַת הַכֶּשֶׁר" מ"בֵּית הוֹרָאָה" אֲזִי לֹא לְקִנּוֹת בְּחִנּוֹת הַהוּא תַהֲיֶה מַה שְׂהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂהִיָּה, אֶפְלוּ שְׂהַחֲנוֹת יִהְיֶה שֶׁל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂבִשְׁבִיל כֶּסֶף לֹא מוֹכְרִים אֶת הַנְּשָׂמָה שְׁלוֹ.

כַּמָּה שְׁלֹא נִשְׁקִיעַ בְּחִנּוּךְ הַיְלָדִים זֶה לֹא מְסַפִּיק, אִם הַהוֹרִים לֹא יִשְׁתַּפּוּ עִם הַמְלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת לֹא פִּעֲלָנוּ כְּלוּם, וְכֵן אִם הַהוֹרִים לֹא יִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם בְּזִמְנִים שֶׁהֵם לֹא נִמְצָאִים בְּמוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ, וְיִתְּנוּ לָהֶם לְהִסְתַּוֵּבב אִיפֶה שֶׁהֵם רַק רוֹצִים וְכוּ', וְגוֹרְמִים נְזֻקִים כְּבָדִים לְרִכּוּשׁ הַקְּהֵלָה, לְהוֹי יְדוּעַ שְׁלֹא יֵאבֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסַלַח לָהֶם עַל זֶה, כִּי כִסְפֵי הַקְּדוּשׁ אֵין עַל זֶה מְחִילָה כָּלֵל, וְכֵן כָּל הוֹרָה צְרִיךְ לְדַאֵג שֶׁהַיְלָדִים שְׁלוֹ לֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם נְזֻק לְרִכּוּשׁ הַקְּהֵלָה, וְשִׁלְם יִשְׁלַם הַמּוֹזִיק מַה שְׂהִזִּיק,

עַכְשָׁו אֲבַקֵּשׁ לְכָלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, דְּעוּ לְכֶם שְׂאָסוּר לְלַכֵּת לְהִסְתַּכֵּל אֵיךְ שְׂבוּרִים וְעַמִּי הָאֲרָצִים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים מְחַלְלֵי שְׂבָתוֹת מְשַׁחֲקִים מְשַׁחֵק כְּדוּר רִגְלִי, זֶה מְקוֹם מוֹשֵׁב לְצִים, וְאִם הוֹלְכִים שָׂמָּה יִקְבְּלוּ אֶת הָעֲנָשׁ וְכוּ', שֶׁל אֱלוּ שְׂיֹשְׁבִים בְּמוֹשֵׁב לְצִים וְכוּ', וּבִפְרָט בְּמוֹצָאֵי שְׂבַת שְׂאָז הוּא זְמַן גְּלוּי אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קי"ז) אֲשֶׁר אָז מִתְחִיל הַתַּגְּלוּת אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא, וְלִכֵּן חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה לּוֹמְדִים אָז פָּרַק מִתְּנָא דְּבֵי אֱלִיָּהוּ, וְנוֹטְלִים יָדִים לְסַעוּדַת מְלוּוָה מְלָכָה, וּבָא הַסְּמ"ךְ-מ"ם וּמִסִּית שְׂתַּבּוּאוּ בְּמוֹצָאֵי שְׂבַת לְמִשְׁחָק כְּדוּר רִגְלִי, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, יְבוּא הַיּוֹם שְׁפָל אֱלוּ שְׂהִלְכוּ לְמִשְׁחָק כְּדוּר רִגְלִי בְּמוֹצָאֵי שְׂבַת

שְׁלֹא יִדְעוּ אִיפֹה שְׂיִתְחַבְּאוּ מֵרַב בּוֹשָׁה וְכוּ', וְלִכְן זָכְרוּ מֵה שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מְשָׁלֵי ה' ז') "וְעַתָּה בָּנִים שְׂמָעוּ לִי וְאֵל תְּסוּרוּ מֵאֲמָרֵי פִי: הֲרַחֵק מֵעַלְיָה דְרַכְךָ וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתֶהּ", וְעַל כֵּן זֶה אֶסוּר גְּדוּל לְלַכֵּת לְהִסְתַּכֵּל בְּמִשְׁחַק כְּדוּר רֶגֶל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַכְנִיסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל רִגַע וְדָקָה שְׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, כְּבָר זֹכָה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְדַעַת וְשִׁכְל אֱלֹקֵי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו עַל יְדֵי זֶה שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּרָא י' חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו ... שְׂיַחֲיוּ.

אַחֲרֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת גְּדוּל מְאֹד, וְאַחַר בְּדִיקָה מְקִיפָה טוֹב מְאֹד מְכַל הַבְּחִינוֹת, שְׂיִהְיֶה טוֹבָה לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלְכָלֵל הַתּוֹשָׁבִים בֵּיבְנֵאֵל, בְּאֵתֵי לִיְדֵי הַחֲלָטָה שְׂהַמְעַמָּד לְרֵאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה הַכִּי טוֹב לְכָלֵם יִהְיֶה ... וְלִכְן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" וְאֵת כָּלֵל הַתּוֹשָׁבִים לְבַחֵר לְרֵאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה אֵת ... וְלַחֲבֵרוֹת עֲבוּר ש"ס לְזָכְרוּ וְלִבְקָשְׁתוּ וְלִצְוֹאָתוּ שֶׁל מֶרֶן גְּאוֹן הַגְּאוֹנִים רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף זי"ע.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן טוֹבַת הַמוֹשְׁבָה כָּלָה

כא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר וירא י"א חשון ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידים
ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו
תמיד.

אבקש מכל אנשי שלומנו היקרים מאחר שהחלטתי שהמעמד
לראשות המועצה מקהלתנו זה ... נ"י, לכן אני מבקש מכל אחד ואחת
שיתנו לי יד ועזרה ונצחון שנוזקה כבר לראש המועצה שיהיה שליח
טוב עבור קהלתנו הקדושה, אחר הסבל הגדול שאנחנו סובלים כּאן
זה חמש וחצי קדנציות (עשרים ושבע שנים), ולכן הגיע כבר זמן גאלתנו
שנגאל מכל הצרות, שמצהירים יום יום שהם יעיפו אותנו מפה וכו',
שזה חצפה גדולה לשים על מצע הבחירות שהם יוציאו אותנו מפה, אף
יהודי לא מדבר ככה להוציא יהודי אחר אלא ישמעאל וכו', שהתורה
הקדושה העידה עליו (בראשית ט"ז י"ב) "והוא יהיה פרא אדם", ולכן
עלינו להתלכד יחד פעם ולתמיד, ולהשתדל שיהיה לנו ראש מועצה
שידאג לכלם.

וכמוכן שאנחנו צריכים להתלכד בענין החברות שנוזקה שיהיה
לנו לכל הפחות חמשה חברי מועצה כדי שנהיה הרב, ואז תראו איך
שנהפך את יבנאל לגן עדן התחתון, ומכאן תתחיל הגאולה כמובא כמה
פעמים בזהר שהגאולה תתחיל מהגליל התחתון.

נא ונא תהיו חזקים להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה ואל
תחשבו מה כבר יהיה אם אני אכניס כמה פרוטות? אלא אתם צריכים
לזכר מה שאמר החכם מכל אדם (משלי י"א ד') לא יועיל הון ביום עברה
וצדקה תציל ממות, לפני כל תפלה צריכים לתת כמה פרוטות לצדקה
כדי שתתקבל התפלה, לפני שיוצאים לדרך צריכים להכניס כמה
פרוטות לצדקה כדי להנצל מתאונת דרכים ומשאר מרעין בישין, ולכן
אשרי מי שרגיל להכניס בכל פעם כמה פרוטות לצדקה, אשר רק זה

לְךָ לְפָנָיו, וְזָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְתָרָא ט'): מֵה שְׁרִיוֹן זֶה כָּל קִלְפָּה וּקְלִפָּה מִצְטָרְפֶת לְשְׁרִיוֹן גְּדוֹל אַף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטָרְפֶת לְחֶשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם הַפְּרוּטוֹת שְׂאֵתֶם מְכַנְיָסִים בְּכָל יוֹם בְּקֶפֶת הַצְּדָקָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לְפָנָיו כָּל תְּפִלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב') שֶׁעַל יְדֵי שְׁנוֹתָיִם צְדָקָה לְפָנָיו הַתְּפִלָּה זוֹכִים לְכַלְכֵּל אֶת דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט וְנִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ לְפָנָיו אֲדוֹן כָּל.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ קַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה לְרֵאוֹת לְעֵקֶר מִמְּחַנְנוּ בְּעֵלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבְעֵלֵי מַחְלָקָת, כִּי הֵם סֹתֵם נוֹאֲפִים כִּי לֹא יְדַבֵּר אֶחָד עַל הַזּוּלָּת אֲלֵא אִם הוּא נוֹאֵף אוֹ גָּנֵב, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרִכִין ט"ו.) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין אָנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר בְּעוֹלָם, אוֹי לָנוּ מִיוֹם הַדִּין אוֹי לָנוּ מִיוֹם הַתּוֹכַחָה שְׂיִמְצֵא בִּינֵינוּ אֶחָד אוֹ אַחַת שְׂמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד הַזּוּלָּת וְכוּ' הֲרֵי זֶה עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם "הַפֶּרֶד וּמְשַׁל" לְהַפְרִיד בֵּין אֶחָד לְשֵׁנִי, אָנִי לֹא אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שְׂאֵלוֹ הָרָשָׁעִים יִשְׂאָרוּ בְּתוֹךְ קַהֲלָתְנוּ, הַקְּמֵתִי קַהֲלָה קְדוּשָׁה בְּיֹזֵעַ וּבָדָם וְלֹא אֶתֵּן שְׂכָמָה שׁוֹעֲלִים יַחְבְּלוּ לִי אֶת הַפֶּרֶם "אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם הָרֹגַע שְׂתֵּרְאוּ אֶחָד שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ נְגִדִי אוֹ שֶׁהוּא חֲצוּף שְׂיִמְרָה אֶת פִּי לֹא לְצִיָּת, אֲלֵא אוֹמֵר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהַצְבִּיעַ אַחֲרַת מִמָּה שְׂאָנִי בְּקִשְׁתִּי תִדְעוּ לָכֶם שְׂזֵה הוּא הָרָשָׁע שְׂצָרִיכִים לְהוֹצִיא מְקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה".

מָחַר בְּלִילָה בְּשַׁעָה 9:30 תְּהִיָּה דְרָשָׁה נְחוּצָה מָאד מָאד לְנָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ שְׁכָל הַגְּבָרִים יִהְיוּ בְּבֵיתֶם לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים וְלִתֵּת לְאִשָּׁה לְבוֹא אֶל הַדְּרָשָׁה, וְכֵן בְּכָל לַיִל רְבִיעֵי בְּעִזְרָתוֹ יִתְּבַרֵךְ בְּשַׁעָה תִשַׁע וְחֲצִי יִהְיֶה דְרָשָׁה לְנָשִׁים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל נָא וְנָא תִדְאָגוּ שְׁנִשְׁוֹתֵיכֶם יִגִּיעוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לֵוִית אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

"תָּנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־ל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֵת נְשׁוֹתֵיהֶם וַיִּלְדֵיהֶם
שְׂיָבוּאוּ הָעָרֶב לִפְנֵי שְׁעָה שְׁבַע לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי
הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן מֶרֶן רַבִּי יִצְחָק יוֹסֵף שְׁלִיט"א שָׂבָא בְּמִיחָד כְּדֵי לְכַבֵּד אֶת
קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְגַם יִהְיֶה הַסֵּפֶד עַל גְּאוֹן הַגְּאוּנִים מֶרֶן רַבִּי עוֹבְדֵיָה
יוֹסֵף זִי"ע זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד לְקַבֵּל פְּנֵי חֲכָמִים כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֲכָם מְכַל
אָדָם (מִשְׁלֵי י"ג כ') "הַהוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יִחְכֵּם".

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׂאֵף מִשְׁפָּחָה לֹא תִשָּׂאֵר בְּבֵית, אֶלָּא לְבוֹא
לְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה וּבִזְכוּת הַתּוֹרָה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּנִחְמַת צִיּוֹן בִּירוּשָׁלַיִם
וּלְגַאֲלָה הַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל כָּל־לֵוִית אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְאֵל תִּתְּנוּ
שְׂאֵחַד יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב וְלֹהוֹשִׁיעַ, וְתִהְיֶה לָּאֵל יֵשׁ לָנוּ
רַבִּי עִם אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה שְׂמֵנָה יִגְנוּ בְּהִנְהָגָה נִפְלָאָה, וְאֵמֶר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן ס"ט) מִי שְׂאוּהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיךְ לִשְׁמֹר

אַתְּ הַצְדִּיק שְׁלֵא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע, לָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד שְׁלֵא יִמָּצֵא בִּינִינוּ אֶחָד שֶׁמֵּעֵז פָּנָיו נֶגֶד דְּבַרֵי הַצְדִּיק.

אֲנִי בְּחַרְתִּי שׁ"ס לְחִבְרוֹת וְאֵת ... לְרֵאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא יִמָּצֵא אֶחָד שְׂיִמְרָה אֶת פִּי, כִּי אַחֲרַת מָה הוּא מִחֲפֵשׁ פֹּה בְּקַהֲלָה שְׁלֵנוּ, אֲנִי לֹא יִתֵּן שְׂיִחְרִיבוּ אֶת קַהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁבִנִיתִי בְּיָזַע וּבְדָם וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹל, אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל אֵלוֹ הַרְשָׁעִים שָׂרְצִים הֵם כְּלָם כְּנִגְדָנוּ וְהֵם שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַפִּיל אוֹתְנוּ, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לָהֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְכֵן צָעַק מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּשָׁעָה שֶׁעָמְדוּ עָלָיו רְשָׁעִים אַרְוּרִים לְהַכְנִיעוֹ וְלַהֲפִילוֹ וְכו' כו', "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדוֹל מֵאֵד מֵאֵד, רַבְּנוּ ז"ל גְדוֹל מֵאֵד מֵאֵד, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יוּכַל לָהֶם אֶלָּא נְפוֹל יְפוֹל כְּהֶמֶן בְּשַׁעְתּוֹ" וְאִף שֶׁהָיָה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּסִכְנַת נְפִשׁוֹת כְּמָה וְכְמָה פְּעֻמִּים עִם כָּל זֹאת לְבִסּוּף נִצַּח, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר נִצַּחְתִּי וְאִנִּי נִצַּחְתִּי וְאִנִּי נִצַּח. מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁהַשְּׁבֵת תְּבֹאוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַזֶּה בְּלֵיל שְׁבֵת בְּטִישׁ, וְהֵן בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּטִישׁ שֶׁאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם עַל מַסְכַּת פְּסָחִים שֶׁלְמָדוּ בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, וְאֵל תְּהִיּוּ בְטָלְנִים זֶה מָה שְׂיִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְלֹא כָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר מָה שְׂפִלוּנִי אוֹמֵר וְכו' אוֹ אֲלִמוּנִי אוֹמֵר וְכו', אֲנִי צוֹעֵק כָּל הַזְּמַן הַפֶּתַק כְּכֹר כְּתָבוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחִתְמוּ אוֹתוֹ בְּיוֹם הַכְּפוּרִים וְהוֹצִיאוּ אֶת זֶה בְּהוֹשָׁעֵנָא רַבָּה, אֲזִי לְמָה לָנוּ לְהַתְּבַלְבֵּל מִכְּמָה פְּרָחִים שֶׁמְעַכְרִים אֶת הָאִוִּירָה וְכו' וּמִפְּחִידִים אוֹתְנוּ בְּכָל מִינֵי פְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל וְכו' תֵּאֱמִינוּ לִי שְׂאִין לָנוּ מָה לְפַחַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, עוֹד מֵעַט תִּרְאוּ מִי בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָמוֹ בְּכָלֵל וּבִיבְנָאֵל בְּפֶרֶט שֶׁמִּשְׁם עֲתִידִים לְהִגָּאֵל.

חֲזְקוּ וְאִמְצוּ מֵאֵד וְאֵל תְּבַלְבְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלִים אֲנַחְנוּ נִנְצַח בְּגְדוֹל שְׂאִף אֶחָד לֹא יִפְחִיד אֶתְכֶם וְלֹא יִשְׁבֹּר אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאִנִּי אוֹהֵב אוֹתוֹ

מאד מאד, ואני רוצה רק בטובתו הנצחית, תהלה לאל אני לא צריך תקציבים... תהלה לאל אני נקי כפים, לא לקחתי מאף אחד כסף עבורי, כל הכסף זה רק לרוחת אנשי שלומנו שיהיה להם רק טוב, להם ולנשותיהם וילדיהם, ולכן אני מאד מבקש אתכם תחזקו אותי ותשמרו מאלו הנחשים שמתחבאים תחת הקש ורוצים להזיק לי, כי ממילא יפלו נפילה אחר נפילה ויקים "עצו עצו ותפרו דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל".

המאחל לכם שבת שלום

כד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וירא י"ז חשוון ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים ביבנאל עיר ברסלב הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש ולהזהיר את אנשי שלומנו שתהלה לאל יש לנו קהלה נפלאה מאד, חממה של אמונה, והכל מתנהג כפי רצונו של רבנו ז"ל שאצלו היה העקר הלכה ולא לנטות מהשלחן ערוך כי הוא זה ועל זה הקמנו את הבית הוראה שבו יושבים ארבע דינים ומורי צדק ממחים ולכן כל דין ודברים שיש בין אחד להשני שיבואו להתדין רק בבית הוראה אסור לעשות דין לעצמו.

אני מכרח לומר לכם שהחיים כל כך קצרים כי בשביל כמה אלפי ש"ח לא כדאי לגנוב וכו' או לעשות עולה להשני וכו' כי משלמים על זה אחר כך ביקר מאד וענש הגלגול זה ענש מאד קשה ולכן אסור וכן לא כדאי להסתכסך עם הזולת בשביל כסף כי משלמים על זה ביקר אנחנו יהודים ויש לנו תורה ועלינו להתנהג רק כפי דיני התורה.

אני חוזר ומדגיש יבנאל זה אינו מערי מקלט תעמדו על המשמר

שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בִּינֵינוּ שׁוֹם אַנְשִׁים מְפַקְּקִים אוּ עֲבָרִינִים וְכוּ', כִּי בְּקִהְלָתְנוּ
אֵין לָהֶם שׁוֹם שְׂיִכּוֹת וְאֵנִי עוֹמֵד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד.

מִי שְׂאִינוּ מִתְּאִים לוֹ הַקְּהֵלָה שְׂיִלְךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, קִהְלָתְנוּ הִיא
קִהְלָה קְדוֹשָׁה שְׂמִתְנַהֲגִים רַק עַל פִּי דִינֵי הַתּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

כ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שְׂרָה י"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶל"ב"
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה הַנְּבִיא אוֹמֵר (יִשְׁעִיהוּ נ"ז כ') "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ הַשְּׂקֵט לֹא
יִוָּכְלוּ" אֲנַחְנוּ עֲדִים שְׂהַסְמ"ך-מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילָהּ כָּבֵר לֹא יוֹדְעִים מָה
לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן הֵם מְשַׁתְּדָלִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּרוּבּוֹקְצִיּוֹת, לְהִתְחִיל
עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂהֵם אַנְשִׁים שְׂקֵטִים, שְׁלֹא רוֹצִים שׁוֹם דְּבָר
רַק לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה עִם כָּלָם.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁמֵר מְאֹד
מְאֹד לֹא לְהַגְרֵר אַחַר שׁוֹם עֲמוֹת לֹא מְלוּלֵי וּמְכָל שְׂכָן לֹא פִיזֵי וְכוּ', וְאִם
קוֹרָה מִשְׁהוּ צְרִיכִים לְפִתּוֹחַ תְּלוּנָה בְּמִשְׁטָרָה וְלֹא יוֹתֵר וְכוּ', וְאִף אֶחָד
שְׁלֹא יַעֲשֶׂה דִין לַעֲצָמוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן, אִם אֵיזָה פְּרֻחַח אוּ פּוֹשֵׁעַ וְכוּ'
וְכוּ' מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף וּמְבַזֶּה וּמְקַלֵּל אֶתְכֶם וְכוּ' אֵל תַּעֲנוּ לוֹ, וְתִקְיֵמוּ מָה
שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁמְעַע בְּזִיוְנוּ
וְלִדְם וְלִשְׂתָק, וּבְפֶרֶט בְּעֵת רְגִישׁ כְּזֶה כְּמוֹ הַבְּחִירוֹת וְכוּ' כָּל תְּגָרָה וְכוּ'
כָּל אֱלִימוֹת וְכוּ' אִפְלוּ מְלוּלֵי וְכוּ' יְכוּל לְפּוֹצֵץ אֶת כָּל הַבְּחִירוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם "תְּהִיּוּ חֲכָמִים וְלֹא צוֹדְקִים" כְּדֹאֵי לְהַבְּלִיג,
כִּי הִרְשָׁעִים יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יִקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת
כִּי בְּנַפְשֵׁנוּ זֶה, תִּהְיֶה חֻכְמִים וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂמִשְׁכּוֹ אֶתְכֶם לְפָרוּבוֹקְצִיּוֹת.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי
מִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים וְנִזְכָּה לְגֹאֲלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי שְׁרָה כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל לְפָלְיֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה
שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא
בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ בְּבִקְרָה לְקִדּוּשָׁא רַבָּה שְׁאַנְחֵנוּ עוֹרְכִים לְקִרְאָת הַנִּצְחוֹן הַגָּדוֹל
שֶׁלָּנוּ שְׂזַכֵּנוּ סוּף כָּל סוּף לְהִיּוֹת עֲצָמָאִים, שְׁאַנְחֵנוּ בָּאֵנוּ לְהַפְרָה שְׁאִין
לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵר
עָלֵינוּ וְרַק עָלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ עָלֵינוּ לְבִטָּח בְּבִטְחוֹן חֲזָק.

בְּדַבַּר קִנְיַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל הַחֲנִיּוֹת וּבְכָל הָעֶסְקִים שֶׁל תּוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם, אָנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶם שְׁכַלְכֶם בָּאוּ לְבִקְשׁ סְלִיחָה וְכָל אֶחָד עִם
הַתְּרוּץ שֶׁלוֹ, וְלָכֵן יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם
עֶסֶק וּמְרִיבוֹת מְזֵה, גַּם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, לָכֵן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְמַחֵל, וְלָכֵן יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּכָל מְקוֹם.

עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מֵיעֵץ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂיִקְיָמוּ מֵה
שְׁאֵמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל (בְּרִכּוֹת ג'): בְּשַׁעַה שְׁנִכְנְסוּ אֵלָיו וְאָמְרוּ
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְפָרְנֶסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהַתְּפָרְנְסוּ זֶה מְזֵה, וְלָכֵן
כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִפְתַּח עֶסֶק בְּתַחוּם שְׁלוֹ וַיִּפְרְגְנוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי,
כִּי יֵשׁ מְקוֹם לְכֻלְכֶם.

נָא וְנָא תְהִי חֲזָקִים בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרֵךְ וְתִדְעוּ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן כָּל מֵה שֶׁקָּרָה זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יֵאָשִׁים אֶת הַשְּׁנֵי שֶׁהוּא הַחֵיִב, תְּהִלָּה לְאֵל הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵר עָלֵינוּ וְאֵין לָנוּ מֵה לְדַאג.

עָלֵינוּ רַק לְפִתּוּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת קַהֲלֵתָנוּ הַקְּדוּשָׁה וְלִהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שֶׁיְהִיֶּה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשֶׁלֹּא יֵרָאֶה וְלֹא יִמָּצֵא אֶחָד בֵּינֵינוּ שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי שֶׁזֶה הַדָּבָר הַכִּי גְרוּעַ.

נָא וְנָא תְהִי חֲזָקִים בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְנַפְשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁקָלִים ז', לְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְכוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה בְּצַבּוּר וּמִי שֶׁמְתַפַּלל בְּמִנְיַן הַשְׁגַּחַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלָיו בְּגִלּוּי נִוְרָא וְנִפְלָא מְאֹד וְזוֹכָה לְפְרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָנוּ גְּשָׁמִיוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעָלֵינוּ רַק לְשַׁמַּח שְׂזֻכֵּינוּ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְהוּא הַרְבֵּי שְׁלָנוּ וְהוּא מוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת.

הַמַּאֲחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

כז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ חַיֵּי שָׂרָה כ"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אִמּוֹנָה, אֲשֶׁר נִמְצָאֵת בְּמִדְבַּר שְׁמֵם שְׁבוּ הַסִּמְ"ךְ-מ"ם בְּעִצְמוֹ שׁוֹרֵץ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַתְּגַבְּרָנוּ וּמִתְגַּבְּרִים עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁשָּׁם לָנוּ בְּדֶרֶכְנוּ, וְאִף

שהוא מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו ביוֹדעים ובלא יודעים (כי תמיד הוא מתפאר אני לא משאיר עקבות), עם כל זאת תהלה לאל נתקיים בקהלתנו הקדושה פתגם עממי "הכלבים נובחים והשירה עוברת, איש אינו מתרגש הכל ממשיך כאלו כלום", מי היה מאמין שבמושבה נדחת שאף אחד לא ידע אפלו איפה היא נמצאת על המפה וכו', והיום יש לנו בשבת קדש בבקר שש מנינים מותיקין עד המנין האחרון באחד עשרה ורבע, מי שמע כזאת? מי ראה כזאת? שבמקום נדח כזה יהיה שש מנינים בשבת בבקר, מה שבעירות גדולות אין דבר כזה, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו תחזיקו את הזמנים, וכל אחד ישתדל להתפלל בהמנין שנוח לו, אבל אני מאד מאד מבקש שבכל מנין יהיה גבאי שימכר את העליות, שלא יהיה חס ושלום קנאה ושאָה, כי כך כשמוכרים את העליות כל מי שקונה זוכה, וכן לשמר על הסדר כמו שראוי לאנשי שלומנו שבפרוש אמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וצריכים מאד מאד לשמר מהרגע שנכנסים לבית הכנסת עד שיוצאים מבית הכנסת לא לדבר באמצע התפלה בשום פנים ואפן, כי זה מאד מאד חמור, כמוכא בזהר (תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרוּדא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוּד, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה], וכל אבא צריך לקחת את הבנים לבית הכנסת ולהשתדל שהבנים ישבו על ידו, כי בזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן שעונים אמן יהא שמייה רבה העולם מתקיים, ובזכותם נזכה שבקרוב מאד יתגלה מלך המשיח ויגאל אותנו מהגלות הארץ והמר הזה, ויתגלה לכלם אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, עד שכל אחד ואחד ירגיש שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל

עֲלָמִין, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, שְׁעַל יְדֵי הַדְּעַת הַנִּפְלָא הַזֶּה יִתְפַּשֵּׁט הַשְּׁלוֹם הַנִּפְלָא בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה וּבְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

כ.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי שָׁרָה כ"ד חֶשְׁוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסֶדִי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל הַקָּדֵשׁ" הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ גּוֹדְלָת וְגוֹדְלָת, תְּהֵלָה לְאֵל אֲנַחְנוּ כְּכֹר יוֹתֵר מְאֹרְבַע מְאֹת מְשַׁפְּחוֹת, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת, וְכֹךְ הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ רַק תִּגְדֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי מֵה שְׁיֹתֵר מְשַׁפְּחוֹת מִבְּחוּץ רוֹצִים לְהַצְטָרֵף אֶל קְהֵלְתָנוּ, שְׁהִיא קְהֵלָה פְּתוּחָה לְכֹלֵם, וְיִכּוּלִים לְבוֹא לְהַתְרַשֵּׁם מִקְהֵלְתָנוּ, תְּהֵלָה לְאֵל קְהֵלְתָנוּ בְּנוּיָה אַךְ וְרַק עַל דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְיָדוּעַ אֵיךְ שָׂרְבָנוּ ז"ל הַקַּפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל הַלְכָה, וְהַזְהִירָנוּ לֹא לְהַטּוֹת מֵהַשְּׁלַחַן עָרוּךְ כִּי הוּא זֶה, וְלִכֵּן הַקְמַתִי אֶת "בֵּית הַוּרְאָה" שְׁבוּ יֵשׁ גָּאֵב"ד וְשְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צֶדֶק, כָּלֵם יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, וְאֵין לָהֶם שׁוּם אֵינְטֵרֶסִים עֲצָמִים וְכוּ', הַכֹּל כְּפִי הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ שְׁבֻזָּה תְּלוּי כָּל הַיְהוּדוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹתֵן לָהֶם אֶת כָּל הַגְּבוּי, וְכֹל מֵה שְׁהֵם מְפָרְסְמִים אוּ פּוֹסְקִים זֶה עַל דְּעַת הַתּוֹרָה, וְעַל כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַמְּחַבְּרִים אֶל קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁיִשְׁמְעוּ בְּקוֹלֵם שְׁזֶה קוֹל הַתּוֹרָה.

אֲנִי רוֹצֶה לְהַבְהִיר לְכֹל קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁיִבְנָאֵל אֵינָה מְעַרֵי מִקְלָט, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן שְׁיִמְצֵא אֶצְלָנוּ אָדָם אֵלִים וְכוּ', אוּ מְפָרַע וְכוּ', לְאֵלוֹ אֵין שׁוּם מְקוֹם בְּקְהֵלְתָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּעֲמְדוּ עַל הַמְּשֻׁמֵר שְׁלֹא יִמְצֵא בֵּינֵינוּ אֶחָד מְפָרַע אוּ אֵלִים וְכוּ', כִּי תִכֵּף וּמִיד אֲנִי מוֹצִיא אוֹתוֹ מִקְהֵלָה שְׁלָנוּ

שהיא קהלה קדושה חממה של אמונה, וכן אני מבקש את כלכם נא ונא תשמרו על הילדים שלכם שזה הנכס שלנו, וצריכים לשמר עליהם יותר ממה ששומרים על אישון העין, כי בעוונותינו הרבים הנסיונות בדור הזה קשים מאד מאד, ובפרט להנער, והסמ"ך-מ"ם אורב מאד על ידי השליחים שלו לצוד את הנער שלנו, ולכן אני מבקש את כל ההורים שישמרו טוב טוב על ילדיהם עם מי הם מתחברים וכו', ודעו לכם שהדבר הזה תלוי בנפשכם, כי אם אתם לא תשמרו על ילדיכם, מי ישמר עליהם? ואל תקחו את זה בקלות, כי זה בגדר פקוח נפש, ומי שלא שומר על הילדים שלו עם מי הם מתחברים, הרי הוא פושע ורוצח כמו ידיו את ילדיו.

כל מי שלא יצית את ה"בית הוראה" שהם הרבנים של קהלתנו, אין לו מה לחפש אצלנו, הקהלה שלנו זה לא הפקר, ואני עומד על זה חזק מאד.

אני מאד מקווה שכלל אנשי שלומנו ישתפו פעלה, כדי שנצליח בגדול בקהלתנו הקדושה, על אף שהסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח יומם ולילה נגדנו וכו', כבד ידוע הפתגם העממי "הפלב נובח והשיירה ממשיכה לדהר", כך היא קהלתנו שרק גודלת באיכות ובכמות, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה להצליח בגדול.

המאחל לכם שבת שלום

כט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר תלדות כ"ד חשון ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ביבנאל, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבשר לכם בשורה טובה בשורה משמחת עד מאד, שהיקר

וְהַנְעֵלָה רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה בְּיַבְנָאֵל מֵר ... נ"י עוֹשֶׂה לְפָנַי מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וּמִתְחִיל לְבָנוֹת לָנוּ שֵׁשׁ גְּנִיּוֹת מְבָנִים קָבֵעַ, וּכְבָר בְּיָמַי הַקְּרוּבִים הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת הַנְּחִת אַבְּן הַפִּנֵּה, וְעוֹד זֹאת הוּא הוֹלֵךְ לְבָנוֹת לָנוּ בְּשָׁנָה הַקְּרוּבָה עוֹד שְׁמוֹנֵה כְּתוּת לְהַבְנִים, וְשְׁמוֹנֵה כְּתוּת לְהַבְנוֹת, מֵרַב לָב טוֹב, לָב רַחוּם שֵׁשׁ לוֹ, וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים לְעֹזֵר לְיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמַּד תּוֹרָה, וַיֵּשׁ לוֹ רֶגֶשׁ אֲבֵהִי לְיִלְדֵי הַמוֹשְׁבָה, וּבְזֶה הוּא מֵרָאֵה אֶת טוֹב לָבוֹ, וְכִלְנוּ צְרִיכִים לְתֵת לוֹ תּוֹדָה עַל דְּבַר זֶה.

וְכֵן אֲנִי מְבָרֵךְ אֶת כָּל חֲבָרֵי הַמוֹעֵצָה הַמְּקוּמִית שֵׁשׁ לָהֶם חֶלֶק גָּדוֹל לְעֹזֵר בְּדָבָר זֶה, שֵׁיִצְאוּ מִדֶּרֶכְךָ כְּדֵי לְעֹזֵר לְיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁיִהְיֶה לָהֶם אֶת כָּל הַתְּנָאִים הַכִּי טוֹבִים וְנוֹחִים, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶם, וְכֵן הַמְּקוֹם לְבָרֵךְ אֶת הָאֲבָרֵךְ ... נ"י שְׁעוֹשֶׂה לִּילוּת כְּיָמַי וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט עַד שֶׁנִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל מִתְבַּצֵּעַ עַל צַד הַכִּי טוֹב לְשִׁמְחַת וּלְרוּחַת הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר לְכֻלָּם שֵׁיִזְכוּ לְרוּחַת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכֹל יוֹצֵאֵי חֲלִצֵיהֶם בְּנִיחָם וְנִכְדֵיהֶם, וְעֲלִינוּ לְזִכֹּר אֶת מַה שֶּׁאָמַר הַנְּבִיא (זְכַרְיָה ח' י"ט) "וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ".

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ל.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּלֻדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רי"ח) "נִצְחָתִי וְאֲנִצְח", וְתִהְיֶה לָאֵל הַפַּעַם נִצְחָנוּ בְּגִדּוֹל, וְעֲלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִרְאוֹת לְאֶחָד אֶת קַהְלָתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁנֵהִיָּה עֲצָמָאִים וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מְאֹף אַחַד, כִּי הַנְּצַחֲחוּן

שְׁלֵנוּ הוּא שְׁנַתְגָּלָה לָנוּ שְׁאִין לָנוּ אֶת אֶת אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְזֶה יְדִיעָה שְׁצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָנוּ טוֹב טוֹב שְׁאִין לְאָדָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְכָכָל שְׁאָדָם בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כֶּף הוּא מְנַצֵּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מִי הָאֵמִין שְׁבְּמִדְבָר שְׁמֵם שָׁבוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים שְׁתַּקּוּם קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ לְמַעְלָה מְאֻרְבַּע מְאֻת מְשֻׁפָּחוֹת, וְהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, מְקוּר שֶׁל חֶסֶד, מְמַשׁ לְתַפְאֶרֶת בִּיבְנָאֵל, שְׁעַד עֲכָשׁוּ הִיָּה שְׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מִהִיָּהוּת, וּמֵאֲזוּ שְׁיִסְדּוּ אֶת יְבָנָאֵל בְּשֵׁנַת תְּרַס"א עַד שְׁבָאֵנוּ לְשֵׁם בְּשֵׁנַת תְּשַׁמ"ח לֹא הִיָּה זָכַר שֶׁל יְהוּדוּת כָּלֵל וְכוּ', וְאֲדַרְבָּה פֶּה הִיָּה הַמְּקוּם שְׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִיָּסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמַּשׁ הַמְּקוּם הִיָּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי מִיָּהוּדוּת וְכוּ', וְהִיָּה הַמְּקוּם פֶּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי בְּלֵי שׁוּם זָכַר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתִהְיֶה לְאֵל הַיּוֹם הַמְּקוּם פּוֹרַח בְּרוּחָנִיּוּת, מִי שְׁרַק נִכְנָס שְׁמָה לֹא יָכוֹל לְהֵאֱמִין מַה שְׁרוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּבִנְיָ בְּרַק, אוֹ בְּבִירוּקְלִין, בְּלֵי שׁוּם הַגְּזָמָה, קָדָם כָּל יֵשׁ פֶּה מְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית מְנַחָה עֲרִבִית מְנַיִן אַחַר מְנַיִן, שְׁדַבֵּר כְּזֶה אֵין, רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲבָל לֹא בְּאֵיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׁלֹא יִדְעוּ אֵי פַעַם אֵיפֹה זֶה עַל הַמִּפָּה וְכוּ', אַחַר כֶּף יֵשׁ לָנוּ מְקוּהָ מְפָאָר עֲנָקִי לְגַבְרִים עִם שְׁלוֹשׁ בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוּהָ טְהוּרָה מְפָאָר לְנִשְׁיִם (אֲגַב שְׁמִסְגָּלַת מְאֹד לְפָקִידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחֲתָרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָי שְׁבָעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדָּת, הוּא אֲשֶׁר עֲכָב אֶת בְּנֵי הַמְּקוּהָ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִין כִּי יִסְפֹּר וְכוּ'), וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְעַרְכַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, הִיָּנוּ שְׁיֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וְלְבָנוֹת, בֵּית סֶפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָן לְבָנוֹת, תְּלִמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קְטָנָה, וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחוּרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשָׁה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, מְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמְּאִיר", שְׁלוּמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין", שְׁלוּמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְחַמְשִׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בֵּית

הוֹרָאָה" עִם גַּאב"ד וְעַם שְׁלוֹשׁ דִּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְצִיּוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֲלִים אוֹתָם אֵת כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמְקוֹם שׁוֹקֵק בִּיְהוּדוּת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שְׂמַחֲלֶקֶת אֶכֶל בְּחֵנָם לְכָל מִי שְׂרוֹק רַעֲב, וּבְכָל יוֹם מִתְּפַלֵּת וְתִיקֵין עַד שְׂמוֹנֶה בְּעָרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מְחַלְקִים לְמַעְלָה מֵאֶלֶף מִנּוֹת אֶכֶל טְרֵי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם חֲמֵשׁ שְׂעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֶה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאָף אֶחָד לֹא יָדַע אִי פַעַם אֵיפֶה שְׂזָה נִמְצָא וְכוּ', וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ כְּבָר לְמַעְלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב כֵּן יִרְבוּ, וְזֶה לְמַעְלָה מִשְׁנַתִּים שְׂפִתְחָנוּ פֶה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנִיטֵר" כָּל מֶה שֵׁיְהוּדֵי צָרִיף בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ מֵהַפְּכָה בִּיבְנָאֵל בִּיְהוּדוּת, זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׂמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת כָּל מֶה שְׂקָשׁוּר לִיְהוּדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל מֵהַרְגַע שְׂנַפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אֶחָד קוֹנֶה, זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קְדָשְׁתָּ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֵׁישׁ דּוֹ קִיּוֹם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְבֵין חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מִפְּרִיעִים לְאֶף אֶחָד וְכוּ', אֲנַחְנוּ קֵהֵלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּכַחֲנֵת חֵי וְתֵן לְחִיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְּעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף אֶחָד וְכוּ', יִבְנָאֵל יִהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֶה קִמְץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפֵּךְ מְדַבֵּר שָׂמֵם מִיְהוּדוּת וְכוּ', לְמְקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשָׂם מְקוֹלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבָר הַשֵּׁיף לְקַדְשָׁה, וְאֶף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזֵק שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ רַבְּנוּ ז"ל, הַצְּלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֵרִיָּה כְּזוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל אוֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה וְעוֹלָה, וְחֲשֵׁף הַטְּמָאָה רַק מִתְּעַלֵּם עַד שֵׁיִתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי, וִיקָיִם (זְכִּירָה י"ג ב')

"וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאֶרֶץ".

רְצִיתִי שְׂכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֵׁישׁ לוֹ אִיזָה אֲמָנוּת בְּיָד, שֵׁיִפְתַּח עֶסֶק עֲצָמָי, זֶה צְבָעִי, זֶה חֲשַׁמְלָאֵי, זֶה מוֹסְכְּנִיק, זֶה נִגְר וְכוּ' וְכוּ', כָּל

אחד כפי תחומו שישתדל מאד לפתח איזה עסק כדי שלא נצטרך ללכת אל אחרים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ג): בשעה שנכנסו חכמי ישראל אצל דוד המלך, אמרו לו אדונינו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר להשני, ויפרגן להשני, כי תהלה לאל הקהלה שלנו גדלה מאד וככלם יכולים להתפרנס בכבוד אם לא יקנאו אחד בהשני, רק כל אחד יפרגן להזולת, אז יהיה לנו הצלחה גדולה מאד.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו שלא ימצא ולא יראה בינינו אף אחד שמדבר לשון הרע אחד על השני, שזה הדבר הכי חמור שרק יכול להיות בקהלה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ערכין ט"ו): כל המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו כנגד עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים, כל כך חמור עוון לשון הרע, וכן אמרו (שם) כל המספר לשון הרע כאלו כפר בעקר, שנאמר (תהלים י"ב) "אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו", ולכן אם אתה שומע אחד מדבר לשון הרע נגד הקהלה, דע לך שזה נחש שהסמ"ך-מ"ם רוכב עליו, והוא מסכן מאד, כי (כבא קמא כג): ארס נחש בין שניו הוא עומד; וזכר גם זכר שעקר הצלחת קהלה כשמחזיקים את עצמם ביחד, כמאמרם ז"ל (תנחומא נצבים) בנהג שבועולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת.

העקר הוא להתחזק להיות בשמחה תמיד שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, שאין שמחה יותר גדולה מזו, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּלֻדוֹת כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסֶדִי בְּרֶסֶלֶב" תְּלֻמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ", הַיּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאתִי לְעֹרֵר אֶתְכֶם עַל כַּמָּה נִקְדוּת שְׂמָאד מְאֹד חָשׁוּב שְׁכָל אֶחָד
שְׁשֵׁיךָ לְקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שִׁישְׁתַּדֵּל לְקִיּוֹם, לְמַעַן אַחֲדוּת קְהֵלְתְּנוּ
הַקְּדוּשָׁה.

א. לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֻבֵית בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וּבְכָל פַּעַם שְׂאֶחָד בָּא שְׁלֹא יַחֲכֶה וּכְבָר יֶאֱסֹף עוֹד
תַּשַּׁע אָנְשִׁים וְיַעֲשׂוּ מַנְיֵן, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ בְּשִׁבְלֵי קְרוֹב הַגְּאֻלָּה
לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כַּמְאֲמָרם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ת.) כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה
וּבַגְּמִילוּת חֶסֶדִים וּמִתְּפַלֵּל עִם הַצְּבוּר, מַעֲלָה אָנִי עָלָיו כְּאִלוֹ פְּדָאנִי לִי
וּלְבָנֵי מִבֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם.

ב. לְקַבֵּעַ עֵתִים בְּתוֹרָה, שְׁזֵה יִסוּד מוֹסֵד, כִּי בְּלֵי תוֹרָה אֵין כְּלוּם,
וְהַתּוֹרָה הִיא הַחַיּוֹת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שְׁהַסְמָךְ-מ"ם מִסִּית
וּמְדִיחַ אֶת הָאָדָם שִׁיעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל, אֲבָל לֹא שִׁילְמַד תּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם חֶמֶשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סְגָלָה
לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים
מִשְׁנֵיאוֹת, שְׁזֵה מְטֵהר אֶת הַנְּשָׂמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאַשְׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי
שְׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם מִמְּשַׁכַּת חַיּוֹת
לְאָדָם, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּכוֹרוֹת י"א, אֲפָלוּ בְּגֶרְסָא זֶה טוֹב מְאֹד,
אֲבָל זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְעַל כָּל־מִי לְלַמֵּד הַלְּכוֹת, שְׁרַבְנוּ ז"ל
הַזֵּהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְּמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר
יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְּכָה.

ג. מְאֹד מְאֹד נַחוּץ שְׁכָל אָנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ יַעֲסִקוּ בַּגְּמִילוּת חֶסֶד לְעֹזֵר
אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל הַמּוֹבְנִים, רַק מֵה שִׁישׁ לְעֹזֵר לְהַזוּלָת צְרִיכִים לְהִיּוֹת

מוכנים לזה, ובשביל זה התנדבנו למד"א כדי לעזור להזולת, בשביל זה יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם, כדי להאכיל רעבים ולהשקות צמאים, כי גמילות חסד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, כמאמר ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו שלמה המלך הקריב אלף עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני, זה יותר שוה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי (תהלים פ"ט ג) "כי אמרתי עולם חסד יבנה" כל העולם לא נברא רק על חסד, ובכלל הגמילות חסד הזה לצאת להפצה אפלו פעם אחת בשבוע, ובזה מקרבים יהודים אליו יתברך, שאין עוד מצוה יותר גדולה מזו.

ה. רצייתי שכל אחד מאנשי שלומנו שיהיה לו קפת צדקה "קרן הצדיק", ויכניס בכל יום רק כמה פרוטות לצדקה, כי אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמר ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י') אין לה סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו' וואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קיים מצות צדקה, היה שש ושמח לתת כל יום כמה פרוטות.

ה. חסדי השם יתברך שנפתח חנות "ברסלב סנטר", ששמה יכולים לקנות את כל מה שיהודי צריך, וזה מתפתח בצורה בלתי רגילה ובהצלחה מרבה, ותהלה לאל מזכים את הרבים, אנשים מסכנים שלא ידעו עד עכשו שום דבר מהיהדות, באים וקונים זה כפה, זה ציצית, זה מזוזה, אשרי מי שהולך להוכיח את אמתת דברי, וזה קדוש שם שמים גדול מאד ושם רבנו ז"ל, ושם קהלתנו, שתהלה לאל אנחנו מתרחבים ומתפתחים, ומי יתן שיהיה לכל אחד מקהלתנו חלק בזה, ובפרט עכשו

לִפְנֵי חֲנֻכָּה אָנִי רוֹצֵה שְׁכַל אֶחָד יִקְנֶה שָׁמָּה אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ
לְחֲנֻכָּה, וְכֵן מִתְּנֹנֹת לְהָאִשָּׁה וּלְהִילָדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁבְּחֲנֻכָּה הַזֶּה כָּבֵר נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּהַדְלָקַת
הַנְּרוֹת בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּלֻדוֹת כ"ט חֲשׁוֹן הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקְדוֹשׁ" הַגְּרָיִם
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּשַׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל
כְּבוֹד הַזִּוּלָּת, וְלִהְיוֹת חֲקֵי מְלֻשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנֹנוֹת, שְׂזָה עֲוֹן חֲמוֹר
מְאֹד מְאֹד, וּמְכַל שְׂכֵן שְׂלֵא יִדְקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי עִם חֶרֶב הַלְּשׁוֹן, שְׂזָה
מְאֹד מְאֹד חַד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים נ"ז ה') "בְּנִי אָדָם שְׂנִיָּהֶם חֲנִית
וְחֻצִּים וְלִשׁוֹנָם חֶרֶב חֲדָה", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד,
הַקְמַתִּי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, יְסוֹד שֶׁל
חֶסֶד, וְלָכֵן אָנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁעַל יְדֵי כְּמָה נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְכוּ', יִקְלַקֵּל
הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה הַיְזוּעַ וְהַדָּם שֶׁהַשְּׂקֵעֵתִי פֹה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים.

יַעַן שֶׁהַבְּטָחָתִי לְמֶרֶץ הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגָּאוֹן הַמְּפֹלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף
שְׁלִיט"א, שֶׁאָבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים לְמַעַן ש"ס, כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה
שֶׁיִּצְלִיחוּ הַפְּעַם בְּגָדוֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַשְּׁפִילוֹ אֶת עֲדוֹת הַמְזוֹרָח וְכוּ',
וְעַדִּין מְשִׁפִּילִים אוֹתָם וְעוֹשִׂים מֵהֶם כָּל מִינֵי צָחוּק וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ לְמַדְּנוּ
אֶת זֶה עַל בְּשׂוֹרְנוּ פֹה בְּיִבְנָאֵל, אִיךְ שֶׁהַאֲפָרִים וְכוּ', הַתְּנַהְגוּ וּמִתְּנַהְגִּים
נִגְדְּנוּ וְכוּ', וְלָכֵן הַקְמַתִּי מִטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וּבְעוֹד
יוֹמִים נִכְנָס בְּקֶצֶב, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתֵּף פְּעֵלָה אֵתִי, כִּי

פעם ולתמיד צריכים לעקור את הגזענות הארווה שמצוי היום לצערנו הרב, שזה מעכב את הגאלה.

אני עומד בשלי שש"ס זה לא מפלגה, ש"ס זה "להחזיר עטרה לישנה", להגביה את עמך מעדות המזרח, שכבודם נרמס כאן בארץ ישראל מאד מאד, ולכן הגיע הזמן שנגאל כבר, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שתשתפו פעלה עם המטה המרכזי שהקמתי כאן ביבנאל "ברסלב למען ש"ס", הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכנו בגדול, ונזכה להיות שליחים לקרב את הגאלה על ידי אחוד עם ישראל יחדיו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

כְּסֵלוֹ

לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלַכְּם שֶׁרַק תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי חֲדָשׁ
כְּסֵלוֹ זֶה חֲדָשׁ מְלֵא גְּסִים, שֶׁהַיּוֹנִים רָצוּ לְהִתְגַּבֵּר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְחָשְׁבוּ שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְמַחֵק אוֹתָם וְכוּ', לְבִסוּף נִהְפָּךְ הָרַע עֲלֵיהֶם וְנִפְלוּ
רַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, טְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְכוּ', וְכֵן יִהְיֶה גַם אֲצִלְנוּ, אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֲזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד כָּל
יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה עִם הַשִּׁיר הַזֶּה (יִשְׁעִיה ח' י') "עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר
דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל", וְלִזְכֹּר טוֹב אֲשֶׁר בְּכֹל דוֹר וְדוֹר
קָמִים וְשָׁעִים אַרוּרִים וּמְטַכְּסִים עֲצָה אֵיךְ לְהַפִּיל אֶת הַיְרֵאִים וְהַשְּׁלֵמִים,
וְלֹא מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי מִתְקִים (תְּהִלִּים ז') "בּוֹר כָּרָה וַיִּחְפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל
בְּשַׁחַת יַפְעָל: יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קִדְקִדּוֹ חֲמָסוֹ יִרְד", וְכַתִּיב (מִשְׁלִי
כ"ו כ"ז) "כָּרָה שַׁחַת בָּהּ יַפּוֹל וְגוֹלֵל אָכַן אֵלָיו תָּשׁוּב", וְלִכֵּן אֵין לָנוּ מָה
לְהִתְפַּחֵד כְּלָל, אֲדַרְבָּה עֲלֵינוּ לִרְקֹד כָּל יוֹם וְיוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה,
כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י') עַל יְדֵי הַמַּחְאָת כֶּף
וְרִקְוִדִין נִמְתְּקִים כָּל הַדֵּינִים, וְעֲלֵינוּ לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּפִשׁוּטֵם,
וְכֵן לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִתְבַטְּלוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ
וְרוֹדְפֵינוּ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (גִּישׁוֹן ז') שְׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי
אָדָם הַעֲזוּמָדִים עָלַי וּבִידֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת מַהוּ? שְׂרִטְט וְכַתֵּב לִיָּה (תְּהִלִּים

ל"ט ב) "אמרתני אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ז) "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן פלין מאליהן, הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר וכו', הרי שלכם לפניכם שאם אחד מצער אתכם, תקפידו מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלכם יפלו נפילה אחר נפילה.

חסדי השם יתברך שקהלתנו הקדושה רק גודלת וגודלת, ונכנסים עוד משפחות חדשות, וכן בונים עוד בתים חדשים, ולא יועיל להסמ"ך-מ"ם שום דבר, אף שמסית ומדיח נגדנו ביום ובלילה אין לנו מה להתפעל כלל, רק לשמח בשמחה אין סופית, ועליכם לדעת שאנחנו יצאנו המנצחים, כי עקר הנצחון כשבר ישראל עושה דבר טוב בשביל הקדוש ברוך הוא, ואמר מוהרנ"ת ז"ל אשר עם כל מזמור ומזמור תהלים שבר ישראל זוכה לומר, הוא מנצח את המלחמה, ובשביל זה יש הרבה מזמורי תהלים שמתחילים בלשון 'למנצח' כאומר אם אתה רוצה לנצח את המלחמה תאמר את המזמור הזה, וכן כל דבר שבקדשה שבר ישראל עושה, על ידי זה הוא מוריד את השכינה לזה העולם, ומעט מן האור דוחה הרבה מן החשך, ומכל שכן כשירד אור גדול מאד מרובי יהודים שמתפללים במנין בערב ובבקר ובצהריים, וכן לומדים תורה ועוסקים בצדקה וחסד, על ידי זה יתפרדו כל פועלי און, ואף שעכשו מתרברבים וכו', מי יודע מה שיעשו לנו וכו' וכו', הכל הכל הבלים, נראה מי יצליח בסוף.

נא ונא ראו להתחזק יחד, וכל אחד מאנשי שלומנו שיש לו איזה אמנות שיפתח איזה עסק, ויהיה עצמאי, ויקימו מה שאמר דוד המלך לחכמי ישראל (ברכות ג:) בשעה שנכנסו אצלו, אמרו לו אדוננו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר להשני, ויפרגן להשני, כי העקר בהצלחת קהלה

קדושה שְׁכַל אֶחָד יִפְתַּח עֶסֶק ויִפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, וְכֵן נִהְיָה חֲזָקִים מְאֹד וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל יְהוּדֵי שְׁזוּכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְכֵן שְׁזוּכָה לְהַרְקִיד יְהוּדִים אַחֲרֵים, כִּי בְּזֶה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה הוּא מְגַלָּה אֶת טֹהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְכִשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה תָּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה שׁוֹרָה בּוֹ שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שְׁבַת ל:) שְׁאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוּק וְלֹא מִתּוֹךְ קָלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׂיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה, שְׁנֵאֲמַר (מְלָכִים ב' ג') "וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגֵן וְהָיָה כְּנֵגֵן הַמְּנַגֵּן וְתָהִי עָלָיו יַד הַיְוָי"ה"; וְכֵן הוּא בְּזֵהָר (וַיִּשָׁב ק"פ:) דְּהָא חֲמִינָן דְּשְׂכִינְתָא לָא שְׂרִיא בְּאַתְרַּ עֲצִיבוֹ אֲלֵא בְּאַתְרַּ דְּאִית בֵּיהַ חֲדוּהַ. אִי חֲדוּהַ לִית בֵּיהַ, לֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא בְּהַהוּא אַתְּהּ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (מְלָכִים ב' ג' ט"ו) "וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגֵן וְהָיָה כְּנֵגֵן הַמְּנַגֵּן וְתָהִי עָלָיו יַד הַיְוָי"ה" דְּהָא שְׂכִינְתָא וְדֵאִי לֹא שְׂרִיא בְּאַתְרַּ עֲצִיבוֹ; [אַנְחֵנוּ רוֹאִים שֶׁהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת, אֲלֵא בְּמָקוֹם שִׁישׁ שְׂמָה שְׂמֵחָה וְחֲדוּהַ, אִם אֵין בְּבֵית שְׂמֵחָה וְחֲדוּהַ, אֲזִי הַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וְתַהֲלֵה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְרַקֵּד שְׁזַכֵינוּ לַעֲשׂוֹת מִמְדָּבָר שְׁמֵם שֶׁהָיָה מְלֵא נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁוּב לְשְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי תַהֲלֵה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ, תְּלֻמוֹד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, וְגַנְיִם, שְׂבָהֵם מִתְחַנְכִים לְמַעְלָה מְאֲלָף וּמֵאָה יְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, וְזֶה הַנְּצַחוֹן הַכִּי גְדוֹל שְׁלָנוּ, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָלִים שְׁבוּ לּוֹמְדִים אַבְרָכִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, וְעַל כָּלֵם שִׁישׁ לָנוּ מְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד מְאַחַר בְּלִילָה מְנַיִן אַחַר מְנַיִן, מִי הָאֲמִין שֶׁיְהִיָּה דְּבַר כְּזֶה בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדִיחָת, וּבְפֶרֶט שִׁישׁ שְׂמָה אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ

שָׁשׁוּ מִקְלוֹת בְּהַגְלָגְלִים, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מִחֲזִיקִים מֵעֲמֵד וְלֹא נִשְׁבְּרִים
מִשׁוּם דְּבַר, וְלָכֵן חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ יַחַד וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ה' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד.
שְׁלוֹמֵנו וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלוֹת אֲנָשִׁי
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂדֵבֵר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן
לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְדָבָר זֶה צְרִיכִים לְחֹזֵר
בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעָה, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם מִשְׁכִּיחַ אֶת זֶה מִן הָאָדָם, וּמִזֶּה בָּא
כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל חֲזָק בְּאִמּוּנָה, אֲזִי לֹא חָסַר לוֹ
שׁוּם דְּבַר, וּרְבִנּוֹ ז"ל אָמַר (שיחות ה'ר"ן סימן ל"ג) אֲצֵל בְּנֵי אָדָם אִמּוּנָה הוּא
דְּבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי אִמּוּנָה הוּא דְּבַר גְּדוֹל, וְעַקֵּר הָאִמּוּנָה הוּא לִידַע
שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבִמְשַׁפֵּט, וְלָכֵן
כָּל מֵה שֶׁקּוֹרָה עִם הָאָדָם זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת זֶה טוֹב
טוֹב בְּמַח מִחֲשַׁבְתּוֹ, אֲזִי הוּא לֹא מִפְּחַד מֵאֵף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְכֵן לֹא
מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֵף אַחַד, כִּי בּוֹטַח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּל מֵה שֶׁקָּרָה לוֹ כֶּף הָיָה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת, שְׂזָה מֵה שְׂאֵמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים כ"ה ב') "אֵלֶיךָ בָּךְ בְּטַחְתִּי
אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי", כִּי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה לוֹ מְלֵא שׁוֹנְאִים,
וְרַק רָצוּ לְרֹאוֹת בְּמַפְלָתוֹ, אֲבָל הוּא הָיָה כָּל כֶּף חֲזָק בְּאִמּוּנָה וּבְכַטְחוֹן בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַד שְׂאֵמֵר בְּפִרוּשׁ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַק בָּךְ אֲנִי בּוֹטַח, וְלָכֵן אֵין לִי
מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵהַשְׂמַחָה שֶׁהָאוֹיְבִים שְׁלִי שְׂמַחִים שְׂחוּשְׁבִים שֶׁנִּצְחָו אוֹתִי,
וְלָכֵן הָעַקֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם לְחִיּוֹת רַק בְּאִמּוּנָה שֶׁכָּל מֵה שֶׁקּוֹרָה אִתְּנוּ, זֶה רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין לָנוּ בְּמֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ שֶׁעֲשִׂינוּ תְּהִלָּה לְאֵל מִמְדָּבָר יִשׁוּב,
הַקִּמְנוּ בְּמָקוֹם כֵּזֶה שְׂמֵלֵא נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, קָהֵלָה קְדוּשָׁה, פְּעוּטוֹנִים,

גַּנְיִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, תְּלַמּוּד תּוֹרָה, וַיְשִׁיבָהּ קִטְנָה וַיְשִׁיבָהּ גְּדוּלָּה, וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וּסְמִינָר לְבָנוֹת, וּשְׂתֵי כּוֹלָלִים, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל בְּנֵי שָׁל חֶסֶד בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אַבְרָהָם, וְזֶה הַנְּצַחוֹן שֶׁלָּנוּ.

אָנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, יְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְלָכֵן צְרִיכִים לְקַיֵּם מַה שְּׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ') "מִתְהַלֵּךְ בְּתַמּוֹ צְדִיק אֲשֶׁרֵי בְּנָיו אַחֲרָיו", אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַלֶּכֶה, וּבָא שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, וְכֵן קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, אֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוֹם עוֹלוֹת לְהַזוֹלֵת, זֶה נִקְרָא צְדִיק, וְאֲשֶׁרֵי בְּנָיו אַחֲרָיו שְׂמַחֲקִים אוֹתוֹ, וְלָכֵן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל עֲצָמָכֶם, כִּי יְלָדֵיכֶם מְחַקִּים רַק מַה שְּׁרוֹאִים אֶצֶל הַהוֹרִים, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁלְּזִכּוֹת לְיְלָדִים טוֹבִים זֶה אֵי אֶפְשָׁר אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂמֵרָאִים לְהִילָדִים דְּגָמָא חַיָּה, כִּי כְּפִי שֶׁהַהוֹרִים מִתְנַהֲגִים, כִּי יִתְנַהֲגוּ הַיְלָדִים, לֹא יִכּוּלִים לְבַקֵּשׁ מִהִילָדִים שֶׁיַּעֲשׂוּ מַה שֶׁהַהוֹרִים לֹא עוֹשִׂים, אִם הַהוֹרִים יֵשׁ לָהֶם אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית בְּכִיס וְכוּ', אֲזִי מָה אַתֶּם רוֹצִים? הַיְלָדִים תַּחַת הַגֵּב שֶׁלָּכֶם גַּם כֵּן יַחְזִיקוּ כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה הַנִּקְרָאִים אֵי פוֹן, אוּ בְּלִקְבַּעֲרֵי, אוּ אֵי פֶּאֶד, אוּ אֵי פֶּעַד, אוּ אַנְדְּרוֹאִיד וְכוּ' וְכוּ', שְׂמוֹרִידִים מִהִילָדִים כָּל זֵיק שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּלַמּוּד דְּרָה גְּמָרָא בְּכָל יוֹם בְּסִדְרַת דְּרָה הַיּוֹמִי, בְּשַׁבַּת עוֹשִׂים סִיּוּם עַל מְסַכְתַּת שְׁקָלִים, וּבְיוֹם רֵאשׁוֹן כְּבָר מִתְחִילִים לְלַמֵּד מְסַכְתַּת יוֹמָא, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, אֲלֵא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם דְּרָה גְּמָרָא, וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ בְּקַהֲלָתְנוּ כְּמַה שְׁעוֹרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוֹמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדְּרָה הַיּוֹמִי, וְכִדְאֵי לְשַׁבַּת וְלְשַׁמְעַע שְׁעוֹר, אוּ לְקַחַת חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתוֹ אֶת הַדְּרָה הַיּוֹמִי, וְאִם זֶה לֹא מִתְאַפְּשֵׁר אֲזִי טוֹב לְלַמֵּד בְּעֲצָמוֹ, כִּי יֵשׁ הַיּוֹם הַרְּבִיבָה פְּרוּשִׁים בְּדֶרֶךְ קְלָה מְאֹד, בְּאִפְּן שְׁיִכּוּלִים לְלַמֵּד אֶפְלוּ לְבַד בְּקַלוֹת, וְעַם כָּל זֹאת אִם לֹא מְבִינִים עַל כָּל פְּנִינֵי שְׂיֵאמְרוּ בְּגֵרְסָא אֶת הַדְּרָה גְּמָרָא שְׁזֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מַאי קְאָמַר; כִּי אַתֶּם לֹא

יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה אפלו לומר את הַדָּף גְּמָרָא לְיוֹם, שְׁזָה מְצִיל אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שֶׁבָרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, כִּי גְּמִרְא' רָאשֵׁי תְבוֹת הַד' מְלֻאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, שֶׁהֵם גְּבֻרֵי אֵל מִיכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאל, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנְפֹשׁ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סנהדרין כ"ה) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם, אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה זֶה תְּלַמּוּדָה שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לומר על תְּלַמּוּד בְּבַלִּי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֲשֵׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מִחֲמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מִרְמָא שְׁחֲשָׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאַנְחָנוּ נְדָמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מֵת, מַה יְכוּל לְהַחְיֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה זֶה תְּלַמּוּדָה שֶׁל בְּבַל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּלַמּוּד בְּבַלִּי, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכוּף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפַּר תְּלַמוּדִי וְעַל יְדֵי לְמוּד תְּלַמּוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלִלָה שְׁאָדָם מִיֵּל לְמִרְבַּע צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם יְלִלָה, שְׁאֵז הוּא זְמַן חֲשֵׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תְּלַמּוּד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תהלים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁלוּמָד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תְּלַמּוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֲפִלוּ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הוּא וְהֵן אֲשֶׁתּוֹ אִם יֵשׁ לָהֶם אֵיזָה אֲמֻנַת בַּיָּד, שִׁיפְתָּחוּ עֵסֶק עֲצָמָאִי, וְיִצְיָתוּ מֵהַ שְׁאֲמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (בְּרִכּוֹת ג): בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֵלָיו, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנָנוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרָנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהִתְפָּרְנְסוּ זֶה מְזָה, כִּי רַק זֶה הָעֲצָה שְׁאֲחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְיִפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, וְיִסְתַּכַּל בְּעֵינֵי טוֹבָה עַל הַשְׁנִי, וְכֵךְ לֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, אֵלָּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ שִׁיפְתָּח עֵסֶק מִשְׁלוֹ, הֵן מוֹסָף וְכוּ', הֵן חֲשַׁמְלָאִי וְכוּ', הֵן צְבָעֵי וְכוּ', אוֹ שְׁאָר מִינֵי חֲנִיּוֹת, כָּל אֶחָד בְּהִתְחוּם שְׁלוֹ, כְּדִי שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ אֶת הַטּוֹבוֹת מִבְּחוּץ.

אֵלָא אַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים יִתְפָּרְנְסוּ אַחַד מֵהַשָּׁנִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב,
וְזֶה יְסוּד גָּדוֹל בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

לה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ר' כִּסְלוֹ הַיְתַשְׁע"ה.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵי
שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"בִנְאָל עִיר בְּרֶסֶלֶב".

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקָשׁ אֲתֶכֶם שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד, כִּי סוּד
הַהֲצִלְחָה שֶׁל קִהְלָתְנוּ זֶה שֵׁשׁ פַּה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְזֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ
ז"ל שְׁנַחֲזִיחַ בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וּלְפָנַי שְׁיֵצֵא מֵעִיר בְּרֶסֶלֶב לְנִסְעַ
לְעִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ' עֲמַד עַל יַד הַדְּלַת וְשֵׁם יְדוּ
עַל הַמְּזוּזָה וְאָמַר "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד אֲזִי תִמְשִׁיכוּ אוֹתִי
אֲצֻלְכֶם", וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁיִהְיֶה
בֵּינֵינוּ אַחַדוֹת וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ,
כִּי שְׁלוֹם זֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָר
רַבָּה פָּרָשָׁה י"ב סִימָן א') לֹא בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם אֵלָא עַל מְנַת
שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה הִיָּה רַק לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נִתְאַוָּה שְׁיִהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וְלִכֵּן כְּדִי
לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בַּיַּחַד בְּשְׁלוֹם
אַהֲבָה וְאַחְוָה וְרַעוּת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֵינְקֵיץ פָּרָק ג') לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֵלָא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ט י"א)
הַיְוִי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוִי"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ
אֶת כָּל־לֵי אַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד, וְאִם נִמְצָא אַחַד רִשְׁעַ
מְרִשְׁעַ שְׁעוֹשֶׂה מַחֲלָקַת בֵּין אַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיכִים לְהַרְחִיק אוֹתוֹ בְּתַכְלִית
הַרְחוּק, כִּי כִּךָ אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֶת כָּל־ם רַבְּנוּ ז"ל יְכוּל לְקָרֵב אֲבָל
לֹא בְעֵלֵי מַחֲלָקַת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת י') "לֹא תִתְגַּדְּדוּ" לֹא

תעשו אגדות אגדות, הרגע שתראו או תשמעו אחד טמא מטמא מדבר נגד קהלתנו דעו לכם שזה שליח הסמ"ך-מ"ם וצריכים להרחיק אותו עם שתי ידיים, כי מסתובב בינינו נחש שמתחבא תחת הקש ומסית נגד קהלתנו, ולכן תשמרו ממנו מאד מאד כי הוא הנחש שרוכב עליו הסמ"ך-מ"ם, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ע"ח) ארס נחש בין שניו הוא עומד, הנחש הזה כל הכח שלו זה בפיו הטמא והלשון שלו, שמה הארס טמון, ולכן לא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (תרומות פרק ח') נשיכת הנחש אסור מפני סכנת נפשות, אדם שמדבר נגד קהלתנו זה הנחש וצריכים להרחיק אותו מבינינו לגמרי, ולא אכפת מי הוא, אם הוא מדבר נגד קהלתנו אין לו מה לעשות בד' אמות שלנו, לכל אחד יש את הצרות ויסורים וכו' וכו' של עצמו ואנחנו לא מענינים לסבל מנחש משחת ומסכן, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ח) כמה קשה מחלקת שכל העוסק במחלקת הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים תכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם כי אני הולך עכשו לשפר את שרות הקהלה בצורה דרסטית שלא ראיתם עד עכשו, רק שמרו מאד שלא יהיה ביניכם מחלקת ואי הבנה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שלום, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשת ט' סימן ט') גדול שלום ששמו של הקדוש ברוך הוא נקרא שלום.

המאחל לכם שבת שלום

לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ט' כְּסִלּוֹ הַתּשַׁע"ג.
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
 בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁתַּחֲזִיקוּ בְּיָתֶר
 שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז בְּאַהֲבָה אַחֻוּה וְרַעוּת, שְׁזֵה מִמְּתִיק אֶת כָּל הַדֵּינִים מֵעַם
 יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּן מוּבָא (זֶהֱר חֲדָשׁ נח) אִם יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַד שְׁיִחְזִיקוּ
 אֶת עֲצָמָם בְּיָחַד, יְכוּלִים לְהַבִּיא אֶת הַגָּאֲלָה, וְלִכְן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁזֵה
 יִהְיֶה הַבֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנו, שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל אֵין אֲצִלְנו אֶת הַגְּזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה,
 שֶׁהִסְמָ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ מִכְּנִיס בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁיִהְיֶה מַחְלַקַּת וּפְרוּדִים
 וְגִזְעָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁבִשְׁבִיל זֶה בָּא כָּל הַמְּלַחְמוֹת.

וַיְדוּעַ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִיָּה תָּמִיד אוֹמֵר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֶת כָּל־
 רַבְּנוֹ ז"ל יְכוּל לְקַבֵּל, אֲבָל לֹא בַעַל מַחְלַקַּת וּמְחַרְחָר רִיב וּמְדוּזָן, וְהַכְּלָל
 הַזֶּה הִיָּה יְדוּעַ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּכָל הַדּוֹרוֹת, כִּי מִי שֶׁעוֹשֶׂה בְּקֶרֶת עַל
 זֶה וְעַל זֶה וְכוּ', אֵינּוּ אֶלָּא שְׁלִיחַ מֵהִסְמָ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁרוּצָה רַק
 שְׁיִהְיֶה פְרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן כָּל הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה רָאִינוּ אֶת הַנְּסִים
 וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה אֲתָנוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַפְּלִסְטִינִים הָאֲרוּרִים יָרוּ
 לְמַעַל מְאֹלָף וַחֲמֵשׁ מְאוֹת טִילִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּה נְסִים וְנְפִלְאוֹת מְאֹד
 מְאֹד לְמַעַל מִדְּרָךְ הַטְּבַע, כִּי אוֹי וְאַבוֹי אִם זֶה הִיָּה מִתְּפוּצָץ עַל מִבְּנִים
 מְלֵאִים דִּירִים וְכוּ', אֵיזָה קִטְסֵטְרוּפָה זֶה הִיָּה יְכוּל לְהִיֹּת וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ
 אִם לֹא הַחֶסֶד וְהָאַהֲבָה שֶׁהַכְּנֶסֶתִי בְּקַהֲלָתְנוּ הַקֹּדֶשׁ, שְׁזֵה עֶזֶר לְהַצִּיל
 אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע.

וְלִכְן בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, תְּמַשִּׁיכוּ
 לְעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַד עִם הַשֵּׁנִי, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְעֶזֶר לִי לְהַרְחִיב אֶת
 הַפְּעֻלוֹת בְּקַהֲלָתְנוּ הַקֹּדֶשׁ, לְמַעַן טוֹבַת הַרְבִּים, וְכִשְׁבָּאִים אוֹרְחִים
 צְרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָם בְּקָרוֹב גְּדוֹל מְאֹד, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב בְּעֵינָיו

יִתְבַּרְךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה יַחֲוֹד בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ הַיַּחֲוֹד הַזֶּה שִׁוִּיצָא מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁמֵאֲחָדִים יַחַד, וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁבִקְהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה יְהִי שְׂרוּי רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, הֲלוֹאֵי שְׂאֻזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינַי, כִּי זֶה חֲלָקִי מְכַל עֲמָלִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

לז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח ט"ז כְּסֵלוֹ הַתּשַׁע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם הַיּוֹת שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ עוֹשֶׂה בְיוֹם רֵאוֹן בְּלִילָה הַתְּקַבְּצוֹת בְּמַתְנִ"ס, וּפּוֹשֵׁט אֶת טְלָפָיו כַּחֲזִיר הַזֶּה לְהֵרֵאוֹת כְּשֶׁר אֲנִי וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲזֹ לְלַכֵּת שָׁם, וּבְכֻלָּל אֲנִי נֹגֵד לְלַכֵּת לְמָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם.

אֲנַחְנוּ לֹא שְׁכַחְנוּ וְלֹא נִשְׁכַּח, אֶת מֵה שְׁעָשָׂה לְנַשׁוֹתֵינוּ, סָגַר אֶת הַמְּקוֹה וְלֹא נָתַן לָהֶם לְטַבֵּל וְכוּ', וְהִצְרַכְנוּ לְצֵאת לְהַפְגִּין בַּחוּץ שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכוֹת מְקוֹה, שְׂדָבַר זֶה לֹא הָיָה מֵאֲזֹ קַבְּלַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּשְׁמֵים יֵצְאוּ לְהַפְגִּין שְׁיַפְתָּחוּ אֶת הַמְּקוֹה וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁהִלְכְנוּ וּבְעֲצָמֵנוּ הִצְרַכְנוּ לְבָנוֹת מְקוֹה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנֵי שְׁבָעִים שָׁנָה, וְגַם אֶת זֶה מְסַר אוֹתָנוּ.

אֲנַחְנוּ לֹא שְׁכַחְנוּ וְלֹא נִשְׁכַּח, אֶת מֵה שְׁעָשָׂה לִילְדֵינוּ, גָּנַב מֵאֵתָנוּ אֶת הַמְּבָנִים שֶׁל הַמְּמ"ד שְׁזָה שִׁיךְ לָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְזֶה מְגִיעַ לָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְשֻׁלְּמִים מְסִים וְאַרְנוֹנָה כְּמוֹ כָּל הַתּוֹשְׁבִים, וְהִילְדִים שֶׁלָנוּ סָבְלוּ וְעֵדִין סוֹבְלִים מְאֹד מְאֹד, זָרְקוּ אוֹתָנוּ עַל יַד הַבֵּית עַלְמִין, בְּתוֹךְ קְרוֹאָנִים סְרוּחִים, אֶת הַקּוֹר וְהַגְּשָׁמִים בַּחוּרְף אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְמִי שֶׁלֹּא סָבַל אֶת זֶה וְכוּ', וְהַחֵם בְּקִיץ שְׁיִכּוּלִים לְהַחֲנֵק וְכוּ', וְגַם אֶת זֶה קִבְּלָנוּ

לא בַּחֶסֶד, אֶלָּא אַחֲרֵי מִשְׁפָּטִים וּבְגִצִּי"ם וְכוּ', שְׁעֵלָה לָנוּ עֲשׂוֹת אֲלֵפֵי דוֹלָרִים.

אֲנַחְנוּ לֹא שְׂכַחְנוּ וְלֹא נִשְׁכַּח, אִיךְ שֶׁהִפִּיל לָנוּ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים תְּכָנִיּוֹת לְבְנֵי הַבַּיִת כְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְהוּא וְרַק הוּא אַחֲרָאֵי עַל זֶה, יֵשׁ לָנוּ אֵת כָּל הַהוֹכָחוֹת בְּיַד שֶׁהוּא זֶה שֶׁלֹּא נָתַן לְבָנוֹת אֵת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת בְּמִשְׁךְ עֲשָׂרִים שָׁנָה.

אֲנַחְנוּ לֹא שְׂכַחְנוּ וְלֹא נִשְׁכַּח, אִיךְ שֶׁקִּפַּח אֵת הַפְּרָנְסָה שֶׁל הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, מַה סֶּךָ הַכֹּל רְצִינוּ? שְׁתִּהְיֶה שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה עִם שׁוֹחֵט הַגּוֹן, וְהוּא וְרַק הוּא לֶחֶם נֶגֶד זֶה.

אֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר אִיךְ שֶׁהִסִּית וְעַדִּין מִסִּית אֵת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, שְׁאֲנַחְנוּ נִסְגַּר כְּבִישִׁים וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן מַה שְׁרוּדֵךְ אוֹתִי מֵאִז שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כְּמָה מְסִירוֹת שֶׁמָסַר אוֹתִי וְלֹא יָכַלְתִּי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, כְּמָה מֵאוֹת אֲלֵפֵי דוֹלָרִים עָלָה לָנוּ עוֹרְכֵי דִינָיִם, כְּדִי לְהַנְצִל מֵהַטְּמָא הַזֶּה, וְעַכְשָׁו הוּא חוֹשֵׁב שִׁיּוּכַל בְּדֶרֶךְ עֲרָמָה לְהַכְנִס אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה אֶל הַהִתְקַבְּצוֹת בְּמִתְנֵ"ס וְכוּ', הוּא טוֹעֵה מְאֹד, יֵשׁ לָנוּ סֶפֶר עַב כָּרַס עִם כָּל הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁהִתְנַהֵג וְעַדִּין מִתְנַהֵג עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵאִז חֲצִי יוֹבֵל שָׁנָה שְׁאֲנַחְנוּ פָּה בִּיבְנָאֵל וְכוּ', בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁבִשׂוּם פָּנִים וְאֶפֶן אֵל תִּלְכוּ שָׁם, וְגַם לֹא לְהִנִּיחַ אֵת הַיְלָדִים לְלַכֵּת שָׁם, וּבְכֻלָּל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא יִהְיֶה הֵיכָן שִׁיְהִיָּה אֵין לָנוּ מַה לַעֲשׂוֹת שָׁם, תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ אֵת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, וְאַף שְׁאֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ מִיְנִימוֹם מַה שְׁמֻגִיעַ לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ שְׂמִחִים וְעֹלִיזִים עִם הַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, וְאַנַּחְנוּ חַיִּים אֵת הַחַיִּים שְׁלָנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ אֵת הַבַּיִת הוֹרָאָה שְׁלָנוּ, וְכֵן נַחֲיָה גַם לְהַבְּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

לח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח ט"ז כסלו התשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכַּל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂבֻת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז)
שְׂצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂבֻת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(תְּנַחוּמָא בְּרָאשִׁית) עֲנֵג שְׂבֻת כְּאֶלֶף תְּעַנִּיתִים; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק א' סִימָן נ"ז) אֲכִילַת שְׂבֻת כְּלָה קְדָשׁ כְּלָה אֱלֻקוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאֵד
מָאֵד לְהִזְהַר לְהִתְעַנֵּג כָּל הַשְּׂבֻת, וְאָמַר הַרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְאִיר
מְגוּר זי"ע (בְּעַל חֲדוּשֵׁי הַרִי"ם) עַל מְאֻמָּרָם ז"ל (שְׂבֻת י:) אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַשָּׁה, מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנוּזֵי וּשְׂבֻת שְׂמָה וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנְּהָ
לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעֵם; שֶׁהוּא לְשׁוֹן עֲתִיד, שְׂבֻכָל עָרַב שְׂבֻת קְדָשׁ סְמוּךְ
לְשְׂבֻת, הוֹלֵךְ מַשָּׁה רַבְּנוּ בְּעֲצָמוֹ לְכָל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעוֹ שֶׁשְׂבֻת
הוֹלֶכֶת וּבָאָה, וּמִזְהִיר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִכִּין אֶת עֲצָמוֹ לְכַבּוֹד שְׂבֻת קְדָשׁ.

נָא וְנָא אֲבִיבְקֵשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִשְׁמַר עַל יְלָדָיו כָּל
הַשְּׂבֻת אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים? וְעַם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים? וְאֵל תְּקַחוּ אֶת זֶה
בְּקֻלוֹת, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים לְשְׁמַר עַל הַיְלָדִים מָאֵד מָאֵד, וְכָל אֲבָא וְאֲמָא
אַחֲרָאִים עַל יְלָדֵיהֶם.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה פְּרֻטִית, יַעַן שְׂאַנִי הִבְטַחְתִּי לְהַגְאֹוֹן הַמְּפֻלָּא
רַבִּי עוֹבֵדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהִבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמַטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת
הַקְּמָתִי בְּיִבְנָאֵל מַטָּה בְּחִירוֹת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד
רוֹצֵה שְׂתַעְזְרוּ לִי שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֶלֶק בְּזֵה, וְלִכֵּן תִּגְשׁוּ
אֶל הַמַּטָּה שְׁלָנוּ וְתִקְחוּ מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהִכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֵה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל
מָאֵד, אֲשֶׁר "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכַּל הַקָּדוֹשׁ", נִכְנְסוּ בְּעִבּוּדָה

הַקְדוּשָׁה הַזֶּה בְּמֵלֵא הַמֶּרְצָן, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר רַק רַבֵּי עוֹבְדֵיהָ יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזָרַח שֶׁהִיְתָה דְרוֹסָה עַד לְעֶפֶר וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפֶּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֲקוּהָ שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעֲכָשׁוּ לְכַבּוֹד חֲנֻכָּה, שִׁיקְנוּ אֶת כָּל צְרִיכֵי הַחֲנֻכָּה כְּגוֹן פְּתִילוֹת וְשִׁמְנִים וְנִירוֹת וְחֲנֻכִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי מִתְּנוּת לְהִילָדִים וְלְהָאִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ', אֲךָ וְרַק בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנִיטֵר" שֶׁהַקְּמֵתִי בִּיזַע וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, שְׁזֵה שִׁיף לִי לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵן לִי יָד וְכֹתֵף לְפִתְחָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שְׁזֵה זְכוּי הָרַבִּים לְלַמְעָלָה מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים סְבִיב יְבִנְאֵל, שְׁבָאִים וְנִכְנָסִים לְקִנּוּת כָּל מָה שִׁיְהוּדִי צְרִיךְ, וְרוֹאִים אֶת מַעְלַת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁכֻּלָּם נִמְשָׁכִים אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּמִנְעוּ מֵהֵם כָּל הַשְּׂנִיָּם אֶת הַיְהוּדוּת וְכוּ', כִּי הֵם בָּאִים צְמָאִים לְקִנּוּת כָּל מָה שֶׁשִׁיף לִיְהוּדִי, כְּפוֹת, צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שִׁיעֲזֹר לִי לְפִתְחָה אֶת הַחֲנוּת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים, שְׁזֹכוֹת הָרַבִּים תְּלוּי בּוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ל.ט.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"ב כְּסֵלוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי לְגַיֵּס הוֹרָאתָ קְבַע "לְמַעַן הַצֵּלַת יְלָדֵינוּ", כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כֶּסְפִי קָשָׁה מְאֹד, עַד שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם לְהַמְלִמְדִים וְלְהַמּוֹרוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ תַּהוּ וְבַהוּ בְּהַרְשֵׁת וְכוּ', וְעֲצְרוּ אֶת כָּל הַתְּקַצִּיבִים לְכָל הַתְּלִמּוּדֵי תוֹרָה וְהַבְּתֵי סֶפֶר, וְגַם אֶת הַמַּעֲט שֶׁקִּבְּלָנוּ גַם זֶה נִסְגֵּר, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כֶּסְפִי נוֹרָאִי מְאֹד

מאד, ואני לא מבקש מאף אחד שיוציא מכיסו שריק וכו', אלא שישתדל להביא חמש הוראות קבע "למען הצלת ילדינו", כי אני רוצה לבנות מערכת חנוך חזקה מאד, ולהביא מלמדים ומורות מבחוץ כמו שעשיתי בהסמינר ששם יש לנו הצלחה מפלגת, ואני רוצה להצליח עם כל מערכת החנוך, ולכן אני פונה אל כלל אנשי שלומנו שאל תקחו את זה בקלות כי בנפשנו הוא, דבר שבניתי זה קרוב לשלשים שנה שלא ילך לאבוד, כי אף פעם לא הגענו למצב כזה שלא נוכל לשלם משכורות, ואני לא מבקש מאף אחד כסף, אלא שיביא חמש הוראות קבע, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; בזה שמזכים את אחרים בצדקה, זה יותר מאשר הוא בעצמו נותן צדקה, ואמרו (יומא פז.) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

נא ונא שכל אחד יביא את ההוראות קבע "עבור הצלת ילדינו", יושבות נשים בחדר המתנה שסמוך לחדרי מבקר מקדם עד בלילה לקבל את ההוראות קבע וגברת ... תחיה אחראית לזה, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם תראו לעזר לי כדי שלא יקרה אצלנו כל מערכת החנוך חס ושלום, ושלא יהיה יגיעי לריק וכו' וכו', וזכרו היטב שפה מדבר מהילדים שלכם, ולכן ראו לרחם על ילדיכם, ואני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שנוזקה להקים פרם כזה שלא נצטרך יותר טובות ופרורים לא מהרשת ולא ממשרד החנוך וכו' וכו'.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מ.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר וישלח י"ג כסלו ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שישמרו על

ילדיהם, כי עכשו בכל העולם כלו רוחות זרות וכו', נושבות בעולם
 וכו', רוחות של כפירות ואפיקורסות, רוחות של הפקרות ושל נאוף
 וכו' וכו', ויש הרבה נושרים ונושרות רחמנא ליצלן, ובאמת זה היה
 עצת עשו הרשע, שאמר ליעקב (בראשית ל"ג י"ב) "ויאמר נסעה ונלכה
 ואלכה לנגדך", ופרש רש"י בשוה לה טובה זו אעשה לה, שאאריך
 ימי מהלכתי ללכת לאט כאשר אתה צריך וכו', הינו שעשו יעץ את
 יעקב בא נתחבר יחד ונלך יחד, שזה עצת הסמ"ך-מ"ם והסטרא אחרא
 שהם מבקשים שעם ישראל ילכו אתם יחד, מה ענה לו יעקב? (שם)
 "ויאמר לו אדני ידע כי הילדים רכים", כי יעקב אבינו הבין תכף ומיד
 את כונתו הטמאה של הסמ"ך-מ"ם וגונדא דיליה, שהרגע שיתחברו
 יחד על ידי זה הנער ילכו לאבוד, ועל כן התחמק ממנו, ואף על פי כן
 עשו לא עזב אותו, אלא טען (שם) "ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
 אשר אתי", שאני אשאיר ביניך כמה מאנשי שילכו אתה, וגם על זה
 סרב יעקב אבינו, כי הוא הבין שתכף ומיד כשמתחברים עם הסמ"ך-
 מ"ם וגונדא דיליה אז מאבדים את הנער, ולכן אני מאד מאד מבקש
 את כלכם שתשמרו על הילדים שלכם, וכן אתם שלא יהיה לכם שום
 שיכות עם מי שיש לו שיכות עם הסמ"ך-מ"ם וגונדא דיליה, כי זה מה
 שהם רוצים שנתערב ביחד וכו' וכו', ועל ידי זה הם יוכלו לקלקל את
 הנער שלנו, ועל זה אנחנו צריכים לשמר מאד מאד, ולכן אני מבקש את
 אנשי שלומנו תעשו כל מה שביכלתכם לשמר את הילדים שלא יתחברו
 עם פרחי המקום, לאט לאט אנחנו מאבדים כמה מהנער שמתחילים
 להיות נושרים, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו ובפרט
 האברכים שכל אחד שיכול לקרב אותם למצוה רבה יחשב, הרי אנחנו
 עוסקים בלקרב רחוקים ומפיצים בחוץ את ספרי רבנו ז"ל לאנשים
 זרים, למה לא נדאג להילדים שלנו? אשר הולכים לאבוד, ולכן אני מאד
 מאד מבקש הן את אנשי שלומנו הגברים, והן את נשות אנשי שלומנו,
 שהגברים יאמצו איזה בחור לדבר אתו וכו', לקרב אותו לחזקו לאמצו
 ולעודדו, וכן הנשים שיאמצו איזו ילדה ולדבר עמה וכו', לקרב אותה

לחזקה לאמצה ולעודדה, כי כל כך חבל שהנער שלנו ילכו לאבוד, אשר זה היה עצת עשו שרצה להתחבר אל יעקב, אשר זה מרמז בתוך הפסוק "נסעה ונלכה ואלכה לנגדה", שאמר עשו "נסעה ונלכה" יחד, ומהו הלשון "ואלכה לנגדה"? אלא בזה שגלף יחד בזה אני הולך נגדה, שאני רוצה לעקר את האמונה פשוטה והחנוף הטהור שהכנסת בילדיה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו חוסו מאד על הנער שלנו, ואל תתנו להם להתחבר אל פרחי הרחוב וכו' וכו', וזה יהיה רק על ידי שאתם תחזקו ותאמצו אותם, וכן אני מבקש את ההורים שלא ילכו ביד חזקה ואלימה עם הילדים וכו' וכו', זה לא הולך ככה וכו', זה לא חנוף ככה וכו', חנוף זה רק באהבה והדברות, וכן לא לעשות איפה ואיפה בין הילדים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים שבשכיל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו אחיו ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים; כי שלמות החנוף לקרב את כל ילדיו, ולא לעשות הפרש בין אחד להשני, וזה דבר מאד מאד נחוץ לדעת בדור הזה, שצריכים לקרב את כל הילדים, ובשום פנים ואפן שההורים לא ירחקו את ילדיהם ולא ילכו אתם ביד קשה, וידעו כי בנפשם דבר זה וכו', ואני תמיד חוזר על דבר זה "חנוף מתחיל בבית", הילדים מחקים את ההורים מה שרואים בבית זה הם עושים, כמאמרם ז"ל (ספ"ה ג"ו:) שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, ולכן ההורים צריכים לחנך את עצמם, ולשמר מאד מאד שלא יהיה אצלם כלי משחית הנקרא איי פון, בלעקבערי, איי פאה, איי פעד, אנדרואיד, כי אם יש לההורים את הכלי משחית הזה, אז מה רוצים מהילדים? וזה אבי אבות הטמאה עבודה זרה של פעור, שגם פעור היה עבודה זרה של שקוץ תעוב זהום עירם כידוע, ולכן אשרי מי ששומר על עצמו שלא יהיה אצלו הכלי משחית האלו, ועל ידי זה נכון לבו יהיה בטוח שגם להילדים שלו לא יהיה כלי משחית כזה, אבל אם יש להורים כלים כאלו, אזי מה הם רוצים מילדיהם?

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ מִכְרָחִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, כְּמוֹ שְׂשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְלֹא לְרַחֵק אוֹתָם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלָם סוֹבְלִים מְזֵה, וְיֵשׁ בְּכָל קַהֲלָה וְקַהֲלָה חֲרָדִית הַרְבֵּה נוֹשְׁרוֹת וְכוּ', וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְשֹׁמֵר עַל קַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּנִיתִי אֶת זֶה בְּיָזַע וּבְכֶדֶם, וְעַדִּין אֲנִי מִחְזִיק אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַעֲזְרוּ לִי עִם הַנֶּעֱר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֵר אֶת יְלָדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

תִּקְפִּידוּ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנִּין דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמְקַפֵּיד לֹא לְחַסֵּר אֶפְלוֹ תְּפִלָּה אַחַת בְּלִי מִנִּין, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ פְּרֻנְסָה בְּנִקְל, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח). מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצַּבּוֹר מִתְּפַלְּלִין; וּבִזְכוּת שְׁמֵתִפְלָלִים בְּצַבּוֹר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל הָעוֹוֹנוֹת, וְזוֹכָה לִילְדֵים טוֹבִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב

מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב י"ז כְּסֵלוֹ ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי סוּד הַהֲצֻלָּחָה בְּקַהֲלָה כְּשִׁמְחָזִיקִים אֶת עֲצַמֵּם בְּיַחַד, וּכְמֵאֲמָרֵם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא נִצְבִים) בְּנֵהֵג שְׁבַעֲוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלוֹ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוֹ תִינּוֹק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וּרְבִנּוּ ז"ל הַזֵּהִירְנוּ מְאֹד

מאד על דבר זה שִנְחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִיחַד, וְאָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן קפ"ז) קֹדֶם שִׁיָּצֵא מִבְּרֶסֶלַב לְאוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ', וְכוּ', בְּעֵת שִׁיָּצֵא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שְׁהִיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנֵה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאֵן; רוֹאִים מִכָּל זֶה אִיךָ שִׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה שִנְחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִיחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ חֲזַק שִנְחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִיחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים שִׁנְחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בִּיחַד, וְתִמִּיד דִּבְרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְתִהְיֶה לָאֵל כֵּן הוּא בְּקִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר יֵשׁ אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעוֹרֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר שִׁיְהִיָּה אַהֲבָה וְאַחַדוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק.

כָּל אַחַד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים שִׁישׁ לָהֶם אֵיזָה אֲמָנוּת וְכוּ', שִׁישְׁתְּדָלוּ לְפִתַּח עֶסֶק פֶּה בִּיבְנָאֵל, וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ג:) בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שֶׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְיִפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, כִּי בְּאֲמַת יֵשׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲנָשִׁים שִׁישׁ לָהֶם אֶת הַיְכָלֵת לְפִתַּח עֶסֶק מִשְׁלָהֶם, אֲבָל הֵם מִפְּחָדִים וְכוּ', וּבְאֲמַת אֵין מַה לְפַחַד, אֲדַרְבָּה רְאוּי וְנִכּוֹן שֶׁכָּל אַחַד וְאַחַת מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיִּפְתַּח עֶסֶק מִשְׁלוֹ, וְכֵן יוּכְלוּ לְהִתְפַּרְנֵס בְּכָבוֹד.

הַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא נִחַ פְּרָגַע, כִּי אֶצֶלוֹ נִתְקַים (יְשַׁעְיָה נ"ז כ') "וְהִרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרָשׁ כִּי הִשְׁקִט לֹא יוּכַל וַיִּגְרָשׁוּ מִימִיּוֹ רֶפֶשׁ וְטִיט אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרִשָּׁעִים", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא וַיְקָרָא) מָה הָיִם הַזֶּה הַגְּלִים שֶׁבָּתוּכוּ מִתְּגָאִים וְעוֹלִים וְכִיּוֹן שֶׁכָּל אַחַד וְאַחַד מִגִּיעַ לְחוֹל הוּא נִשְׁבֵּר וְחוֹזֵר וְחִבְרוּ רֹאֶה אוֹתוֹ אִף הוּא שֶׁנִּשְׁבֵּר וּמִתְגָּאָה וְעוֹלָה וְאִינוּ חוֹזֵר בּוֹ, כֵּן הִרְשָׁעִים רוֹאִים אֵלוֹ אֶת אֵלוֹ וְהֵם מִתְגָּאִים, לְפִיכֵךְ נִמְשְׁלוּ לִיִם שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרָשׁ", כֵּן כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁעָמְדוּ, דּוֹרוֹ שֶׁל אֲנוֹשׁ, דּוֹר הַמַּבּוּל, דּוֹר הַפְּלָגָה, לֹא לְמָדוּ אֵלוֹ אֶת אֵלוֹ, אֶלָּא מִתְגָּאִים,

לְפִיכֶן נִמְשְׁלוּ לַיִם "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ כִּי הִשְׁקֵט לֹא יוּכַל", לְרִשְׁעִים
 אֵינן לָהֶם נֹחַ וְהִנֵּה בְּעוֹלָם, וְלִצְדִיקִים יֵשׁ לָהֶם הַשְׁקֵט, שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמְיָה ל')
 "וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁנֵן וְאֵין מַחְרִיד"; וְלָכֵן לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַע עוֹלָם, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם רֶאֱבִ"ד וְשְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צְדָק אַבְרָחָם
 תְּלִמִּידי חֲכָמִים יִרְאֵי הַשֵּׁם, וְלָכֵן כָּל חַנוּת שֶׁהֵם נוֹתְנִים הַכָּשֶׁר יְכוּלִים
 לְקַנּוֹת שְׂמָה בְּלִי שׁוּם סֶפֶק כָּלָל, כִּי הֵם בּוֹדְקִים טוֹב טוֹב אֶת כְּשָׁרוֹת
 הַמֵּאֲכָלִים, וְלָכֵן רַק בְּחַנוּת שֵׁישׁ הַכָּשֶׁר מֵהַ"בֵּית הוֹרָאָה" שְׁלָנוּ רֵאוּי
 לְקַנּוֹת שָׁם.

בְּיָמֵים אֱלוֹ הוֹלֵךְ לְהַפְתִּיחַ קוֹרֵס חֲדָשׁ בְּמִדָּ"א, וְלָכֵן כָּל אֱלוֹ מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמַעֲנֵינִים לְהִתְחַבֵּר וְלְהִתְנַדֵּב בְּמִדָּ"א עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן, וְדַעוּ לָכֵם
 שְׂאֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוּ מְלַעֲזוֹר לְהַזְוִלָּת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם
 הַזְוִלָּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁרוּצָה לְהִתְנַדֵּב לְמִדָּ"א שְׁיִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ
 ... נ"י, כִּי חָבַל לְפַסֵּס אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת הַזֹּאת.

וְכֵן בְּקֶשֶׁר מִמֶּנִּי כַּמָּה וְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה מִשְׁמֵר אֲזָרְחִי,
 כִּי לְאַחֲרוֹנָה הָיָה כַּמָּה גְּבוּלוֹת בְּדִירוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן כְּמוֹ שֵׁישׁ
 בְּכָל רְכוּזֵי הַחֲרָדִים "שׁוֹמְרִים", רְצִיתִי מְאֹד שְׁגַם פֶּה בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה דְבָר
 כְּזֶה, כְּמוֹכֵן שְׁזָה יִהְיֶה בְּתֵאוּם עִם הַמִּשְׁטָרָה, וְלָכֵן כָּל מִי שְׁמַעֲנֵן גַּם כֵּן
 לְהַצְטָרֵף לָזֶה, שְׁיִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נ"י, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר
 עַל הָרְכוּשׁ שְׁלָנוּ, וְלְהִרְאוֹת שְׁזָה לֹא הַפְקָרָה, וְכֵן לְכָל אֶחָד שְׁקָרָה שְׁגָנְבוּ
 אֲצִלוּ שְׁתַּכְּף וּמִיד יִפְתַּח תִּיק בְּמִשְׁטָרָה, וְלֹא יִהְיֶה כְּרָגַע אֶת מִי יַעֲצָרוּ,
 כִּי אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה סוֹף לְהַפְקָרוֹת הָאֱלוֹ וְכו'.

שְׂאֵלוֹ אוֹתִי כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵנִין הַחֲסוּנִים נֶגֶד שְׁפַעַת וְכו',
 מִי שְׁרוּצָה יְכוּל לְקַחַת אֶת זֶה, אֵין בְּזָה שׁוּם סְכָנָה כָּלָל.

דַּעוּ לָכֵם שֶׁהָרֵב ... נ"י הוּא הַגְּבֵאֵי וְעַל פִּיו יִתְנַהֵג הַבֵּית הַכְּנֻסָּת,
 הֵן לְכַבֵּד אֶת מִי שְׁיִהְיֶה הַבְּעֵלִי תְּפִלוֹת, וְהֵן בְּמַכִּירַת עֲלִיוֹת, וְהֵן לְסִדֵּר
 מִי יִלְמַד בְּרַבִּים בֵּין מְנַחֵה לְמַעְרִיב, וּבְשִׁבְתָּ בְּבִקֵּר אַחַר שְׁחָרִית סְפוּרֵי

מעשיות, ובסעודה שלישית, כי הקהלה שלנו אינה הפקר, והוא ממנה ממני להיות גבאי שעושה את עבודתו בנאמנה למעלה מעשרים שנה.

אנחנו צריכים מאד מאד לשמח עם קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם עיניו לטש ושניו חרק וכו', על קהלתנו, אבל לא יצליח לשבר אותנו, ויקים אצלו (אסתר ו' י"ג) "אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו".

חסדי השם יתברך שאנחנו זוכים להוסיף בכל פעם שעורים חדשים בקהלתנו הקדושה, וראוי שכל אחד מאנשי שלומנו יצטרף אל איזה שעור שמתאפשר לו, וכן אם אחד מאנשי שלומנו רוצה לעשות שעור בעצמו, שיהיה בקשר עם המשדד של קהלתנו ונסדר לו את הזמנים הכי נכונים, כי הולך לי בחיים שקהלתנו הקדושה תהיה קהלה של תורה וחסד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב כ"ג כסלו התשע"ג.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש", הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנחנו נכנסים בימי חנכה הקדושים, שאז מאירים את אור האמונה הקדושה, כי היונים גזרו גזרה להשפית את תורתך ואת חקי רצונך, ואמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה י"ח:) שגזרה מלכות יון גזרה שלא להזכיר שם שמים על פיהם וכשגברה מלכות חשמונאי ונצחום התקינו שיהו מזכירין שם שמים אפלו בשטרות; הינו זה לעמת זה אפלו על סתם שטר, להזכיר את שמו יתברך, כי היונים החשיכו עיניהם של ישראל, להוציא להם כל זיק של אמונה בו יתברך, ובפרט של הנער,

וְלָכֵן דִּיקָא חֲנֻכָּה שְׁזָה חַג הַחֲנוּכָּה, לְחַנֵּךְ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהָאִיר אֶת עֵינֵיהֶם בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה הַפֶּח שְׁמֵן טְהוֹר שְׁמָצְאוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׁזָה הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מִיְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שְׁמַגְלָה אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנַחֲדִיר בְּעֶצְמָנוּ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר וְלַחְזֹר, וְלָכֵן קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁזָה כָּל הַדְּבוּרִים שְׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים בֵּינֵינוּ, רַק אֲמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֲמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֲמוּנָה, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל אֶת אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזָה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁנִדְבַר הַרְבֵּה מֵאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה בְּיַבְנָאֵל כְּכַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, מְסַרְנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ חֲלַבְנוּ וְדַמְנוּ כְּדֵי לְהַקִּים קֵהֲלָה קְדוּשָׁה שֶׁהוֹלְכֶת עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶה, וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁאֵף דַּעַה זָרָה לֹא תִתְעַרֵב בֵּינֵינוּ, הַקֵּהֲלָה שְׁלָנוּ הִיא קֵהֲלָה חֲזָקָה וְיִפָּה וְיִחֻדִּית, שְׁאֵין בְּשׁוּם מְקוֹם קֵהֲלָה כְּזוֹ, וּמִפְּנֵי זֶה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מַדְעוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וְזָר לֹא יִתְעַרֵב בֵּינֵינוּ, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק כְּפִי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, תּוֹרָה תְּפִלָּה וְעִשְׂתִּית חֶסֶד, וְרַק עַל זֶה נִבְנֵתָה קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁבָנָה רַבְּנוּ ז"ל "הֵיכַל הַקִּדְּשׁ" (לְקוּיֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ט), וְעַל קֶטֶב זֶה אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ, שְׁיִתְגַּלֶּה וְיִתְפָּרֵס דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעוֹד יְהוּדִים יִרְגִּילוּ אֶת עֶצְמָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, שְׁזָה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח')

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים אַנְשֵׁי קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁיִרְתְּמוּ אֶת עֶצְמָם לְעֶזֶר לִי בְּהַצְלַחַת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", אֲנִי לֹא מִתְעַרֵב בְּפוֹלִיטִיקָה וְכוּ', וְלֹא מְעַנֵּין אוֹתִי מֵה שְׁקוּרָה בְּפָנִים וְכוּ', אוּ מְסַבֵּיב וְכוּ', אֲנִי רַק רוֹצֵה שְׁעֵדוֹת הַמְזַרְחַת תַּחַת הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל מֶרֶן הַגָּאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִיכְלַתְכֶם שְׁאֲנִי יִצְלִיחַ בְּמִשְׁמַתִּי בְּהַבְטָחָה שֶׁהַבְטָחַתִּי לוֹ, שְׁאֲנִי יְבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁכָל אֶחָד

מאנשי שלומנו ידביק מדבקה על הרכב שלו "ברסלב למען ש"ס", כי אני רוצה לקדש את שם רבנו ז"ל ברחבת ארץ ישראל, כדי שכלם יראו שתהלה לאל "ברסלב" זה שם כללי ולא מנח בידי יחידים, אלא רבנו ז"ל הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ועדות המזרח הם התמימים האמתיים שיכולים לקיים את עצות רבנו ז"ל לדבר עמו יתברך, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים שתעזרו לי לנצח בהמלחמה הזו נגד היונים הרוצים להשכיח את שמו יתברך מפי הבריות, ותהלה לאל רבנו ז"ל מרבה לדבר רק מאמונה, ולדבר אל הקדוש ברוך הוא, ובזה שנתם ביחד "ברסלב למען ש"ס", נזכה להרבות יהודים תמימים שילכו בדרך זה להתבודד להקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאנחנו צריכים בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אני מאד מבקש שאף אחד לא יפרש את דברי בצורה אחרת, כי אני לא מתערב בפוליטיקה פנימית, לי הולך בחיים "להחזיר עטרה לישנה", להגביה את עדות המזרח מכל שכבות העם, ולקרוב אליו יתברך, בשביל זה נרתמתי "ברסלב למען ש"ס", אני מאד מאד מקווה שכלכם תעזרו לי שאזכה לנצח, כמו שאמר רבנו ז"ל נצחתי ואנצח שמדתו נצח.

אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שננצל את ימי חנכה הקדושים למען חנוך ילדינו, ולכן כל ההורים ישמרו מאד מאד על ילדיהם, ותהלה לאל יהיה הרבה ארועים בקהלתנו במשך ימי חנכה, הן להגברים והן להנשים, ושכלם יצטרפו, להראות שכלנו משפחה אחת, ולקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, שאמר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וזה כל שאיפתי שיהיה רק אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ועל זה מבסס קהלתנו הקדושה, ומי שלא יכול לעמד בזה, שיעשה טובה וילך ויחפש קהלה

אַחֲרַת, וְאַצְלָנוּ הָעֶקֶר זֶה אֲמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת חֲזָקִים בְּשִׂיחָה בֵּינּוּ
לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

מ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָמִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת צ"ו): שֶׁהָיָה בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּטַבְּרִיָּה
שֶׁנִּחְלְקוּ שֵׁם רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי עַד שֶׁנִּקְרַע סֶפֶר תּוֹרָה בְּחֻמְתָּן, וְהָיָה
שֵׁם רַבִּי יוֹסִי בֶן קִיסְמָא אָמַר תְּמִיָּה אָנִי אִם לֹא יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת זֶה
עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וְכֵן הָיָה, רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר בְּכָל־לִיּוֹת
מִמַּחְלָקָת, וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּפָרְטִיּוֹת, וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֵה לְהוֹדִיעַ לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל הַקְּמָתִי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה
שֶׁל אֲמוֹנָה וּמְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה וְחֶסֶד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בִּיזַע
וּבָדָם, וְעַדִּין אָנִי מַחְזִיק אֶת זֶה עִם שְׂאֵרֵי כַחוּתֵי וְכוּ', וְעַל כֵּן בְּאֵתִי
לְהוֹדִיעַ לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאִין רְשׁוֹת לְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם לְבִזּוֹת אֶת הַשָּׁנִי
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, יִהְיֶה מָה שֶׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיְהִיָּה, בֵּית הַכְּנֶסֶת זֶה בֵּית
הַמְּקַדָּשׁ מְעַט, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ט). וְאֵהִי לָהֶם
לְמַקְדָּשׁ מְעַט אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵלּוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת שְׂכַבְבָל;
עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחְנוּ עַדִּין נִמְצְאִים בְּגִלוֹת גְּדוּל מְאֹד, הַבֵּית הַמְּקַדָּשׁ מְעַט
שְׁלָנוּ זֶה הַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְהַבְּתֵי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר
הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן ב') אָנִי יִשְׁנָה בְּבֵית הַמְּקַדָּשׁ וְלִבִּי עַר לְבְּתֵי כְּנִסְיוֹת
וְלְבְּתֵי מְדַרְשׁוֹת; וְאָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים פְּרָשָׁה ב' סִימָן כ"ד) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר
הַשִּׁירִים ב' ט') "הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ" אַחַר כְּתָלֵי בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי
מְדַרְשׁוֹת, "מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת" מִבֵּין כְּתַפֵּיהֶם שֶׁל כְּהֻנִּים, "מִצִּיץ מִן

החרפים" מבין אצבעותיהם של כהנים; כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שמתפללים שם והכהנים עולים לדוכן, על ידי זה ממשיכים את שכנת עזו יתברך אלינו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) כל זמן שישראל מעצרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש ברוך הוא עוצר שכנתו עמהן, ולכן צריכים להתנהג בדרך ארץ גדול מאד בבית הכנסת, לא לדבר בפלפון בשום פנים ואופן, ולשמר מאד לא לדבר באמצע התפלה, כי כך אמרו בזהר (תרומה קל"א:): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרוזא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוז, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה], ומכל שכן וכל שכן מי שמבזה את מישוהו ברבים, עליו לבקש ממנו סליחה ברבים, אין דבר כזה לביש את השני בבית הכנסת בשום פנים ואופן, ובפרט הבית הכנסת שלנו זה המקדש מעט שנבנה ממש בהשגחה נוראה ונפלאה מאד רק מידו יתברך, ולכן צריכים מאד לשמר על כבוד הבית הכנסת, ואם יש איזה שאלה בהלכה, או על איזה מנהג, שאף אחד לא יהיה הדובר הרשמי של הקהלה, לא נתנו לאף אחד רשות שיהיה ההדיוט קופץ בראש, כי תהלה לאל יש לנו "בית הוראה" עם ראב"ד ושלוש דינים שהם המחליטים את מנהגי הבית הכנסת, ולכן מהיום והלאה אני לא רוצה שימצא או יראה בעל מחלקת אחד בהבית הכנסת, ומכל שכן שלא יגביהו את הקול לבזות את השני יהיה מה שיהיה, אין בזה שום הצדקה, ואני עומד על זה חזק מאד מאד.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לנו מורא מקדש בבית הכנסת, ולדעת שהבית הכנסת זה משכן השכינה, שצריכים להחזיק את זה בכבוד גדול מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֶּץ כ"ד כְּסִלּוֹ ה'תשע"ב.
 שְׁלוֹמֵנוּ וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
 הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם עָרַב חֲנֻכָּה נִתְמַלֵּא בְּדִיוֹק אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה שָׁנִים שֶׁהִתְחַלַּתִּי
 לְכַתֵּב מִכְּתָבִים לְבַחֲוֵרִים וּלְאַבְרָכִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁמָאזְ הִתְחִילוּ לְבוֹא אֶל
 בֵּיתִי כֹּל מִיְּנֵי טִיפּוּסֵי אַנְשִׁים, בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים הָאֵלוּ רְאִיתִי הַמוֹן הַמוֹן
 דְּבָרִים, וְלִכֵּן אֲנִי מִחְזִיב לְהִתְחַלֵּק אִתְּכֶם לְכָל הַפְּחוֹת בְּכַמָּה נִקְדוֹת, אֲשֶׁר
 מְאֹד מְאֹד נְחוּצוֹת, וּבְפֶרֶט מִי שְׂרוּצָה לְהִשָּׂאֵר בְּקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא
 קַהֲלָה מִיְחַדָּת בְּמִינָהּ, חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְאִין לִי מַה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם
 קַהֲלָה שְׁבַעוּלָם מְקַהֲלָתְנוּ, שְׁבַנוּיָה עַל צְדָקָה וְחֶסֶד.

לְצַעֲרֵי הָרַב בְּכָל כְּרַם שְׁנוּטְעִים וְכוּ', יֵשׁ גַּם תּוֹלְעִים וְכוּ', וְעַל זֶה
 אֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה "הוֹשַׁעְנָא כְּרַם מִתּוֹלְעַת הוֹשַׁעְנָא", כִּי
 תּוֹלְעַת אֶחָד יְכוֹל לְקַלְקֵל כְּרַם שְׁלָם, דְּעוּ לְכֶם שֶׁהִתְנַא הַקְּדוּשׁ אֹמֵר
 (אָבוֹת פָּרָק ב') אִף הוּא רָאָה גְּלַגְלַת אַחַת שְׁצַפָּה עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אָמַר לָהּ
 עַל דְּאֵטְפַת, אֵטְפוּךְ. וְסוּף מְטִיפִיךְ יְטוּפוּךְ, הִינּוּ מִי שְׁעוֹשֶׂה רַע לְהַשְׁנִי,
 לְבִסּוּף הוּא יִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה, וְכֵן יְדוּעַ מַה שְׁאָמַר הַלֵּל הַזֶּקֶן לְהַגֵּר
 שְׂרָצָה לְהַתְגַּיֵּר רַק בְּתַנְאֵי שְׁיִלְמָדוּ אוֹתוֹ אֶת הַתּוֹרָה עַל רַגְלֵי אַחַת, (שְׁבַת
 ל"א). דְּעַלְךָ סְנִי לְחִבְרֵךְ לֹא תַעֲבִיד זֶה הִיא כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְלִכֵּן זֶה יְסוּד
 מוֹסֵד שְׁכָל יְהוּדֵי צָרִיךְ לְדַעַת בְּכָל־לֵיאוֹת, וְכֵן בְּקַהֲלָתְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת
 אֶת זֶה בְּפֶרֶטִיּוֹת, אִם אָדָם עוֹשֶׂה רַע לְהַזוּלָת, אוּ מְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלָת
 וְכוּ' וְכוּ', לְבִסּוּף יִקְבַּל אֶת זֶה בְּחֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, אָדָם שְׁלוּוָה כְּסָף וְלֹא
 מְשַׁלֵּם מְלִבָּד מַה שְׁדוּר הַמֶּלֶךְ אֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז) "לֹוֹה רָשַׁע וְלֹא יִשְׁלֵם",
 אֲלֹא בְּסוּף מְסוּדָרִים אוֹתוֹ בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהוּא מְפָסִיד כְּפֹל כְּפֹלִים, וְאֵת
 זֶה רְאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי, כֹּל מִי שְׁלוּוָה כְּסָף וְלֹא שְׁלָם, אוּ אֶחָד לָקַח פּוֹעֵל
 וְלֹא שְׁלָם לוֹ, אוּ שְׁאֶחָד צִעַר אֶת הַזּוּלָת, לְבִסּוּף קִבַּל אֶת זֶה בְּחֲזָרָה
 כְּפֹל כְּפֹלִים, וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי מִכָּל אַנְשֵׁי קַהֲלָתִי, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר

מְדַבְּרִים אֱלֹהִים, לֹא לְצַעַר אֶת הַזּוֹלָת, וְלֹא לְדַבֵּר עַל הַזּוֹלָת וְכוּ', כִּי לְבַסּוֹף מְקַבְּלִים אֶת זֶה בַּחֲזָרָה עִם רַבִּית, וּמְשַׁלְּמִים עַל זֶה בְּאַפְּן מֵרַמָּד וְכוּ', יְכוּל לְקַחַת זְמַן, זְמַנִּים וְכוּ' אָבֵל לְבַסּוֹף מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מְחִיר כְּבֵד עַד מְאֹד, וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי לְכֹל אֶחָד מֵהַקְּהֵלָה, שִׁישְׁמַר מְאֹד מְאֹד מְדַבְּרִים כְּאֵלֹהִים, וְהַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ אָמַר (פְּאֵה פֶּרֶק ח' מִשְׁנָה ט') וְכֹל מִי שֶׁאֵינוֹ לֹא חָגַר, וְלֹא סוּמָא, וְלֹא פֶּסַח, וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאֶחָד מֵהֶם, אֵינוֹ מֵת מִן הַזְּקֵנָה עַד שִׁיְהִיָּה כְּאֶחָד מֵהֶם; רוֹאִים אֲנִישִׁים הוֹלְכִים לְאַסֵּף כְּסָפִים אֲצֵל עֲשִׁירִים, וּמְרַמְאִים אוֹתָם וְכוּ', וּמוֹצִיאִים מֵהֶם כְּסָף בְּכֹל מִינֵי נְכָלֵי עֲרַמִּימוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ צוֹחֲקִים כְּאֵלֹהִים סִדְרָתִי אֶת הַעֲשִׂיר הַזֶּה וְכוּ', עֲבַדְתִּי עַל הַנְּדִיב הַזֶּה וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא חוֹלֵם שְׁבוּ בְּרַגְעַי הוּא מְסַדֵּר אֶת עֲצָמוֹ, כִּי יָבֵא הַיּוֹם שִׁיְצַטְרֵךְ לְשֵׁלֶם כְּפָל כְּפָלִים, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמוֹן סִימָן ק') לֹא יָבֵא שׁוֹם אֶחָד לְהִזִּיק אֶת חֲבֵרוֹ אִם לֹא מִגְּאוֹת לְבוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד שֶׁשִּׁיךְ לְהַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלֵנוּ, שִׁישְׁמַר מְאֹד מְאֹד מְדַבְּרִים אֱלֹהִים, כִּי אַחֲרַת יִשְׁלֵם עַל זֶה מְחִיר כְּבֵד, וְחָבֵל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח

מ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְיָן כ"ד כְּסֵלוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה עֹכְשׁוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּימֵי חַג הַחֲנֻכָּה שֶׁהוּא חַג אֹרֵךְ הָאוֹרוֹת, שְׂמֵאִיר אֹרוֹךְ שֶׁל מְשִׁיחַ בִּימֵים אֱלֹהֵי דִיקָא, כְּמוֹבָא בְּאַרְיִכוֹת בְּסִפְרֵי "בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר", וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרִשׁוּ מ'ש'י'ח' זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת חֲנֻכָּה י'מִין מ'זוּזָה שְׂמֵאֵל, וְאִזּוֹ נִפְתַּח הָאֹרֵךְ הַגָּנוּז לְמִי שֶׁזוֹכֶה לָזֶה, וְלִכֵּן בְּאֶתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעַקֵּר הַמְצָוָה הוּא לְפָרְסוּמִיָּא נִיָּסָא, וְעַקֵּר הַפְּרָסוּם הוּא לְהֵאשְׁה וּלְהִילָדִים, כִּי חֲנֻכָּה הוּא חַג הַחֲנוּךְ לְחַנּוּךְ אֶת

הַיְלָדִים בְּאֻמוֹנָה וְקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְלִכְּנֵן רְאוּי וְנִכּוֹן שְׁכַלֵּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו יִקְפִּידוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַזְמַן עַל פִּי הַלְכָה לְהַדְלִיק גַּר חֲנֻכָּה, וְשִׁיְהִיו בְּצוּתָא הָאֵשָׁה וְהַיְלָדִים וּבְיַחַד יִשִּׁירוּ אֶת הַזְמִירוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה, וְהָאָבָא יִסְפֵּר סְפוּרֵי נִפְלְאוֹת לְהַיְלָדִים שֶׁזֶה עֶקֶר הַמְצוּוֹה לְהַחֲדִיר בְּהַיְלָדִים אֲמוּנָה וְאִיךָ שֶׁהַיּוֹנִים גָּזְרוּ גְזֵרוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ראש השנה י"ח): שֶׁגְזָרָה מַלְכוּת יוֹן גְּזָרָה שְׁלֵא לְהַזְכִּיר שֵׁם שָׁמַיִם עַל פִּיהֶם וּכְשֶׁגְּבָרָה מַלְכוּת חֲשֵׁמוֹנָאִי וְנִצְחוּם הִתְקִינוּ שִׁיְהוּ מְזַכְרִין שֵׁם שָׁמַיִם אֶפְלוּ בְּשִׁטְרוֹת; הֵינּוּ זֶה לְעֻמַּת זֶה אֶפְלוּ עַל סֵתָם שִׁטְרָה, לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַיּוֹנִים הִחֲשִׁיכוּ עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְהוֹצִיא לָהֶם כָּל זִיק שֶׁל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים דִּיקָא עֲכָשׁוּ לְהַחֲדִיר בְּהַיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְזֶה עֶקֶר מְצוּוֹת חֲנֻכָּה לְהַדְלִיק אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז, וְהַיְלָדִים גַּם כֵּן יִדְלִיקוּ לְמַעַן לְפָרְסוּמֵי נִיּוּסָא, וְכָל אָבָא מְכָרַח לְהִיּוֹת בְּזִמְנֵן בְּבֵית, וְאִין תְּרוּץ שֶׁהוּא עָסוּק בְּפִרְנָסָה וְכוּ', אוּ בְּהַפְצָה וְכוּ', כָּל שְׁמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכָּה מְכָרְחִים לְהִיּוֹת בְּבֵית בְּעַת זְמַן הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת בְּלֵי שׁוּם תְּרוּץ כָּלֵל, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם תַּחֲזִיקוּ אֶת הַזְמַנִּים הָאֵלּוּ הַשְּׁקִיעָה הוּא עֲכָשׁוּ 4:35 וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל עַרְבֵית עֲכָשׁוּ בְיָמֵי חֲנֻכָּה עֲשָׂרִים דְּקוֹת אַחַר הַשְּׁקִיעָה, וְתַכְּף וּמִיד לְלַכֵּת הַבֵּיתָה בְּלֵי לְהַתְּמַהֵמָה לְרַגַע וּלְהַדְלִיק גַּר חֲנֻכָּה בְּנוֹכְחוֹת הָאֵשָׁה וְהַיְלָדִים, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַמְצוּוֹה.

בְּעָרַב שַׁבַּת אַזִּי מְדַלִּיקִים אֶת הַנְּרוֹת חֲנֻכָּה תַכְּף וּמִיד קֹדֶם שֶׁהָאֵשָׁה מְדַלִּיקָה אֶת הַנְּרוֹת שֶׁל שַׁבַּת, וְאַחַר כֵּן הוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל מִנְחָה שֶׁל עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְלֹא כְּמוֹ שְׁעוֹשִׂים אַחֲרַיִם שְׁמַתְפַּלְלִים מִקֹּדֶם מִנְחָה, וְאַחַר כֵּן מְדַלִּיקִים וְכוּ', כִּי הַמְצִיאֹת מְרָאָה שְׂאֵז מְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבַּת בְּלֵי שׁוּם סֶפֶק כָּלֵל, וְלִכְּנֵן עֲדִיף לְהַדְלִיק קֹדֶם מִנְחָה מִמָּשׁ בְּזִמְנֵן שֶׁהָאֵשָׁה מְדַלִּיקָה אֶת הַנְּרוֹת שֶׁל שַׁבַּת, וְאַחַר כֵּן בָּאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְחֻלוֹל שַׁבַּת כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם אֲסוּר סְקִילָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, וְאֲסוּר לְהַקְלֵ בְּזֶה, וְלִזְכֹּר טוֹב אִם נוֹסְעִים בְּרִכָּב אַחַר

השקיעה בערב שבת, הוא בכלל מחלל שבת, ודינו כגוי, יינו יין נסוך וכו', וצריכים לשמר על דבר זה מאד מאד, כי אחר כך קורה לאדם מה שקורה וכו' וכו', ויש לו טענות על הקדוש ברוך הוא, בשעה שהוא לא חולם שהוא בעצמו מחלל שבת רחמנא ליצלן, במוצאי שבת אזי כדאי להחזיק את הזמן של רבנו תם, זאת אומרת יכולים להקדים כבר ערבית קדם, אבל הבדלה שלא יעשו רק כשיגיע שבועים ושתיים דקות אחר השקיעה, ותכף ומיד אחר הבדלה להדליק נרות חנכה, ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו שתשימו לב לכל זה שלא יהיה מצוה הבאה בעברה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה שיתגלה לנו בימי חנכה האלו האור הגנוז בגלוי שכינה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מקץ כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים חסידי ברסלב הגרים ביבנאל עיר ברסלב הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתנצלו את הימים הקדושים האלו, ימי חנכה הקדושים שהם ימי הודאה, ולכן עלינו להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו שקרבנו אל רבנו ז"ל, שזה השמחה הכי גדולה, ותשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם אהבה אחוה ורעות, וזה היה רצונו של רבנו ז"ל, עד שהתבטא פעם (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו;

וזכרו היטב אשר רבנו ז"ל קדם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם, בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח

יָדוּ עַל הַמְזוּזָה, וְאָמַר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, וְאִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכוֹנֵה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן אֲלֵיכֶם, (עֵין חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן קפ"ז), וְזֶה יְסוּד מוֹסֵד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, שְׁכַל הַמִּתְפַּלְלִים צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק, וְלִכֵּן רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וּבְזֶה נִמְשָׁיךְ אֶת רַבְּנוּ ז"ל אֲלֵינוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלֵל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן אֶת הַגְּבָרִים, וְהֵן אֶת הַנְּשִׁים, שְׂיַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂכִיכְלֶתֶם לְהַרְתֵּם לְעֶזְרָה לִי לְהַצְלִיחַ בְּגִדוֹל בְּמָה שְׂהִבְטַחְתִּי לְהַגְּאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבֵדְיָה יוֹסֵף שְׂלִיטָ"א לְהַבִּיא לּוֹ אֶלְף פְּעִילִים לְמַעַן הַצְּלַחַת הַתְּנוּעָה "לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה" וְלִכֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָת תִּשְׁתַּדְּלוּ לְעֶזְרָה לִי, וְתִהְיוּ בְּקֶשֶׁר בְּהַמְטָה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ "בְּרֶסֶלַב לְמַעַן ש"ס" וְאִם יִהְיֶה רְצוֹן חֲזַק לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעֵל, אֲזִי אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁנִצְצִיחַ בְּגִדוֹל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּוַדָּאֵי יַעֲזֹר לָנוּ.

תְּעוֹרְרוּ גַם אֶת כָּל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂגָרִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂיִרְתְּמוּ יַחַד עִם הַמְטָה שְׁלָנוּ בְּיַבְנָאֵל "בְּרֶסֶלַב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁכַל אֶחָד יִשִּׁים מְדַבְּקָה עַל הַרְּכָב שְׁלוֹ "בְּרֶסֶלַב לְמַעַן ש"ס", וְזֶה יִהְיֶה קְדוֹשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל אֲצֵל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזָרַח, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁכָלֶם יִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיַּעֲסִקוּ בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אֵין מְנוּס לְבָרַח מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן אֲלֵא לְפָנוֹת אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּבוֹדְדוֹת, לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ, אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂעֲשֵׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֲנֻפָה שְׂמַח

מז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר מִקֵּץ כ"ח כְּסִלּוֹ (ד' דְּחִנְכָּה) הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵלוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמְרוּ עַל הַלְכָּה, כִּי זֶה
הִיָּה אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל יְסוּד הַיְסוּדוֹת, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ שְׂיִכּוּלִים לְקַמֵּט אֶת
הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן כְּמוֹ שְׁאַנְחָנוּ רוּצִים וְכו', (הֵינּוּ לְחֹדֶשׁ חֲדוּשִׁים כָּל אֶחָד כְּפִי
שְׂמַאִיר לוֹ), אֲבָל הַעֲקָר הוּא לֹא לְהַטוֹת אֶפְלוּ מִסְּעִיף קֵטָן בְּשִׁלְחָן עָרוּף.

כָּבֵד כְּתַבְתִּי לָכֶם שְׁלִפֵי דְבָרֵי הַפּוֹסְקִים נְכוּן לְהַדְלִיק גַּר חֲנֻכָּה תַּכְּף
וּמִיד אַחַר עֲרַבִית, וּמִתְפַּלְלִים עֲרַבִית חֲצִי שְׁעָה אַחַר הַשְּׂקִיעָה [רַק בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל], וְתַכְּף וּמִיד אַחַר עֲרַבִית, צְרִיכִים לְלַכֵּת לְהַדְלִיק אֶת גִּירוֹת חֲנֻכָּה,
וְאִסוּר לְהַתְפַּלֵּל עֲרַבִית בְּהַשְּׂקִיעָה, זֶה טְעוּת חֲמוּרָה, וְזֶה גוֹרֵם שְׂמִבְטֵל
מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוֹרֵיתָא, שֶׁהוּא קְרִיאַת שְׁמַע, וּמִצְוֹת גַּר חֲנֻכָּה זֶה מִצְוָה
מִדְּרַבָּנָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחָן עָרוּף כְּדִי לְדַעַת אֶת הַדְּרָךְ יִלְכוּ
בָּהּ, וְכֵן לְשַׂאֵל כָּל דְּבַר אֶת הַבֵּית הוֹרָאָה, וְלֹא לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הָעוֹלָה עַל
רוּחוֹ, זֶה חֲצִפָּה וְעִזּוֹת גְּדוֹלָה מִי שְׂבַתוֹף הַבֵּית הַכְּנֻסֶת שְׁלֵי מִמְרָה אֶת
פִּי וְכו', כְּמוֹ שְׂכַתוּב (אֶסְתֵּר ז' ח') "הִגַּם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמְּלָכָה עַמִּי בְּבֵית".

עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים כְּשִׁפְתוּחַ כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהַשְּׂכִינָה יוֹרְדַת
לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טְפָחִים, מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָה
ה.) מִעוֹלָם לֹא יִרְדֶּה שְׂכִינָה לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טְפָחִים, אֲבָל בְּחֲנֻכָּה הָאוֹר
יִוֹרֵד לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טְפָחִים אֶצְל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יָכוֹל לְהָאִיר אֶת
עֲצָמוּ בְּאוֹר נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוּ כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ
אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי גְדֻלַּת הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׂיִהִיָּה אַחֲדוּת וְאֱהָבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ
אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזַק, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי
שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֱהָבָה שְׂבִינֵינוּ; וְצְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הַכְּבוֹד

שֶׁל הַזּוּלָּת, וְלִכְבֹּדוֹ וְלִיקְרוֹ וְלֹא לְבִזּוּתוֹ, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נח:): כָּל הַמְּלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאִלּוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דְּחִזִּינָא לִיה דְּאִזִּיל סוּמְקָא וְאִתֵּי חוּרָא, וְאָמְרוּ (שם נט.) הַמְּלַבֵּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שם) נוּחַ לוֹ לְאָדָם שִׁפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבְּשֵׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שִׁיעֲזָרוּ לִי לְקַיֵּם אֶת הַבְּטָחָתִי שֶׁהַבְּטָחָתִי לְגֵאוֹן מֶרֶץ רַבִּי עוֹבְדֵיהִי יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׂאֲנִי יִשְׁיג לוֹ אֶלְף פְּעִילִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן שָׁפַל אֶחָד וְאֶחָד מִקְהֵלָתֵנוּ יִרְתֵּם בְּעֲצָמוֹ עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וִירְשׁוּם בְּמַטָּה שְׁלֵנוּ קֵדָם אֶת כָּל מְשַׁפְּחָתוֹ, וְכֵן אֶת חֲבֵרָיו וִידִידָיו, וְלִקְהֵלָתֵנוּ תִצָּא מִזֶּה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁלֵא יִפְרְשׁוּ שׁוּם פְּרוּשִׁים בְּדַבְּרֵי, אֲנִי מְעוֹרֵר רַק עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", כִּי כָּל אֵלּוֹ שִׁירְשָׁמוּ דִרְכָּנוּ, לְבִסּוּף יִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּטוּחַ בְּמֵאָה אַחוּז, וְלִכֵּן תִּנּוּ יָד לְעֵזֶר לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַבִּיא מִיִּלְיוֹן יְהוּדִים מִבְּנֵי עַדוֹת הַמְּזֻרָח לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה לֹא חֵלוּם, אִם תִּעֲזָרוּ לִי יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שִׁישׁ לוֹ רֶכֶב, שִׁידְבִּיק מִדְּבָקָה "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וּבְזֶה תִּגְרָמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עַל בְּרִיאוֹתַי, שְׂאֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים בְּתוֹךְ שְׂאֵר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח

טבת

מח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ ראש חודש טבת (ו' דחנכה) א' טבת התשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים "בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה
יִשְׂרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבֶת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
וּתְקַבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם אֶהְבֶּה אַחֲוָה וְרַעוּת, בֵּין אִישׁ לְרַעְהוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׂיתְמָהוּ עֲצֻמָּן עַל אֶהְבֶּה שְׂבִינֵינוּ;
וְזֶה הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנֵהִיָּה בִּיחַד כְּאִישׁ אֶחָד, וּמוֹבָא (חיי מוה"ר"ן סימן
קפ"ז) קִדְּם שְׂיִצָּא רַבְּנוּ ז"ל מִבְּרֶסֶלֶב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם, בְּעַת שְׂיִצָּא
מִפְּתַח הַבַּיִת לַחֲוֹץ לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ
עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל
יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְּלוּ בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן עוֹד הַפְּעַם.
וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֵד מְאֵד לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, כִּי בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ
מִחְמִיר עַל זֶה מְאֵד מְאֵד, (זֵהר תְּרוּמָה קל"א:) מֵאֵן דְּאִשְׁתַּעֲי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וּוִי
לִיָּה דְּאֶחְזִי פְּרוּדָא וּוִי לִיָּה דְּגָרַע מְהִימְנוּתָא וּוִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא
בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאֶחְזִי דְּלִית לִיָּה אֶלְהָא. וְלֹא אִשְׁתַּכַּח תַּמָּן וְאִנְהִיג
קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה; [וּמִי שְׂמַדְבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹי לוֹ שְׂמַרְאָה פְּרוּדָה,
אוֹי לוֹ שְׂגוּרַע מְהִאֲמוּנָה, אוֹי לוֹ שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בְּאֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרָאָה
שְׂאִין אֶלּוֹק וְהוּא אִינוּ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחַד מְמַנּוּ וְנוֹהֵג בְּכַזְיוֹן
בְּתַקוֹן הָעֵלְיוֹן שְׂלַמְעֵלָה] וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַיְקָרִים תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְתִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בַּחוּץ בַּעַת הַתְּפִלָּה, וְכָל אָבָא מְכַרְח לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי זֶה מַעֲיָקְרֵי הַחֲנוּף.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים אֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֵל רַבִּי גְדוֹל כְּזֶה, וְלִכְּן רָאוּי לָנוּ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד עִמּוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּפָרוּשׁ אָמַר (שיחות ה"ן סימן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׁמְח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז אֶת הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׁמְח בִּי מֵה שְׂזִכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. וְלִמְעַן טוֹבַתְכֶם הַנְּצָחִי תִהְיוּ חֲזִיקִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׁמַח

מ.ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּגַּשׁ ב' טַבַּת זֹאת חֲנֻכָּה ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הַזֶּה נִקְרָא "זֹאת חֲנֻכָּה", עַל שֵׁם (בְּמִדְבָּר ז' פ"ח) "זֹאת חֲנֻכַּת הַמְּזֻבָּח", שְׁקוֹרָאִים הַיּוֹם תְּשִׁלוֹם חֲנֻכַּת הַנְּשִׂאִים שֶׁקָּרְאוּ כָּל יְמֵי חֲנֻכָּה, וּמוֹבָא מִתְּלַמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע שְׁבִיוֹם הַזֶּה נִשְׁלַם כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהַתְּחִלָּנוּ מִיְמֵי אֱלּוּל, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וַיּוֹם הַכְּפּוּרִים, וְחַג הַסְּכּוֹת, הוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְשְׂמִינֵי עֲצֵרַת וְשְׂמַחַת תּוֹרָה, וְלִכְּן הַיּוֹם הַזֶּה מְסַגֵּל לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂצָרִיכִים, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים, תְּנַצְּלוּ אֶת הַיּוֹם הַזֶּה עִם לְעִשׂוֹת חֶסֶד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב חֶסֶד שְׂאֲחָד

עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, וְרַק בְּשִׁבִיל כֶּף נִבְרָאנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימֹן בְּשִׁעָה שֶׁבֵּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרֵא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אַל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמַר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, כִּי כָּל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁהִקְמַתִּי הֵן בִּיבְנָאֵל וְהֵן בְּשָׂאֵר עִירוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם בְּחוּץ לְאֶרֶץ, הַכֹּל הִקְמַתִּי עַל יְסוּד זֶה שְׂאֶחָד יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְיִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שֶׁבִינֵינוּ; וְעַל זֶה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחַדוֹת בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֶזֶק, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה, וּמִי שֶׁהוּא בְּעַל מַחְלָקָת וְאַחַד שֶׁמְסַכְסֵךְ בֵּין אֶחָד לַשָּׁנִי וְכו', אֵין לוֹ מַה לַּחֲפֹשׁ בְּקַהֲלָתָנוּ כָּלֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל הַצְּלַחְתִּי לְהַקִּים דוֹר שְׁלָם שֶׁל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב שֶׁמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְהַעֲקָר שְׁלֵא מְטַעִים אֶת עֲצָמָם, כִּי כָּל אֶחָד וְאַחַד מִבָּאֵי כָּל קְהֵלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה יֵשׁ לוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא וְכו', וְכֵן מִקְפִּידִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, וְכֵן עוֹסְקִים בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְעוֹזְרִים לִי לְהַדְּפִיס אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְלְהַפִּיעֵם בְּכָל קְצוּי תֵּבֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תְּרֹאוּ לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה עִם הַרְּבִיחָה חֶסֶד, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה, זֶה יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים וְאַל תִּנְיָחוּ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִלֶּךְ לָכֶם בְּבִטְלָה וְכו' וְכו', וְתַעֲשׂוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה שְׁלֵא יַחֲסֵר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא וְכו', וְכֵן לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וְכֵן לְהִיּוֹת בְּאַחַדוֹת אֶחָד.

הַעֲקָר תִּזְכְּרוּ טוֹב מַה שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז) קֹדֶם שִׁיִּצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק שָׁם לְעִילָא וְלְעִילָא וְכו', בָּעֵת שִׁיִּצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת

לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר להצבור שהיו שם, תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן; רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו, ותהלה לאל זה הצלחתנו בכל העולם איפה שיש לנו רק קהלה קדושה על שם רבנו ז"ל הנקראת "היכל הקדוש", שזה ההיכל שבונה רבנו ז"ל. (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט), ועל כן אני רוצה שימשך פכה שתהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת.

ביבנאל הקמתי "בית דין צדק ובית הוראה" עם ראב"ד ושלוש מורי צדק, ולכן דעו לכם שאין המקום הזה הפקר, ואין דבר כזה שאיש את כל הישר בעיניו יעשה, אין דבר כזה, אנחנו מוכנים כבר להגאלה, ולא נתן שבשביל כמה בעלי מחלקת נעכב את הגאלה, ולכן אם יש איזה דין ודברים בין אדם לחברו, שיפנו אל ה"בית דין צדק ובית הוראה" שלנו, כי הם תלמידי חכמים ופוסקים רק כפי דעת תורה, וכן מתיעצים עם גדולי הרבנים בארץ ישראל, וכן כל תקנה שמתקנים בהבית הכנסת צריכים לצית, המקום אינו הפקר, ומי שלא יצית את התקנות של הבית הכנסת, או שיהיה בעל מחלקת ועז פנים נגד השני, אין לו מה לחפש פה, ודעו לכם מי שהוא הדיוט קופץ בראש ומתחיל להציק לכל אחר, הוא לא מדבר בשמי, אלא הוא פשוט חצוף ועז פנים ובכלל לא שייך לקהלתנו הקדושה שבנויה אך ורק לעשות חסד, ולעזור אחד להשני, ואם אחד עושה ההפך, רק מציק להשני ומתחצף להשני, אין לו מה לעשות בקהלתנו בשום פנים ואופן, ואני יעמד על זה מאד מאד חזק, מספיק

שְׁאַנְחֵנוּ סוֹכְלִים מֵהֶרְשָׁעִים מִבְּחוּץ וְכוּ', אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְסַבֵּל גַּם מִפְּרֵאֵי אָדָם מִבְּפָנִים וְכוּ'.

הַעֲקָר חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי בּוֹדָאֵי מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶה נִגְזֵר עוֹד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְנִחַתְם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבְתָנוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ רַק בִּיחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְזֶה כָּל הַכַּח שְׁלָנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה בְּקֵהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה רַק שְׂמִחָה שְׂעַל זֶה הַקְּפִיד רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה שְׂמִחָזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמַח אוֹתָנוּ, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לְפַל, אֲדַרְבֵּה הוּא מְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם מְחַדֵּשׁ, אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲנֻפָה שְׂמִחָה

ג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ ה' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרָמִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּיָמֵים טְרוּפִים אֵלּוּ, שְׂכָל אֶחָד מִתְּבַלְבֵּל מֵעֲנִינִים אַחֲרִים, רְאוּי לוֹ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וּלְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי תִפְלֶה זֶה הַבֵּית מְנוּס הַיְחִידִי שְׂיֵשׁ לָנוּ, וְאָסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק כָּל מְשַׁבֵּר וְכוּ', כָּל יְרִידָה וְכוּ', שְׂרַק עוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא צָרִיךְ לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים, תִּרְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא זֶהוּ חַיּוֹת לְנֶפֶשׁ, וְזַכּוּף הַגּוּף, וְכַבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרַס אֲיִנִישׁ וְהִדְר לִיסְבָּר, וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמַּהֲרָ"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֶּךָ אֶת נִשְׁמַתּוֹ, הֵינּוּ שְׁאִין תִּרוּץ לֹמַר אֲנִי מִמִּילָא לֹא מִבֵּין וְכוּ', אִין דְּבַר כְּזֶה, אֲפֹלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא דָף גְּמָרָא, זֶה יִזְכֶּךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שְׁבֻקָה לְתַנּוּ הַקְּדוֹשָׁה יֵשׁ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּדָף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִצְטָרֵף לְאִיזָה שְׁעוּר אוֹ שְׁיִקַּח אִיזָה חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד דָף גְּמָרָא.

אַבְקַשׁ אֶתְכֶם בְּקֶשָׁה פְּרָטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְּאוֹן הַמְּפָלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהַבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמַטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזוֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנָאֵל מַטָּה בְּחִירוֹת "בְּרַסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּעֲזְרוּ לִי שְׁיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, וְלָכֵן תִּגְשׁוּ אֶל הַמַּטָּה שְׁלָנוּ וְתִקְחוּ מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֹר שְׁהַכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְּבִיק עַל הָרֶכֶב מְדַבְּקָה שְׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הִגְבִּיָה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עַדוֹת הַמְּזֻרַח שְׁהִיָּתָה דְרוֹסָה עַד לְעֶפֶר וְכוּ', וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁהַפְּעֵם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֲקוּהָ שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, כִּי כָל מִי שְׁיִרְשֵׁם אֶת עֲצָמוֹ בְּמַטָּה שְׁלָנוּ עֲבוּר ש"ס, לְבַסּוֹף יִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, וְלָכֵן תִּרְאוּ שְׁיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה לְקָרֵב נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִזְכּוּ לְבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְּבִים גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נ.א.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויגש ח' טבת התשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵלוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדֹשׁ", הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִתְקַבְּצוּ יַחַד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת
קָדֶשׁ בְּהַאוֹלָם לְכַבוֹד הַהַלּוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שְׁזֵה תָּמִיד הָיָה
אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּקַבְּצוֹת מְאֹד מְאֹד נְחוּצָה, וְדִבְרוּ הַרְבֵּה מֵהִירָשָׁה
שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ, כִּי הָרִי עָלָיו הַעֵיד רַבְּנוּ ז"ל "אִם לֹא הוּא לֹא הָיָה נִשְׁאָר מִמֶּנִּי
אֶפְלוּ עָלָה אַחַד", וַיְדוּעַ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הֵנִיחַ לָנוּ צְנוּאָה "הַעוֹבְדָה שֶׁלְּכֶם
תִּהְיֶה יְפוּצָה מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְלָכֵן בְּכָל שָׁנָה בְּהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל
הָיָה אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד, וְלְהַתְּחַלֵּק עִם
הִירָשָׁה שֶׁקָּבְלָנוּ מִמֶּנּוּ אֵיךְ זוֹכִים לְהַפְיץ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְהַעֲקֹר לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּנוּ וּבְתוֹךְ בֵּיתָנוּ, הֵינּוּ הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים
גַּם כֵּן שֶׁיִּדְעוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֵה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(שיחות הַר"ן סימן ר"ט) שֶׁכָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלָנוּ לְחוּד.
כִּי אִם "אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶּה וְאֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶּה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וַעֲיֵן בְּרִש"י
שְׁפָרַשׁ וְאֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶּה, וְאֵף עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, וְהַבֵּן). וְכִמְּהָ פְּעָמִים דְּבַרְנוּ
עִמּוֹ מַעֲנִין זֶה וְרָמַז לָנוּ בְּדַבְּרֵינוּ לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂי
הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפָרוּשׁ: גַּם לְבָנֵיכֶם תּוֹדִיעוּ
אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם
אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ וְלְבְנֵי
בְּנֶיךָ" בְּהַתְּלַבּוֹת גְּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵייעָרַע קִינְדֵּר זָאֵלֵט אִיר
מוֹדִיעַ זֵין וּוּאָס דָּא הָאָט זײך גִּיטָאן) וְאָמַר זֹאת בְּרַתְתָּ וְזִיעַ בְּהַתְּלַבּוֹת נוֹרָא.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ הַזְּדַמְנוֹת פֹּז אֵיךְ לְהַפְיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי מְטָה הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", כִּי מִי שֶׁיִּרְשֶׁם
דְּרַפְּנוּ, מְבַטֵּחַ שֶׁהוּא לְבַסּוֹף יִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אֶת כָּל־לֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רֶכֶב, שִׁישִׁים מְדַבְּקָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן

הָאָחוּרֵי שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלוֹ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קָדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְזָרַח, שְׁמִזְזֵהִים אֶת עַצְמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבִדְאִי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲקוּהָ מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֶב ... נ"י, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֵינּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת ט"ז טַבַּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלֵתְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִפְרָט עִכְשָׁו בִּימֵי שׁוֹבְבִים צְרִיכִים לְזִכֹּר שְׁעִיקוֹר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק תְּשׁוּבָה שֶׁל אֶהְבָּה שְׂאֵז לֹא נִשְׂאָר שׁוֹם זָכַר מִהָעוֹנוֹת שֶׁחֲטָאנוּ עוֹיֵנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לְפָנָיו וּבִפְרָט בְּפִגְם הַבְּרִית, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם בְּאַרְבָּעִים יָמִים הָאֵלוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־לִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֲחֵר כָּל תְּפִלָּה שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרַבִית שְׂיַעֲשׂוּ רְקוּדָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י') שְׁעַל יְדֵי רְקוּדִים וְהַמְחָאוֹת כַּפִּים נִמְתָּקִים כָּל הַדֵּינִים, וְיַעֲזֹר שְׁנִתְקִים כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל מָה שְׂכַתוּב (שְׁמוֹת א' ח) "וַיִּקָּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף", וּפִרְשׁ רַש"י רַב וּשְׂמוּאֵל חַד אָמַר חֲדָשׁ מִמֶּשׁ, וְחַד אָמַר שְׁנִתְחַדְּשׁוּ גְזוּרֹתָיו, וְכֵן הַסֵּמ"ך-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ אוֹתוֹ לְהַצִּיק לָנוּ עִם כָּל מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת וְגוּזוֹר גְּזוּרֹת חֲדָשׁוֹת, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שֵׁם) "הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה" וְגו', אוֹמַר רַש"י הִרְשָׁעִים אָמְרוּ פֶּן יִרְבֶּה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹנְחַת כֵּן יִרְבֶּה, לֹא יוֹעִיל לְרַשָּׁעִים וּבִפְרָט לְסֵמ"ך-מ"ם שׁוֹם דְּבַר בְּעוּלָם, קַהֲלָתְנוּ רַק תִּגְדֵּל וְתִתְרַחֵב וְתִתְפַּשֵּׁט בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

ועלינו רק לשמח בימי השוכבים האלו ולבקש ולהתחנן מהקדוש ברוך הוא שייסיר מאתנו את חרון אפו ויהיה לרשעים האלו מפלה גדולה מאד שלא יוכלו להזיקנו ולצערנו וכו' וכו'.

נא ונא בכל מוצאי שבת של ימי השוכבי"ם אני מאד רוצה שכל אנשי שלומנו יבואו לאולם לסעודת מלוה מלכה, ובכל מוצאי שבת ידרש אחד מהמוצי"ם שלנו בעניני דיני טהרת המשפחה, ובכל העולם כלו נהוג שיום אחד בשבוע נתאספים בימי שוכבי"ם ושומעים שעור וחזרה מהלכות דיני טהרת המשפחה, ואצלנו בחרנו שזה יהיה במוצאי שבת עם סעודת מלוה מלכה, וזה מאד מכרח שכל אחד יבוא לשמע את ההלכות הכי נחוצות שגובלים עם אסורי כריתות רחמנא לישזבן, שומעים בכל יום אסונות שקורים עם אברכים צעירים ועם נשים צעירות וכו' שנחטפים מן העולם, ומי יודע אם זה לא בשביל שנכשלו באסורי נדה החמורים מאד מאד, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שיהחל ממוצאי שבת קדש זו פרשת שמות לבוא לסעודת מלוה מלכה ואחר כך לשמע חזרה בהלכות של טהרת המשפחה.

נא ונא אני מבקש ומתחנן אליכם שתעשו כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה ואל תתנו שהעצבות והדכאון יתפס אתכם, תהלה לאל אנתנו מקרבים אל רבי כזה, רבי נפלא ונורא כזה המחזק ומעודד ומשמח אותנו, ולכן אנתנו צריכים רק לשמח, ואין עוד שמחה כשמחה זו שיש לנו רבי כזה, שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קע"ז) אתם צריכים מאד מאד לשמח שיש לכם רבי כזה.

נא ונא תהיו חזקים ללמד בכל יום את הדף היומי, ואל יהיה בעיניכם דבר קל דף גמרא, כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש ושמירה לגוף ולנשמה, ובזכות זה שנלמד בכל יום את הדף היומי דף גמרא נשמר מכל רע וימשיך עלינו הקדוש ברוך הוא ברכה והצלחה בכל מעשי ידינו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׁוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי עֶשְׂרֵה בְּטַבַּת ה'תשע"ד.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָמִים
 בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
 שֶׁתַּחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכַּל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, תִּהְיֶה לָּאֵל
 הַקִּמְתִּי קֵהֶלֶה קְדוּשָׁה שְׂאִין לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קֵהֶלֶה שְׁבַעֲוֹלָם, הֵן
 מִצַּד מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהַטְּבַעֲתִי בְּאֲנָשֵׁי קֵהֶלְתָּנוּ שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל אִישׁ אֶת רַעְהוּ
 יֹאמֵר חֲזַק, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁזֶה הַדְּבַר הַכִּי
 חָשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם, עַד כַּדִּי כֶּךָ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הַוִּשְׁע רַמְזו
 תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה
 יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלְךָ עוֹלוֹת, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
 לְשַׁמֵּר שְׁחֵס וְשְׁלוֹם לֹא יִהְיֶה שׁוֹם וְכוּחִים אוֹ מְרִיבוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, כִּי
 כֶּךָ אָמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) שְׂנֵאוֹי הַמַּחְלֶקֶת בְּעֵינֵי הַמְּקוֹם,
 וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁיִּשְׂרָה רַק הַשְּׁלוֹם בְּקֵהֶלְתָּנוּ, שְׁכָל אֶחָד יִהְיֶה נְעִים
 הַלֵּיכוֹת, וְשֵׁלָא יִהְיֶה פֶה שׁוֹם דִּיקָטְטוֹרָה מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲנִי
 רוֹצֵה שֶׁיִּהְיֶה טוֹב וְכִיף לְכָל אֲנָשֵׁי קֵהֶלְתָּנוּ, וְהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁיִּהְיֶה
 רַק חֶסֶד מְצוּי בֵּינֵינוּ, וְאֵף אֶחָד שְׁלָא יִדְבַר בְּשִׁמִּי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי
 מֵה שֵׁישׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי אוֹמֵר פְּתוּחַ, וְאֲנִי אוֹמֵר פְּתוּחַ שְׁכָל הַקּוּ שְׁלִי
 שֶׁהַקֵּהֶלֶה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה הַמְּקוֹם הַכִּי נְעִים בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שָׁם,
 וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים,
 חֶבֶל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁלָא לּוֹמְדִים קֶצֶת מְקָרָא, קֶצֶת מְשָׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא,
 וְקֶצֶת הַלְכָה, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִלְוֶה אוֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 וְאָמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן י"ז) אָמַר הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא תָּנוּ דְעַתְכֶם שְׁלָא תִשְׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנָאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא
 תַחֲרֹחוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה, שְׁלָא יֹאמְרוּ מְלֹאכֵי הַשְּׂרָת לְפָנַי
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ וְהָרִי אֵיבָה

וְקִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה וְתַחֲרוּת בֵּינֵיהֶם; וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבַר זֶה, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלוֹ, וְאֵינְן לוֹ שׁוֹם רְשׁוֹת לְדַכְאוֹת אֶת הַשְּׁנִי, אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל שְׁאֶחָד מִנְּסָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן.

נָא וְנָא מֵאַחַר שֶׁהִקְמַתִּי אֶת הַ"בֵּית הַוְרָאָה" עִם גְּאֹב"ד וְעִם שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צְדָק, אֲזִי עֲלִיכֶם לְדַעַת שֶׁהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ מִתְנַהֲגָת רַק עַל פִּי דִינֵי הַתּוֹרָה, וְאִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ אֵיזָה דִּין וְדַכְרִים עִם הַזּוּלָּת, שְׁיִפְנֶה רַק אֶל הַ"בֵּית הַוְרָאָה" שְׁלָנוּ, וְכֵן כָּל שְׂאֵלָה שְׁיֵשׁ בְּהִלְכָה רְאוּי לְשֶׂאֵל אוֹתָם, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ בֵּינֵינוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִמָּן ט"ו): כָּל מְקוֹם שֶׁהַשְּׂרָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָתוֹ הַשְּׂרָה שְׁכִינָתוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי י"א טַבַּת הַ'תְּשַׁע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוּשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יְבִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הִנֵּה מִיּוֹם רֵאשׁוֹן מִתְחִילִים יְמֵי שׁוֹבְבֵי"ם, הֵינּוּ הָאֲרַבְעִים יוֹם שְׁקוֹרָאִים בָּהֶם אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת וְאֲרָא ב'א ב'שֶׁלַח י'תָרוּ מ'שְׁפָטִים זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת שׁוֹבְבֵי"ם, וְאוֹמֵר הָאֲרִיז"ל שְׁבִימִים אֵלוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁאֲדָם פָּגַם בְּחִיּוֹ וְכוּ', וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ' ט) "מִי יֵאמֵר זְכִיתִי לְבִי טְהַרְתִּי מִחַטָּאתִי", מִי יְכוּל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נָקִי מִפְּגָמֵי הַבְּרִית וְכוּ', וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְהַתְּעוֹרֵר בְּאֲרַבְעִים יְמֵי שׁוֹבְבֵי"ם הָאֵלוּ לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמִּתְחִיל מִיְמֵי שׁוֹבְבֵי"ם לֹאמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים", כִּי תְּהֵלִים נִחְלַק לְשִׁבְעַת חֲלָקִים כְּפִי שְׁבַע יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וַיְדוּעַ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִיָּה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים

את ה"יום תהלים" בימי שוכבי"ם כמספר כפ"ר, אבל הלואי שאנחנו נגמר פעם אחד "יום תהלים" בכל יום ויום.

ועקר שבכל העקרים של תקון פגמי הברית הוא שיחזיקו את עצמם עם ישראל באחדות אחד, שאין עוד תקון הברית יותר גדול מזה, ולכן עלינו למסר את נפשנו על אחדות ואהבה, הסמ"ך-מ"ם עובד עכשו שעות נוספות, ומנסה לשבר את כלל נשמות ישראל שיהיה ביניהם פרודים וכו', ומחלקת וכו', כי הסמ"ך-מ"ם עובד שעות נוספות רק שיהיה פרודים בין נשמות ישראל וכו', כי כל הכח הטמאה שלו זה הפרד ומשל, ועוד לא היה בלבול כזה כמו שיש עכשו, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים, חוסו על עצמכם ועל נשמתכם ואל תתערבו בשום מחלקת, ותברחו מפוליטיקה של שקר וכו', זה לא העניין שלנו להתערב בשום מחלקת ומריבות, יבוא היום ונדע מה לעשות וכו' וכו', לעת עתה לא כדאי בכלל אפלו לדבר מזה וכו', וזכרו היטב אשר אחדות ואהבה בין עם ישראל זה קרוב הגאלה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה ל"ח סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאלה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאלה.

והנה בכל הקהלות הקדושות התקינו שבלילה אחד מימי השוכבי"ם חוזרים על הלכות טהרת המשפחה שזה יסוד היסודות של היהדות, כי יכולים להכשל רחמנא לישזבן עם אסורי פרת אם לא לומדים, ואסור להגיד שכבר יודעים, כי בכל פעם כששומעים שעור בטהרת המשפחה שומעים דברים חדשים ששכחו כבר וכו', או שלא למדו וכו', ולכן רציתי שכלל אנשי שלומנו בכל מוצאי שבת יתאספו בימי השוכבי"ם לשמע הלכות טהרת המשפחה מאחד מהמורי צדק של קהלתנו הקדושה, וזה חובה גדולה מאד מאד, כי אם לא שומעים

שעור בטְהַרַת הַמְשַׁפָּחָה, יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּאִסּוּרִים חֲמוּרִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מַחִיר גְּבוּהָ עִם הַיְלָדִים וְכוּ', כִּי מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמֵר טְהַרַת הַמְשַׁפָּחָה כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה עוֹבֵר עָלָיו צֶעַר וְיִסּוּרִים מִיְלָדוֹ וְכוּ', אוֹ שְׁנוֹלְדִים יְלָדִים בְּעָלֵי מוּמִין רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׂיָבוֹא בְּכָל מוֹצְאֵי שַׁבַּת בְּמִשְׁךְ שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת שֶׁל יָמֵי שׁוֹבְבֵי"ם לְשִׁמְעַע שְׁעוֹר בְּהִלְכוֹת טְהַרַת הַמְשַׁפָּחָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי י"א טַבַּת ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אַתֶּם רוֹאִים אֵיךְ שְׁבָכַל יוֹם וַיּוֹם מִשְׁתַּפָּרַת הַקְּהָלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, בְּגִשְׁמִיּוֹת אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד מְאֹד לְהַפִּיךְ אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ לְפָנֵינוּ, מִשְׁפָּרִים אֶת הַמְּבַנִּים לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי שׁוֹם עֶזְרָה מִבַּחוּץ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מִהַמוֹעֶצָה הַדְּתִית (לְאִיפָה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְאֵלָקִים פְּתוּרִים), וּבְרוּחָנִיּוֹת תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ כָּבֵד שְׁתִּים עֶשְׂרֵה מְנִינִים קְבוּעִים לְשַׁחֲרִית, וְחֲמֵשׁ מְנִינִים קְבוּעִים לְמִנְחָה, וְשֶׁבַע מְנִינִים קְבוּעִים לְעֶרְבִית, וְלוֹמְדִים בְּשְׁלוֹשׁ מְקוֹמוֹת בְּיוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, מִי הִיָּה מְאָמִין שְׁבַמְקוֹם נִדָּח כְּזוֹ כְּמוֹ יַבְנָאֵל, שְׂאָף אֶחָד לֹא יָדַע שְׂהִיא נִמְצָאת עַל הַמַּפָּה וְכוּ', שְׂיִהִיָּה דְבָר כְּזֶה מְנִין אַחַר מְנִין, וְשְׂתִי כוֹלְלִים, אֶחָד "אוֹר הַמַּאִיר" לְבַעֲלֵי בְּתִים, וְאַחַד "תַּפְּאֶרֶת בְּנֵימִין" לְאַבְרָכִים שְׁלוֹמְדִים הוֹרָאָה, וְלַעֲת עָרֵב יֵשׁ כּוֹלֵל "תַּפְּאֶרֶת נִתָּן" לְאֲנָשִׁים שְׁעוֹבָדִים כָּל הַיּוֹם, וְאַנִּי כָּבֵד לֹא מְדַבֵּר מִמְּעַרְכַּת הַחֲנוּךְ שֶׁהִקְמֵנוּ פֶּה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, וְאַף אֶחָד לֹא יֵאָמֵן שְׂמִהְרָגַע שְׂבָאֵנוּ לְפֶה עַד עַכְשָׁו כָּבֵד בְּמִשְׁךְ עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה

אַנְחָנוּ סוּבְלִים מִהַסֵּמֶן-ךְ-מ"ם הֶרְשַׁע שָׂרָק רוּצָה לְסַגֵּר אֶת הַחֲנוּךְ הַחֲרָדִי שְׁלָנוּ, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ מִתְקַיְמִים, וְעַל כָּלֵם אֶת הַחֶסֶד שֵׁישׁ בְּקַהֲלָתְנוּ שְׁנֵשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מוֹסְרוֹת אֶת נַפְשָׁן הֵן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אֲבָרָהֶם, וְהֵן עֲזָרָה לְכָל יוֹלָדָת, וְהֵן עֲזָרָה לְכָל מִי שְׁצָרִיכָה, מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא הַחֶסֶד שֵׁישׁ בֵּינֵינוּ, שָׂרָק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנַחְנוּ רַק גּוֹדְלִים וְגוֹדְלִים.

וְלָכֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְאִם קוֹרָה חֵס וְשְׁלוֹם שֵׁישׁ סִכְסוּךְ כִּסְפִי בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', הֲרִי הַקְּמָנוּ "בֵּית הַהוֹרָאָה" עִם אַרְבַּע דֵּינִים מִמְּחִים שֶׁקָּבְלוּ שְׁמוֹשׁ מִרְבָּנִים גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה וּבִירָאָה, וְאַנְחָנוּ כִּיְהוּדִים עָלֵינוּ לְחַסֵּל אֶת הַסִּכְסוּכִים הַכִּסְפִּיִּים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי רַק בְּבֵית דִּין, וְתַהֲלָה לְאֵל הַדֵּינִים שְׁלָנוּ הֵם נִיטְרָלִים לְגַמְרִי, וְלֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם כֶּסֶף מֵאַף אֶחָד, וְלָכֵן אֵין לָהֶם עֲנִיָּן לְחַנֵּף לְזֶה יוֹתֵר מִזֶּה וְכוּ', וְלֹא שִׁיךְ פֶּה שֶׁחָד וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁבְּכָל סִכְסוּךְ יִפְנוּ רַק אֶל "בֵּית הַהוֹרָאָה", וְעַל פִּיָּהֶם יִשָּׁק דְּבָר, וְכָל שְׂאֵלָה גְּדוֹלָה וְקִטְנָה לְבּוֹא אֵלֵיהֶם, וְאַסוּר לְהַתְּבַיֵּשׁ כִּי לֹא הִבִּישָׁן לְמַד, וּבִפְרֵט שְׂאֵלוֹת בְּעֲנִיָּן טְהָרָה אֲסוּר לְהַתְּבַיֵּשׁ כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּכַרִּיתוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תַּהֲיוּ חֻכְמִים, כָּל מִי שֶׁשְּׁמַשְׁלֵם יוֹתֵר עֲבוּר הַשְּׁכָרָת דִּירָה וְכוּ', הוּא רַק מַעֲלָה אֶת הַתְּאֲבוֹן שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם גַּם כֵּן לְהַגְבִּיָּה אֶת הַמְּחִירִים, וְאַנִּי כֹּבֵר לֹא מְדַבֵּר כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְקַנּוֹת שְׁטַח לְכַנּוֹת וְכוּ', אוֹ בֵּית לְקַנְיָה וְכוּ', וְהוּא בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן עִם הַמוֹכֵר וְכוּ', וּפְתָאוּם בָּא אֶחָד וְהוּא מְשַׁלֵּם יוֹתֵר וְכוּ', כֹּבֵר אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ (קְדוּשִׁין נֹט). עֲנִי מִהַפֶּךְ בְּחֲרָרָה וּבָא אַחַר וּנְטָלָה הַיִּמְנוּ נִקְרָא רֶשַׁע, וְלָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא סִדֵּר אֶת מִישֵׁהוּ וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁבוּ בְּרַגַע הוּא סִדֵּר אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', כִּי אֵין הָעוֹלָם הַפֶּקֶר, אִם אָדָם עוֹשֶׂה עוֹלָה לְהַזוֹלֵת הוּא יִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה כְּפֶל כְּפֶלִים, וְאַחַר כֵּךְ יִהְיֶה לוֹ טְעָנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמָה מְגִיעַ לוֹ דְּבַר כְּזֶה? וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁבְּשַׁעָה שֶׁהוּא מִפְסִיד כֶּסֶף לְהַזוֹלֵת, בְּאוֹתוֹ רַגַע נִגְזָר עָלָיו מִלְּמַעְלָה שִׁיאֲבֹד אֶת הַכֶּסֶף שְׁלוֹ כְּאֵן

למטה, ולכן צריכים מאד מאד להזהר מדברים כאלו, כי כך אמר התנא הקדוש (אבות פרק ב') על דאטפת אטפוף. וסוף מטיפין יטופון, [אתה הורדת את הראש של מישהו, לבסוף יורידו לך את הראש], ולכן אשרי מי שנוזהר לא לעשות שום עולה להשני, כי בנפשו היא.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, ימינו כל כך קצרים כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלוואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן אשרי מי שיש לו שכל ומנצל כל יום ויום, וחוטף טוב אמתי ונצחי שרק זה מה שישאר לו, הדבר הראשון שימסר את נפשו זה תמיד להיות בשמחה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר, והרגע שתהיו שמחים כבר לא תהיו עצבנים, ותהיו ותרגנים, ולא תקפצו ותריבו עם הזולת וכו'.

דעו לכם שאין שום תכלית אחר בזה העולם רק תורה ותפלה, ולכן אשרי אדם שקובע עתים לתורה, אפלו קצת דקצת וכו', אבל שיהיה בקביעות כל יום ללמד מקרא חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, משנה – כמה פרקים משניות, ועל כלם את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וכן להרבות בלמוד הלכה, שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחייב ללמד כל יום הלכה.

זכרו היטב אם אתם רוצים שיהיה לכם ילדים טובים, אתם צריכים

לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, כִּי גַם אֵילָן לֹא צוֹמַח לְבַד, אֶלֶּא מִשְׁקִיעִים הַרְבֵּה כַּחוֹת
 בְּאֵילָן קָטָן וּמְטַפְּלִים בּוֹ יוֹם אַחַר יוֹם, עַד שֶׁגוֹדֵל וּמוֹצִיא פְּרוֹת נִפְלְאִים,
 וַכֵּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בְּהִילָדִים כְּשֶׁהֵם עַדִּין קִטְנִים, וְלִדְאוּ
 עִם מִי הֵם מְתַחַבְּרִים, וְעִם מִי הֵם מְסַתּוֹבְבִים, וּמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל יְלָדָיו
 הוּא פְּשוֹט רוֹצֵחַ בְּדַם קָר, וְלֹא יָכוֹל לְהַגִּיד אַחַר כֵּךְ "יְדִינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת
 הַדָּם הַזֶּה", כֹּל אֲבֵא צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַבָּנִים שְׁלוֹ, וְכֹל אֲמֵא צְרִיכָה לְשֹׁמֵר
 עַל הַבְּנוֹת שְׁלֶה, אֵין תְּרוּץ אֲנִי לֹא יָכוֹל, אֲנִי עָסוּק וְכוּ' וְכוּ', כִּי מוֹהֲרֵנִת
 ז"ל אָמַר אֵף שֶׁעֲבוּדַת הַחֲצוֹת אֲצִלִי קֹדֶשׁ הַקֶּדְשִׁים, עִם כֹּל זֹאת עֲנִין
 הַחֲנוּף שֶׁל יְלָדֵי הֵם הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּבוּהִים, וְהִיא דוֹאֵג שֶׁיִּטְלוּ יָדַי לְאֶכֶל
 וְכוּ', וְדֹאֵג שֶׁיִּבְרְכוּ בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן וְכוּ', וְאֵף שֶׁלֹּא לִקַּק דְּבַשׁ מֵהֶם וְכוּ',
 כִּי הִיא לוֹ צְרוּת צְרוּרוֹת מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת הוּא מְסַר אֶת
 נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל חֲנוּף הִילָדִים שְׁלוֹ, וְהִלְוִאֵי שֶׁהֵינּוּ מַחֲקִים אוֹתוֹ.

מִנְהַג בְּכָל תְּפוצוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת שֶׁל יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, בָּאִים
 לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְשׁוֹמְעִים אֶת הַלְכוֹת טְהָרָה, שֶׁדִּין חוֹזֵר בְּרַבִּים אֶת הַלְכוֹת
 טְהָרָת הַמְּשַׁפְּחָה, וְאֵל יֹאמֵר הָאוֹמֵר שֶׁהוּא כָּבֵר יוֹדֵעַ, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים
 לְדַעַת שְׁזֵה גּוֹבֵל עִם אֶסוּר כְּרִיתוֹת, וְאוֹי וְאָבוֹי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד, אֲזַי לֹא
 יִמְלֹט שֶׁלֹּא יִכְשַׁל בְּאֶסוּר הַחֲמוּר שֶׁל כְּרִיתוֹת, וְלִכֵּן מֵהַשְּׁבוּעַ הַבָּא מוֹצָאֵי
 שַׁבַּת פְּרִשְׁתׁ שְׁמוֹת, שֶׁכֻּלָּם יָבוֹאוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְשִׁמְעַ הַלְכוֹת טְהָרָה,
 וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת מַחְנֵנוּ שֶׁהַטְּהָרָה יִשְׁרָה בְּתוֹכֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיְחִי י"ד טַבַּת הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידִים בְּרַסְלָב
 הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל עִיר בְּרַסְלָב הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכָל אֱלוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁשָּׁמְעוּ בְּקוֹל

קריאתי והדביקו מדבקה גדולה על החלון האחורי של הרכב שלהם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרכו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, וזה אצלי ברור שכל מי שירשם במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", לבסוף יתקרב אל רבנו ז"ל, ולכן מי יתן שיתוספו עוד מאנשי שלומנו וידביקו מדבקה גדולה על החלון האחורי של הרכב שלהם "ברסלב למען ש"ס", ואהיה לכם אסיר תודה, כי החלום שלי להביא מיליון יהודים מעדות המזרח דיקא אל ציון רבנו ז"ל באומן, אשר הם אנשים תמימים, והולכים בלי חכמות, וזה יסוד גדול אצל רבנו ז"ל, להשליך ממנו את החכמות המונעות אותו מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא, ובפרט לזכות להתבודדות שיחה בינו לבין קונו, צריכים להשליך את שכל עצמו לגמרי, ולדבר אליו יתברך כמו שילד קטן מדבר אל אביו, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך שהוא אבינו ואנחנו בניו, כמו שכתוב (דברים י"ד) "בנים אתם להוי"ה אלקיכם".

אתם צריכים לדעת שמרן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א לומד כבר תורה שמונים שנה בהתמדה בלתי רגילה מאז שנעשה בר מצוה, וחקם רבי עזרא עטיה זצ"ל בקש מאביו ר' יעקב שיתן לו את בנו ויעשה ממנו חדוש וכו', וכן עשה. ומאז לא פסק פומיה מגירסא, וזכה למה שבודדים זוכים שיהיה בקי בכל התורה כלה, ממש מחשב מהלך, כמו שרואים את בקיאותו בספרי שו"ת "יביע אמר" ושאר ספריו, ולכן מאחר שבקש ממני כל כך שאני יעזר לו בפעם הזאת יותר מאי פעם, והבטחתי לו שאני יגיס לו אלה פעילים, ולכן אני מאד מאד רוצה שכל אחד מאנשי שלומנו יעזרו לי לבצע את רצוני, ובפרט שגאון כזה שכל התורה פתוח לפניו מבקש, אזי אסור לעמד מן הצד, אלא לעזר לו בכל מה שאנחנו יכולים, (בודאי שאנחנו צריכים להתרחק מכל מיני מחלקת וכו', ולא להתערב בשום וכו' עם אף אחד וכו', ולא להתערב בשום פוליטיקה של שקר וכו'), אנחנו צריכים רק לקיים את רצון צדיק שהוא תורה חי המהלכת בדור

הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁר מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי לְהַחֲתִים מֵה שְׂיֹתֵר אֲנָשִׁים דְּרֹךְ הַמַּטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁלִּנּוּ, "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", שְׂבוּדָאֵי יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּלִקְרַב יְהוּדִים אֶל דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׁגַם כֵּן יִתְחִילוּ לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם, וְכֵן יִסְעוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְכָל אֱלוֹ מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁשָׁמִים מְדַבְּקָה גְדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרֵי שֶׁל הַרְכָּב שֶׁלָּהֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נ.ז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, הֵיּוֹת שֶׁהִתְחִילוּ עִכְשָׁו יָמֵי הַשׁוֹבְבֵי"ם, וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ נוֹהֲגִים שְׂבִשֵׁשׁ שְׂבִתוֹת הָאֱלוֹ שְׁמוֹת וְאָרָא ב'א ב'שֶׁלַח יִתְרוֹ מ'שְׁפָטִים, שְׁפַעַם בְּשָׁבוּעַ חוֹזְרִים עַל הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וְזֶה חוֹב גְּדוֹל עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר עַל זֶה לְכָל הַפְּחוֹת פַּעַם בְּשָׁנָה, וְלִכֵּן תִּקְנוּ שְׂאֲצָלְנוּ בְּהַקְהֵלָה הַשֵּׁשׁ שְׁבוּעוֹת הָאֱלוֹ יִהְיוּ בְּמוֹצָאֵי שְׂבִתָּה, שְׂאֲזוּ יִהְיוּ שְׁעוּרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים בְּעִנְיַי טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וְזֶה חוֹב עַל כָּל אֶחָד לְבוֹא, כִּי הֵרִי זֶה גּוֹבֵל עִם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלוֹן, הֵרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ג סִימָן י') אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה וְכוּ', לְכַשְׁיָבוֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹכִיחַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מֵה שֶׁהוּא, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים נ') "אוֹכִיחֶךָ וְאֶעְרָכָה לְעֵינֶיךָ", עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה וְכוּ', מֵה נֵאמַר אֲזוּ? אֵיזָה תְּרוּץ נְגִיד שְׁלֵא בָּאֲנוּ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְשַׁעוֹר כָּל כֶּף נְחוּץ? וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁשְׁתַּתֵּךְ

בשש שבועות האלו במוצאי שבת בהשעורים שיתנו המורי צדק של ה"בית הוראה" שלנו, וזה חובה.

ומכאן אני עובר לנושא גם כן חשוב מאד, ידוע שאני הבטחתי למרן הגר"ע יוסף שליט"א להביא לו אלף פעילים "ברסלב למען ש"ס", ותהלה לאל אנחנו מצליחים בגדול, עם כל זאת אני רוצה שבמשך השבועים שנשאר עוד, שנרתם יותר ויותר, כי הדבר הזה בנפשנו, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל שירשם מה שיותר שמות עם התעודת זהות שלהם דרך מטה הבחירות שלנו ביבנאל, לכל אחד יש משפחה וקרובי משפחה, חברים וידידים, נא להזדרז לפני שיהיה מאחר, למעשה אף אחד לא דואג לעדות המזרח, לולי מרן הגר"ע יוסף שליט"א, לא היה רבבות בני תורה מעדות המזרח, מה שיש היום, וכן רבבות רבבות תינוקות של בית רבן מעדות המזרח, הכל יאמר לזכות מרן הגר"ע יוסף שליט"א, שדאג ודואג עבורם, ולכן עלינו לשלם חזרה טובה תחת טובה, ולעזר לו הפעם יותר מאי פעם, כי הדבר נוגע לנפשנו, פה לא מדברים מפוליטיקה (שהכל שקר), פה מדברים מקיום התורה אצל עדות המזרח פשוטו כמשמעו, ואם אנחנו לא נתמך במרן הגר"ע יוסף שליט"א, לא נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו חסידי ברסלב, שיעמד לימין מרן הגר"ע יוסף שליט"א, שהלכה כמותו בכל מקום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

נח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות י"ח טבת ה'תשע"ה.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתחזיקו את

עֲצַמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, בּוֹדֵאי זֶה לֹא קָל כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא תָּמִיד דֵּן אֶת הַזּוּלָת לְכַף חוֹב, עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד שְׂרוּצָה שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחְזִיקוּ אֶת עֲצַמְּם בְּיַחַד, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם לוחֵם עַל זֶה שְׁלֹא תִהְיֶה אַהֲבָה וְאַחְוָה בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְתָמִיד הוּא מְבִיא לָנוּ דְּבָרִים בְּלִתֵּי רְצוּיִים כְּדֵי שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ מְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת, וְהַכֵּל מִתְחִיל עִם לִיִּצְנוֹת, שְׂאֶחָד מִתְלוּצֵץ מִהַזּוּלָת, וְאִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט שֶׁהַלִּיִּצְנוֹת זֶה אָבִי אָבוֹת הַטְּמָאָה, כִּי הִרְגַע שְׂמֵתְלוּצְצִים כְּכֹר שׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי הֵם הַלִּיִּצְנִים? אֵלוּ הַנוֹאֲפִים כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). וּבְמוֹשֵׁב לִצְיָם לֹא יֵשֵׁב, בְּמוֹשֵׁב אָנָשִׁי פְּלִשְׁתִּים מִפְּנֵי שְׁלִיִּצְנִים הָיוּ, וְיִדוּעַ מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שֶׁהַפְּלִשְׁתִּים הָיוּ נוֹאֲפִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה לִיִּצְנוֹת מִהַזּוּלָת הוּא מְגַלֶּה שֶׁהוּא נוֹאֵף בְּיַדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְהַלִּיִּצְנוֹת מְבִיאָה אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים עַל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ח): אָמַר לָהֶם רַבָּא לְרַבְּנָן בְּמִטּוֹתָא מְנִיכוּ דְלֹא תִתְלוּצְצוּ דְלֹא לִיתָא עֲלֵיכֶם יְסוּרִים, אֵל תַּעֲשׂוּ לִיִּצְנוֹת מֵאִף אֶחָד כִּי אַתֶּם מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצַמְכֶם יְסוּרִים בְּחִנָּם, וְאָמְרוּ (ש"ס) כָּל הַמְּתְלוּצֵץ מְזוֹנוֹתָיו מִתְמַעֲטִים, וְכֵן (ש"ס) כָּל הַמְּתְלוּצֵץ נוֹפֵל בְּגַהֲנָם וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תְּשַׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִלִּיִּצְנוֹת וְלִיִּצְנִים, שְׂמַהֵם מִתְחִיל כָּל הַלְּשׁוֹן הָרַע וְהַרְכִּילוֹת שְׂזָה גוֹרָם אַחַר כֵּךְ לִיַּדִּי מִחֲלָקֵת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל אֶת זֶה, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד וְתַעֲקְרוּ מִמְּכֶם אֶת הַלִּיִּצְנִים שְׂעוֹשִׁים לִיִּצְנוֹת מִהַזּוּלָת עַד שְׂמִתְחִילִים לְדַבֵּר עָלָיו לְשׁוֹן הָרַע, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרִינ' ס"ו): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין אָנִי וְהוּא יִכּוֹלִים לְדוֹר בְּעוֹלָם, עַל יַדֵּי לְשׁוֹן הָרַע מְסַלְקִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵנוּ שׁוּם פְּרוּדִים וְשׁוּם אֵי הַבְּנוֹת, אֲלֵא אֶחָד יַעֲזֹר לְשׁוֹנֵי בְּכָל הַתְּחוּמִים הֵן בְּפִרְנָסָה, אִם הוּא יוֹדֵעַ אֵיזָה מְקוֹר פְּרִנָּסָה שִׁיְגַלֶּה אֶת זֶה לְחֻבְרוֹ, וְהֵן בְּעֵצָה אִם רוֹאֶה שְׂחֻבְרוֹ לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת וְאִיךָ לְהִתְנַהֵג, לְתַת לוֹ עֵצָה אִיךָ לְהִתְחַזֵּק,

אשר אין עוד צדקה יותר גדולה מזו, מאשר לחזק ולעודד ולשמח את הזולת.

העקר להשתדל שיהיה שלום ואהבה בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ובזכות האחדות שיהיה בינינו הקדוש ברוך הוא ישרה בתוכנו, כמאמרם ז"ל (עוקצין פ"ק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

המאחל לכם שבת שלום

נט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר וארא כ' טבת ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר ואתר הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה היום מתחילים ללמד מסכת ערכין בסדרת הדרה היומי, ויש בזה ל"ד דפין, וכל כך חבל שכל אחד מאנשי שלומנו לא יתחיל היום לקפץ על המציאה הזו להתחיל ללמד מסכת ערכין, וככה בתוך חדש גומרים עוד מסכת, וזה כל כך חבל, כי לזכות לסיים מסכת זה אין לתאר ולשער כלל, עד שאמרו בתקוני זהר (הקדמה יד): דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא; כי על ידי סיום מסכת זוכים שהשכינה שהיא המטרוניתא תשרה בו, ובמקום שהשכינה מצויה שם הברכה מצויה, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קיח): אמר אביי תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתיה עבידנא יומא טבא לרבנן; ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו אל תהיו בטלנים, הנה יום בא הנה יום הולך, ואשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לכם מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא כי כך

יש לו שיכות עם הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך-מ"ם ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך-מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אבל לא גמרא, ולכן תעשו לעצמכם קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדרך היומי, ואפלו שאתם לא מבינים שום דבר וכו', סוף כל סוף אם תהיו חזקים בכל יום לגרס את הדרך היומי, לבסוף תוכלו להבין הכל, תאמינו לי שאין עוד טוב מלפתח בכל יום את הגמרא וללמד דף גמרא, ואל תסתכלו על אלו שצוחקים מזה וכו', כי איך הולך הפתגם? "צוחק זה מי שצוחק אחרון", וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ג') אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה ליום אחרון הוי ותשחק ליום אחרון; כי אז ביום אחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם כלו.

הלואי שיהיה בקהלתנו כמה מגידי שעור שילמדו במשך היום ברבים את הדרך היומי, וממש חיים חדשים יפихו בי, הלואי שתתחילו על כל פנים מהיום ללמד מסכת ערכין, ולא תתחרטו לא בעולם הזה, ולא בעולם הבא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ס.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר וארא כ' טבת ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל היקרים לי מאד ... שיחיו.

הן ידוע לכל מה שגדולי הרבנים מפרסמים עכשו בכל העולם החרדי כלו על גדל הסכנה שיש למי שמשתמש באינטרנט וכו', או באיפד וכו', או בבלקברי וכו', וכן פלאפון שיכולים לחבר את זה אל כל

כְּלֵי הַמְּשַׁחֵת הָאֵלוֹ, וְהִנֵּה אֲנִי בַעֲצָמַי יוֹדַע מִהֶמוֹן מִשְׁפָּחוֹת הַכִּי טוֹבוֹת
 שֶׁהָיָה בִּינֵיהֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְחָיו בְּיַחַד, וְהִתְפָּרְנְסוּ בְּכַבוֹד וְכוּ',
 וְלִבְסוּף נִהְרָס לָהֶם הַבַּיִת רַק בְּשָׁבִיל הַכֹּלִים טְמֵאִים הָאֵלוֹ שֶׁהֵם
 כְּלֵי שׁוֹפְכֵינַי שִׁיכּוֹלִים לְרֵאוֹת בְּזָה כָּל הַלְּכוּן וְהִזְהוּם וְהַעִירִם וְהַטְּנוּף
 שְׁבַעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אוֹ הַבְּעַל הַתְּחִיל לְהִתְכַּתֵּב עִם נָשִׁים, אוֹ הָאִשָּׁה
 הַתְּחִילָה לְהִתְכַּתֵּב עִם גְּבָרִים בְּפַעֲסִיבּוּק, וְזֶה הָרַס לָהֶם אֶת הַבַּיִת לְגַמְרֵי,
 אִף שֶׁהֵם הָיוּ זוג חֲמוּדִים וְהִכִּי מְאֹשְׁרִים, רוֹאִים מִזֶּה מָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת יג): רַב עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים פְּרוּצִים בְּעֵרִיוֹת וְכוּ' וְלִכְּן אֵין
 אֲפוּטְרוּפוֹס לְעֵרִיוֹת וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ קֶלְפָּה
 עֲצוּמָה שְׁכוּבֶשֶׁת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת
 שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלֵי מְשַׁחֵת
 הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, אֵיִיפֵד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבַזָּה יְכוֹלִים לְרֵאוֹת כָּל מִינֵי
 טְמֵאוֹת שְׁבַעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', וּמְאֲמֵלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ',
 וְלִכְּן הָעֵקֶר רָאוּ לְזֶרֶק מִהַבַּיִת מַחֲשֵׁב (מְכַשֶּׁף) אֵינְטֶרְנֵט, אֵיִיפֵד, בְּלִקְבְּרֵי,
 אִם יֵשׁ לָכֶם דְּבַר כְּזֶה, וְאֲפֹלוּ פְּלֶאפוֹן שִׁיכּוֹל לְהִתְחַבֵּר אֶל הַכְּלֵי מְשַׁחֵת
 הַזֶּה תִּרְחַקוּ מִבֵּיתְכֶם, כִּי כִּף אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי ה') "הִרְחַק
 מֵעֲלִיָּה דְרַכְּךָ וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתְךָ", אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר
 כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֵלָא בְּמָה
 שֶׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה פְּעַצִּימַת הָעֵינַיִם"
 וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי
 מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים הַכִּי טוֹבִים מִמְּשַׁפְּחוֹת הַכִּי חֲרָדִיוֹת
 נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשֵׁב (מְכַשֶּׁף) אֵינְטֶרְנֵט בְּבַיִת, וְאִף
 שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאֵלוֹ מָה שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב זֶה הַגְּזָמָה וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד
 לָכֶם אֲשֶׁר רַבִּים נָפְלוּ בְּפַח הַיְקוּשׁ הַזֶּה וְכוּ' רַק בְּשָׁבִיל הַכְּלֵי הָאֲרוּרֵי הַזֶּה
 וְכוּ', וְנִשְׁפָּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכְּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט
 שִׁיחֵיָה בְּבַיִת מַחֲשֵׁב (מְכַשֶּׁף) אֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל
 הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּמָה
 גַּם שְׁמֵאבְדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלֵי מְשַׁחֵת כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ

וכו', הוא כָּבֵר נוֹפֵל בְּשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַעֵר אֶת הַחֲמֵץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו. וְתֵאֵמִינוּ לִי שְׂאֲנֵי כּוֹתֵב לָכֶם אֵת זֶה מֵרַב אֶהְבֶּה שֵׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְחָבַל לְרֹאוֹת אֶת הַבַּיִת שֶׁלָּכֶם הָרוּס, וְלִכֵּן חָמְלוּ עַל נַפְשְׁכֶם וְעַל נַפְשׁוֹת יְלִדֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ס.א.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת כ"ד טַבַּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְמֵנוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל מְקוֹם מְדַבֵּר שָׁמַם, וְתִהְיֶה לְאֵל אֵין שָׁבוּעַ שְׁלֹא תִכְנֵס מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה, וְכֵן אֵין שָׁבוּעַ שְׁלֹא יִהְיֶה יְלוּדָה טַבְּעִית בְּלִי עֵין הָרַע, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֲלֻקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלֵא כְּזֶה, שְׂמַחְזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמַח אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה וְאָמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד שֵׁישׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם לֹא שְׂמַחִים עִם רַבְּנוּ ז"ל זֶה סִימָן שֵׁישׁ פִּגְמֵם אַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל בְּעֻצְמוֹ אָמַר שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, מִדּוּעַ אֵין אָנוּ שְׂמַחִים בְּזֶה? וּבְאֶמֶת אֲנַחְנוּ כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ כְּפִלְסִים, הֵן שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵן שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁנוּ לְנִסְעַ בְּכָל שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקִיָּם אֶת עֲצוּתָיו

הקדושים להיות בשמחה עצומה, ואנו רוקדים בכל יום אחר כל תפלה, וכן מרגילים את עצמנו לדבר עמו יתברך, שזה יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל.

עם כל זאת אבקש מאד מאד את כלל אנשי שלומנו היקרים, שתזכרו טוב טוב אשר בבית הכנסת צריכים מאד לשמר שלא יהיה שום מחלוקת, וכמו שספרו לנו חכמינו הקדושים (במות צ"ו): שהיה בית הכנסת בטבריה שנחלקו שם רבי אלעזר ורבי יוסי עד שנקרע ספר תורה בחמתן, והיה שם רבי יוסי בן קיסמא אמר תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים וכן הוה; רואים מפל זה את חמר העוון כשיש מחלוקת בבית הכנסת, ואף שהמחלוקת בין רבי אליעזר ורבי יוסי היה בדברי תורה, על אחת כמה וכמה באין ערך איך שאדם צריך לשמר שבבית הכנסת לא יהיה חס ושלום איזה מחלוקת על הבלי עולם הזה, ועל שטיות וכו' וכו', שזה מאד מאד חמור, כי בית הכנסת זה משכן השכינה, ולכן הקפידו מאד מאד שאפלו לדבר בדברים בטלים ובדברים של מה בכך וכו' אסור לדבר בבית הכנסת, כמובא (זהר תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי פנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתפח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוה, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקוון העליון שלמעלה]. ולכן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים שתראו מאד מאד לשמר על קדשת בית הכנסת, שהוא משכן השכינה, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרבי כהנא) כל זמן שישראל מעצרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש ברוך הוא עוצר שכינתו עמם; ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה כט.) ואהי להם למקדש מעט, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות; כי עכשו אין לנו בית המקדש, אזי בית הכנסת שמתפללים בו, ובית המדרש שלומדים בו, נקרא בית המקדש, וכן אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן ב') אֲנִי יִשְׁנָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלִבִּי עַר לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וְלִבַּתִּי מִדְרָשׁוֹת; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל קִדְשַׁת בֵּית הַכְּנֶסֶת, לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, וּמְכַל שְׂכָן לֹא לְחַלֵּק אַחַד עַל הַשְּׁנֵי וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל שְׂאִסּוֹר לְדַבֵּר בְּפִלְאֶפּוֹן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי זֶה חֲלוּל הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד, וּבִפְרָט לְאַחֲרוֹנָה שׁוֹמְעִים הַרְבֵּה תְלוּנוֹת בְּעוֹלָם שֵׁישׁ קָלִי דַעַת שְׁלֹא מִתְבַּיְשִׁים בְּתוֹךְ הַבֵּית הַכְּנֶסֶת לְהִבְיֵא אֶת הַכָּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אִי פֶּאוֹן, בְּלַעַקְבַּעֲרִי, אִי פֶּאֵד, אִי פֶּעַד, עֲנִדְרוּאִיד, סְמֵאֲרֻטְפוֹן וְכוּ' וְכוּ', שְׂכַל אֱלוֹ הוּא פֶּתַח וְדַלְתַּת לְהַכְנִס לְהַשְׁעֵר שֶׁל הַגִּיּוֹנוֹם מִמֶּשׁ, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּכֵּל בְּהַזְכֵּל וְהַלְכֻלוֹךְ הַזֶּה שְׂרוּאִים שְׂמָה כָּל מִינֵי זְהֻמוֹת וְטִמְאוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, עַל זֶה נֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ב') "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוֹן, וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", כִּי מִי שְׁנוֹפֵל לְשְׂמָה קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה, כִּי תֵּאוֹת נֶאֱרָף זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ סַמִּים, כִּיּוֹן שָׂרַק טוֹעֲמִים מֵהַזְהֻמָּא הַזֶּה קָשָׁה לְהַפְרֵד מִמֶּנָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁנִזְזֶה־ר מְאֹד מְאֹד בְּקִדְשַׁת בֵּית הַמִּדְרָשׁ, וְאִינוּ נִכְנָס עִם פִּלְאֶפּוֹן שֵׁם וְכוּ', וּמְכַל שְׂכָן שְׂאִינוּ מְדַבֵּר שֵׁם עִם חֲבֵרָיו בְּדַבְרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ.

נֶא וְנֶא רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׂפִיכְלַתְכֶם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם שְׁנֵהִיו מְאַחֲדִים יַחַד, כִּי כִּךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא נְצָבִים) בְּנֵהֵג שְׂבַעְעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כְּלָן אֲגִדָּה אַחַת; וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂפִינֵינוּ; וְכָלֵל זֶה מוֹנַח בְּיַדֵּינוּ, שְׂבַמְקוֹם שֵׁישׁ אַהֲבָה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֵׁם שׁוֹרָה רַבְּנוּ ז"ל, כִּידוּעַ מַה שְׂאֶמַּר רַבְּנוּ ז"ל (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז) קָדָם שְׂיִצְא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שֵׁם לְעִילָא וְלְעִילָא וְכוּ' וְכוּ', בְּעַת שְׂיִצְא מִפֶּתַח הַבֵּית לְעִלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְזוּזָה וְהַנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שְׂהִיו שֵׁם, תֵּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאן;

רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו. וזה אני רוצה להחדיר בקהלתנו הקדושה ביבנאל, שיהיה אהבה גדולה בין אנשי שלומנו ואחד יעזר להשני, כי הקהלה הקדושה שלנו נבנתה על יסוד של חסד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, וכן לקבע עתים בלמוד תורה הקדושה, ואל כל זה זוכים דיקא על ידי שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"א) סגלה להתמדה שיזכה להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לכלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהפלה היא יפה אזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להפלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות. כמו כן התורה נקראת פלה כמו שכתוב (דברים לג ד) "תורה צוה לנו משה מורשה" ודרשו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז. פסחים מ"ט): "אל תקרי מורשה אלא מאורסה", וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, כי ששים רבוא אותיות התורה הם כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, וכשיש חסרון באחד מישראל נמצא שיש חסרון בתורה ששם שרש נשמות ישראל, ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום בר ישראל ולכלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל נמצא שאין בהתורה שום חסרון ומום אזי בודאי יאהב את התורה מאד. ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה, וזהו (תהלים י"ט ח) "תורת הוי"ה תמימה" הינו כשתורת הוי"ה היא תמימה בלי שום חסרון ומום דהינו כשנזהרין לכלי לדבר ולכלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל שהוא אות מהתורה, נמצא שאז תורת הוי"ה תמימה בלי שום חסרון ומום, אזי הוא משיבת נפש. כי אז דיקא זוכין לאהבת התורה ומרגישים טעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון, ואז זוכין להתמדה, עין שם. וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה פרשה ח' סימן י"ז) תנו דעתכם

שְׁלֹא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִחַרְחְרוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיִשׁוּ זֶה לְזֶה שְׁלֹא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנָי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינֶן עוֹסְקִין בָּהּ וְהֵרִי אֵיבָה וְקִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחֲרוּת בֵּינֵיהֶם; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְלַעֲשׂוֹת נִחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֵׁיִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת לְמִטָּה, כֵּן נִתְעַלָּה כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ לְמַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

נָא וְנָא לְרֵאוֹת לְרַקֵּד אַחֵר כָּל תְּפִלָּה עִם נִגּוּן הַמְעוֹרָר אֶת הַלֵּב עַל הַפְּסוּקִים הָאֵלוּ (תְּהִלִּים ע"ה) "וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמְמֵנָה קַרְנוֹת צִדִּיק", וְכֵן (יִשְׁעֵיהּ ח') "עֲצוּ עֲצוּהָ וְתַפֵּר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל". וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבָר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֲלָק א' סִימָן י') עַל יְדֵי הַמְחָאֵת כֶּף וְרַקוּדִים מִמְתִּיקִים אֶת הַדֵּינִים, וְעַל יְדֵי שְׁמֵתִחֲזִיקִים עֲצָמֵנוּ לְקִיָּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, נִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים כָּאֵן בְּקַהֲלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁכָל הַמְתַּנְגְּדִים שְׁלָנוּ וְכוּ' יִתְהַפְּכוּ לְהִיּוֹת הָאוֹהֲבִים שְׁלָנוּ, וְזֶה בְּרוּר כְּשֵׁמֶשׁ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ס.ב.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאַרְא כ"ו טַבֵּת הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּדוֹרִים בְּ"יְבִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְאוֹר קְרִיאַת הַגְּאוּן הַמְּפִלָּא מִרְן הָרַב עוֹבְדֵיהָ יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׁאֵמֵר שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בְּנִפְשׁוֹ וַיֵּשׁ לוֹ נְדוּדֵי שָׁנָה מֵהַ יְהִיָּה עִם תְּלִמִּידֵי הַיְשִׁיבוֹת וְכוּ', וְרוּצָה מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה לְמַעַן תְּנוּעַת ש"ס, וְלִכֵּן הַקְּמַתִּי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה אֶת הַמִּטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", הִיּוֹת שְׁנִשְׂאָר עוֹד פְּחוֹת מְשֻׁבְעִים

להבחירות, לכן אני מבקש שכל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, ירתם ויחיתים מה שיותר אנשים למען תנועת ש"ס דרך המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", והקדוש ברוך הוא יעזור שנצליח דרכנו בגדול.

אני מאד מבקש אתכם שתראו ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך-מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתם רוצים להציל את נפשכם, תגרסו את הדף היומי אפלו אם אתם לא מבינים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ודעו לכם שכל זמן שאדם לומד דף גמרא ליום, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן אשרי מי שמצטרף אל אלו שלומדים בכל יום את הדף היומי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

סג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא כ"ט טבת התשע"ג. שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים,

תִּנְצְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ כְּמוֹ שְׁצִרְיָהּ, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זִוְגָה שֶׁל
הַשַּׁבָּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א ח') תָּנִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי,
אָמְרָה שַׁבָּת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְכֹלֵן יֵשׁ בֶּן זִוְגָה,
וְלִי אֵין בֶּן זִוְגָה, אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זִוְגָה,
וְכִיּוֹן שְׁעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַר סִינַי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכָרוֹ
הַדָּבָר שְׁאֵמַרְתִּי לַשַּׁבָּת, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זִוְגָה, הֵינּוּ דְבוּר (שְׁמוֹת
כ') "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ"; וְלִכֵּן דַּעוּ לָכֶם שְׁלַמְעֵלָה מִסַּתְכֵלִים
אֵיךְ תִּנְצְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, אִם תִּהְיוּ כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אֲזִי
יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם שְׁפַע פְּרִנְסָה עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת מִתְחִילוֹת
לְבוֹא לְאָדָם מִשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, שְׂאֵז מְאִיר עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי
שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם מִפְּסָפְסִים אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ
וְרַבִּים עִם הָאִשָּׁה אוֹ עִם הַיְלָדִים, אוֹ עִם שְׂאֵר בְּנֵי אָדָם, בְּזֵה דוֹחִים אֶת
הַשְּׂכִינָה וְאֶת הַהִשְׁפָּעָה מִמֶּנּוּ בְּשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֵל, וְלִכֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים,
אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כָּךְ גְּדוֹל שֶׁהִזְהִיר אוֹתָנוּ וּבְקֶשׁ מֵאֲתָנוּ וְאָמַר
לָנוּ, (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) צִרְיָה לְהִזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב יָב
בְּשַׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר
וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְצִרְיָה לְנִהֵג שִׁמְחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלְבִלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם
עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל
מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מִלְבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיוּכֵל, כִּי אֲכִילַת
שַׁבָּת כְּלָה רִוְחָנִית, כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חֵל,
וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, לֹא הֵייתֶם מִפְּסִיקִים
לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מְרַב שִׁמְחָה שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת יְהוּדִים מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְהִיָּה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֵינוּ, וְלִכֵּן בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהַשַּׁבָּת הַזֶּה
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְלְהַשְׁלִים עִם הָאִשָּׁה, וְלִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים
שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ עַל הַרְחוּבוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂמֻכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ
בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז נְכוֹן לְבוֹ יְהִיָּה בְּטוֹחַ שְׂיִצְלִיחַ כָּל הַשָּׁבוּעַ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם

שבת

סד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בא ב' שבת ה'תשע"ד.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שקהלתנו הקדושה מתרחבת יותר ויותר, ובשקט
 בונים דירות לאנשי שלומנו, ונכנסים בכל פעם משפחות חדשות עד
 שכבר לא יודעים מי אורח ומי תושב, וכדי להרחיב את פעילות קהלתנו,
 לקחתי על עצמי לכתב מטעם קהלתנו הקדושה ספר תורה על שם רבנו
 ז"ל, לזכות כל אנשי קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ולכן
 רציתי מאד מאד שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו שיהיה לו חלק בזה,
 וימכר אותיות בין קרובי משפחתו, ובין ידידיו, ועל ידי זה יכנס להם
 ברכה בביתם גם בגשמיות ומכל שכן ברוחניות, ועל כן אבקש שכל
 אחד מאנשי שלומנו שישתדל לעזר שיהיה לו חלק בזה, וזה יאחד יותר
 ויותר את קהלתנו הקדושה, ואני רוצה מאד מאד להרחיב את הפעילות
 של קהלתנו, הן להגברים והן להנשים, ושיהיה הצלחה מרבה לכל
 אנשי קהלתנו הקדושה.

אבקש מאד מאד מכל אנשי שלומנו היקרים שתחזיקו את עצמכם
 ביחד ואיש את רעהו יאמר חזק, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא
 נצבים) בנהג שבועלם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם
 בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא

שָׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְזֶה סוּד הַצְּלָחַתְנוּ וְשָׂאֲנַחְנוּ מֵאַחַדִּים יַחַד, וְעַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת שֶׁהַכֹּל מִתְהַפֵּף בְּשִׁקְט לְטוֹבָה, וְכֹל מֵה שֶׁחֲשַׁבְנוּ שִׁיֵּצֵא מִזֶּה רָעָה וְכוּ', לְבִסוּף יֵצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְּדוּלָה מְאֹד וְכוּ', וְכֹל הַמְּנִיעוֹת מִתְהַפְּכִים לְנִעִימוֹת, וְכַעֲיֵן שֶׁאָמַר יוֹסֵף אֶל אָחִיו (בְּרֵאשִׁית נ' כ') "וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלָקִים חֲשַׁבְהוּ לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית עִם רַב", הֶעֱקָר שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ אֶהְבָּה אַחְוָה וְרַעוּת, וְכֹל אַחַד יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת חֲבֵרוֹ, וְרַק כִּךָּ נִצְלִיחַ לְבָנוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת קַהְלֵתְנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵחַנִיּוֹת.

מָה אָמַר לָכֵם אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי בִּבְלִי, דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלַמִּי, פֶּרֶק תּוֹסֵפְתָא, שְׂזִיָּה רְאִשֵׁי תְבוֹת בֵּי'ת', כִּי מִי שְׁלוּמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ בּוֹנֵה לְעַצְמוֹ בֵּית נִצְחִי, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים וּלְנִצַּח נִצְחִים.

הַמֵּאֲחַל לָכֵם שְׁבֵת שְׁלוֹם

ס.ה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ בַּא ג' שְׁבֵט ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֵסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁישׁ לָנוּ קַהְלָה כָּל כִּךָּ קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלָכֶם שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כִךָּ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נִצְבִּים) בְּנֵהג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שָׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת שְׁנֵאָמַר (וְרַמְיָה ג') "בֵּימֵים הַהֵמָּה וּבַעַת הַהִיא נָאִם הַיּוֹ"ה יְבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחַד"וּ וְגו' כְּשֶׁהֵן אֲגוּדִים מְקַבְּלִין פָּנֵי שְׁכִינָה; וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׂרוּי רַק שְׂמֻחָה בְּקַהְלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי

אי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׂשׂ וְשִׂמְחָה עִם קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק ח' מֵהַלְכוֹת לְדֹלֵב הַלְכָה ט"ו) הַשְּׂמִיחָה שִׂישְׂמַח אָדָם בְּעִשְׂיַת הַמְצוּוֹה וּבְאֵהֶבֶת הָאֵל שְׂצוּוֹה בְּהֵן עֲבוּדָה גְדוּלָהּ הִיא, וְכֹל הַמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִשְׂמִיחָה זוֹ, רְאוּי לְהַפְרֵעַ מִמֶּנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת הַיְי"ה אֱלֹקֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבְבִּי", וְכֹל הַמְּגִיס דַּעְתּוֹ וְחוֹלֵק כְּבוֹד לְעֲצָמוֹ וּמִתְכַּפֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקְוֹמוֹת אֵלּוּ חוּטָא וְשׁוּטָה, וְעַל זֶה הִזְהִיר שְׁלֵמָה וְאָמַר (מְשָׁלִי כ"ה ו') "אֵל תַּתְּהַדֵּר לְפָנַי מֶלֶךְ" וְכֹל הַמְשַׁפִּיל עֲצָמוֹ וּמִקַּל גּוֹפּוֹ בְּמִקְוֹמוֹת אֵלּוּ, הוּא הַגְּדוּל הַמְּכַבֵּד הַעוֹבֵד מֵאֲהֶבֶה, וְכֵן דוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וַיִּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שֶׁפֶל בְּעֵינָיִי", וְאֵין הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד אֵלָּא לְשִׂמְחָה לְפָנַי הַשֵּׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְהַמֶּלֶךְ דוֹד מְפֹזֵז וּמְכַרְפֵּר לְפָנַי הַיְי"ה"; וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה בְּקַהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי כּוֹלָלִים "אוֹר הַמְּאִיר" "תְּפֹאֶרֶת בְּנֵימִין", שְׁזֶה נַחַת לְרְאוֹת אֵיךְ אֲנֵשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לּוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה וּבַחֲסִיוֹת, מִי הִיא מֵאֲמִין שֶׁבְּמִדְבַר שָׁמַם כְּזֶה שְׂאֵף פֶּעַם לֹא הִיא יְהוּדוֹת שִׂיחָהּ דְּבַר כְּזֶה.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלֵל אֲנֵשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְשִׁמְרָה עַל הַיְלָדִים, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא לְתַת לָהֶם לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי אֲבָא מִכְּרַח לְהַחְזִיק אֶת הַבֶּן שְׁלוֹ עַל יְדוֹ, וְתִזְכְּרוּ הֵיטֵב אִם רוֹצִים יְלָדִים טוֹבִים, צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְעַקֵּר הַהַשְׁקָעָה שְׂאֲבָא יִקַּח אֶת הַיְלָדִים עִמּוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּשְׁמֹר עֲלֵיהֶם, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אֵין לְשַׁלַּח יְלָדִים לְבֵד לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁהֵם מְפָרִיעִים לְהַתְּפַלֵּל וְכוּ', וְכֵן מִתְקוּשְׁטִים בִּינֵיהֶם, וְיוֹצֵא חֲלוּל הַשֵּׁם וְחֲלוּל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְעַט, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנֵשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים תְּשַׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכְסֵם, וְזֶה עַקֵּר גְּדוּל בְּחִנוּךְ שֶׁהָאֲבָא צְרִיךְ לְדַאֵג שֶׁהַיְלָדִים יִשְׁבּוּ עַל יְדוֹ בְּעַת הַתְּפִלָּה, וְלֹא יִרְצוּ בְּהַבִּית הַכְּנֶסֶת וּיְפָרִיעוּ לְאַחֲרִים.

נָא וְנָא חֲזַקוּ עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי תִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שְׂזַכֵּנוּ לְהַבְרָאוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְעַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּבְפִרְט בְּקַהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה אֲנִי

מָאד מָאד מְקַפֵּיד שְׁלֹא יַעֲשׂוּ אַגְדוֹת אַגְדוֹת וְכוּ', אֶלֶּא אֶצְלָנוּ יֵשׁ מְקוֹם לְכֹלֶם מְכַל הַעֲדוֹת וְכוּ', מְכַל הַנְּסַחָאוֹת וְכוּ', מְכַל הַחֲסִידוֹת וְכוּ', וְדַעוּ לָכֶם שְׁזֵה קְטַנּוֹת הַמַּחִין לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה רַק עַל יְדֵי אַחַדוֹת עִם יִשְׂרָאֵל.

הַמַּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא ז' שְׁבֵט הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב
הַגָּרִים "בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶל"ב הַיְיִ"ה יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לְכָל אֶחָד וְאַחַת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמֵלֵאתֶם אֶת רְצוֹנֵי וְעֲזָרְתֶם לִי עֲבוּר מִטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרֶסֶל"ב לְמַעַן ש"ס" שְׁזֵה זְכוּי הַרְבִּים וְקִדּוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְבִסּוּף כָּלֶם יְבוֹאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אַנִּי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבַקְהֵלְתָנוּ הַקִּדּוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה לֹא יִמָּצֵא אֶחָד וְאַחַת שְׁמַעוֹרָרִים מְדַנְּיִם וּמַחְלֵקֵת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנֵי וְכוּ', כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹא הַמַּחְלֵקֵת וְחַבִּיב הַשְׁלוֹם.

קִהְלָתָנוּ נִבְנִית רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד וְלִכְן כָּל מִי שֵׁיכוֹל לְאַרְח אֶחָד אֶת הַשְׁנֵי לְכַבוֹד שַׁבַּת אִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, הִינּוּ לְאַרְח מְשַׁפְּחָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁאִין לָהֶם עַל שַׁבַּת וְכוּ' וְצִדְקָה לְשַׁבַּת מָאד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְאִין עוֹד צִדְקָה כְּמוֹ מִי שְׁמַאֲרַח אִיזָה מְשַׁפְּחָה לְאַכֵּל אֶצְלֶם בְּשַׁבַּת, וּבִזְכוּת הָאֵהָבָה וְהָאֲחֻדוֹת שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ וּבִזְכוּת שְׁנַשְׁמֹר לֹא לְרַכֵּל אֶחָד עַל הַשְׁנֵי וְכוּ' נִזְכָּה לְהַגְּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמַּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ס.ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ט' שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב"
הַגָּרִים "בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים נִשְׂאָר עוֹד יוֹמִים עַד
הַבְּחִירוֹת וְלִכֵּן הַזְדַּדְדוֹ לְהַחְתִּים מֵה שְׂיוֹתֵר אֲנֹשִׁים "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס"
וְזֶה זְכוּת הָרַבִּים כִּי כָלֵם יִגִּיעוּ לְבִסּוֹף אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

וְכַמוֹכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁכָל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים
בֵּיבְנָאֵל שְׂיִבְחָרוּ ש"ס וְזֶה לְטוֹבָה לְבְּחִירוֹת הַמְּקוֹמִיּוֹת בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׂאָף אֶחָד לֹא יִמְרֶה אֶת פִּי, סוֹף כָּל סוֹף אַתֶּם גָּרִים
פֹּה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַנִי וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי וְאַהֲיֶה לְכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

אֲנִי רוֹצֵה לְבַנוֹת אֶת קַהֲלֵתֵנוּ הַקְדוֹשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר יִפֶּה בְּפֶרֶט לְרוּחַת
יְלָדֵינוּ וְלְמַעַן הַעֲתִיד שְׁלֵהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם שְׂתַעֲזְרוּ
לִי וְתַמְלְאוּ אֶת רְצוֹנִי.

בְּקָרוֹב תִּרְאוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה שְׁנוּיִים בְּקַהֲלֵתֵנוּ שְׂיִהֶיָה פֹּה גֵן עֵדֶן
הַתְּחַתּוֹן מִמָּשׁ.

נָא וְנָא שְׁכָל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא אֶפְלוּ
בְּלֵי הַבְּנָה כִּי דָף גְּמָרָא זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ וְהַצְלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ס.ח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַת ט' שְׁבַט ה'תשע"ד.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
 בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־לֵאנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה
 שְׁבִיכְלַתְכֶם לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה הַצְּלַחַת קַהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה,
 כִּי כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מֵאַחַד־יָחַד אָזִי מְצַלִּיחִים בְּיוֹתֵר, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל
 (תְּנַחֲמוּא נְצַבִּים) בְּנִהַג שְׁבַע־עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל
 לְשַׁבְּרֵם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֵת
 מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיְהִיוּ כְּלֵן אֲגָדָה אַחַת; וּבִפְרָט בְּקַהְלָה
 כְּשֶׁאַנְשֵׁי הַקַּהְלָה עוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וּמְחַזְקִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, זֶה
 עֵקֶר הַצְּלַחַת הַקַּהְלָה, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְכֶם שֶׁיְהִיָּה רַק אֶהְבֵּה
 וְאַחַדוֹת בִּינֵיכֶם, וְיִדוּעַ אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה
 שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצַמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲרֵן סִימֹן קפ"ז) קֹדֶם שֶׁיֵּצֵא מִבְּרֶסֶלֶב
 לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק שָׁם לְעִילָא וְלְעִילָא וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵת שֶׁיֵּצֵא מִפֶּתַח הַבַּיִת
 לְעֹלוֹת עַל הַעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר
 לְהַצְּבוֹר שְׁהִיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ
 בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן; רּוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
 ז"ל הָיָה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצַמֵנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ
 חֲזַק שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצַמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ,
 שְׁבָכֶל קְבוּץ שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהִחְזִיקוּ אֶת עֲצַמָם בְּיַחַד, וְתָמִיד
 דְּבָרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהַצְּלִיחוּ. וְכֵן
 רְצִיתִי שְׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִיזָה אֲמָנוֹת וְכוּ' אוֹ אִיזָה עֶסֶק
 וְכוּ' שֶׁיִּפְתַּח אֶת הָעֶסֶק וְיִהְיֶה עֲצַמָּאִי, וְרְצִיתִי מְאֹד שֶׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְכוּ
 לְקָנוֹת אֶךְ וְרַק אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת
 ג:) בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנָנוּ הַמֶּלֶךְ
 עֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרֻנְסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מְזָה, כִּי רַק זֶה

הַעֲצָה שְׂאֵחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, מִלְּבַד שְׁמַקְיָמִים עַל יְדֵי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְהַחֲזַקְתָּ בּוֹ" וְזֶה רֹאִים בְּכֹל הַקְּהָלוֹת וּבְכֹל הַחֲסִידוֹת שְׁעוֹמְדִים עַל זֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה אוֹ הַחֲסִידוֹת שְׁיִקְפִידוּ לַעֲזֹר וּלְפָרְנֵס אֶחָד אֶת הַשְׁנִי, וְזֶה הַצְּלַחָה שֶׁל קְהֵלָה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְהַקְפִיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּמִי שְׁמַקְפִיד עַל זֶה, בְּזֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו:): כָּל הָרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשֹׂאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵתַעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמַשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׁמַשְׁתַּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיּוֹנָה.

אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי בְּבִלִי, דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלָמִי, פָּרַק תּוֹסֵפְתָא, שְׁזֶה רְאֵשֵׁי תְבוֹת בִּי'ת', כִּי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ בּוֹנָה לְעַצְמוֹ בֵּית נְצָחִי, וְזֶה מָה שְׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וּלְנִצְחַח נְצָחִים, וּתְהִלָּה לְאֵל מְדַפְיָסִים אֲצִלְנוּ בְּכֹל שְׁבוּעַ בְּחוֹבְרַת אֶת דָּף יְרוּשְׁלָמִי שֶׁל הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן אֶת הַפְּרָקִים תּוֹסֵפְתָא שֶׁל הַשְּׁבוּעַ, וְאַתֶּם יְכוֹלִים לְקַבֵּל אֶת זֶה אֲצֵל הָאֲבָרָךְ ... נ"י, וְחָבֵל מְאֹד שְׁיַעֲבֹר לָכֶם יוֹם מְבִלִי לְמוֹד הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ בְּבִלִי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֵפְתָא שְׁכָכָה אַתֶּם בּוֹנִים לְעַצְמְכֶם בִּי'ת' נְצָחִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ס.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לֵוִיִּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחַת הַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם הוּא "יוֹם הַבְּחִירוֹת"
שְׁכֹלֵם יְבוֹאוּ לְבַחֵר מַה שִׁיּוֹתֵר מִקֶּדֶם כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ וְלֹא לְהַגִּיד שִׁישׁ
לִי עוֹד זְמַן וְכַדוּמָה כִּי זְרִיזִין מִקֶּדִּימִים, וְכָל הַזְּרִיז תְּבוֹא עָלָיו בְּרַכָּה מִן
הַשָּׁמַיִם.

תִּזְכְּרוּ כָּל קוֹל זֶה מְאֹד חָשׁוּב לָנוּ וְצָרִיכִים לְשָׂאֵל בְּדִיוֹק מָה? וְאִיךָ?
כִּי פֶתַק שְׁמֻקְמָט אוֹ מְקַשְׁקֵשׁ וְכו', הוּא פָּסוּל, וְלִכֵּן לִפְנֵי שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים
לְקַלְפֵי תִשְׁאַלּוּ בְּדִיוֹק מַה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"ד שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לֵוִיִּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם כִּי הַשַּׁבָּת הַזֹּאת הִיא שַׁבַּת מִיְחֻדָּת, הֵן שִׁירַת הַיָּם, הֵן
רִידַת מֶזֶן, וְהֵן ט"ו בְּשָׁבֵט רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת.

בְּשַׁבָּת זוֹ יְכוּלִים לַפְעֵל לְצֵאת מִהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים
לְנַצֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֹּאת בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּם אֶת כָּל
סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּמִשְׁךְ הַשַּׁבָּת הַזֶּה מְלִיל שַׁבַּת עַד מוֹצָאֵי שַׁבַּת וְלְהַמְשִׁיךְ
עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּפִרְנָסָה טוֹבָה.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַשַּׁבָּת,

לא סתם שמחה אלא שמחה מפלגת מאד מאד, ולשמר על השלום בית שלו, כי על זה הקפיד רבנו ז"ל יותר מהכל, תעשו כל מה שבדיככם לפייס את האשה אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) אשר פרנסה באה לאדם רק בזכות אשתו, ולכן תעשו כל מה שביכלתם להיות ותרנים בבית, ועל ידי זה ישפע עליכם שפע בפרנסה.

נא ונא תתפללו במנין, כי גדל מעלת זכות המתפלל במנין את השלוש תפלות זה אי אפשר לשער ולתאר כלל.

ועל כלם תראו להרבות בשיחה, זו תפלה עמו יתברך, אל תהיו בטלנים כל דבור נשמע ונתקבל בכל העולמות אדם הוא כל כך מיאש עד שאין מאמין בעצמו, ולכן חזקו ואמצו לשמח בהזכות הזאת שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל.

המאחל לה שבת שלום

ע.א.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר משפטים י"ח שבט ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה השבוע כל ההלכות שמוכאות בפרשת השבוע הם הלכות ששיף בין אדם לחברו, וצריכים מאד מאד להזהר בדברים אלו, אנשים לוקחים בקלות את הענינים האלו וכו', ולא יודעים שמשלמים על זה אחר כך מחיר כבד מאד מאד מקדם או אחר כך, כמוכא בזהר בפרשה זו מכל עניני גלגולים שמתגלגל על האדם שנוגע בממון חברו או בדברים של חברו וכו', שמשלם אחר כך על זה מחיר מאד מאד כבד וכו', ולכן צריכים מאד מאד להזהר בדברים ששיף לבין אדם לחברו, ואדם צריך להזהר בזה מאד מאד שלא יהיה בכלל מהצועקים ואינם נענים, ולכן

אם יש למישהו דין ודברים, הקמתי "בית הוראה" - צדק ומשפט" גאב"ד עם שלוש מורי צדק, ועל כן אם יש למישהו איזה טענה על הזולת, כדאי לפנות אליהם ולא לעשות דין לעצמו וכו', אנשים חושבים שזה דבר פשוט מאד, יכולים לצער את הזולת וכו', ולקחת דברים מהזולת וכו', או להלוות ולא לשלם וכו', או לבזות את הזולת וכו', אבל לא יודעים אם לא מבקשים תכף ומיד סליחה, משלמים על זה מחיר מאד מאד כבד וכו', זה בכריאות וכו', זה בממונו וכו', וזה בילדיו וכו', ולכן צריכים לשמר על דברים כאלו מאד מאד, כי הוא יתברך מקפיד על דברים שבין אדם לחברו, יותר ממה שמקפיד על דברים בין אדם למקום, ולצערנו הרב זה נעשה כל כך קל בעיני הבריות, ואחר כך כשמקבלים את המכה אזי מתלוננים וכו', וכל אחד צועק למה מגיע לי דבר כזה וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו אנשי קהלתנו הקדושה שישמרו על דבר זה מאד, כי מדברים מעסקי נפשות, וחבל בשביל חשבונות פרטיים לצער את הזולת וכו', או בענין ממונות לקחת את זה בקלות, כי לבסוף משלמים על זה מחיר גבוה מאד, ולכן אשרי מי ששם לבו לדברים כאלו ואם יש לו דין ודברים עם הזולת, שילך אל ה"בית הוראה" ויקרא את הזולת לדין תורה, ואסור להקל בדברים כאלו בשום פנים ואופן.

וכן ראוי לכל האברכים הצעירים לדעת כשיש שאלה בעניני טהרת המשפחה, מכרחים לשאל לאחד מהמורי צדק, כי ההלכות האלו הם הכי חמורות, וגובלים באסורי כריתות, וזה מאד מאד מסכן, ואל יקל בעיניכם דבר זה, ולכן כל שאלה אפלו הכי קטנה כדאי לשאל את המורי צדק ולא להתביש בשום פנים ואופן.

הקדוש ברוך הוא יעזר שקהלתנו הקדושה שמתרחבת בכמות ובאיכות מיום ליום, תהיה ד' אמות של הלכה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד, כי אני רוצה שקהלתנו הקדושה תתנהג רק על פי הלכה, קהלתנו הוא לא מקום הפקר, ואני

לא יתן לאף משפחה שיֵעשו מה שיֵרצו וכו', בניתי את הקהלה ביזע ובדם וכו' וכו', ועדין אני מחזיק את זה במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אני רוצה שקהלתנו הקדושה תתנהג רק על פי הלכה, ויהיה השלום והאהבה שרויה בינינו, ואיש את רעהו יחזק, ומי יתן שאנשי שלומנו היקרים כל אחד יפתח עסק, ויפרגן להשני ויתפרנסו זה מזה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

עב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתמסרו את נפשכם להתפלל בשבת קדש במנין, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמתפלל בכל יום ויום במנין, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, כשבאים בשבת קדש להתפלל אל הקדוש ברוך הוא במנין דיקא, זה עושה רשם בכל העולמות, אך דיקא בשבת הסמ"ך-מ"ם אורב על כל אברך לישן יותר וכו', ועל ידי זה הוא מתעצל לבוא לבית הכנסת, ומחסר קריאת התורה וכו', ומכל שכן שיש אברכים שמחסרים מנחה וסעודה שלישית וערבית, שזה עולה גדולה מאד מאד, וזה בא רק מעצלות, וחבל מי שמפסס להתפלל במנין מנחה ואכילת סעודה שלישית וערבית בצותא, כי אז הוא עת רצון גדול בשמים לפעל כל מה שרוצים וכו', אך הסמ"ך-מ"ם מפיל על כל אחד ואחד אז עצלות גדולה מאד, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: טמן עצל ידו

בצלחת נלאה להשיבה אל פיו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ח' סימן ו') רבנן אמרי ז' דברים אמר שלמה על העצל, ומה שאמר משה היה גדול מכלם, כיצד אמרו לעצל רבך בעיר לך ולמד תורה ממנו, והוא משיב אותן ואומר להן, מתירא אני מן הארי שבדרך, מנין? שנאמר (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך" אמרו לו הרי רבך בתוך המדינה עמד ולך אצלו, אמר להן מתירא אני שלא יהא ארי בתוך הרחובות, שנאמר "ארי ברחובות", אמרו לו הרי הוא דר אצל ביתך, אמר להן והארי בחוץ, שנאמר "אמר עצל ארי בחוץ" אמרו לו בתוך הבית, השיב להן, ואם הולך אני ומוציא את הדלת נעול אני מחזר ובא, אמרו לו פתוח הוא, מנין? שנאמר (שם) "הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו" לסוף שלא היה יודע מה להשיב, אומר להן או הדלת פתוח או נעול מבקש אני לישן עוד מעט, מנין שנאמר (שם) "עד מתי עצל תשכב וגו', עמד משנתו בבקר נתנו לפניו לאכל הוא מתעצל לתת לתוך פיו, מנין שנאמר (שם י"ט) "טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו" וכו', עין שם, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ראו מה לפניכם, תזדרזו להתפלל בשבת במנין דיקא, כי כל ההשפעות באים לאדם במשך השבוע רק בזכות השבת, ואת ההשפעות מקבלים דיקא על ידי תפלה, שאז האדם מבטל את עצמו מכל וכל וכו', ונכלל באין סוף ברוך הוא, כי שבת הוא שמא דקודשא בריך הוא עילא ותתא, אשרי מי שמוסר את נפשו פשוטו כמשמעו לבוא להתפלל בשבת קדש במנין את כל השלוש תפלות, מכניסת שבת עד יציאת השבת, וכן נזהר מאד לאכל את השלוש סעודות, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח) כל המקיים שלוש סעודות בשבת נצול משלוש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנום, וממלחמת גוג ומגוג, שהשלוש פרעניות האלו עוברים על כל אחד ואחד מאתנו כל יום ויום, ועל ידי שנקפיד לאכל את השלוש סעודות בשבת נתפטר מהפרעניות האלו, ולכן תהיה זהיר מאד מאד בזה, ואז טוב לך בזה ובבא כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום

ע.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ה שַׁבָּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ו' סִימָן ד') הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְזַהֵר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, וְאוֹמֵר לָהֶם אֵל תִּנְבְּלוּ עֲצָמְכֶם בְּדָבָר רַע,
וְאֲנִי נוֹתֵן לָכֶם שְׂכָר טוֹב, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (וַיִּקְרָא י"א) "אֵל תִּשְׁקָצוּ אֶת
נַפְשֹׁתֵיכֶם" וְגו', אֲנִי הַיּוֹ"ה נֶאֱמָן לְשֵׁלֶם לָכֶם שְׂכָר טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא;
אָדָם צָרִיךְ מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְפֹטֵם אֶת עֲצָמוֹ עִם טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת שֶׁהַיּוֹם כָּל
הַחַנּוּיּוֹת מְלֵאוֹת עִם זֶה, וְאוֹי לֹא לְמִי שֶׁלֹּא נִזְהָר עַל מָה שֶׁהוּא אוֹכֵל, וְכָךְ
אָמְרוּ בַּזְהַר (שְׁמִינִי מ"א): כָּל מֵאֵן דְּאֶכִּיל מֵאִינוֹן מֵאֶכְלֵי דְאַסִּירֵי, אֶתְדַבֵּק
בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְגַעִיל נַפְשִׁיהּ וְגִרְמִיהּ, וְרוּחַ מְסָאָב שְׂרִיא עֲלֵיהּ, וְאַחְזִי
גִרְמִיהּ דְּלִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּאַלְהָא עֲלָאָה, וְלֹא אֶתִי מְסִטְרִיהּ, וְלֹא אֶתְדַבֵּק
בִּיהּ, וְאִי יַפּוֹק הֵכִי מֵהֵאִי עֲלֵמָא, אַחְזִידֵן בִּיהּ כָּל אִינוֹן דְּאַחְזִידֵן בְּסִטְרָא
דְּמְסָאָבָא, וּמְסָאָבִין לֵיהּ, וְדִיִּינִין לֵיהּ כְּבַר נֶשׁ דְּאִיהוּ גְעֵלָא דְמִרְיָהּ, גְעֵלָא
בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וְגַעִלָא בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמַתְם בָּם בְּלֹא
א', דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח אֶסְנוּתָא לְגַעוּלִיָּהּ, וְלֹא נַפִּיק מִמְסָאָבוּתִיהּ לְעֲלָמִין, וְוִי
לוֹן וְוִי לְנַפְשִׁיהּ, דְּלֹא יִתְדַבְּקוֹן בְּצִירוּרָא דְחַיִּי לְעֲלָמִין, דְּהָא אֶסְתָּאָבוּ,
וְוִי לְגִרְמִיָּהּ, [כָּל מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאֵלוֹ הַמֵּאֶכְלִים הָאֶסְוִרִים הוּא מְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּסִטְרָא אַחְרָא, וּמַגְעִיל אֶת נַפְשׁוֹ וְרוּחַ הַטְּמָאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְאִין
לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁיּוֹצָא מְזַהֵר הָעוֹלָם נְדַבֵּק בּוֹ רוּחוֹת הַטְּמָאָה
וְדָנִים אוֹתוֹ בְּדִינִים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, אוֹי לֹא וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה
דְּבוֹק בְּחַי הַחַיִּים], וְלִכֵּן כָּל בְּעַל נַפְשׁ צָרִיךְ לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁהוּא
נִכְנָס לְאִיזָה מְסַעְדָּה, אוֹ תַחְנִת דְּלֶק, אוֹ בְּשִׁאָר מְקוֹם פְּתוּחַ וְכוּ', שֶׁלֹּא
יִקְנֶה שְׂמָהּ, אוֹ שֶׁלֹּא יֵשֵׁב וַיֹּאכַל שְׂמָהּ, אֶלָּא אִם יֵשׁ הַכֶּשֶׁר שֶׁל בֵּית דִּין
צָדֵק שֶׁמְפָרְסֵם לִירָאִים וּשְׁלָמִים, סֶתֶם רַבְּנוֹת וְכֵן רַבְּנוֹת מְהִדְרִין, זֶה
טְרַפָּה לְגַמְרֵי, כִּי צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים גַּם בְּכַתִּי דִּינִים שֶׁיְהִיוּ הַמְשַׁגְּחִים

יִרְאֵי הַשָּׁם, וּמְכַל שֶׁפֶן בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מִשְׁגִּיחַ, אָסוּר לְאָכַל שֵׁם כִּי זֶה בּוֹדֵאי טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, וְהַרְמַב"ם כָּתַב (אגרת תימן) שְׁמֵי שְׁמֵפֵטִים אֶת עֲצָמוֹ עִם טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת כְּבָר קָשָׁה לוֹ לְהַשִּׁיג אֶת הָאֲמוּנָה בְרוּרָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּמִים שָׁלוֹ נֶעְכְּרִים לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עוֹלָה לוֹ סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה, וּבָא לְיַדֵּי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וּמִזֶּה בָּא אַחַר כֵּךְ שְׁבוּעַר בּוֹ תְּאוֹת נְאוּף, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרִכּוֹת י"ב:): עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבָר ט"ו ל"ט) "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם", אַחֲרֵי לְבַבְכֶם זֶה מִיִּנּוֹת, אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם זֶה הִרְהוּר עֲבָרָה; קִדְּם זֶה מִתְחִיל עִם מַחְשְׁבוֹת שֶׁל מִיִּנּוֹת וּכְפִירוֹת, וְאַחַר כֵּךְ עִם הִרְהוּרֵי עֲבָרָה, וְאַחַר כֵּךְ בּוֹעֵר בּוֹ כְּתַנּוּר הַיֵּצֵר שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְהַפְטֹר מִזֶּה, וְהַכֵּל בָּא רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִזְהָרִים מֶה אוֹכְלִים, הַדְּבָר הַזֶּה נֶעֱשֶׂה קָל בְּעֵינֵי רַב הַצְּבוּר, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁעוֹלִים לְכֹל אֶחָד מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְאַחַר כֵּךְ בּוֹעֵר בּוֹ תְּאוֹת נְאוּף כְּתַנּוּר, וְלֹא יוֹדֵעַ אִיךָ זֶה קָרָה לוֹ שֶׁנִּכְנַס לוֹ מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל מִיִּנּוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ בּוֹעֵר בּוֹ נְאוּף וְכוּ', וְאֵינוֹ שֵׁם לֵב שְׁזָה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא מְקַפִּידִים עַל כְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְלִכֵּן אֲנִי מִזְהִיר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוֹסֵי וְחִמְלוֹ עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם, חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה וּלְבַסוּף מַחְמַת תְּאוֹת אֲכִילָה וְכוּ', לֹא נִזְהָרִים מֶה אוֹכְלִים וְכוּ', וּמִזְלוֹזְלִים מְאֹד מְאֹד בְּכְשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְלֹא בַחֲנָם שְׁנִכְנְסִים אַחַר כֵּךְ מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְלִכֵּן מִהִיּוֹם וְהִלָּאָה אָסוּר לְאָכַל שׁוֹם מוּצָר בְּלֵי הַכֶּשֶׁר שֶׁל בֵּית דִּין צָדֵק מְכַר לִירְאֵי הַשָּׁם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר בָּזֶה וּמִזְהִיר לְאִשְׁתּוֹ וּלְיֶלְדָיו, שְׂאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁישְׂאָר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי כְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר א' ל' שַׁבַּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַע שְׁמִבְקָשִׁים מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב שְׁיָבוֹאוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת לְפִתְיַחַת עוֹנָה שֶׁל כְּדוּר רָגַל וְכְדוּר סֵל
וְכוֹי וְכוֹי, בְּאוֹלָם הַסְּפוּרְט וְכוֹי, קֹדֶם אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְלַכֵּת שְׁמָה, זֶה לֹא הַמְּקוֹם שְׁלֵנוּ, כִּי יֵשׁ שְׁמָה
עֲרֹבוּבָאֵי בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים, וְכִי בְּשִׁבִיל זֶה חֲזַרְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה? שְׁנַחֲזוּר
אֲחֻרָנִית? וּמָה יִהְיֶה עִם הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ? אִם הֵם יִרְאוּ שְׁאֲבָא וְאֲמָא
הוֹלְכִים שְׁמָה לְמָה שְׁהֵם לֹא יִלְכוּ? זֶה חֲנוּךְ?

עֲכָשׁוּ בְּעֵצֶם הָעֵבֶדָה שְׁמִבְגָּרִים מְשַׁחֲקִים כְּדוּר רָגַל אוֹ כְּדוּר סֵל וְכוֹי
וְכוֹי, זֶה פְּשׁוּט בּוֹשָׁה אֶפְלוּ לְדַבֵּר מְזָה, הֲרֵי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הֲנִיָּה אֲנַחְנוּ
כָּאֵן וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יּוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְאֵת זֶה צְרִיכִים טוֹב טוֹב לְהַכְנִיס
בְּדַעְתָּנוּ, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ד) שְׁהַעֲקָר לְשִׁמּוֹר
עַל הַזְּכָרוֹן, וְעַקֵּר הַזְּכָרוֹן לְזִכֵּר שֵׁיִשׁ עוֹד עוֹלָם, הֲיִנּוּ לְזִכֵּר בְּעִלְמָא דְאַתִּי
שְׁמִשֵּׁם בְּאֵנוּ, וְלִשֵּׁם אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים וְכוֹי, וְאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהִתְחַמֵּק
מְזָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ג' י"ט) "כִּי עָפָר אַתָּה וְאֵל עָפָר תֵּשׁוּב", וְאִין
דְּבַר כְּזֶה בְּטוּחַ לְהַחִיִּים וְכוֹי, אֵף אֶחָד לֹא שֵׁם לֵב שְׁאֲנַחְנוּ כְּמוֹ דְגִים בֵּינֵם,
וְכְמוֹ שְׁאֵמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ
כְּדָגִים שְׁנֹאֲחָזִים בְּמִצּוּדָה רְעָה וְכִצְפָּרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפִתְחֵי כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי
הָאָדָם לְעַת רְעָה כְּשִׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם" וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשׁוּ עַל זֶה
(סְנֵהֲדָרִין פ"א:) מֵאִי דְכַתִּיב (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים
שְׁנֹאֲחָזִים בְּמִצּוּדָה רְעָה" מֵאִי מִצּוּדָה רְעָה? אֲמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרוּשׁ
רִש"י שֶׁהוּא רַע וְחָלֵשׁ וְקִטְן וְאוּחָז בּוֹ דְגִים גְּדוֹלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ רּוֹאֵה,
וְאִינוּ דּוֹמָה לְנֹאֲחָז בְּרִשְׁתּוֹת עַל יְדֵי מְאָרֵב וְתַחֲבוּלוֹת; הֲיִנּוּ אָדָם נִמְצָא

בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שְׁבַעוֹלָם הַזֶּה וַכְּמוֹ דָּגִים שְׁנַמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל
 עֵת בָּאִים דְּיָגִים וּמוֹרִידִים רְשָׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשָּׁם דָּגִים, כִּי
 הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָל פַּעַם פִּתְאוֹם מוֹצִיאִים כְּמֵה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם
 וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא לומֵד מוֹסֵר הַשְּׁכָל מִזֶּה, שֶׁזֶה יְכוּל גַּם לוֹ לְקַרְה יוֹם
 אֶחָד וְכוּ', תְּמִיד נִדְמָה שָׁרֵק לְהַזוּלֵת זֶה קוֹרָה, אָבֵל לִי זֶה אִף פַּעַם לֹא
 יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן אִיךָ יֵשׁ זְמַן לְמַבְגָּרִים לְשַׁחַק מִשְׁחָקִים שֶׁל יְלָדִים בְּנִים
 אוּ בָנוֹת שְׁמִשְׁחָקִים כְּדוֹר רֶגֶל אוּ כְּדוֹר סֵל וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶה מִתְּאִים לָהֶם,
 כִּי הֵם בְּגִיל כְּזֶה לְהוֹצִיא אֶת הַמֶּרֶץ, אֲזִי מִשְׁחָקִים בְּכְדוֹר, אָבֵל אֲנָשִׁים
 שְׁכָבֵר הַתַּחֲתָנוּ וַיֵּשׁ לָהֶם אִשָּׁה וְיְלָדִים, אִיךָ לֹא מִתְבַּיֵּשִׁים לְשַׁחַק כְּדוֹר
 רֶגֶל אוּ כְּדוֹר סֵל וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד לְעַמֵּד וְלִצְפוֹת וְלִרְאוֹת אֶת הַמִּשְׁחָקִים
 וְכוּ', וְלִבְטֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלוֹ, וְזֶה בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה,
 וּבִפְרָט מִי שֶׁחֲזָר בְּתִשׁוּבָה וְעוֹד גַּם נִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אִיךָ הוּא לֹא
 מִתְבַּיֵּשׁ בְּמוֹצְאֵי שְׁבַת שְׁצָרִיכִים לְעֲשׂוֹת מְלָכָה וְלִלוֹת אֶת הַשְּׁבַת
 קֹדֶשׁ עִם סְעוּדַת דָּוִד הַמְּלֶכֶת, וְאֵז אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
 קי"ז) שְׂאֵז הוּא זְמַן גְּלוּי אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וְכוּ', הוּא אוֹמֵר לְדוֹד הַמְּלֶכֶת וְכֵן
 לְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא תִלְכוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְלַכֵּת לְאוּלָם
 סְפוּרֵט וּלְשַׁחַק מִשְׁחָק כְּדוֹר רֶגֶל, אוּ מִשְׁחָק כְּדוֹר סֵל וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם
 בְּשָׂמִים לֹא שׁוֹחֲקִים מִהָאָדָם הַזֶּה?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכַנִּים בְּנוֹ דַעַת וְשִׁכְלָה שְׁנִזְכָּה לְהַתְּחִיל לְחַשֵּׁב עַל
 תְּכִלִּיתָנוּ הַנְּצָחִי שְׂאֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְאַסֵּף יְהִלּוּמִים יִקְרִים בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה
 וּבְכָל רִגַע, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם שֵׁשׁ וְשִׁמַּח עִם הַצִּיצִית שְׁעָלָיו, עִם הַתְּפִלִּין
 שֶׁהֵנִיחַ הַיּוֹם, עִם הַמְּזוּזָה שֵׁשׁ עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, עִם זֶה שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שְׁבַת,
 עִם הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת שֵׁשׁ עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', בְּזֶה הוּא מְקַיֵּם הַמּוֹן מִצְוֹת
 עֲשֵׂה בְּכָל רִגַע וּשְׁנֵי מִמֶּשׁ, הֲרִי צִיצִית מִמִּילָא הוֹלְכִים, מְזוּזָה מִמִּילָא
 יֵשׁ עַל פֶּתַח בֵּיתָנוּ, וְתְּפִלִּין מִמִּילָא אֲנַחְנוּ הַנְּחַנוּ הַיּוֹם וְכוּ' וְכוּ', לְמָה
 שְׂלֹא נִשְׂמַח עִם זֶה? וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפֵר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמַחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם
 עוֹשֵׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלָבוּ שָׁלוֹם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שְׂמַחַת הַמִּצְוָה
 מֵרָאָה אֶת טֵהַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שְׁכּוֹנָתוֹ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת בְּלִי

שום חשבונות פּרטיים, ומכל שֶׁפֶן כְּשֶׁאָדָם יְכוּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִסְפָּר לוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ, הָרִי כָּל מְלָה וּמְלָה שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה יְהוָה הַכִּי יִקָּר שֵׁשׁ בְּעוֹלָם, נוֹתְנִים לְאָדָם בְּשׂוֹר וְדָם לְדַבֵּר אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן זוֹכָה לְחֹטֵף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, הָרִי בְּזֶה נוֹתְנִים לָנוּ אֲפֻשְׁרוֹת בְּכָל יוֹם לְהַגְבִּיחַ יְהוָה יִקָּרִים שְׂשׂוּיִם מִיְּלִי מִיְּלִיוֹנִים וְכוּ', וְאוֹמְרִים לָנוּ הִנֵּה אַתֶּם צְרִיכִים רַק לְהִתְכַּוֵּף וְכוּ', וּלְהַגְבִּיחַ כְּמָה שֶׁאַתֶּם רַק רוֹצִים וְכוּ', הֵיִשׁ טַפֵּשׁ אוֹ שׂוֹטֵה אוֹ חֹסֵר דַּעַה שְׁלֵא יִבִּיא סֵלִים וְכוּ', וְיִתְכַּוֵּף וְיִאֲסֹף שָׁקִים שְׁלָמִים? וְהִנֵּה נוֹתְנִים לָנוּ בַּחֲרִירָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְאֲסֹף בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְמָרָא (בְּבִלִי וְרוּשְׁלָמִי תוֹסֵפְתָא) וְכוּ' וְכוּ', וְהַבְּחִירָה חֲפֵשִׁית לְכָלֵם, כִּי כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל כ"ג) תְּנִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁלֵשָׁה כְּתָרִים הֵם. כְּתַר תּוֹרָה וְכְתַר כְּהֵנָּה וְכְתַר מְלָכוֹת, וְכְתַר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיחָן. כְּתַר מְלָכוֹת, זְכָה דָּוִד וְנִטְלוֹ. כְּתַר כְּהֵנָּה, זְכָה אֶהְרֵן וְנִטְלוֹ. כְּתַר תּוֹרָה, מוֹנַח לְתוֹכַחַת לְכָל בָּאֵי עוֹלָם. לֵאמֹר, שְׂאֵלוּ הֵיוּ כְּתַר כְּהֵנָּה וְכְתַר מְלָכוֹת קִימִין, הֵייתִי זוֹכָה בָּהֶם וְנוֹטְלֵן. וְהָרִי כְּתַר תּוֹרָה מוֹנַח, כָּל מִי שֶׁיִּזְכֶּה בּוֹ מֵעַלִּין עָלָיו כְּאֵלוּ זְכָה בְּכַלְנֵן. וְכָל מִי שְׁלֵא זְכָה בְּתוֹרָה, לֹא זְכָה בְּאַחַד מֵהֶן; הָרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם נוֹתְנִים לָנוּ רְשׁוֹת לְהִתְכַּוֵּף וּלְהַגְבִּיחַ אֵת כְּתַר הַתּוֹרָה וּלְהַלְבִּישׁ אֵת זֶה עַל רֵאשֵׁנוּ, וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב אֲנַחְנוּ טַפֵּשִׁים וּמְנִיחִים אֵת כְּתַר הַתּוֹרָה, כְּתַר הַמֶּלֶךְ, עַל הָרִצְפָּה וְכוּ', וְלֹא מְעַנְיָנִים לְהִתְלַבֵּשׁ בְּזֶה, הֵיִשׁ שְׂטוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה? הֵלֹא יְבוֹא הַיּוֹם שְׁנַתְחַרֵּט כָּל כֶּן, הֵיִהּ בְּיַדֵּנוּ אוֹצְרוֹת וְאוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת כְּאֵלוּ וּפְסֻפְסָנוּ אֵת זֶה, אֲבָל אֲזַי כְּבָר יְהִיחַ מְאֹחַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֵת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סוּף כָּל סוּף זְכִינוּ לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה, וְזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לְמָה שְׁלֵא נִצִּית אֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, הַכָּל מְנַח לְפָנֵינוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְכַּוֵּף וּלְעֲשׂוֹת אֵת הַמְּצוּוֹת שֶׁמִּמֶּלֶא אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, רַק צְרִיכִים לְשַׁמַּח עִם זֶה, וְזֶה קָרָן נִפְלֵא מְאֹד, וְאִיךָ יֵשׁ זְמַן לְהַשְׁטִיטוֹת מִשְׁחָק כְּדוּר רָגַל מִשְׁחָק כְּדוּר סֵל וְכוּ' וְכוּ'? וְאִם אֲנִי מְדַבֵּר כְּבָר מִקִּיּוֹם הַמְּצוּוֹת בְּשִׁמְחָה, לְמָה שֶׁבְּמוֹצָאֵי שְׁבַת לֹא נַחְזִיק אֵת הַזְּמַן שֶׁל רַבְּנוּ תָם, שְׂזָה

סֵךְ הַכֹּל עוֹד חֲצֵי שְׁעָה, הָרִי תוֹסַפֵּת שַׁבַּת זֶה דְּאוֹרֵיתָא, וְכֹל הַמוֹסִיף בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת מוֹסִיפִין לוֹ שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, יְכוּלִים כְּבָר לְהִתְפַּלֵּל קֹדֶם עֶרְבִית, אָבֵל לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק בְּזִמְנָן רַבְנֵנוּ תָם, מַה צָרִיכִים כָּל כֶּךָ לְרוּץ אֶל הַגִּיהֶנוֹם שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל, הָרִי מְאַבְדִים אֶת הָאוֹר שֶׁל שַׁבַּת שְׁשׁוּמֵר עָלֵינוּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לַבְּכֶם, כִּי אֲנִי כוֹתֵב אֶת זֶה עִם דָּם וְלֹא עִם דִּיּוֹ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֻדֵּשׁ מְבָרֵךְ

ע.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יִתְרוֹ י"ג שַׁבֵּט "בְּשׁוֹ"ה" ה'תשע"ה.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הֵם וּנְשֵׁיהֶם וְיִלְדֵיהֶם דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַתְּפִלוֹת וְהַפְּסוּקֵי תְהִלִּים שְׁאַתֶּם מִתְּפַלְּלִים עָלַי, כִּי רַק זֶה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי נֶס כְּמוֹ שְׁאַמֵּר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') תְּפִלָּה וְנִסִּים וּרְפוּאָה תְלוּיִים זֶה בְּזָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעוֹרֵד אֶתְכֶם וּמְחַזֵּק אֶתְכֶם לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי.

דְּבַר אֶחָד שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה אַחְרוֹנָה מִחַיִּי, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאַף אֶחָד שְׁלֹא יִשְׁתַּדֵּל לְהִתְנַשֵּׂא עַל הַזּוֹלָת, אֲנִי לֹא מְנִיתִי אֶת אֵף אֶחָד לְמַמְלָא מְקוּמִי, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁאַנִּי מְאֹד שׁוֹנֵא שְׁיִהְיֶה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּרוּדִים וְכוּ', וְשְׁלֹא יִהְיֶה אֶחָד שְׁמֵדְבֵר בְּפִהּ וּבִלְבָב וּמְכוּוֹן אַחֲרָת, כָּל יָמֵי מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי שְׁבִהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ שְׁנִקְרָאִים "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" עַל שֵׁם מַה שְׁאַמֵּר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ט) שְׁהַצְדִּיק בּוֹנֵה הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ, וְלִכֵּן תְּהִלָּה לְאֵל כָּל הַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת בְּכָל הָעוֹלָם שְׁהַקְּמֵתִי סְנִיפִי "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" אֲזִי אֲנִי תְּמִיד הַקְּפַדְתִּי שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵינוּ שׁוֹעֲלִים קְטָנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים שְׁרוּצִים לְחַבֵּל אֶת הַכֶּרֶם שְׁבָנִיתִי בִּיזָע

ובדם למעלה מחמשים שנה, ולכן זה עקר רצוני שיהיה רק אהבה בין אנשי שלומנו, כי הרבה צרות באו ויצאו ממחלקת ומריבות, ולכן הולך לי בהחיים שבהד' אמות שלנו שלא יהיה שום התנשאות אחד על השני ואני לא מניתי את אף אחד להיות מנהיג במקומי.

כמוכן השארתי אחרי ירשה גדולה והם "שו"ת "אשר בנחל" שמתכם כבר עד השנה הזו למעלה משבעים אלף מכתבים, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו תעזרו לי שיצא כל חלקי שו"ת "אשר בנחל" לאור עולם, כל אחד שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס את זה, וזה הירשה היחידית שהשארתי ממני.

הפנות שלי לא זזות מהמטה מאז שנכנסתי בבית חולים, והן עושות כל מה שאני רוצה, הן עושות את רצוני, אתם תמשיכו לעסק בתפלה כי אין עכשו עצה אחרת רק להתפלל.

בענין לדאג לרופאים הכי ממחים בעולם, בזה מטפלות הפנות שלי, ולכן אני מבקש, שאף אחד לא יתערב ולא יתן להם עצות וכו'.

ומכם אני מבקש שתמשיכו להתפלל עלי כל זמן שאני חי, וגם אחר כך מי שיוכל ללמד עלי פרק משניות או יגיד קדיש זה יהיה לטובת נשמת.

החזיקו את עצמכם ביחד ואף פעם לא להתערב בשום מחלקת שרק יש בעולם.

אני מבקש בכל לשון של בקשה שאף אחד שלא יבוא עם עצות להרופאים וכו', אני לא צריך שילבישו עלי מכוונות הנשמה בשום פנים ואפן ואני נגד זה, אני רוצה שהנשמה שלי תצא בדרך טבעי של הקדוש ברוך הוא.

זָכְרוּ הַיְטִיב אֲשֶׁר מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְעַם
תְּפִלָּה אֲתֶם עוֹד תּוֹצִיאוּ אוֹתִי מֵהַפֶּחַ הַזֶּה.

הַמְּבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת אַבְהִית.

עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ ט"ז בְּשַׁבַּט ה'תשע"ה.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.
רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁלְּכָל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים הַקְּשׁוּרִים עִמִּי
שְׁיָבִנוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" בְּעִירוֹ וּבְשִׁכּוֹנָתוֹ דִּיקָא, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד מִמַּחְלָקֶת שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבָה אֶצְלָכֶם, הוֹלֵךְ לִי בְּהַחַיִּים שְׁכָל
הַתְּלִמִּידִים שְׁלִי שִׁישְׂרָה בִּינֵיהֶם אֶהְבֶּה אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִהְיוּ רְגִילִים לְבוֹא
לְקַבְּרֵי מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וּבּוֹדָאֵי אֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה.

טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיוּ רְגִילִים לְבוֹא אֶל קַבְּרֵי וּלְכַקֵּשׁ כָּל מָה שֶׁאֲתֶם
צְרִיכִים, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם לְהִיּוֹת לָכֶם מְלִיץ יֵשֶׁר בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ ט"ז בְּשַׁבַּט ה'תשע"ה.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה לִינִיקֵי הַצֵּאֵן הַתְּלִמִּידִים הַיְקָרִים אֶצְלֵי אֵלּוּ
שְׁלוֹמֵדִים בְּמִסְגֶּרֶת "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" בְּ"בֵּית מְנַחֵם" וְכֵן בְּ"בֵּית שְׁלֹמֹה".
הִנֵּה אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמְּכֶם אִם אֲתֶם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי, שְׁכָל אֶחָד
מִכֶּם יִתְפַּס מִסְכָּתָא אֵיזָה שֶׁהוּא רוֹצֶה וְעַל זֶה בְּעֶצְמוֹ לְחַזֵּר מֵאֶה פְּעָמִים
וְאֶחָד, תִּעְלוּ אוֹתִי לְמַעְלָה שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכְּן זֶה בְּקִשְׁתִּי

ממכם שתחזרו על מסכתא אחד מאה פעמים ואחד ולהזכיר את שמי, ובזה תעלו אותי אל מעלה מעלה מעלה.

וכן אני מבקש אתכם שלא תתחברו עם שום בחור מדרדר, תבואו בכל פעם אל קברי להתפלל שמה ולהתבודד שמה, וללמד תורה שמה, ואהיה לכם אסיר תודה, ובודאי אשמע את כל מה שתבקשו ואני אשתדל לעשות את רצונכם.

רק תקבלו על עצמכם מדות טובות ותהיו רגילים לבוא על קברי ואני ימלא משאלות לבכם לטובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

עח.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר יתרו ט"ז בשבט ה'תשע"ה.

שלום רב אל נשות אנשי שלומנו היקרות.

הנה אני יוצא מזה העולם, ולכן אני מבקש אתכם שתמשיכו ללכת במדת הצניעות, ותסתכלו אל איזה מקום צריכים להגיע לבסוף, ולכן תתחילו לקבל על עצמכן מדת הצניעות, ובזה תגרמו נחת רוח להקדוש ברוך הוא, וכן לי.

הקדוש ברוך הוא ששמר אותי כל ימי חיי מפל מיני רשעים וכו', הוא ימשיך לשמר עלי, ואני מאד מבקש את כלכם שתהיו רגילות לבוא אל קברי אשר כריתי לי ביבנאל, ואהיה לכם אסיר תודה, ומה שרק תבקשו ממנו יתברך אצל קברי אזי התפללות יענו מן השמים ולכן תהיו רגילות לבוא אל קברי ולקבל על עצמכם מדת הצניעות.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים

אָדָר

ע.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב' ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל לַיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב",
הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הָעֲזָרָה שֶׁעֲזַרְתֶּם לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה
שֶׁעוֹד תִּעֲזְרוּ לִי, כִּי מִצָּבִי הָיָה מְאֹד דְּחוּק וְכוּ', וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי דְּחוּק
מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִיכִים לְשֵׁלֶם חֲשָׁמַל, מִים, וְסוֹלֵר לְמִקְנָאוֹת וְכוּ', וְכוּ',
וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים שִׁיתְּנוּ יָד וְשִׁכְּם לְעֶזֶר בְּמָה שֶׁהֵם רַק
יְכוּלִים, זֶה יִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבִפְרָט מִי שֶׁיְכוּל לְהִיּוֹת
שְׂד"ר תְּבוּא עָלָיו בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי בְּזֶה שְׂמֻזְכִּים אֶת הַרְבֵּים בְּצִדְקָה
זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה
יּוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שֶׁנֶּאמַר וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבָּה אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי כָף הַזֵּהִירָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר בְּפָרוּשׁ לְפָנַי שִׁיְצָא מִן הַבֵּית בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב לְנִסְעַ אֶל עִיר
אוֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק לְעֵילָא וְלַעִילָא, אִם תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בִּיחַד תִּמְשִׁיכוּ
אוֹתֵי אֲלֵיכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שִׁיְהִיָּה אַחְדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ וַיִּמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר זֶה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזְרוּ וַיֹּאמֶר חֲזַק,
וְלֹא יִרְאֶה וְלֹא יִמָּצָא בִּינֵינוּ אֶף בְּעַל מַחְלָקָת, אֶף אַחַד שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן
הָרַע וְרַכִּילוּת עַל הַזּוּלָת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ פֹּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כְּלָנוּ
קָשִׁי יוֹם וְכוּ', וְאֶף אַחַד לֹא מַעֲנִין שִׁירְדוּ לְחִיּוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשָׁמֵר מִבְּעֵלֵי מַחְלָקָת, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה

ה) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּנוּ דַּעְתְּכֶם שְׁלֵא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִחַרְחְרוּ זֶה עִם זֶה, שְׁלֵא יֵאמְרוּ מִלְאֲכֵי הַשָּׂרֵת לְפָנַי, תּוֹרָה שְׁנַתַּת לָהֶם אֵינָן עוֹסְקִים בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וּמַחְלֶקֶת וּתְחָרוּת בֵּינֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה מַחְלֶקֶת בֵּינֵינוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, כִּי בַעֲלֵי מַחְלֶקֶת אֵין לָהֶם מְקוֹם אֲצִלְנוּ, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁלֵא יִמָּצֵא בְּגִבּוּלְנוּ אֵיזָה תְּמַהוּנֵי וְכוּ', אֵיזָה מַחְסֵר בֵּית וְכוּ', אוֹ אֵיזָה מְשַׁגֵּעַ וְכוּ', אוֹ אֵיזָה עֲבָרִין וְכוּ', וּבְרַגַע שְׂרוּאִים אֶחָד כָּזֶה כָּבֵר לְהוֹצִיא אוֹתוֹ, וְלֹא לָתֵת לוֹ לַחֲמִם אֶת הַכֶּסֶף לְרַגַע, וְאִם זֶה לֹא יֵלֶךְ בְּטוֹב כָּבֵר לְהִזְמִין מִשְׁטָרָה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל יִלְדֵינוּ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פִּרְשָׁה ז' סִימָן ל"ו) כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה רַחֲמָן בְּמִקוֹם אַכְזָרִי, סוֹף שֶׁנַּעֲשֶׂה אַכְזָרִי בְּמִקוֹם רַחֲמָן, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ כְּמוֹ שְׂשׂוּמָרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְלִכֵּן אֵין אֲצִלְנוּ מְקוֹם לְשׁוּם עֲבָרִין וְכוּ', שׁוּם לוֹקַח סְמִים וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִטְהַר אֶת מַחְנֵנוּ וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל כָּבֵר פְּנֵי מִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ בְּקִרְוֹב מְמֹשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ אָדֶר הַתּשַׁע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה חֵדֶשׁ אָדֶר שֶׁהוּא חֵדֶשׁ הַשְּׂמֻחָה נִכְנָס בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב,
וְרֵאוּי לָנוּ לְשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל עַל שֵׁם חֻלְקָנוּ
וְגוֹרְלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֶה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוּלָה,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרֵאוּי לָכֶם לְשֻׁמַּח בְּהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֵאוּי לָכֶם

לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדֻלְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה')
 "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הָיָה ה' וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מִה שְּׂזַכִּיתֶם
 שֶׁיְהִי לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל זֶה, שְׂמִי שְׂלֵא שְׂמַח עִם
 זֶה, סִימָן שֶׁנִּפְגַּם אֶצְלוֹ הָאֱמוּנָה חֲכָמִים.

בְּכָל שָׁנָה אֲנִי מְעוֹרָר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכַלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת וּבִפְרָטֵי
 פְּרָטִיּוֹת, שְׂצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁבְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יְהִי
 בִּידֵיהֶם נִפְצָיִם וְכו', כִּי אֵין שָׁנָה שְׂלֵא יִקְרָה אֶסוּן לִיְלָדִים, וְהֵנָּה
 כִּבְרַת אֶתְמוּל הִיָּה בְּחֻדְשׁוֹת שְׂיִלָּד אֶבֶד עֵין רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן עַל יְדֵי נִפְצָיִם,
 וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר בְּאִזְהָרָה חֲמוּרָה שֶׁבְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יִמָּצֵא וְלֹא יִרְאֶה
 בְּקַהְלָתֵנוּ מֵאֵף יֶלֶד שֶׁיְהִי בִּידוֹ נִפְצָיִם, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עַל זֶה
 שְׂתִּשְׁמַר מְאֹד עַל יְלָדֶיךָ, כִּי (חולין י) חֲמִירָא סְפִנְתָּא מְאִיסוּרָא; וְזֶה לֹא
 מִשְׁחָק יְלָדִים, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב כָּל שָׁנָה יְלָדִים מְאִבְדִּים אֶצְבָּעוֹת אוֹ
 עֵינַיִם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּבְכָלֵל עָלֵינוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל יְלָדֵינוּ עִם
 מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְכו', וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל קַהְלָתֵנוּ
 הַקְּדוּשָׁה שְׂלֵא יִתְעַרְבּ זֶר בְּקַהְלָתֵנוּ וְכו', וְאֵין בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ שׁוּם מְקוֹם
 לְתַמְהוּנִים וְכו', אוֹ אֱלִימִים וְכו', אוֹ מְסַמְמִים וְכו', וְצָרִיךְ תְּכַף וּמִיד
 לְגַרֵשׁ אוֹתָם מֵהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֲנָשִׁים שְׂעוּבָרִים עַל הַחֵק
 בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן.

גַּם אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ עֲכָשׁוּ בִּימֵי הַשְּׂמִחָה שְׂתִּהְיֶה הַפְּרָדָה
 מְחֻלָּטָה בֵּין גְּבָרִים לְבֵין נָשִׁים, שְׂזֶה עׇוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלֹא חֲמִירָא
 בְּעֵלְמָא, כִּי הֵיִצֵּר הָרַע אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְעַרְב אֶת הַשְּׂמִחָה עַל יְדֵי קְלוֹת
 רֵאשׁ וְכו', הֵן בְּשׁוּק פּוּרִים, וְהֵן בְּשִׂמְחַת פּוּרִים וְכו', שְׂבְּשׁוּם פָּנִים
 וְאִפֵּן שְׂלֵא יִתְעַרְבוּ גְּבָרִים וְנָשִׁים יַחַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת קַהְלָתֵנוּ, וְנִזְכָּה שְׂהִשְׁכִּינָה תְּשֻׁרָה
 בְּתוֹכֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

פ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנֶּה ב' אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּחֻדְשֵׁי אָדָר חֻדְשֵׁי הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ
רַבֵּי נַחוּם מְטָשְׁרֵנוּבִיל זי"ע, מָה עֲנִין שְׂדֵיקָא בְּחֻדֶשׁ אָדָר שְׂמֵחִים
וְעֲלִיזִים? אֵלָּא "אָדָר" הֵם שְׂתֵי תַבּוֹת א' אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם שְׂסוּבֵב עַל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, ד"ר הוּא מְלִשׁוֹן דִּירָה,
שְׂכַבְיָכוּל הָאֵל"ף שֶׁהוּא אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם דָּר עִמָּנוּ עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה,
כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַח עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה מְרַכְּבָה לְשְׁכִינַת עֲזוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי עַקֵּר הַשְּׂמֵחָה שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא 'שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי' וְתַהֲלָה
לְאֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְשִׂמַח עִם זֶה, וְאִין שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ
'שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת' וְאָנּוּ זוֹכִים לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ מְלֵא חַי
וְקַיִם, וּמְכַל שְׂכָן וְכֹל שְׂכָן שְׂזוֹכִים לְקַיִם אֶת מְצוּוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם
רְצוֹנוֹתָיו, כִּי כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שְׂצוּהָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבַעֲת שְׂבֵר יִשְׂרָאֵל מְקַיִם מְצוּהָ הוּא מוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת רְצוֹנוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן בַּעֲת שְׂאָדָם מְקַיִם מְצוּהָ הוּא צְרִיף לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, כִּי
לְהַפִּיף הָמָן עֲמֶלֶק מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (שְׁמוֹת י"ז) "הַיֵּשׁ
הַיּוֹי"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אִין, וַיְבֵא עֲמֶלֶק", הַרְגַע שֵׁישׁ סְפָקוֹת בְּאִמוּנָה כְּבָר
עֲמֶלֶק נִמְצָא שְׂמָה, כִּי עֲמֶל"ק עוֹלָה כְּמִסְפֵּר סַפ"ק, מְכַנִּים סְפָקוֹת בְּאָדָם,
מְקַרֵּר אוֹתוֹ מְאִמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְזֶה מַה שְּׂמְכַנִּים בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדַכְאוּן, אֲבָל אִם אָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח בְּקִיּוֹם מְצוּוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים, בְּזֶה הוּא
מְרָאֵה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א')

כְּשְׂאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשְׂמֵחָה בִּידוּעַ שְׂלָבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
כֹּל מַה שְּׂבִיכְלַתְכֶם כֹּל שְׂתֵי הַחֻדְשִׁים הָאֵלוּ אָדָר רֵאשׁוֹן וְאָדָר שְׁנִי לְהֵיוֹת
רַק בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְרַקֵּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׁזֶה מְנַהֵג
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׂמֵתִפְלִילִים אֶל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח') זֶה מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, עֲדִין הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם ג' פְּרָסָאוֹת, אָבֵל תִּכְף וּמִיד אִם אָדָם מַחְסִיר חֵס וְשְׁלוֹם תְּפִלָּה אַחַת וְכוּ', הוּא כָּבֵר מִתְחִיל לְצֵאת מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמוּסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנִּין דִּיקָא, וּמִתְאַחַד עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁבֻזָּה תְלוּי כָּל הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֵף נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כָּאֵלוּ אָבֵל הָיָה בֵּינֵיהֶם אַחְדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיְהוּדִים מְאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶגְדָּה אַחַת, הִתְקִינוּ עֲצָמָן לְגֻאֻלָּה.

יעזור הקדוש ברוך הוא שנזכר רק לשמח בשתי חדשי אדר האלו, ועל ידי זה נזכה כבר להגאל גאלת עולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

פ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּצוּהָ ז' אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֵסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

תְּאַמִּינוּ לִי שְׁרָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה כָּל יוֹם וְיוֹם וּמִכָּל שָׁכָן כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת
שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, הַקִּהְלָה הַקְדוּשָׁה
שְׁלָנוּ הִיא יַחֲדָה בְּמִינָה, הֵן בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהִטְבַּעְתִּי בָכֶם, שְׁאִין דְּבָר
כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ שִׁידָאָגוּ שְׁלִכָּל אַחַד יִהְיֶה מֵה לְאַכֵּל, וּמִי שָׂרַק
רָעַב אוֹ צָמָא הַכֵּל מוֹכֵן לוֹ בְּבִקְרַת בְּצִהָרִים וּבְעָרַב לְאַכֵּל וְלִשְׁתּוֹת כְּאוֹת
נַפְשׁוֹ, מִי שְׁמַע כְּאַלְהָה, מִי רָאָה כְּאַלְהָה, וְלִכֵּן רְאוּי לָכֶם לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד

עם הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלֹכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי לִפְתַּח אֶת הַקְהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַכֹּנְסֵתִי אֶת עֲצָמֵי עֲכָשׁוּ יוֹתֵר כְּדֵי לְשַׁפֵּר אֶת הַחֲנוּךְ, הֵן אֶצֶל הַבָּנִים וְהֵן אֶצֶל הַבְּנוֹת וְכוּ', אִף שֶׁזֶה עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ שְׁנוּיִים גְּדוּלִים מְאֹד לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵילָדִים שְׁלֵנוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲלִיף מְלַמְדִים וּמּוֹרֹת שִׁיְהִיו הַכִּי מְצַיְנִים שְׂרָק יֵשׁ, אֲבָל הַכֹּל תְּלוּי בְכֶם, אִם תַּעֲזְרוּ לִי יִהְיֶה לְכֶם טוֹב וּלְיִלְדֵיכֶם יִהְיֶה טוֹב, וְעַקֵּר הָעֵזֶר מֵה שְׂאֲנֵי צְרִיף מְכֶם שֶׁכָּל הוֹרָה יִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה לֹא יִמְלֹט שֶׁהַבַּעַל יִהְיֶה כְּעֶסֶן וְכוּ', אוֹ אִף פַּעַם לֹא יִלְךְ לְבַיִת הַכֹּנְסֵת לְהַתְפַּלֵּל וְכוּ', וְאִף פַּעַם לֹא יִפְתַּח לֹא חֲמֵשׁ, לֹא מְשֻׁנֵּיּוֹת, לֹא גְמָרָא, וְיִרְצֶה שֶׁבְּנוֹ יִהְיֶה גָאוֹן וְכוּ', לֹא יִמְלֹט שֶׁהָאִשָּׁה תִּהְיֶה כְּעֶסֶנִית וְתִגְבֹּל אֶת הַפֶּה שְׁלָהּ בַקְּלָלוֹת וְכוּ', וְלֹא תִלְךְ בְּצַנִּיעוֹת בְּבַיִת כָּלֵל, וּמְכַל שֶׁכֵּן בַּחוּץ וְכוּ', וְתִרְצֶה שֶׁבְּתָהּ תִּהְיֶה כָּלִיל הַמַּעֲלוֹת וְכוּ', זֶה לֹא הוֹלֵךְ כְּכֹה, חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבַיִת, הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סְכָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינּוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאֲבוּהָ אוֹ דְּאִמִּיהָ, מֵה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוֹ מֵהָאֲבָא אוֹ מֵהָאֲמָא, וְאֲמָרוּ (כְּתוּבוֹת ס"ג): הֵינּוּ דְּאֲמָרֵי אֲיִנְשֵׁי רַחֲלֵילָא בְּתֵר רַחֲלֵילָא אֲזֵילָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כְּךָ עוֹבְדֵי בְּרִתָּא; כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מִתְנַהֶגֶת כְּךָ הֵבֶת תִּתְנַהֵג, וְלִכֵּן תַּעֲזְרוּ לִי לְשִׁנוֹת אֶת כָּל מַעֲרַכַת הַחֲנוּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶצְלֵנוּ נוֹשְׂרִים, וְכֵן שֶׁכָּל מִשְׁפָּחָה תִּקַּח מִהַמְשָׁרְד קַפְתָּ צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְיִכְנִיסוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישְׂאָר מֵאֲתָנוּ, וְזֶה מֵה שִׁילּוּהָ אוֹתָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ח ח') "וְהִלֵּךְ לְפָנַי צְדָקָה", וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ שִׁיבִיאוּ אֶת קַפְתָּ הַצְּדָקָה אֶל הַמְשָׁרְד, וְהֵם כּוֹתְבִים לִי דו"ח בְּדִיוֹק מִי הִבִּיא אֶת הַקֶּפֶה וּמִי לֹא וְכוּ', וְאִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה אֱלוֹ הַפְּרוּטוֹת יַעֲזְרוּ לְכֶם בַּעַת שֶׁתַּצְּאוּ מִזֶּה הָעוֹלָם, כִּי אִין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרְף וּמִבְטָל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאָדָם מֵעוֹנוֹתָיו כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (תְּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָק י') אִין לָךְ סַם חַיִּים לְמִלְאָךְ הַמּוֹת אֲלֵא מִדַּת הַצְּדָקָה בְּלִבְדָּה, וְלִמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁב שֶׁצְרִיף לְתַת בְּפַעַם

אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קיים מצות צדקה, היה שש ושמת לתת כל יום כמה פרוטות, ובפרט לפני התפלה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן בעת האכל הוא דבר גדול מאד לתת צדקה, וכן בכל עת מצא, ובפרט קדם שיוצאים לדרך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) צריכים לתת צדקה כדי שיהיה שמור על הדרך מכל מיני יסורים, ולכן אל יקל בעיניכם דבר זה, אלא בכל יום תרגילו את עצמכם להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה, ודיקא עם הפרוטות האלו אתם עוזרים לי להרחיב את פעלת הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, שתהלה לאל אין שבוע שלא יכנסו משפחה חדשה, וכן אין שבוע שלא יהיה בינינו שמחה בן או בת נולדים כן ירבו.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם, ותקימו את רצוני, ותראו איזה קהלה יפה אנחנו נבנה פה שיהיה דגמא לכל העולם פלו איך שיהודים מכל העדות יכולים להתפלל תחת גג אחד, ואיך שאנשים עם רקע שונה מהזולת יכולים להשתנות יחד ולחיות ביחד בשמחה ובטוב לכב.

המאחל לכם שבת שלום

פ.ג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג. שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שהנה אנחנו נכנסים בשבת קדש שנקרא "שבת

זְכוּר", כִּי בְשֵׁבֶת זוֹ קוֹרְאִים אֶת זְכִירַת עֲמֶלֶק, וְתִקְנֵנוּ אֶת זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְקַרְא אֶת פְּרֻשַׁת זְכִירַת עֲמֶלֶק מֵה שֶׁעָשָׂה לְעַם יִשְׂרָאֵל סְמוּךְ לְפוּרִים, כִּי גַם אָז, הָמָן שֶׁהָיָה מְזַרַע עֲמֶלֶק רָצָה לְחַסֵּל אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְבַסּוֹף הִכֵּל נִהַפֵּךְ עַל רִאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ עַל עֵץ, וּבְמִצְוֹת זְכִירַת עֲמֶלֶק כָּלוּל כָּבֵר שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ הָעֲמֶלְקִים בְּמִשְׁךְ אֲלָפִים שָׁנוֹת גְּלוּתָנוּ, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי בֹא יְבוֹא הַיּוֹם שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, וְאִיךְ אֲבָרְהֵם יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ יִשְׁמַעְאֵל וְכוּ', שִׁיעֲזָבוּ אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, וְכֵן יִצְחָק יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ עָשׂוּ וְכוּ', שִׁיעֲזָבוּ אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, שְׁזָה תִּפְלְתִינוּ בְּכָל יוֹם "לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בִשֶׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ הַיְיָ" אֱלֹקֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנֶנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהַרְהָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד", וַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ יִקְבֹּץ יַחַד אֶת שְׁתֵּים עָשָׂר בְּנָיו, שֶׁהֵם כָּלֵל י"ב עֵדוֹת שִׁישׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וַיִּכְלָלוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדוּד הַמֶּלֶךְ יִכְרַת אֶת זֶרַע עֲמֶלֶק לְגַמְרֵי, וַיִּמְחַקוּ מִן הָעוֹלָם, וְאֵת זֶה עֲלִינוּ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב, כִּי סוּף כָּל סוּף גְּאֻלְתָּנוּ קְרוּבָה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׁלֵא נִהְיָה מְאֹל שְׂדוּחֻקִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְעַכֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאוֹת חֲנָם, וְלָכֵן כָּל הַמִּצְוָה שֶׁל פּוּרִים זֶה רַק אֲהַבָּה אַחֲוָה וְרַעוּת, שְׁזָה מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנוּת לְאֲבִיוֹנִים, שְׂאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וּבִפְרָט בְּקַהֲלָתָנוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שִׁיְהִי אַחֲדוּת וְאֲהַבָּה גְּדוּלָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וְאֶחָד לֹא יִקְטֹרֵג עַל הַשָּׁנִי, שֶׁעַל יָדֵי זֶה הוּא מְעוֹרֵר אֶת הַדִּינִים שֶׁל הָמָן עֲמֶלֶק יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהַשֵּׁר שְׁלוֹ זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהַבָּה שְׂבִינֵינוּ; וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד חֲזַק בְּצוּוֵי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,

זֶה הַנִּקְדָּה עֲקָרִית שֶׁל "שֶׁבֶת זְכוּר", וְכֵן שֶׁל חַג הַפּוּרִים, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁזֶה יִגְרַם שִׂמְחָה גְּדוּלָּה מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אָךְ בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יוֹם פּוּרִים הוּא יוֹם מְסָגֵל מְאֹד לְפַעַל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי מְגִלָּה פָּרָק א' הִלְכָה ד') כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתְנִים לוֹ, וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים כָּל מֵה שְׁאָדָם מִבְּקֶשׁ בְּפוּרִים, הוּא יִקְבֵּל, וְלִכֵּן אִף שֶׁזֶה מְצוּוֹה לְשִׁתּוֹת, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְזָכֹר מֵה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) שֶׁעַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִים אֶת כָּל הָאֲזֵהָרוֹת שֶׁהִזְהִירָנוּ מִשֶּׁה רַבֵּנוּ, וְכֵן שׁוֹכְחִים אֶת הַרְמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה, עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן מְסַפִּיק לְשִׁתּוֹת שְׁתִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ כּוֹסוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְרוֹקְדִים וְרוֹקְדִים וְרוֹקְדִים, וּשְׂמֵחִים וּשְׂמֵחִים וּשְׂמֵחִים, וּבִתְוֹךְ כֶּךָ בּוֹכִים וּמְבַקְשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים, אֲבָל הֶרְגַע שְׁאָדָם מִשְׁתַּכֵּר וְהוּא מְאֵבֵד אֶת הַשְׂוִי מִשְׁקַל שְׁלוֹ וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן כְּשִׁמְזִיק לְהַשְׁנִי וְכוּ', בְּזֶה הוּא מֵרָאֵה שֶׁהוּא עֹדֵן רְחוּק מְאֹד מְאֹד מֵהַשְׁלָמוֹת, וְחָבֵל לְפַסֵּס יוֹם קְדוּשׁ כֵּזֶה שֶׁהוּא אֶפְלוּ יוֹתֵר גְּדוֹל מִיוֹם הַכְּפוּרִים, כְּמוֹבָא (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן כ"א) כִּי זֶה נִקְרָא יוֹם כְּפוּרִים, שְׁפוּרִים יוֹתֵר גְּבוּהַ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְנַצֵּל אֶת יוֹם הַפּוּרִים בְּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְאַחַד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי, וּמִתְפַּיֵס עִם הַשְׁנִי, כִּי בְיוֹם הַכְּפוּרִים אִז הוּא תְּשׁוּבָה בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, תְּשׁוּבָה מֵיִרְאָה, אֲבָל פּוּרִים הוּא תְּשׁוּבָה בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, וְהֶמֶן עֲמֵלֵק שֶׁשָּׂרוּ הוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד מֵאֲחֻדוֹת, כִּי כָּל עֲגִינּוּ זֶה "הַפֶּרֶד וּמְשֵׁל", וּמִסִּית וּמִדִּיחַ אֶת כָּלֵם אֲחַד נִגְדַּ הַשְׁנִי, כִּי כָּל הָעֲגִינֵן שְׁלוֹ הוּא לְקַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְגִלָּה י"ג:) לִיכָּא דִּידַע לִישְׁנָא בִישָׂא כְּהֶמֶן; וְלִכֵּן קַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר (אֲסִתֹּר ג' ח') "יִשְׁנּוּ עִם אֲחַד מִפְּזָר וּמִפֶּרֶד בֵּין הָעַמִּים", וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שֶׁבִקְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁמִּתְנַהֶגֶת עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁיְהִיָּה אֲחֻדוֹת וְאֲהָבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יִתְמַכּוּ וְיִעֲזֹרוּ, וְאֲנַחְנוּ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה, וּמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת קְהֵלְתָנוּ, שֶׁיֵּצֵא מִפֶּה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, אֲנַחְנוּ לֹא מְעִנִּינִים לְנַחֵשׁ שֶׁמִּתְחַבֵּא תַּחַת הַקֶּשׁ וְכוּ', שֶׁיִּסְתּוּבֵב

בינינו וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא כג): ארס נחש בין שניו הוא עומד; ואם אתה שומע אחד מדבר לשון הרע נגד הקהלה, דע לך שזה נחש שהסמ"ך-מ"ם רוכב עליו, והוא מסכן מאד.

ולכן אני מאד מבקש שלא יהיה שום הזקות בפורים, אדרבה! יראו אהבה גדולה בין אחד להשני, וירקדו ביחד במשך כל הפורים, והעולה על הכל לשמר על הילדים, ולהזהיר אותם שלא יהיה ביניהם הוללות והזקות וכו', וזכרו היטב אשר חנוך מתחיל מהבית, כי הילדים מחקים את ההורים, ואמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה נו"ו): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא.

אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו מקהלתנו הקדושה, שלא תקחו את הדברים בקלות, כי אם יהיה שמחה וששון ביניכם, וכן תצרכו את הילדים להשמחה, נזכה כפר לראות במו עינינו בגלוי שכינה, ובמחית עמלק, ונגאל גאלת עולם, ונעשה טובה לכל עם ישראל ולכל העולם כולו, כי כן מובא בזהר (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוון בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ולכן אני רוצה מאד מאד שזה יהיה דרך קהלתנו הקדושה ביבנאל עיר ברסלב.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שמח

פד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון פורים י"ד אדר ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אף שהיום הוא לא עת כתיבה, כי היום מכרחים עם כל הפחות רק

להיות בשמחה עצומה, ולהרבות בשמחה למעלה מכל הגבלות, וכפי ששמחים היום כן ישמחו כל השנה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר שלא יכנס איזה עצבות ומרירות ודכאון בנו, אלא להיות רק בשמחה.

עם כל זאת בענין הפרשה מאיסורא וכו', אני מכרח לצאת בכותבת הגסה ולפרסם אשר דיקא חג הפורים שם לנו הסמ"ך-מ"ם מלכדת "הצגה באולם הספורט", ואני מאד מאד מפחד שלא יצא מזה קלקול גדול מאד, כי יהיה ערבובי'א בין גברים לנשים, בין בנים לבנות, ולכן בשום פנים ואפן שאף אחד מאנשי שלומנו לא ילך לשם, כדי שיקים אצלנו מקרא שכתוב (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניף קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

זכרו היטב שהיום הזה זה היום שחכינו וקוינו על זה כל השנה, כי על יום הזה אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה פרק א' הלכה ד') כל הפושט יד נותנים לו, ופרשו הצדיקים כל מה שאדם מבקש בפורים, הוא יקבל, ולכן אל תהיו בטלנים שלא יחליפו את הישועות אשר אתם צריכים לקבל היום, על ידי איזה הצגה מאיזה ליצן וכו', וכו', שמרו עליכם ועל נשותיכם ועל ילדיכם.

העקר היום הזה למסר את נפשו להיות רק בשמחה, ולרקד ולהרקיד את כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל, כי השמחה היא הגאלה, כי אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", והגאלה תהיה רק שנוזכה להכלל בו יתברך, שיתגלה אלינו אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כמו שאמר הנביא (ישעיה י"א ט') "כי מלאה הארץ דעה את הוי"ה כמים לים מכסים", וכתיב (שם נ"ב ח') "כי עין בעין יראו בשוב הוי"ה ציון", כי אז יהיה גלוי אלקות במדרגה עליונה כזו, עד שכל אחד יכיר את הקדוש ברוך הוא פנים אל פנים, ויוכל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ולכן זכרו היטב שהיום הזה זהו היום שחכינו וצפינו אל זה כל השנה, ועל היום הזה אמר הנביא (ישעיה

כ"ה ט"ו) "וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֶלְקֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה הַיּוֹי"ה קִוִּינוּ לוֹ נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ", הִינּוּ שִׂיחָה גְלוּי אֶלְקוֹת וְהַתְּגָלוֹת כְּזוֹ, שְׁכָל אֶחָד יוּכַל לְהִרְאוֹת עִם אֶצְבְּעוֹ הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֵזֶכָה דִּיקָא בַּיּוֹם הַזֶּה לְפַעַל כָּל מָה שְׁצָרִיכִים לְפַעַל, וְהַעֲקָר לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְמַטָּה מֵעֶשְׂרָה טַפָּחִים, עַד שְׁכָלֵם יִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים.

הַמֵּאַחַל לְכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ

פ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"בִּנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּחֲזְקוּ בְּיַחַד וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזַק, כִּי כִּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא נְצָבִים) בְּנִהַג שְׁבַעֲוֹלָם אִם נוּטַל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטַל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׂיחָיו כִּלְכָן אֲגָדָה אַחַת; וְזֶה הַצְּלַחַת קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה שְׁתִּהְלָה לְאֵל אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד מְאֹד שִׂיחָה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּאַמְת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי אִין אֶחָד יוֹדֵעַ מָה שְׁקוֹרָה אֶצְל הַשְּׂנִי וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, תַּתְּחַזְּקוּ יַחַד וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנִי בְּמָה שְׂרָק יְכוּלִים.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים ו.) שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּהַלְכוֹת הַפְּסָח קָדָם הַפְּסָח שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֵרַח חַיִּים סִמֵּן תַּכ"ט סַעֲיָא א') וּמִנְהַג לְקַנּוֹת חֲטִים לְחֻלְקָן לְעֵנִיִּים לְצַרְךָ פְּסָח; וְכַתֵּב הַמִּשְׁנָה

בְּרוּרָה הַמְנַהֵג הִזָּה הוּא מְנַהֵג קְדוּם מִזְמַן הַגְּמָרָא, וּמוֹבָא בִירוּשְׁלָמִי (בְּבֵא בַתְּרָא פֶּרֶק א' הִלְכָה ד') וְיִכּוּלִין בְּנֵי הָעִיר לְכַפּוֹת זֶה לְזֶה בְּעֵנְיָן זֶה, הֵינּוּ שָׁכַל אֶחָד צָרִיף לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִים וְכוּ', וְאַלֶּה הַמְּשַׁתְּמָטִים עֲצָמָם מִלְּתַן קָמַח לְעֵנִיִּים, יֵשׁ עוֹוֹן בְּיָדָם; עֵינֵן שָׁם, וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) צְדָקָה תִּצְלֵל מ'מֹוֹת (מִשְׁלֵי י') רֵאשִׁי תְּבוֹת מ'צ'ת', סְגָלָה לְחֵלִי נוֹפֵל רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, לְפָזֹר צְדָקָה, כִּי (תְּהִלִּים קי"ב) פִּזֹּר נִתַּן לְאַבְיוֹנִים, רֵאשִׁי תְּבוֹת נִפְלֵ', וּמוֹבָן מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הָאֱלוֹ שְׁעַל יְדֵי שְׂאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, נִצּוּל מִמַּחֲלַת הַנְּפִילָה רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְיִדּוּעַ שְׁכַל הַחֲלָאִים רְעִים מִתְּחִילִים מֵהֵמַח וְכוּ', רוֹאִים מִזֶּה אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים שְׁיִהְיֶה מִצּוֹת לְעֵנִיִּים, אֲזִי יִנְצַל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רְעִים, וְזֶה שִׁיף לְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְלִכֵּן רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְתַרְם עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים הַבָּאִים מֵהֵמַח וְכוּ' וְכוּ'.

וְהָיֹוֹת שֶׁהַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה לְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, סֵל מְאֹד מְכוּבָד עִם כָּל מִינֵי שְׁפַע, מִצּוֹת, יִין, בְּשֵׁר, וְדָגִים, וְכָל מִינֵי מְטַעְמִים, יְרֻקוֹת, וּמִשְׁקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אִם תּוֹכְלוּ לְעֹזֵר לִי לְגַיִס אֲצַל קְרוּבֵי מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְכוּ', וְאַצַּל יְדִידֵיכֶם וְחֻבְרֵיכֶם וְכוּ', שְׁכַל אֶחָד מֵהֶם יִתְרַם מֵאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח, עֲשֹׂר פְּעֻמִּים ח"י, כְּנֶגֶד עֲשֹׂר כַּחוֹת שְׁכַנְפֵּשׁ הָאָדָם, עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, וְזֶה סְגָלָה מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפֹטֵר מִכָּל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים, וְהִזָּה זֶה שְׁכָרִי, שְׁמַצַּד אֶחָד יְהִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל אֱלוֹ שְׁמַנְדָּבִים עֲבוּר קְמָחָא דְפִסְחָא, וּמַצַּד שְׁנֵי שְׁיִהְיֶה לְכָל מִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, סֵל מְכַבֶּדֶת מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה מְסַפִּיק לְכָל הַחֵג.

[נָא לְמַסֵּר אֶת הַתְּרוּמוֹת בְּמִשְׁרָדְנוּ, וְלִקְבֹּל עַל זֶה קְבֹלָה].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ
תִּשְׁכַּלּוּ וְתִצְלַיְחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

פ.ו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל י"ח אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגֵּרִים בְּ"יבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דָּעוּ לָכֶם שְׁבִנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה בְּיָזַע וּבְדָם, וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה,
וְאִבְדֵתִי אֶת הַכֹּל וְכו', הָעֶקֶר לְהַקִּים אֶת הַקְּהֵלָה, וְלִכְן אָנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְּקֶשׁ אֶת כָּלל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְּמַנִּים, מְוִתִּיקִין
עַד שְׁעָה עֶשֶׂר זֶה תִּפְלָה לְכַתְחֵלָה, מַעֲשֵׂר עַד שְׁתַּיִם עֲשֵׂרָה זֶה תִּפְלָה
בְּדִיעֵבָד, וְלִכְן צְרִיכִים תָּמִיד לְהַקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל שְׁמוֹנָה עֲשֵׂרָה לְפָנַי שְׁתַּיִם
עֲשֵׂרָה בְּצִהְרִים, כִּי אַחַר כֵּן עוֹבֵר זְמַן תִּפְלָה, וְאִנִּי לֹא רוֹצֵה שְׁיִסְתַּוְּכְבוּ
אַחַר כֵּן עִם טְלִית וְתִפְלִין פֹּה.

אָנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכָלל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קְהֵלְתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֵינָה
הַפְּקָה, אָנִי לֹא יִתֵּן שְׁיִסְתַּוְּכְבוּ פֹּה בְּטַל, אוֹ שְׁלוֹמֵדִים, אוֹ שְׁמִתְפַּלְלִים, אוֹ
שְׁיִשְׁנִים, אוֹ שְׁעוֹבְדִים, סֶתֶם לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן בְּלֹא כְלוּם זֶה מוֹשֵׁב לְצִים,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ג') שְׁנַיִם שְׁיִוְשָׁבִים וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, הָרִי
זֶה מוֹשֵׁב לְצִים, אֵין דְּבָר כְּזֶה שְׁיִתְקַבְּצוּ קְבוּצָה שֶׁל בְּטָלָנִים, וַיִּפְטָפוּטוּ
כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחָם, לְאֵלוֹ אֵין מְקוֹם בְּקְהֵלְתֵנוּ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(קְדוּשִׁין מ"א.) כָּל שְׂאִינוֹ לֹא בְּמִקְרָא, לֹא בְּמִשְׁנָה, וְלֹא בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, דוֹר
הַנְּאָה מִמֶּנּוּ, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים א') וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יִשָּׁב אֵין עוֹד עֲבָרָה
כְּמוֹ לְשַׁרְף אֶת הַזְּמַן בְּלֹא כְלוּם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּחוֹת נ"ט)
הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה, וְלִידֵי שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן), בְּזֶה שְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּטַל
הוּא פָּשוּט מִשְׁתַּגֵּעַ, וְאִנִּי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה שְׁיִרְאֶה בְּקְהֵלְתֵנוּ דְּבָר זֶה, זֶה

יותר מדי חשוב לי הַקְהֵלָה שְׁמִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי לְהַקִּימָה, וְעַדִּין אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי לְהַחְזִיק אֶת הַקְהֵלָה.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, וְלִכְן אֲנִי אוֹסֵר שְׁבָכֵל הַתְּחוּם שֶׁל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת וְהַכּוֹלָלִים שְׁלֹא יִסְתַּוְּבְבוּ עִם סִיגְרִיּוֹת, וּכְבָר אָמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל "אִם לֹא מְצִיִּיתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְמָה צְרִיכִים לְנִסֵּעַ אֵלָיו"? וְלִכְן שְׁלֹא יִמָּצֵא בְּכֹל הַמִּתְחָם שֶׁל קְהֵלְתָנוּ אֶחָד שְׂמַעֲשֵׂן סִיגְרִיּוֹת, זֶה בְּזוּי שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

עַכְשָׁו בִּימֵי אָדָר הַקְדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי שְׂמֻחָה רְאוּ לְהַקְפִּיד לְרַקֵּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה, הֵן אַחַר שְׁחֵרִית, הֵן אַחַר מְנַחָה, וְהֵן אַחַר עֲרֻבֵית, וְלִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחִים וְלְרַקֵּד עִם כָּלִי זְמַר, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשֻׂמַּח שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקֵהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שְׂאִין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשֵּׁם קְהֵלָה שְׁבַעֲוֹלָם.

נָא וְנָא שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקַּח קַפֵּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" מִהַמְשָׁרָה, וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ יָבִיא אֶת זֶה לְמִשְׁרָה, וְאֲנִי מְקַבֵּל דוּחַ מִהַמְשָׁרָד עַל כָּל אֶחָד שֶׁהֵבִיא אֶת הַקְּפָה וְכַמָּה יֵשׁ בָּהּ, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים כְּלַכֶּם לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהוֹצָאוֹת הַשׁוֹטְפוֹת שְׁעוֹלָה לְקֵהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה.

יְעִזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁקֵהֵלְתָנוּ תְּהִיָּה דְגָמָה חַיָּה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

שׁוּב פַּעַם אֲנִי מְבַקֵּשׁ, אַחַר שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שְׁלֹא יִמָּצֵא אֶחָד עִם טְלִית וּתְפִלִּין, זֶה גּוֹרֵם חֲלוּל הַשֵּׁם וּבְזוּי שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ט אָדֶר הַתּוֹשֵׁעַ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַיּוֹ"ה יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק
בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּנְיָחוּ אֶת הָעֲצָבוֹת
אֲצִלְכֶם כְּרָגַע, וּכְבָּר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר
נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחַב לוֹ דַּעְתוֹ וּמִחְשַׁבְתּוֹ,
כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׁבַנֵּי אָדָם רַחוּקִים
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב
הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז
תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבָּר לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם דָּבָר, וְעַם שִׁמְחָה יְכוּלִים
לְהוֹלִיךְ אֶת הַמַּחְשָׁבָה כְּמוֹ שְׂרוּצִים, כִּי בְּשִׁמְחָה אוֹתִיּוֹת מִחְשַׁב"ה,
כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, אֵזִי מִחְשַׁבְתּוֹ בְּעוֹלָם הַחַרוּת, וְלִכֵּן אֲנִי
מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִידְכֶם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּתְּנוּ
שְׁהֲעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתַּפֵּס אֶתְכֶם.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁעַכְשָׁו תִּכְנִיסוּ עֲצַמְכֶם לְעֶזֶר לִי
בְּהַמְבָּצֵעַ שֶׁל "קִמְחָא דְּפִסְחָא", שְׁאֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ מְלַעְזֵר
לְעֵנִיִּים לְצָרְכֵי חַג הַפִּסְחָה, וְכַמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים סִימָן תכ"ט סְעִיף
א') וּמִנְהֵג לְקִנּוּת חֲטִים לְחִלְקֵן לְעֵנִיִּים לְצָרְךָ פִּסְחָה; וְכַתֵּב הַמְשַׁנָּה בְּרוּרָה
הַמְנַהֵג הַזֶּה הוּא מְנַהֵג קְדוּמֵן מְזֻמֵּן הַגְּמָרָא, וּמוּבָא בִּירוּשְׁלָמִי (פְּבָא בְּתָרָא
פָּרָק א' הֶלְכָה ד') וִיכוּלִין בְּנֵי הָעִיר לְכַפּוֹת זֶה לְזֶה בְּעֵינֵין זֶה, הֵינּוּ שְׁכָל
אֶחָד צָרִיךְ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִים וְכוּ', וְאֵלֶּה הַמְשַׁתַּמְטִים עֲצַמָּם מִלִּתֵּן
קִמְחָ לְעֵנִיִּים, יֵשׁ עוֹוֹן בִּידָם; עֵינֵין שָׁם, וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) צְדָקָה תִּצְוֵל מִמּוֹת (מְשַׁלֵּי י') רֵאשֵׁי תִבּוֹת מִצַּת',
סְגָלָה לְחִלֵּי נוֹפֵל רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, לְפִזֵּר צְדָקָה, כִּי (תְּהֵלִים קי"ב) פִּזֵּר נִיתָן

לְאָבִיוֹנִים, רָאשֵׁי תְבוֹת נִפְלִי, וּמוֹכֵן מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הָאֵלוֹ שְׁעַל יְדֵי שְׂאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, נִצּוּל מִמַּחֲלַת הַנְּפִילָה רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וַיְדוּעַ שְׁכָל הַחֲלָאִים רְעִים מִתְחִילִים מִהֵמָּח וְכוּ', רוֹאִים מְזָה אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים שְׁיִהְיֶה מִצּוֹת לְעֲנִיִּים, אָזִי יִנְצֵל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רְעִים, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֲתֶם תְּעוֹרְרוּ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁיִנְדָּבוּ לְהַמְשָׁרְד מְאֵה וּשְׁמוֹנִים ש"ח עֲבוּר סֵל לְחֵלֶק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל לְקִרְאֵת חַג הַפֶּסַח, זֶה יִהְיֶה לִי לְעֶזֶר גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל תְּרוּמָה שְׂרָק תִּתְרִימוּ אֲנָשִׁים, תְּבִיאוּ לְהַמְשָׁרְד וּתְקַבְּלוּ קִבְּלָה עֲבוּר זֶה, כִּי הַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֵה לְחֵלֶק לְכָל מְשֻׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל שְׁפַע גְּדוֹל שְׂאֵף פְּעַם לֹא הָיָה שְׁפַע כְּזוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂאֵף פְּעַם לֹא תִדְעוּ מֵה זֶה מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים, וְתִהְיֶה אַתֶּם וְכָל מְשֻׁפָּחֵיכֶם בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, וְיִהְיֶה אֲשֶׁר וְעֵשֶׂר בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד, אֶקְנֶה שְׁתַּכְנִיסוּ עֲצֻמְכֶם בְּהַמְצוּהַ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְהַתְרִים בְּנֵי אָדָם עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי שְׁזַכִּיתִי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צְדָקָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

פ.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ"א אָדָר א' ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַזֹּאת עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הַיּוֹם הַהַלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֶנְסֶק זי"ע, שְׁרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וַיְדוּעַ אֵיךְ שֶׁהוּא הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל תְּלִמִּידָיו שְׁיִהְיֶה בִּיחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְהַזְהִיר אוֹתָם עַל זֶה מְדִי פְּעַם בְּפַעַם, וּפְעַם אַחַת שָׂאֵל אוֹתוֹ אַחֲרוֹ הַקְּדוּשׁ הַרְבֵּי רַבֵּי זוֹשָׁא מְאֲנַפּוּלִי, אַחֲרֵי הַקְּדוּשׁ אֵיךְ אַתָּה מְצַלִּיחַ לַעֲשׂוֹת כָּל כַּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים שְׁדוּד הַטְּבַע

שְׁלֹא נִשְׁמַע כְּמוֹתוֹ? עֲנֵה וְאָמַר אֲנִי הִכְנַסְתִּי בֵּין אַנְשֵׁי שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם כָּל כֹּךְ הַרְבֵּה אֶהְבֶּה וְאַחַדוֹת וּבָזָה אֲנִי מִצְּלִיחַ אֶת דְּרָכֵי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְסוּד גְּדוֹל בְּקַהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַחֲזִיק אֶת עֲצֻמֵּנוּ בַּיַּחַד, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁלֹא יֵרָאֶה וְלֹא יִמָּצֵא בֵּינֵינוּ אֶפְלוּ אֶחָד שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת וְכוּ' אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, זֶה אֲסוּר לִהְיוֹת אֲצִלָּנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי עֲנִינָנוּ זֶה רַק אֶהְבֶּה אַחַדוֹת וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְרַקֵּד כָּל יוֹם וְיוֹם, וּבְכַפֵּרְט בְּשִׁבְתַּת קִדְשׁ עַל נַעַם חֲלָקֵנוּ עַל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי שְׁמִשְׁמַח אֹתֵנוּ, רַבֵּי שְׁמִכְנִיס בָּנוּ אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַבֵּי שְׁפוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לְרֹאוֹת בְּגִדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַבֵּי שְׁפוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן רָאוּ שִׁישְׁרָה בֵּינֵיכֶם רַק הַשְּׂמֵחָה, וְתַמִּיד יִשְׁמַע רַק קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה מִכְּתִלֵי הַבַּתִּי כְּנִסְיוֹת וְהַבַּתִּי מְדַרְשִׁיּוֹת שְׁלָנוּ.

הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק אָמַר (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ שְׁמוֹת), כְּשֶׁרוֹצִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַקְּלֶפֶה הַמְּסוּבֶכֶת אֶת הָאָדָם צְרִיף לִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי כִּשְׁהוּא שְׂמֵחַ אֵין שֶׁם עֲצָבוֹת וְתוֹגָה, כִּי כִּשְׁזֶה קָם זֶה נוֹפֵל, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לִהְיוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, וְזֶה מִבִּיא לוֹ מַחְשָׁבוֹת נְקִיּוֹת, וְזֶה כָּל עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק שְׂמֵחַדִּיר שְׂמֵחָה בְּאַנְשֵׁי, וְהַצְּדִיק בְּעֲצָמוֹ לֹא פּוֹעֵל אֲצִל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵה שְׁרוּצָה לִפְעַל רַק עַל יְדֵי מַדַּת הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ בּוֹ, כִּי בָּזֶה שֶׁהוּא שְׂמֵחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו עוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לִהְיוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, וְלְהַרְחִיק אֶת הָעֲצָבוֹת לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רָאוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ לֹא לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת שְׁזֶה מִזִּיק לְגוּף וְלַנְּפֶשׁ, וְכֵן לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) שְׁאָדָם שׁוֹתֵה לְשִׁכְרָה הוּא שׁוֹכַח אֶת הַמְּצוּוֹת שְׁצוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵר שְׁלֹא יִמָּצֵא אֶחָד בְּסִבִּיבְתָנוּ שְׂמַעֲשֵׂן סִיגְרִיּוֹת, כִּי בָּזֶה הוּא עוֹשֶׂה צָחוּק מִרַבְּנוּ ז"ל.

וְעַל כָּלֵם רָאוּ לְהַתְּפַלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֲרִבִית

בְּמַנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְתַת פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, שְׁאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב') שֶׁעַל יְדֵי צַדָּקָה בְּפֶרֶט צַדָּקָה לִפְנֵי הַתְּפִלָּה, אָדָם מְבַטֵּל מִמֶּנּוּ אֶת כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁנֵדִבְקוּ בּוֹ מִחֻמַּת עֲוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים עַל יְדֵי פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁלוֹ, תַעֲשׂוּ לְעַצְמְכֶם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה מְכַנִּיסִים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה תְּפִלְתּוֹ שֶׁל אָדָם נִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם דַּעַת וְשִׁכְלֵי שְׂתִזְכוּ לְשַׂמַּח שְׂאֵתֶם מִקְרָבִים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא מְטַעִים אֶת עַצְמְכֶם, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ מֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

פ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי כ"ד אָדָר הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּדוֹל בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

יֵשׁ מֵאָמַר הַחֶכֶם "הַהֶכְרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֶה" אֲנִי מְכַרְח לְהוֹדִיעַ לָכֶם דְּבַר מְאֹד נְחוּץ שֶׁלֹּא תִפְלוּ בְּפֶח יְקוּשׁ וְכוּ'.

נִפְתַּח מִשְׁרַד תּוֹנֵךְ שֶׁל קַרְקָעוֹת וְדִירוֹת עַל הַכְּבִישׁ הָרָאשִׁי, וְכֵן יֵשׁ אַחַד צְרָפְתֵי שְׂאוּמֵר שְׁבוּנָה שְׁכוּנָה אֶבֶל הַכֹּל עוֹרְבָא פְּרַח, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִזְהָרוּ מְאֹד לֹא לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם כִּי אֵתֶם שְׂמִים אֶת הַכֶּסֶף שְׁלָכֶם עַל קֶרֶן הַצְּבִי וְאֵל תִּהְיוּ מֵהַצּוֹעֵקִים וְאִינֶם נְעֻנִים.

וְאֲנִי מְכַרְח לְהוֹדִיעַ לְכָל־כֶּם שֶׁכָּל הַשְּׁטַח מִמּוֹל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל שֶׁיָּךְ לִי, וְלִכֵּן חָבַל שְׂמִישָׁהוּ יִשְׁקִיעַ אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת כִּי הַכֹּל יִלָּךְ לוֹ לְאַבּוֹד רָאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם!

וְאֲנִי לִפְנֵי שְׂמִישָׁהוּ קוֹנָה שְׁטַח לְבַנְיָה טוֹב שִׁיְהִי בְּקֶשֶׁר עִם

המשרד כי לאחרונה מכרו לאנשי שלומנו שטח ולבסוף נתגלה שהכל היה שקר ואבדו את כספם לגמרי כי נתגלה שהשטח אינה לבניה, או יש על זה שעבודים וכו' ולכן תזהרו מאד לא לפל בפח.

הקדוש ברוך הוא ישמרנו מכל מיני רמאים וצבועים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

צ.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים חסידי ברסלב "הגרים ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באמת אני לא יודע איך לפנות אליכם, כי אני מאד מאד מתבייש שהגעתי למצב כזה שאני צריך לבקש מאנשי שלומנו שיעזרו לי לצאת מהסכך והפח וכו', שהסתבכתי ונפלתי אליו, שאני חייב חובות פרטיים לאנשי שלומנו היקרים שהלוו לי כספים וכו', אבל מצד שני אני מכרח להודות לכל אלו מאנשי שלומנו שיעזרו לי, וכן שיעזרו לי, ואין מלים בפני להודות להם על גדל החסד שעושים אתי, ואל תשכחו שכל העולם כלו עומד רק על חסד, ואת זה החדרתי בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה שנעשה חסד אחד עם השני, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט רות רמז תר"ב) גדול כחן של גומלי חסדים שאין חסים לא בצלי כנפי הארץ, ולא בצל כנפי השחר, ולא בצל כנפי השמש, ולא בצל כנפי הכרובים, אלא בצלו של הקדוש ברוך הוא, כי החסד שאחד עושה עם השני זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל (ילקוט ישעיהו רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה מכל הזבח שזבח שלמה לפני, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתעשו חסד אחד עם השני, ורציתי שכל אחד שיש לו יכלת לפתח עסק, יפתח עסק ויתפרנס בכבוד, וכן שיעסיק גם את אנשי שלומנו,

כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ג'): כְּשֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ וְאָמְרוּ לוֹ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, וְלָכֵן רָאוּ לְפָרְגָן אֶחָד לְשָׁנִי וְלַעְזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, שְׁזֵה יִסוּד גָּדוֹל לְחֶסֶד, וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד שֶׁתְּקִימוֹ מִה שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עֲוֹן, וּפְרֵשׁ הָרַב הַקְּדוּשׁ מְטַשְׁעֵרִין זי"ע "מְשַׁכַּחַת" פְּרוּשׁוֹ לְשׁוֹן שְׁכָחָה, אִם אָדָם עָסוּק לְהֵבִיא פְּרִנְסָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְהוֹלֵךְ לַעֲבֹד, וְכֵן קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וּמִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, הוּא כָּל כֶּף עָסוּק עַד שֶׁשׁוֹכַח לְחֵטָא, כִּי כֶּף חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נ"ט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעָמוֹם (שְׁגֵעוֹן) וְלִיַּדֵּי זְמָה, כִּי רַב אֱלוֹ שֶׁשְׁטוּפִים בְּנֶאוּף וְכוּ', אוּ בְשִׁכְרוֹת וְכוּ', אוּ לֹקָחִים סְמִים וְכוּ', הַכֹּל בָּא מִהַבְּטָלָה שְׁאִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת, יוֹשְׁבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת מְשַׁעֲמָמִים וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁעוֹשִׁים שְׁטוּיּוֹת וְכוּ', אוּ שׁוֹתִים לְשִׁכְרָה וְכוּ', אוּ לֹקָחִים סְמִים וְכוּ', אוּ צוּפִים בְּאֵינְטֵרְנֵט בְּכָל הַלְּכָלוֹךְ וְהַזְּבֵל הַמְּגַעִיל וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נְתַן פָּרָק י"א) אִין אָדָם יֵת אֱלָא מִתּוֹךְ הַבְּטָלָה, כִּי רַב אֱלוֹ שְׁמִתְאֲבָדִים רַחֲמָנָא לִיְצָלָן זֶה בָּא מִרַב בְּטָלָה, שְׁאִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת וְכוּ', אָבָל אִם אָדָם יִהְיֶה תָּמִיד עָסוּק, אוּ שִׁילְךְ לִישׁוֹן, אוּ שִׁיאַכֵּל, אוּ שִׁיתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, אוּ שִׁילְמַד תּוֹרָה מְקַרָּא מְשַׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ וְכוּ', אוּ שִׁיעֵבַד, אוּ שִׁיַּצָּא לְהַפְצָה וּיְקַרַב רַחֲוּקִים וְכוּ' וְכוּ', אָדָם כְּזֶה תָּמִיד יִהְיֶה עָסוּק וְלֹא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לְכָלוּם, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁאִינוֹ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן שִׁיחָה נ"א) אֶת זֶה תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יְטַעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אֵל תְּהִיוּ בְּטָלָנִים רְאוּ מַה לְּפָנֵיכֶם אֵל תְּסִתּוּבְכוּ בְּטַל, רְאוּ לְהִיּוֹת זְרִיזִים בְּכָל מַעֲשֵׂיכֶם, וְאֵז הַבְּרָכָה תְּהִיָּה מְצוּיָה בְּכַתִּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

צ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּזוּרִיעַ כ"ו אָדָר ב' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶת כָּל־לֵוִיֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה יִשְׂרָה
עֲלֵיהֶם שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיזְהִירוּ אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם שְׁלֵא יַעֲמְדוּ בְּפֶתַח הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת, כִּי נַעֲשֶׂה שָׁמָּה עֲרֻבוּכֵיָא
בֵּין גְּבָרִים וּבֵין נָשִׁים שְׁזָה קְלוֹת רֹאשׁ גְּדוֹל מָאֵד, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (סִפְּהָ מ"א:) שְׁבִבִית הַמְּקַדָּשׁ תִּקְנוּ תִקְוֹן גְּדוֹל שְׁהַנָּשִׁים יוֹשְׁבוֹת
מִלְמַעְלָה וְהָאֲנָשִׁים לְמַטָּה, כְּדֵי שְׁלֵא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי קְלוֹת רֹאשׁ, וְזָה הָיָה
עוֹד בְּבֵית הַמְּקַדָּשׁ כְּשֶׁהַשְּׁכִינָה הֵיטָה שׁוֹרָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, עַל אַחַת
כְּמָה וְכְמָה אַחַר אֲלֹפִים שְׁנוֹת גְּלוֹת שְׁעָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְאֲנַחְנוּ מוֹכְנִים
לְהַגָּאֵל כָּל יוֹם וְיוֹם, לְמָה לֹא נִכְבַּד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁמַר עַל
צְנִיעוּת, וְשְׁלֵא יִהְיֶה עֲרֻבוּכֵיָא בֵּין גְּבָרִים וְנָשִׁים בְּכְנִיסַת הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת,
וְשִׁנָּשִׁים לֹא תַעֲמֹדְנָה אִיפֹה שְׁגְבָרִים עוֹמְדִים, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה מָאֵד מָאֵד
פְּרוּץ בְּכֹל מְקוֹם, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמַר עַל זֶה מָאֵד מָאֵד.

נָא וְנָא אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הַגָּרִים
בְּיִבְנָאֵל, וְהֵן הַגָּרִים מִחוּץ לְיִבְנָאֵל, בּוֹאוּ וְתַצְטַרְפוּ אֶל קְרִיאָתִי שְׁאֲנִי
קוֹרָא מַעֲמֵק נַפְשִׁי, וְתַעֲזְרוּ לִי לְהַבִּיא חֲמֵשׁ הוֹרָאוֹת קְבֵעַ, לֹא מִמְכֶם,
אֲלֹא מִמִּשְׁפַּחְתְּכֶם מִקְרוּבֵיכֶם וִיִדִידֵיכֶם, עֲבוּר לְהַצִּיל אֶת הַנְּעַר שְׁלָנוּ,
הַפְּקֻרְתִּי אֶת עֲצָמֵי לְגַמְרֵי וְנִתְתִּי אֶת הַדִּירוֹת שְׁרָצִיתִי לְבָנוֹת לְמַעַן אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְאֲנִי נוֹתֵן אֶת זֶה לְמַעַן הַצֵּלֶת יְלָדֵינוּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(שַׁבַּת קי"ט:) אֵין הַעוֹלָם מִתְקִים אֲלֹא בְּשִׁבִיל הַבֵּל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן,
שׁוֹמְעִים בְּכֹל יוֹם מִקְרִים מוֹזְרִים וְכו', תְּאוּנוֹת דְּרָכִים קִטְלָנוֹת וְכו',
גְּבָרִים וְנָשִׁים צְעִירִים וְצַעֲרִירוֹת נְחֻטְפִים בְּחֻטְף וְכו', בְּקִצּוֹר יָמִים וְכו',
יְלָדִים נְפֻטְרִים בְּגִיל צְעִיר וְכו', וְרַק הַצְּדָקָה הַזֹּאת שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְהַצִּיל
אֶת הַנְּעַר שְׁלֵא יִהְיֶה נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת יִצִּיל אֶתְכֶם וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִסְכַּת פְּלָה פָּרָק ב') בְּכֹל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא לחבל את העולם, וכיון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן מיד נהפך כעסו לרחמים, האם אתה לא רוצה להיות שתף בלעזר לי להציל את הנער, ועל ידי זה נציל את העולם מכל מיני גזרות רעות? אני יודע שזה קשה לך וכו', אבל אני לא מבקש ממך, אני מבקש שתפנה בחוץ אצל קרוביך וקרובי משפחתך, אצל ידידיך ומכריך, כי בזה שמזכים את השני זה יותר חשוב ממה שנותנים בעצמו, כמאמר ז"ל (בבא בתרא ט'). גדול המעשה יותר מן העושה, שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום, ולכן אני מתחנן ומבקש ממך מעמק לבי ונפשי בא תצטרך ותעזר, כי הפקדתי את כל כלי וכו', למען הצלת ילדינו שהם הילדים שלך, הבנים והבנות שלך וכו', ואני מוסר את כל המבנים שאני בונה עבור אנשי שלומנו, שזה יהיה רק לילדים, תעשה מסירות נפש הפעם ותביא לי חמש הוראות קבע בסכום של מאה שקל לחדש, כדי שאוכל לעשות יסוד מוסד, פעם ולתמיד להצלת ילדינו מרדת שחת, אל תקח את זה בקלות, כי לצערנו הרב העולם מלא מנושרים ונושרות בעולם החרדי, ואם אנחנו לא נדאג עבור ילדינו אנחנו אבודים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי, ובזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתנצל מכל מיני עניות ודחקות וכו', מחלות וחלאים רעים וכו', והקדוש ברוך הוא ישלם לך משכורתך שלמה שלא תצטרך לבריות, אלא תוכל להשפיע לאחרים.

המאחל לכם שבת שלום

צ.ב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פקודי כ"ז אדר א' ה'תשע"ד.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישראל עליהם שכינתו תמיד.

הריני להודיע לכם, ולהזהיר אתכם שמסתובבים פה שני בחורים צעירים ומוכרים לילדים נפצים.

והנה להסביר לכם את גדל הסכנה אין מלים, כי בכל שנה נפצעים ילדים אנושות וכו' מהנפצים, וזה בגדר פקוח נפש, ולכן על ההורים להיות שמורים, ולהזהיר את שני הבחורים הצעירים שמוכרים אותם שתעבירו אותם למשטרה.

הודיעו לי אנשי מד"א על אסון גדול שקרה לפני יומים בשכונ ד' בטבריה במגרש כדור רגל, שילד בן שתים עשרה הדליק עם גפרור נפץ והתפוצץ לו בפנים, והתעורר בשני עיניו רחמנא ליצלן.

ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו תראו לבער את הנגע צרעת הזו מקרבנו, וזה ענין של פקוח נפש ושלא יהיה הדבר הזה קל בעיניכם.

הקדוש ברוך הוא יטהר את מחננו מעשבים שוטים שצמחו וכו', מפני שההורים שלהם לא השגיחו עליהם ולא נתנו להם שום תשומת לב.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

צג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ח אדר ב' ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו "חסדי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישראל עליהם שכינתו תמיד.

מאד מאד רציתי שהשנה נזכה לאפות מצות בערב פסח כמנהג החסידים, לקיים מה שכתוב בשלחן ערוך שבערב פסח אופים מצות בשביל ליל הסדר שזה נקרא מצות מצוה, ונוהגים לומר בצותא הלל בשירה וזמרה לפני הקדוש ברוך הוא זכר לקרבן פסח וכו' וכו', אבל על זה אנחנו צריכים לכל הפחות רשימה של חמשים אנשים שרוצים את זה.

וְלָכֵן הָיִיתִי מְעוֹרָר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקִנּוּת "מִצּוֹת בְּרִסְלָב" שֵׁשׁ
עַל זֶה פָּקוּחַ עַל פִּי הַבַּיִת הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי בְּעֶצְמִי הָיִיתִי שְׂמָה וְרֵאִיתִי
שְׂאָפוֹ עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיכוֹל לְקִנּוּת אֶת הַמִּצּוֹת הָאֵלוֹ.
וְכֵן רְצִיתִי לְהוֹדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיּוֹדִיעוּ לְחֻבְרֵיהֶם
מִבְּחוּץ שֵׁשׁ עֶכְשָׁו לְקִנּוּת שְׂטָחִים לְבָנוֹת בְּתִים בְּמַחִיר זוֹל, דֶּרֶךְ
הָאֲבָרְכִים ... נ"י, ו ... נ"י.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה עֲקָר
הַהֲצִלְחָה שְׁלֵנוּ, וּבִפְרָט תַּעֲזֹרוּ לִי לְהַשִּׁיג הַהוֹרָאוֹת קָבֵעַ עֲבוּר הַצֵּלָת
הַנֶּעַר שְׁלֵנוּ שְׁזֶה הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

צ.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וִיקְרָא כ"ח אָדָר הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד
בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּהְיָה מְאֻחָדִים
יַחַד וְאָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן שִׁי"ט) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל אַהֲבָה
שֶׁתִּהְיָ בִּינֵינוּ כִּי אַהֲבָה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד זֶה הַצֵּלְחָתֵנוּ וְלָכֵן
תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל אַהֲבַת חֻבְרִים.

זְכְּרוּ הֵיטֵב שֶׁהַיּוֹם הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד כְּפִי סֵדֶרֶת דֶּךָ הַיּוֹמִי מִסְכַּת עִירוּבֵינָן
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁכַלְכֶם תַּצְטַרְפוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי וּמִי
יִתֵן שֶׁתִּקְחוּ חֻבְרוֹתוֹת כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוּר אֶלָּא הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וּמִי שִׁיְהִיָּה
חֲזָק בְּדֶף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם רַק יְרוּיַח וְכוּ' כִּי יִרְגִישׁ סְפוּק רוּחָנוּ וּנְפִשֵׁי כִּי
אִם לֹא לוֹמְדִים דֶּף גְּמָרָא בְּיוֹם מְרַגִּישִׁים רִיקְנוּת וְחֻבָּל מְאֹד.

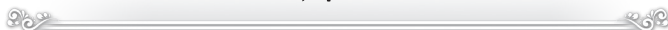
נָא וְנָא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלַכְּם וְהַמְתַּנּוֹת לְכַבוֹד הַחַג אֲךָ וְרַק
בְּחִנּוּת שֶׁהַקְּמַתִּי בִיזַע וּבְדָם "בְּרִסְלָב סְנִיטֵר" שֶׁזֶה לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים
וְעַכְשָׁיו כָּל הַהַדְפָּסָה עוֹבֶרֶת דֶּרֶךְ הַחִנּוּת וְלִכְּן בָּזָה שֶׁתִּקְנֶנוּ בְּחִנּוּת אַתֶּם
עוֹזְרִים לְקַרְן הַדְפָּסָה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְגַדֵּל וּלְפַרְסֵם אֶת
שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נִסָּן

צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ג' נִסָּן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָמִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ רַק מִתְרַחֶכֶת וְגוֹדֶלֶת
יּוֹתֵר וְיּוֹתֵר, וְלָכֵן הִתְכַּרַח לְכוּא בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלָיו וְלוֹמַר לָכֵם, הַשָּׁנָה אֲנִי
רוֹצֵה לְחַלֵּק קִמְחָא דְפִסְחָא לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשַׁפְעַ כְּזוֹ שְׁעָדִין לֹא
הָיָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, אֲךָ אֲנִי צָרִיךְ אֶת הָעֶזְרָה שְׁלָכֶם, יַעַן שְׂאִין לָנוּ
מְקוֹם אֵיפָה לְאַכְסֵן אֶת כָּל הַקִּמְחָא דְפִסְחָא אֲלֵא בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְלָכֵן
אֵין יּוֹתֵר לְעֵשׂוֹת שְׂמָה סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, וְכֵן שׁוֹם אַרְוַע וְכוּ' וְכוּ', כִּי
הַמְּקוֹם צָרִיךְ לְהִיּוֹת נָקִי לְכַבוֹד חַג הַפִּסְחָא, וְלָכֵן כְּדָאֵי לְהַקְדִּים תְּפִלַּת
מִנְחָה בְּשַׁבָּת, וְאַחַר כֵּן לְלַכֵּת הַבֵּיתָה וְלֶאֱכֹל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּבֵית, וְלֹא
לֶאֱכֹל בְּכָל הַמִּתְחָם שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת, כִּי צָרִיכִים לְנַקּוֹת אֶת כָּל הַבֵּית
כְּנִסְיוֹת שְׁלָנוּ, וְדָרְכוּ שֶׁל תִּינוּק לְפָרֵר וְכוּ', וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר
עַל דְּבַר זֶה, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל בַּל יִרְאֶה וּבַל יִמְצָא וְכוּ', אָדָם
אֶחָד מְכַנֵּס לְחֻמְנִיָּה בְּהִתָּא שְׁלוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהוּא שׁוֹכַח מְזֵה, וּפְתָאוּם
מוֹצָאִים אֶת זֶה בְּאַמְצַע חַג הַפִּסְחָא, וּכְבָר רְאִינוּ שְׁנַתְקִים דְּבַר זֶה וְכוּ',
וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיִּדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֵם סְבָלְנוֹת, וּבִשְׂתֵי הַשְּׂבָתוֹת הָאֵלּוּ
שֶׁהֵם קְרוֹב לְחַג הַפִּסְחָא שְׁלֵא יִהְיֶה סְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּכָל הַמִּתְחָם שְׁלָנוּ,
כְּדֵי שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן לְחַג הַפִּסְחָא.

נא ונא תעשו כל מה שבנידכם שיהיה ביניכם אהבה אחוה ורעות, ואיש את רעהו יעזרו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבועולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת, ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; ולכן מכרחים למסר את נפשנו לעזר אחד להשני, וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה פרשה ח' סימן י"ז) תנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה ולא תקנאו זה את זה ולא תחרחרו זה עם זה ולא תבישו זה לזה, שלא יאמרו מלאכי השרת לפני רבונו של עולם תורה שנתת להם לישראל אינן עוסקין בה והרי איבה וקנאה ושינאה ותחרות ביניהם.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ג): בשעה שנכנסו חכמי ישראל אצל דוד המלך, אמרו לו אדוננו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר להשני, ויפרגן להשני, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שיקנו מצות אצלנו "מצות ברסלב" שנאפה בתכלית ההדור ובהשגחה מעלה של "בית הוראה" שלנו, והרב... שליט"א היה שם יום יום, ולכן ראו לקנות את המצות האלו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה לחג כשר ושמח.

המאחל לכם חג כשר ושמח

צו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתחזיקו את עצמכם ביחד, כי כך אמר

רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן קפ"ז) קָדַם שְׂיָצָא מִבְּרֶסֶלֶב לְאוּמָן לְהִסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ', וְכוּ', בְּעֵת שְׂיָצָא מִפֶּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוּר שְׁהִיו שָׁם, תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהִמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאן; רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שָׂרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בַּיַּחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בַּיַּחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁבָכַל קְבוּץ שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים שֶׁחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בַּיַּחַד, וְתָמִיד דְּבָרוּ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְלִכְּן אָנִי רוֹצֵה שְׁגַם בְּהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה אוֹתוֹ דְּבָר, שְׂיַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בַּיַּחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצָבִים) בְּנֶהֱגָ שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כֻּלָּן אֶגְדָּה אַחַת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְלֵתְכֶם לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבָּת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע גָּדוֹל עַל כָּל שְׂשֵׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים לְאָדָם רַק מִשַּׁבָּת, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', כְּדֵי לְמַנַּע מִמֶּנּוּ אֶת הַשְׁפָּע, וְלִכְּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ לְמַעַנְכֶם וּלְמַעַן נְשׁוֹתֵיכֶם וְיִלְדֵיכֶם לְהִיּוֹת אַךְ וְרַק בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

יַעַן שְׂעַכְשׂוּ מִפְּרֶסְמִים כָּל מִינֵי קְלוֹן וְכוּ', וּדְבָרִים אֵי נְעִימִים וְכוּ', וְלִכְּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׂאֵף אַחַד לֹא יִהְיֶה לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי מַה לָּנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים שֶׁלֹּא נוֹגַע לָנוּ וְכוּ', וְלֹא יוֹדְעִים אִם בְּכָלֵל זֶה אָמַת וְכוּ', וְעֵלֵינוּ לְזַכֵּר מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ח). שְׂאֵלוֹ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה בְּמָה הָאֲרַכְתָּ יָמִים? אָמַר לְהֶם מִיָּמִי לֹא נִתְפַּבְּדְתִּי בְּקְלוֹן חֲבָרִי; רוֹאִים מִזֶּה אִם אַחַד נִזְהָר לֹא לְהִתְכַּבֵּד בְּקְלוֹן חֲבָרוֹ, זֹכָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמִי

חגיגה פרק ב' הלכה א') אמר רבי יוסי בן חנינה המתכבד בקלון חברו אין לו חלק לעולם הבא; ולכן מה לנו ולצרה הזאת להתערב בדבר שבכלל לא שייך אלינו וכו', ומכל שכן אם הכל שקר וכו', הרי זה מוציא לעז על חברו, שעל ידי זה נעקר מן העולם, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שבקהלתנו הקדושה לא ידברו מזה בכלל.

הקדוש ברוך הוא השומר את עמו ישראל, ישמר אותנו שלא יתאחז בנו שום רע וכו', ושלא נתכבד בקלון חברינו וכו', אלא תמיד נזכה לדבר רק ממעלת חברינו.

המאחל לכם שבת שלום

צז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתחזיקו את עצמכם ביחד באהבה ואחוה גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואמר (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז) קדם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם לעילא ולעילא וכו' וכו', בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר להצבור שהיו שם, תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן; רואים מכל זה איד שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא

נִצְחִים) בְּנֵהֶג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אַגְדָּה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו בְּלֵן אַגְדָּה אַחַת; וּבִזְהָ שְׁנֵהִיָּה מְאֻחָדִים, זֶה בְּעֵצְמוֹ מִפְּלֵת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הֶרְשַׁע, שְׁעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם רַק לְהַכְפִּישׁ אוֹתָנוּ אִיפֹה שֶׁהוּא רַק יְכוּל, אָבֵל לֹא יוֹעִיל לְהַטְמֵא הַזֶּה כְּלוּם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִקְהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְרַאֵן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן עִם שׁוּם כְּתָב הֵן רַדְיוֹ וְהֵן טֵלֵוִיזְיָה וְהֵן עִם שׁוּם עֵתוֹן וְכוּ', אֵין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד, תְּהִלָּה לְאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ פְתוּחָה וּשְׁקוּפָה, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְבוֹא וּלְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינָיו אֶת יְפֵי קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֶת גְּדֵל הַחֶסֶד שְׁנַעֲשֶׂה בָּהּ, וְאֶת זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יְכוּל לְבַלֵּעַ, וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא תְּמִיד שׁוֹלַח שְׁלִיחִים אֶצְלָנוּ וְכוּ', כְּדֵי לְהַפִּילָנוּ בַּפֶּחַ, אָבֵל הוּא לֹא יִצְלִיחַ, וְיִקְיָם אֶצְלוֹ (תְּהִלִּים ז') "בּוֹר כְּרָה וַיִּחַפְּרוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעָל: יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קִדְקָדוֹ חִמְסוֹ יִרְדּוּ".

נָא וְנָא לְהַזְדַּרְזוּ וּלְרֹאוֹת לְמַכּוֹר אֶת הַחֶמֶץ בְּ"בֵית הַוּרְאָה" שְׁלָנוּ, וְכֵן לֹא לְקִנּוֹת בְּשׁוּם חֲנוּת בִּיבְנָאֵל אִם לֹא מְכָרוּ אֶת הַחֶמֶץ בְּ"בֵית הַוּרְאָה" שְׁלָנוּ, כִּי אַחֲרֵת זֶה חֶמֶץ שְׁעֵבֵר עָלָיו הַפֶּסַח שְׂאֻסוֹר לְקִנּוֹת שְׂמָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה.

תְּהִלָּה לְאֵל הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵר" שֶׁהַקְּמֵתִי בִּיזַע וּבְדָם וּבְמַסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשִׂיּוֹת, יֵשׁ בְּזֶה הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת, כִּי תְהִלָּה לְאֵל הַמּוֹן אֲנָשִׁים מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שְׁסָבִיב יְבְנָאֵל הַתְּחִילוֹ לְבוֹא וּלְקִנּוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפֻלִּין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוּי הַרְבִּים, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה שְׂגַם אַתֶּם תַּעֲשׂוּ אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלָכֶם בְּהַחֲנוּת הַזֶּה, שֶׁהִיא לֹא לְמַטְרַת רוּחִים, אֲלֹא לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנוּ שְׂמָה כָּל מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים לְכַבּוֹד חַג הַפֶּסַח וְכוּ', וְכָל מִינֵי מַתְּנוֹת לְהַיְלָדִים וּלְהֵאשָׁה וְכוּ'.

וכו', ובזה אתם מחזקים את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, ותהיו ממזכי את הרבים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

צ.ח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר אחרי ט' ניסן ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך אחר יגיעה וטרחה גדולה זכיתי גם השנה להכין לכלל אנשי שלומנו לכל משפחה ומשפחה סל מכובד עם כל מצרכי החג באפן שיהיה להם שפע בבית, ולא יחסר להם שום דבר, ואני מבקש עבור זה שתתפללו עלי שאזכה להצליח להרחיב את קהלתנו הקדושה.

בימים אלו צריכים מאוד מאוד לשמר על הילדים שלנו, ולדעת בדיוק איפה הם הולכים הן הבנים והן הבנות, כי בקלות הם יכולים להסחף אל רוח הרחוב ולהתקלקל לגמרי חס ושלום, ובשביל זה אני מוסר את נפשי להקים מבנים מיוחדים, ומשחקים לילדינו שלא יצטרכו להסחף עם רוח הרחוב וכו', כי אנחנו הולכים עם הכלל הזה (ויקרא י"ו) "ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור", אסור לנו שילדינו יתחברו עם אלו הילדים שאין בהם רוח התורה והיראה, וזכרו היטב כי בחדש אחד יכולים לאבד את כל היגיעה והטרחה שיענו וטרחנו להכניס בילדינו כל השנה, ולכן כל הורה מחיב לשמר על הילדים שלו, ואל תקחו את זה בקלות, הילדים הם העינים שלנו.

אני מבקש את כלל אנשי שלומנו שיעוררו מאוד את נשותיהם על מדת הצניעות, שלא יראו את שערות ראשן בחוץ כלל, כי זה עוון חמור

מֵאֵד מְאֵד, וְהִזְהַר הַקְּדוֹשׁ (נִשְׂא ק"ה) מְקַלֵּל בֵּית שְׂרוּאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאֵשָׁה וְכוּ', וְכֵן לְשֹׁמֵר שֶׁהָאֵשָׁה לֹא תֵלֵךְ עִם בְּגָדִים צְמוּדִים וְכוּ', אוֹ דְבוּקִים אֶל הַגּוֹף וְכוּ', וּמְכַל שְׂכֵן לֹא בְּגָדִים צָרִים מֵעַל הַבֶּרֶךְ, שְׂזֵה עֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד וּפְרִיצוֹת גְּדוּלָה, שְׁעַל זֶה בָּא עֲנֵשׁ מְאֹד חֲמוֹר, וְעַל כָּלֵם זָכְרוּ הַיֵּטֵב אֵלוֹ הַפּוֹסְקִים שֶׁהִתִּירוּ לְלַכֵּת עִם פְּאֵה הַכִּי קָלָא, זֶה רַק עַד הַכְּתָפִים וְלֹא יוֹתֵר, כִּי אֵשָׁה שֶׁהוֹלְכַת עִם פְּאֵה אֲרָכָה אַחֵר הַכְּתָפִים זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְעַכְשָׁו בְּעֵת בַּעוֹר חֲמֵץ רָאוּי לְבַעַר אֶת זֶה לְגַמְרֵי.

עַכְשָׁו לְפָנַי פֶּסַח יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁאֵלוֹת בְּאֶסוֹר וְהִתֵּר, וְלִכֵּן שְׁלֹא תִתְבַּיְשׁוּ לְשֹׂאֵל בְּבֵית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ, כִּי בְקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאֶסוֹר חֲמוֹר שֶׁל חֲמֵץ חֵס וְשְׁלוֹם שֶׁהוּא בְּכִרִיתוֹת, וְלִכֵּן בְּכָל דְּבַר שֶׁרַק מְסַפְקִים, כְּדָאֵי לְשֹׂאֵל אֶת אֶחָד מֵהַמּוֹרֵי צִדֵּק שְׁלֵנוּ, וְעַל כָּלֵם בְּוֹדָאֵי שְׁמַעְתֶּם שְׁעַכְשָׁו נִתְגַּלָּה בְּכַמָּה עִירוֹת גְּדוּלוֹת שְׁמִכְרוּ בְּשֵׁר פְּגוּלִים טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, וְהַכְשִׁילוּ אֶת הַרְבֵּים, וְלִכֵּן אֶסוֹר לְקַנּוֹת סֵתָם בְּשֵׁר בְּלֵי שׁוֹם הַכְּשֵׁר מִבֵּית דִּין מְפָרְסֵם לִירְאֵי הַשֵּׁם, כְּגוֹן בְּד"ץ "בֵּית יוֹסֵף", בְּד"ץ "עֵדָה הַחֲרָדִית", בְּד"ץ הַרְבֵּ לְנֵדָא, לֹא לְסַמֵּךְ עַל סֵתָם רַע-בְּנִים שְׁפָשׁוּט הַהַכְּשֵׁר שְׁלֵהֶם לֹא שְׂוֵה לְכֻלּוֹם, וְהֵם הַמְּאֲכִילִים טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים לְרַחֵק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּידוּעַ וּמְפָרְסֵם דְּבַר זֶה.

כָּל אֶחָד יִגִּיד בְּהַחֲנִיּוֹת אֵיפֹה שֶׁהוּא קוֹנֵה אֶת הַמּוֹצְרִים כָּל הַשָּׁנָה כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי אִם לֹא יִמְכְרוּ אֶת הַחֲמֵץ בְּבֵית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ, אֲזִי אֶסוֹר לָנוּ לְקַנּוֹת אֲצִלָּהֶם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה, כִּי חֲמֵץ שְׁעֵבַר עָלָיו הַפֶּסַח זֶה חֲמֵץ גְּמוֹר הוּא, וְתִקְפִּידוּ לְהִגִּיד אֶת זֶה בְּהַחֲנִיּוֹת, כִּי מְלַבֵּד עַל הַבֵּית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ אֵי אֶפְשֵׁר לְסַמֵּךְ עַל אֵף אֶחָד כִּידוּעַ לָכֵם.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם יַחַד, כִּי רַק בְּזָכוֹת זֶה נִגְאָל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמּוּנָה סִימָן נ') עַל יְדֵי אַחַדוֹת שְׁיִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל יְכוּא מְשִׁיחַ; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"ד) כְּשִׁישְׂרָאֵל בְּאַחַדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְפַּחְדִּים מֵהֶם; וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ צָרִיכִים בְּיוֹתֵר לְהִתְאַחַד יַחַד,

כִּי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים כְּבָר לְקִרְאָת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה שְׂוִיתְגָּלָה מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
וַיִּגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

צ.ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"א נִיסוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת הַזֹּאת נִקְרְאָת "שַׁבַּת הַגְּדוֹל", עַל שֵׁם הַנֵּס הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה אֲתָנוּ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּכּוֹרֵי הַמְּצָרִים הָרְגוּ יוֹתֵר מִהַמְּצָרִים מִמָּה שֶׁנִּהְרָגוּ
מֵעֲצָמָם, וְזֶה שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קל"ו י') "לְמַכָּה מְצָרִים בְּכּוֹרֵיהֶם", וְכָתוּב
הַתּוֹסֵפוֹת (שַׁבָּת פ"ז:) שֶׁלֹּא נֶאֱמַר 'לְמַכָּה בְּכּוֹרֵי מְצָרִים', אֲלֵא כְּתִיב 'לְמַכָּה
מְצָרִים בְּכּוֹרֵיהֶם', וְלִזְכֹּר נֵס זֶה קוֹרִים אוֹתוֹ "שַׁבַּת הַגְּדוֹל". וּבִסְפָּר
"צִדָּה לְדָרֶךְ" בָּאֵר לָמָּה נִקְרְאָ "שַׁבַּת הַגְּדוֹל"? עַל שֵׁם שֶׁמִּתְקַבְּצוֹת בּוֹ
הַקְּהֵלוֹת לְשִׁמְעַת אֶת הַלְּכוֹת פֶּסַח, וְלִכְּנֹן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְחֹזֵר עַל כָּל
פְּנִים אֶת תְּמַצִּית הַלְּכוֹת פֶּסַח, כְּדֵי לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּפֶסַח, וּמֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים שֶׁהָאֲבוֹת יִלְמְדוּ גַם עִם בְּנֵיהֶם אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל פֶּסַח, וְזֶה מְאֹד
מְאֹד נֶחֱוָץ.

הַשַּׁבָּת מְנַהֵגְנוּ לוֹמֵר אֶת הַהִפְטָרָה "וְעָרְבָה", כִּי קוֹרְאִים בָּהּ (מְלֹאכֵי ג'
כ"ג) "הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאָה לְפָנַי בּוֹא יוֹם הַיּוֹי"ה הַגְּדוֹל
וְהַנּוֹרָא", וְאֲנַחְנוּ מְאֹד מְקוּיִם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבָּא יְבוֹא אֱלֹהֵינוּ
וַיְבַשֵּׁר לָנוּ אֶת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

אֵל תִּשְׁכַּחוּ לְמַכּוֹר אֶת הַחֲמִץ בְּ"בֵית הַוּרְאָה", וְכֵן לְהַזְהִיר אֶת כָּל
הַמְּכוֹלוֹת וְכָל הַחֲנִיּוֹת שְׁמוֹכְרִים אֶכְל בְּיְבִנְאֵל, שֶׁיִּמְכְּרוּ אֶת הַחֲמִץ שֶׁלָּהֶם
רַק בְּ"בֵית הַוּרְאָה", כִּי אַחֲרַת אֲסוּר לְקַנּוֹת אֲצִלָּהֶם אַחַר הַפֶּסַח, כִּי זֶה

חֲמֵץ שֶׁעֵבַר עָלָיו הַפֶּסַח, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְלֹא יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם דָּבָר
זֶה קָל וּפְשוּט.

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ יַעַן שֶׁכָּל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ רַק בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה,
כְּמוֹבֵא (מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם זֶהר תְּדַשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא
יִתְעָרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיַּד בֶּן דְּדוּד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד
יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דְּדוּד בָּא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ רַק אַהֲבָה אַחֻוּה וְרַעוּת,
וְשֵׁלֵא יִמְצֵא בֵּינֵינוּ שׁוּם בְּעַל מַחְלָקָת, כִּי מוֹהֲרֵנִי ז"ל אָמַר, רַבְּנוּ ז"ל
יְכוּל לְקַבֵּל אֶת כָּל־ם, אֲבָל לֹא בְּעַל מַחְלָקָת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל
זֶה שֵׁלֵא יִמְצֵא בְּקִהְלָתֵנוּ אֶחָד שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַשֵּׁנִי, אִין לוּ מְקוּם
אֲצֻלְנוּ בְּכָל־ל, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נֶצְבִּים) בְּנִהַג שְׁבַע עוֹלָם
אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל
אַחַת אַחַת אֲפֹלוּ תִּינוּק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגִדָּה אַחַת; וְזֶה מֵה שֶׁהִסְמִי"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׂמוֹ רוּצָה לְרֵאוּת,
שִׁיְהִיָּה פְרוּד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהוּא לֹא יִחְיֶה לְרֵאוּת אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מְזַהֵיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁלֵא יִמְצֵא בֵּינֵינוּ אֶף בְּעַל מַחְלָקָת
שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ בֵּין אֶחָד לְהַשֵּׁנִי וְכוּ', אָדָם כְּזֶה אִין לוּ מְקוּם אֲצֻלְנוּ,
כִּי מַחְלָקָת זֶה חֲמֵץ גְּמוּר, וְשֵׁלֹם וְאַהֲבָה זֶה מִצָּה, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב
חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֲמָמָה שֶׁל
אֲמוּנָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה אֲתָנוּ.
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וְחַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח י"ד נִיסוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הֵינָה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לִימֵי פֶסַח הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהוּא חַג הַחֲרוּת חַג
הַגְּאֻלָּה, וְאֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מִצֵּה שְׂזֵה מֵאֲכָל דְּמַהִימְנוּתָא, מֵאֲכָל הָאֲמוּנָה,
כִּי הָרִי אִם נִתְבוּנֵן מִי צוּה אוֹתָנוּ לְאֲכָל מִצֵּה? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא
כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל מִצֵּה, הוּא אוֹכֵל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי זֶה רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד כָּל יְמֵי חַג הַפֶּסַח הַקְּדוֹשִׁים,
וְלִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, שְׂזֵה בְּעֲצָמוֹ חֲמִץ גָּמוּר, וְצָרִיכִים
לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עִם נִקְדַּת
יְהוּדוּתָנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ זֹרְכִים לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין עוֹד שְׁמִחָה יוֹתֵר
גְּדוֹלָה מִזֶּה.

אֲנִי רוֹצֵה לְעוֹרֵר אֶתְכֶם שְׁמִחֻלָּת וּמְרִיבוֹת אוֹ וּכּוּחִים זֶהוּ חֲמִץ
גָּמוּר, וְלִכֵּן דִּיקָא מֵהַחַג הַפֶּסַח הַזֶּה עָלִינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ שְׁלֵא יִרְאֶה
וְלֵא יִמְצָא בְּכָל גְּבוּלָנוּ אִיזָה בְּעַל מַחֲלָקַת וְכוּ', אִיזָה בְּעַל מְרִיבָה וְכוּ',
אִיזָה אָדָם שְׁמִצִּיק לְהַזּוּלָת, בְּהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ אֵין לוֹ שׁוּם שְׁיִכּוֹת,
קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה הוּא קְהֵלָה קְדוֹשָׁה מְאֹד מְאֹד, חֲמִמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁלֵא יִמְצָא בִּינֵינוּ אֶחָד שְׁמִצִּיק אוֹ מְסַדֵּר אֶת הַזּוּלָת,
זֶה רְשָׁעוֹת וְאִכְזָרִיּוֹת וְכוּ', וְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ אֵין לָהֶם שׁוּם מְקוּם אֲצִלָּנוּ.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁנַחֲיָה בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֵאמֵר
חֲזוּק, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם אִישִׁית, חוּסוּ וְחִמְלוּ עַל עֲצָמְכֶם אֲפֹלוּ בְּחָג
וּבְחַל הַמוֹעֵד, שְׁתַּגְּנוּבוּ קֶצֶת זְמַן לְחֻטֵּף אֶת הַדָּף הַיּוּמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם,
זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וּמְדַבְּרִיקָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה
זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, הֵייתֶם מִתְחִילִים אֶת הַיּוֹם עִם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה
מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּמְכָל מִינֵי מִזִּיקִים וְכוּ' וְכוּ'.

נא ונא תעבדו על עצמכם שתמיד תהיו בשמחה עצומה, ותקבלו את כל האורחים בפנים שמחות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שמחה, ולהאיר את הפנים לכל בר ישראל, כל מה שעובר עכשו על כלל ישראל, זה רק נסיונות קשים ומרים לראות אל מי נפנה בעת צרה וכו', ולכן עלינו לפנות רק אל הקדוש ברוך הוא, ולקרב את כל בר ישראל אליו יתברך, ולגלות לכלם אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, שזה בעצמו הגאלה, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקי"ט) שאין הגליות מתכנסות אלא בשכר אמונה, וכן את מוצא שלא נגאלו אבותינו ממצרים אלא בזכות אמונה, אף אברהם לא ירש העולם הזה והעולם הבא אלא בזכות האמונה שהאמין בהקדוש ברוך הוא, ואת זה אנחנו צריכים לגלות לכל בר ישראל, יהיה מי שיהיה, שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, וידיעה זו יביא את השלום בין נשמות ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו נגאלין אלא בשלום; ואמרו (שם) אין הקדוש ברוך הוא מנחם את ירושלים אלא בשלום.

המאחל לכם חג פֶּשַׁח וְשִׁמְחָה

ק.א.

בעזרת השם יתברך יום שני ערב חג הפסח י"ד ניסן ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים עכשו בימי פסח הקדושים, חג החרות, חג הגאלה, ועקר הגאלה תהיה רק על ידי שמחה, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות, ועקר השמחה הוא רק כשמתאחדים עם ישראל יחד, שבוזה מבטלים את הסמ"ך-מ"ם לגמרי, כי כל ענינו זה רק לעשות פרודים בין

נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל "הַפֶּרֶד וּמִשָּׁל", וְלִכְן דִּיקָא בְּלִיל הַסֵּדֶר אָנוּ מְאַסְפִּים אֶת הַד' כְּתוּת שְׂיֵשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל') שְׁזָה הָיָה עֲבוּדַת אַבְרָהָם אָבִינוּ שֶׁהָיָה מְקָרֵב אֶת כָּלָם, וְלִכְן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת כ"ו:): אַבְרָהָם תִּקַּן שְׁחָרִית, ש'ח'ר'י'ת' רֵאשִׁי תְּבוּת ח'כֶם ר'שָׁע ת'ם ש'אִינוּ י'וֹדֵעַ, כִּי אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה מְאַסֵּף אֶת כָּלָם, וּמְגַלָּה וּמְפָרְסֵם לָהֶם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְן אַבְרָהָם הוּא רֵאשׁ לְמֵאֲמִינִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה י:): הַקְּרִיא אַבְרָהָם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפֶה כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב, כִּי הוּא גֹלָה וּפְרָסֵם לְכָלָם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וּנְפִלָא מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה מ"ג סִימָן ז'): אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, אֲנִי לֹא הָיָה שְׁמִי נִכְרַ לְבְרִיּוֹתֵי וְהַכְּרַת אֹתִי בְּבְרִיּוֹתֵי, מַעֲלָה אֲנִי עָלֶיךָ כְּאִלּוּ אֶתָּה שֶׁתָּף עָמִי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם; וְהוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְלִכְל הַד' מְדַרְגוֹת הָאֵדָם שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם ח'כֶם ר'שָׁע ת'ם ש'אִינוּ י'וֹדֵעַ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי הָאֲזִינוּ) עַד שֶׁלֹּא בָּא אָבִינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם כְּבִיכּוֹל לֹא הָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֶךְ אֱלֹהִים עַל הַשָּׁמַיִם בְּלִבָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כ"ד): "הֲוִי"ה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי" אָבִל מִשְׁבָּא אָבִינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם הַמְּלִיכּוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, כְּעַנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם) "וְאֲשַׁבְּעֶךָ בְּהֲוִי"ה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ"; וְלִכְן חוֹבָה עָלֵינוּ לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, שֶׁרַק בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַגְּאֻלָּה שֶׁאֲנַחְנוּ מְחַכִּים וּמְצַפִּים עָלֶיהָ כָּל רִגְעַ.

נָא וְנָא זְכָרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר בְּלִיל הַסֵּדֶר אָנוּ מְאַסְפִּים אֶת כָּלָם, וּמְקַשְּׂרִים אוֹתָם אֶל 'אֶחָד' הֵינּוּ אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזָה 'אֶחָד ח'כֶם', 'אֶחָד ר'שָׁע', 'אֶחָד ת'ם', 'אֶחָד ש'אִינוּ יוֹדֵעַ', כִּי אֲנַחְנוּ מְקַשְּׂרִים אֶת כָּלָם אֶל אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזָה מֵה שְׂיֵצָא מְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמַעֵאל, יִעֲקֹב וְעֵשׂוֹ, שֶׁהֵם הָאֲרֻבַּע בָּנִים, וְצָרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָם כָּלָם אֶל אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיַעַן שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים מְחַמַּת אַרְךָ הַגְּלוּת הַמֵּר וְכוּ', יֵשׁ הַרְבֵּה נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת וְכוּ', וְעָלֵינוּ לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְקַבֵּץ אוֹתָם וּלְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, לְזֵאת

שְׁלַחְתִּי אֶת בְּנֵי רַבִּי ... נ"י שִׁיקְפִץ בְּתוֹךְ הַמְעַרְכַת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, וְנַעֲשֶׂה זְעִזְעָה גְדוֹל וְכוּ', וְנִשְׁנֶה אֶת כָּל הַחֲנוּךְ אֲצִלְנוּ לְטוֹבָה, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנְּעָר שְׁלֵנוּ שֶׁלֹּא יִדְרְדְרוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, כְּמוֹ שְׁאַנְחָנוּ רוּאִים מֵהַ שְׁקוּרָה הַיּוֹם עִם הַנְּעָר הַחֲרָדִי, שְׁנוֹשְׂרִים וּמְתַרְחָקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְדִיקָא עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁלְכָל הַפְּחוּת נֶצִּיל אֶת הַנְּעָר שְׁלֵנוּ, וְלִכְּן מְנִיתִי אֲנִי בְּעֶצְמִי אֶת בְּנֵי רַבִּי ... נ"י שֶׁהוּא יִשְׁנֶה אֶת כָּל דְּרָכֵי הַחֲנוּךְ שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, וְנִבְנֶה אֶת זֶה מִחֲדָשׁ כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנְּעָר שְׁלֵנוּ, וְסוּךְ הַכֹּל בְּקִשְׁתִּי שֶׁכָּל אֶחָד יָבִיא חֲמֵשׁ מְנַדְבִּים עִם "הוֹרָאת קִבְע" עַל סוּךְ מֵאָה ש"ח לְחַדָּשׁ, וְהַכֹּל כְּדֵי שְׁנַבְנֶה מִחֲדָשׁ אֶת מְעַרְכַת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, שֶׁלֹּא נֶאֱבַד אֶת הַנְּעָר שְׁלֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים לְאֲבוּד, וְהִנֵּה מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי וּמְסַרְתִּי אֶת כָּל הַמְּבָנִים שְׁאֲנִי בּוֹנֶה וְכוּ', רַק בְּשִׁבִיל הַנְּעָר שְׁלֵנוּ, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָנוּ מְקוֹם אִיפֹה שִׁיּוֹכְלוּ לְלַמֵּד וּלְבַלּוֹת בְּזְמַן הַפְּנוּי וְכוּ', כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ עַל הָרְחוּבוֹת וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מֵאֲד מִבְּקֵשׁ שְׁאֵף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁלֹּא יִתְחַמַּק מִזֶּה, הִנֵּה מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲכָשׁוּ לְפָנַי חַג הַפֶּסַח וְהַבֵּאתִי לָכֶם שְׁפַע כְּזֶה שֶׁשׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם לֹא חִלְקָה שְׁפַע כְּזֶה, לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים סוּגֵי מִצְרָכִים לְפֶסַח, וְלֹא בְּקִשְׁתִּי מֵאֵף אֶחָד אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, אֵף שְׂזֵה מְנַהֵג הַמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל חַיִּב לְהִשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִיִּם, עִם כָּל זֹאת הַפְּעַם הוֹלֵךְ לִי בְּהַחֲיִים לְהַצִּיל אֶת הַנְּעָר שְׁלֵנוּ שֶׁלֹּא יִלְכוּ לָנוּ לְאֲבוּד, אֲנִי הוֹלֵךְ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מְעַרְכַת הַחֲנוּךְ, הֵן אֲצִל הַבָּנִים וְהֵן אֲצִל הַבְּנוֹת, הֵן בְּהַבָּנִים בְּנֵי בַר מִצְוָה, וְלִבְנוֹת לָהֶם יִשְׁיבָה חֲזָקָה כְּמוֹ כָּל הַיְּשִׁיבוֹת, וְהֵן לְהַבְּנוֹת מִבְּנוֹת בַּת מִצְוָה, לִבְנוֹת לָהֶן סְמִינַר חֲזָקָה כְּמוֹ כָּל טוֹבֵי הַסְּמִינָרִים, וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת הַעֲזָרָה שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מְנִיתִי אֶת בְּנֵי רַבִּי ... נ"י, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה אִיזָה אֲנָשֵׁי שׁוֹלִים וְכוּ', שֶׁבְּכָלֵל לֹא שִׁיכִים לְקַהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', מוֹצִיאִים לְעַז וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהִילָדִים שְׁלָהֶם אֲזִי הֵם מִתְחַמְּקִים וְכוּ', וְעוֹד מְקַרְרִים אֶת אַחֲרֵים וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים בּוֹדָאֵי יֵשׁ לָכֶם חֲמֵשׁ קְרוֹבִים אוֹ יְדִידִים שִׁיּוֹכֵל לְהַבִּיא חֲמֵשׁ "הוֹרָאת קִבְע" עַל סְכוּם מֵאָה ש"ח לְחַדָּשׁ כְּדֵי

שנוכל להציל את הנער שלנו, שזה צריך להיות בראש מעינינו, ואני מאד מקנא את זה שיעזר לי להציל את הילדים שלכם, שראוי לכם להתישב איפה שמעו דבר כזה בעולם שאחד מבקש ומתחנן אליכם בואו תעזרו לי לעזור להילדים שלכם? אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שכל אחד מאנשי שלומנו מקהלתנו הקדושה ירתם עצמו לעזרתי לעזור להילדים שלכם, ונזכה לראות רב נחת דקדשה מהם.

המאחל לכם חג כשר ושמח

קב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש, ערב חג הפסח י"ד ניסן ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

הנה אנחנו נכנסים עכשו אל חג החרות שנזכה להיות בני חורין לגמרי מיצרנו הבער בנו, שזה החמץ, ונזכה להמשיך עלינו אמונה ברוה ומזככת בו יתברך שזה המצה שנקרא מיכלא דמהימנותא, מאכל האמונה, ודיקא על ידי זה נזכה להגאל גאלת עולם, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ז') שעקר הגלות זה רק מחמת חסרון אמונה, ואם אדם מחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה נצולין מגלות גשמי ורוחני גם יחד, כי המאמין האמתי שמאמין שבכל תנועה ותנועה שם אלוהו של עולם הוא נגאל מכל צרותיו, ואת זה צריכים להחדיר בעצמו טוב טוב, וכן להכניס את זה בהאשה והילדים, ואז מרגישים נעם העליון, ואף פעם לא מתוכחים עם השני, ולא רבים עם הזולת, כי הרגע שאדם מבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך אזי נגאל מהכל, ואל כל זה נזכה הלילה הזה בליל פסח שאז נמשך ההארה הגדולה לכל בר ישראל,

וְתַכְּף וּמִיד בְּלִילָה הַשְּׁנִי מִתַּחֲלִילִים לְסֹפֵר סְפִירַת הָעֶמֶר, וְכֵן כָּל יוֹם וַיּוֹם סוֹפְרִים כְּדֵי לְהַגִּיעַ אֶל חַג הַשְּׁבוּעוֹת, חַג קְבֻלַּת הַתּוֹרָה.

וְהִנֵּה קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה נִבְנִית עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאַצְלוּ הִיָּה הָעֵקֶר חֶסֶד וְאַהֲבָה, עַד שֶׁהִתְבַּטָּא פְּעַם (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂבִינֵינוּ; וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהַשִּׁיחָה הַזֹּאת עַדִּין לֹא נִתְקַיְמָה וְכו', (כִּי תַמִּיד הִיָּה וּכְפֹחִים וּפְרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכו'), וְתִהְיֶה לְאֵל הַקְּמִתִּי קִהְלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׂאֲנִי רוֹצֶה שְׂאַצְלָנוּ בְּקִהְלָתְנוּ כֵּן יִתְקַיֵּם שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְנִהְיֶה מְאַחֲדִים יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְלִכֵּן יִסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצִלִּי זֶה חֶסֶד, וְתִהְיֶה לְאֵל לֹא אֲכַזְבִּתִּי אֶת כְּלַכֶּם עִם הַחֲלָקָה "קְמַחָא דְפִסְחָא" לְכַבוֹד הַחֵג, שְׂזֶה גְשָׁמִיּוֹת וְכו', תִּאֲמִינוּ לִי אִם תְּצִיתוּ אוֹתִי לֹא תִתְאַכְזְבוּ גַם בְּרוּחַנִיּוֹת, וְהוּא, שְׂרַצוּנֵי מְאֹד מְאֹד שְׂלֹא יִמְצָא וְלֹא יִרְאֶה בְּקִהְלָתְנוּ אַחַד בְּעַל מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וְכו', אוּ שְׂמַחֲפֵשׂ מוֹמִים אֲצֵל הַזּוּלָּת וְכו', אָדָם כָּזֶה אֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים) בְּנֶהֱגַ שְׂבַעוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֲפֵלוּ תִינוּק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֵן נִשְׁתַּיֵּר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֲפֵלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלוּ אֲבָל הִיָּה בֵּינֵיהֶם אַחְדוֹת נִשְׂאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרָבָה כְּשִׂיְהוּדִים מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמָן לְגֻאֲלָה; וְלִכֵּן יִסוּד הַיְסוּדוֹת בְּקִהְלָתְנוּ הוּא הָאֲחֻדוֹת וְאַהֲבָה, וְהַעֲזָרָה שְׂאֲחַד יַעֲזוּר לְהַשְּׁנִי, כִּי אֲצֵלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, עַד כְּדֵי כֵּן שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלָקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזַבַּח שְׂלַמָּה לְפָנָי אֶלֶף עוֹלוֹת. וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם

אהבה גדולה מאד, ותעסקו במדת החסד שאחד יעזור להשני, כדי שנוכל להראות לרבנו ז"ל שתהלה לאל נתקים בקהלה אחת רצונו "העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו", ואף שאנחנו עוברים קשיים גדולים מאד מהסתת הסמ"ך-מ"ם וכו', שאנחנו לא מקבלים אפלו מה שמגיע לנו, כי כלנו משלמים מסים וארנונה וכו' וכו', ועל הדברים הבסיסים אנחנו צריכים לריב כדי לקבל את זה וכו', ואף על פי כן לא מקבלים וכו'.

עם כל זאת ראוי לנו לשמח מאד מאד שבתקף הרדיפות שרודפים אותנו ומלכלכים עלינו וכו' וכו', הקמנו קהלה כל כך קדושה שאפלו בעירות גדולות זה חדוש שבחדושים, קדם יש לנו מנינים מותיקין עד חצות לילה, מנין אחר מנין, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים תעשו כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל במנין, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון", אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפלל; וכן נמשך עליו השגחה פרטיות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:) כל הרגיל לבא לבית הפנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלוש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, אפלו שאתם קמים באיזה שעה שרק לא יהיה תבואו להתפלל במנין, כי זה יסוד ביהדות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) מחנה ישראל כמה הוי? תלתא פרסי, הינו השלוש תפלות שכשבר ישראל חזק בזה הוא נמצא בתוך מחנה ישראל, וכיון שמתחילים לזלזל לא להתפלל במנין הוא כבר יוצא ממחנה ישראל וכו', ולכן אל תהיו

בְּטֻלָּנִים, תְּבוֹאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לְקוּט בְּלֶק רָמֵז תשע"א) מָה נִחְלִים הָלָלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כֶּךָ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלִכֵּן זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מְקַהֲלָתָנוּ שִׁיתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן.

תְּהִלָּה לְאֵל רַבְּנוּ ז"ל לֹא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ, וּמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ יוֹם אַחַר יוֹם לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי (אָבוֹת פָּרָק ו') אֵין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה, שְׁנֵאָמַר (מְשָׁלֵי ד' ב') "כִּי לְקַח טוֹב נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ"; וְיֵשׁ לָנוּ בְּכָל יוֹם שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שִׁיְצַרְף אֶת עַצְמוֹ אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁיֹתֵר נוּחַ לוֹ, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם כְּמוֹ לְמוֹד דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם, וְלִכֵּן תְּהִיּוּ חֲזָקִים בְּלְמוּד דֶּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם בְּסֻדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁחוּטֵף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיְגָרִיס אֵינִישׁ וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קָאָמַר שְׁנֵאָמַר (תְּהִלָּם קי"ט כ') "גְּרָסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה"; וְאֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעְלָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּו שֶׁל לְמוֹד דֶּף גְּמָרָא בְּיוֹם, וְהַרְבַּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזַעְווֹיל זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חֵיה וּבְהִמָּה, וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, שְׁזֵה מְזַכֵּף אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁאָדָם חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין כד.) בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה זֶה תְּלַמּוּדָה שֶׁל בְּבָל; וְלִכְאוּרָה אֵיף יְכוּלִים לוֹמַר עַל תְּלַמּוּד בְּבָלִי אֶת הַלְּשׁוֹן הַזֶּה שְׁהוֹשִׁיבֵנִי בְּחֻשָּׁף כְּמַתִּי עוֹלָם? אֲלֵא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נְמַצָּאִים בְּגִלוּת מִרְמָד שְׁחֻשָּׁף לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁפִים, וְאַנְחָנוּ נְדָמִים בְּגִלוּת כְּמוֹ מֵת, מָה יְכוּל לְהַחְיֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה זֶה תְּלַמּוּדָה שֶׁל בְּבָל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּלַמּוּד בְּבָלִי. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן ריד) שְׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכוּף נְקִרָאֵת לִילִי"ת,

שְׁעוֹלָה כַּמְסַפֵּר תְּלֻמוֹד וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלֻמוֹד מְבֹטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלֵפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׁאֲדָם מִיֵּלֶל מְרַב צֶעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבֵד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם יִלְלָה, שְׁאֲזוּ הוּא זְמַן חֲשׂוֹן, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלֻמוֹד מֵאִיר לוֹ הַיִּלְלָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְיִלְלָה כִּיּוֹם יָאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גִּמְרָא שֶׁהִיא תְּלֻמוֹד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יָאִיר לוֹ אֶפְלוֹ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיָאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רָאוּ לְקַבְעֵ לְעֲצָמְכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה כ"ח:): כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מְבֹטָח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הַבָּא; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אַמוֹת שֶׁל הַלְכָה; וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל זֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְכֵן מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ שֶׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיּוּ בְּטַלְנִים, רָאוּ מַה לְפָנֵיכֶם, יוֹם בָּא וְיוֹם הוֹלֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קַהֲלַת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ה') עַל פְּסוּק (קַהֲלַת א' ד') "דוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא", אֵין לָךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁאֵין נוֹלָדִין בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוֹא וּמֵתִים בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוֹא, וּמַה טַעַם? דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא; נִמְצָא שְׁכָל יוֹם וְיוֹם הוּא דוֹר חֲדָשׁ, וְלִכֵּן חָבַל שְׁיַעֲבֹר יוֹם אֶחָד מְבָלִי לְלַמֵּד קִצַּת מְקָרָא קִצַּת מְשֻׁנָּה קִצַּת גְּמָרָא קִצַּת הַלְכָה, שְׂרַק זֶה מַה שְׁיִלֵּךְ לְפָנֶיךָ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (מְשַׁלֵּי י"ג י"א) "הוֹן מְהֵבֵל יִמְעֵט וְקִבֵּץ עַל יַד יִרְבֵּה" (סְפָרִי עֶקֶב) תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, לְמַד ב' אוֹ ג' דְּבָרִים בְּיוֹם שְׁנִי, וּג' פְּרָקִים בְּשַׁבַּת, ב' וּג' פְּרָשִׁיּוֹת וְכוּ', נִמְצָא עֲשִׂיר לְאַחַר זְמַן, וְעָלָיו נֶאֱמַר "וְקִבֵּץ עַל יַד יִרְבֵּה". הֵינּוּ מִי שְׁרוּצָה לְלַמֵּד הַכֹּל בְּפַעַם אַחַת, לְבַסּוּף הוּא לֹא לּוֹמֵד כָּלוּם, שְׁזֶה "הוֹן מְהֵבֵל יִמְעֵט" שְׁלִבְסוּף הוּא לֹא לּוֹמֵד כָּלוּם, מֵאַחַר שְׁרוּצָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה מְאֹד אֲזִי לֹא לּוֹמֵד כָּלוּם, מַה שְׁאֵין כֵּן כְּשֶׁלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ קִצַּת מְכָל לְמוֹד, נִתְקִים אֲצִלוֹ "וְקִבֵּץ עַל יַד יִרְבֵּה", וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחּוּמָא פִּינְחָס

לְמָה נִמְשְׁלָה תּוֹרָה לְתַאנָּה? שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאַחַד וְהַתַּאנָּה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט, וְכֵן הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעַט וְלִמְחָר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדֵת לֹא בְשָׁנָה וְלֹא בְשָׁתַיִם; וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תִּמְהָ אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּף הַרְבֵּה? אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמָה הִדְבָּר דּוּמָה, לְכַכֵּר שֶׁהִיא תְלוּי בְּאֹוִיר, טַפֵּשׁ אֹמֵר מִי יוּכַל לְהִבְיֹאוֹ? וּפְקַח אֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלָּה אוֹתוֹ? מִבֵּיא סֵלֶם אוֹ קִנְיָה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ, כֵּן כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה? וּמִי שֶׁהוּא פְקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה? שׁוֹנֶה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמֹסִים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם, כָּל יוֹם זֶה יוֹם, וְהוּא דוֹר שָׁלֶם, וְיְכוּלִים לְחַטֵּף בּוֹ טוֹב אֵמָתִי וְנִצְחִי, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּקוּדוֹן הַלְכָה ד') שְׁבִשְׁבִיל זֶה סוֹפְרִים אֶת הַיָּמִים לְפָנֵי קִבְּלַת הַתּוֹרָה, לּוֹמֵר שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂיֻדְעַ שְׁכָּל יוֹם הוּא יוֹם, וְלֹא דוֹחִים מִיוֹם לְיוֹם, אֲלֵא בְּכָל יוֹם חוֹטְפִים טוֹב הַרְבֵּה, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינּוּ, וְכִכֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלַמִי בְּרִכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵינן לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חָרִיָּה וְאוֹכַל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חָרִיָּה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אֵינן לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתַח חוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבְעַ בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךְ". וְכֵן הוּא אֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֶךָ ה' סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם".

הַלּוֹאִי שֶׁתְּכַנְּסוּ אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ לְתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְכִמוֹ שֶׁלֹּא אֲכַזְּבֵתִי אֶתְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת לְפָנֵי פֶסַח, כֵּן בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ אִם תִּקְיָמוּ אֶת דְּבָרֵי אֲנִי לֹא מְאֻכְזָב אֶתְכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי יָבֵא הַיּוֹם שְׁכָל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁנִדְמָה בְּעֵינֵיכֶם כְּדְבָרִים קְטָנִים וְכוּ', יִלְכוּ לְפָנֵיכֶם וַיֵּאִירוּ אֶת דְּרָכְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה וְקִיץ מְבָרֵךְ

ק.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח כ' נִיסָן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁמָּחָר שְׁבִיעִי שֶׁל
פֶּסַח אַחַר מְנַחָה תִּתְאַסְפוּ יַחַד, וְתִטְלוּ יָדַיִם לְסַעוּדַת הַמְּשִׁיחַ סַעוּדַת
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע, וְאַצְלֵנוּ נוֹהֲגִים לְסַפֵּר אֶת כָּל הַסְּפּוּר שֶׁל הַנְּסִים
וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקֹּדֶשׁ זִי"ע,
שֶׁהֵסֵמ"ך-מ"ם רָצָה לְהַטְבִּיעַ אוֹתוֹ וְכוּ', וְנִצּוּל מִמֶּנּוּ, וְכֵן תִּסְפְּרוּ אֶת גְּדֹל
הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמִּי בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ לִפְנֵי שְׁנַתִּים אַחַר
הַהִתְקַפֵּת לֵב וְכוּ' וְכוּ' שֶׁהָיָה לִי וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר לִי אֶת הַחַיִּים,
וְתִבְקָשׁוּ בְּעֵדֵי לְהַמְשִׁיךְ וְכוּ', וְאַזְכֶּה לְהַצְלִיחַ מֵה שְׁאַנִּי לֹקַח עַל עֲצָמֵי
עֲכָשׁוּ כְּבָר אַחַר הַחֶג לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַנְעִיר שְׁלָנוּ מִגִּיל בְּרַ מִצְוָה וְהַלְאָה,
בְּמָקוֹם נִפְרָד לֹא בְּהַתְלַמּוּד תּוֹרָה, וְלִהְעִסִּיק אוֹתָם כִּדֵּי שֶׁלֹּא יִסְתּוֹכְבוּ
חַס וְשָׁלוֹם עַל הַרְחוּבוֹת וְכוּ', וְזֶה עֲכָשׁוּ הִיעוּד שְׁלִי, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת
גַּם הִיעוּד שְׁלָכֶם, מֵאַחַר שֶׁקָּרָה מֵה שֶׁקָּרָה עִם כְּמָה בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁנִּפְלוּ
לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְכוּ', אֲזִי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכָּל־ל מוֹכֶרֶח לְעֶזֶר לִי וְלִשְׁנוֹת אֶת כָּל הַמְּעַרְכֵת הַחַנוּכִי וְכוּ', וְנִתְחַיֵּל
קִדְּם עִם הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים מִגִּיל בְּרַ מִצְוָה שֶׁזֶה אַרְבַּע כְּתוּת, וְאַנִּי מֵאֵד
מֵאֵד מִבְּקָשׁ אֶת כָּל־ל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲנֵא חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל יְלָדֵיכֶם, בְּנִיתִי
קִהְלָה בִּיזַע וּבְדָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹל, אַחֲרֵי רְדִיפּוֹת שְׁרוּדָף אוֹתָנוּ
הֵסֵמ"ך-מ"ם הִרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, הוּא מוֹסֵר
אוֹתָנוּ בְּכֹל מִינֵי מְסִירוֹת וְכוּ', וְעַדִּין הִרְשָׁע הַזֶּה לֹא נָח כָּרְגַע וְכוּ', וְהַכֹּל
תַּחַת הַסִּסְמָא שְׁלוֹ "אֲנִי לֹא מְנִיחַ עֲקָבוֹת" ... וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִחְנוּ
מִחֲזִיקִים מִעֵמֵד כְּבָר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים פֶּה תַּחַת כָּל מִינֵי לְחֻצִים וְדַחְקוֹת
וְעִנְיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְעוֹרֵר יַחַד וְנַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתָנוּ
לְהַצִּיל אֶת הַנְּעוּרִים שְׁלָנוּ, וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי מָחָר זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת

הַבֵּן שֶׁל זֶה וְכוּ', אוֹ הַבֵּן שֶׁל זֶה וְכוּ', וְאִם אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד לְהַבֵּן שֶׁלִּי זֶה לֹא יָכוֹל לְקָרוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנוּ נָא וְנָא תִּתְעוֹרְרוּ מֵהַשָּׁנָה הַעֲמֻקָּה וְכוּ', בְּכָל הַקְּהֵלוֹת הַחֲרָדִיּוֹת סוֹבְלִים עֲכָשׁוּ מִנוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת בְּצוּרָה שֶׁלֹּא הִיָּה אִם פֶּעַם וְכוּ', וְאִם זֶה הִתְחִיל גַּם אֲצִלְנוּ אֲזִי אֲנַחְנוּ מִכְּרָחִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱרָר שְׁלָנוּ, וְלָכֵן תִּעֲזְרוּ לִי לְעֹז לְיִלְדֵיכֶם, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁעַם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ שֶׁהֲרֵאֵנוּ עַד עַכְשָׁיו שֶׁבְּמִדְבַר שָׁמַם שָׁאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה פֶּה זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת, תְּהִלָּה לְאֵל אֲנַחְנוּ מוֹנִים כְּבָר לְמַעַלָּה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְלְמַעַלָּה מֵאַלְף וּמֵאֵתִים יְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, וְלֹאט לֹאט גַּם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הִתְחִילוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַיְהוּדוֹת שֶׁנִּכְנָסִים וְקוֹנִים בְּ"בְרִסְלָב סְנַטֵר", זֶה כִּפֶּה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה מְזוּזָה וְכוּ', דְּבַר שֶׁהִסְמֵךְ-מ"ם הִרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִנֵּעַ אֶת זֶה מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים שֶׁהוּא נִמְצָא פֶּה, וְכֵן יֵשׁ כְּבָר מִנֵּין מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שְׁלוֹמֵדִים עַל יְדֵי מַגִּיד שְׁעוֹר שְׁלָנוּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, מִי הִיָּה מְאָמִין דְּבַר כְּזֶה שִׁיקָרָה פֶּעַם? וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנוּ שְׁכֻלְם יִרְתָּמוּ וְיִעֲזְרוּ לִי כְּדֵי לְעֹז לָכֶם, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל בְּיַחַד פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

קד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עֲרַב חַג שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח כ' נִיסוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּללִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנוּ "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" הַגָּרִים
 "בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְקַבְּצוּ יַחַד בְּסִעֻדַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שְׁנִקְרָא גַם סִעֻדַת מְשִׁיחַ, וּבְיַחַד וּבְצוּתָא לְשִׁמַּח, וְלִסְפֵר אֶת הַסְּפוֹר שֶׁל הַצֵּלַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, וְכֵן שִׁישְׁמֵשׁ סִעֻדַת הַיּוֹדֵיהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִחְזִיר לִי אֶת הַחַיִּים, אַחֲרֵי אַרְבַּע הַתְּקָפוֹת

לב ונתוח לב פתוח וכו', וזה ממש נס ופלא גדול מאד איך שהחזיר לי הקדוש ברוך הוא את נשמתי.

בקשתי היחידה מאנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, דעו לכם שאני כאן ביבנאל עשרים וחמש שנה, ומה שעבר עלי פה מהסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו, רק הקדוש ברוך הוא יודע, ואני בטוח שהכל היה נסיונות קשים ומרים לראות איך נחזיק מעמד ולא נשבר וכו' וכו', ותהלה לאל הקמתי קהלה מאד מאד יפה וחשובה, ממש כשושנה בין החוחים, מי היה מאמין שבמקום נדח כזו כמו יבנאל נזכה כבר לארבע מאות משפחות כן ירבו, וכן נקים מערכת חנוך של למעלה מאלף ילדים כן ירבו, אחרי מסירות נפש עלבונות וחרופין וגדופין ושפיכות דם שהיו מנת חלקי כאן ביבנאל, אני מאד מבקש שהקהלה שלנו תהיה מאחדת יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ונזכה לקים את ההלכה, אשר רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד שלא נטה מדרכי השלחן ערוך כהוא זה, לזאת הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים, שכל דבר מה שרק ברוך בהלכה, שאף אחד לא יתביש לשאל אותם, וכן להרגיל את הנשים שגם הן ישאלו כל שאלה אפלו הכי קטנה, כי אנחנו הולכים רק על פי הלכה, ואני מאד משתוקק שהקהלה שלנו תהיה קהלה של תורה וחסד, ואיש את רעהו יעזור, אני לא מעניין בשום בעל מחלקת בקהלתנו, יהיה מי שיהיה.

כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות חמץ ומצה הלכה ד') חמץ שעבר עליו הפסח, אסור בהנייה לעולם, ודבר זה קנס הוא מדברי סופרים, מפני שעבר על כל יראה ובל ימצא אסרוהו, ואפלו הניחו בשגגה, או באנס, כדי שלא יניח אדם חמץ ברשותו בפסח, כדי שיהנה בו אחר הפסח; ולכן דעו לכם שאסור לקנות בשום פנים ואפן בחנות שלא מכר את החמץ אצל ה"בית הוראה" שלנו, כי אחרת זה חמץ שעבר עליו הפסח, וזה מאד מאד חמור, ואל תקחו את זה בקלות.

הקדוש ברוך הוא יתן לנו קיץ פריא, ונזכה לקים את דברי רבנו ז"ל

שָׁאֵמַר לָנוּ (שיחות הר"ן סימן צ"ח) בְּקִיץ מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְצֵאת בְּשָׂדוֹת,
וּלְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאָחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

ק.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח כ', נִיסוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָם
בְּיַחַד, כִּי זֶה סוּד הַצְּלַחְתָּנוּ שְׂאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְנַעֲשֶׂה כָּל מָה
שְׁבִיכְלָתָנוּ רַק לְהִתְאַחַד יַחַד, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצָבִים)
בְּנֶהֱגַ שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת
אֲחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אֲחַת אֲחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין
יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלֵן אֶגְדָּה אֲחַת; וְלִכֵּן הָאֲחֵדוֹת זֶה סוּד הַצְּלַחָה
שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָל לַיּוֹת, וְשֶׁל קְהֵלָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת, הַקְּמֵתִי
"בֵּית הַוּרָאָה" עִם אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים שְׁקִבְלוּ הַסְּמִכָה מֵרַבָּנִים גְּאוּנִים,
וּבְקָרוֹב יִהְיֶה לָנוּ עוֹד שְׁתֵּי מוֹרֵי הַוּרָאָה, וְלִכֵּן כָּל דְּבַר שִׂישׁ אֵיזָה דִּין
וּדְבָרִים בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ וְכוּ', אוֹ סְכָסוּךְ כֶּסְפִי וְכוּ', שְׂיַפְנוּ אֶךְ וְרַק אֶל
הַ"בֵּית הַוּרָאָה" שְׁלָנוּ, וְאַף אֶחָד אֶסוּר לַעֲשׂוֹת דִּין לַעֲצָמוֹ וְכוּ'.

עָלֵי לְהוֹדִיעַ לְכָלְכֶם שְׂחַמֵּץ שְׁעָבַר עָלָיו הַפֶּסַח הוּא אֶסוּר בְּאֲכִילָה
וּבִהְנָאָה, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא לְקִנּוֹת בְּחִנּוּת שְׁלֹא מְכַר אֶת הַחַמֵּץ
שְׁלוֹ דְרָךְ הַ"בֵּית הַוּרָאָה" שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקָּדוֹשָׁה, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן לְהַסְמֵ"ךְ-
מ"ם לְהַכְנִס דְרָךְ דְּלֵת אַחֲוֵרָנִית לְקְהֵלָתָנוּ, הוּא קַל שְׁבַקְלִים וְכוּ', וְעַם
הָאָרֶץ גְּמוּר וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִגִּיד גַּם לְאִשְׁתּוֹ
שְׁלֹא קוֹנִים רַק בְּהַחֲנִיּוֹת שְׂמָכְרוּ בְּ"בֵית הַוּרָאָה" שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקָּדוֹשָׁה
אֶת הַחַמֵּץ.

היות שפיוס שלישי כבר בארץ ישראל אסרו חג, לכן אני מבקש מאד מאד את אנשי שלומנו היקרים היות שמתחיל עכשו הקיץ, לכן שכל אחד ואחד יקבל על עצמו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן פרק או שתי פרקים משניות כסדרן, ועל כלם הדין היומי שזה פשוט הצלת נפשות, כי די גמרא ליום זה חיות להנפש, וכל זמן שמדפדפים את הגמרא נכון יהיה לבכם בטוח שנשארים יהודים, כי תורה שבעל פה זה מה שמציל אותנו מכל רע, כי זה יסוד באמונת חכמים, כי בלי תורה שבעל פה אין לאדם אמונת חכמים כלל, ולכן על כל אחד ואחד לעשות לעצמו למוד או עם חברותא או לשמע שעור בדין היומי, או שילמד בעצמו אפלו בגרסא, כי זה דבר גדול מאד מאד, צריכים רק עקשנות על דבר זה ואז מצליחים, וסוף כל סוף לא ישאר מאתנו אלא הדפים גמרא שאנחנו לומדים בכל יום, וזה מה שילווה אותנו להדרך הארצה וכו' וכו'.

הנה ביום רביעי עושים סיום על כל ש"ס תלמוד ירושלמי שלמדו בסדרת די היומי, וביום חמישי כבר מתחילים מהתחלת ברכות, והיות שהיום יש פרושים קלים מאד כדי להבין את הלשון של ש"ס תלמוד ירושלמי, אזי כל מי שיכול להתחיל ולחטף בכל יום גם די ירושלמי, וגם פרק בתוספתא, תבוא עליו ברכה, כי כך נכון לבו יהיה בטוח שבונה לעצמו ב'ית' נצחי, ואפלו ששוכח מה שלומד עם כל זאת באותו רגע שאדם מדביק את נשמתו בלמוד הדין גמרא וכו', אזי מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, וכן מובא (לקוטי אמרים תניא פרק כ"ג) באותה שעה שאדם עוסק בדברי תורה, הרי גם הנפש ולבושיה (מחשבה דבור ומעשה שלו) הם מיחדים ממש באין סוף ברוך הוא, ולכן אשרי האדם שמתוך החשך והלכלוך והזהמה והזבל שלו, הוא מכניס את מח מחשבתו ואת דבורו בתוך התורה הקדושה, ואפלו שמקדם לא למה, ואחר כך הוא ישכח מה שלמד, אבל בו ברגע שהוא לומד, אז הוא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, בתוך התורה שעל ידי זה מאיר בו אור האין סוף ברוך הוא, ואם יהיה רגיל בזה, לבסוף הוא ינתק את עצמו מן הרע,

ומה גם שֶׁבְּפָרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן כ"ו) שֶׁלְעֵתִיד מְזִכְרִין
 אֶת הָאָדָם כָּל מַה שֶׁלָּמַד אָף אִם שָׁכַח, וְכֵן מוֹבָא מַה שֶׁאָדָם לָמַד בְּזֶה
 הָעוֹלָם מְזִכְרִים לוֹ אַחַר כֵּךְ בְּשָׂמִים, כַּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּשֵׁי
 תוֹרָה עֲקָב) שֶׁיֵּשׁ נִשְׁמוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מֵעֲלָמָא דְנוּקְבָא וְכוּ', שֶׁהֵהָרַח לָהֶם
 לְשָׁכַח, וְעַם כָּל זֹאת כָּל מַה שֶׁאָדָם לָמַד בְּזֶה הָעוֹלָם מְזִכְרִים לוֹ שֵׁם
 לְמַעְלָה, וְחֻבֵּל מְאֹד שֶׁאָדָם לֹא יִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא (בְּבִלִי
 יְרוּשְׁלַמִי תִּזְסַפְתָּא) וְעוֹד לְמוֹדִים, שֶׁרַק זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאַר לוֹ לְנִצָּח נִצָּחִים,
 וְלֹא צְרִיכִים לְהִכְנִס בְּלַחֲץ שֶׁיֵּשׁ כָּל כֵּךְ הִרְבָּה מֶה לְלַמַּד וְכוּ', כִּי כִּכָּר
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא פְּנַחֵס י"א) לְמָה נִמְשָׁלָה תוֹרָה לְתַאנָּה?
 שֶׁרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאַחַד, וְהַתַּאנָּה נִלְקָטָה מֵעֵט
 מֵעֵט וְכֵךְ הַתוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמַד מֵעֵט וְלִמְחַר הִרְבָּה, לְפִי שֶׁאֵינָה מִתְלַמְּדַת
 לֹא בְּשֻׁנָּה וְלֹא בְּשִׁתִּים; וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה
 תָּמָה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמַּד כָּל כֵּךְ הִרְבָּה? אָמַר רַבִּי יֵנְאִי, לְמָה הִדְבָּר דּוּמָה?
 לְכַכָּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אֹוִיר מִי יוֹכֵל לְהִבְיָאוּ? וּפְקַח אֹוִיר, לֹא
 אַחַד תִּלָּה אוֹתוֹ? מִבְּיַא סֵלָם אוֹ קָנָה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ, כֵּךְ כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ
 אֹוִיר אֵימְתִי אֶקְרָא כָּל הַתוֹרָה? וּמִי שֶׁהוּא פְּקַח, מַהוּ עוֹשֶׂה? שׁוֹנָה פְּרָק
 אַחַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שֶׁמְסִים כָּל הַתוֹרָה כְּלָה; וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה
 פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב') מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אֹוִיר מִי יְכוּל לְלַמַּד אֶת הַתוֹרָה? נְזִיקִין ל'
 פְּרָקִים, כְּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפְּקַח מַהוּ אֹוִיר? הִרְיָנִי שׁוֹנָה שְׁנֵי הֵלְכוֹת
 הַיּוֹם, שְׁנֵי הֵלְכוֹת לְמַחַר, עַד שֶׁאֲנִי שׁוֹנָה אֶת כָּל הַתוֹרָה כְּלָה; וְאִם אָדָם
 יֹאמַר הִרִי אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְדַמּוֹת אֶת עֲצָמֵי אֵל הַחֶכֶם הַזֶּה שֶׁזָּכָה לְלַמַּד
 אֶת כָּל הַתוֹרָה כְּלָה? עַל זֶה כִּכָּר אָמְרוּ (שָׁם) מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אֹוִיר מִי יְכוּל
 לְלַמַּד תוֹרָה שֶׁבְּלָבוֹ שֶׁל חֶכֶם, מִי שֶׁפְּקַח אֹוִיר וְהוּא לֹא מֵאַחַר לְמַדָּה?
 אֶלָּא הִרְיָנִי לּוֹמַד שְׁתֵּי הֵלְכוֹת הַיּוֹם וּשְׁתֵּים לְמַחַר עַד שֶׁאֲנִי לּוֹמַד אֶת
 כָּל הַתוֹרָה כְּלָה; וְכֵן אִם אָדָם יֹאמַר הִרִי אֲנִי לּוֹמַד וְשׁוֹכַח, לְמָה לִי
 לְלַמַּד וְלִיגַע? עַל זֶה כִּכָּר אָמְרוּ (שָׁם) מְשַׁל לְטְרַסְקָל נְקוּב שֶׁשָּׁכַר בְּעַלְיוֹ
 פּוֹעֲלִים לְמִלְאָתוֹ, מִי שֶׁטַּפֵּשׁ מַהוּ אֹוִיר? מָה אֲנִי מוֹעִיל? מְכַנֵּס בְּזוֹ
 וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפְּקַח מַהוּ אֹוִיר? וְלֹא שָׁכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל?

כִּךְ מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר? מָה אָנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמִשְׁכָּחָהּ; עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן אֲסוּר לֵהִיּוֹת בְּטֻלָּן, אֲלֵא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלַחַן עָרוּךְ וְכוּ', וְכוּ', וּבְמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זוֹכִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּהָ אוֹתוֹ וְכוּ', וּמְקַדְּמַת אֶת פְּנֵיו שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, וְהוּא מְסַתְּכֵל עַל תְּכֻלִּיתוֹ הַנִּצְחִי, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וְהֵנָּה נִכְנָס עֲכָשׁוּ קִיץ אֶרֶץ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה לְנִצְל כָּל יוֹם וְיוֹם לְחֻטָּף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְזָכְרוּ הֵיטֵב שֶׁזֶה הַחֲנוּךְ הַכִּי גָדוֹל כְּשֶׁהֵילָדִים רוֹאִים שֶׁהָאָבָא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד אֶפְלוֹ קֶצֶת תּוֹרָה, זֶה כְּבָר מְחֻדָּד בָּהֶם אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה וְחֻשֵׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלִהְפֹךְ אִם הֵבֵן רוֹאֵה שֶׁהָאָבָא אֵף פֶּעַם לֹא פוֹתַח לֹא חֲמַשׁ לֹא מִשְׁנִיּוֹת לֹא גְמָרָא וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה שֶׁהוּא יִפְתַּח? לָמָּה שֶׁהוּא יִלְמַד? אִם הֵבֵן רוֹאֵה שֶׁהָאָבָא אֵף פֶּעַם לֹא מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, לָמָּה שֶׁהוּא יְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת? אִם הֵבֵן רוֹאֵה שֶׁהָאָבָא בַּעַל מַחְלָקֶת הֵן בְּבֵית וְהֵן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', לָמָּה שֶׁהוּא לֹא יִחְקֶה אוֹתוֹ? וְלִכֵּן חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית וְכוּ', חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּעַצְמוֹ וְכוּ', וְאִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ עִם הַיָּלָדִים, צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְחַנֹּךְ אֶת עַצְמוֹ קִדְּם, הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְהֵן בְּמַדוּת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, אֵז נִכוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהֵילָדִים יִלְכוּ בְּדֶרֶכּוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם קִיץ מְבָרֵךְ

קו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִיסָן הַתּשַׁע"ג.
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקִּדְּשׁ" הַגָּרִים
 בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֹּאת נִקְרָאת אֲצֵל חֲסִידֵים "שַׁבַּת מִפְּתַח" (וּמְנַהֵג

לְאִפּוֹת עַל הַחֲלָה בְּצַק כְּדַמּוֹת מִפֶּתַח) וְהִטְעַם הוּא כִּי עַל חַג הַפֶּסַח נֹאמֵר (שְׁמוֹת י"ב ל"ט) "וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֵרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֶה וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם", וְעַכְשָׁיו מִתְחִילִים לֶאֱכֹל חָמֵץ, כִּי בְשֵׁבֶת מִצְוָה וְחַיִּיב לְבַצֵּעַ עַל לֶחֶם מִשְׁנָה, וְכָל הַהֲשָׁפְעוֹת שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל בָּא מִשְׁבֶּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל בְּשֵׁבֶת זו עַל פְּרִנְסָה, כִּי כָּל הַהֲשָׁפְעוֹת בָּאִים רַק מִשְׁבֶּת, וְהַשְׁבֶּת הַזֶּה פּוֹתַחַת אֶת הַפְּרִנְסָה עַל כָּל הַשָּׁנָה עַד פֶּסַח הַבָּא.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלוֹשׁ דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְהִלּוּאֵי שֶׁתְּקִימוּ אֶת זֶה, כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ תְּלוּי בְּנַפְשְׁכֶם.

א'. עֲלֵיכֶם לְדַעַת שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא פּוּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קִס"ה). רַב בְּגִזֵּל וְכוּ', וְהַכֵּל בְּלִשׁוֹן הָרַע; לְאַחֲרוֹנָה קוֹרָה אֲצִלְנוּ הַמּוֹן דִּינֵי תוֹרָה בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ, שֵׁישׁ מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמִשְׁכִּירִים צִימְרִים לְאוֹרְחִים שְׁבָאִים מִבְּחוּץ וְכוּ', וְלִבְסוּף מְרָמִים אוֹתָם, כִּי הָאוֹרְחִים לֹא קִבְּלוּ מֵהַ שְׁהִבְטִיחוּ לָהֶם וְכוּ', אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁעַל אֲסוּר גִּזְלָה אֵין מְחִילָה, וְאֲנַחְנוּ מְאֲנָשֵׁי הַבַּעַל תְּפִלָּה שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאֲסוּר לָנוּ לְהִיּוֹת לְהוֹטִים אַחַר כֶּסֶף וּמָמוֹן וְכוּ', כִּי מֵהַ שְׁמַגִּיעַ לָנוּ נִקְבַּל אֶת זֶה אֲפֵלוּ מִתַּחַת לְאֲדָמָה, וּמֵהַ שְׁלֹא מִגִּיעַ לָנוּ, אֲפֵלוּ נַעֲבֹד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ וְכוּ', לֹא נִקְבַּל אֶת זֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְאֲסוּר גְּנֻבָה וְגִזְלָה, לֹא לְרַמּוֹת בְּנֵי אָדָם, מֵהַ שְׁמִבְטִיחִים צְרִיכִים לְקַיֵּם, כִּי בְּפִרּוֹשׁ גִּלְהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנֻבָה וְגִזְלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזֵּל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גִּזְלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרֹכּוֹ הָרָעָה; וְאֲסוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, כִּי אִם מְרָמִים בְּנֵי אָדָם וְכוּ', מְרָמִים אֶת עַצְמָם, וּמְשַׁלְּמִים אַחַר כָּךְ עַל זֶה מְחִיר יָקָר מְאֹד מְאֹד.

ב'. לְפָנַי בְּעֶרְךָ עֶשֶׂר שָׁנִים נִסַּע יִלְד עִם אוֹפְנִים בְּפִרְאוֹת מְאֹד, וּמִסְכָּן

קָרָה לוֹ תְּאוּנָה שֶׁנִּכְנַס בְּמִשְׁאֵית שְׂבָאָה וְדָרְסָה אוֹתוֹ עַל הַמָּקוֹם לְמוֹת, וְלָכֵן מָאֵז עֲשִׂיתִי תִקְנָה שְׂבָשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יִקְנוּ אוֹפְנִים לְהִילָדִים, וְכֵן לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הִילָדִים לְנִסְעַ עִם אוֹפְנִים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חולין י.) חֲמִירָא סְבִנְתָא מְאִיסוּרָא; וְדַעוּ לָכֵם שֶׁפֶה מְדַבְּרִים מִסְכָּנָה חֲמוּרָה מְאֹד, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד שְׁלִילָדִים שְׁלוֹ זֶה לֹא יִקְרָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"א סִימָן ט') אֵינן הַשֵּׁטֶן מְקַטְרֵג אֶלָּא בְּשַׁעַת הַסְכָּנָה; וְלָכֵן אֲנִי אוֹסֵר בְּאִסוּר חֲמוּר שְׁלִילָדִים יִסְעוּ עִם אוֹפְנִים, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יָבוֹא לְבִכּוֹת אַחֵר כִּף חֵס וְשְׁלוֹם כְּשֵׁיחֵיהָ אֶסוּן, אֶלָּא יִדַע שֶׁהוּא חָיֵב בְּזָה, שֶׁהִתִּיר לְהִילָדִים שְׁלוֹ לְנִסְעַ עִם אוֹפְנִים.

ג'. מֶה אָמַר לָכֵם הַיּוֹם יֵשׁ קְלָפָה עֲצוּמָה שְׂכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה מִהֵי־הַדּוֹת, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֱמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם מִבֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אֵיפֶה, אוֹ בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', שְׂבָזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעוּב עִרֵם וְזֵהוּם, וּמְאֲמֵלֵלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הִילָדִים וְכוּ', וְלָכֵן הַעֲקֹר רְאוּ לְזֹרֵק מִהַבֵּית מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אֵיפֶד אוֹ בְּלִקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָכֵם דְּבַר כְּזֶה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִרִין מֵה.) אֵינן יִצָּר הֲרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמִי שֶׁעִינֵיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינן חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינן לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֵם שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לָהֶם מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאָרוּר הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבֵּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן הִילָדִים הִיָּה לָהֶם גִּישָׁה עַל יְדֵי זֶה אֶל כָּל מְקוֹמוֹת מְזֻהָמִים וּמְטַנְפִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה פָּרְקוּ עַל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלָכֵן אֶסוּר בְּהַחֲלֵט שֵׁיחֵיהָ בְּבֵית מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׂמַאֲבָדִים אֶת הִילָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקֵחַ כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נוֹפֵל

בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִבְעַר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ,
וְאִז הִשְׁכִּינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אֶת הַשְּׁלוֹשׁ דְּבָרִים הָאֵלֹו אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ וּמִתַּחֲנִין מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו שִׁישְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה מַחֲנֵנו מַחֲנֵה קְדוֹשׁ, וַיְקַיֵּם אֲצִלְנוּ
(דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ" הַאֲלֹקִיִּם מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֵךְ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ
לְפָנָיִךְ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאֲחֲרָיִךְ".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלִל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ
תִּשְׁכְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קְדֵשׁ לְסִדְרַת קְדָשִׁים כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָמִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הָיוּ" הַעֲלִיָּהם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְמַתִי קֵהֵלָה קְדוֹשָׁה בְּיַזַּע וּבְכָדָם וּבְמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמִדְבַר שָׁמַם שְׂאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה פֶה זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת,
וְאִדְרָבָה פֶה הָיָה מַחֲנֵה הַשּׁוֹאָה שֶׁהֶעֱבִירוּ כְּאֵן עַל הַדַּת שְׁתֵּי עֵדוֹת
קְדוֹשׁוֹת הַתּוֹנִיטְסָאִים וְהַתִּימָנִים, וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה קְדוֹשָׁה
שֶׁל אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְלִמְעַלָּה מֵאֲלָף וּמֵאוֹתָיִם
יְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, וְהִקְמַתִי מִעֲרֻכַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, גְּנִים, וְתִלְמוּד תּוֹרָה
לְבָנִים, וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וּשְׁתֵּי כּוֹלָלִים, יִשִּׁיבָה קִטְנָה וַיִּשִּׁיבָה גְדוּלָה,
וּסְמִינַר לְבָנוֹת, וּשְׁתֵּי מְקוֹאוֹת, וּמְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׂאִין
דְּבַר כְּזֶה רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת כְּגוֹן יְרוּשָׁלַיִם וּבְנֵי בְּרַק, וּפֶה זֶה מְקוֹם
נִדַּח שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע שְׂזָה נִמְצָא עַל הַמִּפָּה, וְתִהְיֶה לְאֵל רוֹאִים פֶּה

יפי של קהלה, עד כדי כך שבאים מקהלות אחרות להתרשם מקהלתנו הקדושה, ומתעניינים איך הצלחנו כל כך בגדול וכו', ואף אחד לא יודע איזה צרות ויסורים היה לנו, ועדין יש לנו מהסמ"ך-מ"ם רשע ארור וכו', ששם לנו רגלים איפה שרק יכול, אף על פי כן זכינו לקרב ככר הרבה מתושבי המקום, וכן הקמנו חנות "ברסלב סנטר" שמזכה את תושבי המקום עם ציצית, תפלין, מזוזות, וכל תשמישי קדשה שיהודי צריך, וכן אנחנו מזכים את כל הישובים סביב יבנאל עם כל התשמישי קדשה, שזה זכות הרבים גדול מאד.

והנה עכשו כל העולם החרדי סובלים מנושרים ונושרות וכו', וילדים יוצאים לתרבות רעה רחמנא ליצלן, ולכן אמרתי שאני הולך לשנות את כל מערכת החינוך אצלנו, ובפרט בהפתות הגדולות, הן הבנים והן הבנות, ולהביא מחנכים ומחנכות מקצועיים מבחוץ למען הצלת ילדינו, אבל אתם כלכם מבינים שזה עולה המון הוצאות, ולכן יצאתי חוץ מגדרי לבקש את כל אחד מאנשי שלומנו הן את הבעל והן את האשה שכל אחד ואחת יביא חמש הוראות קבע על סך מאה ש"ח כדי שאוכל לאכסן אותם במבנים מיוחדים, כי ילד שהגיע לבר מצוה צריך כבר להיות בישיבה, וכן בת שהגיעה לבת מצוה צריכה להיות בסמינר, ועל זה צריכים מבנים מיוחדים בשבילם, ולכן אני מכרח את העזרה שלכם, ואני מבקש את כל אחד ואחת מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל שימשיכו לעזור לי, כי אני רוצה עכשו להעמיד פה חנוך כל כך טוב שיבואו מכל העולם כלו לראות את החנוך הטוב שאנחנו הולכים להכניס בהילדים שלנו, ואני מבקש את כלם שכל מי שילדיו חשובים בעיניו, שיתן לי יד ושכם לעזור לי לעזור לילדיכם, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכי בגדול.

המאחל לכם שבת שלום

קח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ו ניסן ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְרִסְלָב דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעֲשִׂיתֶם אֵתִי וְהַתְּפַלְלָתֶם
עָבוּר בְּרִיאוֹתַי, שְׁאֲנִי בְּטוֹחַ שָׂרָק בְּזִכּוֹת זֶה הַחֲזִיר לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵת הַחַיִּים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּמִיד נוֹכַח לְבָשָׂר וּלְהַתְּבַשָּׂר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד
אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַחַדוֹת אַחַד, וְאִישׁ אֵת רַעְהוּ יֹאמֵר
חֲזֵק, וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל הַעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁיְהִיָּה
בֵּינֵינוּ, וְיִדּוּעַ שְׁמוֹהֲרַנְיָת ז"ל תָּמִיד הִיָּה אוֹמֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם הֵייתֶם
מְחַזְּקִים אֵת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶל אֵיזֶה מְדַרְגוֹת
וְהַשְּׂגוֹת הִיָּה מְבִיא אֶתְכֶם.

וּכְבֹר יְדוּעַ לָנוּ מֵהַ שְׁאֲמַר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵת שֶׁעֲזַב אֵת עִיר בְּרִסְלָב
לְנִסְעַ לְאוּמָן לְהִסְתַּלֵּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא, "אִם תְּחַזְּקוּ אֵת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד
תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם", רוֹאִים מְזֶה אֵת גְּדֹל הַמַּעֲלָה כְּשֶׁכָּל־לִיּוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְחַזְּקִים אֵת עֲצַמְם בְּיַחַד וּמְחַזְּקִים אַחַד אֵת
הַשְּׂנִי, וּמְתַפְּלָלִים אַחַד עָבוּר הַשְּׂנִי.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַזְכֶּה לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחוֹת יַחַד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ק.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר אָמַר ל' נִיסָן א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵלוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַקָּמְנוּ בְּיָזַע וּבְדָם קִבְּלָה שֵׁם
טוֹב בְּכָל הָאָרֶץ, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁהַמוֹן מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת נִכְנָסוֹת וּמִצְטָרְפוֹת
אֶל קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲךָ דָּא עָקָא יֵשׁ בְּזָה גַם בְּעֵיָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי
לְאַחֲרוֹנָה נִכְנָסוּ כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת שֶׁהָיָה לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקְלִים, וְחָשְׁבוּ
שֶׁבְקֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ מְקַל קָסָם וְכוּ', אוֹ תְרוּפָה מִיְחַדָּת וְכוּ', לְהַחֲזִיר
אֶת הַיְלָדִים שְׁלָהֶם לְמוֹטָב וְכוּ', וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב לֹא רַק שֶׁהַמִּשְׁפָּחוֹת הָאֵלוּ
עִם יְלָדֵיהֶם לֹא הִשְׁתַּנוּ לְטוֹבָה, אֲלָא עוֹד גָּרְמוּ נִזְקִים לִילְדֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי
מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ שְׁמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה אֲנַחְנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא נִתֵּן לְצַרְף
לְקֵהֲלַתְנוּ שׁוֹם מִשְׁפָּחָה עִם יְלָדִים מְקַלְקְלִים, אֲנוּ נִבְדָּק וְנִסְנַן טוֹב טוֹב
כָּל מִשְׁפָּחָה אִיךָ הֵם נִרְאִים וְאִיךָ הַיְלָדִים שְׁלָהֶם נִרְאִים וְכוּ', אֲנַחְנוּ לֹא
נִתֵּן שֶׁיִּקְלָקְלוּ יוֹתֵר אֶת יְלָדֵינוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁרַק יוֹדֵעַ מֵאִיזָה
מִשְׁפָּחָה שֶׁיֵּשׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקְלִים וְכוּ', תִּכְתֵּף וּמִיד לְהוֹדִיעַ אֶת זֶה כְּדֵי
שֶׁלֹּא יִקְלָקְלוּ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ וְכוּ', עֲכָשׁוּ הַנַּעַר בְּכָל הָעוֹלָם בְּסַפְּנָה
גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי הַמוֹן נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת וְכוּ', וְאֲנִי
רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלָנוּ, כִּי אִם אֲנַחְנוּ לֹא נַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם
שְׁלָכֶם, מִי יִצִּיל אוֹתָם? וְלִכֵּן כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה שֶׁל קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה
שֶׁיִּצְטָרְפוּ אֶל בְּקִשְׁתִּי "לְמַעַן עֲתִיד יְלָדֵינוּ" וְיִבִּיא הוֹרָאת קִבֵּעַ, כִּי אֲנִי
מְחַלִּיף אֶת כָּל הַהִנְהָגָה בְּהַסְמִינָר לְהַבְנוֹת, וּפּוֹתַח לָהֶם מְקוֹם מִיְחַד עִם
מְנַהֲלֵת וּמוֹרוֹת מְקַצְעִיּוֹת, וְכֵן בְּעִנְיַן הַיְשִׁיבָה קְטָנָה וּגְדוּלָה לְהַבְנִים,
אֲנִי פּוֹתַח לָהֶם בְּמְקוֹם מִיְחַד עִם מְלַמְּדִים וּמְחַנְכִים מְקַצְעִים, וְלִשְׁתִּיהֶם
הֵן לְהַבְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת אֲנִי מְכִיֵּן תַּעֲסוּקָה לְאַחַר הַצְּהָרִים וּלְעַת עָרַב,
כִּכָּה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְהִסְתַּוֵּבֵב עַל הָרְחוּבוֹת, אֲבָל זֶה עוֹלָה הַמוֹן כֶּסֶף,

וְאָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲזְרוּ לִי לְעֶזֶר לָכֶם, וְחִכְמֵינוּ
הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בַתְּרֵא ט.) גְּדוּל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה
שְׂמֻזְכִּים אֶת אַחֲרִים בְּצַדִּיקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בְּעֶצְמוֹ נוֹתֵן צַדִּיקָה,
וְאָמְרוּ (יִוְמָא פז.) כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ; וְלַכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׂמִיבִיא מִבְּחוּץ הוֹרֵאת קִבְעַ שְׂזֵה הַצַּדִּיקָה הִכִּי גְדוּלָּה שִׁיכּוּלִים לְזִכּוֹת
אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אִיר

ק"י

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר טהרה ב' איר התשע"ג.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, חוסו וחמלו על
 ילדיכם, ואל תתנו להם לחלל שבת ולהסתובב על הרחובות בהפקר, כי
 ההורים הם חייבים על מעשי ילדיהם, ולכן שמרו מאד מאד על ילדיכם
 כל ימי השבת, וצריד כל אבא לקחת את הבנים שלו לבית הכנסת,
 וישתדל שיאמר עמהם קדשה וברכו ואמן יהא שמיה רבא וכו', וזה
 שבח גדול בשמים, ואין תרוץ שאני לא יכול וכו', ולא מסתדר לי וכו',
 אין תרוץ כזה, צריכים מאד מאד לשמר על הילדים שלא יעשו שמות
 והזקות ביום השבת.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שביום שלישי הבא שכלם יסעו
 על קברי צדיקים, לא כדאי שהילדים ישארו פה ביבנאל ביום זה,
 ולראות את כל ההפקרות שעושים וכו' וכו', עדיף לנו לנסע לקברי
 צדיקים ולבקש רחמים עלינו ועל כל עם ישראל, ועל הגאולה, שנזכה
 כבר להגאול, ויהיה שלום ואהבה בין נשמות ישראל, ואמר רבנו ז"ל (ספר
 המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש
 ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ולכן הכי טוב
 שכל משפחה ומשפחה תסע אל קברי צדיקים, ולבקש שם רחמים

מַרְבִּים, וְלִהְיוֹתִי אֶת כָּל הַדִּינִים, כִּי לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ כָּל כֶּד הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת וְכוּ', וּמְקָרִים מְזוּזָעִים, אֲבָרְכִים צְעִירִים נְפֹטָרִים, נָשִׁים צְעִירוֹת נְפֹטָרוֹת, יְלָדִים קְטָנִים נְפֹטָרִים וְכוּ', אֵין יוֹם שֶׁלֹּא נִשְׁמַע אִיזָה בְּשׁוּרָה רָעָה וְכוּ', וְלִכְּן כְּדַאי לְבַלּוֹת אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֶצֶל קְבָרֵי צְדִיקִים, וְלִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים שְׂיֵאמַר סוּף וְקֵץ לְצִרוֹתֵינוּ, וְנִזְכֶּה כְּבָר לְהַגָּאֵל גְּאֻלָּה שְׁלָמָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּהַר ד' אִיר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

כְּבָר מְפָרְסֵם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂמָאָז שְׁרָאִיתִי שְׂחַמֵּשׁ יְלָדִים שְׁנוּלְדוּ כְּאֵן יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲמַרְתִּי שְׂמִכְרָחִים מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְשֹׁמֵר עַל פְּרַמְנוּ, וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲנִי מֵאֲד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אֲנַחְנוּ לֹא מְכַנְיָסִים בְּקִהְלָתֵנוּ מִבְּחוּץ שׁוּם מְשַׁפְּחָה שְׂיֵשׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקְלִים וְכוּ', אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ כְּמוֹ שְׂשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵינוּ, וְתָמִיד אֲנִי אוֹמֵר יִבְנָאֵל זֶה לֹא מַעְרִי מְקַלְט, וְלִכְּן אֲנִי עוֹמֵד חֲזֵק בְּזֶה שְׂמֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אִם אַתֶּם יוֹדְעִים אִיזָה מְשַׁפְּחָה שְׂרוּצָה לְהַכְנִס וְיֵשׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקְלִים, לְהוֹדִיעַ לָהֶם שְׂפָה אֵין לָהֶם מְקוֹם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְכְּבָר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחְמוּמָא מְצַרַע) כָּל שְׂנַעֲשֵׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכֹזְרֵי לְסוּף נַעֲשֵׂה אֲכֹזֵר עַל הַרַחֲמָנִים; אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵינוּ לְפָנֵי שְׂמַרְחָמִים עַל הַזּוּלָת שְׂיֵשׁ לוֹ יְלָדִים מְקַלְקְלִים וְכוּ' וְכוּ', הַדְּבָר הַשְּׁנִי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי מְשִׁימָה קְדוּשָׁה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שֶׁל קִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי בּוֹנֵה לָהֶם עֲכָשׁוּ מַעְרַכָּת

חֲנוּךְ שְׁלֵמָה הֵן לְהַבְנוֹת שְׂיֵהִיָּה לָנוּ סְמִינָר מְסֻדָּר וְחֻזֵק וּבְרִיאָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וְיִשְׁמְרֵךְ – בְּבָנוֹת שְׂצָרִיכוֹת שְׂמִירָה; וְכֵן לְהַבְנִים יְשִׁיבָה חֲזָקָה עִם רֵאשִׁי יְשִׁיבָה מְקַצְוֵעִים לְטוֹבַת הַצְּלַחַת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂתִרְאוּ לְעֶזֶר לִי כְּדֵי שְׂאוּכַל לְעֶזֶר לָכֶם, עַל יְדֵי שְׂכָל אֶחָד מִכֶּם יָבִיא הוֹרָאתָ קָבֵעַ כִּי זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱרָה, כִּי הִם הָעֵתִיד שְׁלָנוּ, וְהַסְּמ"ך-מ"ם לָקַח אֶת עֲצָמוֹ בְּדוֹר הַזֶּה הָעֵקֶר עַל הַנֶּעֱרָה לְעֵקֶר אוֹתָם מִהָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה וּלְדַרְדֵּר אוֹתָם לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו וְכוּ' וְכוּ', וְעַלֵּינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְמַעַן הַצְּלַת הַנֶּעֱרָה, וְלָכֵן אֵל תִּתְחַמְּקוּ אֲלֵא תַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְכֶם לְעֶזֶר לִי כְּדֵי שְׂאוּכַל לְעֶזֶר לָכֶם, וּבְזִכּוֹת זֶה תִרְאוּ שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם וּבְשִׂכְלָם וְכוּ', וְתִרְווּ רַב נַחַת דְּקֻדְשָׁה מֵהֶם, כִּי מִי שְׂעוֹזֵר לְיְלָדִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה שְׂזוֹכִים לְעֲשׂוֹת לְמַעַן הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וּמִי יִתֵּן שְׂכָל הַקְּהֵלוֹת גַּם כֵּן יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַדֵּיהֶם וְלַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַצְּלַת הַנֶּעֱרָה, שְׂזֶה הַיּוֹם פְּקוּחַ נַפְשׁ מִמֶּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹזֵר לְמַעַן הַצְּלַת הַנֶּעֱרָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂלִישִׁי לְסֻדָּר בְּהַר ו' אִיר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקְדוּשׁ" הַגְּרִים
בְּ"בִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂהִיוּם הַזֶּה יִקְחוּ אֶת הָאִשָּׁה וְיְלָדִים וְיִסְעוּ אֲצֵל הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְאֲצֵל הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס וְאֵל רַבִּי עֲקִיבָא, וְלֹא לְהִשָּׂאֵר פֶּה בְּבִנְאֵל הַיּוֹם, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי

ליצנות והפקרות שיש היום הזה, ותמיד כדאי לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ח): דרש רבי שמעון בן פזי מאי דכתיב (תהלים א' א) "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב", וכי מאחר שלא הלך היכן עמד? ומאחר שלא עמד היכן ישב? ומאחר שלא ישב היכן לך? אלא לומר לך שאם הלך סופו לעמד, ואם עמד סופו לישב, ואם ישב סופו ללון, ואם לך עליו הכתוב אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא"; וצריכים שתדעו כי הליצנות זה אבי אבות הטמאה, כמאמרם ז"ל (דרו ארץ זוטא פרק ו') תחלת עברה הרהור הלב, שניה לה ליצנות, זאת אומרת קדם שאדם עושה ליצנות, עשה עברה חמורה וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמר מכל מיני ליצנות שבעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ב' הלכה ח') קשה היא הליצנות שתחלתה יסורין וסופה כליה; ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה פרשה א' סימן כ"א) מה השמן הזה כוס מלא אינו מזרזיף כשאר כל המשקים, כך דברי תורה אין מזרזפים בדברי ליצנות, מה השמן הזה כוס מלא שמן בידך ונפל לתוכו טפה של מים ויצאת כנגדה טפה של שמן כך אם נכנס דבר של תורה ללב, יצא כנגדו דבר של ליצנות, נכנס ללב דבר של ליצנות, יצא כנגדו דבר של תורה; ומאחר שזה היום יום ליצנות וכו', עם פטישים של פלסטיק וכו', שאיש מכה את רעהו בדרך ליצנות וכו', ועושים מנגל על האש וכו', שהכל בכלל ליצנות ועלינו לברח מזה מאד מאד ולקחת את האשה והילדים אל הרבי רבי עקיבא, ואל שתי תלמידיו רבי שמעון בן יוחאי ורבי מאיר בעל הנס, וזה יביא לכם ברכה והצלחה מהתנאים הקדושים האלו.

עכשו מתחיל קורס חדש במד"א, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו מי שרוצה להצטרף אל הקורס הזה תבוא עליו ברכה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מהצלת חיים.

וכן אני מאד מודה לכל אחד מאנשי שלומנו היקרים שעוזר לבני ר' ... נ"י שהוא עוסק בענין הרמת קרן החנוף לבנינו ולבנותינו,

ובקרוב מאד תראו שנוי לטובה עד שנזכר בזמן החדש בחדש אלול לפתח ישיבה לכל הבחורים מגיל בר מצוה, וכן סמינר להבנות מגיל בת מצוה, ותזכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק א') אם אין אני לי, מי לי; אם אנחנו לא נעשה בשביל הילדים שלנו מי יעשה? ולכן אני מאד מבקש מכל אחד מאנשי שלומנו שיעזור במה שרק יכול להביא יותר "הוראת קבע" כדי להציל את הנער שלנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קיג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר אחרי-קדשים ט' איר ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסיד ברסלב" הגרים
 "ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

דעו לכם אנשי שלומנו היקרים כי קהלתנו הקדושה כאן ביבנאל היא קהלה יחידה במינה חממה של אמונה גן עדן התחתון ממש וזה קהלה פרטית שבנתי וטפחתי במסירות נפש הכי גדולה זה חצי יובל שנים איזה צרות ויסורים ועגמת נפש ומרירות סבלתי מהסמ"ך-מ"ם ימח שמו עד שזכיתי להקים את הקהלה הקדושה הזו, ולכן בקשתי מכם שמרו מאד מאד על הכרם שנטעתי במסירות נפש ואל תתנו שיבואו שועלים קטנים ויחבלו לי את הכרם, כי אני לא יתן את זה בשום פנים ואפן.

הקהלה הקדושה שלנו מתנהגת אך ורק על פי דברי רבנו ז"ל ולכן מי שלא מתאים לו הקהלה הזו שיחפש מקום אחר אצלנו רק דבר רבנו ז"ל קובע פה. אני מאד מאד מקפיד שלא יסתובבו בינינו אינשי דלא מעלי כגון בחורים בליעל (פושטקים) או אלו שלוקחים סמים וכו' וכל מיני פושעים וכו', פה אין להם מקום כלל, ואם רואים איזה בחור ריק או פוחז או תמהוני או משנה תכף ומיד להוציאו או למסרו

לְמַשְׁטָרָה, פֶּה בִּיבְנָאֵל וּבְפֶרֶט בְּקֵהֲלֹתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, יִבְנֵאל אֵינָה מַעְרִי
מִקְלָט, פֶּה אֲצִלְנוּ אֵין מְקוֹם לְהוֹלְכֵי רְכִיל וְכוּ' בְּעֵלֵי מַחְלֶקֶת וְכוּ' אוֹ
פּוֹשְׁעִים וְעַבְרִינִים וְאֵנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה.

הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ הִיא קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, הַקְמַתִי אֶת "הַבֵּית
הוֹרָאָה" וְכוּ אַרְבַּע דְּיָנִים מִמְּחִים וְכָל דְּבָר גְּדוֹל אוֹ קָטָן יֵשׁ לְשֶׁאל אוֹתָם
עַל פִּי הַלְכָה שְׁלֵא יִהְיֶה כָּאֵן אֵיזָה הַדְּיוּט קוֹפֵץ בְּרֵאשׁ תְּהֵלָה לְאֵל יֵשׁ לְנוּ
"בֵּית הוֹרָאָה" וְלִכֵּן כָּל שְׁאֵלָה בְּהַלְכָה לְשֶׁאל אֶךְ וְרַק אוֹתָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְקֹדֶשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְנִהְיֶה לְנַחַת רוּחַ
לוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ בְּהַר ט' אִיר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְדוֹשׁ" הַגְּרָיִם
בְּ"יִבְנֵאל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חוֹסְפֵי וְחִמְלוּ עַל
יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כְּתִיב (דְּבָרִים כ"י"ט) "כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה", וְכִמוֹ שֶׁעֵץ אִם לֹא מְטַפְּלִים בּוֹ בִּיגִיעָה וְטִרְחָה גְּדוֹלָה, אֲזִי יוֹצֵא
קוֹצִים וְדִרְדָרִים וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֵרֶךְ כָּלֵל יְלָדִים אִם לֹא
מְשֻׁקִיעִים בָּהֶם וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהַפְּקָר, אֲזִי אַחַר כֵּךְ סוֹטִים מִן הַדְרָךְ
הַנִּכּוֹן וְנוֹפְלִים לְעִמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְקִשָּׁה כְּבָר לְהוֹצִיא אוֹתָם, וְלִכֵּן אֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ אֶפְלוּ בְּמִסְרֹת
נִפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם לְ"אֲבוֹת וּבָנִים" שְׁזֶה תִקְנָה
הַכִּי יִפֶּה שֶׁתִּקְנֵנוּ שְׁפַעַם בְּשָׁבוּעַ בְּשַׁבָּתוֹת הַהוֹרִים אוֹסְפִים אֶת הַיְלָדִים
שְׁלָהֶם וּבָאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלוֹמְדִים עִם כָּל יֶלֶד וְיֶלֶד מֶה שֶׁהוּא צָרִיךְ.

וְזֶה מִקְרֵב אֶת הַבֶּן אֶל הָאָבָא, וְהָאָבָא אֶל הַבֶּן, וְכֵךְ הוּא גָדֵל וְצוֹמֵחַ יֶלֶד
 בְּרִיא בְנִפְשׁוֹ וּבְשִׁכְלוֹ וְכוּ', כִּי יֵלֵד צָרִיךְ אֶת הַחֵם וְהָאֵהָבָה שֶׁל הָאָבָא,
 וְמָה שֶׁהָאָבָא מְשַׁקֵּיעַ בּוֹ כְּעֶשְׂרִים דְּקוֹת בְּשָׁבוּעַ זֶה עוֹשֶׂה אֲצִלוֹ רֶשֶׁם
 גָּדוֹל מְאֹד שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לִי אָבָא שְׂדוּאָג בְּשָׁבִילִי, שְׁמַתְעִינִן בִּי וְכוּ'
 וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי תִדְעוּ שֶׁזֶה בְּנִפְשְׁכֶם וְכוּ', וְלִכֵּן
 תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְהִתְאַסֵּף בְּבֵית הַפְּנִסָּת בַּעַת "אָבוֹת וּבָנִים"
 וְתִבּוֹאוּ עִם יְלִדֵיכֶם לְלַמֵּד אֹתָם אֲפִלוּ מִשְׁהוּ, וּלְדַבֵּר אִתָּם, לְחַזֵּק אוֹתָם
 לְעוֹדֵד אוֹתָם לְשַׂמַּח אוֹתָם, וְאֵל תַּחֲשִׁבוּ מָה כְּבָר יִהְיֶה שְׂאֵנִי יִתֵּן לְהַבְנִים
 שְׁלִי עֶשְׂרִים דְּקוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵל תֹּאמְרוּ זֹאת כִּי הִנֵּה אֲנִי עֹכְשׁוֹ מוֹסֵר אֶת
 נַפְשִׁי בְּשָׁבִיל כְּמָה יְלָדִים שְׁפָרְקוּ עַל וְכוּ', וְעוֹמֵד עֲלֵיהֶם מְשַׁפֵּט קֶשֶׁה
 מְאֹד וְכוּ', וְאֲנִי מְשַׁתְּדֵל בְּכָל מַחִיר לְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַסְּבִיךְ שֶׁהִסְתַּבְּכוּ
 בָּהֶם וְכוּ', וּבְקִלּוֹת יְכוּלִים לְקַבֵּל כְּמָה שְׁנַיִם בֵּית סֵהָר הַשֵּׁם יִשְׁמֹר וְכוּ',
 וְזָכוּר אֲזָכֹר אֵיךְ שְׁבַקְשָׁתִי וְהִתְחַנַּנְתִּי עוֹד לִפְנֵי כְּמָה שְׁנַיִם לְשַׁמֵּר עֲלֵיהֶם,
 כִּי בְּסוּף גּוֹמְרִים בְּבֵית סֵהָר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם
 תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְדְּכֶם "לְעֶזְרִי לִי, שְׂאוּכַל לְעֶזֶר לְכֶם", שְׁפַל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלָל יִרְתֶּם בְּעִנְיַן הוֹרָאָת קִבְעָה לְמַעַן הַצֵּלֵת הַנְּעַר, אֵף אֶחָד
 לֹא קוֹלֵט מָה שְׁבִי הִרְהֵ"ח ר' ... נ"י עוֹשֶׂה עֹכְשׁוֹ בְּשִׁלְיחוּתִי, הוּא הַפְּקִיר
 אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו רַק לְמַעַן לְהַצִּיל אֶת הַנְּעַר שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל, וְהִלּוּאֵי
 הָיוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה כָּל הַקְּהָלוֹת שְׁכֻלָּם יֵשׁ לָהֶם עֹכְשׁוֹ בְּעִוּוֹת עִם הַנְּעַר
 הַנּוֹשְׂרִים וְהַנּוֹשְׂרוֹת וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים רְבַע מִמָּה שְׂאֲנַחְנוּ עֹכְשׁוֹ
 עוֹשִׂים פֶּה וְכוּ', עַל כָּל פָּנִים צָרִיכִים לְדַאֵג לְקַהֲלָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ חוֹסוּ וְחַמְלוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד "לְעֶזֶר
 לִי, שְׂאוּכַל לְעֶזֶר לְכֶם", וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלָל
 שִׁירְתֶּם לְהַבִּיא הוֹרָאָת קִבְעָה לְמַעַן הַצֵּלֵת יְלָדֵינוּ שְׁזֶה עֹכְשׁוֹ צוֹ הַשְּׁעָה.

נָא וְנָא הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִסְכַּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 וְלִכֵּן שְׁפַל אֶחָד מִבְּנֵי הַקְּהָלָה יִצְטָרֵךְ וְיִלְמַד בְּקִבְעוֹת דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם,
 שְׁזֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאֲפִלוּ רַק לְגַרְסָא אֶת הַדָּף זֶה גַם כֵּן חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד
 וּמוֹעִיל לְהַנְשָׂמָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל,

כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצִיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ בְּעֵתִים הֵלְלוּ וְשׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שִׁבַּת שְׁלוֹם

קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אֲמֹר ט"ז אִיר ה'תשע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרָיִם "בֵּיכִנּוּאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּזְכְּרוּ מֵהַ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁבְּשִׁבַּת מְכַרְחִים לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה וְצָרִיכִים לִהְכָּרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כִּי בְּשִׁבַּת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לָנוּ עַל כָּל הָעוֹנוֹת אִם אֲנַחְנוּ שׁוֹמְחִים בְּשִׁבַּת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּזְכְּרוּ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל הַלְכָה וְאָמַר (שיחות הַר"ן סימן כ"ט) שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה וְעֵקֶר לַמּוֹד הַלְכָה הוּא כְּדֵי לְקַיֵּם הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה, וְלִכְּן הַקַּמְתִּי אֶת "בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁכָּל שְׂאֵלָה בְּהַלְכָה לְשֵׂאל אֶת הַדִּינִים וּמִוִּרֵי צֶדֶק שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ, תִּדְעוּ לָכֶם שְׂאִין זֶה הַפֶּקֶר צָרִיכִים לְצִיַּת אֶת הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ וּרַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאַחֲרוּנָה תְּהִלָּה לְאֵל בּוֹנִים בְּתִים כֵּן יִרְבוּ, אֲבָל זָכְרוּ הַיֵּטֵב שֶׁיֵּשׁ הַלְכָה שְׁלֵא יִהְיֶה הַזֶּק רְאִיָּה אֲסוּר לְבָנוֹת חִלוּן נֶגֶד חִלוּן שֶׁל חֲבֵרוֹ זֶה לֹא חֲמָרָה, זֶה אֲסוּר חֲמוּר! וְלִכְּן אֲסוּר לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים תַּחַת גַּב חֲבֵרוֹ, אֲסוּר גְּזֻלָּה הוּא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ' וּבְפָרֵט שֶׁיֵּשׁ קִיר מְשֻׁתָּף צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁתַּפּוֹת וְכוּ' וְלֹא לְהַקֵּל בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ'.

וכן צריכים לזכר כשהולכים להחנות את הרכב צריכים מאד מאד לשמר לא להזיק את הרכב של הזולת כי הרבה פעמים שריטה אחת וכו' ששורטים את הרכב של הזולת וכו' עולה כמה אלפי שקלים לתקן את זה ואוי ואבוי אם לוקחים את זה בקלות, נמצא שפשוט גונבים מהזולת, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן ה') מי שלא חס על ממון חברו בידוע שהוא גנב וצריכים להקפיד על זה מאד מאד כי כך אמר רבנו ז"ל (אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה, ולכן אני מאד מקפיד על אלו שלוקחים בקלות את הדבר הזה ואחד מזיק לשני.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום ישים שלום ואהבה בינינו, ואז השכינה תשרה בתוכנו ויהיה לנו חלק בגאולה הקרובה שיגאל אותנו הקדוש ברוך הוא.

המאחל לכם שבת שלום

קטז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בחקתי ט"ז איר ה'תשע"ד.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, וראוי לנו לשמח מאד עמו, כמו שאמר בעצמו (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה" וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה; ובאמת כל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש גשמי וחסרי קשה מאד לתאר את גדלת רבנו ז"ל, ולכן

רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה עַל זֶה שְׂאֵמַר שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וּבִאֲמַת מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל? וְלִכֵּן עָלִינוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂאֵנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁהִיא נִקְרָאת עַל שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבִּל"ג בְּעֵמָר כָּלֵם יִלְכוּ אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף לְמִירוֹן לְהִלּוֹלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, כִּי הוּא נוֹתֵן אֶז מִתְּנֹת לְכָל הַבָּא אֵלָיו, וְעַקֵּר הַמִּתְּנָה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיאל ד') עִיר וְקִדְיֵשׁ מִן שְׁמִיא נַחַת, הֵינּוּ שְׁמַעִיר מִהַשְּׁנָה, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') אֶשֶׁר הִצְדִּיק הוּא מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שִׁיּוֹשֵׁן שְׁבָעִים שָׁנָה וְכוּ', עַיֵן שָׁם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּכּוֹל לְעֹזֵר שָׁמָּה הֵן בְּהַפְּצַת הַסְּפָרִים, וְהֵן בְּלַעֲזֹר לְגִיס הוֹרָאת קִבֵּעַ בְּשִׁבִיל הַצֵּלָת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ, כִּי זֶה לֹא צָחוּק, אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִצִּיל וְנִשְׁמַר אֶת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ, אֲזִי מִי יַעֲשֶׂה אֶת זֶה? וְאַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַעֲצָה הַיְחִידָה זֶה רַק אִם נוֹכַל לְבָנוֹת עֲבוּר הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ הֵן לְהַבְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת שִׁיְהִיָּה לָהֶם תַּעֲסוּקָה שִׁיְהִיו עֲסוּקִים אַחַר הַצְּהָרִים וְשִׁלָּא יִצְטָרְכוּ לְהַסְתוֹבֵב עַל הַרְחוּבוֹת בְּלִי מַעַשׂ, וַיַּעֲזֵן שְׂאִין לָנוּ עֲשִׂירִים, אֲזִי אֲנַחְנוּ בְּעַצְמֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה הַזֹּו וְלִזְכוֹת אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁזֶה זְכוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרַק יְכוֹל לְעֹזֵר שִׁיְרַתֵּם וַיִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת שָׁמָּה תַעֲמוּלָה בְּשִׁבִיל "הוֹרָאת קִבֵּעַ לְמַעַן הַצֵּלָת הַנֶּעֱר".

תִּקְפִּידוּ מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדָרְאֵבִיטֵשׁ זי"ע שָׂאֵם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת בְּפָרֵט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁגַם אֶתֶם תִּלְכוּ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וַיְבוֹא הַיּוֹם וְתִבְנִינוּ שִׁלָּא הוֹלְכְתִי אֶתְכֶם שׁוֹלָל כָּלֵל,

כִּי אֵל רַב טוֹב הִגָּנוּז תִּזְכּוּ עַל יְדֵי שְׁתַּלְכוּ בְּשַׁבַּת כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל עִם בְּגָדִים
 לְבָנִים, וּמָאֵד מָאֵד הַקְפִּיד עַל זֶה הָאָרִיז"ל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַקִּים אֶת זֶה.
 הַמְאָחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּחֻקְתֵי י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנֵי) ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלֻמִּידֵי "הַיְכָל הַקְדָּשׁ" הַגָּרִים
 בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה
 שְׁבִיכְלֵתְכֶם לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כֵּן אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים) בְּנֵהֵג שְׁבַע־עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יְכוּל
 לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת
 מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֶגְדָּה אַחַת; וְאִמְרוּ רַבְנוּ ז"ל
 (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; וְלִכֵּן
 אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם שִׁיְהִי אַהֲבָה אַחֲדוֹת
 וְרַעוּת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְלִכֵּל הַפְּחוֹת בְּקַהֲלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה
 שֶׁהוּא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה.

וְהִנֵּה אַתֶּם יוֹדְעִים מָה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עֲכָשׁוּ בְּשִׁבִיל הַנַּעַר,
 וְשִׁלַּחְתִּי אֶת בְּנֵי ר' ... נ"י וְהוּא עוֹבֵד לֵילוֹת כְּיָמִים בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָּה
 מָאֵד מָאֵד, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר, וְעוֹלָה לָנוּ מְמוֹן וְדָמִים לְהַצִּיל מָה
 שְׁעֵדִין יְכוּלִים לְהַצִּיל וְכוּ', וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיּוֹת
 שִׁישׁ שְׁתִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ מִשְׁפָּחוֹת שִׁישׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקָלִים שְׂאֵנִי רוֹצֵה
 אוֹתָם מִחוּץ לְהַקְהֵלָה, עֵדִין אֲנִי לֹא מְפָרְסֵם אֶת הַשְּׂמוֹת כְּדִי לֹא לְבִישׁ
 אוֹתָם, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שְׁיִלְדֵינוּ שְׁנוּלְדוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה פֹה בְּיַבְנָאֵל
 אַחַר מִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁהִיָּה לָנוּ בְּשִׁבִיל מְקוּהָ כְּשֶׁרָה וְכוּ', וְכוּ',
 שְׁהַסְמ"ך-מ"ם הַרְשַׁע יִמַח שְׁמוֹ מִנַּע אֶת זֶה מֵאֲתָנוּ וְכוּ', לֹא נִתֵּן בְּשׁוֹם

פָּנִים וְאָפֶן שְׂיִבּוֹאוּ מִשְׁפָּחוֹת עִם יְלָדִים מְקַלְקְלִים מִבְּחוּץ וַיְקַלְקְלוּ לָנוּ אֶת יְלָדֵינוּ, אֲנִי הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא אֶת הַמִּשְׁפָּחוֹת הָאֵלוּ מִקְהֵלֵתֵנוּ הַקְדוֹשָׁה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוֹת, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פְּרָשָׁה ז' כ"ד) כָּל מִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה רַחֲמָן בְּמָקוֹם אַכְזָרִי סוּף שֶׁנֶּעֱשֶׂה אַכְזָרִי בְּמָקוֹם רַחֲמָן; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁבֶד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ לֹא יִמָּצֵא לֹא תִמְהוֹנֵי וְכו', לֹא אֶחָד שְׁלוֹקֵחַ סָמִים אוֹ אֶלְכוּהוּלִיסֵט וְכו', אוֹ שְׂאָר מְרַעֵין בִּישׁוּן, אֲצַלְנוּ אֶסוּר לְהִמָּצֵא אֲנָשִׁים כְּאֵלוּ, וְצָרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכַּח שָׂרָק יְכוּלִים, וְאִם צָרִיכִים לְעָרֵב מִשְׁטָרָה, מְעָרְבִים מִשְׁטָרָה. יִבְנָאֵל הוּא לֹא מִהָעָרִי מְקַלֵּט, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, כִּי זֶה רַק יִכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ.

הַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הַקְדוֹשׁ רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְהִיּוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה אֲצַל צִיּוּנוֹ הַקְדוֹשׁ בְּטַבָּרְיָה, וְכֵן בְּעוֹד אַרְבַּע יָמִים יִהְיֶה ל"ג בְּעֶמֶר הַהִלּוּלָא שֶׁל חֲבֵרוֹ הַתְּנַא הַקְדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁכָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף שֶׁיִּהְיוּ בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִירוֹן, כִּי אִזּוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן נוֹתֵן מִתְּנוּת לְכֻלָּם, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁכָּלֵכֶם תִּקְבְּלוּ מִתְּנָה מִרַבִּי שְׁמַעוֹן, וּמֵה שְׁמַבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ מְקַבְּלִים, וְאָמַר הָרַב הַקְדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרָן מְקַרְלִין זִ"ע 'מֵה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל אֶף רַבִּי שְׁמַעוֹן לְכָל אֶפְלוֹ לְחַיִּבִים, וְלָכֵן שְׁכָלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ מִקְהֵלֵתֵנוּ הַקְדוֹשָׁה יִלְכוּ בְּל"ג בְּעֶמֶר רַק אֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְשָׂלָא יִטְעוּ אֶתְכֶם בְּשׁוּם טְעוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִיּוֹנֵי מְאֻמָּצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל גַּם עַל רְפוּאָתִי וְהַצְּלַחְתִּי הַנְּצַחִית, כִּי הַקְמַתִּי אֶת הַקְהֵלָה בְּיַזַּע וּבְדָם וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאֲנִי לֹא יִתֵּן שְׁכֵמָה שׁוֹעֲלִים קְטַנִּים יַחְרִיבוּ לָנוּ אֶת הַקְהֵלָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, אֲנִי הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִבְּחוּץ לְמַחְנֵה, זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ, וְלֹא נִתֵּן שְׂיִבּוֹאוּ מִבְּחוּץ יְלָדִים מְקַלְקְלִים וַיְקַלְקְלוּ אֶת יְלָדֵינוּ.

הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר אָמַר (אֲבוֹת דְּרַבִּי נִתְּן פָּרָק כ"ט) כָּל הַשּׁוֹקֵד עַל דְּבָרֵי תוֹרָה מוֹסְרִין לוֹ שְׁקַדְנִין כְּנִגְדוֹ, וְכָל הַבָּטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה מוֹסְרִין לוֹ

בְּטֹלְנִין כְּנַגְדּוֹ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂגוֹנֵב עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי רַק זֶה מַה שִּׁישָׂאָר מֵאֲתָנּוּ, כְּמֵאֲמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׂבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוֹיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר בְּחֻקְתֵי כ"ג אִיר ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלֵתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה מִתְרַחֶבֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶה "קְהֵלַת חֶסֶד", כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב צְדָקָה וְחֶסֶד, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשַׁע רָמֵז תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָכִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזִבַּח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֲלֶיךָ עוֹלוֹת, וְכֵן אָמְרוּ (יְלֻקוּט תִּהְלִים רָמֵז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נִעֲשׂוּ הַמְּלֶאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכֵּן כָּל חִיּוֹתֵי הוּא שְׁיִהְיֶה חֶסֶד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְשִׁבִיל זֶה פְּתַחְתִּי אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם עַל כָּל הַיּוֹם, שְׁיִהְיֶה לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכּוֹל לְתַת יָד וְכַתֵּף לְעֶזֶר בְּכָל מַה שֶּׁרַק יִכּוֹל, כִּי דָבָר זֶה תִּהְיֶה לְאֵל הוּא חֲדוּשׁ שְׂבַחְדוּשִׁים שְׂאִין בְּשׁוּם מְקוֹם.

אַתֶּם כָּלְכֶם יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁיִהְיֶה לִי שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשׁ צְדִיקִים מִתְנַדְּבֵי מִדָּ"א, וְעַדִּין חֶסֶר לִי עוֹד עֶשֶׂר צְדִיקִים, וְלִכֵּן פְּעַלְתִּי שִׁיעֲשׂוּ עוֹד קוֹרֵס חֲדָשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁירְשֶׁם אֲצֵל הָאֲבָרָךְ ... נִ"י לְהַצְטָרֵךְ לְהַקְוֵרֵס הַזֶּה, כִּי זֶה גֵרֵם קְדוּשׁ הַשֵּׁם נוֹרָא מְאֹד בְּמִירוֹן, שְׂכַלְמֵם רְאוּ

את אנשי שלומנו עוזרים במסירות נפש, וכן היה קדוש שם רבנו ז"ל גדול מאד, וכן קדוש שם קהלתנו הקדושה, ולכן רציתי שמי שרק יכול להצטרף להקורס החדש, תבוא עליו ברכה.

ובכלל רציתי מאד מאד לשמר על השם טוב שלנו, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן ס"ט) מי שאוהב את הצדיק צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; ולכן אני לא רוצה שימצא בקהלתנו אחד תמהוני וכו', או אלים וכו', או מסמם וכו', או אכזר וכו', זה לא שייך בכלל בהד' אמות שלנו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (פיצה לב): כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו.

אני מאד מקנה שתשתף פעלה אתי שהקהלה הקדושה שלנו תהיה מבססת רק על חסד, ואם יש חסד יש כבר הכל, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות המתקת דין סימן ד') על ידי דעת נמשך חסד; ואמרו חכמינו הקדושים (גדרים מא) דעת קניית מה חסרת, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אדם עושה חסד עם הזולת, בידוע שהוא בר דעת, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו, חממה של אמונה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קיט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר כ"ג איר ה'תשע"ד.
 שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הוי"ה
 ישמרום ויברכם.

חסדי השם יתברך שהקמתי קהלה נפלאה יחידה במינה, שאין לנו להתביש משום קהלה בעולם, ותהלה לאל הקהלה שלנו רק

גודלת ומתרחבת וכֵהיום הקהלה שֶלָנו מוֹנה כָּבֵר אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים משפחות כֵּן יִרְבוּ.

אָבֵל כָּכֵל שֶהַקְהֵלָה גוֹדֶלֶת כְּמוֹ כֵּן גַּם הַבְּעִיּוֹת מֵתִרְחָבוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי קוֹבֵעַ כְּמָה תִּקְנוֹת נְחוּצוֹת עֲבוּר קִדְשֵׁת וְטְהֵרֵת הַקְהֵלָה שִׁיְהִיָּה מִחֲנֻנּוֹ קִדּוּשׁ.

א. כָּל מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה כְּדֵי לְהִתְקַבֵּל בְּמוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ שֶלָנו צְרִיכָה לְעֵבֶר דְּרָכֵי, כְּדֵי שֶׁלֹא יוֹצֵר מִצָּב שֶׁל "אִישׁ כָּל הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה", זָכְרוּ הֵיטֵב "יִבְנֵאל אִינוּ מַעְרֵי מְקַלֵּט", אֲנִי מִחֲפֵשׁ אֵיכוֹת וְלֹא כְמוֹת.

ב. אֵין לְהַחְזִיק שׁוֹם כָּלִי מִשְׁחִית אֲצִלוֹ כְּגוֹן אִיפּוֹן, סְמֵאֲרֵטפּוֹן, אֲנִדְרוֹאִיד וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּיק אֶת זֶה בִּידוֹ הוּא חָשׁוּד עַל כָּל הַעֲבֵרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, כִּי הִרְגַע שְׁנוּפְלִים בְּנֵאוּף כָּבֵר מוֹכְנִים לְכָל הַפְּרַעֲנִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה אֲסוּר לוֹ לְגַשֵּׁת לְתַבָּה לְהִיּוֹת בְּעַל תְּפִלָּה, וְכֵן אֲסוּר לוֹ לְעֵלוֹת לְתוֹרָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן, כִּי אִיךָ אָדָם יוֹצִיא אֶת הָרַבִּים בְּשַׁעַה שֶׁמְחַזֵּיק צוֹאָה בְּכִיסוֹ וְכוּ'? וְאִיךָ לֹא יִתְבַּיֵּשׁ לְעֵלוֹת לְתוֹרָה בְּשַׁעַה שִׁישׁ בְּכִיסוֹ טְנוּף כְּזֶה וְכוּ'?

ג. מִי שֶׁבְּעַל מַחְלָקָת וּבְעַל לְשׁוֹן הִרַע שָׂרָק מִזִּיק וּמִצִּיק לְאַחֵרִים אֵין לוֹ מְקוֹם בְּקֵהֶלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, יְסוּד בְּנוֹי רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד וְהַצְדִּיקָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת וְכוּ', וּמִתְנַהֵג בְּאַכְזָרִיּוֹת אֵין לוֹ שׁוֹם חֶלֶק וְנִחְלָה בְּקֵהֶלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה וּיִחַפֵּשׁ לְעַצְמוֹ מְקוֹם אַחֵר.

ד. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וְקוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה וְלֹא מַחְסִיר יוֹם מִבְּלֵי לְמוּד מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', שְׂזָה עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם.

ה. כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, שֶׁסִּגְלָתָהּ שֶׁמְמַשִּׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׁגָחְתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית.

ו. אֲנַחְנוּ מְקַפִּידִים בְּקֵהֶלָה לְלַכֵּת בְּשִׁבְתָ עִם בְּגָדִים לְבָנִים כְּמוֹ

שְׁהֶאֱרִיז"ל הַזְהִיר, וְלִכְנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וַיִּתְבָּרֵךְ מִפִּי עֲלִיּוֹן.

הַעֲקֹר שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה אֶהְבָּה וְאַחֻוּהַ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִי שָׂרָק מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוֹלָת אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצִלְנוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ק.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר כ"ו אִיר (יְסוֹד שְׁבִיטוֹד) הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַוַּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁיִצֵּא כְּבָר עַד עֲכָשׁוּ שְׁלוֹשׁ חֻלְקִים "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", וְתִהְיֶה לָּאֵל זֶה נַחֲטָף מֵהַ שְׁיִוִּתֵר מֵהַר מִמָּה שְׁחִשְׁבֵנוּ, וְזֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, כִּי בְּהַתְּשׁוּבוֹת הָאֵלוֹ כָּתוּב גַּם הַשְׁאֵלוֹת, וְכָלֵל זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר כִּי עַל כָּל שְׁאֵלָה יֵשׁ לְכָל הַפְּחוֹת יֵשׁ עוֹד אֶלֶף אֲנָשִׁים אִם לֹא יוֹתֵר וְכוּ', שְׁיֵשׁ לָהֶם אוֹתוֹ שְׁאֵלָה, וְהֵם צְרִיכִים בְּדִיוֹק אֶת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּה, וְלִצְעָרְנוּ הַרְבֵּ מִלְּיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַדִּין רְחוּקִים מֵהַיְהוּדוֹת, וְצְרִיכִים לְקָרֵב אֶת כָּלֵם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְנֵן אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל מִי שְׁיִפִּיץ אֶת זֶה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ מֵאֵד לְהִיטִים וְכָלֵם חוֹטְפִים אֶת זֶה, וְנִתְעוֹרְרִים בְּתְשׁוּבָה, וְלִכְנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵן הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת, וְהֵן אֶת שְׁאֵר הַסְּפָרִים, וּבִפְרָט אֶת הַ"שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב" אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו בְּתַקּוֹן הַבְּרִית, וְכִמוּ שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר הַמְּדוּת אוֹת נֶאוּף סִימָן מ"א) תַּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתְשׁוּבָה; וּמִי יָכוֹל לְהַתְּפָאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֻטָּא הַזֶּה, וְלִכְנֵן עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל יוֹם לְהַפִּיץ אֶת

ה"שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שזה עושה נפלאות בין נשמות ישראל.

וכן אלו שלא יכולים להפיץ, שעל כל פנים שישתתפו בהדפסתם, ויהיה שמות המנדבים מדפס בסוף הספר, וזה זכוי הרבים לדורי דורות, כי מי שמזכה את הרבים הזכות הזה הולך לפניו תמיד, ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שישתתף באיזה סכום שהוא רק רוצה, כדי שיהיה לו חלק בהדפסת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", ואשרי מי שקונה ספרים ונותן את זה להמפיצים להפיץ, ויהיה לו גם כן חלק בהפצה, אשר אין מלים לפרש מעלת הפצת מעינות החכמה חוצה, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותה, והלואי שהיינו מציתים את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", אשרי מי שיתן יד ושכם להדפסת והפצת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קכא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהר בחקתי כ"ו איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

הנה תהלה לאל אני כותב בכל יום מכתב חזוק לאנשי שלומנו אחד להגברים ואחד להנשים, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על כל אדם לשבר אותו ולהכניס בו יאוש ודכאון

וכו' וכו', וספקות באמונה הקדושה, אשר על ידי זה האדם ממשיך על עצמו כל מיני דינים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה חלק ב' סימן י"ב) על ידי קלקול אמונה נתעוררין דינים, ועל ידי הרהורי עבודה זרה נתעוררין דיני דינים, הינו שדינים את הדינים שגדון כבר אם גדון כראוי בלי ותננות; ולכן צריכים מאד לשמור מאיזה הרהור רע נגדו יתברך, צריכים לדעת שתכלית הידיעה שאין יודעים כלל, ואסור לשאל שום קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא, צריכים לדעת (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", וללכת בתמימות ובפשיטות גמור, כמו שכתוב (דברים י"ח י"ג) "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", ופרש רש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקר אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עין שם. והנה רבנו ז"ל הדגיש מאד על האמונה הקדושה שנכניס את עצמנו בתוך האמונה הקדושה, לא להרהר שום הרהור רע נגדו יתברך, שזה מושך על האדם כל מיני דינים, עניות ודחקות וכו' וכו', ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים אם יש למישהו דין ודברים עם הזולת, צריכים לבוא לדין תורה, כי זה מעקר האמונה שלא יעשה אדם דין לעצמו, אלא שידון לפני בית דין, ותהלה לאל יש לנו בית הוראה עם ארבע דינים ממחים תלמידי חכמים גדולים, ולכן אסור לשום בן אדם לעשות דין לעצמו, כי בזה הוא פוגם באמונה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות דין סימן ב') על ידי שהדין תורה הולך ונתמעט, על ידי זה הפרנסה מתמעטת וכן להפך; אם מציתים דין תורה, הקדוש ברוך הוא משפיע פרנסה בשפע, וכן אמר רבנו ז"ל (שם אות פחד סימן י"ז) מי שהוא שומע ואצית לדין תורה נצול מפחד; ולכן כל שאלה שיש לכל אחד ואחת, צריכים להרגיל את עצמו להתיעץ ולשאל רק את הבית הוראה של קהלתנו הקדושה, וכן לא לאכל אצל שום מסעדה ביבנאל אם אין על זה הכשר של בית הוראה שלנו, כי אי אפשר לסמוך על הסמ"ך-מ"ם בשום פנים ואופן.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁישְׁרָה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין קְהֵלְתָנוּ
הַקָּדוֹשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּקָרוֹב בְּגֻאֲלָתָנוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם

סִיּוֹן

קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִיּוֹן הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָמִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֹשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד,
בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁאַנְחֵנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, שְׂאֵז כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט
ב') "וַיַּחֲזַן שֵׁם יִשְׂרָאֵל", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה
ט' סִימָן ט') עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבַּר ל"ג) "וַיִּסְעוּ וַיַּחֲזִנוּ" נוֹסְעִים בְּמַחְלָקַת וְחוֹנִים
בְּמַחְלָקַת, כִּיּוֹן שְׂבָאוּ כָּלֵם לְפָנַי הֵרַסִינִי נַעֲשׂוּ כָּלֵם חֲנִיָּה אַחַת, הֲדָא
דְּכְתִיב (שְׁמוֹת י"ט) "וַיַּחֲזַן שֵׁם יִשְׂרָאֵל" וַיַּחֲזִנוּ שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין כְּתִיב כָּאֵן,
אֶלָּא וַיַּחֲזַן שֵׁם יִשְׂרָאֵל, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֲרִי שְׁעָה שְׂאֲנִי נוֹתֵן תּוֹרָה
לְבְנֵי, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֶלָּא עַל יְדֵי אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתּוֹרָה כְּלָהּ
שְׁלוֹם, לְמִי אָנִי נוֹתֵנָה? לְאִמָּה שֶׁהִיא אוֹחֲזַת בְּשְׁלוֹם, הֲדָא דְּכְתִיב (מִשְׁלֵי
ג' י"ז) "וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם".

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ל"ז): שְׂבַעַת קְבֻלַּת הַתּוֹרָה קִבְּלוּ עַל
עֲצָמָם עִם יִשְׂרָאֵל עֲרַבּוּת אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בֵּין שְׂכָבוֹת הָעַם, כִּי לְצַעֲרֵנוּ
הָרַב מִלְּיוֹנִים מְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְרַחֲקִים מֵהִיְהוּדוּת רַחֲמָנָא לִיְצַלָּן,
וְנַשְׁמָתָם צוֹעֲקַת לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלָה לְאֵל עֲכָשׁוּ כְּשִׁיּוּצָא כְּרֹךְ

אחר כַּרְךְ "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב", וְשֵׁם מְדַפֵּס כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁכָּל אֶחָד שׁוֹאֵל וְכוּ', וְיִדוּעַ שְׁאֵם אֶחָד שׁוֹאֵל אֶת הַשְּׁאֵלָה, אוֹתוֹ שְׁאֵלָה שׁוֹאֵלִים עוֹד אֶלֶף אוֹ אֲלָפֵי אֲלָפִים אֲנָשִׁים וְכוּ', וְלִכְן הוּא זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד לְעֶסֶק בְּהַפְצַת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב", כִּי בְּזֶה תִּזְכּוּ לְקַיֵּם אֶת הָעֲרֻבוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִמְזַכֵּי הַרְבִּיּוֹת, וְזְכוּת הַרְבִּיּוֹת יִגַּן בְּעַדְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

קכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּמִדְבַר ב' סִיּוֹן ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּדוֹל בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּכֹר סְמוּךְ וְנִרְאָה לְקִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלִכְן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּשַׁעוֹרֵי תּוֹרָה, כִּי הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ בְּנוּיָה רַק עַל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה וְגַמְלִלוֹת חֲסִידִים, וְלִכְן הִיּוֹת שְׁהִיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי מִסִּכְתַּת נֹדֵה, וַיֵּשׁ בְּקֵהֲלָתְנוּ שֵׁשׁ שַׁעוֹרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, תִּצְטָרֵף לְאַיִזָּה שַׁעוֹר שְׁאֵתָה רַק רוּצָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁזּוֹכֶה לְחַטֵּף כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אַרְבַּע מִלְּאָכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם רְאשֵׁי תִבּוֹת גְּמָרָא' גְּבֻרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, שֶׁמַּעֲנוּ הַיּוֹם אֶת הָאֶסוֹן הַמְּחַרֵּד שֶׁמִּשְׁפָּחָה שֶׁלָּמָּה נִכְחָדוּ בְּאֶפֶן מֵרֵאשִׁית וְכוּ', וְזֶה צָרִיךְ לְזַעֲזַע אוֹתָנוּ, קִדְּם כָּל לֹא לְקַחַת בְּקִלּוֹת, רִכָּב צָרִיךְ תָּמִיד בְּדִיקָה וְכוּ', אִם הִכָּל בְּסִדְרֵי וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אֶת מִלְּאָכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁיִּשְׁמְרוּ עָלֵינוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי דָף גְּמָרָא שְׁלוֹמִידִים בְּכָל יוֹם.

תְּפִלָּה הִיא עִבּוּדָה, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּעִנִּית ב.) אִיזוֹ

היא עבודה שהיא בלב הוי אומר זו תפלה, ולכן תראו למסר את נפשכם
 להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך
 אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך
 הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשו
 לעצמכם הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לכם כל הימים, ואמר רבנו
 ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל
 כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות
 בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל
 להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן
 שיעקר אותו מהיהדות וכו', וזכר גם זכר אשר צריכים להזהר מאד לפני
 שהולכים להתפלל להכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה שבבית
 הכנסת, שזה מאד נחוץ כדי שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון,
 כמאמרם ז"ל (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי
 אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם
 (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוהגין פרוטה לעני
 קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק
 אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן
 צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהג ללפני כל תפלה להכניס
 כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם,
 ומה גם אשר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים א') הדורון
 של הקדוש ברוך הוא צדקה, שכן הוא אומר (משלי כ"א ג') "צדקה ומשפט
 נבחר להוי"ה מזבח", כן הנותן צדקה אפלו היתה בידו עברה ונחתם
 דינו לאבד ונתנה רשות למלאך הממנה על הפרענות לילך ויפרע ממנו
 אינו יכול, והקדוש ברוך הוא אומר לו (משלי י"ב) "צדקה תציל ממות",
 ויכול להיות מקבל פני שכינה בכל יום שנאמר (תהלים פ"ט ט"ו) "חסד
 ואמת יקדמו פניך" והקדוש ברוך הוא אומר למלאך של פרענות אל
 תגע בו מצאתי לו זכות למחל על כל עונותיו, רואים מזה כשבר ישראל

מכניס לפני כל תפלה כמה פרוטות בקפת הצדקה שבבית הכנסת, הוא נצול ממיתה משנה, ואין למלאך הממנה על הפרעניות רשות לגע בו.

גמילות חסדים לעשות חסד עם הזולת, אין למעלה מזה, כי זה סימן שהוא בר ישראל, כמאמרם ז"ל (יבמות עט.) שלשה סימנים יש באמה זו הרחמנים והבישנין וגומלי חסדים, ורחמנים דכתיב (דברים י"ג ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנין דכתיב (שמות כ' י"ז) "בעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב (בראשית י"ח ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באמה זו; ולכן הקמתי את בית התבשיל - אהל אברהם, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתעזרו לי בכל מיני עזר שאתם רק יכולים לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מנותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ואני מאד מבקש את כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל שישמר על הנקיון, גמרות לאכל תכניס את הצלחת ואת הכוס בפח, ולהזהיר גם את הילדים על כך, וזה דבר גדול מאד, כי אצלו יתברך מאד חשוב נקיות, ועל כלם לברך את הברכות בקול גדול, וזה הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא.

זכרו היטב כמה מסירות נפש השקעתי בהקלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, ולכן תעזרו לי לפתח את הקלה יותר ויותר,

שְׁתַּעֲמַד עַל שְׁלוֹשׁ יְסוּדוֹת הָאֵלוֹ, תּוֹרָה עֲבוּדָה גְּמִילוּת חֲסָדִים, וְהִזְכוּת הַזֶּה יַעֲמַד לִי שְׁאֲזֹכָה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּקִרְוֹב מְאֹד עִם כָּלֵל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּמִדְבַּר ד' סִיּוֹן ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה יַעֲזֵן שְׁיֻצָא רַק בְּכַמָּה שָׁנִים שְׁיִהְיֶה שַׁבַּת וְאַחַר כֶּף חַג הַשְּׁבוּעוֹת,
וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים אֵיךְ מִתְנַהֲגִים, וְלִכֵּן אֲמַרְתִּי לְרֹשֵׁם כְּמָה פְּרָטִים שְׂרָאוֹי
לְדַעַת.

הַשַּׁבָּת הַזֹּאת הִיא שַׁבַּת מִיְחָדָת, כִּי תַכְּף וּמִיָּד אַחַר כֶּף נִכְנָסִים
לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, לַיִל שַׁבַּת זֶה רְגִיל, סוֹפְרִים אֶת הַסְּפִירָה הָאֲחֵרוֹנָה,
וּבְשַׁבַּת בִּבְקָר לִפְנֵי הַתְּפִלָּה טוֹבְלִים וּמְכַוְּנִים כְּבָר גַּם לְכַבוֹד הַחֵג, כִּי
לֹא טוֹבְלִים בְּשַׁבַּת לִפְנוֹת עָרֵב לְכַבוֹד הַחֵג, כִּי זֶה זְלוּזָל בְּשַׁבַּת, וְלִכֵּן
טוֹבְלִים רַק בִּבְקָר קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וּמְכַוְּנִים כְּבָר גַּם עַל לַיִל חַג הַשְּׁבוּעוֹת,
מִתְּפִלָּלִים בְּשַׁבַּת בִּבְקָר כְּרִגִיל, וְאַחַר כֶּף אוֹכְלִים סְעוּדַת שַׁבַּת, וּמְקַדְּיָמִים
קֶצֶת תְּפִלַּת מְנַחָה כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לֶאֱכֹל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, (וּבִדְרוֹךְ כָּלֵל כָּל אֲחֵד
אוֹכֵל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת זוֹ עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ בְּבֵית וְלֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת), וְהַיּוֹת שְׁבָחַג
הַשְּׁבוּעוֹת צְרִיכִים לְחִכּוֹת עַל שְׁיִהְיֶה שְׁלָמִים, הֵינּוּ מ"ט יָמִים שְׁלָמִים, אֲז
מִמִּילָא עַד שְׁיִכְנֶס הַחֵג יְכוּלִים לֶאֱכֹל אַחַר כֶּף סְעוּדָה דְּשָׁנָה, כִּי מִמִּילָא
אָסוּר לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה (כְּגוֹן לְחַמֵּם אֶת הָאֶכֶל עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים לְפִי שִׁיטַת רַבְּנוֹ תַּם),
וְלִכֵּן עַד אֲז אָדָם נַעֲשֶׂה עוֹד פְּעַם רַעֲב וְכו'.

עֲרֵבִית שֶׁל מוֹצָאֵי שַׁבַּת מִתְפַּלְלִים תְּפִלַּת הַחֵג וְהוֹלְכִים הַבֵּיתָה בְּשִׂמְחָה, וּמְקַדְּשִׁים כְּנֶהוּג וְגַם אוֹמְרִים הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ וְכוּ', וּמְבָרְכִים עַל הַנֵּר בְּעַת הַקְּדוּשָׁה.

וְאַחַר בְּרַכַּת הַמְּזוּזֵן מִתְאַסְּפִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְעֵרִים כָּל הַלַּיְלָה, וְאוֹמְרִים פְּסוּקֵי תנ"ך פְּסוּק הָרֵאשׁוֹן וְהַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן מִכָּל פְּרָשָׁה וּמִכָּל סֵפֶר נְבִיאִים וְסֵפֶר כְּתוּבִים, וְאַחַר כֵּן אוֹמְרִים תְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְהַעֲקָר בְּלַיְלָה זֶה לְהַתְּבוּדָה הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי זֶה עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְקֹדֶם עֲלוֹת הַשַּׁחַר הוֹלְכִים לְמִקְוֵה, שָׂאז מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מְשַׁעַר נ', כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ו), וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְלִים שְׁחֵרִית וְתִיקִין, וְהוֹלְכִים הַבֵּיתָה וְעוֹשִׂים קְדוּשָׁה וְאוֹכְלִים סְעוּדָה חֻלְבִּית, וְהוֹלְכִים לִישׁוֹן, וּבִצְהָרִים כְּשֶׁקָּמִים אוֹכְלִים סְעוּדָה בְּשָׁרִית.

הַעֲקָר לְבִלּוֹת אֶת כָּל חֵג הַשְּׁבוּעוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁירְחִיב לוֹ בְּפִרְנֶסָה, כְּדֵי שִׁיּוּכַל לְלַמַּד תּוֹרָה, וְצִרְיָכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס אוֹ לְהַתְּעַצְבֵּן וְכוּ', שְׁזֵה מִזִּיק מְאֹד לְפִרְנֶסָה וְכוּ', רַק לְקַבֵּל אֶת חֲבֵרוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן צ"א) שֶׁסָּגְלָה לְהַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה לֹא לְדַבֵּר עַל אֵף אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְאַחֲדִים יַחַד כְּמוֹ מְשִׁפְחָה אַחַת גְּדוּלָה, כִּי תַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יַעֲשֶׂה הַתְּעוּרָרוֹת אֶצְלַ בְּנֵי מְשִׁפְחָתוֹ קְרוֹבִיו וְיִדִּידָיו שְׁכָל אֶחָד יִתְרֵם סָךְ מֵאָה שְׁקָל עֶבֶר שְׁפוּץ הָאוֹלָם, שְׂאֲנֵי רוּצָה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה פְּנִינָה, וְנִרְבֶּה שֵׁם שְׂמִחוֹת, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל בְּיַחַד אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקֶרֶב מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֵג שְׂמִיחָה

קְבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה' סִינּוֹן הַתּשׁע"ג.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
 בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ עוֹמֵד בְּזִכְרוֹתוֹ, כִּי כֹךָ אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל הַפְּסוּק (יִרְמִיָּה ל"ג כ"ה) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה
 חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", (זֶהר וַיֵּשֶׁב קפ"ה.) כִּלְאָ קִימָא עַל קִיּוּמָא
 דְּאוּרִיתָא, [הַכֹּל עוֹמֵד רַק עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה], וְעֲלֵמָא לָא אֲתַקִּיִּים בְּקִיּוּמֵיהּ
 אֶלָּא בְּאוּרִיתָא, [וְכֹל הָעוֹלָם לֹא עוֹמֵד רַק בְּזִכְרוֹת הַתּוֹרָה], דְּאִיהוּ קִיּוּמָא
 דְּעֲלָמִין עֵילָא וְתַתָּא, [שְׁזֵה קִיּוֹם הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא], כִּי הַכֹּל
 מִתְנַהֵג כְּפִי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מְלַבֶּשֶׁת בְּדוּמָם צוּמַח חֵי
 מְדַבֵּר, כִּי בְּכֹל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה יֵשׁ בְּזֵה הַלְכוֹת אַחֲרוֹת, וְלִכֵּן רֵאוּי
 לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה
 מִחֻדָּשׁ, וּבְזֵה אֲנַחְנוּ מַחִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְכֹךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה מ"ז סִימָן ד') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵלּוּלֵי שְׁקַבְּלֶתֶם
 תּוֹרָתִי הֵייתִי מַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהּוּ; נִמְצָא שְׁעַם יִשְׂרָאֵל שְׁקַבְּלוּ אֶת
 הַתּוֹרָה, הֵם מַחִיִּים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן רֵאוּי לָהֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד,
 וְהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּשָׂמַיִם, כִּי כֹשֶׁה־קְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה
 שְׁעַם יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחִים עִם הַתּוֹרָה, אֲזִי הוּא מוֹסִיף שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָתָנוּ,
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֶסְתֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן י"ג) שְׁאֵמַר אַחֲשׂוּרוּשׁ
 לְאַמּוֹת הָעוֹלָם, אַתֶּם רוֹצִים לְאַבֵּד אֶת יִשְׂרָאֵל? הֲלֹא אִם אַתָּה מְאַבֵּד
 יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם אֵינן הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַתּוֹרָה שְׁנִתְּנָה לָהֶם
 לְיִשְׂרָאֵל, רוֹאִים מִזֶּה שְׂגָם אַמּוֹת הָעוֹלָם מִכִּירִים בְּגִדְלַת יִשְׂרָאֵל אִם הֵם
 מְקִימִים אֶת הַתּוֹרָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁנִבְיִן
 שְׁעֲלִינוּ נִפְל חוֹבַת הַיּוֹם לְקָרֵב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלֵה
 לְאֵל הַדְּפָסָנוּ לְאַחֲרוֹנָה "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב", שִׁישׁ שְׂמָה

כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שֶׁבָּנִי אָדָם שׁוֹאֲלִים וְכוּ', הֵן בְּאִמּוֹנָה, וְהֵן בְּקִיּוּם מִצְוֹת מְעֻשׂוֹת וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי הִבְעֵיֹת שְׁלוֹ, וְאוֹתָם שְׂאֵלוֹת יֵשׁ לְעוֹד אֶלְפֵי אֶלְפִים אֲנָשִׁים, וְעִכְשָׁו יֵשׁ לָהֶם אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת הַכִּי מִתְאִימָה לְמִצָּא אֶת הַתְּרוּץ הַנְּכוֹן עַל הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׂה לָהֶם כָּל אֶחָד כִּפִּי יִרְיֶדְתוּ וּנְפִילְתוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן בְּעַת קְבֻלַּת הַתּוֹרָה קִבְּלָנוּ עֲרֻבוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְלִכֵּן עִכְשָׁו הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְיֵץ אֶת "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב" לְכָל־נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְזֶה כִּבְר יַעֲשֶׂה אֶת הַפְּעֻלָּה עֲצֻמָּה, כִּי הַגִּיעַ הַזְּמַן לְקָרֵב אֶת כָּל־נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חֲזָרָה אֶל שְׂרָשָׁם, וּבִיחֻד יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר־מִי שֶׁיַּעֲזֹר לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּגִאֲלַתְנוּ הַנִּצְחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

קְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא ח' סִינּוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חִסְדֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקִּדְשׁ" הַגָּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם שְׂאִין עֲצָה אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם לְהַחֲזִיק מִעֲמָד, אֲלֵא לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל בְּקֶשׁ וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָף שֶׁזֶּה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת בְּהִכְרַח לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה זֹכִים לְהִתְקָרֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאִים שֶׁרַב בְּנֵי אָדָם מְסִתּוּבְכִים בְּזֵה הָעוֹלָם בְּמִרְיוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶּה לֹא מְבִיא לְאָדָם שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסִתֵּבּוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל רַק לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, שֶׁזֶּה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי רוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסִתּוּבְכִים בְּזֵה הָעוֹלָם מְמַרְמְרִים

שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים וְכוּ', וְכִשְׁבָּא אָדָם עִם פָּנִים שְׁמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, פָּשוּט מְחִיָּה אוֹתָם, וְזֶה לֹא עוֹלָה כֶּסֶף וְכוּ', וְזֶה לֹא עוֹלָה טְרַחַה וְיִגִיעָה וְכוּ', רַק לְגִלוֹת אֶת הַשְּׁפָתִים וְלִהְרָאוֹת אֶת הַשְּׁנַיִם הַלְּבָנִים לְהַזְוֹלֵת, בְּזֶה כָּבַר מְחִיִּים אוֹתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקֵהוּ חֵלֶב שֶׁנֶּאמַר (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וְלִבָּן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֵל תִּקְרִי לְבָן שְׁנַיִם אֲלֵא לְבוֹן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְחִיף לְהַזְוֹלֵת וּמְקַבְּלוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּמְרָאָה לוֹ אֶת שְׁנָיו הַלְּבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מְלַתֵּת לוֹ לְשֵׁתוֹת כּוֹס חֵלֶב, כֹּל כֵּךְ יִקָּר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חִבְרוֹ עִם חִיּוֹף וְלִהְרָאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם תְּמִיד מְחִיף יְכוּלִים לְרָאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בֵּן הַשְּׁמֵחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל.

וְהִנֵּה מִיְלִיּוֹנִים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְסִתּוֹכְבִּים מִמְרָמְרִים מְלֵא קִשְׁיוֹת וְסִפְפוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְעַקְמוּמִיּוֹת הַלֵּב בְּכַלְבוּלִים עֲצוּמִים וְכוּ', וְלֹא בְּחֵנֶם שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ מוֹהֲרֵינֵינוּ ז"ל צְנוּאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסִּתְלָקוֹתוֹ וְאָמַר אִז לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הָעוֹבְדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁיִּצְאָ עֲכָשׁוּ "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", שֶׁמְתַרְץ אֶת כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַסִּפְפוֹת וְהַכְּבוּלִים שֶׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו לְהַפִּיץ אֶת זֶה בֵּין שְׁכֵבוֹת הָעָם, וְלִהְצִיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן, וּמִסִּפְפוֹת וּמִכְבוּלִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַפְּצָתָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִזְכָּה לְעַסֵּק בְּהַפְּצַת מְעִינֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְלִגְלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קכז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את כלל אנשי שלומנו להתאחד יחד באחדות
 אחד, כי כח הקדושה זה רק כשעם ישראל מתאחדים יחד, והסמ"ך-
 מ"ם מאד מפתח מאחדות, ולכן הוא שולח את השליחים שלו שיעשו
 פרושים בין נשמות ישראל, ואנחנו צריכים לשמר מאד מאד מזה, כי
 הקדוש ברוך הוא מקפיד על דבר זה מאד מאד, ואם היו עם ישראל
 מתאחדים יחד, מזמן היינו נגאלים, על כל פנים אנחנו לא יכולים לתקן
 את כל העולם כולו, לכל הפחות את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה
 של אמונה, אנחנו פן יכולים לתקן אם יהיה לנו רצון חזק שהשכינה
 תשרה במעשינו, ואמרו (מדרש הנעלים זהר חדש נח כ"ג) אי תדא קהלה או
 תדא כנישתא יתערוך בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית
 הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ואני מאד מאד רוצה
 שזה יהיה בהקהלה הקדושה שלנו, שאני מוסר את נפשי חצי יובל
 שנים להקים פה בגליל התחתון קהלה קדושה שמתנהגת אף ורק על
 פי דעת רבנו ז"ל, ואתם צריכים לדעת שדיקא מכאן תתחיל הגאולה,
 כמובא בזהר (וירא קיט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין
 שם. וכן הוא (שמות ז): בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו
 גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו',
 עין שם. וכן הוא (שם ט). וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלכא משיחא
 בארעא דגליל, ויתכנשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין
 בעלמא, ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם,
 ולכן עלינו לשפר את מעשינו ולשמר מאד מאד לא לדבר בבית הכנסת
 בעת התפלה, שזה עוון חמור מאד מאד, כמובא (זהר תרומה קל"א): ומאן
 דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא

ווי ליה דלית ליה חולקא באַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאֲחִזִּי דְּלִית לִיה אֱלֹהָא. וְלֹא אֲשַׁתַּכַּח תַּמָּן וְאֲנֵהִיג קְלָנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה; [וּמִי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹי לֹ שְׁמַרְאָה פְּרוּדָה, אוֹי לֹ שְׁגוּרַע מֵהֶאֱמוּנָה, אוֹי לֹ שְׁאִין לֹ חֶלֶק בְּאֵלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרָאָה שְׁאִין אֱלֹוֶק וְהוּא אִינוּ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחַד מִמְּנוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקּוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁלַמְעֵלָה], וְכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם הָעֵינִים שְׁלָנוּ, שְׁיִשְׁבּוּ עַל יַד הַהוֹרִים בְּמִשְׁךְ כָּל הַתְּפִלָּה, וְלֹא יִרוּצוּ וְיִשְׁתּוֹלְלוּ בַּחוּץ.

נָא וְנָא לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִשׁוּעָלִים קְטָנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרַמִּים, שְׁלֹא יִחְבְּלוּ אֶת הַכֶּרֶם הַנִּפְלֵא שְׁנֻטְעָתִי בְּיַזַּע וּבְדָם וְכוּ' וְכוּ', חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאִין לָנוּ מַה לְהַתְּבִישׁ מִשׁוּם קַהֲלָה בְּעוֹלָם, אֶת מִדַּת הַחֲסֵד שְׁיִישׁ בְּקַהֲלָתָנוּ זֶה מִשְׁהוּ מִיַּחַד, עֲזֹר לְיוֹלְדוֹת וְכוּ', בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְיֶה אֲבָרָהֶם שְׁפִתוֹחַ לְרַעֲבִים וְלְצַמְאִים וְכוּ', וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל יַעֲסֵק הַפְּצָה שְׁזוֹכִים לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֵה פְּשׁוּט חִיוֹת לְנַפְשׁ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹבְרִים יִסּוּרֵי נַפְשׁ וְכוּ', קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת וּבְלַבּוּלִים בְּאֶמוּנָה, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְצִילִים אוֹתָם פְּשׁוּטוּ כְּמִשְׁמַעוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִישׁ לֹ חֶלֶק לְהַפִּיץ אֶת "שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב", שְׁמַדְבֵּר מִכָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁרַק יֵשׁ לְאָדָם וְכוּ', וּמִתְרַץ אֶת כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַסִּפְקוֹת שְׁרַק יֵשׁ לֹ וְכוּ', וּמַגְלֵה לֹ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּהַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדָאֵי לְעַסֵּק בְּהַפְּצָתָם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת מִמָּשׁ, וְגַדְל הַשְּׁכָר לְהַצִּיל בְּרִישְׂרָאֵל מִמְּצוּקָתוֹ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי (בְּכָא בְּתַרְא י"א). כָּל הַמְּקַיִם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קַיִם עוֹלָם מְלֹא.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא י' סִיּוֹן ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה
מִתְגַּדֶּלֶת בְּכַמוֹת וְאִיכוֹת, דְּבַר כְּזֶה שָׂאֵף אֶחָד לֹא הֶאֱמִין שְׁבִמְקוֹם כְּזֶה
שֶׁהֵעֵבִירוּ עַל הַדַּת וְכוּ', וְהֵם שׁוֹנְאֵי הַדַּת וְכוּ', אֶכְרִים אֲנִטִּי וְכוּ',
גִּזְעָנִיִּים לְשֵׁם גִּזְעָנוֹת וְכוּ', דִּיקָא בְּמָקוֹם כְּזֶה נִקִּים קֵהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ
עִם מַעֲרַכַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, פְּעוּטוֹנִים, גִּנְיִם, תְּלַמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית סֵפֶר
לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קְטָנָה, וְכוּלְלִים וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל מִנְיָנִים עַל גְּבִי
מִנְיָנִים מוֹתִיקִין עַד מֵאָחֵר בְּלִילָה, שְׂאֵפְלוּ בַעֲוֵרוֹת גְּדוּלוֹת כְּמוֹ יְרוּשָׁלַיִם
וּבְנֵי בְּרַק זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, מְכַל שְׁכֵן בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שִׁיְהִיָּה דְּבַר
כְּזֶה, זֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, וּבִפְרָט שְׁפָה מִשְׁכַּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ,
שֶׁהוּא לֹא מִפְּסִיק לְהִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ, וְהוּא לֹא מִפְּסִיק
לְמַסֵּר אוֹתְנוּ וְכוּ', בְּדֶרֶךְ כְּזֹאת שָׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן
הַקֵּהֲלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ פּוֹרַחַת בְּרוּחָנוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּרוּחָנוֹת תֵּהֲלָה לְאֵל יֵשׁ כְּכֹר שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם בְּדֶרֶךְ
הַיּוֹמִי, וְעַכְשָׁו יִהְיֶה כָּל שְׁבוּעַ שְׁתֵּי שְׁעוּרִים בְּהִלְכָה מִהַמוֹצִי"ם שֶׁל "בֵּית
הוֹרָאָה", וְכֵן אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַחְזִיק אֶת הַנֶּעֱר שֶׁהֵם מְאֹד
בְּסַכָּנָה בְּכָל הָעוֹלָם וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כָּל מֵה שְׁבִיכְלֵתְנוּ וְיוֹתֵר מִמֶּה
שְׁבִיכְלֵתְנוּ לְעֶזֶר לָהֶם.

בְּגִשְׁמִיּוֹת הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל כְּכֹר פְּתוּחַ מוֹתִיקִין עַד הָעָרֶב, וְזֶה נַחַת
רוּחַ לְרֵאוֹת אֵיךְ שִׁזָּה מַחִיָּה אֶת כָּל הַקֵּהֲלָה פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוּ, אֲנָשִׁים
נְשִׂים וְטַף בָּאִים לְאָכֹל, בְּכָל זֶה רְאוּי לָנוּ לְהַתְּנָאוֹת עִם קֵהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה
שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְאִין לָנוּ מֵה לְהַתְּבִישׁ מִשׁוּם קֵהֲלָה בְּעוֹלָם,
לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲזַקוּ וְאַמְצוּ יַחַד,

וְשֵׁלָא יִמְצָא בֵּינֵינוּ שׁוּם מַחֲלָקָת אוּ מְרִיבוּת אוּ וְכוּחִים וְכוּ', כִּי רַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִקְפִּיד עַל זֶה, וְאָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצֻמָּן עַל אֶהְבָּה שְׂבִינֵינוּ; וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְאִם יֵשׁ אֶחָד אֲלֵים וְכוּ', אוּ תְמָהוּנֵי וְכוּ', שֵׁלָא יִמְצָא בְּגִבּוּלָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שְׂיִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ שֵׁלָא יַעֲשֶׂה שׁוּם הַזְּקוּת חֵס וְשְׁלוֹם לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כְּדִי לֹא לְשַׁפֵּךְ שְׁמֵן עַל הַמְּדוּרָה וְכוּ', מַה שֶּׁהִסְמָ"ךְ-מ"ם מְסִית אוֹתָם נִגְדְּנוּ וְכוּ', דְּבַר אֶחָד אֲנִי יִכוֹל לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁנִתְקִים בְּמֵלֵא מוּבֵן הַמְּלָה מַה שְּׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׂמִי שֵׁלָא שׁוֹמֵר שְׂבִיעִית וּמְכַל שְׁכֵן מִי שְׂמַחֲלֵל שְׂבֵת, לְבִסּוּף הוּא מוֹכֵר אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת שְׂדֵהוּ וְכוּ', וְזֶה מַה שֶּׁהִתְקִים פֹּה עַד עַכְשָׁו, וְעוֹד יִתְקִים בְּשִׁלְמוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לְהַזְהֵר וְלֹא לְעַשׂוֹת שׁוּם הַפְּגָנוֹת נִגְדַּח לְלוֹל שְׂבֵת וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ פְּסִק הַרְמַב"ם (פְּרָק ל' מֵהֲלָכוֹת שְׂבֵת הִלְכָה ט"ו) הַשְּׂבֵת וְעִבּוּדָה זָרָה כָּל אַחַת מִשְׂתִּיחֵן שְׂקוּלָה כְּנִגְדַּח שְׂאָר כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשְּׂבֵת הִיא הָאוֹת שְׂבִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבֵינֵינוּ לְעוֹלָם, לְפִיכֵךְ כָּל הָעוֹבֵר עַל שְׂאָר הַמִּצְוֹת הָרִי הוּא בְּכָלֵל רְשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מַחֲלֵל שְׂבֵת בְּפִרְהָסִיא הָרִי הוּא כְּעוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה וּשְׂנִיחֵם כְּגוּיִם לְכָל דְּבָרֵיהֶם, לְפִיכֵךְ מִשְׂבַּח הַנְּבִיא וְאוֹמֵר (יִשְׁעִיָּהוּ נ"ו) "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֵן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שְׁמֹר שְׂבֵת מַחֲלָלוֹ" וְגו', וְכָל הַשׁוֹמֵר אֶת הַשְּׂבֵת כְּהִלְכָתָהּ וּמְכַבְּדָהּ וּמְעַנְגָהּ כְּפִי כַחוֹ כְּבָר מְפָרֵשׁ בְּקַבְּלָהּ שְׂכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יִתֵּר עַל הַשְּׂכָר הַצָּפוֹן לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּהוּ נ"ח) "אֲזַ תַּתְּעַנֵּג עַל הַיּוֹי"ה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֲרָץ וְהִאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי הַיּוֹי"ה דְּבַר", וְלִכֵּן הָאֵם בַּחוּץ לְאֲרָץ כְּשִׁגוּיִים נוֹסְעִים בְּשְׂבֵת מְפִגִּינִים? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׂתִלְכוּ בְּדַרְכֵי נֵעַם וְלֹא לְעַשׂוֹת שׁוּם הַפְּגָנוֹת וְכוּ', כִּי אֵין זֶה דְּרַכְּנֵנוּ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל "עַם טוֹב פּוֹעֲלִים הִרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שְׂפּוֹעֲלִים עִם כַּח", וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לָנוּ לְהִתּוֹכַח עִם אֶף אֶחָד, רַק לְבַקֵּשׁ יִפְהָ, וְאִם זֶה לֹא יוֹעִיל אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם עִם מֵאָה עִדִּים "אִם לֹא יַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה יִפְשֵׁט רַגְלֵי", וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מִי שְׂפּוֹתַח צִימְרִים אוּ מְלוֹנִית בְּשִׁבִיל חֲלוּנִים וְכוּ', וּמַחֲלָלִים שְׂבֵת

בַּפְּרָה־סִיָּא וְכוּ', לְבַסּוֹף הַכֹּל יִמְכְּרוּ לָנוּ וְכוּ', נָא וְנָא לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, רַק לְשִׂמְחָה שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקַהֲלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ, וּמִי שֶׁלֹּא שִׁיךְ לְקַהֲלַתְנוּ, מִמִּילָא יֵצֵא מִפֶּה, וּתְהִלָּה לְאֵל מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת רוּצוֹת לְהַכְנִס לְגוֹר בֵּינֵינוּ וְכוּ', אִךְ אֵין דִּירוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבֻקְרוֹב מְאֹד יִהְיֶה דִירוֹת בְּשִׁפְעָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת שְׁלַח י' סִיּוֹן ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרִים בִּיבְנֵי־אֵל עִיר בְּרִסְלָב, הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

שְׂמוּעָה שְׂמַעְתִּי כִּמָּה סְפוּרִים מְזַעְזָעִים שְׁלֹא־חֲרוּנָה נַעֲשֶׂה אֶפְנֵת סְדוּם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְקַנּוֹת בֵּית וְכוּ', אוֹ רוּצָה לְהַשְׁכִּיר דִּירָה וְכוּ', בָּא הַשְּׂנִי וּמוֹסִיף כֶּסֶף וְחוּטֵף אֶת זֶה מִחֲבֵרוֹ, זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר עַל רְשָׁעוֹת כְּזוֹ, הֲרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשֵׁין נט.) עֲנִי מִהַפֶּךְ בַּחֲרָרָה וּבָא אַחֵר וּנְטָלָה הַיְמִינוּ נִקְרָא רְשָׁע, וּמְבִיאִים שָׁם עוֹד כִּמָּה דְגָמָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַצַּד הַשְּׂוֶה שְׁקוּרָאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֶת זֶה שְׁעוֹשֶׂה עוֹל לְהַשְּׂנִי, בְּשֵׁם רְשָׁע, זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב כְּשֶׁאֶחָד עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְהַשְּׂנִי, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה לְמַדּוֹ דְּבַר כְּזֶה, הֲרִי יִסוּד הַיְסוּדוֹת אֶצֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל זֶה מֵדַת הַרְחֻמְנוּת, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה לב:) כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְכֹל מִי שְׂאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שְׂאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, בְּזֶה שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְהַשְּׂנִי, מֵרָאָה שֶׁהוּא בְּכֹל־אֵינוֹ מְזַרֵּעַ יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנָא לִישְׁבּוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מְחַיֵּב לְמַחֲוֹת עַל זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבֵּי שְׂמַדְרִיךְ אוֹתָנוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ, וְלָמָּה לֹא נִצִּית אוֹתוֹ? הֲרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

אומרים (ירושלמי ברכות פ'ק ה' הלכה ג') כמה דאנא רחמן בשמים, כך תהיון רחמנין בארעא, שהקדוש ברוך הוא אומר לנו כמו שהוא רחמן בשמים, כך שנהיה רחמנים פה בארץ, ואמרו (שבת קלג:): הוי דומה לו, מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום, אדם צריך ללכת בדרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, ואמרו (ירושלמי בבא קמא פ'ק ח' הלכה ז') בזמן שאתה רחמן המקום ירחם עליך, ואמרו (ספרי נשא) 'יתן בכם דעת שתהו מרחמים זה את זה, ולכן אני מאד מאד מתחנן אל כלל אנשי שלומנו היקרים, חוסו וחמלו על עצמכם ותתנהגו במדת הרחמנות, ושלא לעשות שום רשעות להזולת, על זה יש לנו כבר פה את הסמ"ך-מ"ם ימח שמו, שכל ענינו רק להרע ולהציק לנו ביודעים ובלא יודעים, אבל אנחנו תלמידי רבנו ז"ל צריכים ללמד את עצמנו ללכת במדת הרחמים, לרחם על הזולת ולא להציק לו וכו', כמו כן שכנים צריכים לגור ביחד באהבה אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואז תהיו בטוחים שהקדוש ברוך הוא ימשיך רחמנות עליכם, ואמרו (מדרש אגדה) אמר הקדוש ברוך הוא במדת הרחמים בראתי את העולם, ובמדת הרחמים אני מנהיגו, ועתיד אני לחדשו במדת הרחמים, אשרי מי שיחזור בתשובה שלמה ויתנהג את עצמו במדת הרחמנות, ולא יעשה עול להזולת, שאז יתברך מפי אל עליון.

זכרו היטב שהקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, נבנית העקר על יסוד מדת החסד והרחמים לעזר להזולת, שכל זה ענינינו בהפצת מעינות החכמה חוצה, כדי לקרב את כל הירודים והנפולים והמשלכים וכו' וכו', אשרי מי שיעסק בהמצוה הכי גדולה שהוא לעשות חסד עם הזולת, ולקרבו אליו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־ל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן אֶת הַגְּבָרִים וְהֵן
אֶת הַנְּשִׁים, מֵאֲחֵר שְׁזַכְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִקִּים קִהְלָה נִפְלְאָה יַחֲדָה
בְּמִינָה, מֵה שְׁאִין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה לְאֵל הַקִּהְלָה
שְׁלָנוּ רַק גּוֹדְלֹת וּמִתְרַחֶבֶת וּכְהַיּוֹם הַקִּהְלָה שְׁלָנוּ מוֹנָה כְּכֹר אַרְבַּע מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, אֲבָל כָּכֹל שֶׁהַקִּהְלָה גּוֹדְלֹת כְּמוֹ כֵּן גַּם הַבְּעִיּוֹת
מִתְרַחֶבֶת וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־ם שְׁיֵעֲזְרוּ לִי לְשַׁמֵּר עַל סֹדֵר
הַקִּהְלָה, וְשֶׁכֹּל אֶחָד יִרְחַם עַל עֲצֻמוֹ וְעַל יְלָדָיו קִדָּם שֶׁהוּא מִרְחַם עַל
הַזּוֹלָת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמָא מִצְרַע) כָּל שְׁנַעֲשֶׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכֹזְרֵי לְסוּף
נַעֲשֶׂה אֲכֹזֵר עַל הֶרְחַמְנִים; קִהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה הִיא יוֹתֵר מִדְּאֵי יִקְרָה
שְׁנַעֲזוֹב שְׁיִכְנָסוּ אֲצֻלָּנוּ כָּל אֲרַחֲי פְּרַחֲי וְכוּ', כָּל מִינֵי תְּמַהוֹנִים וְכוּ', כָּל
מִינֵי מִסְמָמִים וּמִשְׁגָּעִים וּמִטְרָפִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲסוּר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כָּל־ל,
כִּידוּעַ מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא קָמָא פ"ז.) חֲרַשׁ שׁוֹטֵה וְקִטָּן
פְּגִיעַתָּן רַעָה, הַחֹבֵל בְּהֵן חַיִּב, וְהֵם שֶׁחָבְלוּ בְּאַחֲרֵים פְּטוּרִין, וְלָכֵן בְּשׁוּם
פְּנִים וְאִפֵּן לֹא לָתֵת לְשִׁהוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד אֵיזָה אָדָם תְּמַהוֹנֵי
וְכוּ', כִּי כְּכֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא קָמָא ט"ו) מִשְׁנָה קָרָן חֲצִי נֶזֶק,
הֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא סֵתָם תְּמַהוֹנֵי וְכוּ', סֵתָם מִשְׁגָּע וְכוּ', אֲבָל הַרְגַע
שְׁזָה מִשְׁנָה קָרָן, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה כְּכֹר חֲצִי נֶזֶק, וּמֵה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
טִיפּוּס כְּזֶה בְּקִהְלָתֵנוּ? וּמִי שֶׁמִּרְחַם עָלָיו הוּא מִתְּאֲכֹזֵר עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים שְׁאֲנָשִׁים תְּמַהוֹנִים יִקְנוּ שְׁבִיתָה אֲצֻלָּנוּ,
וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד שֶׁבְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ לֹא יִמָּצָא לֹא תְּמַהוֹנֵי
וְכוּ' לֹא אֶחָד שְׁלוֹקַח סָמִים אוֹ אֶלְכוּהוֹלִיסֵט וְכוּ', אוֹ שְׁאֵר מְרַעִין בִּישִׁין,
אֲצֻלָּנוּ אֲסוּר לְהִמָּצָא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וְצְרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכַּחַ
שֶׁרַק יְכוּלִים, וְאִם צְרִיכִים לְעַרְב מִשְׁטָרָה, מְעַרְבִים מִשְׁטָרָה, יְבִנְאֵל הוּא

לא מהערי מקלט, ולכן אני מאד מאד מקפיד על זה, כי זה רק יכפיש את שמנו, ויגרמו לנו המון צרות בחנם, ולכן החכם עיניו בראשו שמסלק אותם לפני שקנו שביתה אצלנו.

הזהרתי ואני חוזר ומזהיר אזהרה מחלטת שכלל אנשי שלומנו ידעו את התקנות האלו,

א. כל משפחה חדשה כדי להתקבל במוסדות החינוך שלנו צריכה לעבר דרכי, כדי שלא יוצר מצב של איש כל הישר בעיניו יעשה, זכרו היטב "יבנאל אינו מערי מקלט", אני מחפש איכות ולא כמות.

ב. אין להחזיק שום כלי משחית אצלו כגון איפון, סמארטפון, אנדרואיד וכו', כי מי שמחזיק את זה בידו הוא חשוד על כל העברות שבתורה, כי הרגע שנופלים בנאוף כבר מוכנים לכל הפרענויות שבעולם, ולכן כל מי שיש לו את הכלי משחית הזה אסור לו לגשת לתבה להיות בעל תפלה, וכן אסור לו לעלות לתורה בשום פנים ואפן, כי איך אדם יוציא את הרבים בשעה שמחזיק צואה בכיסו וכו'? ואיך לא יתביש לעלות לתורה בשעה שיש בכיסו טנוף כזה וכו'?

ג. מי שבעל מחלקת ובעל לשון הרע שרק מזיק ומציק לאחרים אין לו מקום בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, יסוד בנוי רק על מדת החסד והצדקה, ולכן כל מי שעושה רשעות וכו', ומתנהג באכזריות אין לו שום חלק ונחלה בקהלתנו הקדושה ויחפש לעצמו מקום אחר.

ד. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו וקובע עתים לתורה ולא מחסיר יום מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא וכו', שזה עקר העשירות של האדם.

ה. כל אחד צריך להקפיד להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שסגלתה שממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית.

ו. אנחנו מקפידים בקהלה ללכת בשבת עם בגדים לבנים כמו

שְׁהָאֲרִיז׳ל הַזְהִירָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִכּוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וְיִתְבַּרְךָ מִפִּי
עֲלִיוֹן.

הַעֲקֹר שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה אֶהְבָּה וְאַחֲוָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וּמִי שָׂרָק מְדַבֵּר
לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוֹלָת אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצֻלְנו כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ י״ח סִינּוֹן הִתְשַׁע״ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים ״חֲסִידֵי בְּרִסְלָב״ תְּלַמִּידֵי ״הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ״ הַגָּרִים
בְּ״בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב״, הַיְוִי״ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּתְּחִזְקוּ יַחַד לְחִיּוֹת אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי
בְּשָׁלוֹם גְּדוֹל מָאָד, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצַמְכֶם מִמַּחְלָקָת וּמִמְרִיבוֹת, כִּי כֹךָ אָמַר
רַבֵּנוּ ז׳ל (חֲיֵי מוֹהֲר״ן סִימֵן רצ״ב) הָעוֹלָם רָאוּי שְׁיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה
שְׁבִינֵינוּ; וְאָנִי מָאָד מָאָד רוֹצֵה שְׂזֵה יִהְיֶה בְּקַהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲצַל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מָאָד מָאָד שָׁנוּא הַמַּחְלָקָת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח׳ סִימֵן י״ז) אַף עַל פִּי שְׁיִשְׂרָאֵל עֲסוּקִין בְּמִלְאֲכַתָּן כָּל
שְׁשַׁת יָמִים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁכְּימִים וּבָאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְקוֹרִין קְרִיאַת
שְׁמַע וְעוֹבְרִין לְפָנֵי הַתְּבָה וְקוֹרִין בַּתּוֹרָה וּמִפְּטִירִין בְּנִבְיָא, וְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָהֶם בְּנֵי הַגְּבִיּוֹת קוֹלְכֶם, כְּדִי שְׁיִשְׁמְעוּ חֲבָרִים שְׁעַל
גְּבֻכְכֶם, וְאֵין חֲבָרִים אֲלָא מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת, וְתַנּוּ דַעְתְּכֶם שְׁלֹא תִשְׁנְאוּ זֶה
אֶת זֶה, וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תַחְרְחוּרוּ זֶה עִם זֶה, וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה
לְזֶה, שְׁלֹא יֵאמְרוּ מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת לְפָנֵי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם
לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ, וְהֵרִי אֵיבָה וְקִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחְרוּת בֵּינֵיהֶם,
וְאַתֶּם מְקִימִים אוֹתָהּ בְּשָׁלוֹם; וְלִכְּנֵן בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה מִהַשְּׁבִת הַזֶּה
לְשְׁמֹר מָאָד שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהְבָּה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְשְׁלֹא יִהְיֶה
שׁוֹם קִנְיָה וְשִׁנְיָה בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנֵי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרִי רָאָה)

לא תתגדרו לא תעשו אגדות אלא היו כלכם אגדה אחת, ואני רגיל לומר בכל שנה בראש השנה לפני תקיעת שופר, אם יש פה בינינו אחד ששונא את השני, שיעשה לי טובה ויעזב את הבית הכנסת, אני לא מענין שבתוך הד' אמות שלנו ימצא שני אנשים ששונאים אחד את השני, כי זה גורם קטרוג גדול למעלה, ואותו דבר אני אומר פה ביבנאל, מי שרוצה לגור פה צריך להתאמץ מאד מאד שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, ומי שלא יכול לעמד בזה, שיעשה לי טובה שילך לחפש קהלה אחרת במקום אחר, כי אצלנו העקר הוא השלום והאהבה והאחדות, וצריכים לשמר מאד מאד מאלו המדברים, שאמר רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ג') שהמדברים הם השדים וכו', שגורמים פרודים וכו', אלו הם המחרתרי ריב וכו', ומוליכים לשון הרע מזה אל זה וכו', מאלו צריכים לשמר מאד מאד.

נא ונא תקחו את עצמכם ביזכם ותתחילו לשמר על הילדים שלא יסתובבו בשבת על הרחובות בלי מעש, כי כל אבא צריך שיקח את הבנים שלו לבית הכנסת, ולהקפיד שהם ישבו על ידו, ולא לתת להם להסתובב בחוץ בשום פנים ואפן, וזה מעקר החנוכה, ולא לומר שאני לא יכול להשתלט עליהם וכו', אלא לומר שאני לא רוצה וכו', כי כך אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, אין דבר כזה אני לא יכול, תאמר אני לא רוצה, ודעו לכם כי מעקר החנוכה לקחת את הילדים לבית הכנסת ושישבו על יד האבא, ושיענו אמן יהא שמיה רבה קדשה וברכו וכו' וכו', אבל כמובן הכל בדרכי נעם, לא לתת מכות להילדים, שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, וכן להביא את הילדים לאבות ובנים וללמד עמהם.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, בואו נעשה התחלה חדשה על כל פנים משבת זו שירגישו את אור השבת בקהלתנו הקדושה, ושפל אחד ילך עם בגדים לבנים, אשר בזכות זה מוחלין כל העוונות, ובפרט כשהולכים בארץ ישראל עם בגדים לבנים, אמר הצדיק הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זי"ע, על ידי זה יכולים לקרב

את הגאלה, והלך לפרסם את זה, והסמ"ך-מ"ם בא ואמר לו אם אתה לא מפסיק מלפרסם את זה, אני יקח את עצמי עליך וכו', והוא נבהל והפסיק וכו', על כל פנים רואים מזה גדל הענין ללכת בשבת עם בגדים לבנים דיקא, שעל ידי זה מוחלין לאדם את כל העוונות.

תשתדלו מאד מאד שישרה בקהלתנו אורה של שמחה ואחדות ואהבה, והעקר לזכר שמה שחוטפים כל יום מקרא משנה גמרא וכו', זה מה שילך לפנינו, וכן בזה שנכניס לפני כל תפלה כמה פרוטות לצדקה, וכן שנעשה מצוות בכל יום, זה ילך לפנינו, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקה"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בכא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך" אתם לא יכולים לתאר איזה שמחה יהיה לכם שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתתם כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא היה לי שכל בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי היום לעשותם כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, ולכן אשרי מי שמכניס את הדברים אלו בתוך לבו, וחוטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

המאחל לכם שבת שלום

קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתּשׁע"ג.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
 בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים שְׁיִתְאַחֲדוּ יַחַד,
 כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מָאֵד מָאֵד יָקָר כְּשֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מְחַזְּקִים אֶת עֲצָמָה
 בְּיַחַד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּמָא נְצָבִים) בְּנִהַג שְׁבַעֲוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אַגְדָּה
 שֶׁל קָנִים שָׁמָּא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ
 תִּינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׁיִהְיוּ כְּלָן אַגְדָּה
 אַחַת; וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָא שְׁאֵת וּבְיִתְרָא עַז לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנו
 יַחַד, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מָאֵד מָאֵד לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, כִּי כָּל הָעַנְיָן
 שָׁלוּ זֶה רַק "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְזֶה מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּמוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל מְאֹז
 שְׁבָא פֶה, רַק לְהַפְרִיד בֵּין הָעֵדוּת, וּבֵין הַתּוֹשְׁבִים וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֲנַחְנוּ
 צְרִיכִים לְהִתְאַחֵד בְּאַחֲדוּת גְּמוּרָה, וְאֵז שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם לֹא תוּכַל
 לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר
 הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שְׁהִיו אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכָךְ נִשְׁתַּיֵּר מֵהֶם פְּלִיטָה;
 רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלּוּ אֶבֶל הָיָה בֵּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה,
 עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיְהוּדִים מְאָמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה
 צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַגְדָּה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמֵן לְגְאֻלָּה; וְאָמַר
 רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ג') עַל יְדֵי אַחֲדוּת שְׁיִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל יְבוּא
 מְשִׁיחַ; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"ד) כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת, הָאֲמוּת
 מִתְּפַחְדִים מֵהֶם.

כְּכָר עוֹרְרֵתִי אֶתְמוּל אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שְׁלֹא תִהְיוּ תְּמִימִים, וְלְהֶאֱמִין
 לְכָל מִי שְׁבָא לְמַכַּר לָכֶם מִשְׁהוּ, כִּי הֶחֱכַם מְכַל אָדָם אָמַר (מְשַׁלִּי י"ד ט"ו)
 "פְּתִי יֵאֱמִין לְכָל דְּבָר וְעָרוּם יְבִין לְאֲשֵׁרוּ", אָדָם צָרִיף לְהִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ
 דְּבָר, כִּי לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ תּוֹפְעוֹת מוֹזְרוֹת אֶפְלוּ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כָּל אַחַד

רוֹצֵה לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף קָל, וְהוּא מוֹכֵן אֶפְלוּ לְקַבֵּר אֶת הַזּוֹלָת וְכוּ', הָעֶקֶר שְׁלוֹ יִהְיֶה כֶּסֶף וְכוּ', זֶה מִשְׁתַּדֵּל לְשַׁדֵּל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמַכֵּר לוֹ רֶכֶב שְׁנוּסֵעַ בְּלִי דֶלֶק וְכוּ', לְכַאוֹרָה זֶה פְּלֵאֵי פְּלֵאִים... נִס שְׁלֵא מוֹכֵר לָךְ סוּס בְּלִי רִגְלִים, אֲלֵא שְׂיֵשׁ לוֹ כְּנָפִים... וְהָעֶקֶר שְׂיֵשׁ שְׁמִשְׁתַּדְּלִים לְעַבֵּד עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוּא אִישׁ נִדְלָ"ן וְרוֹצֵה לְמַכֵּר לָךְ שְׂטַח הֶכִי טוֹב וְהֶכִי זוֹל וְכוּ', לְכַאוֹרָה זֶה פְּלֵאֵי פְּלֵאִים... אֲבָל הַבְּעֵיָה שְׁלֵא דְבִים וְלֵא יַעַר, הוּא אִישׁ נִדְלָ"ן כְּמוֹ שֶׁאַתָּה טָיִס וְטָס לְלִבְנָה... הַשְּׂטַח זֶה לֹא לְבִנְיָה וְכוּ', אוֹ הַשְּׂטַח בְּכָלֵל לֹא שְׁלוֹ וְכוּ', וּפְתִי מֵאַמִּין לְכָל מֵה שְׁאוּמְרִים לוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תִּשְׁמְרוּ מִנוֹכְלִים, וְאַסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אַחַד, כִּי כָּל אֶחָד לְטוֹבַת עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, וְהוּא מוֹכֵן לְקַבֵּר אוֹתָךְ וְכוּ', הָעֶקֶר שְׁלוֹ יִהְיֶה כֶּסֶף קָל מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר אֶתְכֶם תִּשְׁמְרוּ מִכָּל אֱלוֹ הַכַּאֲפָרִים וְכוּ', חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא מְכַנֵּס לָנוּ גַם שְׁכָל בְּגִשְׁמִיּוֹת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וּמִכָּל שְׂכָן בְּרוּחָנוּיּוֹת שְׁלֵא עוֹזֵב אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, וְהוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ עַל לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְהָעֶקֶר לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי תִכְף וּמְיָד כְּשֶׁאַדָּם מִתְחִיל לְהַחְסִיר אֵיזָה תְּפִלָּה וְכוּ', וְלֹא מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, כִּי מִתְקַרֵּר אֲצִלוֹ הַיְהוּדוֹת וְכוּ', כִּי בְּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאַדָּם נֹזֵהר בְּהַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מֵאַמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִכְף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְפִּלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמְּחֵנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תְּכַנִּיסוּ פְּרוּטָה לְצִדְקָה בְּקַפְתַּת הַצִּדְקָה, כִּי כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצִדְקָה אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאַז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח כ"ה סִינּוֹן ה'תשע"ב.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
 בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת
 עַצְמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימֵן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי
 שְׁיִתְמָהוּ עַצְמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; וְיִדוּעַ שְׁהָאֲרִיז"ל הַזֵּהִיר מָאָד מָאָד
 אֶת תְּלִמִּידָיו שְׁיַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, וְאָמַר שְׁדִיקָא עַל יָדֵי זֶה יִהְיֶה
 הַגְּאֻלָּה, אָבֵל הִיָּה מְרִיבוֹת בֵּין נָשִׁי תְּלִמִּידָיו, וְעַל יָדֵי זֶה נַעֲשֶׂה פְּרוּד
 בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְאָמַר עַל זֶה הָאֲרִיז"ל חָבֵל חָבֵל וְכוּ', וְאַחַר כֵּן גִּסְתָּלֵק,
 רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, כִּי יֵשׁ לָנוּ
 תְּהִלָּה לְאֵל קְהֵלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, מִי הִיָּה מְאָמִין שְׁבַמְדָּבָר
 שָׁמַם נוֹכַל לְהִקִּים אִימְפֵרִיָּה כְּזוֹ וְכוּ', פְּעוּטוֹנִים גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת,
 תְּלִמוּד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, יִשְׁיבָה קִטְנָה וְיִשְׁיבָה גְּדוּלָה וְיִשְׁיבָה לְבַעֲלֵי
 תְּשׁוּבָה, וְשִׁתִּי כוֹלָלִים אָחָד לְבַעֲלֵי בָתִּים הַרוּצִים לְלַמֵּד, וְאָחָד לְאַבְרָכִים
 שְׁרוּצִים לְלַמֵּד אֶת הַהוֹרָאָה, וּמְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְעַל כָּל־
 בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׁפָתוֹחַ כָּבֵר מוֹתִיקִין וּבְמִשְׁךְ כָּל הַיּוֹם יְכוֹלִים לְהַחֲיוֹת אֶת
 עַצְמוֹ, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּעָרֵב שְׁכַמְעֵט כָּל הַקְּהֵלָה בָּאִים לֶאֱכֹל סְעוּדָה דִּשְׁנָה,
 שְׁכָל זֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים שְׁבַמְקוֹם כְּזֶה שְׁהַסְמ"ך-ף-מ"ם שׁוֹרֵץ וְעוֹשֶׂה
 כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְגַרֵּשׁ אוֹתָנוּ מִפֶּה וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אָף
 אָחָד לֹא חוֹלֵם אֵיךְ שֶׁהוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ עַל כָּל דְּבָר קֶטָן וְכוּ', מֵה שְׁמַגִּיעַ
 לָנוּ עַל פִּי חֵק יְבֶשׁ וְכוּ', אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים וְכוּ', וְהַכֹּל מִפְּנֵי הַהֶסְתוֹת
 הַפְּרוּעוֹת שְׁלוֹ, וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק יֵשׁ בֵּינֵינוּ שְׁתִּים אוֹ שְׁלִשָּׁה נְחָשִׁים
 קִטְנִים וְכוּ', שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא קָמָא כג): אָרַס נַחֲשׁ בֵּין שְׁנָיו
 הוּא עוֹמֵד; שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד הַקְּהֵלָה וְכוּ', הֵם מְמַרְמְרִים מֵעַצְמָם
 מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּגַנִּים וְכוּ', זֶה נוֹאֵף וְזֶה גֹנֵב וְכוּ', וְלִכֵּן הֵם זוֹרְקִים אֶת
 הַמְּרִירוֹת עַל הַזּוֹלָת וְכוּ', וְעַל הַקְּהֵלָה וְכוּ', כְּעֵין שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג)

"ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על בן קרא שמה מרה", הם היו ממרמרים מעצמם וכו', ולכן לא היו יכולים לשתות את המים שהשפיע עליהם הצדיק האמת משה רבנו, ולכן קראו את השם המקום מרה, כי הם היו ממרמרים וכו', ואותו דבר כאן, יש לנו שתים או שלוש אנשים ממרמרים ממעשיהם המגנים והרעים וכו', שרואים שלא יכולים לסבל אותם, וכן הם לא סובלים את עצמם, ולכן אין להם מה לעשות רק לדבר נגד הקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תשמרו מאד מהסתות הפרועות שעושים בתחכום גדול, ותחזיקו את עצמכם ביחד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינזק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, כי העקר הוא אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ואז שום רוחות זרות לא יוכלו להכנס ביניכם.

כל הקהלה הקדושה שלנו יודעים שאני לא מחזיק את אף אחד ברגלים וכו', מי שלא מתאים לו את הקהלה שילך לחיים ולשלום, ואל יחליש לב ודעת אחרים וכו', ואני מבטיח שעל כל משפחה שתצא, יכנסו עשר משפחות אחרות, כמו שראו את זה עד עכשו, אף אחד לא עושה לי טובה שהוא נמצא בקהלתנו הקדושה, אם הוא עושה טובה הוא עושה טובה לו ולאשתו ולמשפחתו.

אנחנו צריכים לרקד בכל יום ולהיות בשמחה עצומה שאנחנו זוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, ולא מטעים את עצמנו, תהלה לאל כל אנשי שלומנו שיש להם שכל, חוטפים בכל יום טוב אמתי ונצחי, כי מה ישאר מאתנו, רק מה שאנחנו זוכים להתפלל בכל יום שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, ועונים אמן יהא שמיה רבה קדושה וברכו וכו', וכן שזוכים ללמד בכל יום מקרא מפרשת השבוע, משנה כסדרן, ודף היומי גמרא, ועל כלם למוד הלכה וכו', שמעלת למוד התורה אי אפשר להסביר כלל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה פרק

ד' הַלְכָה ח' בִּיּוֹן שֶׁקְבַלְתֶּם עָלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עָלֵיכֶם כְּאִלּוּ לֹא
 חִטָּאתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשַׁל עִם כָּל כֹּף הִרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ'
 וְכוּ', אָבֵל אִם הוּא לֹוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲזִי
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִוַּחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אֶתְכֶם הֲאִם
 זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁבִזָּה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו? וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר
 (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ג) הִרְחַמְנוּת שֶׁל הָעוֹלָם הִזָּה הִכַּל רוֹאִין, וּבִשְׁבִיל זֶה
 הִכַּל רוֹדְפִין אַחַר הָעוֹלָם הִזָּה. כִּי רוֹאִין כְּשֶׁהָאָדָם רָעַב וְצָמָא וְכוּיֹצֵא,
 קָשָׁה לוֹ מְאֹד וַיֵּשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלָיו. וְכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְם וַיַּחֲף יֵשׁ
 רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלָיו. אָבֵל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֵינַיִם וְרוּאָה גְּדֹל הִרְחַמְנוּת שֶׁיֵּשׁ עַל
 הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי שֵׁם בְּעוֹלָם הַבָּא נִמְצְאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁהוֹלְכִים
 עִרְמִים מִמֶּשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עָלֵיהֶם כָּלֵל. כִּי בְּעוֹלָם הִזָּה כְּשֶׁהָאָדָם
 עִרְם בְּלֹא מְלָבוּשׁ, אֲזִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּץ נְדָבוֹת עֲבוּרוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ בְּגָד וְכוּ',
 אָבֵל בְּעוֹלָם הַבָּא מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְם אִי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עָלָיו כָּלֵל. כִּי שֵׁם אֵין
 מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אֵיזָה מְלָבוּשׁ הוּא צָרִיךְ? הֲלֹא הוּא רַק מְלָבוּשׁ
 שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלִזֶּה אֵין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוּת וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל
 בְּעוֹלָם הַבָּא מִנְּחִין כַּמָּה בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ וְהֵם צוֹעֲקִים בְּקוֹל מֶר, תְּנוּ לָנוּ
 מַה לֵּאכֹל. וּבְאֵין אֲצֵלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: הֲרִי לָכֶם אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, אֲכֹלוּ
 וּשְׁתוּ! וְהֵם מְשִׁיבִים לֹא לֹא, אֵין אָנוּ צָרִיכִים אֲכִילָה זֹאת, רַק אָנוּ צָרִיכִים
 אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה שֶׁל תּוֹרָה וְעֲבוּדָה. וְכֵן מִנְּחִים כַּמָּה בְּנֵי אָדָם עִרְמִים בַּחוּץ
 וְהֵם צוֹעֲקִים גַּם כֵּן מְאֹד: תְּנוּ לָנוּ בְּמָה לְהִתְכַּסּוֹת. וּבְאֵין אֲצֵלָם וְאוֹמְרִים:
 הֲרִי לָכֶם מְלָבוּשִׁים, וְהֵם מְשִׁיבִים: לֹא, אֵין אֵלוֹ מְלָבוּשִׁים נִצְרָכִים לָנוּ
 כָּלֵל. רַק אָנוּ צָרִיכִים מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם: וְסִיִּם רַבְּנּוּ
 ז"ל וְאָמַר: אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לֵאכֹל כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְלִשְׁתוֹת אַחַר כֹּף
 אֵיזָה קִפְיִטְלִיךְ תִּהְיֶה, וְלְהִתְלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מִצְוֹת: וְזֶה תִּהְיֶה לֵאמֹר נִתְקִים
 בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁאֲנִי לֹא נוֹתֵן לָכֶם מְנוּחַ יוֹם אֶחָד, רַק מְזִכִּיר לָכֶם
 אֶת הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי, וְהַסְּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מְזֶה, וְלִכֵּן הוּא לוֹחֵם
 הֵן מִבַּחוּץ וְכוּ', וְהֵן הַתְּחִיל עֲכָשׁוּ מִבְּפָנַי עַל יְדֵי שְׂתִיָּה שְׁלוֹשׁ אֲנָשִׁים,
 וְלִכֵּן רָאוּ מַה לְּפָנֵיכֶם? הָעֶקֶר אֵל תִּתְּפַעְלוּ מֵאַף אֶחָד, וְרַק תִּשְׁמְחוּ מְאֹד

מאד שאתם נמצאים בחממה של אמונה, והקדוש ברוך הוא ימתיק את כל הדינים מעל כל עם ישראל, כי יש גזרות גדולות עכשו, ובזכות שקהלה קדושה אחת באיזה מקום נדח יחזיקו את עצמם ביחד, נזכה להמתיק את כל הדינים, ולהמשיך ישועות ורפואות והצלחות לכל עם ישראל, עדי עד שנגאל גאלת עולם.

המאחל לכם שבת שלום

קלד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת כ"ט סיון ה'תשע"א.
 שלום וברכה אל כלל אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברוסלב"
 הגרים ביבנאל "עיר ברוסלב", הוי"ה ישרה עליהם שכינתו תמיד.

באתי לעשות תקנה גדולה בקהלתנו אשר מיום והלאה שאף אחד לא יעשה לבנו בר מצוה באולם שמחות, כי על הראשונים אנו מצטערים שהורים נעשים אמללים על חתונ בנייהם ובנותיהם באולמות מפוארים ואחר כך נשארים בעלי חובות לכמה שנים ומתמוטטים לגמרי, ועכשו אם יתחילו גם לעשות בר מצוה או בת מצוה באולמות הקנאה בין הילדים תגדל כדרך ילדים, ואחד ירצה יותר מהזולת וההורים פשוט יתמוטטו מחובות, ולכן אני אוסר חד משמעית מהיום לעשות בר מצוה או בת מצוה באולמות, ומי שיעבר על בקשתי הזאת שאני עושה את זה למען טובת אנשי שלומנו, שאף אחד לא ילק, אני יודע שזה קשה לקבל, אבל יותר קשה להכניס הורים עניים וכו' בחובות מיותרים.

רק תבקשו את הקדוש ברוך הוא, שאזכה לגמר את בנית האולם שיהיה ביפי והדר כמו הבית הכנסת שלנו ושם תוכלו לעשות את כל השמחות שלכם.

אקווה שתבינו את רגישות הדבר כי זה גובל ממש בפקוח נפש כי

הִילָדִים יִתְחִילוּ לְטַרְטֵר אֶת הַהוֹרִים לְמָה זֶה אוֹ זֹאת כֵּן, וְאַנְחֵנוּ לֹא?
וּבְזֶה מְאַמְלֵלִים אֶת עֲנֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֻדֵשׁ מְבָרָךְ

תּמוז

קלה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר קרח ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היות שהיה ביבנאל בשבת העבר שרפה גדולה על ההר, והיה ממש
 פקוח נפש שלא התפשט גם אל הבתים, ולכן אני מאד מאד מבקש את
 כל אלו מאנשי שלומנו ובפרט האברכים שרוצים להצטרף למכבי אש,
 שירשמו את שמותם אצל האברך ... נ"י, כי יש עכשו אפשרות שנוכל
 להיות מתנדבים, וגם נקבל רכב של מכבי אש, ולכן כל מי שמעניין
 שישתדל לרשם את שמו מה שיותר מהר.

אף אחד לא קולט את המסירות נפש שאני מכניס שהבית התבשיל
 - אהל אברהם יהיה פתוח כבר כל היום מותיקין שיהיה שתיה חמה
 ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו',
 ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שרק יכול
 לעזור לי שישתדל לעזור, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל
 אברהם כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע
 רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה
 לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה
 שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל
 הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר

יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים.

ובכלל רציתי מאד שהקהלה שלנו יעשו רק חסד אחד עם השני, ושלא יראה וישלא ימצא אחד שהולך עם הזולת באלימות וכו', הן אלימות פיזית וכו', והן אלימות מלולית וכו', כי בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, אין מקום לאנשים רעים וכו', כל הענין שלנו זה רק חסד לעזר אחד להשני, אנחנו לא מענינים שיהיה בינינו עשבים שוטים וכו', שרק מסיתים אחד נגד השני וכו', לאלו אין מקום אצלנו בכלל, כי הקהלה שלנו בנוי אך ורק על מדת החסד, שעל זה עומד העולם, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא את אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ותהלה לאל אין לנו מה להתביש משום קהלה בעולם עם החסד שנעשה בתוך קהלתנו, ולכן אני רוצה שימשך ככה.

גם אלו האברכים שרוצים להתנדב למד"א, שיהיו בקשר עם האברך ... נ"י, כי אני מכרח שיהיה בקהלתנו שלשים ויש צדיקים העושים חסד עם הזולת, ואלו מתנדבי מד"א הם הם הצדיקים שמוסרים את נפשם ביום ובלילה לעשות חסד עם הזולת, כמוהם ירבה בישראל.

עכשו אני משפץ את האולם שמחות לרוחת אנשי שלומנו, ואני רוצה לעשות מזה פנינה כמו הבית הכנסת הגדול, ולכן אשרי מי שיכול לעזר לי להתחיל ולגמר מה שיותר מהר, והיה זה שכרו שיראה במו עיניו את השמחות שיהיו נעשים שם.

המאחל לכם חדש מברך

קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק ו' תְּמוּזָה ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָה אָמַר לָכֶם, אֵין עוֹד שְׁמֻחָה כְּשֻׁמְחָה זֹו כְּשִׁבְעֵי אִימֵי לְבַקֵּר בִּיבְנָאֵל
שְׁהִיְתָה מְדַבֵּר שְׁמָמָה, מְלֵאִים נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, פּוֹרְקֵי עַל וּמְחַלְלֵי
שַׁבָּתוֹת, וּבְרֵאשֵׁם הַחוּטָא וּמְחַטֵּיא אֶת הַרְבִּים הַסִּמ"ך-מ"ם וְכו' וְכו',
וְרוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת הַיְקָרִים וְהַנְּפִלְאִים שְׁיִוְצָאִים כָּאֵן, שְׁתַּהֲלֵה לְאֵל
הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שְׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה גּוֹדְלַת וּמְתַרְחֶבֶת,
וְנִכְנָסִים מְשַׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְזֶה נוֹתֵן חֲזוּק גָּדוֹל לְכָלְנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקָשׁ
אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה סוֹד הַהֲצַלְחָה,
כִּי אִם יֵשׁ אַחְדוֹת יֵשׁ הַכֵּל, וְאִם אֵין אַחְדוֹת אֵין כָּלוּם, כִּי הָעַקֵּר הוּא
לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה
סִימָן נ') עַל יְדֵי אַחְדוֹת שְׁיִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל יִבָּא מְשִׁיחַ; וְהַגְּאֵלָה תַּתְּחִיל
מִיבְנָאֵל שְׁהִיא בְּגָלִיל, וּמוֹבָא בְּזֵהָר (וַיִּרְא קִיט). יִתְגַּלֵּי מְלָכָא מְשִׁיחָא
בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְכו', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא (שְׁמוֹת ז): בְּהֵוָה זְמָנָא יִתְעַר מְלָכָא
מְשִׁיחָא לְנַפְקָא מִגּוֹ גְּנֻתָא דְעֵדֵן, מֵהֵוָה אַתְר דְאַתְקָרִי קֵן צְפוּרָה, וַיִּתְעַר
בְּאַרְעָא דְגָלִיל וְכו', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא (שָׁם ט). וְכַדִּין יַחֲזוּן כָּל עֲלָמָא דְהָא
אַתְגַּלֵּי מְלָכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וַיִּתְפַּנְשׁוּן לִיה כָּל אֵינוּן דְלַעָאן
בְּאוּרִיטָא, וְאֵינוּן זְעִירִין בְּעֲלָמָא, וּבְזִכּוֹת יְנוּקֵי דְבֵי רַב יִתְתַּקֵּף חִילִיָּה
לְאַתְגַּבְרָא וְכו', עֵינֵי שָׁם. וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי שְׁיִזְכֶּה תָּמִיד לְהִתְחַבֵּר עִם כָּלֵל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלְדַאֵג שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעֲוִת, וְאַחַד יַעֲזֹר
לְהַזְוֹלַת, וְנִזְכֶּה לְעַקֵּר מֵאַתְנוּ הָעֲשָׁבִים הַשּׁוֹטִים וְכו' וְכו', שְׁהֵם הַסְּפִיחִים
שְׁהַשְׁאִיר הַמְּלִךְ הָאַכְזֹר, (עֵינֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם שְׁנִי), וְאַז יִתְגַּלֵּה
הַגִּנֵּן, שְׁהוּא מְשִׁיחַ בְּעֲצָמוֹ, שְׁהוּא עוֹסֵק לְתַקֵּן אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹבָא
בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ה) אֲשֶׁר יֵשׁ גֵּן וְהַצְּדִיק הָאֲמַת
מְטַפֵּל בְּגֵן הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה יִהְיֶה

הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ, אֲבָל הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָאֱהָבָה שֶׁיְהִיָּה בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי אִם יֵשׁ אֶחָד שְׁגוּרָם מְרִיבוֹת אוֹ מְסִית אֶחָד נֶגֶד הַשְׁנִי, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאִין לוֹ מְקוֹם פֶּה אֲצִלָּנוּ, וַיֵּצֵא מִקְהֶלְתָּנוּ מִה שִׁיּוֹתֵר מִהָרָ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנִּינִים שְׂיִמְצֵא בְּקֶהֱלָתָנוּ אֶחָד שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ שְׂלֹא טוֹב לוֹ כֹּאֵן וְכוּ' וְכוּ', [אִם לֹא טוֹב לְמִישֶׁהוּ כֹּאֵן שְׂיִקְפֹּל אֶת יָדָיו וְאֶת רַגְלָיו וַיַּעֲזֹב אֶת קֶהֱלָתָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנִּינִים בְּמִשְׁפָּחוֹת בְּעִיִּתִיּוֹת].

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כֹל מַה שְׂבִיכְלָתְכֶם לְעִזּוֹר לִי, וְעַקֵּר הָעֲזָרָה שְׂלִי שֶׁיְהִיָּה פֶה רַק אֱהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאִזּוֹ תִרְאוּ אִיךְ שְׂנִבְנָה פֶה עִיר חֲרָדִית, עַל אִפְסֵי וְחִמְתֶּם שְׂל מִתְנַגְּדִינוּ וְשׂוֹנְאִינוּ, וְנִרְאָה לְכֻלָּם אִיךְ שְׂנִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְחִיוֹת בִּיחָד, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשִׁישׁ קֶהֱלָה גְדוּלָה וּמִתְאַחֲדִים יַחַד בְּאֱהָבָה אַחְוָה וְרַעוּת, עַל יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים יַחַד גְּדוּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׂעֲשֵׂה עִמָּנוּ שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קִלְזוּ.

בְּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֲקַת ט' תַּמּוּז ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמָנוּ חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב תְּלִמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לְכֶם שְׂקֶהֱלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה בְּנוּיָה אַךְ וְרַק עַל חֶסֶד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַתְּלִ"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׂבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִרָא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכְּן קִיּוּם הָעוֹלָם תְּלוּי רַק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", יְהוּדֵי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַשְׁנִי, וְלִרְחֹם עַל הַזּוֹלָת, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא מְזַרַע אֲבָרְהָם,

כַּמְאֲמָרם ז"ל (ביצה לב): כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּיָדוֹעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְכָל מִי שֶׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּיָדוֹעַ שֶׁאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') שֶׁעֵקֶר הַרְחַמְנוֹת לְהַאִיר בּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשַׂמְחוֹ, שֶׁזֶה הַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹל שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְאָדָם, לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתוֹ וּלְהַרְחִיבוֹ וּלְהוֹצִיאוֹ מֵהַמְצַר וְכוּ', וְלָכֵן בְּקִשְׁתִּי מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹת שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל הַקִּיץ וּמִתְחִילִים לָבֹא נוֹפְשִׁים רַבִּים, וְאוֹרְחִים רַבִּים מִכָּל קְצוֵי הָאָרֶץ, נָא וְנָא לְקַבְּלֵם בְּסֹכֵר פָּנִים יְפוֹת, וְכַךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ק"א): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחֻבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקֵהוּ חֶלֶב שְׁנָאֲמַר (בְּרַאשִׁית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב" אֵל תִּקְרִי לְבָן שְׁנַיִם אֲלֵא לְבוֹן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מִחִיף לְהַזוּלָתוֹ וּמִקְבָּלוֹ בְּסֹכֵר פָּנִים יְפוֹת וּמְרָאָה לוֹ אֶת שְׁנֵי הַלְּבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִלֵּתֵת לוֹ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֶלֶב, כָּל כֵּךְ יָקָר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֻבְרוֹ עִם חֵינוּךְ וּלְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם תָּמִיד מִחִיף יְכוּלִים לְרַאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שֶׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׂמֻחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד לֹא לְקַפֵּץ עַל הַזוּלָתוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, כִּי זֶה גֹעַל נֶפֶשׁ מְאֹד, אֲנָשִׁים בָּאִים לְנֹפֵשׁ וּפְתָאוּם קוֹפֵץ לוֹ אֶחָד אוֹ שְׁתֵּים וְכוּ', וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, אֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְכִכְבַּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן ס"ט) מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצַּדִּיק שֶׁלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע; וְדַעוּ לָכֶם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא הַבְּעַל תְּפִלָּה שֶׁהוּא הַקְּפִיד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְלָכֵן שֶׁלֹא יֵהִי אֶחָד לְקַפֵּץ עַל הַזוּלָתוֹ עַבּוֹר כֶּסֶף, וְאֲנִי מִכְרִיז וּמוֹדִיעַ לְכָל הָאוֹרְחִים וְהַנוֹפְשִׁים שֶׁאִם אֶחָד יָבֹא וַיִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף צָרִיךְ שֶׁיִּדַע שֶׁהוּא אִינוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהוּא לֹא שֶׁיֵּךְ לְקַהֲלָתֵנוּ כָּלֵל, וַיִּשְׁמַר מִמֶּנּוּ מְאֹד, מִי שֶׁרוֹאֶה אֶת הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ וְאֶת הַפְּעִילוֹת שֶׁלָּנוּ פֶּה בְּמִדְבַר שֶׁמֶם שֶׁעָקְרוּ פֶּה אֶת הַיְהוּדוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל הַיּוֹם אֲנַחְנוּ מוֹנִים קְרוֹב לְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וַיֵּשׁ לָנוּ כְּבָר קְרוֹב לְאֵלֶּיךָ יְלָדִים כֵּן יְרַבּוּ, וַיֵּשׁ לָנוּ מְנִינִים אַחַר מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל פְּתוּחַ לְכָל רָעַב וְצָמָא בְּלֵי שׁוֹם תְּשֻׁלוֹם, מִי

שְׂדוּקָא רוּצָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּזָה וְשִׁיחֵיהּ לּוּ חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה וְהַתּפִּלָּה וְהַחֲסֵד שְׁנַעֲשֶׂה פֶה, שְׂיִקַּח מִהַמְשָׁרֵד קַפַּת צְדָקָה, אָבֵל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֲנַחְנוּ לֹא מְבַקְשִׁים מֵאֵף אֶחָד כֶּסֶף. הַלּוֹאֵי שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יִכְנִיס אֶת זֶה בְּלֵב, וְיִשְׁמַע חֶכֶם וְיוֹסִיף לְקַח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת תְּמִיד צְדָקָה וְחֲסֵד עִם אֲחֵרִים, שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ילקוט הוֹשֵׁעַ רַמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֲסֵד שְׂאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזֻבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֶלֶף עוֹלוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תּפִּלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפִּלָּתִי שְׂאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפִּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שְׂיִחֵיהּ לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ק.ל.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק ט' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים שְׂיִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים וְיִזְהִירוּ אוֹתָם לֹא לְשַׁחֵק בְּמִשְׁחָקִים מְסַכְּנִים, הֵן שְׂלֹא יִרְכְּבוּ עַל אוֹפְנִים, וְהֵן שְׂלֹא יִשְׁחָקוּ בְּגִלְגָּלִים גִּלְגָּל עַל הַכְּבִישׁ, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, כִּי יָכוֹל לֵהוֹיֹת מְזֶה תְּאוֹנַת דְּרָכִים קְטָלָנִית הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, וּכְבָר קָרָה לְפָנָי הַרְבֵּה שָׁנִים שְׂיִלֵּד בָּא עִם הַהוֹרִים שְׁלוֹ לְנַפְשׁ בְּיַבְנָאֵל מִבְּנֵי בְּרַק, וְנִסְעַ עִם אוֹפְנִים, וּמִשְׂאִית דְּרִסָּה אוֹתוֹ רַחֲמָנָא לִיצְלָן לְמוֹת, וְלִכְּן זָכְרוּ הַיֵּטֵב מֵהַ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חולין י.) תְּמִירָא סַכְּנָתָא מֵאִיסוּרָא; וְאֵל

תקחו את זה בקלות, רק להזהיר את הילדים מאד מאד שלא ישחקו, בפרט על כביש הראשי.

יען שפיבנאל מרגישים כבר את ריח הבחירות וכו', אזי אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שאף אחד לא יתערב בשום דבר, הסמ"ך-ד-מ"ם משתגע ומסית את התושבים נגדנו, וכלם בלחץ וכו', ולכן שאף אחד לא יכנס בשום וכוחים עם אף תושב, אדרבה צריכים לקרב את כלם, כי כל יהודי אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') הוא יהלום בכתר המלך, וצריכים למצא את הטוב של כל יהודי, ואת זה הסמ"ך-ד-מ"ם לא יכול לסבל שהם יהיו באחדות ובאהבה עמנו, ולכן הוא מסית ומדיח אותם נגדנו, כי כל הכח של הסטרא אחרא היא "הפרד ומשל", ומוכא בזהר (פינחס רכ"ה). שאמות העולם והסטרא אחרא הם מסטרא דפרודא, כל הכח של הגויים ושל הסטרא אחרא זה רק לעשות פרודים, ולכן עלינו למסר את נפשנו על נקדת האחדות שמאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל על זה, ואמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו לעשות כל מה שביכלתם לגרש מתוכנו כל מיני בעלי מחלקת ובעלי מריבות, כי אין לנו אלא דברי רבנו ז"ל שבקש מאד מאד שנתאחד יחד, ולכן צריכים לראות מאד מאד לא להכנס בוכוחים עם תושבי המקום, אדרבה צריכים לקרב את כלם.

מה טוב ומה נעים באם כל משפחה מאנשי שלומנו תקח קפת צדקה "קרן הצדיק" מהמשרד, כי אין לתאר ואין לשער גדל הזכות של האדם שזוכה להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה, ואף שנדמה לאדם מה כבר יהיה אם הוא יכניס כמה פרוטות? ומה זה יעזר? אל תאמרו זאת כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ" לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; וגדל מעלת נתינת צדקה אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי זה שמירה לאדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים פרשה

א) חטא אדם ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר (משלי ט"ז ו) "בחסד ואמת יכפר עון" אם יש לאדם אֶלֶף רבוא אין עומדים לו בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר (שם י"א ד) "לא יועיל הון ביום עברה", ומי עומד לו? איסר אחד שהוא נותן שנאמר (שם י"ב) "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונותן צדקה מיד הקדוש ברוך הוא אומר אין רשות למלאך לשלט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפייס עליו ואומר אף על פי שחטא ונתנה רשות למלאך לשלט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואלולי שהאכילן היו מתים, הוא כסה ערמים ואלולי שכסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקים נפשות להצילו ממות; ולכן אל יקל בעיניכם דבר זה, כי עם כמה פרוטות שתכניסו בכל יום בקפת הצדקה הן לפני כל תפלה, שחרית מנחה ערבית, והן לפני שיוצאים לדרך, דעו לכם שזה הצלת נפשות ממש, ואדם לא יכול לתאר שאלו הפרוטות שנותן יאירו לו את הדרך כשיצא מזה העולם, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ק ל ט .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּלֻק ט"ו תמוז ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב דִּי
בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה יְדוּעַ לְכַלְכֶּם שְׁפַתְחָתִי זֶה יוֹתֵר מִשְׁלוֹשׁ שָׁנִים "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל
- אֵהָל אַבְרָהָם" לְתַת לְאֹכֵל וּלְשִׁתוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים, וּתְהִלָּה לְאֵל
זֶה נַחַת לְרֵאוֹת אֵיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם בָּאִים לְאֹכֵל גְּבָרִים נָשִׁים וְיִלְדִים, שְׂזֵה
הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֹא בְּתָרָא ט) אֵינן בּוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת,
הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא
רַעֵב וְצָמָא, שָׁמָּה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבִּאָמַת רַעֵב אוֹ
צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה,
וְלִכְּנֵן אֵינן צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתַת לְאֹכֵל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְלִכְּנֵן תַּעֲשׂוּ
כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְכֶם לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט
עֲכָשׁוּ שֶׁהַגְּדֻלָּתוֹ לַעֲשׂוֹת שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל מִתְחִיל כְּבָר מוֹתִיקִין, שִׁיְהִיָּה
שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמִזּוֹנוֹת וְכוּ', וּבִאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם מְרַק חֵם, וּלְעֵת עָרֵב סְעוּדָה
דְּשָׁנָה וְכוּ', וְעֲכָשׁוּ לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל,
שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה יְפֵה מְאֹד, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּכְבָר יְדוּעַ
לְכֶם אֲשֶׁר אֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע
רְמֵז תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה
לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזַבַּח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה
שְׁנוֹתָנִים לְאֹכֵל וּלְשִׁתוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל
הַצְּדָקוֹת, וְלִכְּנֵן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּמָה שְׂאֲתֶם רַק יְכוּלִים
וּמִי שִׁיעֲשֶׂה הוֹרְאָת קִבֵּעַ עֲבוּר חֲמָשִׁים ש"ח לְחַדֵּשׁ לְמִשְׁךְ שָׁנָה, אֲנִי
כְּבָר לֹא מְדַבֵּר עַל גְּדֻלַּת זְכוּת הַמְּצוּהָ שִׁיְהִיָּה לְאָדָם חֵלֶק בְּצְדָקָה כָּל כֶּךָ
גְּדוּלָה לְתַת בְּכָל יוֹם לְאֹכֵל וּלְשִׁתוֹת לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְכֵן שְׁעַל-יְדֵי כֶּךָ
נַעֲשֶׂה מְקוֹם מְרוּוַח יוֹתֵר לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, עוֹד זֹאת יְהִיָּה זְכוּת לְמִי שֶׁעֲשֶׂה
הוֹרְאָת קִבֵּעַ לְשָׁנָה שְׂיוּכַל לְבַחֵר יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יְהִיָּה שְׁלוֹ,
הֵינּוּ כָּל הַבְּרֻכּוֹת שִׁיְבָרְכוּ בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל יְהִיָּה לְזְכוּתוֹ, וְיְהִיָּה תְלוּי שְׁלֵט

ביום שפּתח שמו ושם משפּחתו שהיום הזה זה שלו, ויכולים להקדיש את היום או ליום הַלְדָּת, או ליום שמחה, או ליום זכרון וכו', וגדל הזכות הזה אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי סוף כל סוף צדקה כלנו מחייבים לתת, ואם כבר נותנים צדקה למה לא לתן למקום שאנחנו רואים איפה הכסף הולך, ובפרט לשפּוץ אולם בית התבשיל שיהיה לרוחת כלל אנשי שלומנו, ואני מכרח להגיד לכם שכל זכותי לחיות בזה העולם, זה רק בזכות הבית התבשיל שאני נותן לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים, ואם החיים שלי יקר בעיניך וכו', אזי אני מאד מבקש אותך שתעזר לי להמשיך בעבודת הקדש הזה שיהיה לנו אולם פנינה לרוחת כל הקהלה.

[היות שהיום הוא יום ההולא של האור החיים הקדוש, אמרתי להעתיק לכם מה שכתב על פסוק (דברים ט"ו) "כי יהיה בך אביון וגו' אומר בך", אולי שנתכונן לרמז מאמרם ז"ל שאמרו (פבא בתרא י') כי טעם שבוחר השם יתברך ליסר לאדם בעולם הזה ביסורי העני הוא, כדי שבאמצעותו יזכה חברו המפרנסו והוא מה שרמז במאמר "בך אביון", פרוש בסבתך בא לו העני הגדול. ואמרו "מאחד אחיך" פרוש לא תחשב בראותו אביון שהוא פחות, אלא דע שהוא מהמיחדים שבאחיה, ואין הוכחה מהעני היותו שפל אחים, וכו', עין שם. שבזה רואים מעלת האדם, שנותן צדקה עבור עניים, ולכן אשרי מי שמשתתף לעזור לתן לאכל לרעבים ולצמאים, שזה הצדקה הכי גדולה].

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ק.מ.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִקְהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה,
הַיּוֹת שְׁבִיּוֹם שְׁשֵׁי הַזֶּה זֹכִים לְסִים אֶת מִסְכַּת עֲרוּבִין בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי,
וּכְדָאֵי כְּבָר לְקִנּוֹת מִסְכַּת פְּסָחִים, כִּי בְּשִׁבְתָּ קֹדֶשׁ מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת
פְּסָחִים בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְרִצִּיתִי שְׁכָל אֶחָד יִצְטָרֵף לְאִיזָה שְׁעוֹר בְּדָף
הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל מִי שְׁזֹכָה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה מְצִיל אוֹתוֹ מִהֲרִבָּה רַע וְכוּ', וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל
מִינֵי מִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים וְכוּ', כִּי גַ'מְ'ר'א' רֵאשִׁי תְּבוּת שֶׁל הַד' מְלֶאכִים
הַשְׁוֹמְרִים אֶת הָאֵדָם, וְהֵם גַּ'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׁיִכּוֹל לְהַצְטָרֵף לְאִיזָה שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים בְּקַהְלָתָנוּ, וְאִם לֹא יִכּוֹלִים אֲזִי
עַל כָּל פְּנִים לְהַיּוֹת חֲזֵק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי כָּל יוֹם אֶפְלוּ בְּגִרְסָא זֶה דְּבַר
גְּדוֹל מְאֹד.

וַיְדוּעַ מַה שְׁאָמַר הַגָּאוֹן רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זצ"ל בַּעֲת שְׁעוֹרֵר לְלַמֵּד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה יֵאָחַד אֶת כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הָיָה פְּתִגְמוֹ
"הַגְּמָרָא נִכְתְּבָה בְּכָבֵל, רַש"י חִבֵּר אֶת פְּרוּשׁוֹ בְּצִרְפַּת, הַר"י"ף הָיָה גֵר
בְּמְרוֹקוֹ, הָרֵא"ש הָיָה גֵר בְּאַשְׁכְּנַז, הַמְהַרְשֵׁ"א הָיָה גֵר בְּפוֹלִין, נִמְצָא
שְׁיֵהוּדֵי שְׁבָא מְמְרוֹקוֹ, וּפּוֹגֵשׁ יְהוּדֵי שְׁבָא מְלִיטָא, אוֹ מְרוֹמְנֵיָה, אוֹ
מְפוֹלְנֵיָה, אוֹ מְצִרְפַּת, אוֹ מְדְרוֹם אֲמֵרִיקָה, אוֹ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ מֵאִירוֹפָּה,
וְכָל־ל לְמַדּוֹ אוֹתוֹ דָּף, וַיֵּשׁ לָהֶם שִׁיחָה מְשִׁתְּפַת בֵּינֵיהֶם, אִיזָה אַחְדוּת זֶה
יְבִיא", וְלִכֵּן זֶה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁמֵאָחַד
אֶת כָּל־ל יִשְׂרָאֵל, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אָמְרוּ שֶׁהוּא קָבֵל אֶת הַמְתָּנָה הַזֹּו מְרַבְּנוּ
ז"ל, כִּידוּעַ שֶׁהוּא פֶּאֵר וַיְפָה אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּפוֹלְנֵיָה, שְׁמָסַר אֶת בְּנֵין
הַיְשִׁיבָה שֶׁלוֹ לְהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשַׁעָה שְׁלֹא יִכּוֹלוּ
לְנַסֵּעַ לְאוּמָן, וְהוּא גַם כֵּן הַצְטָרֵף לְהַתְּפַלֵּל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

השנה המשרד של "ישמח צדיק" לוקח על עצמו למכר את הכסאות בבית הכנסת הגדול באומן לקראת ראש השנה, וכל כסא עולה סך הכל מאה ושמונים ש"ח, ולא אכפת איזה כסא, כל הקודם זכה בכסא קדימה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שכבר ירשמו, ויכולים לשלם את זה אפלו בתשלומים, כי השנה יהיה משהו מיחד בראש השנה באומן, כמה רבבות יהודים יהיו בעזרתו יתברך שמו, והבית הכנסת הגדול "היכל הקדוש" יהיה מפוצץ עם אנשי שלומנו, ולכן מה טוב ומה נעים כבר לדאג עבור רכישת כסא, ובזה עוזרים לנו לכסות את כל ההוצאות הכרוכים עם השכרת המבנה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לנו שנה טובה ומתוקה, שנת חיים ואשר ועשר בגשמיות וברוחניות גם יחד.

יען שכבר התחמם המצב של הפחירות וכו', אזי אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים לא להתערב בשום דבר, כי כל מה שיהיה נגזר בראש השנה, וכך יהיה, ולכן לא כדאי להתוכח עם אף אחד, ולא להתעסק בזה, אנחנו כל העניין שלנו רק תורה ותפלה צדקה וחסד, והעולה על הכל שמחה לשמח בנקדת יהדותנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קמא

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פינחס י"ב תמוז ה'תשע"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו
 "חסידיו ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה
 שכינתו תמיד.

תהלה לאל השם של הקהלה הקדושה שלנו מתפרסם בכל ארץ ישראל שזה קהלה מאחדת ומיחדת במינה, ולכן המון משפחות מתענינות ורוצות להכנס לגור ביבנאל להתאחד בקהלתנו, וכבר בשבועות אלו מגיעים משפחות חדשות, ולכן רציתי פעם ולתמיד לעשות בדרך הבית בתוך קהלתנו ולהבהיר מה התכלית של קהלתנו, ומה המיוחדות שבה,

ומי שלא אוחז בזה אני מאד מבקש שיעזב את קהלתנו מה שיותר מהר לפני שנוציא אותו בבזיונות, ידוע שבכל כרם יש גם קוצים ודרדרים וכו' וכו', אשר הם מכלים את הכרם כלו, ולכן אני מכריז ומודיע כל אלו שחזרו בתשובה ולא זרקו מעצמם את האלימות וכו', את הסמים וכו', את המחלקת והמריבות וכו', אין להם מה לעשות בקהלתנו בשום פנים ואפן.

קהלתנו מתנהלת רק על פי דעת רבנו ז"ל, ומי שלא יכול לקבל את זה אין לו מה לחפש אצלנו, ידוע שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) מה יש לאדם לעשות בזה העולם? אין צריך פי אם להתפלל וללמד ולהתפלל; וזה יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל, ועל זה נבנה קהלתנו הקדושה, ולכן אני מדגיש כמעט בכל יום במכתב שכל אחד בלי יוצא מן הכלל יבא להתפלל במנין דיקא את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית, ומתי שרק יבא יקבץ עוד תשע אנשים ויהיה לו מנין, וכן יש שעורים בכל יום, הן בכולל "אור המאיר", ששם לומדים ברבים את הדרך היומי, והן בכולל "תפארת בנימין" ששם גם כן לומדים ברבים את הדרך היומי, ולכן שכל אחד ואחד בקהלתנו יבחר באיזה מקום שהוא רוצה ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות לנפש, ואמר הרב הקדוש רבי שעפטיל ז"ל (בנו של השל"ה הקדוש) שצריך להיות חיוב לכל בר ישראל ללמד דף גמרא בכל יום כמו שיש חיוב להגות תפלין, ולכן אשרי מי שיוכל להצטרף אל איזה שעור של דף היומי, ואם לא מסתדר לו, אזי שיקח איזה חברותא ללמד עמו את הדרך היומי, כי דף גמרא ביום זה חוב, וזה שומר את האדם מכל רע, ולכן אשרי מי שלומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו את הד' מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות גמ'ר'א, ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ועל כלם מי שלא יכול מאיזה סבה ללמד כל היום, על כל פנים שייבא בערב אל כולל "תפארת נתן" שהוא כולל נפלא לאלו שעובדים כל היום ולא מתאפשר להם ללמד כל היום, אזי לכל הפחות שיחטפו שעה וחצי ללמד הלכה ועין יעקב, הכולל מתנהל על ידי הרב ... נ"י משעה

שָׁבַע וְחָצִי עַד תִּשַׁע בְּדִיּוּק, וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְלִים עַרְבִית, לְדַעַתִּי כָּל אֶחָד שְׁלֹא לָמַד כָּל הַיּוֹם מִכָּרַח לְהַצְטָרֵף לְכוֹלֵל הַזֶּה, כִּי אַתֶּם צָרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנוּיָה רַק עַל תּוֹרָה, לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר בְּקַהֲלָתְנוּ הוֹלְכֵי בְּטֵל וְהוֹלְכֵי רְכִיל וְכוּ' וְכוּ', אֵינן יוֹתֵר הַפְּקָרוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה רַק דְּבַר אֶחָד "תּוֹרָה וְתַפְלָה".

יְדוּעַ שְׂרָבֵי עֶקִיבָא הַעֲמִיד עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע אֲלֶף תַּלְמִידִים, וְכֻלָּם מֵתוּ בֵּין פֶּסַח לְעֶצְרַת, מִפְּנֵי שְׁלֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֵה, וְאֵלּוּ הַעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע אֲלֶף תַּלְמִידִים הָיוּ גִלְגּוּלֵי נַשְׁמוֹת שֶׁל הַעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע אֲלֶף שְׁנַפְלוּ וּמֵתוּ עַל יְדֵי עֲצַת בַּלְעָם, רוֹאִים מְכַל זֶה, מֵאִיפֹה נּוֹבֵעַ דְּבַר כָּזֶה שֶׁאֶחָד לֹא נוֹהֵג כְּבוֹד בְּחִבְרוֹ וְכוּ'? זֶה מִפְּנֵי שֶׁרִיחַ נֶאֱוָף נִמְצָא בּוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן כְּשֶׁאֲדָם נִכְשַׁל בְּנֶאֱוָף אֲזִי נִכְנַסְתָּ בּוֹ גְּאוּהַ וְגִדְלוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) אֲשֶׁר גְּאוּת וְנֶאֱוָף תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה, וְהִרְגַע שֵׁישׁ לְאָדָם גְּאוּת וַיִּשׁוֹת הוּא כְּכַר מְבִטֵּל אֶת הַזּוּלָת, וּמִחֲפֵשׁ אֲצִלוּ מוֹמִים וְחֶסְרוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁלֹא יִמְצָא אֶחָד שֶׁמְחַטֵּט אַחַר עֲבֻרוֹת שֶׁל הַזּוּלָת וְכוּ', וְשְׁלֹא יִהְיֶה בְּעַל מַחְלָקַת וְהוֹלֵךְ רְכִיל וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם כָּזֶה אֵינן לוֹ מְקוֹם אֲצִלָּנוּ, מִסְפִּיק אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מִבְּחוּץ מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְשְׁלוּחֵיו וְכוּ', אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים לָהֶם רַק טוֹבוֹת, וְהֵם מְשַׁלְּמִים לָנוּ רָעָה תַּחַת טוֹבָה חֲזָרָה, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי יִקְבְּלוּ לְבִסּוּף אֶת עֲנָשָׁם כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ז) "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִּמּוֹשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ" וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, כִּי מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה לְבִסּוּף מְקַבֵּל עֲנָשׁ חֲזָרָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּכֻלָּל אֵלּוּ שֶׁמְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כִּי (מִשְׁלֵי י"א) "לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה", וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹאוּ תַּעֲזְרוּ לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה בְּיִתֵּר שְׁאֵת וַיִּתֵּר עֲזוֹ, וְשִׁכְלָם יִדְעוּ שֶׁבְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ שְׂרוּי רַק אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וּמִי שְׁלֹא יִכּוֹל לְהַחֲזִיק בְּזֵה, שִׁיעֲשֶׂה טוֹבָה וַיַּעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה וַיִּלֶּךְ לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם

מאיפה שהוא בא, אנחנו לא נתן שאף רשע יחתר תחת קהלתנו בשום פנים ואפן כלל.

נא ונא תשתדלו מאד שקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה שתהיה ד' אמות של תורה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מיום שחזר בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד; ולכן הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים יראי השם תלמידי חכמים גדולים, ומי שיש לו איזה סכסוך כספי וכו', שיפנה אף ורק אל הבית הוראה, וכל דבר קשה הם פונים אל רבנים גאונים ונושאים ונותנים עמהם כל הלכה קשה עד שנתברר הדין, ולכן שלא יקל בעיני אף אחד "בית הוראה", רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על למוד הלכה, ולכן כל הקהלה שלנו מתנהגת אף ורק על פי הלכה, ואם יש איזה שאלה לשאל, או יש איזה בקרת לעשות, נא ונא לפנות אף ורק אל "בית הוראה", ואין רשות לאף אחד לעשות דין לעצמו.

זכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; והנה אנחנו מחכים ומצפים בכל יום ובכל שעה על התגלות בואו של משיח צדקנו שיבא מטבריה, ויבנאל הם מהשדות של טבריה, ולכן ראוי לנו להיות דגמא לכל עם ישראל, איך שאצלנו אין גזענות, ואצלנו חשוב כל בר ישראל, אנחנו מקרבים את כלם, והאחדות והאהבה שתהיה בין אנשי שלומנו זה כבר ישפיע על חנוך ילדינו, הן על הבנות והן על הבנים, ולכן תחזיקו את עצמכם ביחד, ואל תתפעלו משום בריה שבעולם, אין לנו מה להתביש משום קהלה שבעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני

מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזֵי הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיְיָ הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַשַּׁבָּת מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסַּכַּת פְּסָחִים כְּפִי סִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דָּף גְּמָרָא בְיוֹם, כִּי זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַצְּלַחַת נְפָשׁוֹת מְמֹשׁ, וְזֹאת תִּדְעוּ כָּל זְמַן שֶׁמְחַזְּקִים בְּדָף גְּמָרָא, נִשְׁאַרִים יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, וּמֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל הֶרְגַע שְׁעוֹזְבִים אֶת הַדָּף מִתְקַרְרִים מֵהַאֲמוּנָה, כִּי לְמוֹד גְּמָרָא כָּל כֶּף חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, שֶׁמְחַזְּקַת אֶת הָאֲדָם, וְרוֹאִים כָּל אֱלוֹ שְׁעִזְבוּ אֶת הַדָּת וְכוּ', זֶה הִיָּה רַק מִחֲמַת שְׁזוּלְזוּ בְּדָף גְּמָרָא, וְכִדְאֵי אֶפְלוּ לְלַמֵּד בְּגֶרְסָא, אֲבָל הֶעֱקַר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף גְּמָרָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיְגָרִים אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מֵאֵי קְאָמֵר, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה מִבִּיא הַצְּלָחָה לְאָדָם.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְעוֹרֵר אֶת כָּל־לֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹת שֶׁהִקְמַתִּי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה בְּיַזַע וּבְכֶדֶם זֶה עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, הַסֵּמ"ך-ד'-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ רַק מְנַסֶּה לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן אָנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְכֶם לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאָמַר (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שְׁיִתְמָהוּ עַצְמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ סוֹף הַכֹּל בְּשׂוֹר וְדָם,

ואיך שהוא יש איזה דין ודברים בין אחד להשני, או בעניני נזקי שכנים וכו', וכן, ולכן הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים, ולכן אם יש לאחד טענות על השני, שיקרא אותו לדין תורה, ומכרח לצית מה שפוסקים הדינים שאין להם שום אינטרסים אישיים, וזה מאד מאד חמור אם אדם עושה דין לעצמו וכו', כי כמו שהוא עושה דין לעצמו, כך הוא ממשיך על עצמו דינים מהשמים, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שלא יעשה דין לעצמו, אלא יפנה אל "בית הוראה" שלנו, ויקים את הפסק שפסקו לו, כי זה דין תורה אמתי, אשרי מי שיצית ואז יתברך מפי אל עליון.

המאחל לכם שבת שלום

קמג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס י"ג תמוז ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישרה עליהם שכינתו תמיד.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שהשבת הזו תראו לנצל את השבת ולסים את כל הספר תהלים כי עם ישראל נמצאים בצרה גדולה מאד אתם לא מתארים לעצמכם באיזה צרה אנחנו נמצאים כי שרו של ישמעאל משתולל בשמים וכו', והפלשתינאים הארורים הם מסכנים מאד וכו', ולכן עלינו לבטל את כל הגזרות רעות שנגזרו על עם ישראל ולהשתדל בשבת לקרוא תהילים ומי יתן שנוזכה לסים את כל הספר תהלים כדי להמתיק מכל עם ישראל את כל הדינים, כי התפלה שמתפללים בשמים זה עושה רשם בשמים ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה כ"ה סימן ט"ז) בעת שהאדם שומר את השבת גוזר גזרה והקדוש ברוך הוא מקימה, ולכן עלינו לשמר את השבת ולהיות בשמחה

כָּל הַשָּׁבַת וְלִכְן רָאָה לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַשָּׁבַת כְּדֵי לְהַעֲבִיר אֶת רַע הַגְּזֵרָה שְׂגוּזָרִים עָלֵינוּ מִלְּמַעְלָה וְכוּ', וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי בִנְפְשֵׁנוּ הִדְבַּר.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּמִדְבַּר שָׁמַם כְּמוֹ יִבְנָאֵל שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה נִמְצְאָת בְּהַמְּפָה, וְפֹה אֲנַחְנוּ מְגִדְלִים לְמַעְלָה מֵאֲלֵף וּמֵאַתִּים יְלָדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלֵא חֲטָאוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ט): אֵינן הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֲלֵא בְּשִׁבְלֵי הַבַּל פִּיֵּהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ נִמְצְאִים בְּמִצְבֵּים הַכִּי גְרוּעִים, אֵינן לָנוּ מְקוֹם אִיפֹה לְהִכְנִיס אוֹתָם, זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ סוֹבְלִים סָבֵל גְּדוֹל מְאֹד וְחָסֵר לָנוּ הַמוֹן כְּתוֹת וּבְפֹרֵט לִישִׁיבָה קְטָנָה וְלִישִׁיבָה גְּדוֹלָה וְכֵן הַסְּמִינָר לְבָנוֹת אֵינן לָנוּ פְּשוּט מְקוֹם אִיפֹה לְהַשִּׁים אוֹתָם וּלְאַכְלֵס אוֹתָם, תִּהְיֶה לְאֵל רַק אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹנִים בָּתִּים וְנִכְנָס שִׁפְעַת לְמוֹעֶצָה מִיְלִיוֹנִים שְׁקָלִים בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא עַל יְדֵי הַטַּל הַהַשְׁבָּחָה שֶׁמְקַבְּלִים רַק דְּרוֹךְ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּלְבִסוּף אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ אֶת הַמִּינִימוּם שֶׁמְגִיעַ לָנוּ מֵהַיֵּשֶׁה, וְלִכְן שְׁלֵא יִסְפְּרוּ שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹכְלֵי לֶחֶם חֲנָם וְכוּ' וּמְבַקְּשִׁים מֵהַ שְׁלֵא מְגִיעַ לָנוּ וְכוּ', בְּשַׁעַת שֶׁכָּל הַכֶּסֶף שֶׁל הַטַּל הַהַשְׁבָּחָה מְגִיעַ רַק מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ אֶת הַמִּינִימוּם, וְלִכְן אֲנַחְנוּ גַּם עַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְרַחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּיּוֹת כִּי רַק בְּזָכוֹת הַבַּל פֹּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן נִנְצַל, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כָּלָה רַבְתִּי) בְּכָל יוֹם מִלְּאָף יוֹצֵא מִלְּפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם וְכִיוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מִיַּד גְּהַפֵּךְ כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁזֶה רַק בְּזָכוֹת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שֶׁלָּנוּ שְׁלוֹמֵדִים פֹּה בְּמִדְבַּר שָׁמַם בְּמְקוֹם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְעַדַת הַתּוֹנִיָּסָאִים וְדִיקָא פֹּה לְמַעְלָה מֵאֲלֵף וּמֵאַתִּים יְלָדִים מְצַפְּצָפִים בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה שֶׁרַק זֶה יִמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצְרוּתֵינוּ דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס י"ט תְּמוּזָה ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל־לֵוִיִּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגְּרִים בְּ"בִּנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

עֵקֶב שֶׁהִרְגִישׁוּ הַיּוֹם רְעִידַת אֲדָמָה וְכו', וְעֵקֶב הַשְּׂרָפוֹת שֶׁפָּרְצוּ
בְיוֹמִים הָאֲחֵרוֹנִים בְּבִנְיָאֵל וְכו', וְעֵקֶב שֶׁאֵר הַגְּזֵרוֹת שֶׁהוֹלְכִים לְגֹזֵר וְכו',
אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־לְאֻוֹיִם שְׁלוֹמֵנוּ לְהִצְטַרֵּף אֶל קְרִיאַת מֶרֶן הָרֵאשׁוֹן
לְצִוּוֹן רַבִּי עֹבֵדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׂיֵאמְרוּ בְּכָל הַמְּנַיִנִים מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ
בְּשַׁחֲרִית וּבְמַנְחָה אַחַר נְפִילַת אִפִּים תְּפִלַּת אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, וְהַעֲקֹר רַחֲמָנָא
לִיבָא בְּעֵי, לוֹמֵר אֶת זֶה בְּכֹנֶה גְדוֹלָה, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיּוֹרִיד אֶת
רַע הַגְּזֵרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עִכְשָׁיו עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְכֵן כָּל אֶחָד בְּעַת הַהִתְבּוֹדָדוֹת
שְׁלוֹ, שְׂיִבְקֵשׁ רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל עֲצָמוֹ וְעַל בְּנֵי בֵּיתוֹ וְיִלְדָיו, וְעַל כָּל־לְאֻוֹיִם
יִשְׂרָאֵל, שְׂכָלֶם נִמְצָאִים עִכְשָׁיו בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה וְכו', וּרְבִנוּ ז"ל
לְמַד אוֹתָנוּ שֶׁתְּפִלָּה מוֹעֵלַת תְּמִידָה, בֵּין קֶדֶם גְּזֵר דִּין, וּבֵין אַחַר גְּזֵר דִּין,
כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִתְּפִלָּה, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ אֶלָּא עַל
אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמַיִם, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לֹא לְקַחַת
אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֶלָּא בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת וְכו', כִּי הֵרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה
מֵאֹתָנוּ מִשָּׁהוּ, שְׂתִי שְׂרָפוֹת שְׂיֵהִיָּה יוֹם אַחַר יוֹם, זֶה לֹא דְבַר פְּשׁוּט וְכו',
בְּשַׁעָה שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת הַצְּבִיעוֹת וְכו', יֵשׁ בְּקַהֲלָתָנוּ לְמַעְלָה מִחֲמֻשִּׁים
מִתְּנַדְבִּים שְׂרוֹצִים לְהַתְּנַדֵּב בְּחַפְּזָא לֵב מְאֹד לְמַכְבֵּי אִשׁ, וּבִשְׂוֹם פָּנִים לֹא
רוֹצִים לְקַבֵּל אוֹתָנוּ וְכו', אֵין בְּשׂוֹם מְקוֹם בְּאַרְצָא יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ בְּעִירוֹת
הַגְּדוֹלוֹת שְׂמוֹנוֹת חֲצִי מִלִּיּוֹן אוֹ רִבְעֵ מִלִּיּוֹן וְכו' תּוֹשְׁבִים, שְׂיֵהִיו כָּל כָּף
הַרְבֵּה מִתְּנַדְבִּים וְכו', וּפְהַ בִּישׁוּב קִטְנִטָן יֵשׁ לְמַעְלָה מִחֲמֻשִּׁים מִתְּנַדְבִּים,
וְאֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה אוֹתָנוּ, הָאֵם אֵין זֶה צְבִיעוֹת? וְלָכֵן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת
שְׁלָנוּ, מֵאַחַר שֶׁפְּעַמִּים קָרָה כְּכֹר שְׂרָפוֹת, וּבְנִסִּים נִגְלִים נִצְלָנוּ וְכו', וְלָכֵן
עָלִינוּ לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל הַגְּזֵרוֹת שֶׁתְּלוּי עִכְשָׁיו עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל,
וּבְפֶרֶט עִכְשָׁיו בֵּין הַמְּצָרִים עָלִינוּ לְהַרְבּוֹת בְּתְּפִלָּה, וְכַמוֹכֵן לְפִשְׁפֹּשׁ
בְּמַעֲשֵׂינוּ זֶה הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שֶׁבְּקַהֲלָתָנוּ לֹא יִמְצָא

אָחד שְׁלֹא קוֹבֵעַ עֵתִים בַּתּוֹרָה, אֶפְלוּ בֵּינוּ לְבִין עֲצָמוּ, יֵשׁ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כְּדֵי שְׁיִסִּים כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם שְׁזֵה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַל כָּל פְּנִים פָּרַק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל כָּל־פְּלֵם לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שֶׁהַשְּׁלוֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל אָדָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; וְאֵנִי מְאֹד מִקְפִּיד שְׁלֹא יִמָּצָא אֶצְלָנוּ שׁוּם תְּמַהוּנֵי וְכוּ', שׁוּם לוֹקַח סְמִים וְכוּ', אוּ עֲבָרִין אֵלִים וְכוּ', כִּי תַהֲלֵה לְאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, הִיא קְהֵלָה קְדוּשָׁה מְאֹד, חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, שְׂאִין קְהֵלָה כְּזוֹ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל אֵנִי רוֹצֵה שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יַעֲזוֹר לִי לִפְתּוֹחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת מִדַּת הַחֶסֶד, הֵן בְּלִתְרָם לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אַבְרָהָם, שְׁבִזְכוּתוֹ אֵנִי חֵי, וְהֵן לְבָנוֹת וְלִשְׁפִץ אֶת הָאוּלָם לְרוּחַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר שְׁבִזְכוּת הַתְּפִלוֹת וְהַתְּשׁוּבָה שְׁנַעֲשֶׂה, נִזְכָּה לְקַרְעַ אֶת רַע הַגְּזֵרָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ט"ז.) גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה שְׁמִקְרַעַת גְּזוֹר דִּינּוּ שֶׁל אָדָם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִמָּה.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר פִּינְחָס כ' תְּמוז הַתּשַׁע"ג.
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁגָם הַשָּׁנָה נִזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל יַחַד עִם הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ בְּאוּמָן, בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ", וְיַעֲזוּ שֶׁהַשָּׁנָה תַּהְיֶה שָׁנָה מִיְחַדָּת, כִּי יְבוֹאוּ מְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ יְהוּדִים לְהַצְטַרֵף אֵל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ בְּאוּמָן, וְיַהְיֶה דַחַק גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ מְרַחֲבִים אֶת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ שְׂיוֹכֵל לְהַכִּיל אֶת כָּל הַצְּבוּר, וְהַהוֹצָאוֹת מְרַבּוֹת

מאד, ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שיקנה 'מקום ישיבה' הינו כסא, בסכום מינימלי בארץ ישראל 180 ש"ח, ובחוץ לארץ 50 דולר, ומבחר המקומות כל הקודם זכה, כי מי שבא קדם יוכל לקנות את מקומות הישיבה קדימה יותר, ואפלו אלו שלא נוסעים, מי יתן שגם הם יקנו כסא 'מקום לישיבה' כדי שיהיה להם חלק בהוצאות המרבים שעולה לנו השנה לשכר את המקום, אקנה שיהיה לכם חלק בשכירות המקום השנה.

נא ונא ראו כבר להתחיל לבקש ממנו יתברך שנוזכה להיות יחד בראש השנה באומן על הקבוץ הקדוש של רבנו ז"ל, כי כן גלה לנו בפרוש ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה הוא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה. ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה כלנו יחד לקיים את דבריו הקדושים,
ונהיה ביחד בהקבוץ הקדוש שלנו באומן.

מקומות ישיבה יכולים לקנות במשרד הקהלה ביבנאל.

המאחל לכם שבת שלום

קמו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר מטות כ' תמוז ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלוֹמנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד.

מה אמר לכם אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שזכינו בזכיות
חנם לפתח את החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי את זה ביזע ובדם
ובמסירות נפש הכי גדולה, כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות
מעשיות, ויש בזה הצלחה מפלגת, פי תהלה לאל המון אנשים מארבעים
ישובים שסביב יבנאל באים כבר לקנות חפצי קדשה, זה מזוזות, זה
תפלין, זה ציצית וכו' וכו', שזה קדוש השם גדול מאד מאד וזכוי
הרבים, כי אנשים שהיו לגמרי רחוקים מהיהדות נכנסים ובאים וקונים
תשמישי קדשה, וזה למוד זכות גדול מאד על נשמות ישראל
שרואים במו עינינו איך שמנעו מהם כל זיק של יהדות וכו' וכו', ועכשו
הם באים בהמוניהם לקנות כל מיני תשמישי קדשה, אשרי עין ראתה
זאת, ולכן אני רוצה מאד מאד שגם כל אחד מאנשי שלוֹמנו יעשו את
כל הקניות שלהם בהחנות "ברסלב סנטר", שהיא לא למטרת רווחים,
אלא לזכות את נשמות ישראל, ותקנו שמה כל מה שאתם צריכים, כגון
ספרים, ציצית, תפלין, מזוזות וכו', וכל מיני מתנות להילדים ולהאשה
וכו' וכו', ובזה אתם מחזקים את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות
בזכוי הרבים יותר ויותר, ותהיו ממזכי הרבים, ובפרט בעת צרה כזו
שעם ישראל נמצאים בכל ארץ ישראל במצב חרום שהפלשתים

הָאָרוּרִים יוֹרִים טִילִים וְכוּ', וְנִפְתַּח מִלְחָמָה וְכוּ', וְלִכְן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, כִּי בְזִכּוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל קוֹנִים תְּשֻׁמֵי קִדְשָׁהּ כְּגוֹן צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת, כְּפוֹת וְכוּ', וְכָל צְרִיכֵי יוֹדְאִיקָה, בְּזֶה נִלְמַד עֲלֵיהֶם זְכוֹת בְּשָׂמִים, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קִדּוּשׁ מְאֹד, וְלִכְן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּלל שִׁיעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלוֹ אֶךְ וְרַק בִּ"בְרִסְלָב סְנִטֵר", שְׂזָה נִבְנְהָ אֶךְ וְרַק לְמִטְרַת זְכוּי הָרַבִּים, וְלֹא לְשׁוֹם רוּחִים וְכוּ', וְעַכְשָׁו יֵשׁ כָּל מִינֵי מִבְּחָר שֶׁל סְפָרִים חֲמָשִׁים, מִשְׁנֵיּוֹת, ש"סִים וְכוּ' וְכוּ', סְפָרֵי מְפָרְשִׁים, סְפָרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסֵר, סְפָרֵי צְדִיקִים וְכוּ', וְכֵן כָּל מִינֵי תְּשֻׁמֵי קִדְשָׁהּ כְּגוֹן פְּמוּטִים לְשַׁבַּת וְכוּ', וְשָׂאֵר חֲפְצֵי יוֹדְאִיקָה, וּבְזֶה שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנֶה, זֶה יַעֲזֹר לְפַתַּח אֶת הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנִטֵר" יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה זְכוֹת הָרַבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי תִהְלֶה לְאֵל כִּי עַכְשָׁו כְּשֵׁי שׁ כָּל כֶּךָ הָרַבִּה סְכָנוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים גְּדֻלַּת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂבָאִים לְקָנוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר וּמִתְעַנְּנִים בִּיְהוּדוֹת, וְלִכְן רֹאֵה לְהִיּוֹת לְעֵזֶר, וְתַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְּךָ אֶךְ וְרַק בִּ"בְרִסְלָב סְנִטֵר".

הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנוּ לְקִדְשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, וְהַזְכוּת הַזֶּה תִּגַּן עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תְּמוּזָה הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקִּדְשׁ" הַגָּרִים בִּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקִּהְלָתְנוּ הַקִּדּוּשָׁה מִתְגַּדְּלֶת וּמִתְקַדְּמֶת בְּאִיכוֹת וּבִכְמוֹת מְכָל הַבְּחִינּוֹת, וְתִהְלֶה לְאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִתְנַהֲגֶת רַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְיִדּוּעַ שְׂאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת לֹא לְהַטּוֹת

מהשלחן ערוך כהוא זה, עד כדי כך שאמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מכרח ללמד כל יום איזה דין שלחן ערוך, ולכן הקמתי בקהלתנו הקדושה "בית הוראה", ויש לנו גאב"ד תלמיד חכם גדול, וכן שלוש מורי צדק תלמידי חכמים ששמשו רבנים גדולים, ולכן יסוד היסודות של קהלה, שצריך להתנהג על פי הלכה, רק על פי שלחן ערוך, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים שאף אחד לא יעשה דין לעצמו, אלא אם יש לו איזה סכסוך עם השני, שיפנה אל "בית הוראה", וזה אצלי עקר גדול מאד, הקהלה שלנו זה לא קהלה של אספסוף וכו', ולא קהלה של הפקרות וכו', יש דין תורה, ואי אפשר לעשות כל אחד הישר בעיניו, אני לא יתן את זה בשום פנים ואפן שיקרה בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, עמוד של חסד, ובנין של תורה, תהלה לאל קול התורה נשמע אצלנו, ויש לנו כבר ששה שעורים בדרך היומי מדי יום ביומו כן ירבו, ולכן אני מבקש ומתחנן לכלל אנשי שלומנו שתחזיקו את עצמכם ביחד, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה, ואחד יפרגן להשני, ושלא יהיה לו עין רעה על הזולת בשום פנים ואפן, כי זה הדבר הכי מגנה שרק יכול להיות, ואם יש איזה דין ודברים עם הזולת, רק לפתר את זה ב"בית הוראה" שלנו, ומי שלא יכול לעמד בכל זה, אין לו מה לעשות בקהלתנו, ואני עומד על זה בתקף שאין דבר כזה לעשות דין לעצמו, ומכל שכן כשאחד מוסר את השני יש לו דין מוסר רחמנא לישזבן, שדינו שמורידין אותו ולא מעלין וכו', הקהלה הקדושה שלנו יותר מדי חשוב בעיני, מסרתי את נפשי חלבי ודמי להקים קהלה קדושה כזו, ואת הצרות והיסורים והמרירות והשפיכות דמים והמסירות והרדיפות וכו', שאנחנו עברנו פה, זה רק יודעים אלו מאנשי שלומנו הותיקים, מה עברתי פה וכו', ולכן המקום הוא לא הפקר בשום פנים ואפן, זה מקום וקהלה פרטית שמתנהגת אך ורק על פי דעת רבנו ז"ל, שזה על פי השלחן ערוך, ולכן אין דבר כזה אצלנו איש כל הישר בעיניו יעשה.

בכלל היה טוב מאד שנתמצא יותר בחסד אחד עם השני, לעזר

אחד להשני, כי כך אמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ותהלה לאל כל השנים היה ככה בין אנשי שלומנו בקהלתנו, אך מאחר שקהלתנו גודלת, ובכל שבוע נכנסים כמה משפחות חדשים, אזי אני מכרח להודיע את זה, כי קהלתנו היא לא קהלה של הפקר וכו', פה לא יסתוכבו גנבים וכו', משחתים וכו', תמהונים וכו', עוברים על החק וכו', כל אלו אין להם שום שיכות לקהלתנו, ואם לא יציתו הם לא יקבלו שום שרות מקהלתנו, ושום דריסת הרגל בקהלתנו, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו תעזרו לי שיהיה שלום ואהבה בין כלם, כי זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, וזה כל הכח שלנו שאנחנו מאחדים, כמאמרם ז"ל (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשפרם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, הקדוש ברוך הוא יעזר שמהגרעין שלנו, הקהלה שלנו, שיהיה בה אחדות ואהבה, יתחיל הגאולה, כמאמרם ז"ל (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוך בתיובתא מיד בן דוד; אם קהלה אחת או בית הפנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא.

ואם אני כבר מדבר עם אנשי שלומנו היקרים, אני רוצה לעורר נקדה חשובה בחנוך הבנים והבנות, רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להכות את הילדים, ולא ללכת אתם ביד קשה, ורואים בחוש מה שקורה היום שילדים יוצאים לתרבות רעה רחמנא לישזבן, זה רק מפני שהאבא עצבני ומוציא את העצבים שלו על הילדים שלו ונותן להם מכות רצח, והוא חושב שזה חנוך, בשעה שזה בדיוק ההפך, ולכן אם אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, עלינו לציית אותו, אי אפשר בשום פנים ואפן לחנוך ילדים עם מכות, רק בדרך אהבה וקרוב לבבות, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל

יְלָדָיו, וּלְסַפֵּר לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּן בְּכָל מָה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׁזֶה מַעֲקָר הַחֲנוּכָה, זְכוּרוֹ הַיָּטֵב מֵה שְּׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּוּ). וְאַהֲבַת אֶת הַיְי"ה אֱלֹקֵיךָ שֶׁיְהִי אִשׁ שְׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יָדֶךָ שֶׁיְהִי קוֹרָא וְשׁוֹנֶה וּמְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְיֵהָא מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹו בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מָה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת שְׁלֹא לְמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה רָאוּ כַּמָּה נְאִים דְּרָכָיו כַּמָּה מִתְקַנִּים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הִכְתוּב אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", אֲכַל מִי שְׁקוֹרָא וְשׁוֹנֶה וּמְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְאִין מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹו בְּאֻמוֹנָה וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מָה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנִי שְׁלֹמֹד תוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמֹד תוֹרָה רָאוּ כַּמָּה מְקַלְקְלִין מַעֲשָׂיו וְכַמָּה מְכַעְרִין דְּרָכָיו וְכו', עֵין שָׁם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם שְׁשֵׁם שְׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ עַל יְדֵינוּ, וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל יִתְפָּאֵר מֵאַתְּנֹו, וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ שְׁבָאִים כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה אוֹרְחִים, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּלִם בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

קִמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת מַסְעֵי כ"ז תַּמּוּז ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְרַסְלָב תַּלְמִידֵי הַיְיָכֵל הַקְּדוֹשׁ דִּי בְּכָל אֶתְרָ וְאַתְרָ הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

לְאוֹר הָאֶסוֹן הַנוֹרָא שְׁקָרָה אֶתְמוֹל בְּעָרֵב, שְׁאַחַד שְׁצָרִיךָ לְהִיּוֹת מְגִיד שְׁעוֹר הַלֶּךְ וְרִצַּח יְהוּדֵי צְדִיק תָּמִים, וְכֵן עַדִּין הָעוֹלָם הַיְיָהוּדִי לֹא חָזַר אֶל עֲצָמוֹ אַחַר שְׁאַחַד שְׁצָרִיךָ לְהִיּוֹת יְהוּדִי חֲרָדִי חֲטָף יֶלֶד בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁהֶלֶךְ

הַבִּיטָה מֵהַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְהִרְגוּ בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, חָתְכוּ לְחִתִּיכוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, הַסְּפוּרִים הָאֵלּוּ צְרִיכִים לְהַבִּיא אוֹתָנוּ אֶל חֶשְׁבוֹן הַנְּפֶשׁ עִמָּךְ, וְעַקֵּר הַחֶשְׁבוֹן הַנְּפֶשׁ הוּא שְׁעָלֵינוּ לְלַמַּד מִזֶּה אִיךְ כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא נִתְעָרַב וְנִתְכַּלְבֵּל דַּעְתּוֹ וְנַעֲשֶׂה מְשָׁעֵ מַמַּשׁ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סוֹטָה ג'). אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם פֶּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִהְיוֹצִיא מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי רוּחַ שְׁטוּת שְׁנִדְבַק בָּנוּ, וְלִשְׁמַר מְאֹד עַל קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, קַהֲלָה יַחֲדָה בְּמִינָה, שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ קַהֲלָה כְּזוֹ, שְׂאֲצָלָנוּ זֶה כְּעֵין קְבוּץ גְּלוּיֹת, מְכַל הַעֲדוּת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד שְׁלֵא יִסְתּוֹכַב בֵּינֵינוּ שׁוּם תְּמַהוּנֵי וְכוּ', שׁוּם מְסָמָם אוֹ לֹקַח סְמִים וְכוּ', וְשׁוּם גְּנָב אוֹ פּוֹשֵׁעַ וְכוּ', וְשׁוּם אֵלִים וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד, כִּי מִסְרִיתִי אֵת גּוֹפֵי נַפְשֵׁי חֲלָבֵי וְדָמֵי זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים לְבָנוֹת קַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, תַּחַת לַחֵץ גְּדוֹל מְאֹד, תַּחַת הַסְּתוּת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁהִסִּית וּמִסִּית אֵת כָּלָם נִגְדָנוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִמְצָא אֲצָלָנוּ אֵף אָדָם אֶחָד שֶׁהוּא אֵלִים וְכוּ', אָדָם מְטָרֵף כְּזֶה אִין לוֹ שׁוּם מְקוֹם אֲצָלָנוּ, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֵת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲבָרֵי קַהֲלָתָנוּ שְׂיַעֲמְדוּ עַל הַמְּשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, הִרְגַע שְׂרוֹאִים אֶחָד אֵלִים וְכוּ', אוֹ מְשֻׁנָּה קֶרֶן וְכוּ', כְּבָר לְהַעִיף אוֹתוֹ מִקַּהֲלָתָנוּ בְּלֵי שׁוּם רַחֲמָנוֹת כָּלֵל, כִּי כְּבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא מְצָרַע) כָּל שְׂנַעֲשֶׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכֹזְרֵי לְסוּף נַעֲשֶׂה אֲכֹזֵר עַל הַרַחֲמָנִים; וְלִכֵּן אָדָם מְשָׁעֵ אוֹ אֵלִים אוֹ מְפָרַע אוֹ עוֹבֵר עַל הַחֻק, אִין לוֹ שׁוּם דְּרִיסַת הַרְגֵל אֲצָלָנוּ, אֲסוּר לְתַת לוֹ עֲלִיָּה לְתוֹרָה, אֲסוּר לְתַת לוֹ לְהַכְּנִס לְמִקְוֵה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי יַעֲמֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזַק, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֵת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַעֲזְרוּ לִי לְנִקּוֹת אֵת קַהֲלָתָנוּ שְׁלֵא יִמְצָא וְלֹא יֵרָאֶה אֶחָד כְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְחַמְנוּ בְּיָמִים אֵלּוּ, וְנִזְכֶּה כְּבָר לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלוּי שְׂכִינָה וּבְכַנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבְקְבוּץ גְּלוּיֹת בְּגֵאלָה הַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

קמט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי כ"ז תמוז ה'תשע"ד.

אזהרה חמורה

הנה הנביא אומר (חבקוק ג' ט"ז) "שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו", ופרשו המפרשים מפני ששמעתי דבר בעבורה תחרד בטני, ובשביל השמועה מרב הצער בא רקבון בעצמותי וכו', איך יכול להיות שימצא במחננו יהודים שומרי תורה ומצוות שיפרסמו שיש להם צימרים להשכיר, והפרסמת המגעילה היא שיש שמה ז'קווי, זוגי ומטה זוגית, וכן וידאו וכו' וכו', שכל זה הוא אביזריהו דגלוי עריות, אני מכרח למחות על זה בתכלית המחאה, כי חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הנאוף; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והנאוף; ולכן אוי לו למי שפרסם דבר זה, מרה תהיה לו באחרונה, הוא מזמין את המשחית בביתו, אני לא יודע איך הוא לא מפחד ממנו יתברך? והתורה הקדושה מזהירה (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניף קדוש ולא יראה כף ערות דבר ושב מאתריך", עם ישראל נמצאים עכשו בסכנה גדולה מאד, כל הארץ רועדת מפני אימת הדין, דם ישראל נשפך כמים, אין יום שלא יהיה לויות רחמנא ליצלן, ואדם שומר תורה ומצוות לא יתביש לפרסם שיש בביתו נאוף כזה, ולכן אני מזהיר באזהרה חמורה מי שיהיה בהצימרים שלו דבר כזה, ומכל שכן שאם יפרסם דבר כזה, אני בעצמי יפרסם שאסור לשכר צימר אצל משפחה זו וכו', ואסור לתת לו עליה לתורה, ומכל שכן שאסור לתת לו להתפלל לפני העמוד, זה מגעיל מאד, ועוד עזות גדול כזה לא להתביש לפרסם שיש בביתו מקום זמה ונאוף, אוי לאזנים שכך שומעות, ואוי לעינים שכך רואות, עם ישראל צריכים עכשו ישועות גדולות שהשכינה

תשרה ביניהם, ואלו הנואפים ככלבים לא מתבישים להזמין אנשים
 בצימרים הטמאים והמטמאים שלהם, איה ואיפה הבושה?
 ראו כי הזהרתי על זה, ואני ישרש את הזהמה והנאוף הזה שלא
 יזכר ולא ימצא בקרבנו כלל.

הכותב וחותם בצער גדול מאד

קנ.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות מסעי כ"ח תמוז ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלוּמנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר
 ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

היום הזה כבה נר ישראל הגאון אמתי שר התורה, מרן רבי יוסף
 שלום אלישיב זצוק"ל, אשר עליו יכולים לומר עם לב שלם את מה
 שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ט). משמת בן עזאי בטלו השקדנים,
 כי בדור הזה לא היה כמוהו בשקדנות, אשר דבר זה מפרסם לכל, ואין
 מה להוסיף או לפחות מהתאר הזה, כי זה ידוע כשאדם שוקד בתורה,
 הוא מגיע לכל המדרגות שבעולם, כמאמרם ז"ל (אבות פ"ק ו') אין לך בן
 חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה,
 הרי זה מתעלה, והגאון הזה זכה לזה בשלמות בתכלית השלמות, כי
 לא היה לו בד' אמותיו אלא התורה הקדושה, והיה סמל של שקדנות
 והתמדה בלתי נתן לתאר וכו', ואף שישב כל ימיו בד' אמותיו בצניעות
 גדול מאד, עם כל זאת נתקיים אצלו במלא מובן המלה מה שאמרו
 חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ח' סימן ב') אמר רבי בנימין בר לוי אם
 ישב אדם בזוית ועוסק בתורה אני מראהו לבריות; וידוע איך שרבנו
 ז"ל מחדיר בנו את מעלת למוד תורה הקדושה, ורצה מאד שרק נתמיד
 תמיד בלמוד תורה הקדושה, וללמד כסדרן כפי סדר דרך הלמוד שלו,
 (שיחות הר"ן סימן ע"ו), וידוע מה שהוא אמר (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) מה יש

לְהֵאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, אֵין צְרִיךְ כִּי אִם לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד וּלְהִתְפַּלֵּל. [מֵעַ בְּאֲדָרָף מְעַר נִיט נֶאֱרַר דְּאוּוֹיִנִין אֵין לְעֶרְנִין אֵין דְּאוּוֹיִנִין]; וְכֵן אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רע"ד) טוֹב מְאֹד לְהֵאָדָם שְׂיִהְיֶה לוֹ חֶדֶר מִיַּחַד לוֹ לְבַדּוֹ לְעֶסֶק שֶׁם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּבְפָרְט הַתְּבוּדוֹת וּשְׂיִחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵנוֹ שְׁלֹזָה צְרִיכִין בּוֹדְאֵי חֶדֶר מִיַּחַד; וְהַגְּאוּן הָאֱמִתִּי הַזֶּה קִיָּם אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת, שְׁעֲשֻׁרוֹת שָׁנִים יֵשֵׁב בּוֹדֵד בְּאַיְזָה בֵּית הַכִּנְסֵת סְגוּרָה, וְשֵׁם יֵשֵׁב וְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה בְּהִתְמַדָּה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וּמִמֶּנּוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד מֵהַ זֶה נִקְרָא הַתְּמַדָּה? וּמֵהַ זֶה נִקְרָא תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אֲדוּנֵי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגְּאוּן זִי"ע שְׁבַעֲצֻמוֹ הָיָה גְּאוּן נִפְלֵא בְּקֵי בְּש"ס וּפּוֹסְקִים בְּאֶפֶן בְּלִתֵּי רְגִיל, אֵיפֹה שָׁרַק שְׁאֵלוֹ אוֹתוֹ הָיָה יָכוֹל לַעֲנוֹת עַל הַמְּקוֹם, סִפֵּר לִי כַּמָּה פְּעָמִים כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁנַּת ת"ש, פָּגַשׁ אֶת הַגְּאוּן הַזֶּה כַּמָּה פְּעָמִים וּדְבָרוֹ הִרְבֵּה בְּלִמּוּד כְּדֶרֶךְ לומְדִים, וְאָמַר שֶׁהֶאֱבָרַךְ הַזֶּה בְּקֵי הָיָה בְּש"ס כְּבָר אֲזִ שְׁהָיָה בְּגִיל צָעִיר, וּמִי שֶׁהִפִּיר אֶת אָבִי וְאֶת גְּאוֹנוֹתוֹ וְכוּ', הוּא לֹא זָרַק עַל כָּל אֶחָד מִחֲמָאוֹת וְהִפְלִגוֹת כְּאֵלוֹ רַק עָלָיו, וְזֶה פִּלְא שְׁבִגִיל צָעִיר כְּזֶה אֲבָרַךְ בְּסִבִּיבוֹת שָׁנוֹת הַשְּׁלֵשִׁים שְׂיִהְיֶה כְּבָר בְּקֵי בְּש"ס יִשָּׁר וְהַפּוֹךְ וְכוּ', וְזֶה לֹא סֵתֵם הַפְּלִגָּה וְכוּ', אֶלָּא מְצִיאוֹת, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְמִלְאוֹת אֶת הַחֲסָרוֹן שֶׁנַּחֲסַר עֲכָשׁוֹ מִהָעוֹלָם, עֲמוּד הַתּוֹרָה, וְעֲמוּד הַשְּׂקֵדְנוֹת וְהַתְּמַדָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּנַחֵם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, הוּא יִנְחַמְנוּ בְּתוֹךְ שְׁאָר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות מסעי כ"ח תמוז ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֵׁישׁ לָנוּ קַהְלָה קְדוֹשָׁה יַחֲדָה בְּמִינָה בְּכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ, מִמֶּשׁ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁלֵּמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל
רְצוֹנֵי וְכֹסוּפֵי שִׁיחֵיהָ בְּקַהְלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׂבִינֵינוּ;
כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב אֶהְבָּה וְחֲסֵד שְׂאָחֵד עוֹשֶׂה עִם הַשֵּׁנִי,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וְלִקוּט תַּהֲלִים רָמַז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימָן בְּשַׁעָה שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נֶעֱשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים
יְבָרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אַל יְבָרָא, חֲסֵד אוֹמַר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֲסִידִים;
וּתְהִלָּה לְאֵל מֵאֵז וּמִתְמִיד דְּאֲגָתִי שִׁיחֵיהָ רַק אַחֲדוּת וְאֶהְבָּה בֵּין אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצָכִים) בְּנֵהֵג שְׂבַע עוֹלָם אִם
נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאֵלוּ נוֹטֵל
אַחַת אַחַת אֲפֵלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֵת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שִׁיחֵיו כֻּלָּן אֲגָדָה אַחַת; וְהַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׂמוֹ כָּל עֲנִינּוּ זֶה רַק פְּרוּדִים
לְהַפְרִיד בֵּין אַחַד לְהַשֵּׁנִי, כִּי הַכַּח הַטְּמָאָה שֶׁלוֹ זֶה "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְכִּף
הַצְּלִיחַ לְהַכְנִיס בְּמִלְפְּדֵת שֶׁלוֹ הַרְבֵּה מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שֶׁמְזַמֵּן רְצוֹ לְחִזּוֹר
בְּתִשׁוּבָה, וְלִבּוֹא וּלְהַצְטַרֵּף לְקַהְלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְהוּא עַל יְדֵי עֲרֻמוּמִיּוּתוֹ
וְכוֹי, נִתְקַן אוֹתָם מֵאֲתָנוּ, וְהַיּוֹם הֵם כּוֹפְרִים בְּעֵקֶר רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת דְּבָר אַחַד, לְהַמְשִׁיךְ בְּמַדַּת הַחֲסֵד וְהַצְּדָקָה
שְׂאִישׁ יַחֲזִק אֵת רַעְהוּ, וְעַל זֶה בְּנִיתִי אֵת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהָם,
שִׁיחֵיהָ רַק חֲסֵד בֵּינֵינוּ, כִּי זֶה מֵה שֶׁלֵּמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְגַלְהָ לָנוּ (לִקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּשֶׁשְׂכָלִים נִפְרָדִים נְכַלְלִים בְּשֶׁכֶל הַכּוֹלֵל, אֲזִי
נֶעֱשֶׂה שְׂמִחָה עֲצוּמָה, בְּסוּד (מְשַׁלֵּי י"ג ט') "אוֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח", הֵינּוּ שְׂכָל
אַחַד עִם הַשְּׂכָל הַפְּרָטִי שֶׁלוֹ, בָּא אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי

נְכַלְל בְּשֶׁכֶל הַכּוֹלֵל, וְאִז כָּבַר לֹא שִׁיךְ שְׁאֶחָד יִקְנֵא בְּהַשְׁנֵי וְכוּ', אוֹ אֶחָד יַחְתֵּר תַּחַת הַזּוֹלָת וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שֶׁכֶל הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא שֶׁכֶל שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, זֹכִים לְהַגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת הָאֲחָדוּת, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דּוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֶךָ נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כְּאִלוּ אֲבָל הָיָה בֵּינֵיהֶם אֲחָדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיחֻדִּים מְאֻמֵּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמָן לְגֻאֻלָּה.

וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ יֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוֹלוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְשׁוֹרָה סְפָנוֹת גְּדוֹלוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', בְּשֶׁבִיל זֶה תִּקְנֶנוּ כָּל הַרְבֵּנִים הַגְּאוּנִים וְהִרְאֵשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁבַכְל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁנֵאמַר כָּל יוֹם בְּשִׁחְרִית וּבְמִנְחָה תִּפְלֵת "אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ", מִי"ז בְּתַמוּז עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ מִנְחָם אָב, וְאִף עַל פִּי כֵן שְׁאֵנִי כָּל כֶּךָ מְזַהֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּהִיָּה אֲחָדוּת וְאֶהְבָּה בֵּינֵיהֶם, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, כִּי רַק בְּזֶה תִּלְוִי הַגְּאֻלָּה, עַם כָּל זֹאת יֵשׁ שְׁתֵּי שׁוֹעֲלִים קְטָנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים, שְׁלֹא מִפְּסִיקִים לְהִסִּית בֵּין זֶה לְזֶה וְכוּ', וְהֵם אוֹמְרִים פְּתוּחַ שְׁלֹא יִנוּחוּ עַד שְׁיֻצִּיאוּ מִשְׁפָּחוֹת מִקְּהֻלָּתָנוּ וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי לֹא מִפְּחַד מְזֶה, כִּי אֲנִי לֹא מִחֲזִיק אֶת אִף אֶחָד בְּיָדִים אוֹ בְּרַגְלִים שִׁישְׁאָר פֹּה, אֲבָל אֲנִי מְכָרַח לְהַזְהִיר אֶתְכֶם, שְׁזֶה שְׁבָא בְּכָל יוֹם אֶל חֲלוּשֵׁי וּקְטָנֵי מִחַ לְדַבֵּר אִתְּם בְּאֵזֶן וְכוּ', כָּל דְּבָר רַע עַל הַקְּהֵלָה, זֶה גִּנְבַּת מִפְּרָסָם שֶׁחֲחִלִּף עֶשֶׂר פְּעָמִים עֲבוּדָתוֹ מִפְּנֵי שֶׁתִּפְסוּ אוֹתוֹ בְּגִנְבוֹת שֶׁגִּנְבוּ וּמַעַל בְּכִסְפֵי הַבַּעַל הַבַּיִת שֶׁעָלְיוֹ וְכוּ', וְהַשְׁנֵי בְּדוּמָה לוֹ הוּא נוֹאֵף מִפְּרָסָם וְכוּ', עֲדִין אֲנִי עוֹצֵר אֶת עֲצָמֵי לֹא לְכַתֵּב אֶת הַשְּׁמוֹת שְׁלָהֶם, אֲבָל כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדֻרַשׁ אֲגָדָה) לְשׁוֹן הָרַע עֲבִידָא לְהַתְּקַבֵּל, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ו סִימָן ח') לְשׁוֹן הָרַע כַּד לֹא תִיעוֹל מִיֵּלָא כּוֹלָא תִיעוֹל פְּלָגָא, וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן נ') לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כַּחֲזַן, שְׁמִכָּה בְּרַחֲוִק כֶּךָ הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאִמּוֹר בְּרוּמֵי וּקְטִיל בְּסוּרְיָא; וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְהַזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִשְׁתֵּי הַרְשָׁעִים

הִדְתָּן וְאַבְיָרָם הָאֵלוֹ, שְׁבַשְׁקֹט מְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד קְהֻלְתָּנוּ וְכוּ', וְאַגַּב
יוֹשְׁבֵים וְאוֹכְלִים בְּתֹאבוֹן גָּדוֹל בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהָל אֲבָרְהָם, וּמִשָּׁם
לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְהִסִּית נֶגֶד קְהֻלְתָּנוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מֵהֶם.
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִכְלָה אֶת הַתּוֹלְעִים וְהַקּוֹצִים וְהַדְרָדְרִים
מִכְרָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָב

קִנְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים ד', מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

לְמוֹתָר לְעוֹרָר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עוֹקֶצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֹאֲמַר (תְּהֵלִים
כ"ט) "הַיְוֵ"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוֵ"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְלִכֵּן צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִמּוֹ שְׁאַמַּר רַבֵּנוּ ז"ל
(תַּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂבִינֵינוּ;
עִם כָּל זֹאת בְּנֵי אָדָם הֵם סוֹף כָּל סוֹף בְּנֵי אָדָם, וְיָכוֹל לִהְיוֹת שֵׁשׁ אֵיזָה
סִכְסוּךְ אֶחָד בֵּין הַשְּׁנַי וְכוּ', הֵן בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, וְהֵן בְּשֵׁאֵר עֲנִינִים וְכוּ',
וְעַל זֶה הַקְּמַתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" עִם אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים, אֲשֶׁר אֶצֶל עַם
יִשְׂרָאֵל זֶה יִסוּד מוֹסֵד, אִם יֵשׁ דִּין וּדְבָרִים בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנַי, צְרִיכִים לְבוֹא
לְדוֹן בְּבֵית דִּין, וְאֶסוּר לְעֲשׂוֹת דִּין לְעֲצָמוֹ, וּמְכַל שְׂכָן שְׁאֶסוּר לְמַסֵּר אֶחָד
אֶת הַשְּׁנַי, כִּי אוּי וְאָבוּי מִי שְׁמוֹסֵר אֶת הַזּוּלָּת, הָרִי זֶה מְאֹבֵד אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְגִדּוֹל עֲנִשׁוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁאַף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דִין לְעֲצָמוֹ, כִּי לֹא יֵאבְה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סְלַח לוֹ, לָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ תּוֹרָה, וְהַכֹּל צְרִיךְ לְלַכֵּת
עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְאִם אֶחָד נוֹגֵעַ בְּהַשְּׁנַי בֵּין בְּמִמוֹן, בֵּין בְּדַבּוּר וְכוּ' וְכוּ',
עָלְיוּ לְהַתִּיצֵב לְדִין תּוֹרָה בְּ"בֵית הוֹרָאָה", וְאַתֶּם כָּלְכֶם יוֹדְעִים שְׂהַדִּינִים

אֵין לָהֶם שׁוֹם חֲשׁבוֹנוֹת עִם אֶף אֶחָד, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם קְנָאָה וְשִׁנְאָה עַל אֶף אֶחָד, הֵם פּוֹסְקִים כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ אִיזָה טַעֲנָה וּמַעֲנָה עַל הַזּוּלָּת, יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, עֲלֵיהֶם לְפָנוֹת רַק אֶל "בֵּית הַוָּרָאָה", וְאֶסוּר לְלַכֵּת לְמַסָּר, כִּי מוֹסֵר מוֹרִידִין אוֹתוֹ וְלֹא מַעֲלִין, וְלִבְסוּף נַעֲשֶׂה יוֹרֵד בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְהַצָּרוֹת רוֹדְפוֹת אוֹתוֹ רַחֲמָנָא לִי צְלִן, וְאִם בְּכָל זֹאת יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ טַעֲנָה עַל הַזּוּלָּת, שִׁיפְנָה רַק אֶל "בֵּית הַוָּרָאָה", וְהַדִּינִים יִפְסְקוּ בְּכַבֵּד רֹאשׁ פְּסַק דִּין אֲמַת עַל פִּי הַתּוֹרָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּשַׁתְּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּי הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן י"ב) גְּדוּל הַשְׁלוֹם שֶׁאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַשֵּׂר אֶת יְרוּשָׁלַיִם שִׁיְהִיו נְגַאֲלִים אֶלָּא בְּשְׁלוֹם, שֶׁנֶּאמַר (ישעיהו נ"ב) "מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם".

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ה' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לְלוֹיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּחַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"בִּנְאָל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הַשַּׁבָּת הַזֶּה נִקְרָא "שַׁבַּת חֲזוֹן" עַל שֵׁם הַהַפְּטָרָה שֶׁקוֹרְאִים "חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַחַנֵּן "בָּנִים גְּדֹלְתֵי וְרוֹמְמֵתֵי וְהֵם פִּשְׁעוּ בִּי", וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְמַסָּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁעַל כָּל פְּנִים אֲנַחְנוּ נִהְיֶה רְאוּיִים לְהַקְּרָאוֹת בָּנִים לְמַקּוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"ד א') "בָּנִים אַתֶּם לַהּוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם", וְעֲלִינוּ לְמַסָּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַפְּיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, לְקָרֵב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁגַּם הֵם יִכִּירוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַמְּנַהֲיָגִים, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא קָמָא נ"ב). כִּד רְגִיז רְעִיא עַל עֲנָא עֲבִיד לְנִגְדָא סְמוּתָא, וּפְרִשׁ רִשׁ"י [כְּפִשְׁהוּעָה בְּכַעַס עַל

צאנו, אזי מנקר עינייה, הוא מעור את הראש של העדר ונכשלת ונופלת בבורות והעדר אחריה, כך כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסים שאינן מהוגנין; ולצערנו הרב זה מה שקרה לדורותינו אלו שהמנהיגים מזניחים את העם וכו', ולא מבינים אותם וכו', ומזה יוצא מה שיוצא, ולכן עלינו נפל חובת היום להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, כי הוא נשלח לדורותינו אלו לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך ולפתח לנו את העינים לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן אשריהם אלו שעוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ולקרב נשמות ישראל אליו יתברך, שזה חובה גדולה מאד, כי גדל השנאת חנם ששורה עכשו בין נשמות ישראל, זה אים ונורא, שמזמן לא ראינו דברים כאלו, והנה אנחנו עומדים לפני תשעה באב שהבית המקדש חרב רק מפני שנאת חנם, שנגרם על ידי המנהיגים של שקר, ולכן עלינו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם שהוא המנהיג הרחמן היודע להנהיג את עם ישראל ברחמנות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') שהצדיק הוא המנהיג הרחמן, והוא יודע איך להתנהג עם הרחמנות, ולכן חובה על כל אחד מאנשי שלומנו להפיץ לכל הפחות שתיים או שלוש ספרים בכל יום, לקרובי משפחתו, ולחבריו, ולידידיו וכו' וכו', כי אין עוד ספרים שמקורבים את נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא כמו ספרי רבנו ז"ל, ובפרט שעכשו יצא מהדפוס "שאלות ותשובות בהסידות ברסלב" חלק ד', אשרי מי שיכול להפיץ את זה על כל פנים למשפחתו ולקרוביו ולידידיו וכו', שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות עם נשמות ישראל, ובזה נקים את סוף נבואת ישעיהו "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", ואין עוד צדקה יותר גדולה מלהפיץ את ספרי רבנו ז"ל, אשרי מי שיהיה לו חלק בזה.

המאחל לכם שבת שלום

קנוד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם בְּעָרֵב יִהְיֶה אֶסְפָּה דְּחוּפָה שְׁקָרָאוּ רַבְּנֵי הַקְּהָלָה, וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ
אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַע־עוֹלָם שָׁגַם בֶּן
יְבוּא לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהָאֶסְפָּה הַזֹּאת, שְׁבֻזָּה נְטִכְס עֲצָה בִּיחָד בְּעִנְיַן מַחִירֵי הַשֶּׁכֶר
דִּירָה, שְׁמִפְקִיעִים שְׁעָרִים וְכוּ', וּמְלַמְּדִים אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לַעֲלוֹת בְּכָל
פַּעַם אֶת הַמַּחִירִים, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְבַקֵּשׁ לְטוֹבַת הַכָּלָל, שְׁכֹלֵם יִשְׁתַּתְּפוּ וְיִהְיֶה זְכוּת הַדְּבֹר לְכֹלֵם,
אֲדַרְבָּה (מִשְׁלֵי כ"ד ו') "וּתְשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ", שְׁכָל אֶחָד יִתֵּן עֲצוֹת וְכוּ',
וּבִיחָד נְטִכְס עֲצָה שְׁלֵמָה, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם הַשְּׁמִצּוֹת אֶחָד
עַל הַשְּׁנֵי וְכוּ', כִּי כִּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם
מְרִיבָה שֵׁם הַשֵּׁטֶן; וְגִדּוֹל הַשְּׁלוֹם שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עוֹקְצִין פָּרָק
ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלֶּא הַשְּׁלוֹם.
שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְ"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְ"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם";
וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן י"ב) גִּדּוֹל הַשְּׁלוֹם שְׁאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְבַשֵּׂר אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו נִגְאָלִין אֶלֶּא בְּשְׁלוֹם.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁישׁ לָנוּ קְהָלָה כָּל כֶּף יָפָה וְקְדוּשָׁה, חֲמֻמָּה שֶׁל
אֲמוּנָה, וּבִנְיַן שֶׁל חֲסֵד וְאַהֲבָה, וְחֻבֵּל שְׁכֻמוֹ יִדְיֵנוּ נִקְלָקֵל אֶת זֶה וְכוּ',
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁכָל מִי שֶׁרָק יְכוּל שְׁיָבוֹא, וּבִיחָד נוֹכַח לְהַגִּיעַ
לְפָשְׁרָה שִׁיְהִיה טוֹב לְכֹלֵם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ואתחנן ז' מנחם אב ה'תשע"א.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים חסידי ברסלב הגרים ביבנאל עיר ברסלב, הוי"ה
 עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אנחנו צריכים להתחזק ביתר שאת ויתר עז, ושום דבר בעולם
 שלא יוכל לשבר אותנו, אדרבה מכל מה שעובר עלינו אנחנו צריכים
 רק להתחזק ביתר שאת ויתר עז, ולהרחיב את פעילות של קהלתנו
 הקדושה, שזה הקהלה הכי יפה בעולם בלי שום גזמא כלל, כי קהלתנו
 היא חממה של אמונה, והיא קבוץ גלויות, אצלנו אין שום גזענות
 ארורה, אלא כל עם ישראל חשובים בעינינו, ובשביל זה הסמ"ך-מ"ם
 עיניו לטש ושניו חרק על קהלתנו הקדושה, ומשתדל להשמיץ אותנו
 ככל שהוא יכול, אבל כבר לא יועיל לו שום דבר, כי הוא נדמה כחיה
 גוססת וכו' שמשתדלת להוציא את כל הפחות האחרונים שיש לה,
 להזיק להזולת וכו'.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הכלל,
 לא לענות למחרפינו ולמבזי נפשנו שום דבר, וחכמינו הקדושים אמרו
 (שבת לב.) שבקיה לרוי'א דמנפשיה נפיל; כשאתה רואה שכור אל תדחף
 אותו כי הוא ממילא יפל, כמו כן הסמ"ך-מ"ם שמחרף ומגדף אותנו
 עכשו בכלי שופכין של העתונים, עלינו רק לדם ולשתק ולא לענות
 שום דבר, כי זה עקר התשובה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א'
 סימן ו') עקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ולכן אני מאד מבקש את
 אנשי שלומנו לא להגיב ולא לענות ולא לעשות שום דבר, רק לשתק,
 ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע"ז) כשתשמע חרפתך ותשתק
 תזכה שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתך; ואמר (שם אות מריבה סימן פ"ו)
 מי ששומע חרפתו ושותק, על ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיה
 ראויין לבוא עליו; ואמר (שם סימן כ"ט) מי ששומע חרפתו ושותק נקרא
 חסיד, והקדוש ברוך הוא שומר את נפשו.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּד' אֲמוֹת כָּךְ קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים, וּמְכֻלּוּם, מִמֶּשׁ מְכֻלּוּם בְּנִינוּ קַהְלָה כָּל כָּךְ קְדוּשָׁה, עַל אִף כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַסְתּוֹת שְׂאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים פֹּה זֶה חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ מִתְקַדְמִים צַעַד אַחַר צַעַד, זֶה מֵה שְׁשׁוּרְף אוֹתוֹ, וְהוּא מִשְׁתַּגֵּעַ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְעֲנוּת וְלֹא לְהַתְנַכַּח עִם אִף אֶחָד, עָלֵינוּ רַק לְהַרְבוֹת חֲיִלִּים בַּתּוֹרָה, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי שׁוּם יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ, וְלֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עָלָיו חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְהוּא מִלְּאֲכִי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם גִּבְרִיאֵל מִיְכָאֵל רַ'פָּאֵל אִוְרִיאֵל מְסַבְבִּים אֶת הָאָדָם הַלּוֹמֵד דָּף גְּמָרָא, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה חוֹלְטֵן מ"ב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה לָנוּ אֶת הַיָּמִים הָאֵלּוּ לַיְמֵי שְׂמֻחָה, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם נַחֲמָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן ט"ו אָב ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקִּדְשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תִּמְיֵד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגַּעְנוּ לַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁכָּלִּל יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִים לְלַמַּד מִסַּכַּת בְּרָכוֹת כְּפִי סִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ, וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטוֹלָנִים, אֲלֵא גַם אַתֶּם תִּתְחִילוּ כָּל יוֹם לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּעַקְשָׁנוֹת הַכִּי גְדוּלָה.

תְּהִלָּה לָאֵל בְּקַהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה בִּיבְנֵאֵל יֵשׁ כְּכֹר שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוֹמִידִים עִם מַגִּיד שְׁעוּר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, מִי הִיָּה מֵאֲמִין דְּבָר

כְּזֶה שְׂבָאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע אִם זֶה בְּכֻלָּל קִימַת עַל הַמִּפָּה וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל הַקְּמֵנוּ כְּאֵן קִהְלָה קְדוּשָׁה לְתַפְאֶרֶת, וְאֵין לָנוּ מִה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם, בְּפֶרֶט בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֵׁישׁ בְּקִהְלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּמֵנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שְׂרַעְבִים וְצִמְאִים יְכוּלִים לְאָכַל בְּשִׁפְעַ מְתֵי שָׂרָק רוּצִים, מְקַבְּלִים אֶת כָּלֶם בְּסִכָּר פְּנִים יְפוֹת חָנָם אֵין כֶּסֶף, רַק לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְנִינִים אַחַר מְנִינִים מִתְּפִלַּת וְתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית מְנַחָה עֶרְבִית, מִי הִיָּה מְאָמִין דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי כּוֹלָלִים, כּוֹלָל גְּדוֹל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמְּאִיר" שְׁמֵתֵי שְׂרוּצִים לְבוֹא הֵם יְכוּלִים לְבוֹא וְלִלְמַד, וְכֵן כּוֹלָל גְּדוֹל לְאַבְרָכִים "תַּפְאֶרֶת בְּנִימִין" לְאַבְרָכִים שְׂרוּצִים לְלַמַּד וְלְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמָם בְּהוֹרָאָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל עֲצָמְכֶם, וְתִתְחִילוּ הַיּוֹם לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּעַקְשָׁנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְאֵף שְׂזִה בָּא לְאַדָּם קֶשֶׁה, רְאוּי לוֹ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם אוֹחֵז אֶת הַגְּמָרָא, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַרְגַע שֶׁהוּא יִתְרַשֵּׁל יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד גְּמָרָא, הִיָּהוּדוֹת וְהַאֲמוּנָה שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', תִּתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֶל כָּל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִתְחִילוּ לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקֶרוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קנז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ואתחנן י' מנחם אב התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש מכל אחד ואחת מאנשי שלומנו היקרים, היות שבבית
 חולים פוריה נמצא שמה פרופסור גדול ממחה מיחד בתחום הלב,
 ושמו פרופסור ... נ"י, הוא הקים בבית חולים פוריה ומקים שם מרכז
 קרדיאלי מופתי הכולל יחידת צנתורים, יחידת טפול נמרץ, מחלקת
 קרדיולוגית, ויחידה והערכה בלתי פולשנית של הלב.

הוא טפל אתי אישית בנאמנות גדולה, וכן טפל עם כמה מאנשי
 שלומנו, והציל אותם ממש ממות לחיים, ועכשו מאיזה סבה רוצים
 להעביר אותו וכו', ולכן אני מבקש את כל אחד ואחת מאנשי שלומנו
 הן הגברים והן הנשים, שיחתמו על העצומה שבידי הראב"ד של
 קהלתנו, הרב ... שליט"א, ויפה שעה אחת קדם, כי זה פשוט הצלת
 נפשות, ומה גם הכרת הטוב שיש לנו להפרופסור הזה, ולכן אני מבקש
 את כלם בלי יוצא מן הכלל שיחתמו על העצומה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קנח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר עקב י"ז אב ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו "חסדי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישרה
 שכינתו עליהם תמיד.

חסדי השם יתברך שנכנסנו כבר ביום חמשה עשר באב שאמרו
 חכמינו הקדושים (תענית כ"ו): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה

עָשָׂר בָּאָב, וְאָמְרוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שְׂאֵז הַפְּסִיקוּ לְכָרוֹת עֲצִים לְמַעְרָכָה, וּפְרַשׁ רַבְנּוּ גְרָשׁוּם (בְּבֵא בַתְּרָא קכ"א:) לְפִי שֶׁהָיוּ עֲסוּקִים לְכָרוֹת עֲצִי הַמַּעְרָכָה מִחֻדָּשׁ נִיסָן עַד חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב וְאֵז הַפְּסִיקוּ לְכָרוֹת עֲצִים וְעָשׂוּ יוֹם טוֹב שְׂמֵכָאן וְאֵילָךְ הָיוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה עֵינַן שָׁם, הָרִי שְׂאֵף שְׂעָסְקוּ כָּל הַזְּמַן בְּמַצּוּהָ לְכָרוֹת עֲצִים לְעֲצֵי הַמַּעְרָכָה עִם כָּל זֹאת עָשׂוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים יוֹם טוֹב בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב שְׂאֵז כִּבְרַת הַפְּסִיקוּ לְכָרוֹת עֲצִים וַיֵּשׁ לָהֶם זְמַן לְלַמֵּד בַּתּוֹרָה, רוֹאִים מְזֵה אֵת מַעְלַת לְמוּד הַתּוֹרָה שְׂאֵינַן לְמַעְלָה מְזֵה, עַד כְּדִי כֶּךָ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ו') בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמִכְרֹזַת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעְלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂכָל מִי שְׂאֵינּוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נְזוּף, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֵת כָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַיּוֹת שֶׁהָיוּ הַתְּחִילוֹ לְלַמֵּד בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִסְּכַת מוֹעֵד קָטָן שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יִצְטָרֵף אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאָדָם אֵת גְּדוֹל הַזְכוּת הָאָדָם שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין כ"ד) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי זֶה תְּלַמּוּדוֹ שֶׁל בְּבֵל, וְהַפְּרוּשׁ הוּא אֵף שְׂאָדָם נִמְצָא בְּחֻשָּׁף גְּדוֹל וּמְסוּבָב אוֹתוֹ כָּל מֵינֵי צְרוּת וַיְסוּרִים וְכוּ' חוֹבוֹת וְעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', וּמֵר לוֹ מְאֹד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשִׁירְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם יְזַכֵּה לְצֵאת מֵהַחֻשָּׁף שְׂנִמְצָא בוֹ, וְלִכְּן אֶל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם הַלְמוּד דָּף גְּמָרָא, כִּי זֶה יֵאִיר לָכֶם אֵת הַחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֵת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יִחְסַר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְלַמֵּד מִקְרָא – שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, מְשֻׁנָּה – לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן שְׂאֵינַן עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב כְּמוֹ לְמוּד מְשֻׁנִּיּוֹת שְׂמִזְכֶּךָ אֵת הַנְּשֻׁמָּה מִכָּל מֵינֵי חֲלָדָה שְׂנִדְבֵּק בָּהּ בְּעוֹנוֹתָיו, גְּמָרָא לְלַמֵּד אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁזֵה עָקֵר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא, כִּי לְהַפֵּךְ מִי שְׂאֵינַן לוֹ אֵת הַשְּׁלוּשׁ הַלְמוּדִים הָאֵלוּ הוּא הַעֲנִי הַכִּי גְּדוֹל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) וּבְבֵיתִי אֵינַן לָחֵם וְאֵינַן שְׂמֻלָּה שְׂאֵינַן בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא גְּמָרָא, וְלִכְּן אֶל תְּהִיּוּ בְּטֻלְנִים זֶה מֵהַשְּׂאֵר לָכֶם כְּשֶׁתְּחַטְּפוּ בְּכָל יוֹם אֵת הַשְּׁלוּשׁ לְמוּדִים הָאֵלוּ, וְאָמְרוּ

חכמינו הקדושים (עירובין כ"א): "אם פָּרְחָה הַגָּפֶן" אלו בעלי מקרא, "פֶּתַח הַסְּמֵדֵר" אלו בעלי משנה, "הֵנִצּוּ הַרְמוֹנִים" אלו בעלי גמרא, הרי שלכם לפניכם מה זה ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא וצריכים להיות חכם גדול מאד לגנב עתים לתורה אפלו מתוך הטְרִדָּה, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר לכם מהיום הזה.

בניתי את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה שתהיה קהלה של תורה ושל חסד, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתציתו אותי הן בלמוד התורה הקדושה בכל יום שזה חיינו וארך ימינו וכן בעשית חסד, שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה מכל הזבח שזבח שלמה לפני, לעשות חסד עם יהודי זה זכותנו, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) אלמלא גמילות חסד אין כל העולם מתקיים אפלו שעה אחת, ובשביל זה הקמתי את בית התבשיל "אהל אברהם" לעשות חסד עם כל יהודי.

וכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שתמסרו את נפשכם לבוא להתפלל במנין דיקא אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו'): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאל בו, רואים מזה את ההשגחה פרטית שממשיך על עצמו, הינו אדם רגיל לבוא לבית הכנסת כל יום ולא בא יום אחד כבר הקדוש ברוך הוא שואל איפה הוא וממשיך לו את מה שחסר לו, ולכן אשרי מי שבא להתפלל בכל יום בבית הכנסת ואפלו שזה בא לו במסירות נפש, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ט.) אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללים, ולכן צריכים למסור את נפשו לבוא להתפלל בבית הכנסת דיקא שאז הקדוש ברוך הוא ימחל לו על כל עוונותיו, ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה הנחלים הללו בני אדם יורדים לתוכן כשהם טמאים וטובלים ועולים טהורים כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסים לתוכן כשהם מלאים עוונות ויוצאים מלאים מצוות, הרי שלכם לפניכם אם באים

לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן וְאִם בְּאִים לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד מִקְרָא
מִשְׁנָה גְמָרָא אֶפְלוּ שְׁאָדָם מְלֵא עוֹנוֹת הוּא יוֹצֵא מְלֵא מְצוּוֹת.

וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם קְבִיעוֹת לְהִיּוֹת בְּכֹל יוֹם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל
בְּמַגֵּן וּבְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּבֵיתִי
כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ז') אֲנִי יִשְׁנָה
מִבֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְלִבִּי עַר לְבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּלְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, הִיָּנוּ עֲכָשׁוּ אֵינן לָנוּ
אֶת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ אֲבָל יֵשׁ לָנוּ בֵּיתִי כְּנִסְיוֹת וּבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי
מִי שֶׁנִּכְנַס בָּהֶם בְּכֹל יוֹם שְׁאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן יִזְכֶּה.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.) כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבְגִמְלוֹת
חֲסִידִים וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר מַעֲלָה אֲנִי עָלָיו כְּאִלוּ פְּדָאֲנִי לִי וְלִבְנֵי מִבֵּין
אֲמוֹת הָעוֹלָם, רוֹאִים מִזֶּה אִם אָדָם עוֹסֵק בְּתוֹרָה וְעוֹסֵק בְּגִמְלוֹת חֲסִידִים
לְעֶזֶר לְזוּלָת וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר בְּזֶה הוּא מִקְרָב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע הַגִּיעַ פַּעַם לְעִיר בְּרָאד וְנִכְנַס שָׁם לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל וְנִעְמַד בְּמִקּוֹם מְסִים לְמִטָּה וּבָאוּ חֲכָמֵי בְּרָאד וְהִזְמִינוּ
אוֹתוֹ שִׁיב בְּמִזְרַח כְּנֶהוּג לְכַבּוֹדוֹ, וְלֹא רָצָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֵן אֶלָּא
נִעְמַד עַל מִקּוֹם מְסִים וְשָׁמָּה הִתְפַּלֵּל, וּכְשֶׁשְׁאַלוּ אוֹתוֹ אַחַר הַתְּפִלָּה לָמָּה
הִתְעַקֵּשׁ שְׂרוּצָה דְּוָקָא בְּמִקּוֹם הַזֶּה לְהִתְפַּלֵּל, עָנָה וְאָמַר שֶׁבְּמִקּוֹם הַזֶּה
שְׁעִמְדִיתִי שָׁם הָיָה גְלוּי שְׂכִינָה וְדִיקָא שָׁם עָלְתָה הַתְּפִלָּה לְעֵילָא וְלְעֵילָא
וְשְׂאֵלוּ אוֹתוֹ חֲכָמֵי בְּרָאד לָמָּה בְּדִיוֹק בְּמִקּוֹם הַזֶּה? עָנָה וְאָמַר פֶּה בְּעִיר
בְּרָאד הָיָה שׁוֹאֵב מֵיִם יְהוּדִי פְּשׁוּט שְׁלֵא יָדַע כְּלוּם רַק לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ
הַסְּדוּר אֲבָל מִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן בְּכֹל יוֹם, וְהִנֵּה בְּקִיץ הַלֵּךְ
לוֹ הָעֵבוּדָה בְּקָלוֹת כִּי הֵלֵךְ אֶל הַנְּהַר וְשָׂאֵב מֵיִם וְהִבִּיא אֶת זֶה לְבָתִּים,
אֲבָל בַּחֲרָף הָיָה לוֹ מְאֹד קָשָׁה, הַנְּהַר הָיָה קְפוּא וְהָיָה צְרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת
הַקְּרַח וְלְשָׂאֵב מֵיִם וְלְהִבִּיא אֶת זֶה לְבָתִּים וְזֶה הָיָה לוֹ עֲבוּדַת פָּרָךְ, פַּעַם
אֶחָד לָקַח לוֹ הַרְבֵּה זְמַן לְשַׁבֵּר אֶת הַקְּרַח וּמֵלֵא דְּלִי עִם מֵיִם וְהִיּוֹת שְׁהִיָּה
חֲרָף אֲזוֹ קְפוּאוֹ הַמֵּיִם עַל יְדוֹ וּכְשֶׁרָאָה שְׁהוּלָךְ לְאַחַר אֶת הַתְּפִלָּה בְּצְבוּר
אֲזִי הִנִּיחַ אֶת הַדְּלִי וְרָץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְעַטֵּף עִם צִיצִית וְלְהִנִּיחַ תְּפִלִּין

וּכְשֶׁרָאָה שֶׁהַחֲלָצָה שְׁלוֹ קַפְאָה מְרַב קָרַע עַל יָדוֹ וְכִדִּי שִׁיִּסְפִּיק לְהַתְּפִלֵּל עִם הַצְּבוּר אֲזִי הַגְּבִיָּה אֶת הַשְּׂרוּוֹל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ כִּי זֶה הִיָּה קַפּוּא עִם קָרַח וְנִקְרַע לֹו הַעוֹר וַיִּצָּא לוֹ דָּם, וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא הִסְתַּכַּל עַל זֶה וְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין וְהִתְפִּלֵּל עִם הַצְּבוּר, סִיִּם הִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע יְהוּדִי פְּשוּט שְׁכָל כֶּךָ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְּפִלֵּל עִם הַצְּבוּר עַד זֹב דָּם זֶה עָשָׂה רָשָׁם כָּל כֶּךָ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם שֶׁבְּמָקוֹם הַזֶּה אֵיפֹה שֶׁהוּא עֹמֵד הַתְּגַלְתָּהּ הַשְּׂכִינָה, וְשֵׁם הַתְּפִלָּה מִתְּקַבֵּלֶת בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן עַד הַיּוֹם, וְלָכֵן נַעֲמַדְתִּי דִּיקָא בְּמָקוֹם הַזֶּה לְהַתְּפִלֵּל.

רוֹאִים מְכַל זֶה מַה זֶה לְהַתְּפִלֵּל בְּצְבוּר בְּמַנִּין דִּיקָא שְׁאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, עַד כְּדִי כֶּךָ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלַי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ג') כָּל מִי שְׁאִינוֹ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֻסָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֻסָּת לְעֵתִיד לָבוֹא, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לָבוֹא בְּכָל יוֹם לְבֵית הַכְּנֻסָּת לְהַתְּפִלֵּל בְּצְבוּר דִּיקָא וּבִזְהָ יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בַּגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַא דְּבִי אֱלִיָּהוּ רַבָּה פָּרָק ח') מִי שֶׁהוּא מְשַׁכֵּים וּמַעֲרִיב לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת לְהַשְׁלִים עֲשֶׂרָה עֲלֵיהֶם הוּא אוֹמֵר "פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי", לָכֵן אַל תִּהְיוּ בְּטֹלְגִים תְּבוֹאוּ לְהַתְּפִלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנִּין וְאַפְלוּ שְׁבֹא לָכֵם הַדְּבַר הַזֶּה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל רַע, וְאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׂכִינְתוֹ עִמָּהֶם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִנּוּט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רְאָה עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל כ"ח אָב הַתְּשַׁע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּלִּלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" דִּי בְּכָל אֶתְרָא וְאֶתְרָא, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

יְדוּעַ בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל כָּלֵם אוֹמְרִים

סדר יום כפור קטן, ולכן מאד מאד רצייתי שתעשו עכשו התחלה חדשה, על כל פנים מעכשו, כי היום זה ערב ראש חודש אלול, ומה טוב ומה נעים באם תוכלו להצטרף להתפלל סדר תפלת יום כפור קטן, שזה דבר גדול מאד מאד, ומובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ראש חודש הלכה ו' אות א') שזה דבר גדול מאד ללכת ולנסע אל קברי צדיקים בערב ראש חודש ולהתפלל ולצעק שם מעמק הלב וכו', ומובא בספר "שם משמואל" (פרשת פקודי) וכל ענין ערב ראש חודש שהוא יום כפור קטן אין רשות להסמך-ד-מ"ם בקטרוגו לסתום פתח ישראל וכו', עין שם, וכן מובא בספר "פרי צדיק" (לראש חודש כסלו - אות א') מרבין בתפלות ערב ראש חודש וקורין אותו יום כפור קטן. דראש חודש יום כפור קטן וראש חודש מצד ישראל דישראל מקדשי ליה והוא זמן כפרה. אך בראש חודש אי אפשר להרבות בתחנונות וראש חודש אסור בתענית וקבעוהו בערב ראש חודש וכו', עין שם, ובפרט עכשו שיש גזרות גדולות על נשמות ישראל מצד אחד רוצים לסגור את הישיבות, ומצד שני מאימים במלחמה גדולה וכו', ועם ישראל אין כחו אלא בפה, כמאמר ז"ל (תנחומא בשלח) כתיב (ישעיה ס"א) "אל תיראי תולעת יעקב", למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לה מה תולעת הזה אינו מכה את הארזים אלא בפיו והוא רך ומכה את הקשה, כך אין להם לישראל אלא תפלה שהעכו"ם נמשלו כארזים שנאמר (יחזקאל ל"א) "הנה אשור ארז בלבנון" ואומר (תהלים כ"ט) "וישבר הוי"ה את ארזי הלבנון" וכשהן מתגברים עליהם חוזרים בתשובה וצועקים ומתפללין והקדוש ברוך הוא עונה לעם ישראל בעת צרה; ולכן אשרי מי שיכול לומר היום בעת מנחה סדר תפלת יום כפור קטן, ולשוב בתשובה שלמה, והקדוש ברוך הוא יעזר שיתבטלו כל הגזרות רעות מכל עם ישראל, ויתפרדו כל פועלי און.

מנהגנו ממנחה של ערב ראש חודש אלול לומר את המזמור כ"ז בתהלים "לדוד הוי"ה אורי וישעי", והסדר הוא בשחרית ואמרים את זה אחר אמירת היום, ובמנחה אמרים את זה אחר שמונה עשרה לפני

קדיש שלם, עד שחרית של שמחת תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה
לשנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה.

המאחל לכם שבת שלום וחדש מברך

קס.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר שפטים ערב ראש חודש אלול ל' אב ה'תשע"א.
שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב"
תלמידי "היכל הקדוש" הוי"ה ישרה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מנהג ישראל מקדם לערף בערב ראש חודש סדר יום כפור קטן וכך
נוהגים אנשי שלומנו עוד מימי מוהרנ"ת ז"ל שהיה רגיל לבוא אז אל
ציון רבנו ז"ל ברוב עם וביחד עוררו רחמי שמים בסדר יום כפור קטן.

והנה יען שעכשו עם ישראל נמצאים בכל העולם במצב מאד
קשה, בכלליות, ובפרטיות, ובפרטי פרטיות, וכן קהלתנו נרדפת מאד
מהסמ"ך-מ"ם שרוצה לבלענו ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו
שבשמים, ולכן החלטתי שנתאסף יחד כלליות אנשי שלומנו הגברים
הנשים והילדים אצל ציון התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס ולבקש
על נפשנו, ועל פדות נשמתנו, להוציאנו ממקום שנפלנו שם וכו' ונזכה
כבר יחד להפטר מרודפינו ומשונאי נפשנו, ויעזר הקדוש ברוך הוא
"ויקיים" בנו ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ" וכבר יהיה שלום
ואהבה ואחדות בין נשמות ישראל שרק זה יחיש את גאלתנו.

על כל פנים נבקש שבקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה
שתהיה אהבה אחוה ורעות ואיש את רעהו יעזר ומי שלא שייך אלינו
שיסתלק מעלינו באפן שיתקיים על ידי בי כנישתא חדא נגאל [זאת
אומרת אם יהיה רק בית הכנסת אחד בעולם שיהיו באחדות בזכותם
תהיה הגאולה] לזאת אבקש את אנשי שלומנו היקרים הנה עכשו נכנסים
בחדש אלול חודש הרחמים והסליחות שנזכה לנצל את הזמן היקר הזה

כָּל חֲדָשׁ אֱלוֹל לַחֲטָף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי וְנִכְיִן עֲצָמָנוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֹל אֶחָד שִׁישְׁתֵּדֵל לְהִבְיָא לְרַבְּנוּ ז"ל
מִתְּנוּת מִכֹּל הַשָּׁנָה, זֶה מִקְרָא, זֶה מִשְׁנָה, זֶה גְמָרָא, זֶה מְדָרֵשׁ, זֶה שְׁלַחַן
עָרוּף, זֶה זֵהָר וְתַקּוּנִים וְכוּ' וְכוּ' כֹּל אֶחָד כְּפִי כַחוֹ, וְכִף נִהְגוּ מִקְדַּמַּת דִּנְא
לְהִבְיָא מִתְּנוּת לְרַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אַל תְּהִיּוּ בְטָלָנִים וְתִרְאוּ לְנִצֵּל אֶת כֹּל הַחֲדָשׁ אֱלוֹל עִם נִקְדוּת
טוֹבוֹת וְהַעֲקֵר אֶהְבֵּה אַחְוָה וְרַעוּת וְשְׁלוֹם וְכוּ' וּלְגַרֵּשׁ מֵאַתְּנוּ כֹּל מִי
שֶׁמְעוֹרֵר מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת שֶׁהֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכוּ', אֲנַחְנוּ תְלוּנִים
רַק בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי וְרַק זֶה יִחִישׁ אֶת
גְּאֻלְתָּנוּ וּבִיאת מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

הַסֵּדֵר הוּא מִתְּחִילִים "תְּפִלָּה לְעַנִּי" וְכוּ'.

וְאַחַר כֵּן מִתְּפִלָּלִים מְנַחֵה, קְרַבְּנוֹת, אֲשֶׁרִי, שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה, וְאַחַר
חֲזֵרַת הַשֵּׁץ מִתְּחִילִים "לְכוּ וְנִשׁוּבָה" וְכוּ' וּלְפָנֵי קְדִישׁ שְׁלֵם מִתְּחִילִים
לוֹמֵר "מִזְמוֹר לְדוֹד ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי" וְאוֹמְרִים אֶת זֶה עַד שֶׁמַּחַת תּוֹרָה
בְּבִקְרָה.

קסא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁפָטִים כ"ט אָב (עֲרַב רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל) הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עֲכָשׁוּ בְּחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲדָשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת,
וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, שְׁיִתְאַחְדוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר
בְּאַחֲדוּת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כֵן אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא נִצְבִּים) בְּנִהַג

שֶׁבְעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלֵן אֶגְדָּה אַחַת; וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ (שְׁמוֹת י"ח ז') וַיִּשְׂאֵלוּ אִישׁ לְרַעְהוּ לְשָׁלוֹם רְאִשֵׁי תְבוֹת אֱלֹוִי'ל, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִים בַּחֲדָשׁ הַזֶּה לְהַקְפִּיד עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל כַּחוּ זֶה רַק "הַפְּרֹד וּמִשְׁל", כְּמוֹ שְׁאַנְחֲנוּ חֲשִׁים אֶת זֶה עַל עוֹרְנוּ וּבְשִׁרְנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵב בְּבַחֲרֵיּוֹת הַבָּאוֹת, תְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה, וְשְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵב לִי, וְאֵל תֵּאָבּוּ וְאֵל תִּשְׁמְעוּ לְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם, רַק מַה שְׂאֲנִי יֹאמֵר לָכֶם, כִּי הַמְּלַחְמָה עָלֵינוּ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אֲבָל בְּכַחוּ יִתְבָּרַךְ נִזְכָּה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, עָלֵינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵר וּבֵיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַחֲדָשׁ הַזֶּה, וּלְהִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד אֶת הַשְּׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ וְכו'.

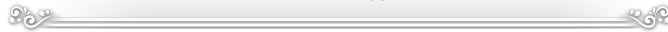
מְנַהֲגֵנוּ הוּא כְּבָר לְהִתְחִיל מִיּוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל לְתַקְעַ בְּשׁוֹפָר, וְעַקֵּר תְּקִיעַת שׁוֹפָר הוּא לְעַקֵּר אֶת הַשְּׁנָאָה מִלְּבָנוּ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (דְּבָרִים כ"ט י"ז) שְׁרֵשׁ פְּרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה רְאִשֵׁי תְבוֹת שׁוֹפָר', וּפְרֵשׁ רֵשׁ"י שְׁרֵשׁ מְגַדֵּל עֹשֵׁב מֵר כְּגִידִין שֶׁהֵם מְרִים, כְּלוֹמֵר מִפְּרָה וּמִרְבֵּה רֵשׁע בְּקִרְבָּכֶם; הֵינּוּ שֶׁתְּקִיעַת שׁוֹפָר צְרִיף לְהוֹצִיא מֵאֲתָנוּ אֶת הַמְּרִירוֹת שֶׁנִּמְצָא בָנוּ וְאֶת הַרְשָׁעוֹת שֵׁשׁ בְּתוֹכֵנוּ שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה רַע לְהַזוּלָת, וְכֵן הִתְחִילוּ לומר מְזִמּוֹר כ"ז "לְדוֹד הַיּוֹי"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי" מִמְּנַחֶה עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל, וְאוֹמְרִים אֶת זֶה עַד שֶׁחֲרִית בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, בְּבַקֵּר אוֹמְרִים אֶת הַמְּזִמּוֹר אַחַר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וּבְמִנְחָה אוֹמְרִים אֶת זֶה תִּכְף וּמִיד אַחַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְפָנֵי אֲמִירַת תְּתַקַּבֵּל, וְהַעֲקֵר לְכוּן מַה שְׂאוֹמְרִים, כִּי בְּמִזְמוֹר זֶה מְרַמֵּז אֱלוּל וְרֵאשׁ הַשְּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפוּרִים וְסִכּוֹת.

הָעֵקֶר שֶׁנֶּעֱבַד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה, וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוּלָּת
בְּמִשְׁךְ כָּל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא חֹדֶשׁ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

אלול

קסב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה נִכְנָס עִכְשָׁו יְמֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וּמִנְהַג אֲצֵל עֲדוֹת הַמְּזָרַח שְׂמַתְחִילִים כְּכֹר לֹמֵר סְלִיחוֹת בְּמִשְׁךְ כָּל הַחֹדֶשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁישְׁתַּדֵּל עִכְשָׁו בַּחֹדֶשׁ הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, עַל כָּל פָּנִים לְבֹא אֶל אֶחָד מֵהַמְּנַיְנִים שֶׁל אֲמִירַת סְלִיחוֹת, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כִּי עִכְשָׁו בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים הֵם עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם, וַיְכֻלִּים לִפְעֹל כָּל מַה שְׂרוּצִים וְכוּ', וַיֵּשׁ עֲלֵינוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה דִינִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂאוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת סֵדֶר הַסְּלִיחוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים מִלְּמַעְלָה.

יֵשׁ מְנַיֵן לְאֲמִירַת סְלִיחוֹת שְׁעָה קֶדֶם מְנַיֵן הַנֶּגֶז. וְכֵן יֵשׁ מְנַיֵן לְאֲמִירַת סְלִיחוֹת בְּשְׁעָה 12:30 בְּעִזְרַת נָשִׁים וְכֵן יֵשׁ מְנַיֵן לְאֲמִירַת סְלִיחוֹת בְּשְׁעָה 3:00 בְּכוֹלֵל "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין". וְכֵן יֵשׁ מְנַיֵן לְאֲמִירַת סְלִיחוֹת בְּלִילָה בְּשְׁעָה 12:00 בְּכוֹלֵל "חֲצוֹת".

וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְבַחֵר אֶחָד מֵהַזְּמַנִּים הָאֵלֶּה, וְתִקְפִּידוּ לֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת סֵדֶר הַסְּלִיחוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים כָּל אֶחָד

כְּפִי עֲנִינוּ וְכוּ', וְכַפִּי מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּנְצֵל אֶת הַיָּמִים הָאֵלֶּה
יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת חֹדֶשׁ אֱלוֹל.

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּכּוֹל לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֶה לֹקַח
בְּעֶרְךָ חֲצִי שְׁעָה, אַבְל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) מִי
שֶׁרוּצֶה לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה, יִהְיֶה רְגִיל בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים
מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה. כִּי יֵשׁ נוֹן שְׁעֲרֵי תִשׁוּבָה, וּמ"ט שְׁעָרִים יְכוּל כָּל אָדָם
לְהַכְנִס בָּהֶם וּלְהַשְׁיֵג, אֲךָ שְׁעַר הַחֲמִשִּׁים הוּא בְּחִינַת הַתִּשׁוּבָה שֶׁל
הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ, כְּבִיכּוֹל וְכוּ', וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים יְכוּלִים לְהַכְנִס
בְּשְׁעַר הַחֲמִשִּׁים וְכוּ', וְיֵשׁ אֶחָד שְׂאִין לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת כָּלֵל לְתִשׁוּבָה, וְאֶפְלוּ
מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשׁוּבָה, אֵינּוּ זֹכֵה לְהַגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשְׁעַר
שֶׁל תִּשׁוּבָה הַשְּׂיָף לוֹ; וְאֶפְלוּ אִם מַגִּיעַ לְשָׁם, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַשְׁעַר שֶׁל
תִּשׁוּבָה סְגוּר, וּמִחֲמַת כָּל זֶה אֵין הָאָדָם זֹכֵה לְתִשׁוּבָה. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְּהִלִּים, אֶפְלוּ מִי שְׂאִין לוֹ שׁוֹם הַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשׁוּבָה, הוּא מִתְעוֹרֵר
לְעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, וְגַם זֹכֵה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְהַגִּיעַ אֶל הַשְׁעַר וְאוֹת הַשְּׂיָף
לוֹ וּלְפַתַח הַשְׁעַר. נִמְצָא שְׁזֹכֵה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה; וְלִכְן אֵל
תְּהִיוּ בְּטֻלָּנִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזֹכֵה לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁעַל יְדֵי
זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַתְּנַשּׂאוֹת
סִימָן כ"ז) עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים נִתְרוֹמַם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קסג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שפטים ג' אלול התשע"ג.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

עכשו בימי אלול הקדושים אנחנו צריכים להתאחד יותר ויותר, כי
 אצלו יתברך מאד מאד חשוב אהבה ואחוה ורעות, עד כדי כך שאמרו
 חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ח סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו
 אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים
 כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה
 מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה
 מקרבים את הגאולה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו
 בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה; וכל הענין של הסמ"ך-
 מ"ם הוא רק לעשות פרודים בין נשמות ישראל, כמו שאנחנו רואים פה
 ביבנאל איך שהרשע הזה מסית ומדיח נגדנו יומם ולילה, כאלו אנחנו
 נסגר כבישים וכו', וכאלו אנחנו רוצים להשתלט וכו', והוא מסית ומדיח
 את כל מי שרק יכול, אבל עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך,
 כי הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ועכשו יבוא ראש השנה
 שאז הוא יום הדין, והקדוש ברוך הוא ממליך מלכים, ומנשא את כל
 מי שרוצה, ומקים (תהלים ע"ה ח') "כי אלקים שפט זה ישפיל וזה ירים",
 כי הכל תלוי רק בו יתברך, ועלינו לקים מה שכתוב בפרשת השבוע
 (דברים כ') "אל ירד לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי
 הוי"ה אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם",
 ודרשו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ב:) הם באים בנצחוננו של בשר ודם,
 ואתם באים בנצחוננו של מקום; עכשו זה תקופת הבחירות וכו', אין לנו
 מה להתבלבל משום דבר שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והוא
 יוליכנו על דרך האמת, ונזכה לנצח בגדול, לא צריכים להכנס בופוחים
 עם אף אחד, כי רק הוא יתברך קובע איך שיהיה.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלֹהֵי הַקְדוּשִׁים רְאוּי לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַקְפִּיד
לוֹמַר בְּכֹל יוֹם סְלִיחוֹת, וַיֵּשׁ אֶצְלָנוּ כַּמָּה מְנַיָּנִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמִּצְטָרֵף לְאִיזָה מְנַיָּן.

מְנַהֲגָנוּ לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכֹל יוֹם לְפָנַי עָלֵינוּ, אַחַר אֲמִירַת הַקְּדִישׁ
דְּרַבְּנָן וּבְרַכּוּ, וְכֵן בְּעֵינֵי אֲמִירַת הַמְּזֻמּוֹר "לְדוֹד הַיְי"ה אֲוֹרֵי", בְּבִקְרָא
אוֹמְרִים אֶת זֶה אַחַר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְאִם יֵשׁ אָבֵל לֹא עָלֵינוּ, אוֹמַר קְדִישׁ הֵן
אַחַר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְכֵן אַחַר אֲמִירַת מְזֻמּוֹר "לְדוֹד הַיְי"ה אֲוֹרֵי", וּבְמִנְחָה
אוֹמְרִים אֶת הַמְּזֻמּוֹר "לְדוֹד הַיְי"ה אֲוֹרֵי" תַּכְּף וּמִיד אַחַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה,
לְפָנַי תַּחֲנוּן וְקְדִישׁ תַּתְקַבֵּל.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים שְׁתִּהְלֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ
יּוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, שְׂמָאֵד מְאֹד בְּקִשׁ אוֹתָךְ
שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחַד, וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ
עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

קִסְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שַׁבַּת קְדֵשׁ לְסֹדֵר שְׂפָטִים ג' אֱלֹהֵי ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲתָמוּל פְּתַחְנוּ אֶת הַסְּמִינָר "בֵּית מְלָכָה" שְׁהַקִּים
בְּנֵי הָרֵב ... נ"י בְּרַב פֶּאָר, וְעָבַד עַל זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וּמִי
שֶׁרַק רוֹאֶה אֶת זֶה עוֹמֵד מִשְׁתָּאָה עַל הַיְפִי וְהַפֶּאָר הַזֶּה שְׂמִכְלוֹם הַקְּמָנוּ
אַרְבַּע כַּתוּת לְהַבְנֹת הַגְּדוּלוֹת, שְׂצָרִיכוֹת שְׂמִירָה, כְּמִאֲמָרָם ז"ל (בְּמִדְבָּר
רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֵךְ - בְּכַבְּנוֹת שְׂצָרִיכוֹת שְׂמִירָה, וּבְפֶרֶט בְּדוֹר

הזה שְׁעוּבָר על בְּנֵי הַנְּעוּרִים מה שְׁעוּבָר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְּנוּ לּוֹ גֵב וְכִתְּפוּ לְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה לְבָנוֹת גַּם לְהַבְנִים מֵאַחַר בַּר מִצְוֵה יְשִׁיבָה כְּזוֹ, כִּי לְהַבְנוֹת הוּא הַשִּׁיג מְנַהֵלֶת חֲדָשָׁה וְאַרְבַּע מוֹרוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֲנִי מְאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, וִיְהִיו עֲסוֹקוֹת כָּל הַיּוֹם.

הַיּוֹת שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה תִּהְיֶה שְׁנַת שְׂמֻטָּה וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ קוֹנִים כְּבָר אֶת הָאֲתְרוּגִים לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּדִי שְׁלֵא נִכְנָס בְּשׁוּם שְׂאֵלוֹת בְּהַלְכָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִרְשֵׁם בְּהַחֲנוּת שְׁלָנוּ "בְּרֶסֶלַב סְנַטֵּר" כְּדִי לְהַשִּׁיג אֶת הַד' מִיָּנִים בְּהַחֲנוּת שְׁהַקְמָתִי "בְּרֶסֶלַב סְנַטֵּר", וַיֵּשׁ לָנוּ אֲתְרוּגִים מְבַחֲרִים תַּחַת הַשְּׂגָחַת הַ"בֵּית הַוּרְאָה" שְׁלָנוּ, וּבִפְרָט הָרַב ... נ"י בְּעֶצְמוֹ עוֹמֵד בְּפִקּוּחַ עַל זֶה, וְכֵן רָאָה לְקַנּוֹת אֶת הַסְּכוּת וְאֶת הַנּוֹי סְכוּת וְכוּ' וְכוּ' וְכָל מַה שֶּׁשִּׁיךְ לְהַחֲגִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַחֲנוּת הַזֶּה זֶה חֲדוּשׁ שֶׁבַחֲדוּשִׁים, מְקוֹם שְׂאָף פְּעַם לֹא הָיָה פֶּה יְהִדוּת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בַּחוּץ עַל הָרַחוּב, וְהִנֵּה נִתְקַיֵּם "וְנִהְפּוּךְ הוּא" שְׂמוּכְרִים אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, סְפָה וְד' מִיָּנִים וְכוּ', וְכֵן צִיצִית תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְכוּ', בְּרִישׁ גְּלִי, וְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בָּאִים לְקַנּוֹת, "וּפְנֵי הַמֶּן חָפוּ", הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁהוּא מְנַע אֶת הַיְהִדוּת מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה עוֹמֵד מֵהַצַּד וּמִתְפּוֹצֵץ וְכוּ' וְכוּ', וַיּוֹעֲצִיו אוֹמְרִים לּוֹ "אִם מְזַרַע הַיְהוּדִים מְרַדְּכִי אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפֵּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לּוֹ כִּי נְפוּל תְּפוּל לְפָנָיו", אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה שֶׁזִּכְיָתִי לְהִקְיָם חֲנוּת שֶׁל דְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּמְקוֹם כְּזֶה שְׂאָף פְּעַם לֹא הָיָה פֶּה זָכַר שֶׁל יְהִדוּת, וְתִהְלֶה לְאֵל הַיּוֹם מֵאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שְׂסָבִיב יִבְנָאֵל בָּאִים אֲנָשִׁים לְקַנּוֹת כָּל מִיָּנֵי תְּשִׁמִּישֵׁי קִדְשָׁה, אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחִת רוּחַ שְׁגוּרִמִּים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהוּדִים תְּמִימִים שֶׁמְנַעוּ מֵהֵם אֶת הַיְהִדוּת בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְהִנֵּה תִהְלֶה לְאֵל הֵם שׁוֹקְדִים וּבָאִים לְהַחֲנוּת שְׁהַקְמָתִי בִּיבְנָאֵל "בְּרֶסֶלַב סְנַטֵּר", כָּל מַה שְׂיִהוּדִי צָרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוּזָר לִי לְפִתַּח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת שְׁזֶה זְכוּת הָרַבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל לְקַנּוֹת שֵׁם אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ

בענייני יהדות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזה שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש ברוך הוא תמיד להיות ממוזכי הרבים.

המאחל לכם שבת שלום ושנה טובה ומתוקה

קסה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים היות שאנחנו עומדים עכשו לפני הבחירות, שאף אחד לא יתערב בענייני בחירות, הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, והוא יודע מה שטוב בשבילנו, ולכן אני מאד מבקש שלא יהיה שום שיחה בבית הפנסת מענייני הבחירות, ואין לאף אחד להתערב בזה, כי תהלה לאל בנתי את הקהלה הקדושה שלנו ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה, והקדוש ברוך הוא יחונן את דעתי את הכי טוב בשביל קהלתנו, ואני לא רוצה שאף אחד יתערב בעניינים אלו, ואף אחד שלא ידבר בשמי שום דבר, בכלל צריכים מאד מאד לשמר מבעלי מחלקת שהם אנשים מסכנים מאד מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ח סימן ד) כמה קשה מחלקת שכל העוֹזר במחלקת, הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו, וראינו בחוש שבמשך השנים היו בתוך קהלתנו בעלי מחלקת, לבסוף המקום הקיא אותם וברחו בבזיונות מקהלתנו, וגם עכשו יתקיים אותו דבר, ואל תשמעו לשום הסתות של נחש שמתחבא בתוך הקש ומסית ומדיח בתוך קהלתנו וכו', כי גם קלוננו יתגלה בקרוב ברבים, עד שהוא יעזב את קהלתנו.

אגב רצייתי לעורר את אנשי שלומנו ששליחי הסמ"ך-מ"ם התחילו לאחרונה לשלח הודעות SMS בטלפון הסתות נגד הקהלה, ולכן מי שמקבל הודעה כזו שיפתח תיק במשטרה, הרשע מרשע הזה חושב ששכחנו מה שאנחנו סובלים זה למעלה מחצי יובל שנים פה, את המקנה של נשים הוא סגר ולא נתן לנשותינו להכנס, את מי שתקן את הערוב פתח עליו תיק במשטרה, והעקר שמנע מאתנו שיהיה לילדינו מקום איפה ללמד, והוא לחם ועדין לוחם נגד החנוך הטהור שלנו בכל מיני דרכים נלוזים וכו', וכו', עדין אנחנו זוכרים שלקחו את השמונה מורות באזקים בנידות משטרה, תהלה לאל לא שכחנו ולא סלחנו על הרשעות שעשה ועדין עושה, ולכן אל תתפעלו מהסתות הפרועות שלו.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שכל אחד יעסק רק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים, ואל תתערבו כלל בבחירות, כי לבסוף אני יחליט בעזרתו יתברך שמו מה טוב בשבילנו, ולכן תכניסו את כל זה בתוך לבכם.

אשרי מי שלומד בכל יום את הדרך היומי, שזה הצלחה להנפש, כי דף ליום זה סגלה להנשמה.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה

קסו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

עלי להודיע לכם שגם השנה יש הרבה מאנשי שלומנו שלא מתאפשר להם בשום פנים ואופן לנסע אצל ציון רבנו ז"ל מפני כמה טעמים וכו', עם כל זאת אסור להם לפל בדעתם כלל וכו', כי בודאי

הכל בהשגחה פרטית, כי הכל בחשבון צדק, ואסור להכנס בעצבות ובמרירות ובדכאון בשביל זה, אלא דעו לכם שגם השנה יהיה מנין גדול כאן ביבנאל אצלנו, ויהיה הקבוץ פה, ואני בטוח שרבונו ז"ל גם כן יהיה אתכם, וכשמתקבצים יחד אנשי שלומנו בלב אחד ובדעת אחד אזי מצליחים בגדול, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו מי שנשארו בראש השנה ביבנאל, שיבוא להתפלל אך ורק בבית הכנסת שלנו, שיהיו בעלי תפלות טובים, ובעל תוקע, וכלנו נזכה לכתיבה וחתומה טובה, שנת גאולה וישועה, שנה שנפטר כבר מכל הצרות וכו', ומכל העניות והדחקות וכו', והעולה על הכל ששונאי ישראל בני ישמעאל ובני עשו לא יוכלו לנו, ויפל עליהם אימה ופחד וכו', שלא יהינו להציק לעם ישראל וכו', וכבר נזכה לשנת שלום ואחדות בין נשמות ישראל, וזה יקרב את גאולתנו ופדות נפשנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו, ושהיה לכם ראש השנה נפלא מאד ביבנאל, ואתם תתפללו מפה ואנחנו נתפלל משם, וביחד יעלה תפילתינו לרחמים ולרצון אליו יתברך.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה שנת גאולה וישועה

קסז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ג. שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, היות שעכשו אנחנו נמצאים בעדן בחירות, וכל אחד מדבר זה בשמי, וזה לא בשמי וכו' וכו', וכל אחד מגשש עם מי אנחנו הולכים וכו', ולכן אבקש את כל אחד ואחת

שלא יתערבו בשום דבר, אלא לזכר שהבחירה שלנו זה בחירה אחת לבד, הינו לבחור רק בו יתברך, וכל עסקנו צריך להיות רק בתורה ובתפלה ובחסד, כל אחד מאנשי שלומנו שיקבע לעצמו שעור קבוע בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, שזה עקר העשירות של אדם, ורק זה מה שישאר מאתנו, וכן בתפלה שכל אחד יקפיד לבוא להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, שאין למעלה מזה, וכן רק לעשות חסד לעזר לי עם הבית התבשיל - אהל אברהם שאזכה להרחיב את זה יותר ויותר, ורק עם שלוש עמודים האלו שהם תורה, עבודה, גמילות חסדים, בזה צריך להיות כל עסקנו, ולא להתערב בשום דבר, וכמו שהזכירנו רבנו ז"ל ואמר (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) מה יש לאדם לעשות בזה העולם? אין צריך כי אם להתפלל וללמד ולהתפלל; ולכן שאף אחד לא יהיה השופר של הקהלה, ומכל שכן שלא ידבר בשמי.

תהלה לאל יש לנו בית הכנסת גדול מפא, וכן יש לנו אולם יפה ורחב ידים, ולכן כל רב שרוצה להגיד דרשה, הוא יכול לבוא אלינו דרך המשרד, ולהגיד דרשה אצלנו, אנחנו לא הולכים לשום מקום, לא למתנ"ס, ולא לשום בית הכנסת אחר ביבנאל לשמע דרשות מאף אחד, כי הכל זה תרגיל סרוח מהסמ"ך-מ"ם להזיק לנו, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שאף אחד לא יהיו ללכת לשום דרשה ביבנאל מחוץ לתחום של קהלתנו הקדושה, יכולים לדרוש בבית הכנסת הגדול שלנו, או באולם הגדול שלנו, ואם יהיה מי שיהיה שלא רוצה לבוא להגיד פה דרשה, דעו לכם שזה מריח ריח רע של טנוף שהסמ"ך-מ"ם רוצה להכניס בינינו וכו', ולכן אני מבקש אישית שאף אחד לא ילך לשום דרשה ביבנאל, רק מה שבתוך קהלתנו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה כבר לראות במו עינינו בגלוי שכינה, ובהגאולה השלמה שתתחיל מכאן, כמובא בזהר (וירא קיט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז): ביהוה זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט). וכדין יחזון כל

עֲלָמָא דְהָא אַתְגְּלִי מְלָכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגַלְלִיל, וְיִתְכַנְשׁוּן לִיָּה כָּל אֵינֻון
 דְּלַעְאן בְּאוּרִיתָא, וְאֵינֻון זְעִירִין בְּעֲלָמָא, וּבְזָכוֹת יְנוּקֵי דְבֵי רַב יִתְתַקַּף
 חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא וְכוּ', עֵינ שָׁם.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

קסח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י' אֱלֹהִים ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָיוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל הַקָּדֵשׁ" הַגְּרָמִים
 בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיָמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים מִתְקַרְבִּים וּבָאִים,
 וּבַעוֹד שָׁבוּעַ כְּבָר מִתְחִילִים לְנִסְעַ לְאוּמָן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְרֵאוּי לָנוּ
 לְשִׁמְחָ מְאֹד מְאֹד שְׁיֵשׁ לָנוּ כְּסוּפִים לְהֵיוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ אֵלָיו שְׁלֵא יְכוּלִים לְנִסְעַ מְאִיזָה
 סְבָה, עַל כָּל פְּנִים שְׁיִהְיֶה לָהֶם רְצוּנוֹת חֲזָקִים לְהֵיוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְפִרוּשׁ אָמַר לָנוּ (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי הוּא
 חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׁאִין הַדְּבַר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתֵי, רַק
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאִנִּי יוֹדַע מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא
 אֲתֶם כְּלַכֶּם, בּוֹדֵאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
 תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעַנְיִן רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוּ (חֵי מוֹהֲר"ן
 סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוּלִין אֲזוּ אַנְשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה
 בְּאַפְשָׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אַפֶּן, אֶף עַל פִּי כֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין
 אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶף עַל פִּי שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעַצְמוֹ ז"ל
 לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְנֵם, אֲבָל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים.
 כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַנְיָנִים וְתְקוּנִים מֵה שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם
 הוּא אֵינֻו יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁיִזְכֶּה לְהַגִּיעַ
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה

ח: בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, הינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם כל הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה וכו', וכן אמרו (ביצה ט"ז). כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, הינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ו סימן י"ג) כל ימות השנה ישראל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונזכרים לפני הקדוש ברוך הוא והוא מוחל להם; כשאדם חוטא בר מינו, אזי בלי שום ספק יקבל ענש, כי יש דין ויש דין, אבל כשבא בראש השנה ומבקש סליחה, ומכניע את עצמו לפניו יתברך, מיד הוא מוחל לו, כמאמרם ז"ל (שוחר טוב תהלים ק"ב) "פנה אל תפלת הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתתיר להם שהם מתפללין בראש השנה ויום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, ולא בזה את תפלתם; הרי שלך לפניך שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורך דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורך דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצולן, אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורך דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך שישמר אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', ושינזקה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גנבות וגזלות ואלמוות, ומכל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן אני מאד מקווה שכל אנשי

שְׁלוֹמֵנו חֲסִידֵי בְרֶסֶלַב תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" יִהְיוּ אֶצֶל רַבְּנֵנו ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִי שֶׁלֹּא יוּכַל מֵאִיזָה סִבָּה, אָזִי יִשְׁאַר מִנֵּינן פֶּה בִּיבְנֵאֵל וַיַּעֲשׂוּ מִנֵּינן וַיִּתְפַּלְלוּ יַחַד בְּהִתְקַשְּׁרוֹת לְרַבְּנֵנו ז"ל, וְאָסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר יִהְיֶה מֶה שִׁיְהִיָּה וַיְהִיָּה אִיף שִׁיְהִיָּה.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הֵיזֵת שְׁכַל שָׁנָה אֲנַחְנוּ שׁוֹכְרִים חֲבֵרַת שְׁמִירָה לְחֻמַּשׁ לִילוֹת, כִּי הַנְּשִׁים נִשְׁאָרוֹת לְבַד עִם הַיְלָדִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד לְשִׁכַּר שְׁמִירָה, וְזֶה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, וְהַדְּבָר זֶה מְכָרַח מְאֹד, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׁכַל מִשְׁפָּחָה תַעֲזוֹר לִי לְשַׁלֵּם אֶת הַהוֹצָאוֹת שֶׁעוֹלָה לְחֲבֵרַת הַשְּׁמִירָה, וְסוּף כָּל סוּף זֶה בְּשִׁבִיל נְשׁוֹתֵיכֶם וַיְלַדִּיכֶם, וְעַל כֵּן כָּל מִשְׁפָּחָה שֶׁתִּגְדֹּב ח"י שְׁקָלִים עֲבוּר הַשְּׁמִירָה, וַיִּמְסְרוּ אֶת זֶה בְּהַמְשָׁרָד, וַיִּקְבְּלוּ קִבְּלָה מִהַמְשָׁרָד שְׁזֶה עַל הַשְּׁמִירָה, זֶה יִהְיֶה לְכֶם הַמִּתְקַת הַדִּינִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְפַעַל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה שִׁיְהִיָּה סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ וּפְדִיּוֹן וְרֹאשׁ לְפְדִיּוֹן נַפְשֵׁנוּ, שְׁכַבְרָה נִזְכָּה לְהַגְאֵל גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, כִּי הַרְבֵּה צְדִיקִים בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים מְצָאוּ רְמִזִּים עַל שְׁנַת תַּשַּׁע"ה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שִׁישְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה רַק אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵנו ז"ל (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיְתַמְהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבֶּה שְׁבִינֵינוּ; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן י"ז) תְּנוּ דַעְתְּכֶם שֶׁלֹּא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִחַרְחְרוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנַי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתִחַרְרוֹת בֵּינֵיהֶם; וְכֵן אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא נְצַבִּים) בְּנִהְגִּי שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קִנְיָם שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֲפֵלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיוּ כְּלָן אֲגִדָּה אַחַת; וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְלִכְרַח מִכָּל מִינֵי קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתִחַרְרוֹת וְכַבוּד, וְלִשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת אַחַד עַל חֲבֵרוֹ, אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁכַבִּית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם

מחלקת ומריבות ואי הבנות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות צ"ו): שהיה בית הכנסת בטבריה שנחלקו שם רבי אלעזר ורבי יוסי עד שנקרע ספר תורה בחמתן, והיה שם רבי יוסי בן קיסמא אמר תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים וכן הוה, הרי שלכם לפניכם שבבית הכנסת שיש שמה מריבות אזי לבסוף נחרב, ולכן אני מאד מאד מקפיד שאצלנו לא יהיה שום מחלקת, ומי שלא יכול לעצר את עצמו מלרכל או לריב או להתנפח עם הזולת, שיעשה טובה לכלל אנשי שלומנו של קהלתנו הקדושה, שילך לחיים ולשלום מאיפה שהוא בא, כי אנחנו לא צריכים אותו, כי הד' אמות שלנו קדש הקדשים, וצריכים מאד מאד לשמר על קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, שלא ימצא אצלנו שום תמהוני וכו', או משנה קרן וכו', קהלתנו הוא רק קהלה קדושה בתורה ותפלה ולעשות חסד עם הזולת.

המאחל לכם שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

קסט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא לאומן י"ב אלול ה'תשע"א.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

מאחר ששמעתי מה שקרה אתמול בסעודת שלישית, שאיזה פרחה פושע התגרה עם אנשי שלומנו בנסעו בפרעות גדולה, וכמעט דרס אנשים נשים וילדים, וסתם נסע כחיה טורפת להתגרות עם אנשי שלומנו וכן הוציא נשק חם על הילדים, שזה עוון פלילי מצד חקי המדינה וכו' וכו'.

לזאת אני מכרח לגלות לכם את דעתי, כדי שתדעו לעתיד אם יקרה חס ושלום דבר כזה, בודאי דבר כזה לא יעבר בשתיקה, ונראה איך יפל דבר וכו', ונפתח כמה תיקים במשטרה, אבל אף פעם לא לקחת את החק בידיים.

אתם כלכם יודעים שאני גר כבר פה ביבנאל עשרים ושלוש שנים, ואף פעם לא הנחתי לעשות שום הפגנות וכו', ולא לצעק שבת וכו', ומכל שכן לא לזרק אבנים וכו', כי אין זה דרכנו, אנחנו באנו פה לחיות את החיים שלנו על פי התורה, ולא להפריע לאף אחד, לפי דעתי זה פשוט למה לא צריכים לעשות הפגנות ולא לצעק שבת, ולא לעשות שום פרובוקציות וכו' וכו', כי מי שמחלל שבת פסק הרמב"ם דינו כגוי, וזה לשונו (פרק ל' מהלכות שבת הלכה ט"ו) השבת ועבודה זרה כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה והשבת היא האות שבין הקדוש ברוך הוא ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצות הרי הוא בכלל רשעי ישראל, אבל מחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודה זרה ושניהם כגוים לכל דבריהם, לפיכך משבח הנביא ואומר (ישעיהו נ"ו) "אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו" וגו' וכל השומר את השבת כהלכתה ומכבדה ומענגה כפי כחו כבר מפרש בקבלה שכתוב בעולם הזה יתר על השכר הצפון לעולם הבא שנאמר (ישעיהו נ"ח) "אז תתענג על הוי"ה והרכבתיה על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי הוי"ה דבר". ולכן שאף אחד לא יצא להפגין וכו', או לצעק שבת וכו' כנגד גוי, על שבת כתוב (שמות ל"א, י"ד) "ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה", ולכן דינו כבר חתום בשמים, ואנחנו לא צריכים להיות השוטרים של הקדוש ברוך הוא, מי שמחלל שבת הקדוש ברוך הוא יטפל בו, וזה דעתי! ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו הן הגברים והן הנשים והן הילדים בשום פנים ואופן לא להשתתף בהפגנות וכו', וכן לא לצעק שבת וכו', ומכל שכן לא לזרק אבנים שזה בעצמו חלול שבת, עלינו רק לאחל לכל אחד "שבת שלום" וזאת המחאה הכי גדולה, כי סוף כל סוף כלל נשמות ישראל הם חלק אלק ממעל, ומה שיש מחללי שבת וכו', זה בא מפני שלא למדו אותם, כי יש מנהיגים סרוחים שהם חייבים בדבר, ולכן צריכים לדון את כל בר ישראל לכף זכות, עם כל זאת אם

אחד בא להתגרות ונוסע דוקא בפראות וכו', ומכל שכן שמוציא נשק חם על ילדים, צריכים לפנות להמשטרה ולפתח תיק עליו, ואני מטפל בזה, ואני מאד מבקש שמה שהיה היה וכו' וכו', ומכאן והלאה צריכים להזהר מאד, כי זה שהתפרע וכו' וכן מי ששלח אותו שאני יודע מי זה וכו', הם ממילא יקבלו את עונשם מן השמים יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה

ק.ע.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא לאומן י"ז אלול ה'תשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שהקהלה הקדושה שלנו רק גודלת וגודלת, והנה לאחרונה נכנסו עוד חמש עשרה משפחות חדשות להצטרף אל קהלתנו הקדושה, ולכן אני מאד מבקש את כלכם שישרה בינינו אהבה ואחדות ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבועולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; ודעו לכם אשר יסוד היסודות של קהלתנו הקדושה היא חסד, שאחד יעשה חסד עם השני, וחס ושלום שלא יהיה מצוי בינינו אפלו אחד בעל מריבה ובעל מחלוקת ובעל לשון הרע שמוליך רכילות ורע מזה לזה ומזה לזה וכו' וכו', כמו הרכיל הזה שמסתובב ממקום למקום למכר את הסחורה שלו, כן הסמ"ך-מ"ם מתלבש בבני אדם שיהיו הולכי רכיל וירכלו אחד על השני, וזה אסור שיקרה בקהלתנו הקדושה בשום פנים ואופן.

היות שגם השנה אנחנו שוכרים שמירה שיסתובבו בלילות שכל

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא יִהְיוּ בִּיבְנָאֵל, אֲלֵא יִהְיוּ בְּאוֹמֵן, וְלִכֵּן רָצִיתִי שְׁכַל אֶחָד יִשְׁתַּתֵּף עִם סָכּוּם פְּעוּט שְׁיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַשְׁמִירָה שְׁיִשְׁמְרוּ עַל הָאִשָּׁה וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הָרְכוּשׁ וְכוּ', וְשׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר עָלֵינוּ שְׁלֵא יֵאָרַע אֲצַלְנוּ שׁוּם תַּקְלָה אוֹ הַפְסָד אוֹ נֹזֵק וְכוּ' וְכוּ'.

רְבִים שׁוֹאֲלִים בְּעֵינֵי הַחֲסוֹן נִגְדַּת נִגְיָה הַפּוֹלִיּוֹ וְכוּ', אִם הָרוּפְאִים מְזַהֲרִים מְאֹד לְקַחַת אֶת זֶה לְכֹל הַיְלָדִים, אֲזִי צְרִיכִים לְחַסֵּן אֶת הַיְלָדִים, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים אֲצַל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְצֻבִים וְיִלְךְ י"ט אֱלוֹל ה'תשע"א.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶל", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיִשְׁתַּתֵּף בְּח"י שְׁקָלִים כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשַׁכַּר שְׁמִירָה בְּמִשְׁךְ יְמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְשֶׁבַת, שְׁיִסְתּוּבְבוּ כָּל הַלֵּילָה וְיִשְׁמְרוּ עַל בְּתֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְזֶה דְבַר חַיּוּבֵי שְׁכַל מְשַׁפְּחָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ תִשְׁתַּתֵּף בְּזֶה, כִּי מִכְרָחִים לְהַכִּין שְׁמִירָה שְׁהַנָּשִׁים לֹא יִפְחָדוּ לְהִשָּׂאֵר לְבַד בְּבֵית בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

מִי יִתֵּן שְׁכַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַצְעִירִים שְׁיִרְשְׁמוּ לְמִשְׁמַר הָאֲזָרְחֵי עַל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ בִּיבְנָאֵל הַרְבֵּה פְּרָצוֹת שְׁפוּרְצִים לְבָתִּים וְכוּ', וְאִם יִהְיֶה לָנוּ שְׁמִירָה מְשֻׁלָּנוּ, לֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֵף אֶחָד, וְכֵן כָּל מִי שְׁמַעְעִינֵן לְהַתְרַשֵּׁם לְהִיּוֹת מִתְנַדָּב בְּמִדָּ"א, לְמַצְוֶה רַבָּה יִחְשַׁב, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁהַצַּלְנוּ הַשָּׁנָה הַרְבֵּה אֲנָשִׁים מִמָּוֶת בְּטוֹחַ וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, כָּל אֱלוֹ שְׁנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִדְעוּ אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׁמָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,

ולא להפגס בוכוחים עם אף אחד, ויזכרו היטב שלא מסרו את נפשם בגוף ובממוץ וכו', לבוא באומץ להתוכח עם פלוני או אם אלמוני וכו' וכו', וכל אלו מאנשי שלומנו שמאיזה סבה לא יכולים לנסע השנה אל ציון רבנו ז"ל, שלא ישברו בשום פנים ואפן, אלא יתפללו פה ביבנאל ביחד, וזכרו מה שאמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו "אם תחזיקו את עצמכם ביחד, תמשיכו אותי אצלכם", ולכן העקר להחזיק את עצמו ביחד עם אנשי שלומנו באהבה אחוה ורעות, אשר רק זה רצה רבנו ז"ל, כמו שאמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו.

הקדוש ברוך הוא ישמר את כל עם ישראל מכל רע, ובני ישמעאל ובני עשו לא יוכלו לעשות לנו שום רע וכו', ויפלו מפלה אחר מפלה תחת רגלם של עם ישראל.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

קעב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים וילך י"ט אלול ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היות שהשנה הבא עלינו לטובה תהיה שנת שמטה ולכן אנחנו קונים כבר את האתרוגים לפני ראש השנה כדי שלא נכנס בשום שאלות בהלכה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו להרשם בהחנות שלנו "ברסלב סנטר" כדי להשיג את הד' מינים בהחנות שהקמתי "ברסלב סנטר", ויש לנו אתרוגים מבחרים תחת השגחת ה"בית הוראה" שלנו, ולכן אני מבקש את כלל אנשי שלומנו של קהלתנו הקדושה לקנות את הד' מינים אך ורק ב"ברסלב סנטר" שהקמתי במסירות נפש הכי גדולה, ואף אחד לא יהיין לקנות אצל יחיד שרוצה לשבר את השוק

ב"ברסלב סנטר", כי החנות הזו זה חדוש שבחדושים, מקום שאף פעם לא היה פה יהדות, ואדרבה העבירו פה על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים באכזריות גדולה וכו', כידוע ליודעים וכו', והנה נתקיים "ונהפוך הוא" שמוכרים את כל המצוות סכה וד' מינים וכו', וכן ציצית תפלין ומזוזות וכו', בריש גלי, וכל תושבי המקום באים לקנות, "ופני המן חפו", הסמ"ך-מ"ם שהוא מנע את היהדות מתושבי המקום במשך ארבעים שנה עומד מהצד ומתפוצץ וכו', ויועציו אומרים לו "אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו", אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזו שבמסירות נפש ממש זכיתי להקים חנות של דברים שבקדשה במקום כזה שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, ותהלה לאל היום יותר מארבעים ישובים שסביב יבנאל באים אנשים לקנות כל מיני תשמישי קדושה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא יהודים תמימים שמנעו מהם את היהדות במשך כל השנים, והנה תהלה לאל הם שוקדים ובאים להחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ולכן אני מבקש את כלל אנשי שלומנו לראות לקנות את הד' מינים אך ורק בהחנות "ברסלב סנטר", וששום יחיד לא ימכר, כי בזה הוא שובר את החנות, אשרי מי שעוזר לי לפתח יותר את החנות שזה זכות הרבים לדורי דורות, ואשרי מי שמשתדל לקנות שם את כל מה שהוא צריך בעניני יהדות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזה שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש ברוך הוא תמיד להיות ממזכי הרבים.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

קעג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים וילך כ' אלול ה'תשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

דעו לכם שבְּעוֹד עֶשֶׂר יָמִים יִהְיֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, שְׁאֵז
 דְּנִים אֶת הָאָדָם עַל הַכֹּל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ביצה ט"ז). הַכֹּל נִדְוָנִים בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְכֵן כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ (שם) כָּל
 מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהַכִּין אֶת עַצְמָנוּ
 טוֹב טוֹב עַל יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְשִׁבְלֵי זֶה אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים
 אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי רַק הוּא
 בִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שִׁיזְהִירוּ וּיִפְרְסְמוּ מִי שְׂמֵאָמִין בּוֹ שְׂיִבּוֹא
 אֵלָיו לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵז יְכוּל לְתַקֵּן אֶפְלוֹ אֵלּוֹ שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְתַקֵּן כָּל
 הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שׁוֹנְפְלוֹ כָּל כֹּף וְכוּ' וְכוּ', גַּם לָהֶם יֵשׁ תְּקוּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם אִישִׁית הַיּוֹת שְׁכָל הַחַיּוֹת שְׁלָכֶם זֶה מֵהַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים, וְלָכֵן תִּקְחוּ אֶתְכֶם חֲבִילָה שֶׁל עֶשֶׂר סְפָרִים לֹא יוֹתֵר, אוֹ
 "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרֹסְלָב", שְׁזֵה פְּשׁוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, אוֹ
 עֶשֶׂר "סְלִיחוֹת עַת רְצוֹן", אוֹ עֶשֶׂר "הַנְּהַגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וּתְפִיצוּ אֶת זֶה
 אִיפֹה שֶׁתְּרַצּוּ, הֵן בְּמַטּוֹס, וְהֵן בְּאוֹמֵן, הָעֶקֶר שְׂאֵתֶם תְּפִיצוּ עֶשֶׂר סְפָרִים,
 וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם עַל יְדֵי זֶה,
 כִּי אֲנָשִׁים הַיּוֹם מְסֻתּוֹבְבִים שְׁבוּרִים וְרַצּוּצִים סְחוּטִים וְכוּ', מֵרַב צְרוֹת
 וּיסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְדִיקָא אֵלּוֹ הַסְּפָרִים מְחִיִּים נַפְשׁוֹת,
 וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּקְחוּ אֶתְכֶם רַק עֶשֶׂר סְפָרִים, וְאַתֶּם תִּרְאוּ
 לְהַפְיִץ אֶת זֶה, אֶפְלוֹ בְּשִׁדְהַ הַתְּעוּפָה, אוֹ בְּמַטּוֹס, אוֹ בְּאוֹמֵן, וְגִדְל הַזְּכוֹת
 הַזֹּאת אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי בְּפְרוּשׁ הַשְּׂאִיר לָנוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל
 צוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֵז לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ "הָעוֹבְדָה
 שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְלָכֵן תִּרְאוּ גַם אֶתֶם שִׁיִּהְיֶה לָכֶם
 חֵלֶק בְּזֵה, וְאֲנִי לֹא מִבְּקֵשׁ מִכֶּם אֶלָּא רַק עֶשֶׂר סְפָרִים, וְזֵה יְכוּלִים לְהַפְיִץ

תִּכְפֹּף וּמָיִד, אוּ בְשִׁדָּה תַעֲוֹפָה, אוּ בַמָּטוֹס, אוּ בְאוֹמֵן, וּגְדַל הַזְכוּת הַזֶּה לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַיּוֹת שְׂמֵכָמָה סְבוֹת, מְסֻבוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', יֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ הַשָּׁנָה, הֵן מֵצַד הַוְצָאָה לְפַעַל וְכוּ', הֵן מֵצַד שְׁאָר מְנִיעוֹת וְכוּ', וְאִף שְׂאֲנֵי מִבֵּין הַיֵּטֵב אֶת הַכָּאֵב לֵב שֵׁשׁ לְאֵלוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לִפְלֵ בִיאוּשׁ, בְּוֹדָאֵי זֶה עֲנִיָן רוּחָנֵי שְׂבִדִּיּוֹק אֲנִי נִתְקַעְתִּי וְכוּ' וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְנַסֵּעַ וְכוּ', וְלִכֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת קְבוּצָה כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל, וְאֲנִי בְטוּחַ שְׂרַבְנוּ ז"ל יִהְיֶה גַם פֶּה עִמָּכֶם, הַעֲקָר לֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּכֶם כָּלֵל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי (עֲבוּדָה זָרָה נ"ה) אוֹנֵס רַחֲמָנָא פְּטָרִיהָ, וּבְוֹדָאֵי אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עִצְמָכֶם בִּיחָד, רַבְנוּ ז"ל יִהְיֶה עִמָּכֶם בִּיבְנֵאֵל בְּלֵי שׁוֹם סִפְקָא, וּמָה גַם בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂאֵז אֲנִי יִתְפַּלֵּל עֲבוּרְכֶם שֵׁם בְּצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְיִזְכִּיר אֶתְכֶם לְטוֹבָה, רַק תִּכְתְּבוּ לִי אֶת שְׂמוֹתֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְתְּבֵנוּ וְיַחְתְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

קְעֵד.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְצִיבִים כ"ב אֱלוּל ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂתַקְחוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּמֵלֵא אַחֲרִירוֹת וְהַרְצִינּוּת, וְלֹא לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים, הַיּוֹת שְׂכַמְעַט כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נוֹסְעִים הַשָּׁנָה לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְלִכֵּן רְצִיתִי גַם הַשָּׁנָה לְשַׁכֵּר שְׂמִירָה מִחֲבֵרַת שְׂמִירָה, שֵׁשְׁמָרוּ עַל הַנְּשִׁים וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הַרְכוּשׁ שְׁלֵא יִסְתּוּבְכוּ גְנָבִים וְכוּ' וְכוּ', וְיַעַן שֶׁהַשָּׁנָה יוֹצֵא גַם שְׂבֵת אֲזִי יִהְיֶה חֲמֵשׁ יְלִילוֹת לְשְׂמִירָה, וְזֶה דְּבַר הַכְּרַחֲזֵי מָאֵד מָאֵד וְכוּ', וְלִכֵּן

רציתי שכל משפחה תשתתף עם סכום פעוט של עשרים וחמש ש"ח, כי זה עולה קרוב לעשר אלף ש"ח, ולכל הפחות שיהיה לכל משפחה חלק בזה, ונראה למי אכפת שיהיה שמירה על האשה ועל הילדים ועל הרכוש שלו וכו', וזה ענין של פקוח נפש בלי שום ספק כלל, כי בעבר הסתובבו גם ערבים וכו', ולכן רציתי מאד שתקחו את זה לתשומת לבכם וכו', כי זה מאד מאד נחוץ שיהיה שמירה. ועל כן תעשו שכל משפחה ישתתפו עם סכום פעוט של עשרים וחמש ש"ח.

הקדוש ברוך הוא השומר את עמו ישראל, ישמר אותנו, ואמר החכם מכל אדם (משלי כ"א ל"א) "סוס מוכן ליום מלחמה ולהשם התשועה".
המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

קעה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר נצבים וילך כ"ב אלול ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלוֹמנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אבקש מכלל אנשי שלומנו שיעוררו ויבקשו רחמי שמים מרבים על אשתי יחנא שפרה בת סאסיא לרפואה שלמה, כי היא זקוקה לרחמי שמים מרבים, ואני מאמין מאד באמונה שלמה שבזכות התפלות של כלל אנשי שלומנו אנשים נשים וטף יהיה לה רפואה שלמה, כי באמת הוא יתברך אב הרחמן וממשיך רפואה לכלם, כמאמרם ז"ל (מגלה י"ג):
אין הקדוש ברוך הוא מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחלה; ובודאי אין לנו בזה העולם רק תפלה לעורר רחמי שמים, אשר זה החרב שקבלנו מרבנו ז"ל, כמאמרם ז"ל (מדרש תהלים קמ"ט) פיהם של ישראל חרבם, שנאמר (תהלים קמ"ט) "וחרב פיפיות בידם".

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתְכֶם וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

תָּם וְנִשְׁלָם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

**ואלה יעמדו על הברכה
שתרמו להדפסת ספר קודש זה**

איילת בת אביבה לזרע קודש בר קיימא
לעבודתו יתברך

אלעד בן רחל

ישעיהו בן נחמה

יקותיאל יהודה בן אסתר הענטשא

אליעזר בן אסתר הענטשא

אברהם מרדכי בן חנה בת שבע שרה
נחת דקדושה וזיווגים הגונים לכל הצאצאים עם תשובה שלמה
ופרנסה בשפע

לרפואת נחל ישראל יצחק בן הדרה

אוראל בת שולה

דניאל בן חנה

להצלחה בלימודים וזיווג הגון
בריאות איתנה ופרנסה טובה

להצלחת וישועת חן יוסף בן מיטל לאה

לעילוי נשמת ראובן יששכר בן עזרא הנולד מן מלכה
נפטר בט"ו אלול. ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת שלומית בת שרה וחיים זאב ויקטור
נ.ל.ב.ע כ"ו באייר תשע"ו. ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אבי מורי מנשה רוז'ה בן מזלא
נפטר בי"ח' כסלו. ת.נ.צ.ב.ה.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

"זה השער לה' צדיקים יבואו בו"
"ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה"

ספר זה נתרם והודפס להצלחת לימור צברי בת כוכבה שתחיה
לזיווג הגון השנה וכל הברכות והישועות יחולו על ראשה.

ולהצלחת אימי כתר על ראשי כוכבה גורדני בת סעדה שתחיה
רפואת הגוף רפואת הנפש ברכה והצלחה בכל מעשי ידיה.

ולאבא היקר בנימין בן שרה

רפואת הנפש והגוף ואריכות ימים ושנים

ולאחותי ובעלה היקרים זהבית וקובי אמבאו שיחיו

וילדיהם שיחיו: ליה, רועי וינאי ויוצאי חלציהם בעז"ה ברכה והצלחה בכל.

ולאחי היקר לי יעקב גורדני בן כוכבה שיחיה

לזיווג הגון השנה ברכה והצלחה בכל.

ולאחי ואשתו היקרים שי ומעיין גורדני שיחיו

וילדם היקר ארי שיחיה ולכל יוצאי חלציהם בע"ה

ברכה והצלחה בכל.

לסבתא שלי הצדיקה והיקרה לי מוזל עווד שתחיה בת שמעה ז"ל

רפואת הגוף והנפש אריכות ימים ושנים יוסיפו לה מן השמיים.

הספר הקדוש הזה הודפס גם לזכות נשמתו הקדושה והטהורה של מורנו

ורבינו עטרת ראשנו ר' אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א

ולעילוי נשמת רבינו הקדוש צדיק יסוד עולם רבינו נחמן בן פייגא זיע"א

ולעילוי נשמת כל נפטרי עמו ישראל שאין מי שיאמר עליהם קדיש

ולעילוי נשמת סבי היקר לי באדם יצחק עווד בן טורקיה ז"ל

אסתר עווד ז"ל בת סעדה שתחי', זהבה עווד ז"ל בת סעדה שתחי'

שמעה בת סיניה ג'רפי, אהובה ז"ל בת שושנה שתחיה

שושנה בת שמעה ז"ל ימיני, שרה ימיני ז"ל

סעדיה בן טורקיה ז"ל, סעדיה בן שמעה ז"ל

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

"ממעמקים קראתיך ה', ה' שמעה בקולי"

ספר זה נתרם והודפס להצלחת כוכבה גורדיני בת סעדה שתחיה בריאות הנפש והגוף עד 120 שנה. זוגיות מבורכת במהרה, פרנסה, אושר, שמחת חיים ושלוש בית אמן. יברכה ה' וישמרך מעתה ועד עולם לחיים מבורכים ושמחים אמן סלה ועד.

לרפואת אמא שלי סעדה עווד שתחיה בת שמעה ז"ל

רפואת הנפש והגוף עד 120 שנה אמן סלה ועד.

לעילוי נשמת אבא שלי היקר יצחק עווד בן טורקיה ז"ל

לעילוי נשמת סבתא שלי היקרה שמעה בת סיניה ז"ל

להצלחת ביתי לימור בת כוכבה זוגיות מבורכת, שתקים בית נאמן וכשר בישראל. בית מבורך וכל הישועות במהרה אמן סלה ועד.

להצלחת ביתי זהבית וקובי אמבאו. ואת ילדיהם: ליה, רועי וינאי. יברככם ה' וישמרכם להמשך חיים מבורכים ומאושרים אמן מעתה ועד עולם.

להצלחת בני יעקב גורדני בן כוכבה

יברכה ה' בזוגיות במהרה, בריאות, אושר ועושר ושתקים בית מבורך במהרה אמן סלה ועד.

להצלחת בני שי ומעיין גורדני להמשך חיים מבורכים ואת הנכד שלי ארי הקדוש וכל הישועות מעתה ועד עולם אמן סלה ועד.

לעילוי נשמת

רבי מאיר בעל הנס זיע"א, רבי ישראל אבוחצירא זיע"א, רבי שמעון בר יוחאי, רבי אברהם מתתיהו משטפנשט זיע"א ורבינו נחמן בן פייגא ורבי אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א.

להצלחת שלמה בן שלומית עובד בריאות הנפש והגוף והצלחה בכל.

להצלחת שיר בת שולמית, זיווג הגון השנה והצלחה בכל.

להצלחת ליאב ואיילה עובד, המשך חיים מבורכים הצלחה בכל.

להצלחת גל בת שולמית זיווג הגון, להצלחת חן יצחק בן שולמית זיווג הגון והצלחה בכל

להצלחת שלו בן שולמית, זיווג הגון הצלחה בכל

להצלחת יהודית ויוסי ביטון, רפואת הנפש והגוף והצלחה בכל.

להצלחת יונית ושלוש אהרון, רפואת הנפש והגוף הצלחה בכל.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה הודפס
לע"נ אבי מורי שמואל בן עיישה

נפטר בי"ז תמוז תשע"ח

ת.נ.צ.ב.ה

ולזכות אהרון הנרי בן אילנה אליאן
לרפואה שלימה וזיווג הגון ופרנסה טובה

ולזכות אימי מורת

אילנה אליאן בת אסתר

לרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים

ולרפואת עליזה ליזי בת אילנה אליאן

רפואה שלימה, אריכות ימים ושנים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת

ג'ינה בת גרציה

כ"ז שבט תשע"ח

ת.ג.צ.ב.ה

ולהבדיל להצלחת יגאל בן ציפורה, עדי בת יפה

וילדיהם

דניאל דוד בן עדי, יצחק בן עדי

רות בת עדי ותמר בת עדי.

לקניית בית חדש בלי חובות.

ולהצלחת

ציפורה בת תמרה, שלוזה בת רבקה,

אילן בן ציפורה, אופיר בן ציפורה, יפה בת ג'ינה,

שושנה בת יפה ג'ניפר בת יפה, חן בת יפה

שיזכו לברכה והצלחה, חיים טובים,

פרנסה טובה, חזרה בתשובה שלימה,

רפואה שלימה וכל הישועות.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ספר זה הודפס "לכבוד ה' יתברך ולמען שמו באהבה"
לישועה שלימה וגדולה של **משה בן רחל ודיצה בת אסתר** הי"ו
לחיים טובים וארוכים. שובע שמחות.

לפרנסה טובה בהיתר בנחת ולא בצער. ברווח ובכבוד. מידו הרחבה והפתחה של בורא עולמים.
ללא חובות וללא הלוואות של בשר ודם ושל הבנקים, שימחקו כל שטרי חובותיהם לאלתר.
שיזכו למכור את ביתם ברווח ולקנות דירת קרקע רחבה וטובה ללא חובות. דירה נאה שיסודתיה
חזקים וטובים. ושכינת ה' וברכתו תהיה שרויה בה תמיד. בשלום אהבה ורעות.

לרפואתו השלימה של **משה בן רחל שיטריית** הי"ו
ברמ"ח אברים ושס"ה גידים. בגוף רוח ונשמה לעבודתו יתברך. להצלחתו הגדולה בתורה וביראת
שמים. שימצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

להצלחת **דיצה בת אסתר** הי"ו
שתהיה שמחה ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם. שיסורו ממנה כל מרעין בישין ויגן עליה
בורא עולמים מכל רע.

אושר, הראל חיים, דביר, מור, נוגה, הלל רחל, ליבת ואגם בניי ובנות דיצה.
לשמירה והגנה. מעין הרע ומיצר הרע. למציאת חן ושכל טוב. להצלחה בלימוד התורה. שיגדלו
לתורה למידות טובות, יראת ה' ואהבת ה'. שיזכו לזיווגים הגונים משורש נשמתם בעיתו ובזמנו.
שיהיו בריאים וחזקים לעבודתו יתברך.

להור"י **אברהם בר חביבה ואסתר בת רבקה.**
לחמי ברוך בן פריחה וחמותי **רחל בת סעדה**. חיים טובים וארוכים כבריאות איתנה שובע שמחות
ונחת מכל יוצאי חלציהם שפע בביתם ובמשלח ידיהם.
אפרת חביבה, שמחה שיפרה, יעקב יוסף, משה מאיר, שימעון שלום, יצחק אליהו, רבקה.
בני בנות **אסתר.**

דוד שמעון, יעקב יורם, יוסף, כוכבה אורית, דליה, **אפרת בני ובנות רחל.**
הם וכל אשר להם אריכות ימים. פרנסה בשפע והצלחה בכל מעשה ידיהם יגשים ה' להם משאלות
ליבם לטובה ולהזרה בתשובה שלימה.
לרפואה שלימה ואיתנה ל**רבקה בת זהבה.**
אפרת בת רחל.

לזיווג הגון משורש נישמתם בנחת ובקלות.
יצחק אליהו בן אסתר, אליהו בן אסתר, דליה בת רחל, מיכל בת אילנית.
זרע של קיימא בקלות בנחת ובידיים מלאות. **רחל בת אפרת חביבה, אייל בן שמחה.**
לזכותם ולעילוי נשמתם של הצדיקים הקדושים הרב עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה זיע"א
המוהרא"ש בן מלכה זיע"א הרב ניסים מויאל בן רחל זיע"א
ולסבים והסבתות

יוסף בן עישה, מכלוף בן דישיה, משה בן זוהרה, דוד בן חנה, דוד בן חביבה, חביבה בת סוליקה.
רבקה בת שמחה, פרחת בת רחל, סעדה בת רחל.
ת.נ.צ.ב.ה ז.י.ע.א.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: **04-6656666**

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות

הודיה בת לאה, נחמן שמעון בן הודיה, לאה בת רבקה נאווה,
פראג' גואל בן חורשיד שרה, אורלי יסכה בת לאה, רחמים בן חנה,
שרה שירי בת אורלי יסכה, יצחק בן לאה.

רונית בת לאה, משה בן סימונה
נחמן יאיר, אדל, שרה, אליעזר-שלמה, מלכה, פייגא, נתן-אליהו,
רחל-לאה סימונה, שמעון-מאיר, וישראל בני רונית

נועה בת לאה, אליעזר בן מרים ציפורה
אהבה לאל, עיינה, מוריאל, רועה-ישראל, יוסף-אור,
השראה-רבקה, אורי בת-גלים, אריאל-שירה בני נועה.

אוריאל בן לאה וטובה רינה בת דינה
יאיר-עוז, יונתן, הלל-ישראל בני טובה רינה

הדסה בת לאה, ישראל מאיר בן רבקה
מתתיה-דויד, מעון-צורי בני הדסה

רבקה נאווה בת אסתר, אסתר וכמי אברהם חי בני רבקה נאווה

ולעילוי נשמת

יצחק בן יעקב ומרים, שרה חורשיד בת מרים גוהר,
נוריאל בן אליהו ובומן

ולזכות מורינו ורבינו כ"ק רבי אליעזר שלמה
בן מנחם זאב ומלכה זצוק"ל

שנזכה להיות מקורבים ומקושרים לצדיק האמת מוהרא"ש זצוק"ל
בזה ובבא לנצח נצחים עד סוף כל הדורות

שנזכה לשפע רוחני וגשמי והצלחה בכל העניינים לכבודו יתברך.
אמונה שלימה, שמחה, בריאות איתנה, נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, דורות ישרים ומבורכים. זיווגים הגונים לעבודתו יתברך.
ונזכה שאור רבינו והצדיק מוהרא"ש כבר יתגלה בשלמות בעולם.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס

להצלחת משפחת גבאי

נעמי בת סימי סימון

פרנסה, הצלחה, ישועה, זיווג ירא שמיים, נחת ושמחה.

ולילדיה המתוקים

קרן בת נעמי וילדיה אריאל, ורועי בני קרן

שמירה, בריאות, פרנסה, הצלחה.

לינור בת נעמי

נחת, הצלחה, בריאות ופרנסה

טל אור יחיאל בן נעמי

להצלחה במעשה ידיו לשמירה מכל רע

ובריאות ופרנסה.

ולהבדיל לכבוד ההורים היקרים

לעילוי נשמת פרוספר מסעוד בן זוהרה

נפטר כ"ג תמוז ת.נ.צ.ב.ה

ולעילוי נשמת סימון סימי בת סטה

נפטר י"ד סיו ת.נ.צ.ב.הן

ולעילוי נשמת ג'ורג'ט רוזה בת סט

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
אברהם מרדכי בן דבורה
ואשתו רינה בת אורלי

לכל הישועות והברכות
ברכה והצלחה, שלום בית, זרע של קיימא
פרנסה טובה ובריאות איתנה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה הודפס
להודות ולהלל את הבורא יתברך
על שהבטחתי ונושעתי בזכות
הדפסת ספרי מוהרא"ש
זכותו תגן בעדנו

לברכה והצלחה פרנסה טובה
בשפע בנחת ובריאות איתנה
ושלום בית אמיתי ושמחה תמיד.
לתורם ולכל בני משפחתו

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
ירון יעקב בן דבורה חיה
שיזכה בקרוב לעבור למסלול
של בן ישיבה
ולהתחתן עם בת כהן
ולבניית בית נאמן

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ספר זה נדפס לזכות
תמר דבורה בת פייגא מלכה
לרפואה שלימה
אברהם בן רקפת
ותמר דבורה בת פייגא מלכה
לזרע קודש בר קיימא
אברהם בן רקפת
ותמר דבורה בת פייגא מלכה
לפרנסה בשפע ובקלות

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

לכבוד נשמת צדיק יסוד עולם
מוהרא"ש זיע"א

להצלחה בבריאות נחת ופרנסה וסיעתא דשמיא
אליעזר שלמה בן מלכה

ללידה קלה ובריאות לה ולילד
חנה סאסא בת יפה

ולהצלחת יואל נחמן, פייגא, רות,
נתן מאיר בני חנה סאסא.

להצלחת נפתלי נחשון בן מלכה,
ישראל בן אסתר, מלכה בת מוזל, נחמן מאיר בן
מלכה, נתן הלל פנחס בן מלכה.

להצלחת תומר מיכאל בן יסמינה, אלידן בן שרה,
חנה בת אליזה, נעמי בת חנה, חוה בת חנה,
שרה בת חנה, נח משה אלי בן חנה
למשפחת סרוסי.

לרפואה שלימה ופרנסה בשפע -
ישראל בן מלכה

אדל בת מלכה - הצלחה בכל העניינים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
כל עם ישראל
שיזכו לעבוד את ה' בתמימות ובשמחה
לאוקמא שכינתא מעפרא
ולבניין בית מקדשנו
להצלחת רפאל בן כרמלה
ולהצלחת כל משפחת התורם
ברוחניות ובגשמיות
שילמד תורה לשם שמים ולחדש חידושים
אמיתיים בתורה.
לזיווגים הגונים
שלמה אליהו בן רחל, מרדכי בן מלכה
רותי בת רחל, נעמי בת בתיה
יעל בת עזיזה
שיזכו להקים בית נאמן בישראל
על אדני התורה והיראה.
לרפואה שלימה
בלומה בת מרים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרים בת טובה

לבריאות, אמונה זרש"ק, שמחה ויראת שמיים.

יהונתן בן מרים

הצלחה ביראת שמיים, לימוד תורה,

בריאות איתנה בגוף ונפש.

יהיאל בן מרים

הצלחה ביראת שמיים, לימוד תורה,

בריאות איתנה בגוף ונפש.

דוד בן חגית

הצלחה ביראת שמיים, לימוד תורה,

בריאות איתנה בגוף ונפש.

אודל בת שמחה

שלום בית ואמונה

חיה יעל בת טובה

זיווג הגון במהרה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יוסי וסוראיה אלהרר

וילדיהם

אמיר ישראל ושני

לעילוי נשמת

אליהו בן פאני

יעקב בן איזה

פאני בת תמר

ג'משיד בן שרה

ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה שלמה

מרי בת פאני

הרצל בן נוסרת

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יעל בת יפה

לרפואה שלימה ושמירה

ושלום בית אמיתי ופרנסה טובה בנחת בשפע

לזכות יהודה בן יעל

רפואה שלימה רפואת הנפש והגוף

ברמ"ח איברים ושם"ה גידים

שמירה ושיזכה ללמוד במסגרת ישיבתית

טובה ומתאימה לו הצלחה לימודית חברתית

וזיווג הגון משורש נשמתו

לזכות משה בן אילנה

חזרה בתשובה שלימה ברחמים פרנסה טובה

ובריאות איתנה

לזכות אבי מורי יעקב קובי בן מלכה

לחזרה בתשובה שלימה

כל הישועות ורפואה שלימה.

לעילוי נשמת אימי מורתי היקרה

יפה בת הנה ז"ל

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

נפתלי בן רחל

רבקה בת מרים

וילדיהם

אליעזר שלמה בן רבקה

נחמן נתן בן רבקה

והוריהם

מושה יעקב בן טובה גיטל

רחל בת שולמית

אבנר פרג'י בן לוסט

מרים בת חביבה

בריאות, שמחה, נחת, הצלחה...

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
אימי מורתי
דינה בת שמחה
רפואה שלימה ואריכות ימים ושנים
ולזכות
אבי מורי
אליהו בן פרהה
רפואה שלימה ואריכות ימים ושנים
ולזכות
ערן אורי בן דינה
לזיווג הגון ובית משלו בקלות ברווח ובנחת
ולזכות
כל בני משפחתי
תשובה שלימה מאהבה ברחמים רבים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת
משפחת כהן
איריס ורשבי ובני משפחתם

איריס בת מרים
בריאות הנפש והגוף
והצלחה בלימודים

רשבי בן יסמינה - בריאות הנפש והגוף
שילת בת איריס - הצלחה בלימודים
יסמין בת איריס - הצלחה בלימודים
בריאות הנפש והגוף

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
אשר בן שמחה סימה
לכל הישועות ברוחניות וגשמיות
וסיעתא דישמיא גדולה בכל העניינים
ולזכות
כל נשמות ישראל מתחילת בריאת העולם
עד סוף כל הדורות

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
מרדכי בן מסעודה
שהקב"ה ישלח לו רפואה שלימה
בכל רמ"ח אבריו ושם"ה גידיו
ובכל טיפי דמיו
ויזכה לנחת מהבנות
אורטל, מורן, שילת, ליאל בנות מסודי
וכל בני משפחתם

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

קדן הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם דוצים לזכות את הרבים
וכבר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או
בנים, או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף
בהדפסת הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי
ואשרי מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור
זה, כי הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא ליצן
ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל
הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבונו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדוש יבנאל תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרִים אֵלֶּיךָ לְכֹל
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שְׁבִדוּרְנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי
עֵפְרָיִם, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָר, וּבְכַרְטִי לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק
יְסוּד עוֹלָם נַחֵל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּינְחָס, זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ, שְׁגֵלָה תִּקְוֶן זֶה.

לְכוּ גְרַנְגָה לִּי גְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת
גְרִיעָה לּוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מִזְמוֹן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי. לְשֵׁם
יְחִוּד קוֹדֶשׁ אֲבֹתֵינוּ הוּא וְשִׁבְעֵינְתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז א מִכֶּתֶם לְדוֹד שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ: ב אִמְרַת לִּי אֲדַנֵּי
אֶתָּה טוֹבֵתִי בֵּל עָלֶיךָ: ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָר וְאֲדִירִי כָּל
חֲפָצֵי בָם: ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֵם אַחַר מְהָרוּ בֵּל אֲסִיף נִסְפִיָּהֶם מִדָּם
וּבֵל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֵם עַל שְׁפָתַי: ה יִי מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסֵי אֶתָּה
וְתוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֵף נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי:
ז אֲבָרְךָ אֶת יִי אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֵף לִילוֹת יִסְרוּנֵי כְלִיּוֹתַי: ח שׁוֹיֵתִי יִי
לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיָּמֵינִי בֵּל אֲמוֹט: ט לִכֵּן שְׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי

אָף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח: י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן
חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת: יא תוֹדִיעַנִי אֶרְח חַיִּים שֶׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת
פְּנֵיךָ נְעֻמֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פִשְׁעֵי כֶסֶף חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יי לֹא עֵזֶן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי
בְּשֵׂאֲגַתִּי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדֶךָ נֶהֱפֹךְ לְשֹׂדֵי
בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹזִי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי
אוֹדֶה עָלַי פִּשְׁעֵי לַיִּי וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֵזֶן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי
לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה:
ח אֲשִׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ
כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין הַבֵּין בְּמִתְּג וְרָסֶן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ:
י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בְּיַי חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ
בְּיַי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא א לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ
אִיְבָיו: ד יי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת בְּחִלּוֹ: ה
אָנִי אֲמַרְתִּי יי חֲנִנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֵבֶד שְׁמוֹ: ז וְאֵם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ

1. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיינן בלקו"מ ח"א סי' ריג).

יִקְבֹּץ אָוֶן לֹא יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ה' יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שְׁנֵאָי עָלַי
 יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דָּבָר בְּלִיעַל יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף
 לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחַתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמֵי הַגְּדִיל
 עָלַי עֵקֵב: יא וְאַתָּה יי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם: יב בְּזֹאת
 יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתֵךְ
 בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצַח מִשְׁכִּיל לִבִּנִי קָרַח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
 כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמֹאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל
 חֵי מוֹתֵי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִּי דַמְעֵתִי לָחֶם
 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֵעָבֵר בַּסֶּף אֲדַדִּים עַד בֵּית אֱלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי
 תִּשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר:
 ח תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי
 עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסִדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִּפְלָה לְאֵל
 חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ
 אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנִי צוֹרְרִי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְמַה תַּהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי

לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֵנוּ יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת
הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: **ב** הַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מִמֵּתִקוּמִי תִשְׁגָּבֵנִי: **ג**
הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: **ד** כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
לְנַפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתֵי יִי: **ה** בְּלִי עֵוֹן
יְרוּצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקַרְאתִי וּרְאָה: **ו** וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֹד כָּל הַגּוֹזִים אֵל תַּחֲזֵן כָּל בְּגֵדֵי אָוֶן
סָלָה: **ז** יִשׁוּבוּ לְעָרְב יְהִמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: **ח** הִנֵּה יִבְיַעוּן
בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: **ט** וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹזִים: **י** עֲזֵז אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי:
יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמוּ אֱלֹהִים יִרְאוּנִי בְּשַׁרְרֵי: **יב** אֵל תִּהְרַגְם פֶּן
יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּגְנוֹ אֲדוֹנָי: **יג** חַטָּאת
פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי וּמִפִּחַשׁ יִסְפְּרוּ: **יד**
כִּלְהַב בְּחִמָּה כִּלְהַב וַאֲיַמּוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סָלָה: **טו** וַיִּשׁוּבוּ לְעָרְב יְהִמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: **טז** הִמָּה
יִנִּיעוּן לְאָכַל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: **יז** וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן
לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי הִיִּתְ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: **יח** עֲזֵז אֱלֹהֵי
אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: **ב** קוֹלִי² אֵל אֱלֹהִים

2. באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי
 דְרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹתָ
 שְׁמֵרוֹת עֵינָי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
 שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלֵּילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד:
 ט הָאֵפֶס לְנִצָּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וְדֹר: י הַשְׂכַּח חַנּוּת אֵל
 אִם קִפְזָן בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי
 עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהִי כִי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי
 בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכֶךָ מִי
 אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עֲנֹה: טז גֹּאֲלֹת בְּזִרְוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם
 אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת
 קוֹל נְתַנּוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמֶךָ בַּגִּלְגָּל
 הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דִּרְכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ
 בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲיֵת כְּצֹאֵן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדֹר וְדֹר: ב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמֵעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דִּכָּא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי

אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשַׁמְרֶה
 בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּחֹצִיר יַחֲלֹף: ו בַּבֶּקֶר יִצְיִץ
 וַחֲלֹף לְעָרֵב יִמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: ז כִּי כָלֵינוּ בְּאִפְּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיךָ: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרַתְךָ כִּלְיָנוּ שְׁנֵינֵנו כְּמוֹ הַגָּה: י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים
 שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאָוֶן כִּי גָז חֵישׁ
 וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדֵעַ עֵז אִפְּךָ וּכְיִרְאֵתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן
 הוֹדַע וְנִבְא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ:
 יד שְׁבַעֲנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֵדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל עֲבֹדֶיךָ פִּעְלֶךָ
 וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ
 לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ
 יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דַּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ בַּקִּשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה זְכְרוּ
 נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפֶּתִיחוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּי: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זְכֹר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם
 וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתְם מִתֵּי

מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל
עַם אַחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו
אֶל תִּגְעוּ בְּמוֹשִׁיחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ
כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף:
יח עָנּוּ בַּכָּבֵל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוּ: יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת
י: צִרְפַּתְהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ מִשָּׁל עַמּוּם וַיִּפְתַּחְהוּ: כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֵּר שָׂרֵיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו
יַחֲכֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפְרֹ אֶת
עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו: כה הִפְדָּ לָבֶם לְשָׂנֵא עַמּוֹ לְהַתְנַגֵּל
בְּעֶבְדָיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוּ בָם
דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹ בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא
מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם: ל
שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדֵּי עַיִם בַּחֲדָרֵי מְלֻכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרַב כְּנִים
בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ
גִּפְנֹם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן
מִסֶּפֶר: לה וַיֵּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל
בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן
בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדְדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לָיְלָה: מ שָׂאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם
שָׂמִים יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב
כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבִרְהֶם עֶבְדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשָּׁזוֹן

בְּרַנָּה אֶת בְּחִירָיו: מִדְּוִיתָן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹזִים וְעָמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ:
מִזֶּה בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: ב
על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפח ירושלים תשפח
ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום
ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז
ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנא א הללו יה הללו אל בקדשו הלוהו ברקיע עזו: ב הלוהו
בגבורתיו הלוהו כרב גדלו: ג הלוהו בתקע שופר הלוהו
בנגבל וכנור: ד הלוהו בתוף ומחול הלוהו במננים ועוגב: ה
הלוהו בצלצלי שמע הלוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
תהלל יה הלויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות
סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il